

تەفسیری قورئانی پیرۆز

ئێككەندەوێ

مەمۇستامە لا عثمەن عەبدالعزیز

بەرگ چوارەم

چاپ دووھەم

٢٠١٠

بەئوت-ئەبنان

ماف ئێسا چاپخانەوێ پارێزناو بۆئێه ماڵێ بەرێز
مەمۇستامە لا عثمەن عەبدالعزیز

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

بۆدابه زانندی جوړه ها کتیب: سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی , عربي , فارسي)

تەفسىرى قورئانى پىرۇز

ئىككىدانه وەى

مامۇستا مەلا عثمان عبد العزيز

بەرگى چوارەم

چاپى دوووم

۲۰۱۰

بيروت – لبنان

ما فى لە چاپدانه وەى پارىژراوہ بۆينەمالەى بەريز

مامۇستا مەلا عثمان عبد العزيز

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

جۈمى ۱۰

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ

وَأَنْتَ السَّبِيلُ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا

له نایه تی (۴۱) ی نه م سووره ته وه ده ست پینه کین به جزمی دهیم به یارمته تی و پشتوانی
خوای میهره بانمان، نه م جزمه له م نایه ته وه ده ست پینه کات تا نه گاته نایه تی (۹۲)
له سووره تی (التوبة).

به شی یه که م له م سووره ته ی که تیپه ریکرد چه ند شتیکی گرنگی نیشاندا له باره ی
پروداوی به دره وه، له یه که م جاره وه باسی ده ست که وته کانی جهنگه کی کرد که ناژاوه ی
تیدا په یدابوو که مافی کینه، ئینجا خوا له ده ستی همووی سهندنه وه و گیرایه وه بولای
خوی و پیغه مبه ره که ی (ﷺ)، ئینجا بانگی همووانی کرد بولای له خواترسی و خوپاریزی له
هرشتی که مایه ی خه شم و ناږه زایی خواجه، ئینجا بارو شیوه ی بږوای راسته قینه ی
نیشاندان و پښموونی کردن تا به رزبینه وه بۆ شو ږانه و پله به رزه، ئینجا ته گیرو بریاری
خوای بۆ ده رخستن له جهنگه دا که نه وان ناژاوه یان په یدا کرد له ده ست که وته کانیدا،
به شیک له هلوښته کانی خسته به رچاویان، که ده رکوت بویان ته گیرو یارمته تیه کان
همووی له لایه ن خواره یه، نه و جهنگه هر بۆ به دیه ینان و پیک هیئانی خواست و ښراده ی
خوایه، نه وان هیچ نین بیجگه له وه ی که چه ک و که ره سته یه کن به ده ستی قودره تی خاوه و
له سر ده ستی نه واندا کاره که فراهه م نه هیئتی، ئینجا داوای خوگری و دامه زوای لی کردن،
دلنای کردن به کومه کی و یارمته تی دانیان، به ژیرخستن و سزادانی دوژمنه کانیان به هو ی
گوناه و تاوانه کانیانه وه، فرمانیدا به موسلماننه کان که جهنگ و کوشتار به کن تا هیئتی
بیپرواکان بشکینن و نه توانن ناژاری که س بدن له سر نایینه که ی و ملکه چ که ن بۆ به رنامه و
یاسای خوا، هر وه ها له به شی دوه می سووره ته که دا هر له و باس و مه سله نه دوی، له
یه که م جاره وه ده ست پی نه کات به باسی بریاری خوا له و ده سته و تانه دا، ئینجا بانگی
بږواداران نه کات بۆ بږوا به خوا و به وه ی هیئایه خواره وه بۆ سر به نده که ی له و ږوژده که

ھەق و ناھەق و چاڭ و خراپى تىدا جياڭرايەو، ئىنجا دەست نىشان ئەكات بۇ تەڭبىر
 بىرارى خوا لەو جەنگەدا كە ئەو دەست كەوتانەى بۇ ھىنان، بەشىكى تر لە ھەلوئىستەكانى
 ئەو جەنگە ئەخاتە بەرچاويان كە ئەو تەڭبىر بىرارى تىدا پوون ئەيىتەو، دەرئەكەوئى كە
 ئەوان چەك و كەرەستەيەك بوون بەدەست قەزاو قەدەرى خواو و بەوان كارەكەى فەراھەم
 ھىنا، ئىنجا لەگەل ئەوودا فەرمان ئەدات بە خوڭرى و دامەزراوى لەكاتى جەنگ و
 تىرژانەكەدا، بانگيان ئەكات بۆلاى باس و يادى خوا، بۇ گوئىرايەلى خوا
 پىغەمبەرەكەى (ﷺ)، ئىنجا ئەيان ترسىنى لە ئاژاو و دووبەرەكى تا بەھۆى ئەوودە
 نەترسن و نەشكىن، بانگيان ئەكات بۇ خوڭرى و خوڭپارىزى لە كەشخە و پووپامايى لە
 تىكۆشانەكەياند، ئەيان ترسىنى بە دىماپوژى رەشى ئەوانەى كە بە كەشخە و پووپامايى و
 خو بە زل زانى دەرچوون و ھاتن تا خوا ئەوودە بەسەر ھىنان و دووچارى سەرشۆپى ھەردو
 جىھانى كردن، ھەروەھا ئامۇڭگاريان ئەكات بە چەند شتىكى گەرە و گرنگ وەك بەيارمەتى
 خوا ئاڭدار ئەيىن پىيان لە ئايەتەكاندا، وە لەكاتى خۇيدا دەست نىشانى ئەكەين بەو شتە
 گرنگانە، بەم كورتەيە كۆتايى ئەيىن و ئەپۇين بۇ ژىر سايەى ئايەتەكان. لەيەكەم جارەو
 مولكايتى ئەو دەست كەوتانەى دارنى لە موسلمانەكان و گىڭرايەو بۆلاى خوا
 پىغەمبەرەكەى (ﷺ) تا كارەكە پاك و خاوين بىي بۇ خواو پىغەمبەر (ﷺ) تا موسلمانەكان
 پاك و خاوين بىن لە ھەموو نياز و مەبەستىك يىڭكە لە نياز و مەبەستى گوئىرايەلى و
 فەرمانبەرى خوا ھەر لە ژىر ئالاي خوادا جەنگ و كوشتار بكن و فىداكارى بكن بە مال و
 بە گيانيان، ھەر ئەو بكن بە حاكم و كاربەدەست لە گيانيان و لە سامانيان، بەبى ھىچ جۇرە
 رەنخەو ملە جەرەيەك كە بىرەى راستەقىنە ئەوودە، لە يەكەم جارەو ئەو مولكايتەيەلى
 سەندن و پووتى كرن لە ھەر نياز و مەبەستىكى دەست كەوت و بەرژەوئەندى ئەم جىھانە، تا
 بەتەواوى مل كەچ بوون و خوشنود و پازى بوون بە حوكم و بىرارى خوا، بەھۆى ئەوودە
 بىرەى راستەقىنە جىڭىر و دامەزراو بوو لە دلياندا، لەو كاتەدا گەڭرايەو سەر سەريان چوار
 لەسەر پىنجى دەست كەوتەكانى بىراردە بۇيان و يەك لەسەر پىنجى ھىتەو بۇ خوى و

پیغمبره که (ﷺ)، فرمودی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ بزائن نهوی که دست کهوتان
 بووبی به زور به مال و سامانی بی پرواکان له جهنگ دا ئیتر له هر شتیک ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ حُمْسَهُ﴾
 هق و پیویست نه میه که یه که له سر پینج بو خوایه، ﴿وَالرَّسُولُ﴾ بو پیغمبره (ﷺ) ﴿وَرِزْقِ
 الْفَرَقِ﴾ بو خرمی زور نزیکه تی که خوی له حدیسیکدا دیاری کردن به نه وه به چه کانی
 هاشم و موله لب، ﴿وَالْيَتَامَى﴾ وه هتیوه کان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ وه هژاره کان ﴿وَأَبْنَى السَّبِيلِ﴾ وه
 میوان و پیواری که بینوا بیت و دامار، کومل و جه ماور له سر نه وه که به شی تایبه تی
 دانانری بو خوا و ناوردنی خوا بو پیت و فەر و هر گرتنه، که واته نه و پینج یه که نه کری به
 پینج به شه وه، هیدی له سر پروکesh و پواله تی نایه ته کن، که واته پینج یه که نه کری به
 شش به شه وه به شی تایبه تی بو خوا دیاری نه کری و نه دری به پیغمبره (ﷺ) به لای
 هیندی که وه به خت نه کری له پیویستیاتی که عبه دا به لای هیندی کی تر وه، له باره ی دابه ش
 کردنی نه و پینج یه که و چونی تیه که ی شش را هیه با ته ماشای کتیه کان بکری به تایبه تی
 ته فسیری (منار) که به دریزی باسه که ی هینا وه پای زانایانی باس کرد وه خوا پاداشتی
 خاوه نی بداته وه، به پیویستم نه زانی نه و باسه دریزیکم هر که س نه یه وی با خوی نه و
 زه حمه ته بکیشی و ته ماشای نه و جوړه کتیه بانه بکات، ئینجا نه و بریاره به هیزتر نه کات و
 دلنایای له سر نه کات به می نه فرمودی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ﴾ واته بزائن که یه که له سر
 پینجی نه و دست کهوتانه به و جوړه دابه ش نه کری، که واته برواداره کان به ته می نه بن و
 رازی بن به و چوار له سر پینجی که بو خوتان نه گهر ئیوه برواتان هینا وه به خوا ﴿وَمَا أَرْزَا
 عَلَى عَبْدِنَا﴾ به وهی که ناردمانه خواره وه بو سر به نده که مان، واته محمد (ﷺ) به به ست
 به وهی که هینایه خواره وه نه و نایه تانه و نه و فریشتانه و به و سرخستن و زالکردنه یه که
 په روه ردگار به خشی و گه یاندی له یه که م جار وه به به نده به ریزه که ی، ئینجا به برواداره کان
 له ژیر نالا و سر کردایه تیه که ی نه ودا، که به وانه ی به خشی و گه یاند ﴿وَمُومِنَاتٍ﴾ له پوزی
 جیا کردنه ودا،

يَوْمَ الْآلَتَى الْجَمْعَانِ

﴿يَوْمَ الْآلَتَى الْجَمْعَانِ﴾ ئەر پۇرۇشى كە دوو دەستەو كۆمەلەكە گىشتن بەيەك و تىك پۇژان، ئەر پۇرۇش پۇرۇشى جەنگى بەدر بوو كە خوا كىردى بە ھۇى جياكەردنەھەق ھەق لە ناھەق، ھەق و ناھەق لە ھەموو بارو پەويەكەو، جياكەردەھەق ھەق بوو لە ناھەق لەكانى دىلا، جياكەردەھەق بېرواى بە تاك و تەنبايى خواو جىگىرېوون چەسپاندنى ئەر تاك و تەنبايى يە لە دەروون و ھەست دا، لە خو پەوشت دا، لە پەرستەن و عىبادەت دا، جياكەردەھەق ئەر تاك و تەنبايىيە لە ھاوبەش پەوادان لە ھەموو شىۋەو جۆرەكانى دا كە پەرستەن و بەندەيى دەروون ئەگرىتەو بۇ ھەرشتىكى تر بىجگە لە خوا ئىتر ھەركەس و ھەر شتى. جياكەردەھەق ئەر ھەموو بەندەيى و پەرستەنبوو كە جىھانى داگىر كىردىبوو، لە گەپانەو ھەر بۇلاى خواى تاك و تەنبا و گىپرانى تەنھا خوا بە حاكىم و كاربەدەست و دانەر و داھىنەرى شەرع و ياسا و بەرنامە، تا بەھۇى ئەو ھە سەرى بەندەيىيان بەرز بوويەو دانەخراو كەچ نەكرا بۇ غەيرى خواو حاكىمىتى شەرىعەت و ياساى خوا، ئادەمى و ئادەمىتى ئازادى وەرگرت، بەلى ئەر پۇرۇش جياكەردەھەق دوو چەرخ و سەردەم بوو لە مېژووى ئىسلام دا: چەرخ و سەردەمى خۇگىرى و چاۋەپوانى، چەرخ و سەردەمى ھىزو بزوتنەو پاپەرىن، ئىسلام بەمەى بۇچوونىكى تازەبوو بۇ ژيان، بەرنامەيەكى تازەبوو بۇ بوونى ئادەمى و بوونىكى ئادەميانە، پۇرۇمىكى تازەبوو بۇ گەل و كۆمەل، شىۋەيەكى تازەبوو بۇ مىرو دەولەت، بەھەق جاپدانىكى گىشتى بوو بۇ ئازادكىردنى مۇۋە ئادەمى لە زەھى و جىھاندا بە چەسپاندنى خوايەتى خواو حاكىمىتى خوا بە تاك و تەنبا، نوپدان و فېرى دانى ھەموو زۆرو سەركىشەكان كە خوايەتى و حاكىمىتى خوايان داگىر كىردىبوو داگىرى ئەكەن، ئىسلام كە بەر جۆرە بى و بۇ ئەو ھاتىبى ئەبى ھىزو بزوتنەو پاپەرىنى ھەبى چونكە خۇى بۇ ناگىرى ھەروا بەبى دەنگ و بەبى دەركەوتن، واز ناھىنى بەھەق تەنھا يىرو باۋەرىكى دەروونى بىت و دەركەوتنى تەنھا لە عىبادەت و پەرستەن و ھىندى

خو و پەشت دا بىت، ئەبىبەو كۆتايى نەمىنى، بەلكو ئەبى پاپەرى و بىكەوتە تىكۆشان بۆ
 پىك ھىنان و بەدى ھىنانى بۆچوونى تازە و بەرنامەى تازە و دەولەتى تازە و گەل و كۆمەلى
 تازە، ئەبى پىگاكانى پاك و خاوين بىكەتەو لە ھەر چل و چىو و دارو بەرد و كۆسپ و گرى و
 پىگرىك، ھەروەھا جىياكەرەو ھى دوو چەرخ و سەرەم بوو لە مېژووى ئادەمىدا، بىگومان
 كۆمەلى ئادەمى لەپىش ھاتنى ئىسلام دا كۆمەلىكى زۆر دوورو جىياوازى بوو لە گەل و
 كۆمەلى پاش ھاتنى ئىسلام، وەك دوژمنىش شاھەتى داو ئەدا لەسەر ئەو، ئەو بۆچوونە
 تازەى كە ئەو پۆئمە تازەى لى ھەلقولا، ئەو پۆئمە تازەى كە ھەلقولا لەم بۆچوونە، ئەو گەل و
 كۆمەلى كە نەوونە و نوینەرى پىك ھاتنى ئادەمىيەكى تازەبوو، ئەم بىرو باوەرە گرىگەى كە
 ژيانى لەسەر دامەزرا، پۆئىمى كۆمەلاتى و ياسا و قانونى لەسەر بەرپا بوو، ئەو ھەموو خىرو
 بەرەكەتە تەنھا بۆ ئەو مۇسلمانانە نەبوو و نەمايەو، بەلكو بەرەبەرە پەرى سەند بۆ جىھان و
 ئادەمى، ھەموو پى گۆرا چ لە ولاتى ئىسلام و چ لەدەرەو ھاكى ئىسلام دا، ئىتەر بەھوى
 دۆستايەتى و تىكەلى ئىسلام و مۇسلمانان يان بەھوى و ژمنىايەتییان، ئەو سەلىبىيانەى كەلە
 پۆژئاو ھاتن، بۆ ئەو ھى جەنگ بىكەن لەگەل ئىسلام داو لەناوى بەرن لە جى و شوینى
 خۆى دا، باو و پەشتى پاكى ئەو گەل و كۆمەلە مۇسلمانەيان وەرگرت و بەھەرەمەند بوون
 پى، گەرەنەو بۆ ولاتى خۆيان پۆئىمى دەرەبەگى كە پىس ترين شىو ھى باو بوو لەناوياندا،
 ئەو پۆئمەيان لەناو برد، لە پاش ئەو ھى لە ولاتى ئىسلام دا ئەو ئەندازە پۆئىمى كۆمەلەيەتى
 ئىسلامەيان بىنى كەبەو كەم و كۆپە مابو ھەو لەناو مۇسلماناندا! تەتار كە لە پۆژەلاتەو
 ھاتن بە جەنگ كردن و لەناو بردنى ئىسلام بە ھاندانى ئەو جۆلەكەو سەلىبىيانەى كەلە ولاتى
 ئىسلام دا بوون و ئىسلام ئازادى و سەربەستى پىدا بوون! ئەو تەتارانە ئەو ھەندەى پىنەچو
 ھەقىدەو بىروباوەرى ئىسلاميان وەرگرت و گرتیانە گەردن، بوون بە ھەلگى ئالای ئىسلام و
 بلاويان كەردەو لە بەشىكى تازە لە زەوى جىھاندا، خەلافەتى ئىسلاميان دامەزراند و لە
 جەرگەى ئەوروپادا بۆ ماو ھى پىنچ چەرخ واتە لە چەرخى پانزەھەمى زاینى تا چەرخى

بیستم! بهمه حال و لهسر هریار هموو میژووی ئادهمی - له پووداوی بهدرمهوه - سوود
 بهخش و بههرمه نندبوو به پیت و فهپی پۆژی بهدر ئیت له ولات و خاکی ئیسلامدا یان لهو
 خاک و ولاتانهی که دوژمن و دژی ئیسلام بوون. بهلئ ئه پۆژه پۆژی جیابوونهوه بوو له
 نیوان بۆچوونی هۆی سهرکهوتن و زال بوون و بۆچوونی هۆی ژیرکهوتن و پيسوابوون، ئهوه
 بوو شکان و ژیرکهوتن و پيسوابوون پووی کرد به بپرواکان له کاتی کهدا که هموو هۆی
 زال بوون و سهرکهوتن لای ئهوان و له پرزی ئهواندا بوو، بهدیمه و پوالت هموو هۆی
 پيسوابوون و ژیرکهوتن و شکان و تیکشکان لای موسلمانان و له پرزی ئهماندا بوو، بهجۆری
 ناپاک و بپرواکان و دل نهخۆشهکان گالتهیان ئهکرد به موسلمانان و ئهیانگوت: ئهمانه
 ههله تاوان و ئایینه کهیان ههلی خهله تاندون، خوا ویستی که جهنگ و بهر بهر کهانیه که
 لهسر ئه باره بیئت، که ئهوه جهنگه یه کهم پوودا و بوو له نیوان کۆمهلی زۆر بههیزی بپروا
 کۆمهلی کهمی لاوازی بهروادار تا ئهوه ببی به جیاکه رهوهی ئهوه دوو بۆچوون و بریاره، تا
 بههۆی ئهوهوه دهرکهوی که سهرکهوتن و زال بوون بۆ عه قیده و بیروباوهپی پاک و چاکه، نهک
 بۆ تهنها چاک و ژماره ی زۆره، تا دهرکهوی که پیویسته خاوهنی عه قیده و بیروباوهپی راست
 پهلامار بدات و تی جهنگی له گهله نا ههق و چاوه پوانی ئهوه نه بی که یه کسان بن له چاک و
 ژماره دا، چونکه ئه مه هیزی گهوره تری لایه که هیزی پروا راسته که یه تی، ئه وهش قسه ی
 پووت نییه به لکو شتی که به چا و بینراوه.

له پاش ئهوانه ی که باسکران به راستی پووداوی بهدر جیاکه رهوهی ههق بوو له نا ههق
 له بار یکی تری شه وه: ئه وهی که له ئایه تی (۷-۸) دا دهست نیشانی بۆ کرد: ﴿وَإِذْ يَبْدَأُكَ اللَّهُ
 إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنهَآ لَكُمْ﴾ وهک تی به پی کردو و تهفسیرمان کرده وه بی گومان ئه موسلمانان ه ی
 که له مه دینه دهرچوون به نیازی ئه کاروانه وه دهرچوون که شتیکی زۆر قه له بوو،
 ههنگوینی میش بوو به لام خوا ئیراده ی شتیکی تری کرد، خوا ئیراده ی کرد ئه کاروانه
 دهریاز ببی و ئه مان کاره زۆر گران و قورسه کهیان بۆ ببی که ئه جهنگه گه وه و سامنا که بوو،

۱۰۰ دەست نیشانىكىرد بۇ ھۆى ئەۋە كە ڧەرموۋى: ﴿لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُطْلِلَ الْبَاطِلَ﴾ بۇئەۋەى ھەق
 بە ھەق دەرېخات و نیشانى بدات و ناھەق بە ناھەق دەرېخات و ئاشكرای بىكات، كەئەۋەش
 ماىەى خۇش بەختى ھەردو جىھانە و بەھرەيەكى گەرەپە، ھەرچى لارى و ئالەبارى و بەد
 بەختى بوۋە ھەيە لە جىھاندا، ھەموو سەرەنجامى ئەۋ دەرئەكەۋتەى ھەق و ناھەقەيە،
 ئىنجا پىۋىستە يىرىكەينەۋە لەۋ مەبەستە گەرەۋ گىرنگەى ئەۋ ڧەرموۋە كورتەى ۱۰۱
 نیشانى بۇ ئەكات، بىگومان بەپوۋنى بۇمان دەرئەخات كەئەۋ ھەق و ناھەقە دەرئەكەۋى و
 بەدى نايەت لەناۋ گەل و كۆمەلدا تەنھا بە باس و گوتن و پىنموۋنى بۇ كردن، بەلكو پىۋىست
 ئەكات بە شكاندن ۱۰۲ نەھىشتنى ھىزو دەسەلاتى ناھەق و بەھىزكردن و بەزكردنەۋەى ئالای
 ھەق، كەئەۋەش ئەبى كە لەشكرى ھەق زال بىيى ۱۰۳ سەرکەۋى بەسەر لەشكرى ناھەقدا، ئەۋ
 ھەق و ناھەقە دوانزە سيانزە سال باسكراۋ پىنموۋنى بۇكراۋ ھەل و تىكۇشان كرا بۇ
 دەرخستنى ھەر دەرئەكەۋت و ئاشكرا نەبوۋ تا ئەۋ پۇژە ھات و ئەۋ پوۋداۋە پوۋىدا، كەۋاتە
 لە پاستىدا ئەۋ پۇژە جىاكەرەۋەى ھەق بوۋ لە ناھەق، لەۋ پۇژەدا ھەق بەھەق دەرکەۋت ۱۰۴
 ناھەق بە ناھەق، بەلئى بەپراستى ئەۋ پۇژە بوۋ بە جىاكەرەۋە لە بەرنامەى ئەم ئاينەدا،
 سىروشت ۱۰۵ ھەقىقەتى ئەم ئاينە ئەۋ پۇژە پوۋن بوۋىەۋەۋ دەرکەۋت لە ھەست ۱۰۶ دل و
 دەرۋونى مۇسلماناندا، ئەمۇ كەئەۋ ھەموو شل و شۇلى ۱۰۷ بى سەرۋ پىيى و پەراگەندەيىيە
 ئەبىنن لەناۋ مۇسلماناندا، بۇمان دەرئەكەۋى بەپوۋنى كە چارەسەر ئەۋەپە ھەر ئەۋ پىگايە
 بدىتتە بەر كەئەۋ مۇسلمانانەى لەسەر پوۋن و دايانە بەر لەۋ پۇژەدا، ئەۋ پۇژە پىۋىزە پۇژى
 جىاكردنەۋە ۱۰۸ بىر لە ھەموو بارو پوۋىەكەرە ۱۰۹ گوتراۋ دەست نیشانى بۇكرا، لەۋ پۇژەدا
 وئەۋ نەۋنەيەك لە تۋانن ۱۱۰ دەسەلاتەكەى خوا دەرکەۋت، بە جۇرئ ھىچ كەس ناتۋانن
 ۱۱۱ دەمى و دەمبازى تىدا بىكات، ئەۋ پوۋداۋەۋ بەدى ھاتنى ھىچ ھۆيەكى نەبوۋ ئەمە ئەبى
 ۱۱۲ كە لە كۆتايى باسەكەدا ڧەرموۋى: ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خوا تۋاناۋ دەسەلاتدارە بەسەر
 ھەموو شتىكىدا.

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥١﴾ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ
 أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَا خْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ
 مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ

ئینجا ئەگەر ئینەو بۆ سەر باس و نیشاندا نی ئەو پۆژو پووداۋ، بە شیوەیەکی زۆر نایاب،
 لە ئامادەکردنی چەشمەندازو هەلۆیستەکانی، لەسەر ئەو بارو شیوەی کە پوویداو بەدی
 هات، هەریکات بیری لیبکریتەو وەک لەو کاتەدا بەبەرچاوەوە بێت وایە وەک بەناشکرا
 دەستە قودرەتەکی خوا بەچاوی بێنری کە کارەکە فرامەم ئەهینن و تەگبیری ئەکات،
 ئەفرەموی: ﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى﴾ واتە باسی ئەو کاتە بکەن کە ئیو
 لەتەرەف و قەرەغی شیوەکەدا بوون کە نزیک بوون لە مەدینە و بەرەو مەدینە بوو، لەشکرەکان
 بەویدا خستبووی، ئەوانە واتە بێ پرواکان لەتەرەف و قەرەغی بوون کە بەرەو مەککە بوو
 دوور لە مەدینە بوون و لەشکرەکیان لویدا بوو ﴿وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ کاروانەکە لە
 شوینیکیدا بوو لای خوارو نزم تر لە ئیو و بەرەو قەرەغی دەریای سوور، لەنیوان هەردوو
 لەشکرەکەدا گەردو تەپۆلکەیکە هەبوو جووی کردنەو، خوای میهرەبان سەرنجی
 موسلمانەکان پائەکیشتی و ئەیخاتەو بیریان ئەو بارو حالە سەختی کە لەسەری بوون کەچی
 لەگەڵ ئەوەشدا خوا سەری خست، بێگومان لەشکری موسلمانان، وەک خۆیان ئەزانن لە
 یەکم جارەو لە ئەوپەری ترس و لاوازی دا بوون، لەبەر کەمی خۆیان و کەرەسە و چەکیان،
 لەبەر ئامادەنەبوونیان بۆ جەنگ، لەشوینیکیدا بوون دوور لە ئاو بوو، هەروەها م بوو لە
 پۆشتن و گەران تێیدا زۆر ناپەرەت و سەخت بوو، بەلام بە پێچەوانە لەشکری بێ پرواکان
 کە لە خوشی و کەشخەدا بوون بەهۆی زۆری خۆیان و چەک و کەرەسە و خۆراک و پێویستی
 تریان، نزیک بوون لە ئاو و شوینەکیان چاک بوو بۆ هات و چۆ گەران، بوونی کاروانەکەش
 لە دوورەو مایە هیزی دنیابوو و هاندەریکی بەهیزبوو بۆیان لەسەر تیکۆشان بۆ
 پارێزگاری کردنی، وەک لە لایەکی ترەو بەهۆی دوور کەوتنەو و قوتاربوونی بێ پەس بوون و
 مەترسییان لێ نەئەکرد، کەواتە دلشاد و شادمان بوون، هیچ کام لەو دوو لەشکرە ئاگیان
 لەوێتر نەبوو، بەبێ نیاز و زانیی خۆیان خوا لەو شوینەدا کۆی کردنەو بەم دیوو و ئەو
 دیووی ئەو گەردو تەپۆلکەدا، تەنانت ئەگەر لە پێشەو بیانزانیایە لەبەر بەلێن وادە

بوونایه ئه گه یشتن به یه که بهو جوړو شیوه یه نه نه چوون به دهم به لاین و وانه که یانه وه و ده
 نه فهرموی: ﴿رَلَوْ تَرَاعَدْتُمْ لَخَتَلَفْتُمْ فِي الْمِصَدِّ﴾ نه گهر ئیوه و نه وان به لاینقانه بدایه به یه کتر به
 کو بوونه وه و پو به پو ووه ستان لهو جی و شوینه دا بی گومان نه نه چوون به دهم واده و به لاینه وه
 به پیچه وانه وه نه جوړ وانه وه ئیوه نه نه چوون، چونکه مه ترسیقان نه کرد له وان به هوئی میزو
 ده سه لاتی نه وان که به پو واته چهند قاتی ئیوه بوون، نه وانیش له بهر نه وهی خوا ترسی
 خست بووه دلایان و هیندیکیشیان نه یان زانی که خو یان له سر ناهه قن و جهنگ له گهل خوا
 پیغه مبه (ﷺ) ناکری که واته به بی نیازو زانینی خو یان خوا نه وهی پر گخت و فراهه می
 هینا، نه گهر به پیی نیازو زانینی نه وان بویه کاره که بهو جوړه نه نه هات، ﴿وَلَكِنْ﴾ به لام بهو
 جوړو شیوه هات ﴿لَقَضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَأَن مَّقُولًا﴾ بو نه وهی خوا کاریک به جی بیئی که
 کراو و به دی هاتووه له زانینی خویدا، له پیشه وه یا به جی بیئی کاریک که شیاو و شایانه
 بو به دی هینان، نهو کارهش نه مهی: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْهَلَاكِ عَنْ بَنِيكَ وَيَجْنِي مَنْ حَرَمَ عَنْ بَنِيكَ﴾ بو
 نه وهی نهو که سهی که له زانین و بریاری خوادا تیذا چووه و به کوژاو و مردو دانراوه با تیذا
 بجی و نه میئی به زانین و به لگه و موعیزه وه نه وهی که زانین و بریاری خوادا زیندو و بووه
 به زیندو و دانراوه با بزئی و زیندو بیت به زانین و به لگه و موعیزه وه واته نهو پو واده ی
 به دره موعیزه یه که بوو له موعیزه کانی خوا، دهستی قودرتهی خوی تیذا ناشکرا بوو
 که واته نهو که سهی که لهو پو واده تیذا چوو، چاک بی یان خراب به پوونی بارو حالی خوی
 نه زانی، نه وهی که خراب بووه هیچ پو و بیانوویه کی به دهسته و نییه، همره ها نهو که سهی
 که نه مردو قوتار بوو به زانینه وه نه زئی و هق و ناهه قی به لاه ناشکرایه، له پاش نهو پو واده
 همره کهس پو وانه میئی سر کیشتی به کار نه میئی و هیچ پو و بیانوویه کی به دهسته و نییه،
 نه گهر به پیی پو وکهش و پو واته که ره قنار بکه یین بهو جوړه ته فسیری نه که یینه وه، نه گهر
 له پو واته و پو وکهش که لاده یین، بهم په نگه بلین: مه بهست له تیا چوون پو وانه نه میانه و
 مه بهست له زیندو و بوون پو وانه هینانه - له راستیدا نه مهش به میزو جیگیره له دلدا - نهو کاته
 نه لاین: خوا نهو پو واده ی بهو جوړو شیوه یه بهرپا کرد نهو موعیزه ی نیشاندا، تا
 نه وهی که پو وای نه مینا هیچ پو و بیانووی نه بی و هیچ نیشانه و به لگه یه کی نه بی له سر
 بی پو واییه که ی و هر سر کیشتی به کار بیئی، نهو که سهی که پو وای وای هینابی به به لگه و
 رابه و نیشانه یه کی ناشکراوه پو و بیئی و بهو پو وانه به میزه وه بزئی.

وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَأَيْتُمْ كَثِيرًا
لَفَسَلْتُمْ وَلِنَنْزِعْنَكُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾

﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خوا بیسهری زانایه به ئهو په پری پانه و پلهی بیستن و زانین،
که واته هیچ شتی له کردارو و تارو نیازو مه بهستی ئه وانه شاراوو و پوښیده نییه له خوا و
به پیتی ئهو په فتاری کرد له گه ل هر دوو دهسته و تاقمه که دا، ئینجا هیندیکې تر له ته گپرو
کار دروستی خوا نیشان ئه دات له و پرووداوه دا، ئه ودهش ئه مه یه که ئه فهرموئ: ﴿إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ
فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا﴾ ئه ی پیغه مبه ر باسی ئهو کاته بکه که خوا بئ بپروا کانی نیشاندا له
خه وده که تدا به که و ژماره یه کی که م که هیزو نرخیکیان نه بئ دیاره که ئهو خه وده ی گپړایه وده
بو موسلمانان د لشدو د دنیا بوون، چونکه بپروایان به راستی خه وده که بوو، بئ گومان
خه وده که ش راست بوو، چونکه هر چه ند ئه وانه له دیمه ن و پواله تدا زور بوون به لاه له
راستیداو له ترازووی خوا دا که م بوون، چونکه هیزی خویان له گه ل نه بوو، به هیزی خوا هیز
پهیدا نه بئ بو هر هیزداریک، ﴿وَلَوْ أَرَأَيْتُمْ كَثِيرًا لَفَسَلْتُمْ وَلِنَنْزِعْنَكُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ ئه گهر
ئه وانه ی به زور نیشان بدایتیه، واته تریش ئهو خه وده بگپړایه ته وده بو موسلمانان، ئه و
په کتان ئه که وده و سه ریچیتان ئه که ده له جهنگردن به هو ی بیم و ترس لییان، ئاژاوه و
په رته وازه بیتان بو پهیدا ئه بوو له کاره که داو له بریاری جهنگدا، به م په نگه ئه وده که دلی
لاواز بوو نه ئه هاته پیشه وده له وانه بوو به هو ی ئه وده که سانی تریش نه یه نه پیشه وده
﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ﴾ به لاه خوا سه لاهه تی کردن و پاراستنی له و ترس و ئاژاوه و په رته وازه ییه
﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به راستی خوا زانایه به خه تهره و نیازی دل، له بهر ئه وده ئهو
میهره بانیه ی کرد له گه ل ئهو دهسته و کومه له موسلمانان داو پاراستنی له و به سه رها ته به دانه،
له پیش ئه وده ی ئهو دوو له شکره بگه ن به یه ک خوی میهره بان ئهو ته گپرو چاره سه ره ی کرد
بو موسلمانان،

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ اتَّفَقْتُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا
كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١١﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا
وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٢﴾

ئينجا له کاتي به يهک گه يشتن و تيك پڙان بهم جوړه ي کرد که نه فرموي: ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ
إِذِ اتَّفَقْتُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا﴾ باسي نهوه بگن کاتي گه يشتن به يهک خوا نهواني له بهرچاوتان
به کمه نيشاندا تا نه چه په سين و بيم نه کن ليان ﴿وَيُقَلِّلُكُمْ فِي آعْيُنِهِمْ﴾ نهوه شي به کمه
نیشاندا و خستني بهرچاويان تا به گرنک نه يانگرن و نهواني ش هموو هيژيان به کار نه هيژن
له جهنگه که دا، نهو کاته موسلمانان به بې ترس و باک ليان بدهن و بيان شکينن. ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ
أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا﴾ خوا کاريکي و ايکرد که موسلمانان به چاوي ههقيقته و راستي نهوان
بيينن که نهوان له راستيدا کمه بوون و بيهش بوون له هيژو يارمه تي خوا، موسلمانان کاني
نيشاني نهواندا له سمر پوالت و راسته قينه که ي نه مان له راستيدا نه مانه ژماره يان کمه بوو،
بهو کار دروستي ليزانيه کاره که ي برد به پړيوه، ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ هر بولای خوا
هموو کاره کان نه گيرن تر نهوه، هر به ده ست خوايه و ته نها به خوا نهو کارانه نه نجام
نه دري.

ئينجا ماتول ته گير و کاره که هيني خوايه، يارمه تي و سمرخستن هر به ده ست خوايه،
ژماره و زوري چهک و که ره سه و چه کدار کار ناکات به بې يارمه تي و ثيراده ي خوا، که واته با
پرواداران گوئ بگرن له م بانگه وازه و گويزايله بن بو نه م فرمانه و ثير باکيان نه بې له هيچ.
﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا﴾ کاتي که
گه يشتن به هر ده ست و کومه ليک له دوژمن له جهنگدا دامه زراوين و خوتان بگرن و پانه کن
﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ ياد و ناوي خوا زور بهرن له ناو به ناوي جهنگه که دا، ثير به و ته ي
﴿اللَّهُ كَثِيرًا﴾ که زور باو بووه يان به نزاو لا نهوه يان هر جوړ که په يومندي دلي تيدا بيت
به په روه ردگاريه وه ﴿لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ به لکو به نومندي نهوه بگن به نامانچ، نامانچي
سهر که وتن و گه يشتن به نه جرو پا داشت و په زامه ندي خوا،

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا أَنْفُسَكُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ سَبِيلَ الْبَاطِلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٦﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِشَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ

بِمَا يَعْمَلُونَ مُخِيطٌ ﴿١٧﴾

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ گویند پادشاه و فرمانبرداران خود و فرستاده‌های بن له هر کاری که
نهی کند یا نایکند و از وی بپرهیزند که می‌تواند له را به هر چه خواهد خواست بگرداند
ناراستگی کردن، ﴿وَلَا تَنَازَعُوا﴾ نازاوه و دوپره‌ری می‌کنند ﴿فَنُفِثُوا﴾ تا به هوی شه‌وه
په‌کتان به‌که‌وی و به‌هوی ترس و لاوازی دل‌تانه‌وه نه‌توانن په‌لاماری بدهن و کاره‌کتان نه‌نجام
بدهن، ﴿وَيَذْهَبَ رِجْزًا﴾ هی‌زتان بپروا و نه‌مینن دهمارتان شل‌ببین شه‌وه‌کتان نه‌مینن، یا
مه‌به‌ست با و نه‌سیمی سرکه‌وتنه، چونکه سرکه‌وتن و زال‌بوون همیشه به‌هوی بایه‌که‌وه
که خوا نارد و بیه‌تی له و کاته‌دا. ﴿وَأَصْبِرُوا﴾ خوگرین و دان به خو‌تاندان بگرن کاتی پرودا و
به‌سهراتی سخت و به‌تیندا، ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ به‌پرستی خوا له‌گهل خوگر و دان به
خوگران دایه به‌کومه‌کی و یارمه‌تیدان، نه‌مانه‌یه کار که و هوی راسته‌قینه‌ی سرکه‌وتن و
زال‌بوون: دامه‌زرای و خوگری له کاتی گه‌یشتن به‌دوژمن. په‌یوه‌ستی دل به خواوه به‌یاد و
باس و نزا و لا‌تانه‌وه لی، گویند پادشاه و فرمانبرداران خود و پیغمبر (ﷺ) و دوپره‌وتنه‌وه له
نازاوه و دوپره‌ری و دان به‌خودا گرتن و نارامی له‌سهر شه‌رک و زحماتی جه‌نگ
به‌بره‌رکانن، نینجا با یه‌که یه‌که له‌مانه بدین باش پروون ببیتنه‌وه گرنگی و به‌کاری شه
سیفه‌تانه: بن‌گومان دامه‌زرای و خوگری یه‌که مه‌نگاوه بؤ سرکه‌وتن و زال‌بوون، همدو
ده‌سته و کومه‌لیک که تیجه‌نگن، همدکامیان دامه‌زرا و تربیت شه‌وه زال‌ترو سرکه‌وتن و تره.
به‌پرستی دامه‌زرای و خوگری همد مافی پرواداره، چونکه نیش و نازار و زام و کوشتن و برین
هرچونن بؤ نه‌مان هیه، بؤ دوژمنانیشیان هیه، بی‌جگه له‌وه نه‌مان نومید و چاره‌پروانی لای
خوایان هیه و نه‌وان ببیه‌شن له‌وه که‌واته شه‌مان پشت پهن به‌وه و شه‌بن له‌خشه نه‌کن

دامه زراوين، نهوان مافي خوځيانه كه لنگه له زهريان بښي و خوځيان بو نه گيرئ، نه مان نه بڼي دلشادو پشت پر بن به وې يه كې لهو دوو شته گرنګه يان هه يه: سرګه وتن. يان شه ميدي. له كاتيكدا دوژمن نه وې پېړي نه م ژيانه ي هه يه كه له راستيدا شتيكي بڼي ترخه و به زويي نه وړاو ناميڼئ، ښجا بابيڼه سر باسو يادي خوا له له كاتي جهنگدا، قورڼان بومان باس نه كات كه باوو پشه ي بړوا داران هر نه و به ووه لهو كاتانه دا، وهك جادوبازه كاني چهرخي فيرعون كه له پاش هره شه سامناكه كه ي فيرعون گوټيان: ﴿رَبَّنَا لَنَا جَلَّةٌ تَنَارُ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّأْ مُسْلِمِينَ﴾، وهك نه و دهسته و كومه له ي كه جهنگيانكرد له گهل جالوت و له شكره كه ي و گوټيان: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَكَيْتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾، وهك چهند دهسته و كومه ل كه جهنگيانكرد له پړي خوا دا له چهرخي پيغه مېره كاني تردا، نزاو قسه يان هر نه مېه وو: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَكَيْتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾، بڼي گومان يادو باسو خوا له كاتي جهنگ له گهل دوژمن چهند شتيكي گرنګي لي دهسته كوت نه بڼي:

۱- په يوه ندي و په يوه ستي به ميژو دهسه لا تيكه وه كه هر گيز دا گير ناكړئ و له چاوي هيچ كهس دانښه.

۲- دنيايي به و باوه پړي به ميژ كه كومه كي و دوستايه تي، له هه مان كاتدا ناماده كړدي باري راسته قينه ي نازاوه و جهنگه كه يه له گهل هوو نامانجه كاني، چونكه نه و جهنگه بو خوايه و بو چه سپاندن و پوون كړدنه وې خوايه تي خوايه له و لا تدا، بو دور خستنه وې هر ستمكارو سر كيشي كه كه داواي خوايه تي له كات بو خوي، كه واته جهنگ و نازاوه يه كه بو بهر ز كړدنه وې و ته ي خوا، نهك بو دا گير كړدن و هيچ دهست كه و تيكي نه م جبهانه يه، نه بو خود په سه ندي و خو بهر ز كړدنه وې خو ژال كړدنه، نه بو خوي و نه بو گهل و نه ته وې، هر چوئي به جبهانه يان بو كاريكي پيوست له كاتيك سيخت و سامناكدا، گوږ پرايه لي خواو پيغه مېره (ﷺ)، بو نه وېه كه موسلمانان هر له يه كه مجاره وه بچنه جهنگه كه به مل كه چي و داواي په زامه ندي، كه واته هر چي هو ي نازاوه و دو بهر كه ييه ناميڼئ، چونكه نازاوه و دو بهر كه ي كاتي نه بڼي كه ته نيا

سرکردایه تی و ته می و په نډیک له نارادا نه بی، نارمزوی نه فس له کایه دا بیت، که واته
 هرکاتی که خه لکی ملکه چ بن بو خواو پیغه مبره که ی (ﷺ)، یه که م هو ی سره کی
 نارژوه نابی و نامین، جا له بهر نه وه نو کوپرایه لی و فرمانبریه شتیکی پیویسته و
 ناچاری هیه پی یی له کاتی جهنگ و تی ه لچووندا، کوپرایه لی یه که سرکردایه تی
 پیویسته، نیت هر جوره سرکردایه تی یه که، چ جای سرکردایه تی راسته قینه ی هر
 بهر نه ه موو کوپرایه لی یه که نه بی هر له و پیدایی، چ جای نه و سرکردایه تی یه که له
 ناخی دلوه ه لته قولی و له ناشکراو نه ینیدا هر هیه به بی جیاوازی، نه که وه
 کوپرایه لی سرکردایه تی نه م جیهانه که له ترسداو هر به پروکesh و پوالت هیه و له
 په نهانیدا بیجکه له خه شم و سرپیچی هیچ شتیکی ترنیه! ینجا نه و نارامی و
 خوگریه که فرمانی پیدا، نه وه شتیکه پیویسته بو هر بهر بهر کانی و جهنگ و
 تیکوشانیک! نیت له میدانن نه فسدایان له میدانن جهنگ و کوشتاردا، نه و به لینی
 له گندا بوونی خوا که وره ترین شته که دلی پیوه به ستری و به هیترین پشتیوانه بو
 که یشتن به ه موو نامانجیک.

له پاش نه وه ی فرمانیدا به و کردو و سیفته شیرینه که مایه ی سرکه و تنن،
 جله و گیری کردله نارژوه و دوبره کییه که دهر دیک کی کوشنده یه له ناو گهل و کومه لدا،
 له پاش نه وانه ینجا جله و گریان لی نه کات له سیفته و په وشته به ده ی که دوژمنه کانی
 له سه ربوون کاتی که که دهر چوون و هاتن به هاواری کاروانه که یانه وه نه فرموی: ﴿وَلَا
 تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ وه نه وانه مهن که له ولاته که ی خویان دهر چوون ﴿طَرَا
 وَرَقَاءَ النَّاسِ﴾ به فیزو که شخه و له خوگورپان و خو به زل زانییه وه، به پوپامایی و
 خویشاندانی خه کییه وه تا و سفو سه نایان بکن و نارژاو چالاک و گه وره ناویان به بن
 ﴿يُؤْثِرُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له کاتی که دا نه وانه پی نه گرن و بهر به ست نه کن له پوشتن به
 ریگه ی خوادا، واته نایینی نیسلام، که نه م سیفته شیان بو پیدا بوو له پاش هاتنی
 نیسلام، نه که وه دو سیفته به ده که ی پیشوو که شتیکی هه میشه یی و دامه زراو بوو

تیاياند، وهك و تهكان نهوه ئهگهيهنن بهپئى پريزمانى زمانى عهزهب گهله عيلمى رهوانبيژيدا دهست نيشانى بۆ كراوه.

خوای ميهرهبانى پهروهردگار پهन्दو ئاموزگارى دهستهى بهوادارانى كرد كهكاتى دهرچن بۆ جهنگ و كوشتار ههه له بهر خوا دهرچن، بۆ بهجئ هينان و بهدى هينان و چه سپاندنى بهندهى هه موو بهندهكانى خوا به تاك و تهنيا، دهرچن بۆ فرېدان و نههيشتنى هه موو زۆردارى ستهمكارو سهركيشيك كه لافى خوايهتى ليئه دهن به سهه بهندهكانى خواوه، بهمهى بهبئ ئيزنو پهزامهन्दى خوا هوكمپرانى نهكهن، لافى حاكميى ليئه دهن له ولاتدا، دهرهچن بۆ چاردانى نازادى و سهه بهستى ئادهمى له هه موو بهندهيبههك بيجهك له بهندهى خوا، دهرهچن بۆ بهرگرى و پاريزگارى كردن و پاريزگارى ناموس و پريزو نازادى ئادهمىزاد نهك له بهر داگير كردن و زال بوون به سهه ولات و دانيشتوانهكانى ولات، نهك بۆ فيزو كهشخه و ياخى بوون و بههوى نازو نيعمهتى خوا كه پوشتويهتى به سهه رياندا، دهرچن به جورئ خويان پوت كهن له هه موو نيازو مه بهستىك بيجهك له نيازى فرمانبهرى و پهزامهندى خوا، كه واته مه بهست بهشئ له زال بوون و سهكه وتن هيچ نيبه بيجهك له پيكهينانى گوپرايهلى خوا و فرمانبهرى نهو فرمانههكى كه پئى سپيروه له تيگوشان و فيداكارى، بهرپا كردن و راگير كردنى بهرنامهكهى خوا له ژياندا، بهرز كردنهوى وشه و ئالائى خوا له زهويدا، داواى بههرو و پهزامهندى خوا. بئى گومان شيوهى دهرچوونى نهو بئى پرواiane به فيزو كهشخه و پوپامايى و به نيازى پئى گرتن و بهر بهست كردنى ئاييىنى خوا، نهو شيويه سهه موسلمانهكان بينيان و به بهرچاويانهوه بوو كاتى دهرچوون له مهكهه و هاتن بههرو ناوچهى مهدينه، هههچوئى شيوهى شكست و شكان و زه بوونى و پيسوايشيان به بهرچاويانهوه بوو له پاش كات و له جهنگهكه بههوى تيازو كردهوه به دهكانianeوه، وهك دهست نيشان نهكات كه كوئايى ئايه تهكه نههينى بهم پرستهيه: ﴿وَاللّٰهُ يَاعْمَلُونَ خَيْرًا﴾ خوا به باشى ئاكا و زانايه بهوى كه نهوانه كرديان و نهيكهن و دهورى هه مووى داوه و هه مووى به پيش چاوى قودرتهى نهوهويه،

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ
لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٨﴾ إِذْ يَكْفُلُ الْمُنَافِقُونَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ

ئینجا شیوهی هه لعله تاندنی شهیتان و هاندانی بو نوو بن برهوانه نه خاته بهرچا و
نه فرموی: ﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ﴾ نهی پیغمبر باسی نوو کاته بکه که شهیتان نوو
کرده و بهدانهی نوو بن برهوانه ی پازانده و بویان و شیرینی کردن له دلیاندا و له بهرچا و
دلیاندا، ﴿وَقَالَ﴾ کوتی پییان: ﴿لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ﴾ هیچ زال و سرکه و توویه ک
نییه نه مرؤ بو ئیوه و به سر ئیوه دا له خه لکی له نا و ناده میدا ﴿وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ﴾ من
په ناده و پاریزم بو ئیوه ﴿فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ﴾ ئینجا کاتی هردو دهسته که نزیک
که و تنه و له یه کتر به جوړی یه کتر یان بینی ﴿نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ﴾ پاشه کشی کرد و پاشه لپاش
به دوی خوی دا گه پرایه و ﴿وَقَالَ﴾ وتی پییان: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ﴾ بهراستی من بهریم
له ئیوه ﴿إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ﴾ بهراستی من شتی نه بینم که ئیوه نابینن، واته کومه لی فریشته که
هاتن بو یارمتهی موسلمانان، یان جویره نیل که له پیش دهی پیغمبره و ﴿ثُمَّ﴾ نه پویش
یان هر شتیکی تر که نیشانه ی سرکه و تنی موسلمانان و شکستی بن برهوانان بوو ﴿وَإِنِّي
أَخَافُ اللَّهَ﴾ بهراستی من نه ترسم له خوا ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ خوا توله ی به تینه و
سهخت و به تینه له توله سندن دا، هیچ پیویست نییه لادان له پروکesh و پواله تی نایه ته که،
بلکو به بن بهلگه یه ک دروست نییه لادان و ته نویلیک، به تایبه تی که چند ریوایه تی که هاتوه

که قؤلگورو کۆمهکی پروکه شه که یه: یه کئ لهو پروایه تانه شه یه که (طبری) شه یه یئنی له (ئین و

عباس) هه - خوا لییان پازی بی - که شه فرموی: لهو پۆژده شه ییتان خوی برده

شیوهی (سوراقه ی کوپی مالیکی کوپی جه عشه) هه بهو شیوه به یئنی دا به بی پرواکان و

له پاشان په شیمان بوویه وه شه وت و ویزه پوی دا له نیوانیان دا، که واته نازانم له برچی

دهسته یه کی زۆر له زانایانی ته فسیر شه ده که لانه دن و به پی پی پوالت و پروکه شه که ی

ته فسیری ناکه نه وه؟! هر هیچ نه بی - که گهر دنیا نه بوون لهو پروایه تانه - ئیمه لانه دین

له دهقی ثایه ته که و به لام چۆن ئیتیه که ی لی ئه گهر پین و حواله ی خوی ئه که ی، شه ییتان بهو

شیوه یه هانی بی پرواکانی داو کرده وه به ده کانیانی شیرین کرد له پیش چاویان ﴿إِذْ يَكُونُ

الْمُتَفَتِّحُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾ له کاتی که دا که ناپاکه کان و شه وانه ی که له دلیاندا نه خوشی

هه یه، ئه لئین و ئه یانگوت: ﴿عَرَّ هَؤُلَاءِ دِيَهُنَّ﴾ شه وانه - واته موسلمانان - ئایینه که یان هلی

خه له تاندن، هه خویان دوو چاری ئه م تهنگ و چه له مه یه کرد و خویان خسته ئه م تهنگیه،

بی گومان ناپاکه کان شه وانه بوون که لاف پروایان لی شه داو به ده م ئه یانگوت: پرومان هیناوه،

به لام له ده وه پروایان نه بوو، شه وانه مه دینه یی بوون، شه وانه ی که دل نه خوش بوون

دهسته یه ک بوون له مه که یه یه کان، مه یلیان بوو به موسلمان بوون به لام هیشتا دامه زراو و دل

نارام نه بوون پی و له گه ل بی پرواکان دا هاتن بو شه جهنگ تا بزائن چۆن دهر نه چی. ئینجا

کاتی که موسلمانان بینی بهو که می و که م دهسه لاتییه وه، بی پرواکانیان بینی بهو

زۆری و هیزو دهسه لاته وه، شه مانیش وه ناپاکه بی پرواکان شه واته به ده یان گوت. شه مان و

شه مان چاوی دلیان نابینا بوو له هیزو دهسه لاتی پروا و عقیده بی ئاگا بوون، پروا و پشت

به ستیان به خوا نه بوو، که واته هر ته ماشای پروکه ش و پوالتیان شه کرد،

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٦٠﴾

به پښتې پووکېش و پواله تېش ټېبې هر ټوه بلېن و ناگيان له وڼيېه که ټوانه پشنيان به خوا به ستووه و خوايش نه فرموي: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ هر که س پشت به خوا بېستې بڼ گومان خوا توانا و زليکي کار دروسته، که واته دوست و سربازي خوې سر نه خات و زالي نه کات له کات و شوېني ديارې کراوي خویدا، له هه موو کات و چرخيکدا دهسته ي بېرواداران ټېبې به ترانووي بېرواو عقيده که ي هه موو شت و هه موو کاروباري هه لسه ننگين، نه ترسن و هيژي ناهه ق سواي دليان نه بې، هيژو نرخی خويان به که م و کوپ سېر نه که ن، چونکه خوي له که له، ټينجا شيوه يه کی سامناک و چه شمه نديکي دلته زيني بڼ بېرواکان نه خاته بهرچاو له کاتي مردن و گيان کيشان دا، نه فرموي: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ﴾ نه گهر نه بيبي ټو کاته ي فرېشته گياني ټوانه يان نه کيشان که بېروايان نه ميئا بوو له کاتيکدا ﴿يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ﴾ ټياند له پوو و دم و چاو و پشت و دوايان، واته نه گهر نه تبيني که فرېشته ي سزا گياني ټوانه ي نه کيشا که گيان کيشان و ټو پېري سزايه و سرباقي ټوه بهو پيسوايي و سر شوېي کردنه گيانه کانيان نه کيشان، ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ پڼيان ټو گوتن بچېن سزاي ناگري سوتينېر، نه گهر نه وټ نه بيبي بهرستي شتيکي سهخت و سامناک و سرسوپه ينه رت نه بيبي، ټينجا ناي مه به ست بهم و ته يه ترساندن و هره شه کردنه له لايېن ټو فرېشته ټوه به وې کله داهاتوودا دووچاري ټو سزايه ټېبې که ټوه نده هاتني پاسته وک لهو کاته دا به دي هاتېن و ناماده بيټ و ټوانې ټي توپ درابي و به و ته يه شريان لي بدن بؤ سزادني دېروونيشيان؟ ناي ټوه مه به ست بيټ، يان هر ده ست به جې له که ل گيان کيشانه که دا ټو سزايه شيان بؤ بيټ، وک له پيوايه تيش دا هاتووه که ټو فرېشته ټو له پوژي به دردا گورزي ناسنيان به دهسته و بوو که هرجاري ټيان دا لهو بڼ بېروايانه ناگر بلېسه ي ټه سهند له زامه کانيان دا؟ هرکام هه لته گرې و خوا ټو سزايانه شي پڼ چه شتون يان پڼيان ټه چه ژي، له سر باري دووم و ته که بؤ تهر ليدانه،

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾ كَذَابٍ أَلٍ فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ
 اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ

وهك نه مهش كه نه فهرموی: ﴿ذَلِكَ﴾ نهوی كه باس كراو بهرباره تان كرا ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ
 أَيْدِيَكُمْ﴾ بههوی بهروانه هیئان و کردهوی بهدی خو تان كه كردتان و پیشتان خست ﴿وَأَنَّ
 اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ﴾ كار نهویه كه بی گومان خوا ستمكار و خاوهن ستم نییه بؤ بهنده گانی،
 بهلكو نهوپه ری داد بهكار نه هیئنی له سزادان و توله سهندنا، بهبی گوناو تاوان توله
 ناسیننی له گه ل نهودا خوا هرچون بکات مافی خو به تی و خو ی خاوهنی هه موو شتیكه و
 ناگونجی **س** کاریکی نهو به نارهوا و ستم دابنری، هیندی له زانایانی ته فسیر نه فهرموی:
 نهه پرسته ی: ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ﴾ واته نهو سزاو به سرهاتی نیوه كه باسكرا بههوی
 کردهو هكانتان كه له پیشه وه كردتان، بههوی نهودهویه كه خوا خاوهن ستم نییه له
 بهنده گانی، واته بوونی کردهو هكانتان **بر** بههوی نهو سزاو نازار تان، بههوی نهودهویه كه
 خوا بهبی گوناو سزا نادات، هرچند نه گهر سزای بدایه و یان بیدات نابی به ستمكار. له
 باره ی وشه ی ﴿ظلام﴾ له سوورته ی (آل عمران) دا هیندیك دواوین به جو ری گهرد و غوبار
 نه میننی بؤ ههركه سیك كه نه شاره زابییت، باسهرنجی بدرییت.

خوای پهروهر دگار بهو جو ره نهو له شكرو كومه له بی پروای دوو چار كرد نهو پر سواپی و
 سزای بهسه هیئان، نهوهش تاییه تی نه بوو بهوانه وه، بهلكو به پی ی باوو په وشتی خوابوو
 له گه له پابردو هك ان دا كه به پی ی تاوان و بی پروایی و سهركیشیان له فرمانی خوا دوو چاری
 كردوون، وهك نه فهرموی: ﴿كَذَابٍ أَلٍ فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ واته باوو كارو کردهوی
 بهدی نهوانه - واته قورپه یش - بهرده و امیان له سهری تا خوا دوو چاری كردن، وهك باوو كارو
 کردهوی بهدی دهسته ی فیرعه ون و نهو دهسته **ك** كومه لانه ی كه له پیش نهوانه وه هاتن وایه،
 وهك بوونی نهكاته وه كه نه فهرموی: ﴿كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ نهوانه ی پابردوو بهروایان نه هیئا به
 نایه ته گانی خوا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ نینجا خوا گرتنی و دوو چاری كردن بههوی

گوناوه کانیانهم واته سرکیشی و بپروا نه میثانیان که گهره ترین تاوان و گوناوه و
 سرچاوهی هه موو گوناوه تاوانه کانی تره، یان به موی هه موو گوناوه کانیانهم که
 بی پروایی به کش نه گریته وه و دهست نیشان **لَعَنَاتُ** که بیجگه له بی پروایی گوناوه تاوانی
 تریشیان بووه، هیچ کام له وانه نه یانتوانی خوځیان قوتار بکه نه سزاو تۆله ی خواو بهرگری
 بکه **﴿إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾** به راستی خوا به توانای تۆله ی به تینه. نه مانه و نه وان خوا
 چاکه و بهرهمی پرشت به سه ریاندا، ده سه لاتی پی دان له ولادت، بی گومان خوا بهنده کانی تاقی
 نه کاتهم به چاکه و بهرهم به سزاو ناخوشتی **﴿دَرْكُوئِ بُوْ خَلْکِ کِی سَوَاسِ گَوَزَارِهِ و**
چاو له بهری چاکه ی خوا به، کِی ناسو پاس و سپله یه؟ ده ی نه مانه هه موو سپله و ناسو پاس
بوون، بهر ده سه لات و نازو نیعمه ته یاخی بوون له خواو دهست درێژییان کرد له بهنده کانی
خوا، ئینجا له و کاتدا باوو رهوشتی خوا هاته پیشه وه، بهم رهنگه سپله و له خو گوڤارو
بی پروا کانی دوچار کردو ده سه لات و نازو نیعمه ته که ی نه میشتن، وه ک دهست نیشان نه کات
بهرهمی که گوتمان که نه فرموی: ﴿ذَٰلِكَ﴾ نه و سزادان و دوچار کردنه به موی نه و کرده وه
 به ده ی خوځیانهم **﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَّ يَكْ مُعِزًّا نَصْرَةً أُنْقَمَهَا عَلَى قَوْمٍ﴾** به موی نه وه وه یه که خوا نه بووه به
 گوڤره ی چاکه و بهرهمیه که به خوشییی و پرشتبیتی به سر گهل و کۆمه لیکدا، له باوو
 کار دروستی خوادا نه و گوڤینه نه بووه و شایسته نه بووه **﴿حَتَّىٰ يُعْزِرُوا مَا يَنْفُسِهِمْ﴾** هه تا نه وان
 نه یان گوڤن نه و بارو حال و کرده وه ی که به خوځیانهم بووه و له سه ری بوون له کاتی نازو
 نیعمه ته که دا، بهم رهنگه گوڤابن بۆ درو پیچه وانه ی نه و بارو حاله، ئیتر بارو حالی کاتی
 پیشوویان چاک بوو بی یان نه وه من تر بوو بی له م بارو حالی تازه یان، به وینه ی قورپیش که
 هر چه ند له پیش هاتنی پیغه مبهردا **﴿سَلَامٌ﴾** بت په رست بوون به لام هیندی کردارو رهوشتی
 چاکیان هه بوو وه ک میوانداری و سیله ی رهحم و راستی په یمان و دم گرته وه یان له خراپه
 گوتن دهریاره ی پیغه مبهردان و نایینه کانی خوا، به لکو ریژیان بوو دهریاره یان، به لام کاتی که
 پیغه مبهری هه مووان هات **﴿سَلَامٌ﴾** که مایه ی شهرف و سه ربهرزی و بویان، بهرامبه ری خو ی و
 نایه ته کانی خوا و هستان و نه وه ی له ده ستیان هات له دوزمنایه تی و جهنگ به کاریان هینا بۆ
 نه میشتنی خو ی و نایینه که ی، ئینجا دهست نیشان نه کات بۆ مویه کی تر بۆ نه و سزاو
 به سه رهاته سه خته ی که هینای به سه ر نه و بی پروایانده دا،

ئەفەرموی: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بەهۆی ئەوەیە کە خوا بیسەری زانایە، کەواتە هەرچی ئەوانە کردیان و نەیانکرد لە وتار و کردار خوا پێی ئاگا و زانایە پێیان ئەوی شیاو. شایستەیه لەگەڵی کردن لە بەخشین و هیشتنەوهی ناز و نەعمەت و نەهێشتن و داڕنین لێیان. پێویستە بۆ ئێمە بڕوادار کەمێک بوەستین لەبەردەم ئەم ئایەتەدا لە چەند باریکەوه:

۱- لەم بارەییەوه کە خوا ئەوپەڕی داد و میهرەبانی بەکار ئەهێنێ لەگەڵ بەندهکانیدا، کە ئەو ناز و نەعمەتەیی پێی بەخشیون ناسینیتەوه مەگەر پاش ئەوی ئەوان نیاز و نیەتی خۆیان بگۆڕن، لاندەن لەپەروشت و باری خۆیان، شایستەیی ئەو بێ ئەوی ئەو چاکە و ناز و نەعمەتەیان لێ بسینریتەوه کە پێزیان نەزانی و سوپاسیان نەکرد و سێڵەبوون.

۲- خۆی میهرەبان ئەم ئادەمییهی پێزدار کرد و پایە و پلەیی پێدا، ئەو پادەیی قەزا و قەدەری خۆی بەو لەسەر دەستی ئەودا بەجێ ئەهێنێ، ئەو گۆرانکاری قەزا و قەدەری کە بپاری داو لەژیانی ئەم ئادەمییهدا، ئەو گۆران و گۆرانکارییهی خۆی بەستوو بەگۆرانی نیاز و کار و کردەوهی ئەووه بەجۆری تا ئەم گۆرانکاری بەجێ نەهێنێ لە خۆیدا خوا گۆران ناهێنێ بەسەر ئەوی پێی بەخشیوه.

۳- بەرامبەر ئەو پێزو پایە و پلە بەرزە ئەمریکی گەورەیی خستۆتە سەر شانی بەجۆری کردووێت بەخواوەنی ئەوی بتوانێ ناز و نەعمەتەکی پراگەریکات و بیهێڵیتەوه و زیادیشی بکات کاتێ کە چاوەلەبەری و سوپاس گوزاری، هەرچۆنێ ئەشتوانێ نەبێڵێ و بپێی کاتێ کە سێڵەبێ بەو ناز و نەعمەتە لە خۆی بگۆڕێ و یاخی بێ.

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا

آلَ فِرْعَوْنَ ۖ وَكُلُّ كَاثِرٍ ظَالِمٍ ﴿٥٤﴾

بۆچۈنى ئىسلامى بەرامبەر بەم ئادەمىيە بەم جۆرەيە بەم جۆرە سەرنجى ئەم ئادەمىيە ئەدات!! ئەيگىپى بەدروستكراۋىكى بەكارى ئىش كەر لە دوا پۇژو چارەنۈوسى خۇيدا بەئىزنو بېرىارى خوا، ئايگىپى بە گيان لەبەرىكى دەستە پاچەو بى دەسەلات بەرامبەر ئەمى كە لە ئەقامى تازەدا ناو براۋە بە(حتميات) ئەم بارو حالەتەنى كەبە ناچارى بەدى دىن: بارو حالەتى ئابۈورى، مېژو، گۆپان و تپور...ەتد، مەبەستيان ئەمىيە كاروبارەكانى ئەم بوۈنەمەرە نەبەستىتەم بە قەزاۋ قەدەرى خواۋە دورى بەنەۋە لە پىرواھىنان، نەفرىنى خۋايان لىيى، ئىنجا وئىنەك ئەمىنى بۇ ئەم دوو گۆپاندە، گۆپاندنى خەلكى بۇ ئەم بارو حالەى كەلە پىشەۋە لەسەرى بوۈن، تا لەسەر ئەمە خوايش گۆپاندنى خۇى كرد بەم پەنگە نازو نىعمەتەكەى گۆپىن بە سزاۋ بەش بېراۋى و تياچۈۈن بەسەرۈ مالاۋە، دەستەو بەستەكەى فېرەمۈن و پىشەۋەكان دووبارە ئەمىنى و ئەيكاتەۋە بە نمۈۈنە و وئىنە كەبەسەرەت و پۈۋداۋى دەستەى فېرەمۈن زۆر بەناۋبانگ بوۋە لەپراستىدا ئەمى كە خوا بەۋانى دابو، بەناياب شتى وابوۈ بى لە مېژوۋى ئادەمىدا يان ھەر نەبوۋە ھەرچۈنى لى سەندنەۋە داپنەكەش و شىۋەكەى ھەر ناياب و كەس نەدىدە بوۋە، ئەفەرمۈى: ﴿كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ واتە خوا گۆپەرى چاكە و بەمەرى خۇى نىيە ھە خەلكەكە بارو حالى خۋايان نەگۆپن بەوئىنەى باۋو كارو كىرەۋەى دەستەو بەستەكەى فېرەمۈن و ئەم كەل مىللەتەنى كەلە پىش ئەۋانەۋە بوۈن و خوا نازو نىعمەتى پىشت بەسەرياندا، ئىنجا ئەۋانىش بارو حال و كىرەۋەى خۋىيان گۆپى بەم پەنگە ﴿كَذَبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ بېرايان نەمىنا بە ئايەتەكانى پەروەردگارىيان لەپاش ئەمى خوا فروستادەى بۇ ناردن و بانگيان كردن بۇ ئايىنى خواۋ بەلگە و موعجىزەشيان نىشاندان، ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ خوايش ئەفەرمۈى: ئىنجا ئىمەش - بەپىى باۋى خۇمان - ئەۋانمان لەناۋ برد بەمۈى گوناھەكانىانەۋە، ھەركام لەم گەلانەى بەجۈزى لەناۋ برد ەك لە چەند شوئىنكەدا ھىندىكى باسكردوۋە، لىرەدا بەتايبەتى باسى جۈزى لەناۋبردنى دەستەكەى فېرەمۈن ئەكات كە جۈزىكى زۆر سەرسۈپەينەرۈ كەس نەدىدە بوۈ، ئەفەرمۈى: ﴿وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾

دسته‌کەى فیرەمەنمان نوقم کرد لەدەریاداو خنکاندەمان، ﴿وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ هەرکام لەوانە
 سەمکار بوون و بەردەوام بوون لەسەر سەتم کردن، سەتم لە خۆیان و سەتم لە خەڵکیش،
 خواش - هەرچەند مۆلەتی سەتمکاران بدات - هەرگیز وازیان لێناهیەتی و تێپەر ناکات
 بەسەریاندا. ئەم وێنەیەى دووجار هێناوە، لەو بارەییەو زانیانی تەفسیر چەند رایەکیان
 هەیە و بە چەند جۆرێ ئایەتەکانیان مۆنیوە و پەيوەستیشیان کردوون بەیەکەو، لەناو ئەو
 جۆر و بارانەدا ئەم جۆرەم هەلبژاردو بەلامەو بەهێز تریوو، بەم جۆرە نابێتە دووبارە
 کردنەو و جیاوازی هەیه لەیەکتەر. خوا خۆی باش ئەزانێ.

ئینجا لەم ئایەتی داهااتووەدا تا درای سوورەتەکە کە چەند یاسایەکی گەورە و گرنگ
 ئەهینێ، هیندیکیان هەر لەپێو هەتا هەتایی و هەمیشەیی نین، هیندیکیان لە یەکەم جارەو
 کاتییە و بۆ کات و ماوەیەکی تایبەتی بەپێی بەرژووەندی کات و شوێن و بار و حالی
 مۆسڵمانانە، بەلام چەند گۆرانکاریەکیان تێدا کراوە کە بەو ئەبن بە هەمیشەیی و هەتا
 هەتایی، ئەو گۆرانکاریانەش لە ئایەتەکانی سوورەتی داهااتوودا کراوە وە کەواتە بۆمان
 دەرئەکەوێ لەمەوپاش، یەکی لەو یاسا و بێیارانە کە لەم ئایەتەکاندا هااتووە ئەمەیه: ئەوانەى
 کە پەیمان ئەبەستن لەگەڵ مۆسڵمانان و لەشکری ئیسلامیدا، ئینجا ئەو پەیمانە ئەشکێنن،
 ئەوانە بەلای خواوە بەدەستن لە هەموو گیانلەبەران، جا لەبەرئەو پێویستە لەسەر لەشکری
 ئیسلامی تەمینی ئەوانە دايدات بەجۆرێ کەسانی تریان پێ ژیربکات و نیازی شکاندنی
 پەیمانان بەدەلدا نەیت، یەکیکی تر لەو بێیارو یاسایانە ئەمەیه: ئەو پەیمانەرانەى کە
 سەرکردایەتی ئیسلام مەترسی ئەکات لەناپاکی و هەلوەشاندنەو پەیمانەکیان، بۆ
 سەرکردایەتی ئیسلام هەیه کە پەیمانەکیان هەلوەشیننەو و ئەویشیان پێ پابگەیهنێ، جا
 لەبەرئەو پێویستە لەشکری ئیسلام تەمینی خواریان بکات بەجۆرێ خەلکی تریشیان پێ ژیر
 بکات لەوێنەى ئەوان، یەکیکی تر لەو یاسایانە ئەمەیه کە پێویستە تا دەسەلاتیان بێ
 هەمیشە چەک و هێزی نامانە بێت □ ئەم هێزە مامۇستا و پێنمونی کەرە بەرزترین هێز بێت
 لەزەویدا، کە هەموو هێزی ناھەق بیسی لێ بکات و نەتوانێ پێ بگرێ لە ئیسلام و
 مۆسڵمانان، نەتوانێ داواى کار بەدەستی و حاکمیتی بکات لەولاتدا، جا بە هۆی ئەووە
 تێکۆشان و جەنگ لە پێی خوادا هەرگیز دواى هاتنی نییه، نابێ بوەستێ تا دنیا دنیاىە،
 هەرکاتێ وازی لێهێنرا بەم جۆرەى لێ دێ کە ئەبێنرێ و ئەبێستێ لە جیهاندا، یاسایەکی تر
 ئەمەیه: هەرکاتێ گەل و کۆمەڵێ □ مۆسڵمان حەزی کرد لەناشتی لەگەڵ مۆسڵمانان و وازی

هینا و له پروویاندا پانه وهستا، بئ گومان سهرکردایه تی ئیسلامی شه و یان لی وهر شه گری و
په یمانیان له گهل نه بهستی له سهر شهو، ئینجا نه گهر له دل شه و راست نه کهن و به لام ده ری
نه برن، کاریان نه درسته دهستی خوا و حواله ی خوا شه کرین، خوا چاره سهری خراپی و
ناپاکیه که ی شهوان شه کات و شه پرو خراپه یان دور شه خاته وه له موسلمانان، یاسایه کی تر
شه مه یه: که جهنگ و جهاد فهرزو پیویسته له سهر موسلمانان ههرچهند دوزمن چهند قاتی
شه مان بیست، شه مان به یارمه تی خوا سهرکه وتوو شه بن به سهریاندا، که واته فهرزی جهنگ و
جهاد نه به ستراوه به وه ی که هیزی موسلمانان هاوسهرو هاوتا بیست له گهل هیزی دوزمندا،
شه وه ی پیویست بیست له سهر موسلمانان شه مه یه که به پیی توان هیز ناماده بکه ن، پروایان
به هیزی به خوا، خوراگرو دامه زرا و بن له کاتی جهنگه که دا، ئیتر گوئیان له هیچی تر نه بی
چونکه شه کاته شه مان خاوه نی هیزی کی ترن بیجکه له هیزی ناشکرا و پواله تی، یاسایه کی تر
شه مه یه: که مه بهستی سهره کی له جهنگ و جهاددا سست و لاواز کردنی هیزی دوزمن بیست،
که واته تاشو مه بهسته پیک نه یهت دیل گرتن په و نییه، بریاریکی تر شه مه یه: که
دهستکه وته کانی جهنگ حه لاله بو موسلمانان، شه وه به خشین و به هره یه که خوا دای به م
نومه ته، ههروها بو موسلمانان فروشتنی دیله کان و وهرگرتنی مال و پاره که ی، پیویسته
دیه کان دلخووشی بدرینه وه و ئیسلام خوشه ویست بکری له پیش چاریان، به مه ی به لیانی
خوا وایه، نه گهر شه مان باش بن خوا باشتریان پی نه به خشی شه وه ی که لیان سهر او ده له گهل
شه ودا بترسینرین به سزای خوا نه گهر ناپاکی به کارینن. یاسایه کی تر شه مه یه: که بوونه وه ی
گهل و کومه لی موسلمان هوی په یوه ندی و په یوه سستییه که ی عه قیده و بیروباوهره که یه تی، واته
ماتول شه عه قیده و بیروباوهره ببی به کومه ل و گهل موسلمان شه تاسری و ناو شه بری، به لام
یارمه تی و کومه ک و دهسته به ره یی (تکافل) ته نها له سهر عه قیده و بیروباوهره که نییه، به لکو
له گهل شه ودا شه بن به شداری ببی له بزوتنه وه دا و یه کی تی له په یوه ندی و هونینه وه دا، که واته
شه موسلمانانه ی که کوچیان نه کرد بو مه دینه نه گهر دهست «ریزیان لی» بکرایه له لایه ن
کومه لی کی بی پروا که په یمانیان به سستیو له گهل موسلمانان دروست نه بوو یارمه تی شه
موسلمانانه بدری، چونکه به شداری موسلمانانه کانیان نه کرد له بزوتنه وه و هونینه وه ی خویان
له گهل گهل و کومه لی مه دینه دا، پیش هینانی شه ئایه تانه ی داهاتوو ته فسیر کردنیان
به کورتی شه چهند یاسا و بریارانه مان هینا تا کومه ک بن بو تیگه یشتن و وهرگرتنی
مه بهسته کانیان له کاتی ته فسیر کردنیاندا،

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ
عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَإِنَّمَا تَشَفَّعْنَاهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدَ بِهَم مِّنْ خَلْفِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِنَّمَا تَخَافُونَ مِّن قَوْمٍ خِيفَتُهُ فَأَنذِرْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ

ئینجا با دەست بگهین به تهفسیری ئهو ئایهتانه به یارمهتی خوا. ئهفرموی: ﴿إِنَّ شَرَّ
الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بهراستی بهدترینی هه موو گیانله بهران به لای خواوه و له حوکم و
برپاری خوادا ئهوانه که برپایان نههیناوه، واته ئهوانه که هه میشهیی و بهردهوام ئهبن
له سهه برهوا نههینان وهک دهست نیشان ئهکات که ئهفرموی: ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ کهواته ئهوانه
بهروا ناهینن ﴿الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ﴾ ئهوانه ی که پهیمانت لی
وهرگرتن، ئینجا له پاش ئهو پهیماندان و پهیمان لی وهرگرتنه پهیمانهکیان ههلهوه شیننهوه
له هه موو جاریکدا، واته جار له دوا ی جار ئهو ههلهوه شاندهوه ئهکه ن و ئهوه کار و پیشه یانه،
﴿وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ﴾ ئهوانه خو یان نا پارینن و ناترسن لهو پهیمان ههلهوه شاندهوه ناترسن ئهله
خوا و نهله سهه رنجامی ئهو بن باوه رکهانی پهیمانییه، چهند ریوایه تیک هاتوه له باره ی
مه بهست بهمانه، یه که یه که له سنی تیره جوله که که ی مه دینه: ﴿بَنِي قَرِظَةَ، بَنِي قَيْنُوقَاعَ، بَنِي
نَظِيرَ﴾، ئهو عه ره به کوچه رانه ی دهور و بهری مه دینه دیمه نی دهقی ئایه ته که پوودا ی
میژووی و ئه که یه نن که به شیوه ی گشتی مه بهسته، چونکه هه ر کام لهوانه چهند جار
پهیمانیان ههلهوه شاندهوه ئهوانه سروشتیان تیک چووه و سیفه تی ئاده میتییان نییه،
ئهوانه به ره لآن و نه به ستراون به هیچ بریار و پهیمانی که وه به یینه ی و لاخ و چوارین، ئهوانه
به دترن له گیانله به رانی تر، چونکه هه موو گیانله به ره رکهانی تر به پی ی سروشتی خو یان
ئه جوو لینه وه و ههلههستن به کار و کرده وه ی سروشتی خو یان، به لام ئهمانه دژی کار و

پيشه‌ی سروشتي خويانن چ جاي نه‌وه‌ی هه‌لسن به‌کار و کرده‌وه‌ی خويان، که‌واته نه‌وانه له
 هه‌موو گيانله‌به‌راني تر به‌د ترن! نه‌وانه هيچکەس نه‌مين نييه لييان: که‌واته نه‌بيئي کارئکي
 وایان له‌گه‌ل بکري که بن‌ئارام بن و له‌بیم و ترسدا بژين و نه‌مين نه‌بن له‌هيچکەس، نه‌بي
 کارئکي وایان له‌گه‌ل بکري که که‌ساني تري وه‌ك خويشيان پي ژير بکرين، وه‌ك نه‌فه‌رموي:
 ﴿فَأَمَّا لَشَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ﴾ که‌واته نه‌گەر تو نه‌ی پيغه‌مبه‌ر هه‌روه‌ها موسلمانانيش نه‌گەر
 تووشي نه‌وانه بوون له‌ جه‌نگداو نه‌وانه‌ت ده‌ستکەوت ﴿فَنَشَرَّدَ بِهِمْ مِّنْ خَلْفَهُمْ﴾ نه‌وا بتارينه‌و
 پرژو بلاو بکه‌روه به‌مان که‌ساني که‌ي تر له‌به‌دواو ده‌روو به‌ري نه‌مان دا له‌ دوژمناني تر،
 واته سزاو کوشتن و برينئکيان ده‌رباره‌به‌که که‌ بيته‌ هو‌ی ترس و بیم بلاو بوونه‌وه‌ی دوژمناني
 تر ﴿أَلَمْ لَهُمْ بَدَلٌ﴾ به‌لکو نه‌وانه بيرکه‌نه‌وه‌و له‌مانه‌وه‌ ته‌مي خوار بن و به‌وينه‌ی نه‌مان
 کرده‌وه‌ی به‌د نه‌کن، نه‌وه به‌که‌م بريار که به‌کاربه‌يئري له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که‌ په‌يمانيان
 هه‌لوه‌شان دووه‌ته‌وه، ئينجا بريار ده‌رئەکات ده‌رباره‌ی نه‌وانه‌ی که‌ مه‌ترسي بکري له‌ په‌يمان
 شکاندنيان و هيشتا نه‌يان شکاندووه. نه‌فه‌رموي: ﴿وَلَا تَخَافُكَ مِنْ قَوْمٍ خِائِنَةٌ﴾ نه‌گەر
 مه‌ترسيت کرد له‌ناپاکي کۆمه‌ل و ده‌سته‌يه‌ک له‌ په‌يمان ده‌ران، واته ناگادار بویت
 به‌ناپاکيه‌که‌يان ﴿فَأَنذِرْ لَّهُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ﴾ نه‌وکاته په‌يمان‌که‌ فری بده‌روه بۆلايان به‌رئک و
 په‌واني، به‌م په‌نگه‌ ده‌ري بپه‌ لايان و هه‌ولايان بده‌ري که‌ تو په‌يوه‌ستي و په‌يمان‌که‌ت
 بچپوه، کۆمه‌ليک له‌ زانايان له‌سه‌ر نه‌وه‌ن که‌کاتي پيويسته‌ نه‌و راگه‌ياندن و هه‌وال پي‌دانه
 که‌ماوه‌ی په‌يمان‌که‌ دوايي نه‌هاتبي، يان ناشکرا نه‌بووي پاشگەز بوونه‌وه‌و
 هه‌لوه‌شان ده‌نه‌وه‌که‌ی نه‌وان، نه‌گەر وابوو نه‌و کاته پيويست ناکات به‌وه، له‌به‌ر نه‌وه بۆ
 پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌بي نه‌وه‌ی په‌يماني مه‌که‌ييه‌کان بداته‌وه‌و به‌بي نه‌وه‌ی هيچيان
 پي‌راگه‌يه‌ني چوو بۆ سه‌ريان و فه‌تحي مه‌که‌ي کرد.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَآئِنِينَ ﴿٥٨﴾ وَلَا يُحَسِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾ وَأَعِدُوا

لَهُمْ مَا أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ

هوئی ئەو پەیمان پێدانه وەش ئەمەیه کە ئەفرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَآئِنِينَ﴾ بەراستی خوا ناپاکانی ناوی و خەشمی هەیه بۆیان. بێگومان ئیسلام پەیمان ئەبەستی بۆ ئەوێ ئەو پەیمانە پیاویزی، کەواتە ئەگەر زانی دوژمن ناپیاویزی و ناپاکی ئەکات ئەو کاتە بە ناشکرا و بەبێ پێچ و پەنا پەیمانەکیان ئەداتەو و هیچ ناپاکی و قیلێک ناکات و بەناشکرا رانەگەینێ کە پەیمان نەما لەنیوان خۆی و ئەو ناپاکانەدا، ئیسلام بەو جوړو شیوێه پاك و بێلەکیه، بەو جوړو شیوێه خەلکی بەرز ئەکاتەو بۆ ئاسۆی هەرمەزێ راستی و شەرف و کەرەمەت، نایەوێ لەناکاودا بدات بەسەر دوژمندا، لەبەر ئەوە پەیمانەکی کەکاتی خۆی بەستوویەتی، بەلام پاش ئەوێ ناشکراو کە پەیمان نەماوە ئەوێ پراگەیاندا، ئیتر چۆن بۆی بکری و بەرزەو نەدی تێدا بێت جەنگی خۆی ئەکات و بەپێی ئەوە ئەجوولێتەو کە گوتراو: (الحرب خدعة) جەنگ بەفرو قیل ئەکری. ئینجا بابزانی ئیسلام ئەو کارو کردەو شیرینانەکی هینا لە کاتی کدا کە هیچکەس ئەوانەکی بەخەیاڵدا نەئەهات، بەلکو ئەو کاتەدا هەر یاسای زۆرو داپلۆسین لەکاردا بوو، بەهەر جوړو شیوێه کە بگونجی وەک لە پاش هاتنی ئیسلامیش هەر ئەو لەکاردا بوو و باو بوو لەناو بێگانەدا، چەرخێ هەژدەهەمی زایینی کە بەهوئی ئیسلام و موسلمانانەو فیتری هیندی لەباو و وێل کردەوێ پیاوانە بوون، بەلام ئەوەش زۆرتر هەر قسەکی پووت بوو، پێویستە لەسەر ئەوانەکی کە نەشارەزان کە ئەم جوړە شتە راستانە بزانن، بزانن کە ئیسلام هات لەبەر بەزەیی و میهرەبانی خوا بە هەموو جیهان و جیهانیان بەبڕوادار و بێبڕاوە ئینجا بەرامبەر ئەو پاکی و بێگەردیەکی ئیسلامە خوا بەلێنی ئەدا بە موسلمانان بە یارمەتی و سەرکەوتن، کارو کردەو و فەرویلێ بێبڕاوان بەبێ نرخ نیشان ئەدات، ئەفرموی: ﴿وَلَا يُحَسِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا﴾ ئەوانەکی کە بڕوایان نەهیناوە با گومان نەبەن و لایان وانەبێ پێش کەوتوون و لە دەست قودرەتی خوا دەرچوون بەو ناپاکیتی و فەرو قیلێ کە ئەیکەن ﴿إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ﴾ بێگومان ئەوانە خوا دەستە پاچە و پەك

كهوتوو ناكهن، بهلكو خوا تۆلهيان لى ئەسەننى و پىغەمبەر و بېرواداران زال ئەكات
 بەسەرياندا، ئەوانە لاوازو بى باورەكانى نىرخ ترن لەوھى بېرواداران دەستەپاچە بىكەن،
 جاي دەستى قودەرتى بى سنوورى خوا كە دەسلەت دارە بەسەر ئەم بوونەومرەو ھەموو
 شتىكدا، كەواتە با بېرواداران دل ئارام و دلنەيان بەوھى كە پاشەپۇژى سەرکەوتن و زال بوون
 ھەر بۆ ئەوانە، بەلام بە پىي باوى خوا زال بوون و سەرکەوتن چەند ھۆيەكى ھەيە يەكئ لەو
 ھۆيانە ئامادە كردن و بەكارھەنەنى ھەر شتىكە كە ھىزو دەسلەتى پى پەيدا بىكەن بەسەر
 دوژمندا، بەرەستيان بىكات لە پىنگرتن و دەست درىژى، وەك دەست نیشان ئەكات كە
 ئەفەرموى: ﴿وَأَعِزُّوهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ ئامادەبىكەن و فەرھەم بىنن بۆيان، واتە بۆ ئەو
 ئاپاكانەى كە باسگران، ھەر ھەموو دوژمەنى پىنگر لە ئىسلام، ئامادەبىكەن بۆيان ئەوھى
 دەتوانن و دەسلەتقان ھەيە بەسەرىدا لە ھىزو دەسلەت، واتە ھەر شتىك كە مایەى ھىزو
 دەسلەتە، بى گومان ديارى نەكردنى جۆرەكەى لەئايەتەكەدا ئەو گشتىتيپە نیشان ئەدات،
 وەك لە (ئىبن و عباس) یشەو ھاتوو - خوا لىيان پازى بى - ھەموو جۆرەكان ئەگرتەوھ كە
 بەگوێرەى چەرخ و چىن و لات گۆپان و جىاوازيان بەسەردا ھات و بەسەردا دىت، كەواتە ئەو
 ئايەتە پىويستى كردوو لەسەر بېروادارانى ئەم چەرخە ئامادەكردن و بەكارھەنەنى ئەم
 ھەموو چەكە جۆراو جۆرەى كە ئەمرو را بەدەست دوژمەنوھو بەبى سەر لىكردنەوھو بە
 ھەموو دل پەقىيەكەوھو بەبى جىاوازي بەكارى ئەھىننى، باوھر وایە ديارى كردنى
 پىغەمبەر (ﷺ) بىنى ئەو ھىزە بەسەر تىرەندازى و لىدانى دوژمن لەدەرەوھ وەك ھاتووھ لەو
 ھەدىسەدا كە (ئىمامى موسلىم) ئەھىننى بە (عقبەى كۆپى عام) ھوھ كە ئەفەرموى: (الا ان
 القوة الرمي) بىدار بىنەوھ كە ھىز ھەر بىر تىپە لە لىدانى دوژمن لەدوورەوھ سى جار ئەوھى
 فەرموو، باوھر وایە ئەو ديارى كردن و بىنەش بەسەر ئەوھدا نىشان تىدایە بۆ ئەم
 ھەموو چەكە جۆر بەجۆرەى ئەمرو كەلە دوورەوھ بەكار ئەھىننى، ئىنجا كورت ھەلەنەنى بۆ
 سەر ئەم جۆرە دەست نیشانە بەوھى كە ئەم جۆرە كەورەترو گرنگ ترىنى ھەموو بەش و
 جۆرەكانى تر، بەوینەى ئەو ھەدىسەى كە ئەفەرموى: (الحج عرفة) حەج ھەر عەرەفەيە، واتە
 كەورەترو گرنگ ترى بەش و پارچەكانى حەج عەرەفەيە،

وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ

ئىنجا بە ھەر حال و لەسەر ھەر بار ئامادەکردنى ئەو ھىزە ئامادەکردنى ئەو ئەسپ و مایىنانەش ئەگرىتەوھە كە ئەيھىئى ئەدوايدى و ئەفەر موى: ﴿وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾ واتە ئامادەبەكەن ئەوانە ئەو و لاخە سوارانە كە پاگىر ئەكرىن و ئامادە ئەكرىن و بۇ لەشكرى بەسەر سنوورى و لاخەو بۇ بەرگرى كردنى دوژمن كەلە ناكاودا پەلامار بدا، بۇ گە ياندنى ھەوال بە چەسپانى لەسنوورەو بۇ ناو و لاخە پايخەخت گە ئەو بەكارترىن شت بوو بۇ پىكھىئانى ئەو مەبەستانە تا ئەم چەرخى دوايىيە كە ئەم ھەموو شتە تازانە پەيدا بوون، جا ھەر چەند ئامادە كردنى ھىز ئەمىش بگرىتەوھە بەلام بەتايبەتى باسى كرد و ھىئەى بەدوايدا، لەبەر بەكارى و گرنگى ئەم لەو كات و چەرخەدار بەلاى ئەو يەكەم چىنەوھە كە بەكەمجار ئەم قورئانەى ھاتە سەر، ئەگەر فەرمانى بدايە لەو كاتەدا بە پىكھىئانى ئەم شتە تازانەى ئەم بۇ ئەبو داواى شتىك بكات كە نەنووسراوھە نەلە توانادا ئەبوو، كەواتە سەرگەردانى ئەكردن، خوايش پاك و يىگەردە لەوھى شتى وا بكات لەگەل بەندەكانى، ئەوھى كە مەبەست و گرنگە ئەمەيە كە ئەبى ئىسلام ھىزو لەشكرو دەسەلاتى بى تا ھەلسى بەكارەكەى خۆى كە برىتييە لە گىرانی تەنھا بەرنامە و شەرىعەتى خوا بە حاكم و كاربەدەست لەجىھاندا، نەمىشتن و لا بردنى ھەر ياسا و بەرنامەيەك كەلەلايەنە خواوھ نەھاتى، پىويستكراوھ لەلايەن خواوھ لەسەر برواداران ئامادەكردن و پىك ھىئانى ھۆو كەرسەى ئەو ھىزو دەسەلاتە بە پىى داخواز و پىويستى لە ھەموو چەرخ و چىن و لا تىكدا، دوژمنىش ئادەمى و موفىكە وەك ئەمان، كەواتە ھەرچۆنى ھۆى ھىزو دەسەلات فەرھەم ئەھىئىن، ئەبى بروادارانىش فەرھەم بىئىن و ھىچ برىويانويەكيان نىيە، ھەرچۆنى دوژمن ھەول و تىكۆشان ئەكات بۇ چەسپاندن و زال كردنى بەرنامە و ياسا و برىوباوھەرى پىوپوچى خۆى، ئەبى ئەمانىش ئەوپەرى تواناى خۇيان بەكاربىئىن بۇ چەسپاندن و زال كردنى ياسا و بەرنامە و شەرىعەتى پەرورەدگارىان كە دادو خۆش بەختى و دەستكەوتنى ھەموو ئەو فەر و بىرىك تەنھا لاى ياسا و بەرنامە و شەرىعەتى خوايە، ئىنجا دەست نىشان ئەكات بۇ مەبەست لەم فەرمانى خوا،

تَرْهَبُونَ بِهِ عَذْرَ اللَّهِ وَعَذْرَكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا نَعْلَمُونَهُمْ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

نه فرموی: ﴿تَرْهَبُونَ بِهِ عَذْرَ اللَّهِ وَعَذْرَكُمْ﴾ واته ناماده بکن بویان نهروی که باسکرا له کاتیک نه ترسیئن بهو ناماده کردنه، یان ناماده بکن بویان نهروی که باسکرا له کاتیکدا نه ترسیئن بهو ناماده کردنه، یان به ناماده کراوه کان، دوژمنی خواو دوژمنی خوتان ﴿وَأَخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ﴾ که سانیکی تریش بیجگه لهوان که ﴿لَا نَعْلَمُونَهُمْ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ ئیوه نایانناسن و خوا نه یانناسن، واته نه ترسیئن نهو دوژمنانه تان که ناشکران و نه یانناسن که زانا و ناگایه به هه موو شتی، ئیتر نه مانه نهوانه بن که به ناشکرا جاپی دوژمنایه تی و جهنگ کردنیان نه دابی، به لام له دلهوه ناماده بن بۆ هه و هه لکه وتیک که دهستی تیدا بوه شینن، یان ناپاکان بیت که هه رچهند به چهک جهنگ ناکه به لام هه میشه هه ول و تیکوشان نه کن بۆ تیکدانی نیوانی موسلمانان و پروپاگنده بۆ سووک کردن و بی نرخ کردنی موسلمانان، هه رجور مه بهست بیت شتیکی ناشکرایه که ناماده یی موسلمانان و فهرزو پیویسته که به هیژ ترو دهسه لاتار تر بن له جیهاندا به جوړی سام و بیمیان لی بکری، تا به هوی نهوه و بتوانن نالای ئایینی خوا بهرز بکه نهوه و کو سپ و پرنگر نه میئن له بهرده میاندا، هه رچهند کوشتنی دوژمنی خواو موسلمانان شتیکی راست و رهوا بیت، به لام بگونجی و دهست بدات ئیسلام نایهوی بیکوژی، به لکو هه ر نارامی و میهره بانی به کار نه میئن له گه لی، جاله بهر نهوه فرموی: نه ترسیئن نه یه فرموو نه کوژن... هتدا! ئینجا بی گومان ناماده کردن و فرامه هه مینانی هوی هیژو دهسه لات به بی مال و سامان ناکری، له بهر نهوه ی پرژمی پاکی ئیسلام دامه زراوه که بنه رتهی دهسته بهر یی موسلمانان و کومه و قولگیریان بۆ یه کتی، له بهر نهوه له پاش بانگ کردن و فرماندان به ناماده کردنی هیژو دهسه لات فرمان نه دات به به خت

کردنی مال و بهلین خدمات به نهجرو پاداشت له سر نهو بهخت کردنه و نه فرموی: ﴿وَمَا
 تَنْفَعُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَوْفَ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ نهوی که نیوه بهختی نه کن له مهر
 شتیک کم یان زور له پی خوادا به تیرو تهوای پیتان نه ریتهوه — واته نهجرو
 پاداشته کی له کاتیکدا نیوه هیچ کم و کوریه کاتن ده رباره ناکری له نهجرو پاداشته که تاندا،
 هیندی نه فرموی: مه بهست نهویه: نیوه هیچ ستم و زوریکتان لینا کری له لایه
 دوزمنه کانتانهوه، واته بهر بهخت کردنه نیوه هیرو ده سلات پیدا نه کن نهو کاته دوزمن
 ناتوانی هیچ جورده ستمیکتان لی بکات، بهم جوردهش هرچاکه هرچنچ تهفسیری نه کم
 زیاتر له دلدا جیگیره. وتهی: له پی خوادا لهم جورده شویناندا قورشان نهی فرموی،
 بونهویه که نه بی جهنگ و جیهاد و مال و بهخت کردنه که پووت و پاک و خاوین بیت له هر
 نیاز و مه بهستیک بیجکه له نیازی رهمانهندی خوا و فرمانبری خوا، که واته هر له
 یه که مجارهوه کاری جهنگ و فیداکاری نه بریتهوه که نابی له بهر بهر ز کردنه وهی که سیک یان
 نه ژادی، یان تیره یه، یان گهل و نوممه تی، هر وها هر نیاز و مه بهستیک تر بیجکه له
 نیاز و مه بهستی رهمانهندی خوا و بهر ز کردنه وهی نالو و تهی خوا، چه سپاندنی خوا بهتی
 خوا و حاکمیتی خوا له جیهانی خوادا و له ناو بهنده یانی خوادا، که هر نهوش مایه
 نازادی و سر بهستی و پیت و فیهرو ریژه بو جیهان و جیهانیان، بهرام بهر نهوانه ی که
 پهیمانیان بهستی له گهل موسلماناندا دوو بریاری ده کرد: یه کم ده رباره ی نهوانه یان که
 پاشگهن ببنهوه و پهیمانه کیان بشکینن، دووم ده رباره ی نهوانه به ناشکرا نه یان شکاند
 به لام بهوئی چهند نیشانه و بهلگه یه که وه مه ترسی شکاندنی لی نه کری. نینجا دیته سر
 بریاری سنی بهم ده رباره ی نهو دوزمنانه ی که مه یلی ناشتی و که نار گریبان بی، و تارو
 کرداریان نیشانه بن له سر نهوه. ده رباره ی نهوانه نه فرموی: ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْعَلْ مَا
 نَهَكَرْ نَهْوَانَه مهیل و ناره زوی ناشتی و جهنگ نه کردنیان مه بو نهی پیغمبر توش مه یلی
 ناره زوی نهوه بکه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت بهسته به خوا، واته باکت نه بی له پیلان و فیل و
 نیازی به دیان،

﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بهر پاستی خوا به ته نها نهو بیسری زانیه بهر پک و پاستی بو هه موو شتی و به هه موو شتی، که واته هه قسه و بریارو کهین و بهینکی نهینیان بیی و نه بیستی، زانیه به هه موو نیازو نهینکیان. نهه نهگه پوکه شو و پوالهتی نایه ته که و نهگه یه نی که نهه بریاره شتیکی گشتی و هه می شه بییه، وهک هیندی له زانایانیش بهو جوره یان داناه، مهیل بو ناشتیه که شیان داناه به پازی بوون به (جزیه) سه رانه دان، به لام نایا نهه پایه ناگونجی له گه ل پووداوی میژووییدا، چونکه نهه نایه ته له سالی دووه می کۆچیدا هاتووه ته خواره وه له پووداوی به دردا، بریاری سه رانه دان له پاش سالی هه شته مدا هات، که واته نهوهی که پاست و پک بیت نهه یه که بریاری نهه نایه ته نهگشتیه و نهه می شه بییه، به لکو بریاری هه می شه بیی نهوه یه که له پاشدا هاته خواره وه له سووره تی (التوبه) دا، که کورته که ی نهوه یه: خه لکی به سنی بهش بهرام بهر نیسلام: جهنگ کهر که جهنگی له گه ل نهکری، موسلمان که هه شریعه تی خوی نهوی. نهه لی زیمه که سه رانه نه دات گیان و مال و ناموس و مافی پاریزراوه تا له سه ر په یمانی خو یان به پاستی بهمینیتوه، بیجکه لهه بریاره هه بریارکی تر بووبی هه موو شتیکی کاتی بووه و نیسلام بهر بهر دهستکاری کردن تا گه یشته نهه دواترین بریاره، وهک دهست نه شانمان بوکرد له باسه پالفته که ی (نیمام نین القیم) دا، که واته نهه بریاره ی لهه نایه ته دا شتیکی کاتییه و بو قوناغی تاییه تییه، نهو بریاره ی که کرا به هه می شه یی و هه تا هه تایی نهوه یه که له سووره تی (التوبه) دا هات، له پاش نهوه نیسلام له گه ل خه لکیدا بریاری هه نهه یه: یان موسلمان بوون، یان سه رانه دان. یان جهنگ کردن تا بتوانی بو نهوه ی ملکه چی هه بو خوا بی و هه نایینی خوا حاکم و کار به دهست بی، نابی بهه ییج جوړ گوئ بدری به قسه و باسی زور له نوسه ران که دوو چاری شکان و شکستیکی دهروونی و ژیری بوون بهه وی زهخت و زوری واقیعه وه و بهو هه سته وه لهباری جیهاد له نیسلامدا نوسیویانه، له بهر نهوه زاتیان نه بوو پوویه پووی جیهان بوهستن و نهه دواترین بریاره ی نیسلامیان بو باس بکهن، که یان نیسلام یان سه رانه دان و په یمانی ناشتی، یان جهنگ وهک باسکرا، له کاتیکیدا نهو نوسه رانه نه بینین که هه موو هینزی نه فامی به هه موو چهک و که ره سه یه کی تازه وه، نه بینین کۆمه لی موسلماننی پاسته قینه زور که من و بی باوه په کانی دهسه لات و بیژراون له ناو کۆمه ل و جه ماوهر دا، لهه کاته دا نهو شکان و شکسته دل و دهروونیان داگیر نهکات و ناچار نهبن که دهست بگرن به نایهت و حه دیسه کان که بریاره کانیا ن

كاتين و بۇ قۇناغ و ماوهيهكى تاييه تى ھاتون، ئەو ئايەت و ھەدىسانەى گە دواترين بېريان
 ھىناو، لاريكەنەو و لايان دەن لەبارو مەبەستە راستەقىنەكەى خۇيان بە تەئويل و پىنە و
 پەپۇى ناپاست كە بەكارى دىنن، ئەو پادەى ئىسلام كورت ھەلئەھىنن لە چوار چىۋەى
 ولاتەكەى خۇيدا و نابى دەست درىژىكات بۇ ھىچ شوين و ولاتىكى تر، تىكۇشان و جىھاد
 ھەر بىر ئەوھىيە دەست درىژىي نەكرى و پەلامارى ولاتەكەى نەدرى، ئىسلام پىۋىستە
 لەسنورى خۇيدا بوەستى لە ھەموو كاتىكدا، ماقى ئەوھى نىيە داوا بكات لەكەسانى تر
 كەپىنە ژىر سايەى و بگرنە گەردن و ملكەچ بگەن بۇ بەرنامەكەى، نابى ھىزو چەك بەكارپىنن
 لەو مەيدانەدا، نابى بەرەنگارى كەسانى تىركەن، مەگەر بەباس و وتارىكى پووت!! ئەو
 نووسەرانە ئەيانتوانى ھەموو قۇناغەكانيان باس بگردايە و بيانگوتايە لەپاش بېرىنى قۇناغە
 كاتىھەكان، ئىنجا دواترين قۇناغ دىتە پىشەو ئەگەر بەو جۇرەيان بگردايە و بەرەنگارى
 واقعىيان بگردايە و بوەستالايە بەرامبەريان بەو قۇناغە كاتيانەى يەكەم جارو يەكەم چىن،
 وەك دانىشتوۋەكانى ئەمپۇ ئەلەين: كاتى جىھاد نەھاتوۋە، ھەر چاكتىر بوو لەوھى دواترين
 بېريارەكە بشارنەو و دانى پىيانەنن. ھەرچەند قسە و بېريارى ئەمانىش زۇر ناپاستە وزيانى
 گەياند بەزۇر كەس لەوانەى نەشارەزان لە ئىسلامدا، بزوتنەوھى جىھادىيان پەك خست لە
 دەرونياندا، ئەگەر بەقسەى ئەمان بگرايە ئەبوو ئەم بىداربوون و وريا بوونەو جىھانىيەى
 ئەمپۇ بەريا نەبووايە، ئەبو خوا نەخواستە ئەفغانىستان ئەمپۇ پارچەيەك بوايە لە يەككىتى
 سۇقىيەت. بەلام تىكۇشەرو مجاھدەكانى ئەفغان خوا سەربەرزىيان بكات لە ھەردو جىھاندا بە
 گوۋى دانىشتوانيان نەكرت تا ئەوھىيان كىرد كە كرديان و ھەلسان بە كارى كەبوو بە
 موغجىزەى ئىسلام لە چەرخى پازدەھەمى كۆچىدا، ئەوان ھەلسان بە واجبى سەرشانىيان،
 خوا نەخواستە ئەگەر نەگەن بەئامانجى نەواويان سوچى ئەوان نىيە و خەتا و سوچەكە
 ئەگەرپىتەو بۇ ھەموو مۇسلمانان كە بەجائى تاچن بەدەميانەو بەرامبەر پىلانەكانى ھەموو
 پۇژھەلات و پۇژئاواو بەكرى گىراوہكانيان. دوژمنانى ئىسلام بە يارمەتى دانى ئەو
 نووسەرانە توانيان ھەست و پۇخى جىھاد سست بگەن و نەپەلن لە دەروونى مۇسلماناندا،
 تا مۇسلمانان دووركەوتنەو لە پىنگە راستەكەى خۇيان گە جىھاد و تىكۇشانە بەبى وچان و
 وەستان تا بەرەست و كۆسپ نەما لەپىنگەى دوژمناندا، بە ھۇى ئەوھە بەئاسانى سەريان
 كىردە ولاتى ئىسلام بە پىست و ئىسكەوہ ھارىيان و قوتياندا، ئىنجا ئەوا مۇسلمانان
 ھۇشكىيان كىردەو و خەرىكن ئەگەرپىتەو سەر راستە شەقامەكەى خۇيان بە ئىزن و يارمەتى

خوا ئو کاته خوا ئم هموو گری و کو سپه یان بو تهخت ئەکات وه که مجار تهختی کرد
 بو موسلمانانی یه که مجار. ئینجا بو زیاده پوون کردنه وه به جوانی ئەزانم چەند نمونە و
 وێنە یه که باس بکەن لە و کردنه وه بریاره کاتیانە پێش هاتنه خواره وهی بریاری هەمیشەیی و
 هەتا هەتایی که له سوورەتی (التوبة) دا هات:

شتیکی ناشکرا و بەناو بانگه که پێغه مبه (ﷺ) هەر له یه که مجاری دامه زان و نیشتە
 جیایی له مەدینه دا پهیمانی بهست له گەل جووله که کانی دورو بهری مەدینه و بت
 په رسته کان، پهیمانی ناشتی و وازهێنان له ئاژاو و ناکۆکی، پهیمانی هاو بهشی کردن به
 هەمووان له بهرگری کردن له مەدینه، له گەل بریاری ئه وه که دوسه لاتی هه ره بهرزو جله و ی
 کار به دهست پێغه مبه ره وه بی (ﷺ)، له سه ره بێن دان به بهرگری کردن له مەدینه به دژی
 قورەیش، یارمه تی نه دانی هه رکەس که په لاماری مەدینه بدات، یان بهستنی هیچ پهیمان و
 سویند خواریه که له گەل بت په رستانێ که جهنگ کهرن بهی ئیزن و په زامه ندی پێغه مبه (ﷺ)،
 له و کاته دا خوا فرمانی پێدا گ ناشتی به کاری ئینێ له گەل ئەوانه ی که مه یلی ناشتی ئەکەن،
 هه رچه ند هیچ پهیمانێکی له گەل نه بهستن، له یه که م جار وه به و جوړه پهیمان به ستر، به لام
 ئه وه شتیکی کاتی بوو به جی هینرا له و قوناغه دا، له پووداوی خه ندەق و جهنگی ئەحزاب دا که
 له دمه وه هاتنه سه ره له ناو خۆیشه وه (بنی قریظه) په یمانه که یان هه لوه شانده وه. له و
 پوودا وه دا پێغه مبه (ﷺ) ناریدییه لای (عوینه ی کوری حیسن و حاریسی کوری عه وف) که
 یه که له سه ره سیی میوه جاتی مەدینه یان بداتی له سه ره ئه وه که به خویان و تاقمه که یانه وه
 بگه رێنه وه و یارمه تی قورەیش نه دن، ئه وه شی که کرد مه بهستی ئه وه بوو مەدینه ییه کان
 دوو چاری زیانی گه ره نه بن، ئینجا ئەوانیش -خوا لییان پازی بن- پایان نه دا بو ئه وه و
 گو تیان بیجگه له شمشیر هه یچیان پی ناده ین، ئه وه ش دوو باره شتیکی کاتی بوو له بهر
 نا چاری وستی بیکات، نه که بریارێکی هەمیشەیی بی، هه ره ها له پهیمانی حوده ییه دا ئه و
 بریارانه ش هه ر شتیکی کاتی بوو نه که بریارێکی هەتا هەتایی، به لام له بهر پووناکی ئه و
 کرده وانه نه کار به دهستی ئیسلام ئەتوانی هه لسی به وێنه ی ئه و کرد وه و بریارانه له کاتی
 تایبه تی و پێویست و نا چاری دا، هه رکاتی ئه و هۆیا نه نه ما و به سه ره چوون دیاره دواترین
 بریار دیته پێشه وه که یان ئیسلام یان سه رانه یان جهنگ به پیی توانا، ئینجا ئەگه رێته وه بو ژیر
 سایه ی نایه ته کان، فرمانی دا که نه گه ر نه وان مه یلی ناشتیان بوو تویش مه یلت ببی و ناشتیان
 له گەل بکه و پشت به خوا ببهسته،

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِصِرِّهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢﴾ وَالْفَ
 بَيْتَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بِكَ قُلُوبُهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ
 بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٣﴾ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

ئینجا هه میتر دلنیا یان ئەکات و باکیان ناھێلنی لە پیلانیان ئەگەر ناپاکی بکەن،
 ئەفەرموی: ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ﴾ ئەگەر ئەوانە ویستیان کە فێلت لەگەڵ بکەن و بت
 خەڵەتێنن ﴿فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ﴾ ئەوا خوات بەسە و بزانیە کە خوا یارمەتی دەرتە و چارەسەری
 شەپرو پیلانی ئەوانت بۆ ئەکات. ئینجا وێنە و نموونەیکە لە یارمەتی دان و چارەسەر کردنی
 ئەخاتە بەرچا و تا یەوە زیاتر دلی بەھێز ببی، ئەفەرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِصِرِّهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾
 خوا ئەو خواپەییە کە تۆی بەھێز کرد بە یارمەتی دانی خۆی و بە برۆاداران ﴿وَالْفَ بَيْتَ
 قُلُوبِهِمْ﴾ ھۆگری کردن بەیەکتەر و ھۆگری خستە نیوان دڵەکانیان. ﴿لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
 مَّا أَلْفَتْ بِكَ قُلُوبُهُمْ﴾ ئەگەر ھەرچی وا لەزەویدا بەختت بکردایە ھۆگریت ئەو خستە نیوان
 دڵەکانی ئەوان و ئەو دلانەت ھۆگر ئەئەکرە ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ﴾ بەلام خوا ھۆگری
 خستە نیوانیان و ھۆگری کردن ﴿إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بەپراستی خوا زالی لێزانی کاردروستە،
 خوا توانا و زالە بەجۆری ھیچ شتێکی لێ یاخی نابێ و ناتوانی سەرپێچی لێ بکات، کارزان و
 کارساز و ئەزانی چی ئەکات و چۆن ئەکات و ھەرچی ئەو ئەیکات ھەر ئەو پراست و دروستە،
 بەلێ بەپراستی ئەوە موعجیزە ی خوابوو، بەدلی کەسدا ئەئەھات کە ئەو ھێزە یەکگرتوو پێک
 بێت لەو گەل و کۆمەلە کە دوژمن و دلتۆراوە بوون بەیەک و ئاژاوە و دوژمنایەتی دوورو درێژە
 ھەبوو لەناویاندا و خۆینە خواری یەک بوون، ئیتر چ ئەوس و چ خەزەرە، چ کۆمەلە
 کۆچکەران کە ئەوانیش وەک مەدینەییەکان بوون لەچەرخی ئەفامیاندان، لەو گەل و کۆمەلە
 ئوممەتێک پەیدابوو کە جیھان و زەوی شتی وای ئەدیپوو بە خۆیەو، میژووی ئادەمی و
 وێنە ئەبیسقبوو، ئوممەتێک پێکھات کە بەپراستی نموونە و وێنە دانیشتوانەکانی بەھەشت
 بوو کە خوا دەربارەیان ئەفەرموی: (وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا) بێ گومان دانەپرێن
 ئەزێن! بەپراستی ئەم عەقیدە و بیروباوەڕی ئیسلامە زۆر نایاب و سەر سووڕەینەرە، ھەرکاتی

تېكەلى دلهكان بىو، وەرئەگەرئى بە سۆزو بەزەيى ۋ ھۆگرىي ۋ خۆشەويستى ۋ دل نەرمى،
 بەجۆرى دل ۋ دەم ۋ چاۋ ھەموو ئەندامەكان ئەو ئاۋازە لى ئەدەنەو ھۆش ۋ ھەست پېرئەكات
 ۋ ئاشنايى ۋ كۆمەكى ۋ چاۋپۆشى ۋ پەيوەندى ۋ پەيوەستى، بە جۆرى كەس لەو تى ئاگات ۋ
 ھېچ كەس ھۆكەي ئازانئى بېجگە لەو پەرۋەردگارەي كە ئەو گۆپان ۋ گۆپانكارەي ھىنا بەسەر
 ئەو دلانەدا، ھېچكەس ئەو تام ۋ بۆتە خۆشە ھەست پى ئاگات بېجگە لەو دلە خوا پىداۋانە كە
 خوا دروستى كردن ۋ ئەو گۆپانەي بەسەر ھىنان! ئىنجا ھەمىتر دلنپايى ۋ دل ئارامى ئەدا بە
 پىغەمبەر (ﷺ) لەپاش ئەو بەو بېروادارە ھۆگرانە، ئەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەي پىغەمبەر
 ﴿حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بەسە خوا بۆتۆۋ ئەو بېروادارانەي كە شوينى تۆ
 كەوتوون ۋ پەيرەوى تۆيان كىدوۋ، يان تۆ لەگەل بېرواداراندا خوا بەسە بۆتان ۋ بۆ
 چارەسەر كىردنى كاروبارتان، يان خوا ۋ بېرواداران بەسە بۆ تۆ ئەي پىغەمبەر، بەم سى جۆرە
 تەفسىر كراۋەتەو، بەپىي پىزمانى عەرەبى ھەرسى ھەلئەگىرى. دوۋم لە مەبەستدا ھەر
 يەكەم ئەگىرىتەو، ئەوئى جياۋاز بىت لە مەبەستدا سى يەمە لەگەل ھەردو، ھەرچەند ئەم
 سى يەمەش ئەگونجى ۋ دەست ئەدات، ھىندى لەزانا يان باۋى ئەدەن بەسەر ئەو دووبارەكەي
 تردا، بەلام لەراستىدا لە چەند پىۋىكەۋە لاۋازى ھەيە، كەۋاتە چاك ۋايە ھەر بارى يەكەم
 بگىرىن بەدەستەو، چونكە پىك ترە لەگەل بېروا بەتاكو تەنپايى خوا كە يەكەم ۋ
 سەردەستەيە ۋ بىنەرەتە بۆ ئايىن ۋ شەرىعەتى خوا، ھەرۋەھا پىكە لەگەل چەند ئايەتتىكى تردا
 ئەو بەسىتى چارەسەر ھەر بۆ خوا دانئىن ۋ كورتى ھەلئەھىنن لە خوادا، ئىنجا لەسەر ئەم
 بارەش ئابى بە دووبارە كىردنەو لەگەل ئايەتى ئايەتى پىشودا كە فەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ﴿حَسْبُكَ اللَّهُ﴾ چونكە مەبەست بەو بەسىتى ۋ چارەسەر كىردنىكى گىشتىيە بۆ پىغەمبەر (ﷺ)
 مەبەست بەم ئايەتى ئىرە بەسىتى ۋ چارەسەر كىردنىكى گىشتىيە بۆ خۆي ۋ بۆ شوين
 كەوتوۋەكانى لە ھەموو بارو خالىكدا، پىۋىستە بىي خەلكى لىرەدا بوەستى لەبەردەم ئەم
 فەرمودەيدا تا بەراۋوردىك بگات لەنىۋان ھىزى بى سنورى ھەرە گەرە كە ھېچ شت ۋ ھېچ
 ھىزىك چاۋ ئەودا، بەراۋردى ئەم ھىزى بى باۋەرەكانى سنورە بگىرى لەگەل ھىزى لاۋازى
 بى كەلكى بى سەروىنى بى بېروايان كە پەلامارى لەشكرو سەربازەكانى خوا بدەن لەناۋېردن ۋ
 لەكارخستىيان، سە لەو بگىرىتەو تا دەر كەۋى جياۋازن ئەو دوو ھىزە ۋ دلنپايى بىي لەدوا
 پۆژو چارەنۋوسى پىسۋايى ۋ سەر شۆپىي ۋ لەناۋ چوونى ھىزە بى ھىزو لاۋازەكەي
 بى بېرواكان.

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَدِيرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ
وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٥﴾

جا لهبر شه به هه مو هیزو بی باکییه وه شه فرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ نهی پیغه مبر
﴿حَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ زور به توندی هانی بروداران بده له سر جهنگردن له گهل
دورماندا، مهیلیان پی پهیدا بکه له جهنگدا، سووک و ناسانی بکه له پیش چایان و
بی باکی نشان بده له جهنگدا، هانیان بده، چونکه نه مان هر چند که مترین هاوسه رن بو
نه وان تارانه ی یه بک بو ده، وه که شه فرموی: ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَدِيرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ﴾ نه گهر
بی بی له ئیوه بیست که سی خوږاگر زال نه بی به سر دوسه د کهس له بی پرواگاندا ﴿وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه گهر بی بی له ئیوه سه د کهس زال نه بی به سر هزار
کهس له وان هی پروایان نه هیناوه ﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به هوی شه وی شه وان گهل و
کو مه لیکن نافامن و په رور دگاری خو یان ناسن و له بر مه به ست و هوی کی پاک و به ریز
جهنگ ناکهن، مه به ستیان فرمانبروری و په زامه ندی خوا نییه، باوهریان هر به م ژیا نی دنیا به
مه به، که واته دلایان نایه هه روا به خوږایی له کیسی خو یانی بدن، به پیچه وان هی بروداران
که خوی خو یان نه ناسن و مه به ستیان فرمانبروری و په زامه ندی شه، به ته مای نه جرو
پاداشتی پوژی دوا بین لای شه، نه زانن نه م ژیا نه به هر جور بی شتی کی کم و که ورته و هر
نه روا، ژیا نی راسته قینه ی نه بر او له دنیا نه بی و فیدا کاری و گیان به خشین له ریگی خوادا
هوی که یشتنه بهو ژیا نه پاک و خاوینه نه بر او که واته به هیزی دل و سوژو په روزه شه په لامار
نه دن و جهنگ نه کهن، نه زانن له جهنگه که یاندا یه کی له دوو شتی گرنگیان ده ستکهوت نه بی:
سه که روتن و ده ست که وتی سامان و غنیمت، یان شه هیدی و که یشتن به به هشت، که واته
نه فامی و تینه که یشتنه که ی شه وان هوی ژیر کهوتنیانه، هر دوو پرسته که وانیشان نه دن که
برودار یه که به ده یه له گهل بی پروادا، هی نانی پرسته ی دووم، له گهل شه وی مه به ستکه ی
وه نه گهری له پرسته ی یه کم بو شه ویه — وه که زانیان شه فرمون — که شه راده و پرژیه
ناگو پی و وه که یه که وایه له کاتی که می و زوری ژماره ی شه دوو ده ست و تاقمه دا، دایاری
کردنی شه پرژیه یه که به ده یان له گهل سه د و به سه دان له گهل هزاردا به پی بی باوی عه ره به که

هزار دانه نین به نهو پپرو دواترین ناوی ژماره، باسی بیست و سه به تاییه تی به پپی
مه فرمه گانی پیغه مبر بووه (ﷺ) که له بیست که متر نه بوون و له سه دیش زیاتر نه بوون، ئینجا
لایا مه به ست بهم دوو پرسته یه، هر وه ها وو پرسته ی وینه ی نه مان له نایه تی دها تو و
مه به ست پپیان هوالدانه و به لین و موژده دان وه هیندی له زانایان نه فرموون؟ یان
مه به ست ده ست نیشانه به نه ندازه ی هیزی پرواداران به رامبر بی پرواکان له ترازوی
خواداو ناشنا کردنی پرواداران به وه تا دنیا بین و دلخوش و دامه زراو وه هیندی کی تر
نه فرموون؟ یان مه به ست به فرماندانه به خوگرتنی پرواداران به رامبر بی پرواکان به پپی
نهو پانه و پرژیه که له نایه ته و نایه تی دها تو و دها تو و، که واته نابج یه پروادار پابکات
به رامبر ده ی بی پروا. یا دوو بی پروا وه زویه نه فرموون؟ هر کام له س س یاره نه گونجی و
هه لنگری، به لام پای س یه له دلدا به هیز تر و دامه زراو تره، چونکه نه گهر هر کام له دوو پای
پیشوو مه به ست بویه نه نه گور و دهستی نه دا بو گور و س پرینه وه، ده ی گورین و
س پرینه وه ش پوی کرده نایه تی یه که به مه ی نه فرموئ: ﴿اَلَنْ خَفَّ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ ئیستا
خوا فرمانه که ی سوو ککرد لیقان ﴿وَعَلِمَ اَنْ فِیْكُمْ ضَعْفًا﴾ زانی که لاواریقان تیدایه، واته نهو
لاوارییه ی نه زانیویه تی لیقانه وه نه رکوت و ناشکرا بوو، ئیتر مه به ست لاواری و بی هیزی و
بی ده سه لاتی و دهسته پاچه یی، یان لاواری ژیری و لیزانی، خوا فرمانی پیشوو سوو ککرد
بهم جوړه ی که نه فرموئ: ﴿فَاِنْ یَكُنْ مِنْكُمْ رَّاۗءُ صَیْرَةٍ﴾ بهم په نگه نه گهر بی له ئیوه سه
که سی خوگر ﴿یَقْلِبُوۡا وَاٰتِیۡنَ﴾ زال نه بن به سه ر دو سه د که س له بی پروایان ﴿وَ اِنْ یَكُنْ مِنْكُمْ
اَلَفٌ﴾ نه گهر بی له ئیوه هزار که س ﴿یَقْلِبُوۡا اَلْفَیۡنَ یَاۡدِیۡنَ اللّٰهُ﴾ زال نه بن به سه ر دو وه زاردا به
ئیزن و فرمانی خوا ﴿وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰدِقِیۡنَ﴾ خوا له گهل خوگراندایه، واته به کو مکه ی و
یارمه تیدان. بیجکه له نایه تمکه چند هوال و ده دیسیک هیه به لکه و نیشانه له سه ر باری
س یه واته له سه ر نه وه ی که مه به ست به نایه تی پیشوو فرماندانه، بهم نایه تی دوا ییه نهو
فرمانه پیشوو ی سوو ک کرد و س پرینه وه، یه کی له به لگانه نه ه هوالیه که بوخاری و
موسلیم و که سانی تر هیناویانه له (نبین و عباس) وه خوا لییان پازی بیت که نه فرموئ:
کاتی که نایه تی پیشوو هاته خواره وه بووه ناره حه تی به سه ر موسلمانانه وه، چونکه فرزو
پیویست کرا له سه ر یان که یه کی که له موسلمانان پانه کات له ده که س له بی پرواکان،

اَلَّذِي خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ
وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ
يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُشْرِكَ فِي الْأَرْضِ

ئینجا سوو ککردنی شو برپاره هات وهك فرموی: ﴿اَلَّذِي خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ ئینجا نایه
ئهم نایه ته سوو ککردن بوو یان سرینه وه بو نایه تی پیشوو، کو مه ل و جه ماوه ری زانا یان
له سر پای دو وه وه و هیئدی له سر یه که مه، که واته ئه گهر که سیگ له موسلمانان بهرام بهر
به ده که س له بی پروایان وه ستاو کوژرا له سر پای یه که م گونا هبار، له سر پای دو وه
گونا هبار نابیی، لهم دوو نایه ته دا چند قسه و باسیکی تری گرنگ هیه لییان بی دهنگ بووین
له بهر نه وه ی زور دریزه نه کیشتی.

ئینجا دوا ی هاندان له سر جهنگ و موژده و به لئین دان به زال بوون به و جوړو شیوه ی که
تیپه ری کرد، ئینجا دیته سر باس و برپاری دی به بو نه ی پاو کرده وه ی پیغه مبهرو
به پرواداران له دیله کانی به دردا، ئه فرموی: ﴿مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُشْرِكَ فِي
الْأَرْضِ﴾ نه بو وه و شایسته نه بو وه و راست نییه بو هیچ پیغه مبهریگ ده دیل و ده ست
گیر کراوانی بیی هتا کو کوشتنی زور نه کات له ولاتدا و هیزو ده سه لاتی دوژمن نه شکینیی،
واته جهنگ و جیهاد له ئیسلامدا بو نه وه یه هیزو ده سه لاتی سته مکارو ده ست دریزی که ران
نه مینیی ده ی شهوش به مه ئه بی که نه وان له ناو برین و هق خوا هو داد پهمه ران بی نه کایه و
نابین و شریعه تی خوا زال بیی. ده ی به دیل گرتن و هیشتنه وه ی شو سته مکارانه درژی شو
مه به سته پاک و خاوی نه یه. (ئیین و ئیسهاق) ئه فرموی: کاتی موسلمانان له به دردا زال بوون
ده ستیان به دیل گرتن کرد، (سعدی کوپی معان) - خوا لیی پازی بی - له ده رگای شوینه که ی
پیغه مبهردا (ﷺ) پاسه وان بوو له گهل چند که سیگ له هاو له کان، پیغه مبهر (ﷺ) هه ستی کرد
به نارمزیی و پینا خوش بوونی (سعد) و پینی فرموو: ئه ی (سعد) وهك پیئت ناخوشبی نه وه ی
که شو موسلمانان نه یکه ن، شهوش گوتی: به لئ ئه ی پیغه مبهری خوا، ئه مه یه که م ساتمه و
به سه رهاتی گه ره و سه خته که خوا هیئای به سه ر شو بت په رستانه دا، ئینجا له ناو بردن و
کوشتنی نه وانم پی خوشتره له هیشتنه وه یان! (ئیمامی نه حمده) حدیسی نه هیئیی له (ئیین و

عەباس) ھو - خوا لایان پازی بێ - ئەویش لە (عومەر) ھو کہ ئەفەرموئ: کاتێ بت
 پەرستەکان لە پوژی بەردا شکان، بەم پەنگە حەفتایان لی کورژاو حەفتایان لی بەدیل گیرا،
 پیغەمبەر (ﷺ) پرس و پای کرد بە ئەبوبەکر و عومەر و علی لەبارە ی ئەو دیلانە ھو. ئەبوبەکر
 فەرمووی: ئە ی پیغەمبەری خوا ئەوانە خزم و کەس و کارن، من پام وایە بە مال و سامان
 بەرە لایان بکەین، ئەوکاتە ی ئەو ی کہ لایان وەر ئەگیرئ ئەبئ بە ھۆی ھیز و دەسە لاتمان
 بەسەر بئ بپرواکاندا، بە لکو خوا پێنموونیان بکات و موسلمان بین و بین بە کۆمە ک و قۆلگیر
 بۆمان، ئینجا پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: کۆرە کە ی خەتاب ت و پات چۆنە؟ ئەفەرموئ: منیش
 و تە: واللہ من پام وانییە لەو ی ئەبو بەکر لایەتی، بە لکو من پام ئەمە یە فەرمان بەدە ی من
 فلانی خزم بکوژم و علی عقیلی برای بکوژئ، حەمزە فلانی برای بکوژئ، تا دەرکەوئ کە لە
 دلماندا نییە بە کاربێنن بەرامبەر ئەو بت پەرستانە، ئەوانە سەرۆک و پێشەوا و جلەوکیشی
 قورەیش! ئینجا پیغەمبەر (ﷺ) مەیلی بە لای پاکە ی ئەبوبەکر و ھو بوو پاکە ی منی پئی خوش
 نەبوو، پارە و مالی لی وەرگرتن و بەرە لای کردن، ئینجا بۆ پوژی دوایی چووم بۆ خزمەت
 پیغەمبەر و ئەبوبەکر تەماشام کردن ئەگرین، منیش گوتم: چی ئەتانگریەنئ؟ ئەگەر گریانم
 ھات ئەوا ئەگریم. ئەگەر ھۆی گریانم نەبوو ئەگریم لەبەر گریانە کە ی ئیو: ئەویش
 فەرمووی: ئەگریم لەبەر ئەو ی ئەو خەلکە فیدیە و مالی وەرگرت لەوانە، سویند بە خوا سزای
 ئیو ھەم نیشان درا نزیک تر لەو درەختە، دەست نیشانی کرد بۆ درەختیکی نزیک لەخۆیە ھو،
 ئینجا ئەم ئایەتە ھاتە خوارە ھو: (ماکان لنبی... ھتد)، ئەم حەدیسە (موسلیم و ئەبو داود و
 ترمذی و ئیبن و جەریرو ئیبن و مەردەویە) ش پڕوایە تیان کردو ھو. وینە ی ئەم پڕوایەتە لە
 چەند ڕێگە یەکی تریشە ھو ھاتوو بە کورت تر و درێژتر، بە کورتی پای فاروق لە دوو بارە ھو
 بەرژە وەند ی تێدا بوو:

۱- شکاندن و کەم کردنە ھو ی ھیزی بئ بپرواکان نەتوانن نیازی جەنگ و پەلاماردانی تر
 بکەن.

۱- دەرخستن و دەرپرینی خەشم و قین و لەدوژمنانی خوا تا ئەو پادە ی سۆزو بەو ھو ی
 خزمایەتی ژێر پئی بکریئ لە پینا و پەزما ھەندی خوادا، ھەروەھا گوئ نەدرئ بە
 دەستکەوت و شت و مەکی ئەم جیھانە ھەر دەستکەوتی پوژی دوایی بە گرتگ بگیریئ.

تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾ تَوَلَّا كَذَبٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩﴾ يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبًا لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَعْلَمُ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا

ئەو دوو ھۆیە یوو پاکی فاروق - خوا لیلی پازی بی - لەو جەنگی بەدرەدا، لەبەر ئەوە
 نایەت ھاتە خوارەووە ئەو گەلییە سەختە ئاراستە ی موسلمانەکان کردو ئەم سەرژەنشە
 بەتینە ی تیگرتن و فرمووی: ﴿تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا﴾ شت و مەکو پارە و مالی دنیاتان ئەوی
 کەشتیکی دامەزراو نییە و دیت و ئەپوا، ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ خوایش پوژی دوا یی ئەوی.
 واتە بپرواداران ئیو ھەمال و شت و مەکی دنیاتان ئەوی کەشتیکی دامەزراو نییە و دیت و
 ئەپوات و نامینن، خوایش ئەجرو پاداشت و دەستکەوتی پوژی دوا یی ئەویت بۆتان لەو
 بپارانی ئە داویتی و ئەیدا، بی گومان موسلمان و بپرواداران پیویستە شتیکیان بوی ئە خوا
 ئەیوئی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ خوا توانا و زالی لیزانی کاردروستە، ھەر بەو پییە ئیو ی
 سەرخست و زالی کردن، ویشتی زۆرو دەسلەت و کەشخە ی بی پرواکان بشکینن، بۆ ئەو ی
 ھەق بە ھەق دەربخات و ناھەق بە ناھەق ھەرچەند تاوانباران دل شکست و غەمبار و
 سەرشۆڕین، ئینجا زیاتر کارەکیان سەخت و سامناک ئەکات کە ئەفرمووی: ﴿تَوَلَّا كَذَبٌ مِّنَ
 اللَّهِ سَبَقَ﴾ ئەگەر نامەیک نەبوا یە لەلایەن خواوە کە پیشکەوت و تیپەری کردبوو.

﴿لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ دوو چارتان ئەبوو لەبەر ئەوە ی کە وەرتان گرت سزایەکی
 سەخت، مەبەست بەو نامە یە بپاردانی خوا یە بە سزادانی ئەوانە ی کە بەدرەدا
 جەنگیان کرد، وەک لە ھەدیسیکدا ھاتوو کە (بوخاری و موسلیم) و کەسانی تر ھیناویانە
 لەبارە ی (حاتبی کوپی ئەبو بەلقەعە) وە کە نامە ی نارد بۆ مەککە ییەکان و ھەوالی پیدان کە
 پیغەمبەر (ﷺ) نیازی کردوو بچیچتە سەر مەککە بۆ گرتن و فەتەح کردنی، ئینجا عمر - خوا
 لیلی پازی بی - کوتی: ئە ی پیغەمبەری خوا لیم گەری باب دەم لە گەردنی (حاتب)، ئەویش
 فرمووی: تۆ چووزانی ئومید وایە کە خوا سەرنجی ئەوانە ی بەدری داو فرمووی: چی
 ئارەزوو ئەکەن بیکەن، بی گومان من لیتان بۆردم. ئەمە بەلای ھیندی لە زانایانەو، ھیندیکی
 تر ئەفرموون: مەبەست بپاردانی خوا یە بەو ی سزای موسلمان نەدات کە پیغەمبەر (ﷺ)

له‌ناویان دابیت. هیندیکی تر له‌سەر ئه‌وه‌ن که مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه خوا بریاری داوه که میهره‌بانی خوا پیش که‌وتوو له‌ خه‌شم و سزای. هیندیکی تر ئه‌فه‌رموون: مه‌به‌ست بریارانی خوا به‌وه‌ی سزای هیچ‌گه‌ل و هیچ‌که‌سیک نادات پیش راگه‌یاندن و پوون کردنه‌وه‌ی جله‌وگیره‌کانی، بیجگه‌ له‌مانه‌ شتی تریش گوتراوه، به‌لام به‌ پێویستم نه‌زانی باسی بکه‌م، هه‌رکام له‌مانه‌ بکری به‌ ته‌فسیری ئه‌و نامه‌یه‌ چاکه‌ به‌ تایبه‌تی یه‌که‌میان، خوا خۆی باش ئه‌زانی، له‌پاش ئه‌وه‌ی منه‌تی نا به‌ سه‌ریاندا به‌ سزا نه‌دانیان، ئینجا منه‌تی زیاتر نه‌نی به‌مه‌ی ده‌ستکه‌وتی چه‌نگه‌کانی بۆ چه‌لال کردن، که له‌ شه‌ریعه‌ته‌کانی پیش ئه‌مان قه‌ده‌غه‌و هه‌رام بووه له‌سەر موسلمانێ پیشوو، ئه‌فه‌رموی: ﴿تَكُلُّوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ ئینجا بخۆن له‌وه‌ی که گرتان به‌ غه‌نیمه‌ت و ده‌ستکه‌وتان بوو به‌ چه‌لالی و پاک و خاوینی ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ خۆتان پیاڕین له‌ خواو هه‌رشتیک که هۆی خه‌شم و سزای خوا به‌ ﴿اللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خوا لی‌بورده‌ی میهره‌بانه، به‌ره‌ئه‌وه‌ خۆش بوو له‌وه‌ی که کردتان و سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ چه‌لالی کرد بۆتان ئه‌وه‌ی که وهرتان گرت. بێ‌گومان موسلمانێ راسته‌قینه‌ ئه‌بێ له‌نیوان ترس و ئومێدا به‌رامبه‌ر په‌روه‌ردگاری وه‌ک له‌ چه‌ند شوێندا پێنموونی و ده‌ست نیشان ئه‌کات به‌وه، یه‌کێ له‌و شوێنانه‌ ئه‌مه‌یه‌ لی‌رده‌ که‌له‌ پیشه‌وه‌ ترساندن به‌رسته‌ی ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ ئینجا بالی ئوێمد و میهره‌بانی به‌سه‌ردا کێشان به‌مه‌ی که‌له‌ فه‌رموی: ﴿اللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ له‌ لوتف و میهره‌بانیه‌که‌ی به‌زیاد بێت و داوای به‌شداری ئه‌که‌ین تیاياندا، ئینجا ده‌ست کاریه‌کی دلی دیله‌کانی کرد و گیان و هه‌ستی ئومێد و چاوه‌پوانی تیدا فه‌راهه‌م هێنا و ده‌ست نیشانی بۆ کردن به‌ پاشه‌ پۆژیکی به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی، به‌ده‌ستکه‌وتیکی چاک و له‌وه‌ی که لی‌یان وهرگیراوه، ئه‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﴿قُلْ لِّمَن فِي آيَاتِكُمْ مِنَ الْأَسْرَى﴾ بلی به‌وانه‌ی که‌له‌ ده‌ستتان دایه‌ و گرتووتانه‌ ته‌ ژێر ده‌ستی خۆتان و زالی‌بوون به‌سه‌ریاندا وه‌ک له‌ناو مشتتاندان بن له‌و دیلانه‌ی که مال و فیدیه‌تان لی وهرگرتن ﴿إِنْ يَسْلَمْ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا﴾ ئه‌گه‌ر خوا بزانی له‌ دله‌کانتاندا خێرو چاکه‌ هه‌یه، واته‌ ئیمان و باوه‌ڕ وه‌ک (ئیین و عه‌باس) ئه‌فه‌رموی: -خوا لی‌یان پازی بێ- واته‌ ئه‌گه‌ر له‌دلتاندا ئیمان و باوه‌ڕه‌به‌ی که بێ‌گومان خوا ئاگا و زانا ئه‌بێ پێی،

﴿يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ﴾ ئەبەخشى پىتان زياتر لەوەى كە لىتان وەرگىراوە ﴿رَبَّنَا
لَكَ﴾ ئەبۆرى لىتان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خوا لىبوردەى مېهەبانە.

ئىسلام دىل ئەمىلىتەو لای خۆى بۆئەوێ خێر چاكە و هېوايەك كەلە دلىاندا بېى
دەركەوى، بۆ ئەوێ بىدارى بكاتەو و سروشتى زىندوو بكاتەو بۆ وەرگرتنى پىنموونى،
ئەك بۆئەوێ داگىرو ژىربارى بكات، وەك ئەو بەو باوو نياز بوو و باوو نيازە لای كەل و
مىللەتانى تر. (زەهەرى) ئەگىر پىتەو لە چەند كەسنىكەو كە ئەفەرموون: قورەيش ناردى بۆ
لای موسلمانەكان لەبارەى گرتن و فیدیەى دىلەكانەو، هەر تاقم و دەستەيەك بە پىنى
پەزماەندى خوێان، عەباس گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا من موسلمان بووم! ئەویش
فەرمووى: خوا ئەزانى و ئاگادار ترە، ئەگەر وابى كە ئەلىيىت ئەو پاداشتت ئەداتەو، ئىمە
تەشاشاى پەوالەتەكەت ئەكەين و بەو پىنى پەفتار ئەكەين، كەواتە خۆت و ئەو فەل و عەقلى
بىرازات لەگەل سویند خوارەكەت عوتبەى كۆپى عەمر بگەر و فیدیەيان بۆ بدە: ئەویش گوتى:
دەسلەتى ئەو دەم نىيە ئەى پىغەمبەرى خوا، ئەویش فەرمووى: ئەى ئەو مالهى كە خۆت و
خیزانت (ام الفضل) داتشارى لەكوینیە، پىت گوت: ئەگەر من لەم سەفەرەدا تیاچووم ئەم
پارەو مالهى كە دامشاردوو بۆ كۆرەكانم: (فضل عبدالله وقثم)? ئەویش گوتى: والله بەپراستى
ئەزانم تۆ پىغەمبەرى، ئەو شتىك بوو هېچكەس ئاگای لى ئەبوو بىجگە لەخۆم و خیزانم،
دەى بىست هۆقە مالم پىبوو گرتوو تانە بۆم حىساب بكەو بىخەرە بەر ئەوێ كە ئەفەرمووى:
ئەویش فەرمووى: ئەخیر ئەو شتىكە خوا پىنى داوین. ئىنجا پازى بوو بە كۆپى و فیدیەى
هەر پىنج، ئىنجا ئەم نایەتە هاتە خوارەو ﴿يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّىْنَ فِىْ اٰيٰتِكُمْ مِّنْ
الْاَسْرٰى﴾ (عەباس) -خوا لىنى پازى بى- ئەفەرمووى: لەباتى ئەو بىست هۆقەيە خوا لە
ئىسلامدا بىست بەندەى پىدام هەركام لەدەستیدا مال و سامانى بوو كە پىنى ئەگەر بەولات و
بۆ بازركانى، لەگەل ئەو دا چاوەروانى لىبوردنى خوايش ئەكەم. لەگەل ئەو دڵنەوايى و بەلێن
پىدانە بەو دىلانە، ئەشيان ترسىنى لەناپاكى كردن لە داها تودا هەرچۆنى لەمەوپىش
ناپاكیان كرد ■ ئەو هەيان بەسەر هات.

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

ئەفەرموی: ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ﴾ ئەگەر ئەو دیلانە ئەیانەوی ناپاکیت لەگەڵ بکەن ئەو پیغەمبەر، بەم ڕەنگە ئەو پەیمانە ھەلۆشێنەو ھە پێیان دایت ﴿فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ﴾ بێگومان ئەوانە ناپاکیان کرد لەگەڵ خوادا لەپێشەو بە ھەلۆشاندنەو و پاشگەز بوونەو لەو پەیمانە سڕوشتییە کەلێی وەرگرتن، ھەروەھا باویان وابوو لەکاتی تەنگانەدا پەیمانیان ئەدا بە خواپەرستن و سوپاسی ئەگەر ڕزگاریان بکات، کەچی لەپاشان ئەچوونەو سەر بێ ڕوایی و سەرکێشی خۆیان، ﴿فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ﴾ بەھۆی ئەو ناپاکییە خوا تۆی توانا و زال کرد بەسەریاندا، وەک دیت لەم ڕووداوی بەردەدا، کەواتە ئەگەر ئەمانە ناپاکییان لەگەڵ کردی خوا زال و توانات ئەکاتەو بەسەریاندا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خوا زانای لیزانى کاردرۆستە، زنايە بە ھەموو نیازو کردەویان و شیاو و شایستەن بۆ چ جۆرە سزاو تۆلەيەک، لیزان و کاردرۆستەو بەپێی ئەو کاروکرەو ئەکات لەگەڵ ھەموو کەس و لەم بوونەو ڕە پان و فراوانەدا.

ئینجا کۆتایی ئەھيئن بەباس و سوورتەکە بە ڕوونکردنەوی پەيوەندى نێوان گەل و کۆمەلى موسلمان ١ لەناو خۆیان و ٢ لەگەڵ گەل و کۆمەلەکانى تردا، لەگەڵ باسى حوکم و ڕیاری ئەو پەيوەندیانە، بەھۆی ئەو ھەو ھەری ئەخات کە پەيوەندى گەلى موسلمان بە پەيوەندى خۆین و ھەماردا ئەک خاک و ولات و نیشتمانە، نەتیرەو بەرەيەو، فەرمان و میژوو، پەيوەندى ئابوری و ھەرشتیکى تر کە لەم زەويیە ھەلئەقولئ بەلکو پەيوەندى گەل و کۆمەلى موسلمان پەيوەندى عەقیدەو بیروباوەرو سەرکردایەتى و ھۆننەو و بزوتنەويە، کەواتە ئەوانەى کە ڕوایان ھینابئ و کۆچیان کردبئ بۆلای موسلمان و سەرکردایەتى موسلمانان، خۆیان دارنێبئ لەھەر شتیک کە پەيوەستیان بکات بەخاک و ولات و گەل و بەرژەو ھەندیان، تیکۆشانیان کردبئ لەپێى خوادا بەمال و بەگیانیان، ئەوانە کە موسلمانە کۆچەرکانیان گرتیانە خۆیان و یارمەتى و کۆمەکیان کردبئ، ملکەچ بووبن بۆ عەقیدەو باوەرەکیان، بۆ سەرکردایەتییەکیان، ئەوانە دۆست و کاربەدەست و کۆمەکی یەکتەن، ئەوانەى کە ڕوایان ھینابئ، کۆچیان نەکردبئ، ئەوانە بچراون لە کۆمەل و گەلى موسلمان و ئەو دۆستایەتى و دەستە بەرەيى و خاوەن کاریەیان بۆ نییە لەلایەن کۆمەلى موسلمانانى کۆچ کەرانەو.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

نه فرموي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نهوانه‌ی که بپروایان هیناوه ﴿وَهَاجَرُوا﴾
کۆچیانکردو خاک و نیشتمان و جی و شوینی خویشان به جی هیشتووه له‌بەر خوا ﴿وَجَاهَدُوا﴾
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴿تَيَكُّوْشان و فیداکاریان کردووه به‌مال و به‌گیانی خویشان له‌پرسی
خوادا﴾ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا ﴿نهوانه‌ی که کۆچکهره‌کانیان گرتنه خویشان و دایانمه‌زناندن و
نیشته‌جییان کردن لای خویشان، یارمه‌تیان‌دان و کۆمه‌کیان کردن به‌سهر دوژمناندا: ﴿أُولَئِكَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ نهوانه‌ی که باسکران بهو سیف‌هت و نیشانانه‌وه دۆست و کۆمه‌ک و
لیپرسراوی یه‌کترن، میرات له‌یه‌ک به‌رن وه‌ک پریوایه‌تکراوه له‌(ئیین و عباس و مجاهد سدی و
حسن و قتاده) - خوا لییان پازی بئ- له‌کاتی په‌یدابوونی گه‌لی موسلمان‌ه‌وه تا پۆژی به‌در،
موسلمانان خاوه‌ن لیپرسراوی یه‌کتر بوون له‌ میراتدا، ده‌سته‌به‌ری یه‌کتر بوون له‌ خوینداندا،
له‌ کۆمه‌ک و له‌ برابیه‌تیه‌کدا که دانرابوو له‌ جیگه‌ی برابیه‌تی نه‌ژاد و خزمایه‌تی ئیسلام پێک
هات و خوا سه‌ری خست و ده‌سه‌لاتی پێدا له‌ پۆژی فورقاندا، له‌ویدا میرات بردن ده‌سته‌به‌ری
له‌ خوینداندا ئیسلام گیرابوه‌وه بۆ خزمایه‌تی خوین و نه‌ژاد له‌ناو خۆی گه‌لی موسلماندا که
پێکه‌وه بوون له‌خاک و ولاتی ئیسلامدا که شه‌ریعه‌تی حاکم بوو تییدا. ئینجا چه‌ند که‌سانی
ما‌بوونه‌وه له‌ مه‌که‌ه و له‌ عه‌ره‌به کۆچه‌ره‌کانی ده‌وروبه‌ری مه‌دینه که موسلمان بووبوون،
به‌لام تیکه‌لی نه‌و گه‌له موسلمانانه نه‌بوون له‌ مه‌دینه‌دا، نه‌ها‌تبوونه ژێر سایه‌ی نه‌و
سه‌رکردایه‌تییه و نه‌و ده‌وله‌ته ئیسلامیه که پێک ها‌تبوو، نه‌وانه دانه‌زان به‌ نه‌ندام و ده‌وله‌ته
ئیسلامی یه‌تا کۆچ نه‌که‌ن و تیکه‌لی نه‌و گه‌له موسلمانانه نه‌بن و نه‌یه‌نه ژێر سایه‌ی نه‌و
ده‌وله‌ت و سه‌رکردایه‌تییه، نه‌گه‌ر داوا‌ی یارمه‌تی بکه‌ن له‌ گه‌ل و ده‌وله‌تی ئیسلام به‌رامبه‌ر
نه‌وانه‌ی که موسلمان نه‌بوون و په‌یمانیان به‌ستبوو له‌گه‌ل موسلماناندا، نابێ گه‌ل و ده‌وله‌تی
ئیسلام کۆمه‌ک و یارمه‌تیان بدات،

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنْ اسْتَفْصَرْتُمْ فِي الَّذِينَ
 فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ
 حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

وهك نه فرموي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهوانه‌ی كه پروایان هیجابوو ﴿وَلَمْ يُهَاجِرُوا﴾ كوچیان
 نهكردبوو بؤ ولاتی نیسلام ﴿مَا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ نییه بؤ ئیوه لهگهلیان هیچ جوړه
 خاوه نیستی و دوستایه‌تی و میرات بهریی ﴿حَتَّى يُهَاجِرُوا﴾ هه‌تا كوچ نه‌كهن، كاتی كوچیانكرد
 بؤلاتان دینه پریزی ئیوه و هرچی بؤ ئیوه هه‌یه له‌نیواتاندا بؤ نه‌مانیش نه‌بئ، واته بانزك
 تر بن له خزمایه‌تیدا میرات له‌یه‌كتر نابهن هه‌تا كوچ نه‌كهن، ﴿وَإِنْ اسْتَفْصَرْتُمْ فِي الَّذِينَ﴾ نه‌كهر
 نهوانه داوای كۆمه‌ك و یارمه‌تی دانیانكرد له‌ئیوه له‌پریی ثابین و له‌بهر ثابین ﴿فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ﴾
 نه‌وه له‌سهرتانه كۆمه‌ك و یارمه‌تی دانیان و زال‌كردنیان به‌سهر دوژمنه‌كانیاندا ﴿إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
 وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ مه‌كهر به‌سهر گهل و كۆمه‌لیكدا كه‌له نیوان ئیوه و نهواندا په‌یمان هه‌بئ، نابئ
 كۆمه‌کیان پییكه‌ن به‌سهر نه‌ماندا له‌بهر پاراستنی په‌یمان‌كه‌تان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ خوا
 بیایه به‌هر كرده‌ویه‌ك كه ئیوه نه‌یكه‌ن، كه‌واته وریای خو‌تان بن و پیچه‌وانه‌ی فرمان و
 بریاری په‌فتار مه‌كهن تاخه‌شم و تۆله‌ی نه‌دا به‌سهرتанда، ئینجا هرچو‌ئی گهل و كۆمه‌لی
 موسلمان گهل و كۆمه‌لیكی كۆمه‌کی و بزوتنه‌وه و ده‌سته به‌ره‌یی یه‌و كاروباریان به‌پیی
 یاسا و پڑیمه به‌رستاون پیكه‌وه هه‌روه‌ها گهل و كۆمه‌لی بئ‌پرواش كار و فرمانی به‌و
 جوړه‌یه وهك ده‌ست نیشان نه‌كات كه نه‌فرموي: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ نهوانه‌ی كه
 بئ‌پروان و پروایان نه‌هیناوه هیندیكیان دوست و خاوه‌ن و كار به‌ده‌ستی هیندیكی تریانه و
 كۆمه‌ك و یارمه‌تی نه‌كترن، كه‌واته گهل و كۆمه‌لی موسلمان نه‌بئ هه‌موو یه‌ك بگرن و نه‌وپه‌ری
 یه‌كیتی و برایه‌تیان هه‌بئ، به‌و جوړه به‌ره‌نگار بوه‌ستن و به‌ره‌ستی گهل و كۆمه‌لی دوژمن
 بكه‌ن له هه‌موو ده‌ست دریژی و سته‌م و نا‌ژاوه و خراپه‌كاریه‌ك له‌ولاتدا، نه‌كهر به‌و جوړه

نهېن و بهو جوړه نهكهن گهل و كومهلى بهدو نهقام زال نهېن و شو كاته هه موو جوړه ستمو و
 خراپه يه كه پيدا نه بېت و ولاتان داگيرنهكات، وهك دهست نيشان نهكات كه نه فهرموى: ﴿لَا
 تَعْلَوْهُ﴾ نهگهر شهو نهكهن كه باسكراو پښموونى كران بوى لهم دوو نايه ته پيشووه دا،
 نهگهر شهو نهكهن ﴿تَكُنْ يَتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَكَادَ كَيْدٌ﴾ پيدا نه بېت و بهدى ديت لهزهوى و
 له ولاتدا فيتنه يهكى گه وړه كه برىتبه له سزادان و چهوساندنه وهى موسلمانان و ژر
 پي كړدنيان و بهرگرى كړدنيان له په پړهوى نايينه كه يان، يان برىتبه له نازاوو و دوو بهرگى
 موسلمانان و لاوازي بړواو به هيزبوونى بې بړوايى، هه ودها پيدانه بې فسادى گه وړه كه
 برىتبه له خوښ ريژى به ناهق وهك حسن نه فهرموى: يان برىتبه له بلاو بوونه وهى
 بېر و باوهرو خوو په وشتى بهدو خراپ، يان برىتبه له زال بوون و په پړهوى كړدنې پښم و
 ياساى نه قامى دوو ركه و تنه وه له پښم و ياساى ناسمانى، يان هر دوو باره كړدنه وهيه بۇ
 و تهى پيشوو، له سهر هر بار شه ترساندن و هه پړه شه يهكى گه وړه يه له موسلمانان هر كاتى
 يه كه نكرن و كونه بهنوه له ژر يه كه نالو يه كه سهر كړدايه تى دا كه خوا بوى داناون و ديارى
 كړدووه بويان، شه نايه ته هه موو موسلمانان بهر پرسيار نهكات له بهر دم دادگاي خوادا له
 پوودانى شه فيتنه و فساد كه ترساندنې پيى، تولهى بهرگرى نه كړدنې شه فيتنه و
 فساد نه خاته سهر شانيان، نينجا شيوهى بړواى راسته قينه دهر نه خات له گهل موژده دان
 به خاوهنى شه بړوايه، نه فهرموى: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ شه كه سانهى كه
 بړوايان هيناوه و كوچيان كړدووه و تيكوشان و فيدا كريان به مال و به گيانيان له پري خوادا
 كړدووه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَنَصَرُوا﴾ نه وانهى كه كوچه ره كانيان گرته خوښان و نيشته جييان كړدن
 لاي خوښان و يارمه تياندان و كومه كيان كړدن به درايه تى و دوژمن و بې بړواكان ﴿أُولَئِكَ هُمُ
 الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ نه وانهى كه باسكران لهو دوو دهسته و تاقمه هر نه وانهن بړوادان بهر پراستى و
 نه وانهن بړواداراني راسته قينه، ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ رَرْزُكٌ كَرِيمٌ﴾ بۇ نه وانه هيه ليبوردن و سرينه وهى
 گونا هه كانيان و بويان هيه پښو و پښه يهكى بهر پښو پيروز، شه نايه ته دوو باره كړدنه وه نيه
 بۇ نايه تى پيشوو، به لك و جياوازن له هوو مه بهست له هينانه كه يان بهم په ننگه هينانى يه كه م
 جار بۇ پوون كړدنه وهى پښگرو بړيارانه به مهي خاوهن و كار به دست و دهسته بهرى يه كترن،
 هينانى دووم جار بۇ پوون كړدنه وه و پښو رادهى بهرزو پيروز يانه، نينجا له پاش باسى
 دهسته يه كه م له كوچه ران و يارمه تى دهران،

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ

ئىنجا دېتە سەر باسى دەستەى دوو ميان، ئەفەرموئى: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ﴾ ئەوانەى كەپروايان ھىنا لە پاشا، واتە لە پاش كۆچكردنى يەكەم كە ئەوانەن
كۆچيانكرد بۆ مەدينە لە پاش پەيمانى خودەبىيە، كۆچيانكرد و تىكۆشان و فیداكاريانكرد
لە گەل ئىوھ ﴿فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ﴾ ئەوانە لە ئىوھن ئەى دەستەى يەكەم، ھەچەند دەستەى يەكەم
پادە و پلەيان بەرز ترەو يەكەمە، بەلام خوا بە مېھربانى خۆى ئەمانىش وەرئەگرئ و
ئەيانخاتە كۆمەلى يەكەم لە پەيوەندى و ئەندامىتى ئەو گەل و كۆمەلە پىرۆزەدا، لە مېھربانى
خوا بەزىاد بى باوھەكەنى كەپەست و نزم بەرز ئەكاتەو ئەيانخاتە رىزى بەرزان، نەك
بەرزەكان بەئىتە خواریو و بيانخاتە رىزى پەست و نزمەكان! كۆچكردن بەو پادە و پلەى
بەرزى خۆیەو مایەو ھەتا فەتخى مەككە، كە خاكى عەرەب ملەكەچ بوو بۆ ئىسلام و
سەرکردایەتى ئىسلام، ئەو خەلكە ھۆنرايەو لە پوشتەو كۆمەلى ئىسلامدا، ئىتر دواى
فەتخى مەككە كۆچكردن بۆ مەدينە ئەو پادە و پلەى نەما، بەلكو ھەر تىكۆشان و
فیداكارى و كەردەوى چاك مایەو بۆ مۇسلمانان كە مۇسلمانان پىشپىركئ و تىدا بكەن و
بەپىئى ئەو ھەر كەس بگات بەرپادە و پلەى تايبەتى خۆى، لە ھەدىسى صەحیحدا ھاتووە: (لا
ھجرة بعد الفتح، ولكن جهاد و عمل)، بەلام - وەك زانايان ئەفەرموون - مەبەست ئەو یە
كۆچكردن بۆ مەدينە نەما فەتخى مەككە، ئەگىنا كۆچكردن لە ھەر خاكىكەو كە شەرىعەتى
خوا حاكم نەبئ تىیدا و مۇسلمان نەتوانن بە ئازادى و سەربەستى ئايىنى خوا پابگەيەن و
بانگى خەلكى بۆ بكەن، كۆچكردن لە ھەر خاكىكى ئاوا بۆ ھەر شوئىنى كو مۇسلمانان ئازاد و
سەربەست بن تىايدا، ھەر كۆچكردنە پادە و پلەى بەرزى ھەيە وەك يەك و يەكەمجار بەئىزنى
خوای مېھربان، لەو خاك و ولاتانەدا، ئىسلام دەست پئ ئەكاتەو بەدامەزراندن و ھۆننەو
خۆى وەك يەكەمجار، ئەو بىرپارە كاتى و قوناغیانەى يەكەم جار بەكار ئەمىنى و گوزەر ئەكات
پىياندا ھەتا شوئىن و ولاتىك فەراھەم بىت كە سەرکردایەتى ھەر بۆ ئىسلام بىت و ھەر

شەرىئەتى خوا ھاكىم بىت تىيدا، ئەو كاتە كۆچكردن بۇ ئەو خاك و ولاتە دەست پى ئەكاتەو
تا خەلكى ئەو جارەش دىنەو ژىر سىبەرو سايەى ئىسلام، بەئىزنى خوا، ئەو كاتە
كرچكردن دوايى دىت و ھەر تىكۆشان و كىرەوۋى چاك ئەمىننەو، لەپاش كۆچكردن بۇ
مەدىنەى ئازىز مۇسلمانان چوار دەستە و تاقىيان ھەيە:

۱- بىرودارانى كۆچكەرانى تىكۆشەران بەمال و گيان.

۲- بىرودارانى يارمەتى دەرى كۆچەران، واتە مەدىنەيەكان.

۱- بىرودارانى نىشتەجىي مەككە كە كۆچيان نەكرد.

۲- ئەوانە كە بىرۋاھىنان و كۆچكردن و تىكۆشانىيان دواكەوت لە كۆچكرنى يەكەم جار.

بۇ ھەركام لەمانە پادەو پلەى بىرپارى تايىبەتى خۇى ھەبوو، لەو ماوۋى دروستكرنى
بوونى ئىسلامدا پەيۋەندى بىرۋا ەقەيدە لەجىگەى پەيۋەندى خۇيىن و خزمایەتى و نەسەب و
نەژاددا دائىرا لە ھەموو بارو پەيۋەكەو، كەيەكى ئەوانە مىرات و دەستەبەرىى بوو لە
خۇيىندان و بىزاردنى ھەر قەرزو ھەر زىيانىك كە پەيۋە بىكردايەتە ھەر كاميان، ئىنجا كاتى
كەبوون و كىيانى ئىسلام پىكەت و دامەزرا بەھۇى سەركەوتنى بەدرەو، ھىندى لەو
بىرپارەكاتى يانە كە لەيەكەمجاردا پىۋىست بوو، گۇپرا، يەكى لەونە مىرات بەرىى و دەستە
بەرىى لەخۇيىندان و ئەو شتانەى تر، گىپرانەو بۇ خزمایەتى، بەلام لە چوارچىۋەى گەلى
مۇسلمان لەخاك و ولاتى ئىسلامدا، وەك دەست نىشان ئەكات كە ئەفەرمۇى: ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ خاوەن و خزمایەتەكان ھىندىكىيان شايستە ترن بەھىندىكى
ترىانەو، واتە ئەوان دەربارەى يەكتە شايستەترن لە مىرات بەرىدا بۇ يەكتەو لەيەكتە تا
كەسانىكى تر لە بىروداران كە ئەو پەيۋەندىيان نەبى، شايستەترن لە نامەى خوادا، بەلن
لەپاش دامەزىراندن و بەھىزىۋونى كىيان و بوونى ئىتەر زۆر بەجىيە گەرانەو بۇ ئەو شتە
سروشىتيە كە گىپرانى خزمایەتيە بەھۇى مىرات بەرىى و دەستە بەرىى، چونكە ئىسلام
ھەمىشە چاودىرىى ھەستە سروشتىەكان ئەكات لە سنوورى پىك و راستى خۇيدا بەبى زىادە
پەوى و كەم و كوپى. خاۋى پەرۋەردگار لە ھەموو كارو بىرپارەكانىداو لە ھەموو بەرنامە و
شەرىئەتەكانىدا ناوھراستى گرتوۋە بەھەر بارىكدا لادىرى و بگۇپرى لارو خىچ دەر ئەچى،
كەواتە ھەرچى ئەو بىكات ھەر ئەو راست و پەوايە،

﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بهراستی خوا به هه موو شتی زانا و ناگایه و زانین و ناگایی
ئو گشتی یه و هه موو شت ئه گریته وه و ده وری هه موو شتی داوه.

ئو خوای میهره بانی لیژانی کار دروسته که ئوممهت و گهلی خوئی دا ئه پریژی له سه ر
بنه پهرتی کوپو کو مه لیکی ئه ندای و بزوتنه وه یی، که به عه قیده په یوه سترکابن پیکه وه،
ئه یه وئی پارێزگاری ئاده مییتی و مرقایه تی به نده کانی بکات و جییان بکاته وه له گیان
له به ره کانی تر، ئه یه وئی شتی بکات به هوی یه ک گرتن و په یوه ستیان، که ئیراده و خواهیش و
هه لبراردنی خو یان کار ئه کات تییدا، که ئه و مه یل و خواهیشه بنه پهرتی پیا وه تی و
مه ردایه تی و ئازادی و سه ره به ستییه ته نها له م ئاده مییه دا هیه، هوی ئه ک گرتن و په یوه سستی
نه گپرایه وه به نه سه ب و نه ژاد و زمان و خا ک و په نگ و تیره و بنه ماله و هه روه ها شته کانی تر که
تایبه تی نین به مانه وه و گیان له به ره کانی تریش ها و به شن تیایاندا، به مه یل و خواهیش و
هه لبراردنی ئه مان په ییدا نه بووه جا به هوی ئه وه وه گه ل و کو مه لی موسلمان شتیکی تاقانه ی
به رزو به پریزه و پاک و خا وینه له هه موو له که یه ک و چلک و چه په لیه ک، قاپی گه ل و کو مه لی
موسلمان خرا وه ته سه ر پشت و کرا وه ته وه بۆ هه موو جو ره کانی ئاده می به بی هیچ پریگرو
به رگری که ریک، به هوی ئه وه وه گه ل و کو مه لی راسته قینه ی ئیسلام خا وه نی هه موو لیها تن و
کارامه یی و زانین و زانیاری و پیشه سازه کی ئه و هه موو گه ل و تیره و به ره یانه یه ئه بی که
کو بوونه ته وه له ژیر یه ک ئالا و سه ر کردایه تییدا، بی گومان به نا و بانگترین کوتله و کو مه ل له
میژووی کو ئندا، کوتله و کو مه لی ئیمبراتۆریه تی پۆمان بوو، ئه و ئیمبراتۆریه ته پیک ها تبوو له
چه ند تیره ی جیا واز، چه ند نه ته وه و زمان، چه ن دین ولات و ناوچه، به لام ئه وه هه مووی
کو نه بوو بووه وه له سه ر بنه پهرتیکی ئاده میانه و په یوه سستییه کی ئاده میانه، به لکو له سه ر
یرو با وه ری چینایه تی، ئه وه بوو پیا و ما قول هه بوو له گه ل چینای به نده و ژیر ده سته،
له لایه که وه، له لایه کی تره وه به شیوه ی گشتی په گه زایه تی و په گه ز په رستی هه بوو ئه وه بوو

تیره و بهرەکانی تر له جیهاندا به نوکەرو بەنده و ژێردەستە سەیر ئەکران، جا لەبەرئەوە
 ھەرگیز پۆژێ لە پۆژان ئەو کوتلە و کۆمەڵە بەرز نەبویوە و نەگەیشتە پلە و پادە ی بەرز ی
 کوتلە و کۆمەڵی موسلمان، بەر و بەرھەمی ئەوی دەستکەوت نەبوو، ھەروەھا لە میژووی
 تازەدا چەند کوتلە و کۆمەڵی تر پەیدا بوون، کوتلە و کۆمەڵی ئیمبراتۆریەتی بەریتانیا، بەلام
 ئەمیش وەک کوتلە ی پۆمانی گە ئەم جیگەری ئەو بوو، کوتلە و کۆمەڵێکی نەتەواوەتی داگیر
 کەربوو، بەرپا بوو لەسەر بنەپەرتی ڕەگەزایەتی و ئاغاوەتی گەل و نەتەوێ بەریتانی، ژێر
 دەستە کردن و ماڵ خواردنی ھەموو موستەعمەرەکان کە کۆبوو بوونەو لە ژێر ئالای
 بەریتانیدا، ھەموو ئیمبراتۆریەتەکانی ئەوروپا ھەموو بەو جۆرە بوون! ئیمبراتۆریەتی
 ئیسپانی یان پورتوگالی، ئیمبراتۆریەتی فەرەنسا، ھەموو وەک ئیمبراتۆریەتی بەریتانی
 بوون و لەو پادە و پلە پەستەدا بوون! شیوعیەتی ویستی کۆمەڵ پێک بینی بەجۆریکی تر، کە
 گۆیی نەبێ لە تیرە و ڕەگەزو زمان و خاک و ولات، بەلام ئەمیش لەسەر بناغە و بنەپەرتێکی
 ئادەمیانە بەرپا نەبوو، بەلکو ئەمیش لەسەر بنەپەرتی چینیایەتی و دامەزراو بەرپا بوو، بەم
 ڕەنگە بوو بە بارو پوویەکی تر بۆ کوتلە ی پۆمانی ئەو لەسەر بنەپەرتی پیاو ماقول و
 بەرزەکان بەرپا بوو، ئەم لەسەر چینی لات و بێ ئەوا بەرپا بوو (پڕولیتاریا) گە ھەمیشە پڕ
 بەسکی داخ و قین و بیزاری بێت! ھەموو چین و کۆمەڵەکانی تر! بێجگە لەوەش ئەم کوتلە و
 کۆمەڵی ئەمە ھەر لە یەکەمجارەو بەرپا ئەبێ لەسەر بنەپەرتی خوو ڕەوشتی ئاژەل و
 چوارپێ و بەھیز کردنی ئەو ھەستە لەمە ی مەبەست و داخوازی مرۆڵە سێ شتە: خۆراک و جیی
 ئارام و نیشتە جیی و کاری نیرو مئی و پەڕین و لیچوون گە مەبەست و ئامانجی مرۆڵە ھەر ئەو
 سیانەیە، میژووی ئادەمی ھەر بەدوا گەڕانی خۆراک!! بەلام بەرنامەکە ی ئیسلام ھات شتە
 تایبەتیەکانی ئادەمی دەرخواست و گەشە ی پێداو بەرز ی کردەو لەناو گەل و کوتلەکە ی
 خۆیدا، بەجاری دانی نا بە پێویست و داخوازی لەش و دەروون و پۆحدا، ڕەوایدا، بەلکو
 پێویستی کرد بە جەھێنانی ئەو پێویست و داخوازانە ھەراکام لەپادە و پێژە و سنووری خۆیدا،
 ئەو کەسانە ی ئەیانەو ئی لادەن لەو بەرنامە پێرۆزە و پڕۆن بۆ ھەر بەرنامە یەکی تر کە بەرپا و

راگیر ببی له سەر یاسایهکی تر، ئیتر نه تهوه یا تیره یان زمان یا خاک و نیشتمان یا
 همرشتیکی تر، بێ گومان ئه و کسانه دوژمنی ئادهمی و ئادهمیتین، نایانهوی ئهم ئادهمییه
 بهرزو بهریزه له سەر رهوشته پاکهکهی خۆی بهروا که خوا جوینی کردووه تهوه بهو سروشته
 پاکه له ههموو گیانه بهرو دروستکراوه کانی تر، نایانهوی گهل و کۆمهلی ئادهمی بگات
 به پلهی ههر بهرز و سوود بهخش ببی بهو بهخشایشه تایبهتیانهی که خوا پێی داوه و
 جوینی کردووه تهوه له ههموو دروستکراوه کانی تر، له ههمان کاتدا ئه یانهوی ئادهمی ئهم
 دروستکراوه تایبهتییه نزم و پهست بکهنه وه و بیهیننه پیزو ئادهمی چوار پێ و ئاژهل له پاش
 ئهوهی خوا ئاده و پلهی بهرز کردووه تهوه! له ههموو شت سهیرتر ئهوهیه که ئه و پهستکردنه
 ناو ئه بهن به پێکهوتن و پاپهڕین و بهرز بوونه وه!! بهلام خوا زاله به سەر کاروباری خۆیدا و
 هیچکس و هیچ شتی له پێکهیدا ناوه شتی! ئه بێ هه ر ئه وه ببی که ئه یهوی، ئه بێ ئهم
 ئادهمییه تیکۆشان بگات ■ کوتله و کۆمهله کهی بهرز بکاته وه و بیگه یهنی به ئاسۆی ههر
 بهرز و خۆی، وه ک یه که مجار پێی گه یشت له ناو هه موو جیهان و جیهانیاندا به ئیزنی خوا و
 به یارمه تی خوا.

وصلي الله وسلم علي سيدنا محمد واله وصحبه

سوورەتى ﴿التوبە﴾ مەدینەى پەن ئايەتەكانى (۱۲۹) ئايەتە

ئەم سوورەتە لەبەر ئەوئى لەدوا دوايى سوورەتەكانى قورئاندا ھاتوووتە خوارەو
بەريارەكانى ھەتتا ھەتايى و نەگۆراون. بۇ ئەم سوورەتە (بسم الله) ئىئوسراو و نەگوتراو
لەلايەن ھاوئەلەكانەو. ھەر ھا لەپاش ئەوانىش، ئەوئەش بەلگەيەكى پوونە لەسەر ئەو
كە (بسم الله) لەگەلدا نەھاتوووتە خوارەو، ئىنجا ئايا ھۆى ئەو چىيە؟ بەراستى چاك وايە
ھەوالەى خوا بکەين و ھىچ نەئىن، ھەرچەند زانايانى ئوممەت دوو شتىان فەرموودە، نزىك
تريان لە دلدا ئەمەيە: سەرەتاي ئەم سوورەتە ئەوپەرى خەشم و نيازى تۆلەو سزا نیشان
ئەدات دەرپارەى ھاوبەش پەوانەرەكان، ئەو وتە پىرۆزەش بەزەيى و مېھرەبانى نیشان ئەدات
كە ئەو دوو شتە دژو نەگونجاون پىكەرە. ئەم سوورەتە بە چەند ناوئىك ناوېراو و بەناو بانگ
تريان دووانە: ﴿براءة﴾ و ﴿التوبە﴾، ئەمەيان زۆرتر بەكارھىنراو لەلايەن خوئندەوارانى
قورئان و زانايانى تەفسىرەو. بەلگە و نیشانەى زۆر پوون ھەيە لەسەر ئەوئى ئەم سوورەتە
سالى نۆيەمى كۆچىدا ھاتوووتە خوارەو و بەيەك جارىش نەھاتوو، بەلگو بەسنى جارو
لەسنى قۇئاغدا ھاتوو:

يەكەم: پىش پۇشتى بۇ تەبووكلەمانگى پەرەبى ئەم سالىدا.

دووم: لە كاتى ئامادەبوون بۇئەم غەزايە و لەناو بەناوى چوون و ھاتنەو.دا.

سەيەم: لەپاش گەرەنەو لەو سەفەرە.

سەرەتاي سوورەتەكە تا ئايەتى (۲۹) واتە (۲۸) ئايەتى سەرەتاكەى ھاتوووتە خوارەو لە
دوا دواى ئەو سالى پىش كاتى ھەج، بەلگەش لەسەر ئەو ئەوئەيە كە بۇ ئەو سەفەرە
ئەبوبەكرى صدىق - خوا لىيى رازى بى - كرا بەئەمىر فەرماندە، لەپاش دەرچوونيان لە
مەدینە ئەم (۲۸) ئايەتى سەرەتا ھاتە خوارەو. ئىنجا پىغەمبەر (ﷺ) ناردى بەدواى عەلى
كۆرى ئەبو تالىب دا - خوا لىيى رازى بى - فەرمانى پىدا كە بەدواى ئەواندا بچىت و لەكاتى

ھەجدا ئەم (۲۸) ئايەتە پراگمەنتى لەباتى پېغەمبەر (ﷺ) و فرموى: لەباتى من و لەلايەن
منھە ئەبى ھەركەسىك پايان گەيەنتى كەلە من يىت. بى گومان شياوتر لە على و پەيوەست
تر لە على نەبوو لەو كاتەدا كە دەست بەدات بۆئەو فرمانە، ئەم سوورەتە ئەكرى بە شەش
بەشەو.

بەشى يەكەم: كە ئەم (۲۸) ئايەتەيە كە سەست نيشانمان بۆ كرد. لەم بەشەدا دواترىن
بەريار ديارىي ئەكات لەبارەي پەيوەندى لەشكرو كۆمەلى مۇسلمانان، لەگەل لەشكرو
كۆمەلى ھەموو ھاوبەش پەوادەركانى نيو دەورگە، ھۆي ئەو شەخات و پوونى
ئەكاتەو بەو جۆرو ئوسلوبە قورئانيەي خۆي وەك بۆمان دەرئەكەوي لەكاتى تەفسىرى ئەو
ئايەتەندەدا.

بەشى دووهم: دواترىن بەريار دەرئەكات سەبارەت بە پەيوەندى مۇسلمانان لەگەل
ئامەدارەكان، واتە جوولەكەو گاور، لەگەل ئەو ديارىي كردنەدا ھۆكەشى باس ئەكات، باسى
لادانى ئەو نامە دارانەش ئەكات، كەبەجۆرى لايندا لەو ئايينە بۆيان ھات بەلاي ئىسلامەو
ئايينەكە يان كە بۆيان ھەلبەرد بەئايىنى خوا ئەما.

بەشى سەيەم: باسى ئەوانە ئەكات و لەكەداريان ئەكات كە بانگ كەران بۆ تىكۆشان و
جىھاد و جەنگ كەچى سەستى و انگ گرانىانكرد و پانەپەرىن بەدەم بانگو بانگەوازي خواو.
بەشى چوارەم: كە دەرئەكەش بەشەكانە زىاد لە نيوئە سوورەتەكەي داگيركردووە، لە
ئاپاكەكان ئەدوى و نياز و كردەو بەدەكانيان دەرئەخات، بەتايبەتى لەوسەفر و غەزاي تەبوكەدا.
بەشى پىنجەم: باسى چەند دەستە و تاقمىك ئەكات كەلەو كاتەدا ھەبوون لەناو گەل و
ئوممەتى ئىسلامدا، بىجگە لە كۆچكەران و يارمەتى دەرمان - خوا لىيان پازى بى - كە بناغەو
بەنەرەت و بەرپەرى گەلى مۇسلمان بوون.

بەشى شەشەم: باسى پەيمانى مۇسلمانان ئەكات كە بەستيان لەگەل خۆي خۆيان،
باسى ھەلوئىست و پىوئىستى سەر شانى مەدينەيەكان و عەرەبەكانى دەورەبەريان، پىوئىستى
جىابوونەوئەي مۇسلمانەكان و بچرىنى پەيوەنديان لەگەل ھاوبەش پەوادان و ئاپاكان، لە

سوورەتی ﴿الانفال﴾ دا كورتە باس و پالفتەيەكەمان ھېنا لە (زاد المعاد) ھەو سەبارەت
 بەرموشت و کرداری پێغەمبەری خوشەویست (ﷺ) لەگەڵ بێ پروا و ناپاکەکاندا، یاد کردنی
 ئەو کورتە و پالفتەيە زۆر سوود بەخشە بۆ حالی بوون و تیگەیشتن لەدەقی ئایەتەکانی
 ئەوی و ئەم سوورەتە، ھۆی بوون بوونەوی پاست و پەوایی ئەم بێزارانەيە کە ھاتن لەم
 سوورەتەدا کە دواترین بێزارو ھەتا ھەتاین، لەو پالفتەيەدا باسی ئەو کرا کە لە پاش
 فرماندان بە جەنگ و کوشتار بێ پرواکان بوو بوون بەسێ بەش: ناشتی خوازو ئەھلی
 سولج، جەنگ کەر ئەھلی جەنگ، ئەھلی زیمە و پەیمان، ئینجا کاتی سوورەتی بەراھەت
 ھاتە خوازمەو فرمان درا بە جەنگ کردن لەگەڵ بێ پرواکان و تیگۆشان لەگەڵ ناپاکان بە
 باس و بەلگە و پوون کردنەو، فرماندرا بەھەلۆ شاندنەو و بەری بوون لە پەیمانی بت
 پەرستەکان، خاوەن پەیمانکرا بەسێ بەشەو: جەنگکردن لەگەڵ ئەوانەیان کە پەیمانی
 کاتیان بەستبوو و پاشگەز نەبوو بوونەو. ماوە نەدان و ھەستان لەوانەي کە پەیمانیا
 نەدابوو و جەنگیشیان نەکردبوو، یان پەیمانیا بەستبوو بەبێ دیاری کردنی کات و ماوە،
 بۆ ئەم دوو جۆر تاقە فرماندرا بە ماوەدان و ھەستان لێیان ماوەي چوار مانگ لەپاش
 تێپەرکردنی ئەو چوار مانگە ئەگەر موسڵمان نەبوون و جەنگیان لەگەڵ بکەن، کەواتە
 بێ پروایان لەپاش ھاتنی سوورەتی (بەراھەت) بوون بە سێ بەشەو: جەنگ کەر، پەیمان درا،
 ئەھلی زیمە، ئینجا پەیمان درا و ناشتی خوازیوون بەدوو بەشەو لەگەڵ موسڵمانان: جەنگ
 کەر ئەھلی زیمە، کەواتە ھەموو خەلک بوون بەسێ بەش: موسڵمان، ناشتی خوازو بێ باک،
 جەنگ کەر، دەربارەي ناپاکان فرماندرا کە پۋالەتە ئیسلامیەکیان لێ وەرگیرێ و نیازو
 دلایان ھەوالەي خوا بکەن. تیگۆشان لەگەڵ بکەن بە بەلگە و پابەر و باس و بیان، توندو
 تیژو قسەي بەھیزیان ئاراستە بکەن، نوێژ لەسەر مردوویان نەکەن. ھەولندرا ئەگەر داوای
 لێبوردنیا بۆبکات خوالییا نەبوورێ، ئەو بوو بەکورتی پەرموشت و کرداری پێغەمبەر (ﷺ)
 دەربارەي دوژمنەکانی لە بێ پروا و ناپاکان، دواترین بێزار کە سوورەتی بەراھەت ھێنای بەو
 جۆرە بێ ئیتەر بێزارە کاتی و قۆناغیەکان کۆتایی پێ ھینرا، بەلام وەنەبێ ئەوانە بە تەواوی و

ههتا ههتايي سېرا بووبنوه بهجوري كه رهفتاريان پي نكړي له ميچكات و چرخيكا، بهلكو
لهكات و چرخ و شويڼي تايبه تي خوياندا، بهلام لهگل نهوډا لهير نهكړي كه برياره دوايي و
ههتا ههتاييهكان هر نهوانه كه سوورهي برائت هيناني، له هر كاتيكا كه نومست و
دوله تي ئيسلامي بوي بكري و بگوښي به جيھنانيان، وهك نهو كاته ي كه سوورهي
﴿القبوة﴾ هيناني، كاته كاني تري دوايي له چرخه كاني دوه له ته كاني ئيسلامدا كه
دهسه لاتيان هېوو، جهنگيان نهكرد به پيڼي نهو دواترين بريارانه لهگل بت پرستان و
نامه داران. نهو كه سانه ي كه دهسته پاچه و پك كه وتوون، به هوي بي كارهي و لاداني به نار
موسلمانان كه هر به نار دهفته نفوس موسلمانان، به هوي نهو هه مو فرو فيل و سمر تيك
دانه ي كه دوزمناني ئاين فراهه ميان هينا بو سست و لواز كردني هيزي تيكوشان و
فيدا كاري له پي ئيسلامدا، نهو دهسته پاچه و پك كه وتوانه كه پييان سه لمينراوه ولا تي
ئيسلام هر بريتيه لهو نه اندازه يه كه ناوېزاوه به خاكي ئيسلام و سنووريكي ديار ي هيه،
كهواته قايي لهو نه اندازه يه تپه پرېكات، نهوانه هول و تيكوشان نهكند بو نه وه ي ياسا و
برياره كاني جهنگ و تيكوشان بېن هر به سهر نهو ياسا و برياره كاتي و قوناغيانه دا، كهواته
نهبي ئيسلام بوهستي له چوار چيوه ي نهو نه اندازه خاك و ولا ته و جهنگ هر لهگل نهو
كه سانه لكات كه دهست دريژي نهكند سهر نهو نه اندازه خاك و ولا ته، كهواته نهبي هقي
نهبي به سهر ولا تاني ترو دانيشتوانه كانيان له جيھاندا كه بي گومان نهو بو چوونكي
ناراست و ناروايه و دژي ئيسلامه كه هاتوه بو هه مو جيھان و جيھانيان. هاتوه بو نازاد
كردني هه مو نادمي له هه مو بهنده يي و پرستنيك بيچكه له بهنده يي و پرستني خوا،
هاتوه بو نهو هه مو جيھان و جيھانيان ملكچ بن بو هر ياسا و برياري خوا، هر ياسا و
بريارو بهرنامه ي خوا حاكم و كار به دهست بيت، كاشكي نهو دهسته پاچه و شكوانه خويان
خه تابار بكر دايه و شكوان و دهسته پاچه ييه كه يان نه دايه ته پال ئيسلام و له ئيسلاميان
نه ناسيايه، واين نيشان نه دايه كه ئيسلام بو هه مو كات و ولا تيك دهست نادات، ياسا و
برياره كاتي و قوناغيه كاني ئيسلاميان نه گيپرايه به ياسا و برياريكي هه ميشه يي و ههتا هتايي!

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾ فَسَيْحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ

ئینجا بابیننه سمر ئایه ته کان و له ژنر سایه یاندا بژین و دل و گوئیان بدهینی. نه فرموی:

﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾. نه مه بهری بوونیکی گوره و گرنگ له لایهن خواو فروستاده که یوه بو ئه وانهی که په ایمان تان له گهل بهستن هاو بهش په واده و ده کان، واته نهو په ایمانه هله وده شینینه و ده و ده فتاری پی ناکه یین و بهرین لئی. هر چنده چنده رایه کی جیاوازو جوړ به جوړ هیه له مه بهست بهم سهره تا ئایه ته کانی تر که دین به دوا ی نه م سهره تادا، هر چنده نهو رایانه هن، به لام رای به میزو جیگیر له دلدا نه مه یه که شوینی پووکش و پواله تی دهی ئایه ته کان بکهوین و بهو پییه مه بهسته که و ده گرین، نهو پووکش و پواله تهش هر نه مه یه که نه م ئایه ته کو تای هیئا به ه موو په ایمانه کانی له و ده بهر که ه بوو له نیوان موسلمانان و هاو بهش په واده و ده کان تا نهو کاته، ئیتر نهو کو تای پی هیئانه له پاش تیپه ر کردنی چوار مانگ بیت بو ئه وانهی که کات و ماوه داری نه کرابی بو په ایمانه که یان یان دیاری کرابی و به لام نهوان په ایمانه که یان هله وده شان دبیت و ده په ایمانی حوده ییبه که ماوه ده سال بوو به لام قوریش هلیان و ده شانده و ده و پاشکه زیوونه و لئی و ناپاکیان به کار هیئا یان په ایمانه که یان ماوه و کاتی بو دیاری کرابی و کاته که دی دوا ی هاتیب، له و ماوه یه دا ناپاکیان نه کربن، به کورتی: کو تای هیئان بهو ه موو په ایمانانه له گهل هاو بهش په واده و ده نیه دورگه، کو تای هیئان به پیرو با و دهی په ایمان بهستن له گهل یان به بهری بوونی ته وای لئی، به بیزاری ده رپرین له په واده نیه هیچ په ایمانیک بو نهوان لای خواو فروستاده که ی. په کیکی تر له پووکش و پواله تی نه م ئایه ته نه و ده یه که به هیچ جوړ پی نه دوی و چاوپویشی نه کرب له هیچ کام له و بی پروایانه به ته واف کردن و نا و ده دان کردنه و دهی نهو مالی خوا له پاش هاتنی نه م ئایه تانه، به پیچه وانهی نهو په ایمانه گشتی و بی چنده و چوونه ی که له و ده پیش ه بوو: به و دهی بی باک بن له یه کتر له و ماله به پرینه و له مانگه به پرینه کاندا، نهو که سهی که بیرکاته و ده و چا و بکاته و ده و چا و بکی پی به پو و دا و و

به سهراته کانی ره وشت و کرداری پیغه مبهردا (ﷺ) بوی دهرئه که وی به پرونی که نه و
 ههنگاه وی که نه له باره ی په یوه ندی نیوان موسلمانان و بئ پرواکاندا له نیوه دورگه و
 شوینه کانی تردا، هره وها له نیوان موسلمانان و نامه داره کاندا، که نه سوره ته هیئانی،
 نه و ههنگاه له کات و شوینی خویاندا هاتن، و لات و به سهرات ناماده بوو بوی. ههنگاه ویکی
 سروشتی **پرو** له کاتیکی بهر یژدا، به راستی پروون بوویه و له پرو ودا و کرده و قوناغ له پاش
 قوناغ، چهند تاقیرکندنه و بهر ودا کرا، که ناگونجی ناشتی و ژیان له نیوان دوو بهرنامه ی
 ژیاندا که دژایه تیه کی بهر ته ی و دور و در یژ ه بئ له نیوان هه موو بهش و پارچه یه کیان له
 بوچوون و بیروبا وهدا، له ره وشت و کرده و یاندا، له پرژیم و هونینه و هی کوئه لایه تی و
 نابووری و پامیاری و موقایه تیاندا، دوو بهرنامه ی ژیان که یه کیکیان بهر یا بووی له سهر
 بهنده یی بهنده یان بو خوا به بئ هیچ جوړه هاو به شیک، نه و تریان راگیرو بهر یا بئ له سهر
 بهنده یی بهنده یان بو بهنده یه کی وک خویان، هه رگیز ناگونجی ژیان ی نه دوو بهرنامه یه
 پیکه و به بئ به کرا چوون و جهنگ و ناژاو، به لکو نه بئ هه میشه له جهنگ و ناژاو دابن.
 و نه بئ نه و دژ ی و دژمنایه تی قوریه شه هه روا شتیکی ریکه و ت و هه لکه و ت بووی، هه روه ها
 دژایه تی جوو له که و یه که و تنیان له گهل بت پرسته کان هه ر له یه که مجاره و، بو نه و
 نیسلامه، هه روه ها جهنگ و دژمنایه تی گاور بوی له هه موو لایه که و، هه روه ها دژایه تی و
 دژمنایه تی و جهنگ و کوشتاری نه و هه موو بیروبا وهدا بهرنامه ی تر که له گهل نه و
 نیسلامه دا به در یژایی میژووی نیسلام، نه و هه موو دژ ی و دژمنایه تی و جهنگ و ناژاو یه
 بومان پروون نه کاته و که پیویست بوو نه و دواترین ههنگاه که نه و سوره ته پیی هه لسا
 دهر باره ی نه و هاو بهش ره ودا ده رانه که به هیچ رهنگ نه نه گونجا ژیان و ناشتی نیسلام
 له گهل یان له سهر نه و بار و شیوه ی که له سهر ی بوون، هه رگیز ناشگونجی مه گه ر به ناچاری له
 چهند ماوه یه کدا که بئ گومان نه بئ دوا یی بیئت و هه ر دواترین ههنگاه بئری و به کار به یئری.
 به کورتی و پالفتی باسه که نه مه یه: نه وانه ی که په یمانی کاتیان بووی و هیچ لاریه کیان
 نه کردبئ و به پیی په یمانه که رهفتاریان کردبئ، نه وانه ماوه که یان ته و او نه کړئ و
 په یمانه که یان نه پار یژئ تا کاتی دیاری کرا، نه وانه ی که په یمانیان له گهل نه کرابئ، یان
 په یمانیان تیگ دابئ و لاریان کردبئ، یان په یمانیان له گهل به سترایی به بئ دیاری کردنی

كات و ماوه، ئەم سى تاقمە چوار مانگ مۆلت ئەدرىن، ئە پاش ئەو چوار مانگە ئىتر ماوهى
 ھىچ ھاوبەش پەوادەرىك لەخاكى نىوہ دورگەدا، بەلكو ئەبى يان موسلمان بىن يان جەنگيان
 لەگەل ئەكرى، لە ھەر شويىن دەستكەون، بەو شىوہ پەلارىيان لەگەلكر، لەو كاتەدا كاتى
 ئەوہبوو كە نىوہ دورگە پاك بكرىتەوہ ئە ھاوبەش پەوادەران، بگىپرئ بە جىگەى ئارامى و
 ئاسايش بۆ ئىسلام، چونكە دۆژمنى ئىسلام لەسڤوردا ھەستى كرد بوو بەو خەتەرە
 گەورەى كە پووى تىكردبوو لەبەرئەوہ لە كەمىندا بوون بۆ پەلامار دان، وەك دەرگەوت لەو
 پووداوى (مۆتە و تەبوك) ھوہ ھەروەھا لەلايك كەوتنى پۆم و سویند خواريان لەگەل فارس
 لەيەمەن و لاى خواروى نىوہ دورگەوہ بۆ ھاندان و ھەلمەت بردن بۆسەر ئەم ئايىنە تازەيە
 بووہ بە ھۆى بىم و بى ئاراميان. لەبەر ئەوہ بەم جۆر شىوہيە سەرھەتاي ئەم سوورەتە ھاتە
 خواروہ بەو توندو بەتينييە و ئەو جارە سامناكەيداو ھەلوئىستى ھەموو موسلماننىكى
 ديارىي كرد لەگەل ھاوبەش پەوادەراندا، ئىنجا لەپاش ئەو جارو پراگەياندنە ئەم باسو
 بەيان و پوون كردنەوہى ھىنا بەدايدا، لەيەكەمجاروہ ئەو مۆلت دانەو ماوہكەى ديارىي
 كرد دەريارەى ئەوانەى كە گوتر ماوہ ئەدرىن، ئەفەر موئى: ﴿فَسَبِّحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾
 ئىنجا بى پىرواكان پۆن بە ئارامى و ئاشتى و بى باكى گەردش بكنەو بگەپن لەخاك و ولادت
 بەبى ئەوہى پەلامارى بدرىن و دەستيان بۆ بېرى، ئەو چوار مانگە مۆلتە لە پۆژى جەژنى
 قورىانى سالى نۆى كۆچيىوہ دەست پىئەكەت تا پۆژى دەى مانگى مەولود لەسالى دەى
 كۆچى. ئەو مۆلت دانەش لەپاش ئەوہ بوو كە ئەو پەيماندارانە پەيمانەكەيان شكاندو لە
 چەرخ و كاتىكدا بوو خەلكى بى ئاگابوون لە ياسا و قانون، ھەركەس بكرايە دەستى خۆى
 ئەوہ شاند ھەرچۆن بۆى پىك بەكوئايە، بەلام ئىسلام ھەر ئىسلامە لە ھەر چەرخ و كات و
 شویندا، ئەوہش بەھۆى ئەوہيە كە بەرنامەى خوايە و پەيوەندى تىبەتى نىيە بەكات و
 شوین و ولاتىكەوہ، كەواتە چەرخ و شوین و ولات نايگۆپى و گەشەو پەرەى پىنادات، بەلكو
 ئەو مەردوم پەرەى پىئەدات و گۆپانى بەسەردا ئەمىنى لە چوار چۆوہى خۆيدا، ئىنجا لەگەل
 ئەو مۆلتەدانەدا دليان ئەمىنىتە لەرزەو بىداريان ئەكاتەوہ بەمەى كەوان لە ژىر چنگى
 ئودرەتداو بەھىچ پەنگ لە دەستى دەرناچن،

وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿١٠﴾ وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ
يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ

نه فرموي: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ بزنان که ټیوه دهسته پاچه کمری خوا نین و
له دهستی قوتار نابن، لهو دوا پوژو چاره نووسه ی که بو ی دناون که بریتیه له سر
شوې کردن و پيسوايي و بن نابروويی وک نه فرموي: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ﴾ بزنان که خوا
نابروويرو پيسوا کمری بن بپرواکانه، واته ټیوهی هاوبهش پهوا دهر که ټم ټايه تان ټاراسته
کرا، يان ټیوهی بن بپروا بهگشتی که ټیوه هاوبهش پهوا دهر ليږدا يه کم و سردهسته،
نابروويرو پيسواکمرتانه له هردو جيهاندا، بهلن ټمې ټوانه بو کوې بپوړن و چوڼ له
دهستی قودره تی خوا دهرچن له کاتيکدا که خوځيان به نمرزو ناسمان و هموو شتيک له ژر
چه پوکه و قودره تی دايه؟! ټينجا ټو کات و شوينه دياریی ټکات که ټو جاپی خواي ټيدا
نه دري. نه فرموي: ﴿وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ﴾ ټمه پاگه ياندن و
جاړدانيکی گوره و سامناکه له لايه ن خوا و فروستاده که يوه له پوژي حجي گوره دا بو لای
خه لکی بهگشتی ﴿أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾ به مې که خوا و فروستاده که ی به رين له
هاوبهش په وادان، واته له بهلن و په يمانه کانيان، يان دوستانه تی و هاوگاري و په يوه ندي که ی
تری دوستانه تی. که په يمانه که يان هينديکيه تی، چهند پايه کی تریش هيه له مه بهست به
پوژي حجي هره گوره دا، هرکام هر باشو له پړوايه تدا هاتوه، که واته به هرکام بگري
دروسته، هروها له ناوېردي ټو پوژه بهو ناووه چهند پايه که هيه و هرکام دهست
ټدات و چاکه، له سر هر بارو به هر حال ټو پاگه ياندن و جاړدانه به دی هات لهو ماوه
پوژانه دا، ټو بهی بوونه پاگه يانرا دهر ياره ی هموو هاوبهش په وادهران به شيوه ی گشتی،
بيجکه له وانه ی ليی دهرکران، کرا به يرو باوه رپکی بنه رتی و سره کی، ټوهش شتيکی زور
ړنک و پيکه له گه ل سروشتی په يوه ندي نيوان موسلمانان و ټوان که هرگيز ټو دو کوټله
يه که کوټن و ژيانيشيان ناگونجی پيکه وه. وک به دريژي پوونکرايه وه. هروها
جياکردنه وه ټو په يماندارانه ی که باسيان ديټ، شتيکی پړنک و په وايه به پيی دادو
داد په روه ريی نيسلام. ټينجا له گه ل ټو جاړدانی بهی بوونه، به پيی بهرنامه که ی خو ی که
هميشه پښموني ټکات و هانی به نديان ټدات له سر پښموني و ترساندن له گومپايی،

فَإِنْ تَبَسَّمْتُمْ فَبُذِلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّكُمْ أَنْتُمْ مُنْجُونَ ۝ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ عِزٌّ مُعْجِزٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۝
بِعَذَابِ الْيَوْمِ ۝ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا
عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُوا إِلَيْهِمْ عَاهِدٌ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝

بسم پيغمبر موي: ﴿وَإِنْ تَبَسَّمْتُمْ﴾ نينجا نه گهر ئيڼو توبه نه کړنه له بڼې پروايي و
بڼې باوږه کاني په پيماني ﴿فَبُذِلَتْ لَكُمْ﴾ نه وړه چاکه بڼتان، بڼې گومان نه وړه چاکه بڼمان له
هر دوو جياندا، ﴿وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ نه گهر پو وړه نه گڼن له توبه و په شيمان بوونه و و بهر د وړام
نه من له سر حال و باري به دي خوږيان ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ عِزٌّ مُعْجِزٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بڼې پرواکان نه وړان که
ئيو نه د سته پاچه کړي خوا نڼ و له نه ستي قودرته دي دهرناچن ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ
الْيَوْمِ﴾ نه ي پيغمبر موږده بده به وانه ي پروايان نه هيڼا وړه له زانيني خوادا بڼو نه هيڼانيان
تڼي پي کړد وړه، موږده يان بدمرئ به سزايه کي سه ختي ئيش و نازار دهر. بهرنامه بڼ
گهر ده کي خوا له پيش هه موو شتي کدا بهرنامه ي پڼمووني به، نه وړه تا موله تي نه و بڼې پروايانه
نه دات له مو ماوړه يدا، موله تدا نه کوش. نه ک هر له بهر نه وړه که له ناکا وړا نه دا به سر ياندا که
نه وړه شتي کي لار و ناري که، به لکو له گهل نه وړه دا نه وړه بڼو هوشني بکه نه وړه وړي که ي راست
بده نه بهر، نينجا هانيدان له سر توبه و گهرانه وړه ترساندن له سر پيچي و نافرمانی،
نافرماني کړدن له سوود و بهر هه می نه و سر پيچي و نافرمانی به که به ته مای بڼ، هره شه شي
ليکړدن به سزاي پوڅي دوايي. له پاش سر شو پي و پيسوايي نه م جيهانه، نه و ترس و
له رزي خسته دليان تا رايانچله کيڼي. به لکو نه وړه توږو دوکهل و هوروي که و به سر سر و
پشتيان نه وړه لاچي و نه ميڼي و به وړي نه وړه گوي پاي ملي بکن. نينجا له پاش نه وړه با نارامي
بکه وړه نا وړي دلي موسلمانان و بيم و ترسيان نه ميڼي و بزان که چاره نووسي به دي
نه و بڼې پروايانه ديار يي کړا و له برياري خوادا! له پاش جار داني نه و برياره شامناکه، نينجا
به شي وړه کاتي نه م خا وړن کاتي نه م خا وړن په يمانان دهر نه کات له و برياره گشتي به تا
له پاش دوا هاتني ماوړه کيان به پي برياره گشتي به که په فتاريان له گهل بکړي، نه فمر موي:
﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ينجکه که په يمانان له گهل به ستن له ها و به ش په و اهره کان

﴿لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا﴾ نینجا ئەوانە کەم و کوڕییان نەکرد لێتان لە هیچ شتێک لە مەرج و بەندی
 پەیمانەکیان لە گەڵتان ﴿لَمْ يُظْهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا﴾ کۆمەکی هیچ کەسیکیان نەکرد بەدژی ئێوە
 ﴿فَاتَمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مَدِينِهِمْ﴾ ئەوانە پەیمانەکیان بۆ تەواو بکەن تا ماوەکە ی خۆیان واتە
 بەو دوو مەرجە پەیمانەکیان ببەن سەر بەبێ کەم و کوڕی تا ماوەکە یان دوا یی دیت،
 هەرچەند مەرجی یەکەم دوو هەمیش بگرتەو بەلام لەبەر گرنگی بەتایبەتی باسی کرد، ﴿إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بێگومان خوا خۆپاریزەمرانی خوش ئەوی، واتە پەیمان راگیر کردن و
 پاراستنی فەرز پێویستە، کەواتە ئەو پەیمانە ی کە بەستوواتە بپاریزن، چونکە خوا
 خۆپاریزەمرانی خوش ئەوی. کەواتە هەلسان بەو تەواو کردنە عیبەدەت و خواپەرستی یو کە
 هەر لە ئیسلام دیت شتی واو بەو پادەیه بە گرنگ گرتن، پای بەهیزو پێک و راست لەگەڵ
 ڕیوایەتە صەحیحەکان دا ئەمەیه بەم پەیمانە پەیمانەکە ی حودەیبییە کە بەسترا لەگەڵ
 قوڕەیش و سوێند خوارەکانی، ئەوانە ی کە فەرماندرا پاراستنی پەیمانەکیان دوو دەستە
 بوون لەبەنی کنانە کە پەیمانەکە ی خۆیان بردە سەر و بەشداریان نەکرد لەو دەست
 درێژییە ی کە کرایە سەر خوزاعە کە سوێند خواربوون لەگەڵ ئیسلام و موسڵماناندا، لەو
 دەست درێژی کردنەدا قوڕەیش یارمەتی دەست درێژی کەرانیاندا بەهۆی ئەووە پەیمانی
 حودەیبییە هەلوەشایەو کە ماوەکە ی دەسال بوو، ئەو تاقم و دەستە یە کە (کنانە) کە دوو
 خێڵبوون لەسەر پەیمانەکە مانەو هەرچەندە بت پەرست و هاوبەش پەوا دەر بوون، بەلام
 پەیمانیا ن پاراست، لەبەر ئەوە فەرماندرا بە پارێزگاری پەیمانەکیان تا ماوەکە ی دوا یی
 دیت، بەکورتی ئەوانە ی کە پارێزگاری پەیمانەکیانکرد فەرماندرا بەتەواو کردنی
 پەیمانەکیان تا ماوەکە ی خۆی، بێجگە لەوان چوار مانگ ماوە دران. ئەو ی کە شایانی
 باسە ئەمەیه کە تاقمی یەکەم پێش تەواو بوونی ماوەکیان موسڵمان بوون، ئەوانەش کە
 چوار مانگ ماوە دران بگەڕێن بە ولادت، نەگەران و ئیسلامیان هەلبێژارد بۆ خۆیان، والحمد لله
 رب العالمین. لەپاش ئەو ی فەرمانیدا بەتەواو کردنی ماوە ی پەیمانی ئەوانە ی کە بەریکی
 پارێزگاری پەیمانی خۆیان ترد، فەرمانیدا بەمۆلەت دانی چوار مانگ سەبارەت بەهەموو
 جۆرە هاوبەش پەوادەمرانی تر،

فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُواهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

ئینجا باسی حوکم و پیریای ئەمانە ئەکات لە پاش تێپەر کردنی چوار مانگە
 ئەفەرموی: ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ﴾ ئینجا دوایی هات ئەر چوار مانگە مۆلەتە کە قەدەغە کرا
 جەنگ کردن لەگەڵیان تیااندا، کە ئەر چوار مانگەش دەست پێ ئەکەن لە پۆژی جەژنی
 قوربانەوه و دوایی دین لە دەی مانگی پەمبەیی دووهەدا، ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ ئەر
 کاتە ئەر هاوبەش پەوا دەرانە کە مۆلەتەکیان تەواو بوو بیان کوژن لە هەر شوێنی دەستان
 کەوتن ﴿وَعُذُّوهُمْ﴾ بەدیل بیانگرن ﴿وَأَحْصُرُوهُمْ﴾ بەرگریان بکەن لەدەرچوون کاتی چوونە قەڵاو
 پەناگەه ﴿وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ﴾ دانیشن بۆیان لە هەموو کەمین و جێگای چاوەڕوانیدا،
 واتە پەواپە بۆتان هەرکام لەم چوار کردەوه بەسەریان بێنن، هێندێ ئەفەرموون: مەبەست
 بەو مانگانە ئەر چوار مانگە بەتاو بانگەیه کە پەجەب و مانگی دوای شەشەلەو مانگی
 قوربانەو موحەررەم، بەراستی پای یەکمە لە دڵدا بەمیزو جێگیر تر، بەلکو هەر ئەوه راستە.
 ئەوانە مۆلەتێ دران ماوهێک کە بەسە بۆ ئەوهی بیرێک لە خۆیان بکەنەوه، کەواتە بەغەسرو
 لەناکاودا ناکوژێن و ناگیرێن، ئاگادار کراون نەمانی پەیمانەکیان، کەواتە هیچ بێر
 بیانوو یەکیان نییه، لەگەڵ ئەوهیشدا پێگەی پزگارییان بۆ دانراوه و مەبەست ئەوه نییه لەناو
 بێرێن وەک ئەفەرموی: ﴿إِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾ ئینجا ئەگەر ئەوانە
 تۆبە بکەن و نوێژ بەرێکی بەجێ بێنن و زەکات بدەن ئەوا لێیان گەرێن و پێیان بەرەڵاکەن ﴿إِنَّ
 اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بەراستی خوا لێبوردەیی میهرەبانە، واتە لەبەر ئەر لێبوردەیی و میهرەبانیه
 خوا بەو تۆبە و گەڕانەوه وازیان لێ ئەهێنێ، بەلێ بەراستی ئەگەر خوا لێبوردەیی و
 میهرەبانی نەخاتە کار ئەوانە هەروا بە ئاسانی قوتار نابن، ئایا چۆن قوتار ئەبوون کە
 ماوهی (۲۲) ساڵ سزاو ئەشکەنجەیی موسلمانەکانیاندا بەهەر جۆر کە پێیان کراو لە
 دەستیان هات، جەنگیان لەگەڵ کردن و هانی خەڵکیاندا لێیان، چۆن بەو جۆرە فەرمانی ئەدا
 بەواز هێنان و چاوپۆشی لەو هەموو سزاو تاوانە کە بەبێ سوچ و گوناھ دەربارەیی ئەر
 موسلمانانە کرا؟!!!

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَّهُ. ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ

ئینجا لەگەڵ ئەوەی کە بڕیاری جەنگ ئەدا لەپاش ئەو چوار مانگە، هیشتا لەگەڵ ئەوەدا هەر چاوپۆشی بەکار ئەهێنن بەمەی هەركەس لەهاوبەش پەروانەران داوای هاوسەنتی و مانەوی کرد بەبێ ترس و بیم ئەبێ پێگەی بدرێ و بەهیچ شێوەیەك دەستی بۆ ئەبێ وەكو ئەفەرموی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ﴾ ئەگەر هەركەسیك داوای هاوسەنتی و پەنادانی كرد ﴿فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ پەناي بدە هەتا یان لەبەر ئەوەی كە وتەی خوا بێستنی ﴿ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَّهُ﴾ ئینجا لەپاش ئەو بێگەیه ئارامگای خۆی و ئەو شوێنەی كو شوێنی ئارامی و بێباکییە بۆی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ئەو فەرمان دانه بە پەنادان بەهۆی ئەوەوەیە کە ئەوانە دەستەو کۆمەڵێکن نازانن، نازانن ئیسلام چییە و ئەو ئایینە چییە کە بانگ ئەکړن بۆلای، کەواتە بایت لە ولاتی ئیسلامدا بژی و تێ بگات لە ئیسلام لەبەر پێك و پێکی و هیچ بزو بانوویەکی ئەمێنی بۆ پەروانەهێنان، بەتایبەتی لەو کاتی پەنادانەدا بۆیان دەرئەكەوێ کە بەلێنی خوا و پێغه مەبرەكەیی (ﷺ) بەراست درەچوو بەلێنی سەركەوتنی مۆسلمانان و ژێرکەوتنی بێ پەروایان، ئینجا ئایا ئەو ماوەی پەنادانە چوار مانگە وەك هێندێ لەزانایان ئەفەرموون، یان هەوالەي پای پێشەوای مۆسلمانان ئەکړی، هەر کام ئەگونجی بەرگری کەریك نییە بۆی؟ هەروەها ئایا ئەو داوای پەنادانە لەلایەن بێ پەرواکەو ئەبێ هەر لەبەر نیازی ئەو بیستەنە بێت، یان لەبەر هەر نیازی تریش بێت هەر پەناي بدرێ؟ ئەمەش شتێکە دووبەرەکی زانایانی تێدا، پای بەهیز لە دڵدا ئەمەیه ئەگەر بەنیازی تریشەو هەر پێگەی ئەدری، کۆمەڵێک لە زانایانی تەفسیر لە (ئەبێن و عەباس)ەو ئەگێرنەو - خوا لێیان پازی بێ - کە پیاویك لەبەت پەرستەکان گوتی بەعەلی - خوا لێی پازی بێ - ئەگەر یەكێ لە ئێمە ویستی بێت بۆلای محمد لەپاش تەواو بوونی ئەو ماوەیه بۆ بێستنی فەرموودەي خوا

یان لهبر پیوستییهک هر ئهکوژئی؟ ئهوش له وهلامدا فرمووی: نهخیر لهبر ئهوهی خوا
 نهفرموئی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، جا ئهگهر ئهم ریوایه ته تصحیح بیئت ئهوا بهلگهیه
 لهسر پای دووه و بهراستی دهرئهکات، بایر بکریتهوه لهم ئایینه پیروژهی ئیمه که نهزان
 زانا ئهکات و پهنا ی پهنا خواز ئهکات، تمنانت با دوژمنیش بیئت که سهرکیش و جهنگ کهره
 لهگهلی، به ههمو جوژیک ههول و تیکۆشان ئهکات بهدلسۆزی و ئاشتی بۆ پینموونی و
 خستنه سهر پئی پاست، زۆرو چهک بهکار ناهینی مهگهر بۆ بهرگری کردن و نههیشتنی
 پنگرو بهرگری کهرانی پنگه و ئایینی خوا، پنگرو بهرگری کهرن لهبیستن و وهرگرتنی
 فرموودهی پهروهردگار، بههوی ئهوهوه پنگرن له پینموونی کهوتنه سهر پئی پاست،
 پنگرن له ئازادی و سهر بهستی بهندهیانی خوا، پنگرن له پهرستنی پهروهردگاری بهندهیانی
 خوا و بانگ کهرو ناچار کهرن بۆ پهرستنی بهندهیان و دروستکراوانی خوا، ههرکاتی ئهو
 پنگرانه نهبوون یان نههیلران و ژیر دهستکران، ئهو کاته مردوم ئازاده و لهژیر سایه
 ئیسلام و چاودیری ئیسلامدا ئازاده لهسر بیروباوهری خۆی، خهلکی فیر ئهکات تا
 ئه یگهیه نیتهوه جی و شوینی خۆی، ئهوهشی لهگهل ئهکات له کاتیگدا که ئهو خهلکه بیزار و
 ناپازی یه بهو بهرنامهی خوا!! ئینجا شتیکی ئاشکرایه ئهههۆ لهجیهاندا ئهو ههمو
 بهرنامه و یاسا و پزیمه زهمینیانه هه، ههرکس دژو پیچهوانهیان بیئت بی باک و ئهمین نی
 یه نهله گیانی و نهله مالی و نهله ناموسی ئههه شتیکی ئاشکرایه به پیش چاوی ههمو
 جیهانهوه، ئینجا لهگهل ئهوهدا ئههینری که هیندی کهس داماو و دهسته پاچهن لهبردم
 فاک و فیک بیگانهدا و ئهیا نهوی بههر جوژ بووه ئیسلام له بهرنامه پاستهکهی خۆی لادهن و
 پینه و پهرو بکهن بۆ ئهوهی که ئیسلام چهک بهکار نههینن بهرامبهردوژمن، دههه پیچهیا نه و
 ناتوانن بهر پهرجی بیگانه بههههوه و بههه پیچ و پهنا پاست و پهوایی ئهو بهکار هینانی چهکه
 بخهنه پهوو دهری خه!!

بیگومان به چهند ئایهت و هههیس دهرکهوتوه که پهیمان بهستن لهگهل بی پروایاندا
 شتیکی پاست و پهوایه، پارێگاری و نهشکاندنن فرزو پیوسته، لهگهل ئهوهدا لهم ئایهتانی
 بهرانههوه دهرکهوت که ههمو پهیمان ههکان که بهسترون لهگهل بت پهستهکاندا ئههه

بشکینرین بیجگه ۱۱ یه کیکیان که نهویش دواپی پی نه میترنی له پاش تهواو بوونی ماوه که ی،
 که واته سهره نجام دوا پوژی شو هه موو په یمان دهرانه نه مه یه که نه بی یان موسلمان بن
 یان جهنگو کوشتارو پی لیگرتن و به دیل گرتن به شیان بیت، دهی به دیمه ن و پواله ت نه بی
 دژایه تی پهیدا ببی له نیوان شوو دوو شته دا: به گرنگ گرتنی په یمان، گوئی پی نه دان و
 شکاندنی، جا له بهر شهو هیندی له زانایان شم ثایه ته ی داناره به سپرینه وهی شو ثایه تانه ی
 که فرمان نه دن به پاریزگار په یمان، هیندی کی تر له سهر شهو ن که شو به گرنگ گرتن و
 پاریزگاری په یمانه تایه تییه به کات و قو ناغیکی تایه تییه وه که تییه پریان کردو وه به سهر
 چون، شم ثایه تانه ی به راته ته بو کات و قو ناغیکی تره، جا له بهر نه میشتنی گومانی شو
 دژایه تییه، بو دم به ستنی نه فافا و ناپاکان له چه نه بازی و تانه و ته شهر دان له نیسلام،
 له بهر شهو شو له م ثایه تانی داهاتو وه دا ده ست نیشان شه کات به مه ی که شم ثایه تانی ئیره
 دژایه تی نییه له گهل ثایه ته کانی تر دا که فرمان نه دن به په یمان و پاگیر کردنی په یمان،
 بهم په نگه بریاری شم ثایه تانه ی ئیره بریتییه له پهوا دانی کردو وه و فرماندان ۱۲ کردو وه
 له گهل دوژمندا به وینه ی کردو وه ی خوی له گهل موسلماناندا یان که متر، له بهر شهو به
 سهر سام کردنه وه شم شیوه پرسیاره ناراسته ی پرواداران شه کات ۱۳ هیچ خه تهره و خه یالیک
 نه بی له دل و دهر و نندا و دلنارامی پهیدا ببی. نه فرموئی: ﴿كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ
 عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ﴾ ۱۴ ثایا چون نه بی و به چ جوړو شیوه یه ک هیچ په یمانیک نه بی بو
 هاو بهش په واده رکان، لای خوا و لای فرو ستاده که ی؟! واته شتی و نابی ﴿لَا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
 عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ ۱۵ بیجگه له وانه ی که په یمانقان له گهل به ستن لای مزگهوتی به ریزدا، واته
 بیجگه له وانه ی که په یمانی حوده ی بییه تان له گهل به ستن و ئینجا به ریکی په یمانه که یان پاگیر
 کردو وه وک ده ست نیشان یان بو کرا له ثایه تی چواره مداو له تهفسیره که یدا پوونمان
 کردنه وه، ﴿فَمَا اسْقَفْنَا لَكُمْ فَمَا نَسْقِفُوا لَكُمْ﴾ ۱۶ که واته تا شهوان پیک و راست و دامه زراو بن
 بو تان و په یمانه که یان پاگیر کرد، ئیوهش پیک و راست و دامه زراو بن بو یان و په یمانه که یان
 بیمنه سهر و پگیری که ن،

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ بهرآستی خوا خوږاړيزه رانی خوښ شوئ کله کي لهو شتانه ی پيويسته پاراستنی شو په یمانیه، نه مانه ی کله م نایه ته دا ده ست نیشانی بؤ کردن هر نه وانه - وه کوتمان - کله نایه تی چواره مدا تیپریان کرد، له نایه تی پيشوودا باسی تا شو گشتیتي شو بهری بوونی خواو پیغه مبره (ﷺ) نه یانگریته وه، لیږه دا دووباره ی کردنه وه تا بهری شو بیژاری دهرینه نه کون که هم نایه تی ئیره نیشانی شهادت دهرباره ی په یمان به ستن له گهل هاوبهش په واده رکان، که واته هم ده ستیه نه بهری بوون هیه له په یمان که یان، وه نه بیژاری دهرپړین هیه دهرباره ی شو په یمانیه که له گهل یان به سترا، نه گهر هم دووباره کردنه وه نه بوایه وا گومان شهرا که هم نایه تی ئیره بریاری نایه تی پيشووی سپړوه ته وه، ئینجا له باریکي تروه پيويست بوو هم دووباره کردنه وه، چونکه شه بئ به ته واکری پيشوو بهم په ننگه نایه تی پيشوو پښو و راستی و دامه زراوی نه گه یه نی بؤ رابوردوویان، هم نایه تی ئیره شو پښکی و دامه زراوییه نکات به مخرج بؤ داهاتوویان، بهرآستی هم جوړه ورده کاری و ده سته واژه شیرینه هر له ده ست قورشان دیت، جل جلال ربنا و کتابه العزیز. بئ گومان شو بیژاری دهرپړینه له په یمان به ستن له گهل شو هاوبهش په واده رانه دا زور راست و به جییه له بناغه و بنه پرتدا، چونکه شو هاوبهش په واده رانه نه نایین و بهرنامه ی خویان گرتووه ته گهردن، وه نه مل که چ نه کن بؤ فرمانه کانی، پروایان نییه به فروستاده که ی نه وانه بهرپره کانیان نه کردوه له گهل به نده یه کی وکو خویان بهرپره کانی له گهل په روه ردگاریان و نامه کی و فروستاده که ی، که واته چؤن شه بئ په یمان بئ بؤ نه وانه لای خواو پیغه مبره که ی (ﷺ)، ئینجا نایا بیجگه لهو شته سره کی و لهو تاوانه زور گه وره یه چند هویه کی تر هیه بؤ شو بیژاری دهرپړینه وه که هم نایه تی داهاتووه دا ده ست نیشانیان بؤ نکات؟ به لئ چند هویه کی تر هیه بؤ بیژاری دهرپړین له په یمان به ستن له گهل شو هاوبهش په واده رانه بیجگه لهو هوی سره کییه که باسما نکرد. ئینجا

لەوانەيە ئىنجا لەوانەيە كەسنىڭ پىرسىياريك بىكات ۋە ئايا. چۆن ئەم ئايەتە بىزىرى دەرئەبرى لە
 ئەسلى پەيمان بەستىن لەگەل بى پروايان لە كاتىكدا ۋە چەند ئايەتى تردا پەيمان بەستىنى
 رەوادا و فرمانى داوۋە پىنى، ھەرچەند رەوايشى داوۋە ھەلۋە شاندىنەۋى لەكاتى مەترسى
 كردن لەناپاكى ۋەك بەدرىزى باسكرا، بەلام ۋە بىر بىرگىتەۋى تى ئەگەين ۋە ئەو پەيمانانە
 بە پىنى داخۋازى قۇناغى و كاتى تايبەتى بووۋ لە پىڭاى بزووتنەۋە و بانگەۋازەكەى
 ئىسلامدا كەمەر لەيەكەمجارى ھاتىيەۋە و مەبەست و ئامانجى خۇى دەرپرېۋە بەبى پىنچ و
 پەنا، كە بۇ ئەۋە ھاتوۋە ملكەچى و گوى پايەلى ئەبى ھەريۇ خوا بىت بەبى ھىچ جۆرە
 ھاۋەشىك، بۇ ئەۋە ھاتوۋە ۋە ھەر شەرىعەت و بەرنامەى خوا حاكم و كاربەدەست بىت، ھەر
 لەيەكەم پۇزى ھاتنى ئەۋە مەبەست و ئامانجەى دەرپرېۋە بەبى فىل و ھەلخەلەتاندنى ھىچ
 كەسنىڭ تەنھا و تەى ﴿لا إله إلا الله﴾ بەسە بۇ گەياندىنى ئەۋە مەبەست و ئامانجە، ئەگەر
 پۇزۇ زورف داخۋاز بووبى بۇ ئەۋە مەبەست و ئامانجەكەى بوەستىنى و بەجىى نەھىنى،
 بى گومان ھىچ كاتىك بى ئاگا نەبوۋە و لەبىرى نەچۋە ۋە ئەبى نەۋەستى و تىكۆشان بىكات تا
 ھەموو جىھان و جىھانىان ملكەچ ئەكەن بۇ حاكىمىتى و بەرنامە و بىرارى خوا، تا ھىچكەس
 نەھىنى سەرپىنچى و سەركىشى بىكات لە بەرنامە و ئايىنى خوا و ئەبى سەر شۆپىكات
 لەبەردەم ئايىن و شەرىعەتى خوادا، ئىتر بابرواى پىنى ئەبى و نەيگىرگە گەردن، ھەرچۆنى
 ھەمىشە زانىۋىەتى و لە بىرى بووۋ ۋە بى پرواكان كۆتايى ھىنانيان نىيە لە ھىنانيان نىيە لە
 دوژمنايەتى و ھەلدان و بۇ نەھىشتىنى ئىسلام، ئەگەر لەدەستيان بىت و بۇيان بىكرى، ئەگەر
 ئاشتى و ۋاز ھىنانيان بەكار ھىنابى، ئەۋە پۇزۇ زوۋفان تەۋا نەبوۋە! لەپاش ئەۋە بىزىرى
 دەرپرې لەبوۋنى پەيمان لەلايەن خوا و پىغەمبەرەكەيەۋە (ﷺ) سەبارەت بەھاۋەش رەۋادەران
 لەبەر دژو دژايەتيان و سەركىشىيان بۇ ئايىن و بەرنامەى خوا و نامەى خوا و پىغەمبەرى
 خوا (ﷺ) لەپاش ئەۋە ئىنجا دووبارە بىزىرى دەرئەبرى لەبوۋنى ئەۋە پەيمانە لەبەر ئەۋە
 دژايەتى و لەبەر چەند ھۆيەكى تر كە دەست نىشانىان بۇ ئەكات لەم ئايەتانى داھاتوۋەدا،

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ
 قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾ أَشْرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ
 سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً

ئەفەرموی: ﴿كَيْفَ﴾ چۆن هیچ پەیمانیک ئەبێ ئەر ھاوبەش پەرواخرانە لای خوا
 فروستادەکی لەکاتیکیدا ﴿وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ ئەگەر ئەوانە زāl بێن بەسەرتانداو زەفەرتان
 پێببەن ﴿لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ سەرنج نادەن و چاودێری هیچ سویندو پەیمان و
 خزمایەتی و گرتنە گەردنیک ناکەن لەئێوەداو سەبارەت بە ئێوە، واتە سەرتاکیەتی ئەوە
 کارو کردەویەکی بەدو خراپ کە بۆیان بکری و لە دەستیان بێت بەسەرتانی ئەمەین یان
 بەبێ سەرتکردنەو و گۆی دان بە هیچ گوناو و مەنع و لۆمەیک کە پوویان تێبکات بەهۆی ئەر
 کردەو بەدانەیی کە بەسەرتان بێنن، لە هیچ سونریکیدا ناوەستن لەو کردەو خراپانەیی کە
 بۆیان بکری، هیچ شتیک بەرگریان لێناکات مەگەر دەستەپاچەیی و بێ دەسەلاتی، لەکاتی
 دەسەلات و زāl بووندا بەو جۆرەن، لەکاتی بێ دەسەلاتی و زāl نەبووندا بەم جۆرەن کە
 ئەفەرموی: ﴿يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ بە دەمیان و بە وتە و شیری و لافی پەیمان پاراستن
 پازیتان ئەکەن، واتە ئەوەی کە پیتان ئەلێن بەوتەیی دەمی پووتە ﴿وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ﴾ دلەکانیان
 دژو بیزارن لە وتەکانیان، دژی پاگیر کردنی پەیمانەکیانە و پێن لە کێنە و خەشم دەربارەتان
 ﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾ زۆربەیی ئەوان تێپەرکەرن لە سنووری پەیمان و لەگۆی پراپەلی و راستی،
 نەهە قەیدەو بیروباوەریکیان هەیە جەڵەوگیریان بێت، نە پیاوێتی و مەردایەتی یەکیان هەیە
 بیانگیریتەو لە خراپە و نامەردی و دەرچوون لە پێنموونی خوا و بەرنامەیی خوا، هەر ئەر
 دەرچوون و تێپەر کردنەش هۆی ئەر هەموو کردەو بەدانەیی ئەوانە و هۆی ئەر خەشم و
 قینەییە کە دلیان دایە دەربارەیی ئێوەی موسلمان، هۆی ئەر نا راستی و بێ پەیمانییە،
 بەهۆی ئەوەی شە کە ژبانی ئەم جیهانە کەم و کوپ و بێ نرخە باو ئەدەن بەسەر بەرنامە و
 نایەتەکانی خوادا، کە مەترسی ئەکەن ئەر نایەت و بەرنامەییە بێتە هۆی لە دەست چوونی
 ئەم ژبانه کەم و بێ نرخە وەک دەست نیشان ئەکات کە ئەفەرموی: ﴿أَشْرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا
 قَلِيلًا﴾ کەریان بە نایەتەکانی خوا دەست کەوت و بریتی و شتیکی کەم لە ژبانی ئەم جیهانە

که هه‌موو ئه‌م بوونه‌وه‌رو جیهانه شتیکی زۆر که‌مو بێ‌باوه‌ر‌ه‌کانی نرخه له چاو ئه‌و نازو
 نیعمه‌ت و خۆشییی‌ه‌ی که دوانه هاتوه‌و نه‌بر‌اوه‌یه‌و خوا به‌لێنی پێداوه‌و بۆ‌ه‌واداران له‌ پۆژی
 دوا‌ییدا، به‌لێ به‌راس‌تی هه‌موو ژیری‌ک ئه‌زانێ که ئه‌م جیهانه بێ‌نرخه‌و چاو نادا له‌چاو ئه‌و
 جیهانه نه‌بر‌اوه‌ که ئه‌و بێ‌ه‌روایانه به‌شیکی که‌میان هه‌لب‌ژارد‌و با‌ویاندا به‌سه‌ر‌ ئایه‌ت‌و
 به‌ر‌نامه‌که‌ی خوا‌دا، ئه‌و شته که‌میان با‌و دا‌و گۆ‌ریان‌ه‌وه ﴿نَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ به‌هۆی ئه‌وه‌وه
 ه‌رویان و‌ه‌ر‌گه‌ی‌را له‌ پ‌ژگه‌ی خوا‌و پ‌شتیان تێ‌کرد، به‌ر‌گه‌ی خۆ‌ش‌یان و‌ که‌سانی ت‌ر‌یش‌یان کرد
 له‌و پ‌ژگه‌راس‌ته، ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا بِمَكْلُونٍ﴾ به‌راس‌تی زۆر به‌دو خ‌راپ بو‌و ئه‌وه‌ی که
 کرد‌یان و‌ به‌ر‌ه‌وام بو‌و له‌سه‌ری، ئه‌وانه خ‌شم و‌ ق‌ین‌یان ته‌نها له‌و مو‌سه‌لمانانه نییه که
 به‌ر‌ه‌ر‌ه‌کانی و‌ جه‌نگ و‌ ئا‌ژاوه‌یان بو‌وه له‌گه‌ل‌یان و‌ پ‌یلان و‌ به‌د کرد‌ارییان ه‌ر ه‌ر بۆ ئه‌وانه
 نییه، به‌ل‌کو د‌ه‌ریاره‌ی هه‌موو مو‌سه‌لمان و‌ ه‌رواداری‌ک ه‌ر به‌و جو‌ره‌ن و‌ه‌کو ئه‌فه‌رم‌وی: ﴿لَا
 يُقْبَلُ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ﴾ چا‌ود‌یری نا‌که‌ن و‌ گو‌ی‌یان نییه له‌ ه‌یچ سو‌ی‌ند‌و په‌یمان و
 خ‌زما‌یه‌تی و‌ ناس‌را‌وییه‌ک د‌ه‌ریاره‌ی ه‌یچ ه‌روا داری‌ک، واته ه‌ر خ‌شم و‌ ق‌ینی که ه‌یانه له‌به‌ر
 ئایین و‌ ه‌روا که‌یانه، که‌واته ه‌ر‌که‌س خا‌وه‌نی ئه‌و ئایین و‌ ه‌روا نه‌بی‌ت بو‌و ئه‌وانه یه‌ک‌سانه‌و
 ئه‌و خ‌شم و‌ دو‌ژمنایه‌تییه‌یان چوون یه‌که، ئه‌وه شتی‌که به‌د‌ر‌ژایی می‌ژوو ه‌روا هاتوه‌و ه‌ک
 قور‌شان ه‌وونی ئه‌کاته‌وه له‌ چه‌ند جی‌گا شو‌ی‌نی‌ک‌دا، ئه‌وه‌تا جا‌دو‌بازه‌کانی ف‌یره‌ه‌ون که
 ه‌روایان ه‌ی‌نا و‌ ف‌یره‌ه‌ون ه‌ه‌ره‌شه‌ی لی‌کردن به‌سه‌را سه‌خته‌که‌ی قور‌شان با‌سی ئه‌کات، ئه‌و
 جا‌دو‌بازانه گو‌ت‌یان به‌ ف‌یره‌ه‌ون: ﴿وَمَا نَقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْ أَمَّا تَابَتْ رِبًّا لَنَا جَعَلْنَا﴾ تو‌ق‌ینی ه‌یچ
 شتی‌کت له‌د‌دا نییه ئه‌مه نه‌بی‌ت که ئی‌مه ه‌روامان ه‌ی‌نا‌وه به‌ ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌ر‌د‌گارمان کات‌ی
 هاتن بۆ‌مان، ه‌روه‌ما خوا ف‌ه‌رمان‌یدا به‌ پ‌ی‌غه‌م‌به‌رمان (ﷺ) که به‌فه‌رم‌وی: به‌نامه‌داره‌کان: ﴿قُلْ
 يٰأَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقْضُونَ مِنْهُ إِلَّا أَنْ أَمَّا بِاللَّهِ﴾ ئه‌ی نامه‌داره‌کان ئایا ئی‌وه پ‌ق و‌ ق‌ینی ه‌یچ شتی‌کتان
 ه‌یه له‌ئێ‌مه و‌ له‌لایه‌ن ئی‌مه‌وه بی‌ج‌که له‌وه‌ی که ئی‌مه ه‌روامان ه‌ی‌نا‌وه به‌خوا؟ ه‌روه‌ما
 سه‌باره‌ت به‌ ﴿أَتَحِبُّوا الْأَعْدُو﴾ ئه‌فه‌رم‌وی: ﴿وَمَا تَقْضُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ ئه‌و
 خا‌وه‌ن له‌غه‌ه‌ ئا‌گرا‌نه ق‌ینی ه‌یچ شتی‌کیان له‌ د‌دا نه‌بو‌و، بۆ ئه‌و ه‌رواداران به‌ی‌ج‌که له‌وه‌ی که
 ئه‌وانه ه‌روا نه‌ه‌ی‌نن و‌ ه‌روایان ه‌یه به‌ خوا‌ی زالی توانای سو‌پاس‌کرا‌و، جاله‌به‌ر‌ئ‌ه‌وه ئه‌و
 بێ‌ه‌روایانه چا‌ود‌یری ه‌یچ په‌یمان و‌ خ‌زما‌یه‌تیان نییه سه‌باره‌ت به‌ه‌یچ ه‌رواداری‌ک، ئه‌وانه
 د‌ه‌ریاره‌ی ه‌ر ه‌رواداری‌ک به‌و جو‌ره‌ن،

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَعَدُّونَ ﴿١٠﴾ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي

الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَعَدُّونَ﴾ هر ثوانه دهست دریژی کهن و لسنووری سویندو
پهیمان دهرنهچن لکلا پروادارمکان، ثوانه لهیهکه مجاروه ناگری جهنگیان هلکیرساند، هو
شوهش شهویه که بیزارن له پروا و پرواداران، ئینجا بریارو حوکی خوا دهربارهی شو
دوژمنه دهست دریژی کهرانه شهویه له اها تاودا: نگه بریگی هاتنه بریزی موسلمانمکان،
شهوه ثمن بهبرایان له ناییندا، نگه له پاش پهیمانندان سویندو پهیمانمکیان شکاندو تانه و
تشریاندان له نایینهکیان شهوا ثوانه پیشهواو سرۆکی بی پرواین و ثمن جهنگیان له گهل
بکری، وه که شهرومی: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ﴾ ئینجا نگه ثوانه پروا
بینن بهریگی نوژ به جیبینن و زکات بدن، ﴿وَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ﴾ شهوا ثوانه براتان
له ناییندا شه پروادارمکان، مبهست به مرجی سئیم شهویه نگه نیسلام زکاتی لسه
پیوست کرد. نگه پیوستی نه کرد بهم رهنکه مالی نه بو یان ههییو به لام سالی به سردا
نه هاتبووه و پیوستیش بو تیپرکردنی سال شهوا نه بوونی شه سئیمه زبانی نییه بو
شه برایه تییه. ﴿وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بهروونی ئیمه نایه تهکانی خومان باس نهکین
بی گهل و کوملک که نازان و بیرنهکهنه لیان و تی نهگن له راست و دوستییهکیان که
شهوانهیش بریتن له پرواداران راستهقیفه باس نهکین بو یان شه نایه تانمان که هه
هق و ناهقن پوون نهکهنه و دهری نهخن، یان باس نهکین نایه تهکانمان بو زانا و
شهوانه که زانیان هیه. خوی میهره بان نایه تهکانی خوی باسکردوه بو هه و کس،
به لام له بهر شهوی هر زانا سوودیان لی وهر نهگری وه هر بو شهوان باسکرای وایه،
مبهست به نایه تهکان شه نایه تانه که هاتنه خواره و دهربارهی هاوبهش پروادارمکان که
تیپرین کرد، یان به شیوهی گشتی هه و نایه تهکان مبهسته که شه نایه تانهی ئیره
یه که و سردهستن لیرودا، شه پسته به تی هلکیش شهرومی: بو هاندان لسه
بیرکردنه و تی فکران له نایه تاندا که خوی میهره بان ناردنییه خواره و بو پئیموونی
بهندهکانی، ثوانه نگه دینه بریزی موسلمانمکان و هاوبهشیان نهکن له کردوه
چاکهکانیاندان شهوا ثمن بهبرای نایینیان،

وَإِنْ كَثُرُوا أَتَيْنَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ

لَا أَيْمَنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾

﴿وَإِنْ كَثُرُوا أَتَيْنَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ﴾، نهگەر له پاش پهیمان دانیان و سویندهگانیان هملنهوشینهوه و پاشگوز نهبنهوه لهوهی پهیماندارا لهسهری ﴿وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ﴾ تهشهر و تانه بدهن له نایینهکهتان و رهخنه و عهیبی لی بگرن و لاقرتی پنبکهن ﴿فَقَتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ﴾ شهوا جهنگ بکهن لهگهل پیشهواکانی بی پرواییدا، واته نهگەر بهو جوړه یانکرد شهوانه نهبن بهسهروک و پیشهوا و هلگری نالای بی پروایی، دهی کهواته جهنگیان لهگهل بکهن ﴿إِنَّهُمْ لَا أَيْمَنَ لَهُمْ﴾ بهراستی شهوانه لهراستیدا هیچ جوړه پهیمانیکیان نییه و شایستهی شهون جهنگیان لهگهل بکهن، جهنگیان لهگهل بکهن ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ﴾ بهلکو بهمیوای شهو کوئیایی بینن و بگهرینهوه بولای خوا.

نهم نایهتانه هرچنده هاتنه خوارهوه دهریارهی شهو هاوبهش رهوا دهرانهی شهو چهرخه، بهلام لهراستیدا شهو دوژمنایهتی و بارو حاله بهدهی که شهوانه بوویان دهریارهی ئیسلاو موسلمانان، بهدریژی میژوو هر بووه و هر لهلایه نهموو چینهکانی پاش شهوان، نهگەر سهرنجیکی لاپهرهکانی میژوو بدهین نهبنین له ههموو کات و چهرخیکا بی پروا و هاوبهش رهوادهرهکان له جیهاندا هرگیز نهستیان نهگیراوهتهوه له هر کارو کردهوهیهکی بهدو ناپهسند دهریارهی موسلمانان، گوئیان نهداوه بههیچ سویندو پهیمانیك، هرکاتیک دهسهلاتیان بووبی نهستیان نه گیراوهتهوه له موسلمانان، بؤ نمونه بهجوانی شهزانم لهو بارهیهوه هیندی بهروداوه دلتهزینهکانی میژوو بهینم که بی پرواکان پنی هلسان دهریارهی موسلمانان ئیتر لهلایه ن بت پرستهکانهوه و چ لهلایه ن نامهدارهکانهوه، لهیهکه مجارهوه باسی هیندی لهکرداری بت پرستهکان نهکهمو نامهدارهکان دوا نهخهم بؤ کاتی تهفسیری شهو نایهتانهی که دهریارهی شهوان هاتوونه ته خوارهوه، بی گومان قورئان لهگهلک لهسورهتکاندا زور له هلویست و کردهوه بهدهکانی بت پرستهکانی باسکردوه لهگهل ئوممهته رابوردوهکاندا که چیانکرد لهگهل نوح و هود و چالح و ئیبراهیم شوعهیب و موسا و عیسا

شوین کەوتووەکانیان لە چەرخ و زەمانی خۆیاندا، هەلویست و کردەوێ بەدی بت پەرستان
 دەربارە پێغەمبەر و پڕوواداران ئەوێ لە ئایەتەکانی قورئاندا هاتوو پێویست نییە
 بەباسکردن، ئەوێ کە پێویستە بەباس ئەو پڕوداو و کردارانیە کە بت پەرستان پێی
 هەلسان لە پاش پێغەمبەر (ﷺ) و یاران، خاوەنی کتیی: (البدایة والنهاية) ئەفرموی:
 کاتی کە تەتاری بت پەرست زāl بوون بەسەر موسلماناندا لە بەغدا سالی (٦٥٦) ی کۆچی
 هەرجی کەوتە بەر دەستیان لە پیاو و ئافرەت و پیر و جوان و منداڵ، بەوێنە ی کار و بەرخ
 سەریان برین، ئەوێ بەردەستیان ئەکەوت خۆیان شار دەو لەناو بیرو زەلکاو و شوینە
 چەپەلەکاندا، و ئەبوو چەند کەسانی ئەچوونە ناو خان و دوکان و قاپیان لەسەر خۆیان
 دانەخست، ئینجا تەتارەکان بە شکاندن یان بە سوتاندن قاپیەکانیان ئەکردەو و
 خەلکەکش رایان ئەکرد و ئەوانیش ئەکەوتنە شوینیان لەسەربانەکان ئەیان کوشتن هەتا
 پلوسکی بانەکان پڕ ئەبوون و خوین ئەهاتە خوارەو و ناو کۆچە و کۆڵانەکان، هەروەها
 ئەگەران بەناو مرگەوت و دانیشگا، خویندنگا، تەکیە و میوانخانەکانیاندا و هەرکەسیان
 بەردەست ئەکەوت ئەیان کوشت، هەج کەسیان لە دەست نەرنە ئەچوو، بێجگە لەجۆولەکە و
 گاوەکانی ئەهلی زیمە و کەسێک کە پەنای بێردایە بەوان، یان بچوونایە بۆ مالی وەزیر
 ئیبن و العلقەمی، چەند کەسانی لەدەولەمەند و بازەرگەکان کەبەمال و سامانیکی زۆر خۆیان
 پزگار ئەکرد، بەغداد کە ئاوەداتترینی هەموو شارەکان بوو گەرا بەوێرانەییەکی چۆڵ و هۆڵ و
 مەگەر تاک و تەراو کەمی کە ئەوانەش هەمیشە لە ترس و لەرزەدا ئەژان (لا حول ولا قوة إلا
 بالله) ژمارە ی کۆژاوەکان گەیشتە هەشت سەد هەزار و ملیۆن و ٥٠٠ ملیۆن بەپێی جیاوازی
 هەوالەکان، خەلیفە بەخۆی و کوپ و کچ و خیزانەو کۆژان یان بەدیل گیران، هەروەها زانا و
 پیاو ماقولەکانی دەولەت بە خۆیان و مال و خیزانیانەو یان کۆژان یان بەدیل گیران! **وَإِنَّا لِلَّهِ**
وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ تا ماوەی چل شەو بەو جۆرە کوشتن و برین و بەیل گرتن درێژە ی کیشا تا
 بەغداد وێران بوو، لەپاش ئەو چل شەو جارێدا کە ئیتر کۆتایی هینراو دەست لە کەس
 ناوەشینرێ، لەویدا ئەوانە ی کە خۆیان داشاردبوو لەناو زەمین و زیراب و کاریزدا ئەهاتنە
 دەرەو وەك مردووی گۆپیتان، بە جۆریکی وا گۆرا بوون باوک و کوپ و کەس و کار یەکتریان
 نەئەناسییەو! ئەو وێنەیک بوو لەوێ کە هاوبەش پەوادەرانێ تەتار هینای بەسەر

موسلمانەکاندا، بەبێ ئه‌وه‌ی هیچ به‌زه‌یی و سه‌رکردنه‌وه‌ له‌ هه‌موو تاوان و سه‌تمه‌!!
 بێگومان ئه‌و کارو کرده‌وه‌ سه‌ختانه‌ی نه‌پرایه‌وه‌ له‌پاش ته‌تار به‌لکو جێنشینه‌کانی ته‌تار
 به‌وینه‌ی ئه‌وان له‌ هه‌رکاتێکدا ده‌ستیان پویشتی ده‌ستیان نه‌گێراوه‌ته‌وه‌ به‌بێ به‌زه‌یی و
 سه‌ر لێکردنه‌وه‌، ئایه‌تی ﴿لَا يَرْجُونَ فِي مَوْتِهِمْ إِلَّا وَلَا ذَمًّا﴾ وه‌ک تازه‌هاتبێته‌ خواره‌وه‌
 ده‌رباره‌یان: ئه‌وه‌ی که‌ گاپه‌رسته‌کانی هیندی هینایان به‌سه‌ر موسلمانان له‌کاتێکدا که‌
 پاکستان جوئ بوویه‌وه‌، هیچ له‌کرده‌وه‌ به‌ده‌کانی ته‌تار که‌مترو بۆگه‌ن تر نه‌بوو هه‌شت
 ملیۆن له‌ کۆچه‌رانی پاکستانی که‌ ناچار کران به‌درچوون له‌ وڵاته‌، ته‌نها سێ ملیۆنیان
 که‌میشتنه‌ ده‌وروبه‌ری پاکستان، ئه‌و پێنج ملیۆنه‌که‌یان چه‌ته‌و له‌شکری گاپه‌رستیانی لێ
 بۆده‌رچوو و ده‌وریان دان تا وه‌ک کارو به‌رخ سه‌ریان به‌ڕین، له‌شه‌کانیان که‌وتن له‌و ناوه‌دا بۆ
 دال و درنده‌، پووداوی سه‌خت تری دلته‌زین ئه‌وه‌ بوو که‌له‌ ناوچه‌کانی هینده‌وه‌ په‌نجا هه‌زار
 موچه‌ خۆری موسلمان کۆبوونه‌وه‌و له‌ ده‌وله‌تی هینده‌وه‌ کۆچ بکه‌ن بۆ پاکستان، ئه‌وه‌ش
 به‌پێی یه‌ک که‌وتن و په‌یمانێک که‌ به‌سترا که‌ هه‌رکس حه‌ز نه‌کات له‌هینده‌وه‌ کۆچ بکات بۆ
 پاکستان بابێکات، ئه‌و په‌نجا هه‌زار که‌سه‌ له‌هینده‌وه‌ به‌رێ کوه‌تن به‌سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ر تا
 که‌میشتنه‌ تونه‌لیک، له‌ویدا پێگایان لێ گرتن و وازیان لێ نه‌هێنان هه‌تا ئه‌وانه‌ پاره‌ پاره‌ بوون!
 به‌ئێ خوا پاستی فه‌رموو له‌ قورئانه‌که‌یدا فه‌رمووی: ﴿كَيْفَ رَانَ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْجُوا
 فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذَمًّا﴾ تا ئێستاش ئه‌و کوشتن و به‌رینه‌ هه‌ر به‌رده‌وامه‌ له‌هه‌ر کاتێکدا که‌ بۆیان پێک
 بکه‌وێت! ئینجا لایه‌ک ئه‌که‌ینه‌وه‌ بۆلای جێنشینه‌کانی ته‌تار له‌چین و پوسیای شیوعیدا
 که‌چیانکرد ده‌باره‌ی موسلمانان؟ له‌ماوه‌ی چاره‌که‌ چه‌رخێکدا (٢٩) ملیۆن موسلمان له‌ناو
 برا، تائێستاش ئه‌و کوشتن و له‌ناو برده‌ هه‌ر به‌رده‌وامه‌، بێجگه‌ له‌ هه‌موو سزا و ئازاره‌
 دۆزه‌خیانه‌ی که‌ به‌کار نه‌هێنرێ و دل نه‌هێنێته‌ له‌رزه‌، یه‌کێ له‌و پووداوه‌ دلته‌زینانه‌ ئه‌وه‌
 بوو که‌ یه‌کێ له‌ سه‌رۆکه‌کانی موسلمانان له‌ ترکستان هینراو چالێکی بۆ هه‌لکه‌ندرا له‌سه‌ر
 پێگه‌ی گشتیدا، خرایه‌ ناو ئه‌و چاله‌و به‌ زۆرو سزادان زۆر هینرا به‌خه‌لکی پیسی خۆیان
 کۆیکه‌نه‌وه‌و بیکه‌ن به‌سه‌ر ئه‌و سه‌رۆکه‌ موسلمانهدا، تا ماوه‌ی سێ پۆژ ئه‌و کرده‌وه‌ درێژه‌ی
 پێدرا هه‌تا به‌و جۆرو شیوه‌ له‌ناو براو کۆژرا!!! هه‌روه‌ها له‌ یوغوسلافیای شیوعیدا به‌هه‌موو
 جۆرو شیوه‌یه‌ک کوشتن و به‌ڕین و سزادان به‌کار نه‌هێنرێ ده‌ربه‌اره‌ی موسلمانان که‌ به‌دترین و

پیس ترینیان نهوه بوو موسلمانان به پیاو و نافرتهوه. نه میفران. نه دران له مه کینه و لهو
سهرهوه دهرته چوون و نه کران به هه ویر، نه وهی که نه کرا له یوغوسلافیادا له هه موو دهوله ته
شیوعیه کانی تریش به کار نه هیئرئ، ثم نایه تی به راته ته: ﴿لَا يَرْجُونَ فِي مَوْتِهِمْ إِلَّا وَلَدًا﴾
وهك ئیستا هاتیته خوارهوه دهریاره ی ثم سته مکارو تاوانبارانه ی ثم کات و چهرخه!
که واته نهو به سهر هات و پرووداوانه شتیکی کاتی نین و تایبه تی نین به ولایتیکه وه، به لکو له
هر کات و له هر شوئنئ بروداری راسته قینه بووین و ببئ که بیانئوئ بهنده یی هر بؤ خوا
ببئ، له گهل نهوانه دا ببئ پرواو ببئ نایین ببئ نه بی له کاتی دهسه لاتیاندا هر بهو جوړه بووه و
نه ببئ که چند نمونه یه کی باسکرا!

له پیښه وه بیزاری دهرپری له وهی که سویند. په یمان ببئ بؤ نهو ببئ پروایانه، فرمانیدا
به وهی نهوانه نایه نه ریزی موسلمانان جهنگیان له گهل بکری بیجکه لهوانه ی ببئ و په نا ببئ
وهك به دریزیی باسکرا، ئینجا هوئ نهو جهنگردنه شی باسکرد که نهوانه له باره ی جهنگ
له گهل برودار سهرلیکردنه وه یان نهو هر جوړ بویان ریک بکهوئ دهستیان لی ناگیرنه وه و
گوئ یان نه له په یمان و خزمایه تی و هیچ شتی، ئینجا لهم نایه تانی داهاتوه دا چاره سهری
هیندئ له خه تهره و خه یال نه کات که پرو نه که نه دلی مهر دوم و بهرگری نه کهن له هه لسان بهو
جهنگ و کوشتاره ی که پیویست کرا له سهریان، بؤ بهرگری و چاره سهر کردنی نهو خه تهره و
خه یالانه چند کرداریکی به دی نهوانه نه خاته بیرو بهرچاو تا به هوئ نهوه وه به بی گومان و
دوودلی په لامار بده نه نهو به دانه و جهنگیان له گهل بکهن، سئ سئ سهرکی نه کات به هوئ
نهو جهنگ و کوشتاره، هر کام به یه که یه که نه ببئ به هوئ نهو جهنگ و کوشتاره، چ جای
هرسیکی پیکه وه:

۱- ببئ په یمانی نهوانه.

۱- نیازی دهرکردنی پیغه مبه (ﷺ) له خاک و نیشتمانی خوئ.

۳- نهوان له یه که مجاره وه دهست دریزیان کرده سهر موسلمانان.

أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ

نه فرمودی: ﴿أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا﴾ آیا نیوه جهنگ ناکمن له گهل دهسته و کومهلکدا که
﴿نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ﴾ په ایمانه که یان شکاندو هلهوه شاندهوه، نهوه یور په ایمانی حوده بیبیه که
به ستر له نیوان نهوان و پیغه مبهردا (ﷺ) په ایمانیکی زور سهخت و دلته زین بوو بو
موسلمانن کان و له بر په زمانه ندی و فرمانی پیغه مبهردا (ﷺ) هر گیز پازی نه نه بوون و به
پرسوایی و سر شوپریان دانه نا، نهو بی پروایانه میشتا پازی نه بوون و نهو په ایمانه یان
شکاند به شیوه یه کی زور ناشیرین ﴿وَهُمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ﴾ نیازی دهرکردنی پیغه مبهردا
کرد له مه که که چی و شوینی باوک و باپیری بووه، نهوه بوو کوبوونه وه له (دار الندوة) دا
برپاریاندا له سر یه کی له سنی شت: به ندرکدن، کوشتن، دهرکردن له ولات، له دوا پیدا برپاری
کوشتنیان په سهند کردو ویستیان به دی بیفن، جا لیرودا که هر باسی نیازی دهرکردنه که
نه کات، چونکه نهوه ی پوویداو به دی هات دهرچوونه کی پیغه مبهردا (ﷺ) که بهرهم و
سهرنجامی نهو ته گبیرو کوبوونه وه ی نهوانه بوو، به کورتی له نیوان نهو سنی شته دا باسی
نهوه یانی که بووبه هو ی نهو دهرچوونه که خوا ویستی و به دی هیئا کردی به هو ی
سهرکه وتن و زال بوونی پیغه مبهردا (ﷺ) و نایینه پیروزه که ی، ﴿وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾
نهوان له یه که مجاره وه دهستیانکرد به جهنگکردن ل نیوه، نهوه بوو له پووداوی به درداو
له پاش نهوه ی بویان دهرکه وت که کارونه کیان قوتار بووه و هیچ بیانوویه کیان نهما بو
جهنگکردن، که چی نهو جهل هر وازی نه هیئا و گوتی: ناگه پزیننه وه هتا محمد
هاوه له کانی له نا نه بهین و له پیشه یان نه مینین، زوربه نه فرمودن: مبهست نهوه یه که نهوان
له یه که مجاره وه دهستیانکرد به جهنگکردن له گهل خوزاعه که سویند خواری پیغه مبهردا
بوون (ﷺ)، نینجا غیره تیان نه مینیتته جوش به مه ی نه گهر جهنگ نه کن نه بی لهو بی پروایانه
بترسن، له کاتی که نه بی له خوا بترسن، نه فرمودی: ﴿أَتَخْشَوْنَهُمْ﴾ آیا نیوه لهوانه نه ترسن که
جهنگ ناکمن؟ واته نه گهر ترس و بیم بهرگریقان نه کات ﴿فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ﴾ دهی خوا
شایسته تره لهوه ی که لئی بترسن،

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ فَتَلَوْهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَضْرِبُكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبَ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ

﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه برودارن، واته نه گهر ترس له ئارادایه نه بن ئیوهی برودار له خوا بترسن، چونکه برودار نه زانی که هه موو شت هه ربه ده ست خوا به وهیج کهس ناتوانی هیچ زیانی که به گه یه ننی به ئیرانه وهیلی خوانه بن، ئینجا هانیان نه دا له سر جهنگردن و به لاین و موژدهیان پی نه دا ت له سر جهنگردن و به مهی که نه فرموی: ﴿تَلَوْهُمْ﴾ جهنگیان له گهل بکهن ﴿يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ﴾ با خوا سزایان بدات به دهستی ئیوه به کوشتن ﴿وَيُخْزِيهِمْ﴾ زه بوون و پرسیوایان بکات به دیل گرتن ﴿وَيَضْرِبُكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ ئیوه سه ربخات و زالتان بکات به سه ریا نذا ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ﴾ خوا سا پرێژ بکات داخی دلی دهستهیه کی برودار له لایه نه توانه نه ئیش و ئازاریان پی گه یشتوو. داخیان سا پرێژ بکات به زال بوونی ئیسلام، ئیتر نه وانه خوزاعه بن وهک (عیکره مه) و کهسانی تر نه فرموی، یان مه به ست چه نه کهسانی بیته له یه مه نه و سه به که هاتن و موسلمان بوون و ئینجا له لایه نه بت په رسته کانه وه سزای زو دران و نه وانیش نار دیا نه خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ)، دادیان لا کرد و نه ویش فرموی: موژده بیته نزیکه خوا ده رو تان لی بکاته وه، (ئین و عه باس) له سر نه مه یه - خوا لینیان رازی بی- نه وان فرمان به ریا نکرد ﴿وَيُذْهِبَ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ﴾ لا به ری خوا بق و خه شمی دلیان به ریسوا کردنی سته مکاره کانیان، له میهره بانی خوایش به زیاد بیته به لاین موژده کانی به دی هینا بویان، نه و جهنگردنه به ره می تریشی نه مه بوو که نه فرموی: ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ﴾ خوا تو به و په شیما ن بوونه وه وه نه گری له وهی که خوا بیهوی مهیلی له سر بی و ته و فیک رینموونی بکات بو ئیسلام، به م په نگه زال بوونی موسلمان هکان بیته هو ی چاو کردنه وهی دلیان و به روا هینانیان، نه و کاته ش موسلمان ه تی کو شه ره کان نه جرو پا داشتی رینموونی کردنی نه و گو مریانه وه نه گرن، ئیسلامیش هیزیکی تازه ی ده ستکوت ببی به هو ی نه و رینموونی کرا وانه،

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خوا زانای لیزانی کار دروسته، زانایه بهدوا پوژو سهره نجامه کان و سهره تا شار او هکان، لیزان و کار دروسته و به پیئی شهوه هموو شتنی بریار شدات و دیاری شهکات، خوای پهروه ردگار که موسلمانانی پیگه یاندر پهروه دهی کردن به بهرنامه تاقانه کهی قورغان، هر له یکه مجاروه که شهوان کهم و بی ده سولات و چهوساوه بوون به لیئی زال بوون و سهرکهوتنی پیی نهدان، به لیئی تنها بهمه شتی پیدان، فرمانی هر نارام و خوگری پیدان، ینجا کاتی شهوانیش گوی پرایه ل بوون و هر داوای بهمه شتیان کرد و خوین گرت، خوا سهری خستن و زال کردن و هانیدن له سهر هولدان بو زال بوون و سهرکهوتن، چونکه زال بوون و سهرکهوتنه که یان شهو کاته هر له بر خوایه و برز کردنه وهی وشه و بهرنامه ی خوا. ینجا پیویسته و هیچ چاره نییه شهو موسلمانانه جیهاد و تیگوشان بکن له گهل شهو بی پروایاندها که پیگرن له بهرنامه و شایینی خوا، شهبی بهیه ک ریز پاوهستن بهرامبریان، دهرکهوی کئی نیاز و مه بهستی هر فرمانبری خوایه و هیچ نیاز و مه بهستی کی تری نییه، کئی راست و ریکه و هیچ ژیر به ژیری کی نییه و به تهاوی لی پرواه بو خوا، هرچند خوا هموو شت نه زانی و ناگایه به هموو شت، به لام باوی خوا شهو نه بووه شهو نییه که به پیئی شهو زانینه پهفتار بکات له گهل بهندهکانی، به لکو ویستی شهوی که شهو شهیزانی بهندهکانی به کردهوی خوین دهری خهن و بهدی بینن، له بهر شهوه به شیوهی بیزاری دهریرین و سهرزه نشت شهو فرموده ی ناراسته ی شهوانه کرد که نیگهرانی و بیزاریی له دلیاندا هه بوو بهرامبر فرماندان و پیویست کردنی تیگوشان و جهنگ و کوشتار فرمودی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا﴾^۱ نایا نیوه گوماتقان وا بردووه و لاتان وایه که وازتان لی

^۱ و تهی (ام) لیره دا پیئی نه گوتی موقه تیعه، به پیئی باوی هره ب ماتوره بق واز میتان له و مه بهستی کهله پیغوره کوترلوه و گواستهوه له وهه بق مه بهستی تری، و ته وازی میتاله فرماندان به جهنگ، له وهه گواستی یه وه بق سهرزه نشت له سهر شهو گومانی که باسی شهکات.

ئەھمىيىتى ئەسەر ئىكەن بارو ھالى كە وان لەسەرى و فرمائىتان پىن ناسىرئ بە جەنگو جىھادو
 تاقى ناكىرنىمەھ **﴿وَلَمَّا يَتْلَمْ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾** لەكاتىكىدا كە ھىشتا خوا زانا و ئاگا
 نەبوو ھەم كەسانەتان كە جىھادو تىكۆشانى كىردى **﴿وَلَمْ يَسْتَحْذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا
 الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ﴾** ھىشتا نەيانگىزپاى بۇ خۇيان ھىچ ژىر بەژىرى و ھىچ دۇستىكى گىيانى
 بەگىيانى نەبىرامبەر بە خوا و نەبىرامبەر بە فروستانەكە و نە بەرامبەر بە بروداران، واتە بە
 تەمابوونى بەھەشت دوو شتى ئىكەن:

يەكەم: جىھادو فىداكارى.

دوھم: ئىكەن تىكۆشان و فىداكارىيە تەنھا لەبەر خوا بى بە پاك و خاوينى و بەبى
 بەكارھىنانى دۇستايەتى و ژىر بە ژىرى لەگەل دۆڭمانى خوا و پىغەمبەر و بروداراندا،
 ھەيئەت ناپاكان و دلنەخۆشان كەئەھ كارو پىشەيانە، بى گومان خوا ئاگاى ھەممو شتەو
 ھەممو كارو كىردەھ و نياز و مەبەستىكى زانىو ھەم بى سەرھەت ئەيزانى بە بى دوا ھاتن، ھەك
 نىشان ئەكات و ئەفرموى: **﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَكْمُلُونَ﴾** خوا ئاگا و بەخەبەر بەھەرچى
 كە ئىو ئەيكەن، بەلام باوى خوا و ھات كە پرسىار و تۆلە و پاداشتى بەست بەكەردەھى
 بەندەكانىيەھ و پرسىار و تۆلە و پاداشتى لەسەر كىردەھەكانىيانە و ئەبى ئەھى خوا
 زانىو ھەم تىكۆشانەكەشتان تەنھا لەبەر خوا بىت بەپىك و پاستى و پاك و خاوينى و
 نەكەن و جىھادو تىكۆشانەكەشتان تەنھا لەبەر خوا بىت بەپىك و پاستى و پاك و خاوينى و
 بەبى لايەنگىرى و ژىر بەژىرى لەگەل دۆڭمانى خوا و پىغەمبەر و بروداران، بى گومان
 بەرژەھەندى گەل و كۆمەلى مۇسلمان لەھەدايە كە پاك و پاست جوئى بىيئەھە لە ناپاك و
 پاست. بى گومان ئەھ بىت پەرستانە بەرى بوونى خوا و پىغەمبەريان لىدرا لەھە بەر
 ھاتوچۇ و تەواف و خزمەتى مالى خويان ئەكەرد و ئاھەدانىيان ئەكەردەھ و خزمەت و
 سەرپەرشتىيان ئەكەرد، ھەروھە ھەلئەسان بە خزمەتى ئەوانەى كە ئەھاتن بۇ تەواف ئەھ مالى
 پىرژەھ و ئاويان پى ئەھدان، لەگەل ئەھەدا ئەھ جاپەريان لىدرا ھىچ نىخىك نەھرا بەر
 كەردەھەيان، جا لەوانەيە ھىندى كەس سەرى سوپما بى لە جاپدان و نىخ پى ئەھدانە، لەبەر
 ئەھ ئەھ بەم ئايەتەھى داھاتوھ بى نىخى ئەھ كەردەھەيان پوون ئەكاتەھە لەگەل ئەھى
 كە ئەھە ھىچ مافىكىيان نىيە لەم مەگەھتە پىرژەھە تەنھا مۇسلمانان خاھەن مافن،

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ

نه فرموی: ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ﴾ شیواو شایسته نبوده بؤ هاوبهش ره وانهان و ماا
 نه ویدان نبوده و نییه، ﴿إِن يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ که مزگوته کانی خوا ناوهدان بکانه و
 هات و چوی بکن و سرپرستی بکن، واته هه موو مزگوته کان که نهو مزگوته به فیه سر
 دهسته یه یه کم مه بهسته لیژدها، یان مه بهست هر نهو مزگوته یه وک خویند نه و ی به تاک
 قولگیره بؤی، خویند نه و ی به کؤ وک نیستا باوه له بهر نه و یه نهو مزگوته پروکه و
 پیشه وای هه موو مزگوته کانه، که واته به تمنیا وک هه موو مزگوته کان وایه، یان گوته
 به کؤ به پنی هه موو بهش و پارچه کانییه تی که هر کام جیگی سوژده یه و مزگوته، شایسته
 نییه بؤ نه وانه سرپرستی و هات و چوی بکن که کاتیکدا ﴿شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ﴾ که
 شایه تن له سر خویمان به بی پروایی و هر به خویمان بوون نه بیته و ده بی پروان، دهی نه و ش
 زور درو پیچه وانه یه له گهل نهو هات و چو و ناوهدان کردنه و ده، چونکه مالی خوا نه بی پاک و
 خاوین و تاییه تی بیث به خوا و ده و ناوی هیچ که سیکی تر تیا نه بری و بیجکه له خوا هیچ
 که سی تری تیذا نه پرستری، دهی چون که سیک ناوهدانی بکاته و ده و هات و چوی بکات که
 بت و هاوبهش ره و ا بدا بؤ خوا و هر خو ی شایه تی بیث له سر نهو بت پرستن و بی پروایی یه
 به خوا؟! ﴿أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ نهو هاوبهش ره و بی پروایانه کردنه و چاکه کانیان که
 شانازیان پیکردون زایه بوون و به بؤش و بی سرو شوین دهر چوون و دهر نه چن ﴿فِي النَّارِ
 هُمْ خَالِدُونَ﴾ له ناو ناگردا نیشته جین و هه میشه یین، به هوی نهو بی پروایی و هاوبهش
 پروادانه یان، بی گومان پرستن و عیبانه ت بهرهم و نمونه یه بؤ عقیه و بیرو باومر، دهی
 کاتی که عقیه و بیرو باومر که نه بو نه بی بهرهم و نمونه که شی نه بی و بی سرو شوین
 بیث، ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ﴾ مزگوته کانی خوا هر که سیک ناوهدانیان نه کاته و ده و
 سرپرستیان نه کات، واته شیواو شایسته یه بؤ نه و ده که ﴿إِنَّمَا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾

برپای هینابی به خواو پوژئی دواپی ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ بهرئک و پیکی نوژی به جیهینابی
 ﴿وَأَنَّى الزَّكَاةَ﴾ زهکاتی دابی ﴿وَلَا يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ﴾ نهترسابیت له هیچکس و له هیچ شتی
 بیجگه له خوا، باسی پروا به پیغه مبری نه کرده له گهل شهودا شهوش مرجیکه، یان لهبر
 شهویه که پروا به خوا بهدی نایهت بهبن پروا به فروستادهکی به جوژی وهک یه شت وان،
 کهواته گرتنهکی شهو یه کیتیبه نیشان نه دات، یان لهبر شهویه که نوژی پروا به پیغه مبری
 تیدایه ﴿﴾، یان لهبر شهویه که پیغه مبر ﴿﴾ یه کم و سهر دهسته یه لهناو شهواندها که
 خاوهنی شهو پینج سیفته و مرجهن، یان لهبر شهویه شهو که سهی که شهو نایهت به
 راهگهیهنی پیغه مبره ﴿﴾، کهواته پروا هینان بهو شهبن له پیشهوه ببی، یان لهبر هر
 هویهکی تریش لهو هویانهی که زانایان فرموویانه. نینجا مه بهست به نهترسان له غیری
 خوا ترسو بیمی سروشتی نییه که دهسه لاتی بهندهی تیدا نییه، بهلکو مه بهست نهترسانی
 نایینییه، بهم رهنگه همیشه باوی فرمان و پهزامهندی خوا بدات بهسهر هموو فرمان و
 پهزامهندیکی تردا، له پیناری فرمان و پهزامهندی خوادا گوئی نهبن له هیچ شتیکی ترو
 هموو شتی ژیر پی بکات لهو باره یهوه. بیجگه لهوش له راستیدا شهبن برپاداری راسته قینه
 بگاته شهو رانهیه ترسی له هیچ شتی که نهبن بیجگه له خوا، هروها شهبن چاوه پروانی
 نومیدیشی هر به خوا بیئت، چونکه شهبن بزانی که هموو شتی هر به دهست خوییه و
 له لایهن خواوه شهبن، کهواته نهگهر مه ترسی پووی تیگره شهبن لهوه بترسی که نهوهک خوا
 برپاری شهو مه ترسی لیگراوهی دابی، نهگهر نومیدو چاوه پروانی پووی تی بکات شهبن لهم
 پوهوه بیئت که نومیدی وابی خوا شهوی بو شهکات، نهگهر بهو جوړه و لهسهر شهو شیوه
 نهبن شهبن جوړیک ۱۱ هاوبهش پهوادانی نیهینی پووی کرد بیته دلی و پیویسته هلول بدا بو
 نه هیشتنی، شهو جوړه مه ستانه هر چهنده ناگه نه پانهی هاوبهش پهوادانی گهره که
 مردومی پی دهرته چی له نیسلام، بهلام نه خوشیهکی بهدن نه جرو پاداشت ناهیلن یان
 کهمی نهکهنهوه به وینهی پیاو پوپامایی له کردهودا که نه جرو پاداشت زایه نهکهن تیر با
 ۱۱ پروا خه لکی دهرته کهن، جا به راستی هر شهو کهسه پاک و خاوینانه شایستهن بو شهوی
 مزگوته کانی خوا سهر پر شتی بکهن و ناوه دانی بکهنهوه ۱۱

فَعَسَىٰ أَوْلَتْكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً
عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ

شایسته‌ن بۆ ئەم بەلێن و موژده گه‌وره‌یه که ئەفەرموی: ﴿فَعَسَىٰ أَوْلَتْكَ أَن يَكُونُوا مِنَ
الْمُهْتَدِينَ﴾ ئینجا ئەوانە‌ی که خاوه‌نی ئەو پینچ سیفەت و نیشانە‌ن، ئەوانە لەو کەسانە‌ن که
پێنموونی وەرگرن. پێی بەهەشتیان داو‌ته‌ بەر، پێی ئەو نازو نێعمەتە‌ی که خوا ئامادە‌ی
کردو‌وه بۆ بەنده‌ راستە‌کانی خۆی، وە‌ک (ئێین و عەباس) ئەفەرموی -خوا لێیان پازی بێ-
بێ گومان وشە‌ی (عسی، لعل) لەزمانی عەرە‌بدا بۆ نزیک‌ی و ئومێد، چاوه‌پوانین، کەواتە
گومان و دوو دلی ئەگە‌یه‌نن، ئە‌ک شتیکی قەتعی، بێ گومان لەراستیدا هیچ گومانیش لەئارادا
نییه‌ دەر‌بارە‌ی ئەوانە که پێنموونیان وەرگرتو‌وه و پێی بەهەشتیان داو‌ته‌ بەر، کەواتە ئە‌بێ
یە‌کێ لەم سێ رایە بگ‌ری‌ن بە‌ده‌سته‌وه زانا‌یان فەرمو‌ویانە:

١- ئەو دوو و‌ته‌ وشە‌یه‌ لەلایەن خوا‌وه قەتعییه‌ و بۆ شتی قەتعی بە‌کار ئە‌مینرێ وە‌ک بە‌و
شی‌وه‌یه‌ تە‌فسیریان کردو‌وه و هیچ گومان و دوو دلێمان تێ‌نە‌خست، ئە‌وه با‌وه و بە‌کار
هێنانیان لەلایەن پادشاکانی جیهان‌ه‌وه ج‌ای پادشا و هە‌موو بو‌ونه‌ور.

٢- ئومێد و چاوه‌پوانی و دوو دلێیه‌که‌ پ‌وو‌ناکاته‌ خوا، بە‌ل‌کو پ‌وو‌ناکاته‌ بە‌نده‌کانی خوا
بۆ تە‌م‌نی و ئامۆژگاری ئەوانە که ئە‌بێ هەر‌چە‌ند هە‌لسن بە‌ هە‌موو جۆ‌ره‌ بە‌نده‌یی و
پەرست‌ن و عیبادە‌تێک، ئە‌بێ هەر‌ بە‌ ئومێد و چاوه‌پوانیی‌ه‌وه پێی هە‌لسن، چون‌که بە‌چی
ئە‌زانن که کر‌مه‌وه‌کانیان پاک و خا‌وێ‌ن و بێ ل‌که‌یه‌، یان بە‌چی ئە‌زانن که بە‌رده‌وام ئە‌بن
لە‌سەر پ‌ێ‌که‌ و ئە‌و باره‌ راسته‌ و لانا‌ه‌ن و خۆیان بە‌ش ب‌را‌و ناکە‌ن.

۳- ئەو وشە و تەبە بۇ دورۇ خستەنە دەی ھاوبەش پەوادەرانە و بېرىنى مەموو چاومېوانى و ئومىدئى گە ھەيانە بەر كىرمەوانەى گە ئەيكەن و بەچاكى ئەزانن، واتە لە جىيە ئەمانەى كە قورئان باسپان ئەكات بەر جۆرە بن ئەبى ئەو ھاوبەش پەوا دەرو بىرېروايانە چۆن بن! ئەو ھەموو ياساى شايستەى ئەو كەسانەى ۛ مەزگەوتى خوا سەرپەرشتى ئەكەن و ئاوەدانى ئەكەنەو، كەواتە نابى ھىچ كەسىكى تر بىرئى بە ھاوتايان و يەكسان بىرئى لەگەليان، نابى ھىچ كىرمەو ھەكى تر بىرئى بە ھاوتاي ئەو كىرمەوانەى كە باسكرا لە ئايەتەكەدا، نابى ئەو پەوادارانەى كە باسكران، ھەك دەست نیشان ئەكات بەم پەرسىارەى كە بەبىزارىيەو ئاپاستەى بىرېرواكانى ئەكات و ئەفەرموى: ﴿اجْمَلْتُمْ سَقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْكَرَامِ﴾ ئايا ئەوانەى كە ئاۋو شتى خورواو ھەيان دەرخواردى حاجيان داۋو مەزگەوتى بەرېزىيان سەرپەرشتى و ئاۋەدان كىرمەو ھەو، ئايا ئەوانە تان كىرپاۋە، ﴿كُنْ أَمِنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بە وىنەى كەسىك كە بېرواى ھىنابى بە خوا بە پۇژى دواىى ﴿وَجَاهِدْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تىكۆشانى كىرەبى لە پىنى خوادا؟ يان ئايا شتى خورواۋ دەرخوارد دانى حاجى و سەرپەرشتى و خزمەت كىردن و ئاۋەدان كىرمەو ھەى مالى بەرېزى خوا، ئايا ئەو كىرمەوانە ئەكېن بە وىنەى بېروا ھىنان و تىكۆشان لە پىنى خوادا؟ ئايا ئەو دوو جۆرە كىرمەو يەكسان ئەكەن و ھەك يەك سەرىيان ئەكەن؟ واتە نابى ئەو يەكسانىيە بىكەن ھەك پوونى ئەكاتەو بەم پىستە سەربەخۇيە: ﴿لَا يَسْتَوْنَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەو دوو دەستەيە يەكسان و چوون يەك نىن بەلای خواۋە، شتىكى ئاشكرايە ئەو ھەى لای خوا ھەيە و پاستە ھەر ئەو ھەقە و نىرخدارە، سەنگ و ترازو ھەر سەنگ و ترازو ھەى خوايە، بىر گومان ئايەتەكە ھەر ئەو ئەكەيەننى گە يەكسان نىن، ئىتر ئەو ئاگەيەننى كە كام لەو دووانە چاكترە بەلای خواۋە لەبەرئەو ئەو دەست نیشان ئەكات بۇ چاكترەكەيان كە ئەفەرموى: ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ خوا پىنمەوونى كۆمەلى سەمكاران ئاكات بەم پەنگە بىتائخاتە سەر بارو پىنگەى پاست، مەبەست بەو سەمكارانە ھاوبەش پەوادەرانە كە ئەو سەتمە زۆر گەورەيە ئەكەن، يان مەبەست ئەوانەيە كە كارو كىرمەو ھەى ئاپاست و بىر جى ئەكەن بە شىۋەى گىشتى ۛ ئەو يەكسان كىرمەو بەشىكە لەو كارانە. بەمەر حال و لەسەر ھەر بار ئەو دوو تاقمە نە خۇيان چوون يەكەن، نە كىرمەو

كانيشيان، بەلكو تاقى دووم بە خۇيان و كردهو يانەو بەرزو پىرۇزن و باويان ھەيە بەسەر
 تاقى يەكەمدا بە خۇيان و كردهو مەكە يانەو، دەستەواژەكە ھەر ئەو ئەگەينى بە تايبەتى
 ئەگەر بە شىو ھەيەكى لىيەن كەلە ياساى پەوانبىژىدا پىي ئەگوتى: (احتباك) واتە لا بردنى
 وشەيك لە پىشەو بە نىشانەى دواو، ەك بردن لە پاشەو بە نىشانەى پىشەو، واتە
 لە پىشەو ھەر باسى كردهو مەكەنى كەرد و خاومەن كردهو مەكەنى باس نەكەد بە نىشانەى: (من
 امن)، لە پاشەو ھەر باسى خاومەن كردهو ەى كەرد و كردهو مەكەى باس نەكەد
 بە نىشانەى (سقاية وعمارة). ھىندى لە زانايان لەسەر ئەومەن كە پوى فەرموودەكەى بۇ
 بىرودارانە و بەرپەرچى بۇچوون و گومانى ئەوان ئەداتەو كە ئەو دوو جۆر كردهوانەيان
 يەكسان كەرد، بەلگەيان چەند پىوايەتیکە، بەلام لەراستیدا ئەو ەى لەلدا جىگىر بەمىزە
 پاى نۆربەى لىزانەكانە كە ئەفەرموون: پوى فەرموودەكە بۇ ھاوبەش پەوانەرانە و دەم كوتى
 ئەوانى پىكراو كە كەشخە و شانازيان ئەكەرد بەو خۇراك دان و خزمەت كەردنى مالى خوا
 كەلە سەردەمى نەقامياندا ئەيانكەرد. بەلگەشيان چەند ەدەيسىكە و لە ھۆننەو ەى
 ئايەتەكانىش ھەر ئەو ەرنەگىر، بەتايبەتى لەبارەى دەستەى دوو ەمەو باسى بىرەو ئەكات
 كە ئەو وا نىشان ئەدات دەستەى يەكەم بى بىرەو بوون، لەبەر ئەو تەفسىرەكەم لەسەر پاى
 ئەو زانايانە كردهو بە ھەر حال و لەسەر ھەر بار باسەكە دواى ئەمىنى بە بىرەو
 پوونكەردنەو ەى پادەو پلەى بەرزى بىرودارە كۆچەر و تىكۆشەرمەكان و ئەفەرموى: ﴿الَّذِينَ
 آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَّهَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ ئەوانەى كە بىرەوان ھىناوە
 كۆچيانكەردو و تىكۆشاون فەداكارىانكەردو و لە مالىيان و بەگيانيان لەپى خوادا ئەوانە
 ﴿عَظُمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ نۆر كەمەرن لەپوى پادەو پلەو و پادەو پلەيان نۆر كەمەرىە لای خوا
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ ئەوانەى كە باسكەرن ھەر ئەوانە كە شىتوون بە ئاوات و ئامانچ، ئەك
 ئەوانەى كە خاومەنى ئەو سىفەتەن، ئايا چ ئاوات و ئامانچ ئەكاتە پادەى كە بەم دوو
 ئايەتە پوونى ئەكاتەو: ﴿يَسِّرْهُمْ رَجْئَهُمْ﴾ پەرمەردگارەيان موزەيان ئەداتى لەم جىھانەدا
 ﴿يَرْخَبُوهُ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ﴾ بە مېھربانىەكى كەمەرد و فراوان، بە پەزنامەندىەكى كەمەرد

وَجَنَّتْ لَمْ فِيهَا نَيْمٌ مُقِيمٌ ﴿٣١﴾ خَلِيدٌ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣٢﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ
عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَ ءَابَاؤُكُمْ
وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا

﴿وَجَنَّتْ لَمْ فِيهَا نَيْمٌ مُقِيمٌ﴾ به باغ و بهمهشتانیکی بهرزو بلند که هیه بویان لهو
بهمهشتاندا نازو نایمه تیکی جیگیرو دامه زراو که همیشگیه و لیان جوئی نایتموه،
﴿خَلِيدٌ فِيهَا أَبَدًا﴾ لهکاتیکیدا نهوانه نه می نیتمه لهو بهمهشتاندا به نیجکاری و هتا
هتایه بهبن برانهوه ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ بهراستی خوا مهر لای نموه نهجرو پاداشتی
کهوره، بهراستی زمان و قهلمی نیمه دهسته پاچهن بهرامهر شو هموو میهرمانی و چاکو
بههره و نازو ریزه که بهرومردگار نهیبه خشی بهو بهنده یانهی که هیچ پیویستی نییه نه به
خویان و نه به کردهوه و پرستنه که یان، خوشی خستو نیته سهر شو ریگه راسته که
کردو ویته بهموی به خشی نی شو نهجرو پاداشته بی هاوتایه، کهواته پیویسته لهسر شو
بهنده یانه که خویان یه کبار بکه نهوه و خویان پروت بکن و به تهواوی لی برین بو شو
بهرومردگار میهرمانه و له پیناوی بهزانه ندی نهودا دهست هلگرن له هموو شتی و نهودی
لهم جیهاندا دل په یوه ندی هیه پنیوه بهختی بکن له پنی نهودا، وهک به ناراسته کردنی
شم دوو نایته رینمونی نهکات بو نهودی که باسمانکرد که یه کم نه فرموی: ﴿يَأْتِيهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی نهوانه ی که بهرواتان هیناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ باوکه
کانتان و براکانتان دامه نین و وهریان مهگرن به دوست و خوشه ریست و کومه کراو
کار به دهستی خوتان ﴿إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ﴾ لهگرن نهوان بی بهواییان خوش
ویست و هلیان بژارد بهسر بهروادا، واته لهگرن دهرکوت بو تان که نهوانه مهر سوورن
لهسر نهوه و ناگه رینهوه بو پنی راست، نینجا جلهو گیری به به تهواوی بهمین نهکات و
پوونی نهکاتمه که خوش ویستنی نهوانه قه دهغیه، نه فرموی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

ھەركەس لە ئىيۈە ئەي بېروداران ئەوانە بىكەت بە خۇشەويست و دۇست و يارمەتى دراو، ﴿نَاوَلَيْكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئەوا ھەر ئەو كەسانى ئىيۈە سىتەمكارن، واتە ئەوانە چوونەتە خوارمە ئە سىتەمداو دامەزراون وەك ھەر ئەوان سىتەمكار بن، واتە بى بېرەو ھاوبەش پەوا ھەرن بە وىنەي ئەو ھاوبەش پەوا ھەرانەي گە ئەيانكەن بە دۇست و كاربەدەست و يارمەتى دراو، چونكە پازى بوون بە ھاوبەش پەوادان و بى بېرەويى لە پاستيدا ھاوبەش پەوادان و بى بېرەويە، ئەو بە ناو بېرودارانە ماقى خۇيانەو بە جىيى خۇيەتى گە لە پىزى بى بېرەو ھاوبەش پەواداراندا دابىرۇن و سەير بىرۇن، چونكە لە باتى ئەو بەرى بوونەي كە خوا بىرارى داوہ ئەمان ئەوانە ئەگىر بە گيانەو و كۆمەككەيان ئەكەن، لە جىگەي ئەو خەشم و قىنەي كە پىيۈستە بىي لە دوزمەنى خوا ئەو بە ناو بېرودارانە دۇستايەتى و خۇشەويستى بە كار دەمىنن لەگەليان، پەيوەندى خەمەيتى و بەرژمەندى باو ئەدەن بەسەر پەيوەندى بېرەو عەقىدەدا كە ئەبى لە ھەموو پەيوەندىيەكى تر بەمىزتر بى باو پەركەنى ئەمان ژىر پى ئەكەن ئە پىناوى ئەم پەيوەندىيانەي ترى ئەم جىھانەدا، كەواتە وەك ھەر ئەمانە سىتەمكار بن، ھەر ئەو بە ناو بېرودارانە سىتەمكارن ئە ئەوانەي كە ھىچ خەمەيتى و دۇستايەتى و ھىچ بەرژمەندىيەكى ئەم جىھانە كارىان لىناكات و باوى تەنھا پەزەمەندى خوا ئەدەن بەسەر ھەر شتىكى تردا بەسەر ھەر شتىكى تر لەم جىھانەدا گە دىگىرو دىرپىنە، ئەمانە سىتەمكارن لە خۇيان و لە گەل و كۆمەلى بېروداران، ئەمانە سىتەمكار و ناھەق خەزان كە شت لە شوينى خۇيدا ئەترازىن بۇ شوينىكى تر لە ناپاست و ناھەق، ئەوانە دەست دىرژىي ئەكەن و لە سنورى خوا تىپەر ئەكەن، كەواتە زۆر بەجىيە و انىشان بىرۇن گە سىتەمكار ھەر خۇيانن. ئىنجا ھەر شەيەكى سەخت و سامناك ئاراستە ئەكات ھەربارەي ئەوانەي گە باوى ھەر شتىكى ترى ئەم جىھانە بەدەن و خۇش وىستىنى ھەر شتىكى تر باو بەدەن بەسەر خۇش وىستىنى خواو پىغەمبەر و تىكۇشان لە پىيى خوادا، ئەفەرمۇي: ﴿قُلْ﴾ ئەي پىغەمبەر بلى بەوانە: ﴿إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ﴾ ئەگەر باوكەكەنتان ﴿وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ وە كۆپەكەنتان ﴿وَأَخَوَانُكُمْ﴾ وە براكەنتان ﴿وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ وە ھەموو كەنتان ﴿وَعَشِيرَتُكُمْ﴾ وە خەزم و عەشیرەتەكەنتان ﴿وَأَمَوَلُكُمْ﴾ وە مالو دارايىيەك گە بە ئەرك و زەھمەت پەيداتان كەردوہ

وَتَجَرَّةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبُّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْرِيْنَ

﴿وَتَجَرَّةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا﴾ ره تيجارعت و بازرگانییه که مه ترسی نه کم له وهستانی
 ﴿وَمَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا﴾ جی و شوین و نیشتمانانی که پنی خوشنود و پازی و دل نارامن، نه گهر
 هه موو نهوانه ﴿أَحَبُّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ﴾ خوشهویست تره لاتان له
 خواو فروستانه کی و تیکوشان له پنی خوادا، ﴿فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ نهوا پراوهستن
 چاوه پروانی بکن ~~هه~~ خوا کاری خوی نه مینیت بهر وه واته تولو سزای خوی نه مینتی به
 سرتان، نیتر نیستاو لهم جیهاندها یان له پوژی دوا پیدا، وهک (حسن) نه فرموی. یان فهتی
 مه که وهک له (ئین و عباس و مجاهد و مقاتل) وهه هاتوو، که فهتی ~~مه که~~ بوو به هوی
 شکانی بی بهروایی و سرکهوتنی نیسلام، به لام به پاستی پای به کم له دلدا به میزو جیگیر
 تره، نینجا هه ره شه که توندتر نه کات ~~هه~~ نه فرموی: ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خوا
 پینموونی گهل و کومه لیک ناکات ~~هه~~ له گوپرایلی خوا دهره چن ~~هه~~ گوناه سرکشی، واته
 نه گهر باوی خوش ویستنی په زامه ندی خوا نه دن به سر هر شتیکی تردا، یا خین و له
 گوپرایلی دهره چن و خوایش پینموونی نهوانه ناکات که بهو جورهن و بی گومان
 هرکه سیش خوا پینموونی نه کات بی بهش و بهش بپراو نه بی له هه موو خیر و خوشیه و
 نیشته جی نه بی له دوزه خدا، به پاستی نهام نایه ته نیچگار سهخت و سامنا که و کم کس بی
 تهواری له داوی دهره چن، هر نهو که سانه دهره چن که خوا پینموونی کردین و میهره بانی
 له گهل کردین، شتیکی ناشکرایشه که پرواداری پاست نه بی بهم ترانووه بکیشری و بهراورد
 بکری، بهم سهنگه هه لسه نگینری و تاقی بکریته وه، بهم پهنگه هرکه س بتوانی دهست
 هه لگری له هه موو خوشهویستانه له پیناوی خوادا نهوه پاست و پرواداری پاسته قینه یه،
 هرکه س بهو جوره نه بی ناپاسته له گهل خوادا و پرواداری پاسته قینه نه، به لگو یان هر
 پروادار نه، یان پرواداری که نه که سوود و نرخیکی چندان بی بی بپرواکه ی، مه بهست بهم

نایه ته شه نیه که بنده دست هه لکری له هه موو شتی له هیچ خوشی و خوشه ویستانی
 شه جیهانه ی نهوی و واز له دنیا بینن، به لکو پروا و عقیده شه بی زال بیت به سر هه موو
 شتیکی تر داو نه توانی مللانی له گه ل بکات و به رهنگاری به ویستی، له پاش شه که پروا
 عقیده له و پاده و پله یه دا جیگر بوو ئیت پر وادار بوو هیه به کار هیئانی هر شتیکی حال
 که خوشی و شادمانی شه جیهانه ی تیدایی لای خوار و یه کم پله ی پروای راسته قینه شه یه
 که پرمه مندی خوا زال و سرکه و توو بیت، وه باسکرا، ئیت با سۆز خوش ویستنی شتی
 تریش له نارادا هه بی، به لام پله و پاده ی هر به رزی پروا شه یه که بنده هه موو سۆز
 خوشه ویستیه کانی شوین که و تووی پرمه مندی و خوش ویستنی خوا بیت و به دهوری شه دا
 بخولیت شه وه شه وانه ی که به راستی شوین که و تووی پیغه مبر بوون (ﷺ)، خوا به
 میهره بانی خوی به شدارمان بکات له به ره و به خشینه گهرده - آمین -

ئینجا دست کاریه کی دل و دهرونی شه پر وادارانه شه کات به می دهست نیشان شه کات
 به هیئدی له میهره بانی و یارمه تیدانی له زور کاتی سهخت و تهنگانه دا، که خویان له بیرانه،
 به تایبه تی باسی پر وداوی حونه ی ته خاته به رچاویان که پر وداو و به سه ره اتیکی زور
 سهخت و گرنگ و بووه، شه فرموی: ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾ سویند به خوا شه
 پر واداران خوا یارمه تی ئیه ی داو سه ری خست له زور جیگا و سوینه کانی جهنگ و به ریا
 بوون و هه لو یسته کانی جهنگدا، جهنگی به ری گهره و پر وداوی (بني قريظة) و (بني
 نظير) و (حديبية) و شوینه کانی تر که هیئدی له زانیان ته یانگه یه ننه هه شتا شوین ﴿وَبِیَوْمِ
 حُنَيْنٍ﴾ یارمه تیدان و سه ری خست له پۆزی حونه یندا ﴿وَإِذْ أَعْجَبَكُم كُرْنُكُمْ﴾ له
 کاته دا زوریتان سه رسامی کردن و هه ولی خه له تاندن، که له پۆزه دا موسلمانان دوازه
 هزار بوون و دوزمن چوار هزار بوون ﴿فَلَمَّ تَغْنَبْكُمْ﴾ که چی شه زوریتان سه سوودی
 هیچ شتیکی پی نه گه یاندن له باره ی دوزمنه کاتتانه شه ﴿وَمَصَّاتُ عَلَیْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا
 رَحَبَتْ﴾ زهویقان له سه ر تنگ و ته سک بوو یه وه به فراوانیه که هیه تی، به جۆریک نه تان
 نه زانی چی بکه و بۆ کوئی پر وون و ده رچن؟! ﴿هَمَّ وَلَيْتُمْ مَذْرِبَتُ﴾ له پاش شه پر ووتان لی
 و مرگیان به جۆری پشتتان تیگردن له راگردن،

﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئینجا لەپاش ئەو خوا ئارامی و دامەزداوی
دەلی لەلایەن خۆیەوە هێنایە خوارەوه و باراندی بەسەر فروستادەکەیی و بەسەر برواداراندا،
﴿وَأَنْزَلَ جُودًا لَمْ تَرَوْهَا﴾ چەند لەشکرو سەربازێکی لە ئاسمانەوه هێنایە خوارەوه کە ئێوه
نەتان ئەبینن، ﴿وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سزای بێ برواکانیدا بەکوشتن و زامدارکردن و
زالکردن و بەدیل گرتن ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ ئەوهی کە بەسەری هێناون و باسکرا تۆلەیی
بێ برواکانە ﴿ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ﴾ بەپاش ئەوه ئینجا خوا تۆبە وەرئەگرێ
لە هەرکەسێک لەوانە کە خوا ویستی و ئەیهوێ بەم پەنگە گێڕانی بە بروادارو خستنییە سەر
پێگەیی ئیسلام، هەمیشە قاپی تۆبە لەسەر پشته بۆ ئەوانەیی کە ئەگەرئەوه بۆلای خوا پیش
ئەوه بگەنە کاتی ناوئمییدی لە ژبان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خوا لێبوورە مێهرەبانه، چاوپۆشی
لەکات لە هەرکەسێک کە شیاوو شایستە بێت بۆ لێبووردن و چاوپۆشی، ئەجرو پاداشت
ئەداتەوه لەسەر کردەوهی بەندەکانی بە چەند قات و بەبێ ئەوهی هیچ جۆره پێویستیەکی
هەبێت کە بە خۆیان و نەبە کردەوهکانیان، (ئیمامی بوخار) لە (مسووری کوپی مەخزەم) موه
لەگێڕێتەوه کە کەسانێک لەوانە هاتنە خزمەت پێغەمبەر (ﷺ) پەیمانیان پێدا لەسەر ئیسلام و
گویتیان: ئەهێ پێغەمبەری خوا تۆ چاکترینی هەموو ئادەمیت و خاوەن چاکەیت لە هەموو
کەس، مالاو خێزان و منداڵمان گیراون، شەش هەزار کەسیان لێ گیرا بوو، لەگەڵ حوشترو
مەر و بزنیان کە ژمارە نەئەکرا لەبەر زۆری، پێغەمبەریش (ﷺ) فەرمووی: باشترین قەسه
قەسە پاستە پێتان ئەلێم: ئێوه یان ژن و منالەکانتان پێ ئەدرێتەوه یان مالاو سامانەکانتان،
کام لەو دووانە بۆ خۆتان هەلبژێرن؟ ئەوانیش گویتیان: هیچ شتێک ناگۆڕینەوه بە ژن و
منالەکانمان و هیچ شتێک هاوتای ئەوان نییە بەلامانەوه، ئینجا پێغەمبەر (ﷺ) هەستار فەبه

موسلمانەكان: ئەمانە ھاتوون بۆلامان و موسلمان بوون و ئىمە ئەوھمان پىگوتن و ئەوانىش
 ئەوھيان گوت كە باسكرا، ئىنجا ھەركەسىك ھەرشىتىكى لارىيە لەو مال و سامانە ئەگەر بەدل
 پىنى خۆشە بىداتەو ئەوا چاكە، ھەركەس پىنى خۆش نىيە ئەوا بە قەرز بمانداتى ھەتا
 دەستكەوتقان ئەبى و ئەيدەينەو، ئەوانىش بەجارى گوتيان ئەوا پازىن و ئەياندەينەو،
 ئىنجا ھەرموى پىيان: ئىمە ئازانين پەنگە لەئاوتاندا كەسىك بىنى كە بەدل پازى ئەبى كەواتە
 بېژن و بلىن بە سەرۆك و دەستكەكانتان ئەوان ئەوھمان بۆ باس بگەن، ئىنجا ئەوانىش پاستى و
 دلى خۆيان باسكرد بۆ ئەو سەرۆكانە كە بەدل پازىن و ئەوانىش ھەوالەكەياندايە
 پىڭەمبەر(ﷺ) مەبەستى ئەوھبوو ئەوھك لە پوو دامان لە خزمەت خۆيدا(ﷺ). ئىنجا باش
 وایە ئەو پووداوە بەيئىن و لە پاسترىن پىڭە و پىوايەتەو،(ئىن و كەسىر) لە تەفسىرەكەيدا
 بەدرىژى ئەيەننى و كورتە و پالفتەكەى ئەمەيەكە ئەم پووداوە لەپاش فەتخى مەككە بوو
 لەمانگى شەوالى سالى ھەشتەمى كۆچىدا، لەپاش ئەو فەتخە و دامەزاندنى كارو بارو
 موسلمان بوونى زۆرەي دانىشتوانى مەككە و بەرەلا كردن و ئازادكردنىيان، لەپاش ئەو
 ھەوال ھات كە(ھەوازين) كۆپو كۆمەلىان كۆ كردووەتەو بۆ جەنگكردن لەگەل
 پىڭەمبەر(ﷺ) و مالىكى كوپى عەوف سەرۆك و ھەرماندەيان(سقىف) و چەند تىرە و
 تائىفەيەكى لەگەلدايە بەجارى پوويانكرد و ھاتن بەژن و مندال و ھەموو حوشترو مەرو
 مالاتيانەو، ئىنجا پىڭەمبەرىش بۆيان دەرچوو بەو لەشكرەو كە ھاتن لەگەلى بۆ فەتخى
 مەككە كە دەھەزار كەس بوون لە كۆچكەران و يارمەتى دەران و چەند تىرەيەك لە عەرەب و
 دووھەزار كەس لەوانەى كە موسلمان بوون لە مەككەيەكان، بەوانەو پۆشتن و پىيان
 كەيشتن لە شىوئىكا كە ناو ئەبرا بە حونەين و لەویدا ئەو جەنگە پوویدا لەبەيانىدا،
 لەناكاودا ئەوانە بە يەكجار پەلامارىيان دايە موسلمانەكان و تىر بارانىيانكردن، شەمشىريان لى
 دەرگىشان بە جارى بەپىنى ھەرمانى پادشاكەيان، ئىنجا لەویدا موسلمانەكان پايانكرد وەك
 ئايەتەكە ئەفەرموى. پىڭەمبەر(ﷺ) پەلامارى دوژمنى ئەدا بەسوارى حوشترەكەيەو بە
 ھەموو دامەزراوى و دل ئارامىيەكەو، عەباسى مامى جەلەوى حوشترەكەى گرتبوو لای
 راستەو، ئەبو سوفيانى كوپى حارىس ۛ ئاموزاي بوو لای چەيەو جەلەوى گرتبوو بە ھە

دووکیانهوه. حوشره که یان ئەگێڕایهوه له پهلاماردان، پیغه مبه‌ر بانگی موسلمانانی ئەکرد بۆ
 گه‌ڕانه‌وه بۆ لای خۆی و ئەیفه‌رموو: (انا النبي لا کذب، انا ابن عبدالمطلب) له‌هاوه‌له‌کانی سه‌د
 یان هه‌شتا که‌س مانه‌وه له‌گه‌ڵی که له‌وانه ئەبویه‌کرو عمرو علی و عه‌باس و فه‌زلی کوپی و
 ئەبو سو‌فیانی ئامو‌زای و ئوسامه‌ی کوپی زه‌ید و ئەیمه‌نی کوپی ئوم ئەیمه‌ن و که‌سانی تر -
 خوا لی‌یان پازی بێ- ئینجا پیغه مبه‌ر فه‌رمانیدا به‌ عه‌باسی مامی گه‌وره‌ بوو به‌ به‌رزترین
 ده‌نگی بانگ بکاته ئەوانه‌ی گه‌ ڕایانکردبوو، بۆ گه‌ڕانه‌وه، بانگی ئەکردن (یا اصحاب السمره،
 یا اصحاب سورة البقره)، ئینجا به‌جاری ئەوانیش به‌لبیک لبیک گه‌ڕانه‌وه به‌جۆری پیاوی و
 هه‌بوو ئەگه‌ر حوشره‌که‌ی سه‌ستی بکردایه‌و ئەهاتایه‌ به‌ده‌سه‌ستییه‌وه، حوشره‌که‌ی
 به‌ره‌ڵنه‌کردو به‌ پیاده‌ ئەگه‌ڕایه‌وه، ئینجا که‌ کۆمه‌لیک کۆبوویه‌وه فه‌رمانی پێدان که‌ به‌راستی
 هه‌له‌متیان ده‌ن، گه‌ په‌لاماریاندا ئەوان شکان و موسلمانه‌کان که‌وتنه‌ شوێنیان به‌ کوشتن و
 به‌دیل گرتنیان، پێش ئەوه‌ی هه‌موو موسلمانه‌کان بگه‌ڕینه‌وه‌و دیله‌کان به‌ده‌سته به‌سته‌ له‌به‌ر
 ده‌ستی پیغه مبه‌ردا ئاماده‌کران، ئەمه‌ ئەو جه‌نگه‌ بوو گه‌ بۆ یه‌که‌م جار له‌شکرینکی دوا‌زه
 هه‌زار که‌س موسلمانانی تێدا کۆبوویه‌وه به‌هۆی ئەوه‌وه‌ موسلمانان که‌شخه‌و شانازیانکرد به‌و
 زۆریه‌، بێ‌ئاگا بوون و له‌ یه‌که‌م هۆی زāl بوون و سه‌رکه‌وتن، ئینجا خوا گێڕانییه‌وه‌ له‌و
 هه‌له‌یه‌و له‌یه‌که‌مجاره‌وه‌ به‌و زۆریه‌ دووچاری شکانی کردن، ئینجا له‌پاشان به‌ ژماره‌یه‌کی
 که‌م گه‌ دامه‌زراو و خۆگر بوون له‌گه‌ڵ پیغه مبه‌ر (ﷺ) ئەو جه‌نگه‌ی به‌و شیوه‌یه‌ باس فه‌رموو
 «موسلمانان بۆیان ده‌رکه‌وی سه‌ره‌نجامی به‌دی بێ‌ئاگابوون له‌ خواو پشت به‌ستن به‌ هه‌ر
 هه‌یز و هه‌رشتیکێ تر بێ‌جگه‌ له‌ خوا و هی‌زی بێ‌سنووری خوا و یارمه‌تی خوا، زۆری ژماره‌
 به‌ته‌نیا هیچ نییه‌و ئەوه‌ی که‌ پێویسته‌ بێ‌ت په‌یوه‌ندی دڵ به‌ خواوه‌و پشت به‌ستنه‌ به‌ خوا،
 به‌لکو هی‌ندێ جار زۆری ئەبێ‌ته‌ هۆی شکست و شکان، چونکه‌ له‌ناو ئەو کۆمه‌له‌ زۆره‌دا
 چه‌نده‌ما که‌س ئەبن که‌بێ ئاگا و بێ‌هۆشن و ئەبن به‌ هۆی بێ‌هۆشی و بێ‌ئاگایی که‌سانی تر.

يَتَابِعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ
هَذَا أَوْ إِن خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

حَكِيمٌ

له پيشمهوه باکرا که پيغمه مبر (ﷺ) نه بو بهکری کرد به فرماندهی حه جی سالی نوو پیی
فرمود که رایته گه یه نی، نیر له پاش نهو ساله هیه هاوبهش رهوا دهریک حه ج ناکات، نینجا
له پاش پوشتنیان فرمانیدا که علی بهدوایاندا پرواو له باتی پيغمه مبر سره تای سوورده تی
بهراثت بخوینیتوه به سر خه لکیداو نهو جاریدا، نینجا نهوا لیردها نهو بهر نه خاتمه وه
دواترین بریار دهر نهکات تا پوژی دوایی، نه فرمودی: ﴿يَتَابِعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی نه انه ی
پرواتان هیناوه: ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾ هاوبهش رهوا دهران هر پیسن و باری پاکیان نییه:
﴿فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا﴾ کهواته با نزیکی مزگهوتی به پریز نه که وه نهوه
له پاش نهو ساله یان، واته نه چنه ناوی و تهوانی تیدا نه کهن و وه له وه و بهر باویان بووه،
بی گومان نهو جلهو گیرییه له حه ج کردنی به پوالت زیانیکی گه وره نهوا له بازرگانی و
شاپووری مه که و دانیشتوانی، له بهر نهوه نهوا به لین نهوا به چاره سر کردنی نهوه
نه فرمودی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ﴾ نه کهر مه ترسی نه کهن له
نه بوونی و بی نهوایی نهوا غه می نهواتان نه بی چونکه خوا له وه و پاش بی باوه پره کانی
پیویستتان نهکات به وهی که لای خو به تی و له به خشین و به هری خو، هموو شتی
به دهستی خو به تی، خوئی نه توانی هرکاری بسازینی که بیه وی، خوئی نه توانی دهری بگری و
چهند دهری بکاتوه ﴿اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا زانای کار دروسته، هر کاری
بکات له زانین و کار دروستیه وه دیت، لیردها چهند قسه و باسیک هیه به جوانی نه زانم
بیانه ینم:

۱- نایا مه بهست به هاوبهش رهوا دهران هموو جوړه کانی بی پروایانه کهواته نهوانیش
قهدهغه نه کرین لهو شوینه پیروزه، یان به تایبه تی نهوان مه بهستی؟ زوړ به له سر پای

یه که من به پی پی پواله تی نایه ته که، کۆمه لیک به سهر پای دووهم و ئیمامی پازی ئه مه ی به لاوه راست ترو چهند رابهر و به لگه یه کی له سهر ئه مین ئه توه .

۲- نایا هاوبه ش رهوانه ران هه رچۆنی ئایین و بیروباوهریان پیسه، ههروه ها لاشه و به ده نیشیان پیسه به وینه ی سه گ و به ران، له (حسن) هوه هاتوه که هه رکه سی ده ست بخاته ده ستیان ئه بی ده ست نوێژ بگرئ، هیندی له ئیمامانی زهیدی له سهر ئه مه ن به لام زانایانی فیه هه موو له سهر ئه وه ن که لاشه و جهسته یان پاکه، هه ردو ده سته که لی کۆلینه وه ی زۆریان کردوه له مه سه له که داو به پیویستی نازانم ئه و درێژه پێدانه بکه م هه رکه س ئه یه وئ با سهرنجی کتیی مهنزه به کان بدات.

۳- نایا چوونی ئه وانه هه ر بۆ ئه و مزگه وته قه ده غه یان مه به ست هه موو خاکی پیروزی حه ره مه که له وئ دیارییکراو و ناسراوه؟ پای دووهم به نزیك ترو به میژ تر دانراوه و به لگه ی پوون هه یه له سهری.

۴- نایا هه موو مزگه وته کانی تریش وه ک ئه و مزگه وته پیروژه وان و قه ده غه یه چوونی ئه وانه بۆ ناویان، یان ئه و قه ده غه یه ته نها بۆ ئه و مزگه وته یه؟ (ئیمامی مالیک) له سهر پای یه که م و شافیهی له سهر پای دووهمه. ئینجا ئه و هه وال و به لینه غه یییه که خوای میهره بان دانی به ده و له مه ند کردن و بی باوهره کانی پیویستکردنی دانیشتوانی حه رم به دی هات و له پاش ئه وه بی نه وایی پووی تی نه کرن، به تایبه تی له م چه رখে دا هه موو جیهان چاوهروانی پیت و فه ری ئه و خاگه پیروژه یه، به س به داخوه ئه و هه موو سامانه فراوانه زیاتر بیگانه به مه ره مه نده پیی!! داواکارین خوا کارئکی وا بکات که ئه و هه موو خیر و به ره که ته به خت بکرئ له پئی خوا و له به رژه وه ندی ئیسلام و له خوشبه ختکردنی موسلماناندا، بۆ خوا ئه وه هیچی تی ناچئ.

له نایه ته کانی رابردودا دواترین بریاری هه تا هه تای یه ره کرد دهرباره ی بت په رسته کانی نیوه دوورگه، له م نایه تانی داها توه دا دواترین بریاری هه تا هه تای یه ره ته کات سه باره به نامه داره کان له هه موو جیهاندا. ئه م بریاره هه تا هه تاییه ی بریتیه له چهند ده سته کاری کردن و پیک کردنیک له و په یوه ندیانه ی که له پێشه وه هه موو له نیوان گه لی

موسلمان و نامداره کائدا - باتایبتهی گاور- چند □ ئەم کاته موسلمانان له گهڵ ئەمان هیچ
 جهنگ و دوژمنایهتیکی ناشکرا پوی ئەدا بوو له نێوانیاندا، ئەو برباره تازەیی که هات
 دهربارهی نامدار ئەمەیه فرماندا به جهنگ له گهڵیان ههڵا سهرانه ئەدەن به ملکه چیهوه،
 کهواته پهیمانی ناشتی و واز هێنان لیان نابێ بهم مهرجه نهێن، ئەم کاتهدا ئەبن به ئەمەلی
 زیممه و مافیان پارێزگاری ئەکری و ناشتی راست و تهواو پهیدا ئەبن له گهڵیان و نۆریان
 پێناهینری له سەر موسلمان بوون، به لکو سهر بهستی له ههڵسانیان به کار و باری نایینی
 خۆیان له ناو خۆیاندا، جا له بەر ئەوهی ههقیقهت و سروشتی په یوهندی موسلمانان له گهڵ
 نامداران و پوون و دیاری بکات، باری راسته قینهیان دیاری ئەکات له بارهی عهقیده و بیرو
 باوهڕه کەیان، به پوونی دهری بپری هه بیرو باوهڕه کەیان هاو بهش پهوا دان و بی پروایییه و
 ناراست و بهتاله، چند بیرو باوهڕ و شت و کرده وهیان ئەخاته بهر چار که بناغه و بنه پەتن بو
 ئەم برباره تازەیی هه هات دهربارهیان:

۱- پروایان به خوا و به پۆژی دوا یی نییه، واته بهو جوړو شیوهی هه خوا ئەیهوێ و هه
 ئەوهش بهروایه و بیجگه لهوه بهروا نییه.

۲- ئەوانه ئەو شتانهی هه خوا و پیغمبەر حهرامی کردوون، ئەوان به حهرامی دانانین و
 به حهرامی نازانن.

۳- ئەوانه نایینی راسته قینهیان ئەگرتووه ته گهردن.

۴- ئەوانه کوپ بهل خوا دانین و پهوا ی ئەدەن.

۵- ئەوانه زانا و عابیده کانیان گیراوه به خوا ی خۆیان.

۶- ئەوانه جهنگ ئەکەن له گهڵ نایینی خواداو ئەیانوهی پووناکی نایینی خوا بکوژیتوه.

۷- نۆر له زانا و عابیده کانیان بهناهق مال و سامانی خه لکی ئەخۆن، پێ ئەگرن له نایینی خوا.

فَقِيلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا
يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ
صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرُ ابْنِ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ
ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ

ئینجا با گوئی بگردن بۆ ئەو ئایەتە پێرۆزانە، ئەفەرموی: ﴿فَقِيلُوا الَّذِينَ﴾ جەنگ بکەن
لەگەڵ ئەوانەى کە: ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بپوا ناهێنن بپوایان ئییه ئە بە خوا و ئە
بە پۆشێ نوایى ﴿وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ حەرام ناکەن ئەوەى کە خوا و پێغهەمبەر
حەرامى کردووە، ﴿وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ﴾ ملکهچ ناکەن بۆ ئایینی راست و نایکرنه گەردن،
واتە ئایینی ئیسلام کە جیگرو جێنشینی هەموو ئایین و شەریعەتەکانی خۆیە و دامەزراو
هەتا هەتایی یە جەنگ بکەن لەگەڵ ئەوانە، ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ئەوانەن نامەیان پێ
بەخشاوە، واتە ئەورات و ئینجیل بەلای هەمووانەو، هەروەها نامەکانی تریش بەلای هیندی
لە زانایانەو، ئەو نامانەش وەک سوحوفی ئیبراھیم و شیت و زەھوری ئادەم و ئیدریس، ئەمانە
جەنگیان لەگەڵ بکەن ﴿حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ﴾ هەتا بپرایى جیزیە ئەدەن، واتە ئەوەى کە بپرای
ئەدرئ لەسەریان و پەیمانی ناشتی لەسەر ئەبەستری لەگەڵیان و لەزمانی کوردیدا ناو ئەبەری
بەسەرانی، ئەوەش کەئەیدەن ﴿عَنْ يَدٍ﴾ بە دەستیکی گوئی پرایل و ملکهچ یان هەتا بە دەستی
خۆیان ئەیدەن ئە بەناردن و دەستی یەکیکی تر لە دوورەو، یان هەتا ئەیدەن بەبوون و
بەدەسلاتەو وەک بە ئەبوونی و بێ ئەوایى یان بە هۆی دەستە پاچەیی و ژێر دەستەیییەو،
یان بیدەن بەوەى چاکەى لەگەڵ ئەکری کە واز ئەهیننری لە جەنگ و کوشتار لەگەڵیان، یان
ئەیدەن بە ئەقد و حازری دەستیکەو بۆ دەستیکی تر ئەک بە قەرز، بەو جورانە تەفسیر

کراوه ته وه و همو ویش هر چاکن و هلته گرن، به هر حال و لهسر هر یار نه ییدن ﴿وَمَنْ
صَفَرْتُ﴾ له کاتیکدا که توان زهلیل و زه بوون و پیسوان، واته بهر یسواپی و زه بوونی بیدهن.

نهم سهرانه نه سهرنی به لای (نیمای حه نه فی) یه وه له نامه دار له هر گهل و تیره یه کن، بت
پهرست و هاویهش په وانه رانی غهیری عهره ب، به لای (نهمو یوسف) وه له عهره ب وهر ناگیرئ
نامه دار بییان بت پهرست و له غهیری عهره ب وهر نه گیرئ نامه دار بی یان هاویهش په وانه ر،
به لای (شافیعی) یه وه وهر نه گیرئ له نامه دار، عهره ب بیئت یان غهیره عهره ب، له بت پهرستان
وهر ناگیرئ عهره ب یان غهیره عهره ب، له همو بی پروایه کن وهر نه گیرئ به لای مالیک و
نهمو زاعیه وه به بی دو بهر هکی و به لای همو وانه وه له مه جووس وهر نه گیرئ، نه ندازه که ی
لهسر بی نه وایی نیش دوازه دره می نهمو کاته یه! لهسر میانه، نه بی نه واه نه دهوله مه ند
بیست و چوار دره م، لهسر دهوله مه ند چلو هه شته، فه قیری دهسته پاچه له کارو پیری په کن
که وته و مندا ل و نافرته و شله په ته نازادن و هیچیان لی ناسینرئ، نه وه ی که لییان نه سینرئ
له باتی هه لسانی نیسلامه به پاریز کاریان و نیشانه ی ملکه چیانه بؤ دهوله تی نیسلام.

نینجا له م نایه تانی داهاتو وه داهلکه نه هینیت وه لهسر بی پروایی و بی نایان و دان
نه نانیان به حه لال و حهرام، نه فهر موی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ
ابْنُ اللَّهِ﴾ جووله که وتیان به لی: عوزه یر کوپی خوایه، گا وره کان نه لین: مه سیح واته عیسا
کوپی خوایه، هر چنده نه وه قسه ی جووله که و گا وره و نه بن، به لام با وه له جیهاندا که کارو
کرده وه ی به دی هیندی له هر گهل و کو مبلیکدا به هینی همو وانه وه نه گیرئ ته وه، ﴿ذَلِكَ
قَوْلُهُمْ بِأَفْزِهِمْ﴾ نهمو وته به دانه ی که باسکران، وته ی به ده می خو یان، واته به ده میانه وه
هه لته به ستر او یان و ته یه کی ناراست و بی با وهره کانی بنج و بنه وانه و قسه ی پو وته و به
ده میاندا دیت،

يُضَكَّهُتُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَسَلِّهْهُمُ اللَّهُ

﴿يُضَكَّهُتُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ واته ئهم وتەى ئەمانە وئەى وتەى ئەوانەىە كە لە پێش ئەماندا بپروایان ئەمێنا، یان ئەمانە لە وتەکیاندا وەك بێ پرواکانی پێش خۆیان وان لە وتە بەدەکیاندا ئەمان شوێنی ئەوان کەوتوون و لاسایی ئەوان ئەکەنەوه، یان ئەمانە لەوتەکیاندا وئەى وتەى پێشووکان بەکار ئەهێنن و شتێ ئەلێن وئەى وتراوی ئەوانەى پێشوو، هەرسێ بارەکە لە مەبەستدا هەر یەک شت ئەگرێتەوه، بەلای زانایانی تەفسیرەوه مەبەست بەبێ پروایانی پێشوو بت پەرست و هاوبەش پەوا دەرانە کە ئەیانگوت: مەلانیکیە کچی خوا، واتە ئەمانە کە کوڕ بۆ خوا پەوا ئەدەن و دای ئەنێن وەك ئەوانە وان کە کچ بۆ خوا دانهێنن، بەلام هیچ پێویست نییە ئایەتەکە بپێت هەر بەسەر ئەوهدا بە تاییبەتی تەنانەت پاش دۆزینەوهی بیرو باومەری بت پەرست و هاوبەش پەوادەرانى کۆن لە میسرو هیندو ئیفریقیەکان و ئاشووریەکان ئەر بیرو باومەر پەر پووچە بووه وەك بە درێژی لە میژوودا هەیه و خاوەنى (منار) خوا پاداشتی بداتەوه بە پوونی هیناویەتی، لە هەموو ئەر بیرو باومەراندە بپار دراوه کە خوا کوپی هەیه، کەواتە تەفسیری ئایەتەکە بەم جۆرە بەهێزترە لە دندا، چونکە وئەى یەکەم بەم جۆرە تیرو تەواو ترە، بێجگە لەوهش بەم جۆرە دەست نیشانە بە هەواییکی غەیبی کە لە کاتی هاتنە خوارەوهی ئەم ئایەتەداو لەو چەرخ و ولاتەدا بە دلى کەسدا گوزەری نەکردوه تا ئەم دواییە پاش دۆزینەوهی ئەر بیرو باومەراندە کە ئەوهش بەشیکە لە موعجیزەکانی قورئان و پابەر بەلگەیهکی ئاشکرایە کە ئەم قورئانە لەلایەن خواوە هاتوو. ئینجا قورئان بەرامبەر ئەوان کە ئەر وتە بەدەیان بووه ئەفەرموی: ﴿فَسَلِّهْمُ اللَّهُ أَنْ يُوَفَّكَوْتَ﴾ خوا جەنگ ئاومەریان بێ باومەرکانی، واتە خوا لەناویان بەری، یان ئەفرینیان لى ٤٠٠ فە بکات. چۆن ئەوانە لادراون لە هەق و راستیەوه بۆ ناھەق بەتال؟! بەلى خوا لەناویان بەریو ئەفرینیان لیبی چۆن ئەوانە لە بیرو باومەری تاک و تەنیاى خوا کە شتیکی پوون و پەوان و پێکە، چۆن لەوه لادراون بۆ ئەر بیرو باومەری پەر پووچی لارە کە وان لەسەری؟! واتە ئەمانە شایستەى ئەوەن کە خەلکی سەری سووڕ بەمێنى لییان، ئەر پستمیە بەکار ئەهێنێ بۆ دوو مەبەست:

١- نژای شەر.

٢- سەرسووڕمان.

أَنْتَ يُؤْفَكُونَ ﴿٢٠﴾ اتَّخَذُوا أَسْبَارَهُمْ وَرَهْبَنَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢١﴾

دياره كه له لايهن خواوه بوو ئهين بلين سر سوپهينان، جا ليږدها باري دوهم به
هيزتره، بهموي پستهي دوهم: ﴿أَنْتَ يُؤْفَكُونَ﴾ كه پرسياړيکه يو سر سوپهينانه.
ئينجا لاپرهيهكي تر نه خاته بهرچاو له لاپرههكاني نهو لادانهي كه نهو نامه دارانه
كرديان، نه تر ازان و لادانهيان له ناييني خوا به و تهو يروباوهر نهين، بلكو هروها بهديان
هينا له واقيعي ژياندا، نه تر ازان و لادانهشيان بهلگهيهكي تره له سر نهوي نهوانه له ناييني
خوا بهرچوون و يروباوهرهكاني نايين كهواته كس پرگه ي نيه به نايين داريان دابني، نهوانه
بروادار نين به خوا، نه فرموي: ﴿اتَّخَذُوا أَسْبَارَهُمْ وَرَهْبَنَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
زاناکان و عابدهكاني خويانيان گيږاو داياننان به چنه خوايهك بينجه له خوايهك كه ناوي
﴿الله﴾ يه و پهروردگاري همور جيهانه، نهوانهيان نهگيږا به خواي خويان له پوروهه
هرچيان يو حرام بگردنايه نهويان به حرام دانهنا، نهك نهوانهيان به خواي پهروردگار
دالايي، وهك له دهقي نهو حديسهدا هاتوه كه ترزمي و بهيهقي و نيمامي نهحمد و نيين و
جهرير و چنه كساني تر پړوايهتيان كردوه و هيناويانه له (عدي كوپي حاتم) هوه - خوا
لييان پازي بي - كه نه فرموي: چومه خزمهت پيغه مبر (ﷺ) له كاتيكدا كه صليبيكي زيوم
له ملدا نهين، كاتي كه مني دي نه نايهتهي خويندوه: ﴿اتَّخَذُوا أَسْبَارَهُمْ وَرَهْبَنَهُمْ
أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (عدي) نهلي: منيش گوت: نهوانه نهوانهيان نه پهرستوه، نهویش
فرموي: بهلي! نهونه شتيكيان يو حلال بگردنايه به حلاليان دانهنا، شتيكيان له سر
حرام بگردنايه به حراميان دانهنا و شويانيان نهكوتن، نهوه بر پهرستهكهيان بويان،

به لَام پهرستنيان بۆ عيسا (عليه السلام) هر پهرستنی تير و تهواوی راسته قينه بو و هك له
 دهقی چهند نايه تيكداهاتوو، ئينجا وا دهرئه كهوئ جووله كه عوزه يريان به خوا دانه نابئ
 بهلكو هر به كوپی خويان دانابئ، نهك وهك نه سرايه كان كه عيسايان له لايه كهوه به كوپی
 خوا دانه ناو له لايه كي تروه به خواو له لايه كي تروه به يهكئ له سئ خوا، جاله بهر شهوه
 ليهردا بي دهنگ بوون له وان و دهست نيشان بهكات به پهرستنی نه سرايه كان بۆ عيسا و
 نه فهرموئ: ﴿وَالسَّيِّحَ ابْنِ مَرْيَمَ﴾ مەسیحی كوپی مەریەم - واتە عيسا يان گيڤا به خواو
 پهرستيان... ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ له كاتيكداهه ماننيان پئ نه داوه به مه
 نه بي كه هر يهك خوا به پهرستن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ كه هيچ خواو پهرستراوی راسته قينه نيبه
 بيچكه لهو تاكه خوايه ﴿سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاكه و بيگهردي بۆ شهو تاكه خوايه و
 پاكه له وهی كه شهوانه نه كه ين به هاوبهش بۆي ئيترا هاوبهش له پهرستندا يان له گوئ پرهلي و
 شوين كهوتن له بهرنامه و شهريعه تدا. به كورتی و هرگرتنی بهرنامه و شهريعت له ههركه سيكي
 تر بيچكه له خوا له لايه ناو خواوه گيڤاني شهو كه سهيه به هاوبهش بۆ خواو هيچ جياوازی نيبه
 له سوژده بردنه كه ي بت پهرسته كان بۆ بهت كانيان، شهو شتيكه جيگای قسه و باسو گومان و
 دوو دلي نيبه و به نايهت و به ههديسو به فهرمووده ي زاناياني ئيسلام مهسهله كه پوون
 كراوه تهوه، شهوي كهوا ئايين بريتي بيت تهنها له بيو باوه پيكي دهرووني و به جيڤه ناني
 نويزو پوژوو عيباداتي كه ناو شهري به (شعاش)، شهو بيو باوه پيكي له جووله كه و كاوه وه
 داهات كه شهو نايه ته ي ئيره ي تيدا هاته خواوه وه شهو خواوه بيو باوه پرانه له ئيسلام
 دهرئه كات و شهيانگيڤي به بي باوه پرانه ئايين و هاوبهش پهواهر، به پاستي شهو بيو باوه پر
 دهرديكي كوشنده بوو كهوته ناو جيھاني ئيسلامه وه، به كارترين چهكي ژاراوی بوو كه
 دوزمن به كاري هينا بۆ دورخستنه وه ي خهلكي له ئيسلام!!

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ
 الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
 كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

ئینجا ھەنگاویکی تر ئەنێ بۆ ھاندانی بەڕاداران لەسەر جەنگ و کوشتار لەگەڵ ئەو
 دوژمنانەدا کە ئەیانەوی و نیازی کوژاندنەوی ئیسلامیان ھەیە، ئەفەرموی: ﴿يُرِيدُونَ أَنْ
 يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ ئەوانە ئەیانەوی نوو و پووناکیەکی خوا بکوژننەو بە دەمەکانی
 خۆیان، واتە بەدرو و دەلەسە و دەست ھەلبەست و سەر لی شیواندن و تەشەر دان لە ئیسلام و
 ھەموو پلار و تە ھەق و ناپاستەکانیان ﴿وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ﴾ خوا نایەوی بیجگە
 لەوەی کە نۆرەکی خۆی تەواو بکات و بیگەنەن بە پایان ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾
 لەکاتی کدا ھە بێ بەڕایان ئەو یان پێ ناخۆش و خەشم و ناپەزاییان ھەیە لەو، واتە خوا ئەو
 نۆرە ئەگەنەن بە پایان بەداخی دلی ئەوانە و بەکوژیایی چاوی ئەوانە. ھەرچەند ئەم نایەتە
 لەو نامەدارانەدا ھاتوو تە خوارەو بەلام مەبەست ھەر شەییە لەوان و لەوینە ی ئەوان
 بەدروژیایی مێوو. ئینجا ئەو ھەر شەییە لەوان ئەکات و بەلێن بە بەڕاداران بەمیز تر ئەکات
 بەمە ی کە ئەفەرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ﴾ خوا کە سێکە کە
 فروستادەکی خۆی پەوانە کردوو بە پێنموونی و نایینی راست و پەواو دامەزراو ﴿لِيُظْهِرَهُ
 عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ بۆ ئەوەی زالی بکات بەسەر ناییندا ھەموو بە گشتی و
 تیکرایی ھەرچەند ھاوبەش پەوا ھەران بیزارین و ئەو یان پێ ناخۆش بووبی و پێیان ناخۆش
 بێت. نایین بریتیێ لە ملکەچی، ئیتر بۆ ھەر بەرنامە و پزێم و یاسایە کە خەلکی بیگرە
 گەردن و شوینی بکەن و گوێ پرایەلی بۆ بکەن و فەرمانبەری بن، نایینی ھەق و راست بریتیێ
 لە گەردن کەچی و گوێ پرایەلی لەیروباوەرو لەپەرستن و عیبادەت و لەپزێم و یاسا بەرنامەدا،
 ئەم نایینە راستە ھەموو نایینەکان ئەگرتەو کە پێغەمبەرانی پێ پەوانە کراو لەیەکەم

نیراو و فروستادهوه تا دواترینی هه مووان، بئ گومان ئه و ئایینه دهستکاری کراوو تیکه
 کراو له هه شتیکی تر که له لایه نه خاوه نه هاتب، بئ گومان ئایینی راست هیچ له وانه
 ناگریتهوه به ئایینی خوا دانانرژن، هه چهند ناو بیرن به ئایین لای نهزان و نه فامان، جا
 خوا ی میهره بان ئه دواترین فروستاده ی په وانه کرد بهم ئایین و شه ریعه تی ئیسلامه وه که
 جیگرو جینشین هه موو ئایینه ئاشمانیه کانه، تیرو ته واده و فراوانی هیه بۆ هه موو کارو
 باری جیهان و جاهانیان، ئه م به لئینی زال کردن و سه رخستنه به دی هات له سه ر دهستی
 پیغه مبهرو جینشین راسته کانی و چهند کار به دهستانیکی تری پاش ئه وان تا موسلمانان
 ئه و پێگه راسته یان دایه بهرو لئی کشانه وه ههنگاو به ههنگاو بهمۆی تیکه ل بوونی چهند
 شتیکی بیگانه، بهمۆی ئه م هه موو جهنگه جوړ به جوړه ی که له هه موو لایه که وه وژمنان
 هه لیان گیرساند دهریاره ی ئه م ئایینه و موسلمانان، به لام و نه بی ئه و به لئینه بۆ جارو دوو جار
 بیئت و ئیتر به سه ر چووبن، به لکو ئه و به لئینی خوا هه میشه چاره و پوانی که ل و کۆمه لیک که
 به راستی رایه ته که ی خوا به رزکه نه وه و پێگه راسته که ی یه که م جار بده نه بهرو دهست پی
 بکه نه له یه که م خاله وه که پیغه مبهرو (ﷺ) دهستی پیکردو له یه که م ههنگاو که ی ئه وه وه
 ههنگاو بنشین، به و جوړه ئه لئین ئه گه ر پاناوی ﴿يُظْهِرُ﴾ بگه ر پیتسه وه بۆ ﴿رَسُولُهُ﴾ وه که
 له (ئیین و عباس) وه ریوایه تکه روه - خوا لئی پازی بی -، ئه گه ر بگه ر پیتسه وه بۆ (دین) ئه و هیچ
 لیکن لئینه وه ی ناوی و شتیکی ئاشکرایه که ئه م ئایینه هه قه خوا به رزی کردو وه ته وه به سه ر
 هه موو ئایینه کانه به به لگه و رابهرو موعجیزه و هه ر خۆی به خۆی به رزو زاله و چار نه کراوه
 قورئانه که ی به ئاسمانی پێنموونییه وه ئه دره و شیته وه هه تا بیئت باشتی پوون ئه بیته وه
 گه وریه ی و راستی و به که لک و به کاری ئه ک ئایینه و ناچار ی جیهان و جیهانیان پی و شوین
 کهوتنی به رنامه که ی، ئه م هۆش کردنه وه و خه بر بوونه وه گشتیه و جیهانییه ئه م پۆ
 ته نانت له ناو جه رگه ی ولاته بیگانه کانه باشتی رابهرو به لگه یه له سه ر گه وریه ی و زالی ئه م
 ئایینه پیروزه باشتی رابه لگه یه له سه ر ئه وه که پاشه پۆ هه ر بۆ ئه م ئایینه یه و ئه بی جلهوی
 ژین و جیهان هه ر بکه ویته دهست ئه م ئایینه پیروزه!!

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرَّهْبَانِ لِيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا
يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُخْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ
فَتُكَوَّىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُوهُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ

ئىنجا دواترين ھىنگار ئىمنى لىرىدا لەبارى لادانى نامەدارەکان لە ئایىنى خوا، پەوى
فەرموونە ئەکاتە بېواداران و ئەفەرموى: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەرەنى کە بېواتان ھىناوە
﴿إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرَّهْبَانِ﴾ بەراستى زۆر لە زانا و عابیدەکانى نامەدار ﴿لِيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ﴾ مال و سامانەکانى خەلکى ئەخۇن بە ناھەق و بە بەتال ﴿وَيَصُدُّوْنَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ﴾ رى ئەگرن و بەرگرى خەلک ئەکەن لەرێگەى خوا، واتە لە ئایىنى ئىسلام. ئەو
خواردنە بە ناھەق بە چەند جۆر و شێوەیەک کردوویانە و ئەیکەن و یەکى لەوانە ئەرەمىە کە
ومى ئەگرن لەسەر فتواى ناھەق بۆ بەرژمومەندى زۆرداران و دەولەتمەندان و بە ناھەق
حەرامیان بۆ حەلال ئەکەن. جۆرێکى تر ئەرەمىە کە قەشە و کاهینەکان و ھریان ئەگرت و
بەرامبەر ئەو چەکی لىخۆش بوونیان بۆ ئەبەرن لە گوناھ و تاوانەکانیان، ئەو ش بە پێى
بەرباوەمەرى پووجى کەنيسە کە ئەو مافەیان داو بو بە زانا و عابیدەکانیان! پىستى شت ئەو
بەر کە سوودیان حەلال کردبوو بۆ سەرمايەدارەکان بەرامبەر بەو پەل و پارەیان لى
ئەسەندن، ھەرەھا لە ھەموو بارێکەو مال و سامانیان کۆ ئەکەردەو کۆى ئەکەندەو بۆ
بەرگرى ئىسلام و ھەموو فەر و قیل و ھۆى لادان لە ئىسلام بەکار ئەھینن. ئەو ھەموو
سامانیان کۆکردەو لە رێگەى ئالای سەھیۆنیتى و سەلیبیتیدا، فەرموى: زۆر لە زانا و
عابیدەکانیان، چونکە بى گومان لەناو ئەواندا ئەبى چەند کەسێک دەستکەوى کە پاک بى لەو
کردەو پىسانە. زۆر بە داخەو ئەو کردەو پىسەى کە زانا و عابیدەکانى جوولەکە و گاورد

كوردان سەريازى كىردو كىوتە ناو زۆر لە زناو عايىدەكانى ئەم ئومەتەيش، چەند زاناي
 ئايىنى خۆى فرۆشتو فتواى ناھەقى دەرکرد، چەند عايىد بەناو ئايىنەو سامانى فراوانى
 نا بەيەكەو بەناھەقى و لە گوناھو ناھەقىدا بەكارى ئەمەن، لەگەڵ ئەو ئىسلام
 پىويستى كىردو كە ئەبى مال و سامان لە پىگەيەكى پاك و خەلەو كۆ بىرئەو و لە پاك و
 خەلەلدا بەخت بىرئ، ئەو كەسانەى كە ھەموو مەبەستيان ھەر كۆكردنەو مال و سامانە لە
 ھەر پىگەيەكەو كە بەستەو بىت، لە پىگەى خوايشدا بەختى ناكەن، ئەوانە سەرچەم
 بەرى ئەم ھەرەشە سەخت و سامناكە ئەكەون مەگەر كەسانىك كە بەرىكى بگەرنەو بۆ لای
 خواو تۆبەى راستەقىنە بگەن بەرى ئەك ھەرەشە سەخت و سامناكە ئەكەون كە گشتىيە
 لىرەدا ھىناى بەبۆنەى ئەو زاناو عايىدانەى جوولەكەو گاور كە بەناھەق و حەرام مال و
 سامان كۆ ئەكەنەو ھەك باسكرا. بەراستى ھەرەشەكە ئىجگار سامناكە - خوا پەنامان بدات
 لىى - ﴿وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ﴾ ئەوانەى كە ئالتون و زىو كۆ ئەكەنەو ﴿وَلَا
 يُفْقَرُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بەختى ناكەن لە پىگەى خوادا، واتە ھىچى لى بەخت ناكەن لە پىرى
 خواداو ئەو مافەى كە خوا پىويستى كىردو لەسەريان بەجى ناھىن ﴿نَبَشِّرُهُمْ بِكَذَابِ
 آلِهِمْ﴾ ئەى پىغەمبەر موزە بە بەوانەى بەسزايەكى سەخت و ئازار دەر ﴿يَوْمَ يُخَمَّى عَلَيْهِمْ فِي
 نَارِ جَهَنَّمَ﴾ لە پۆزىكدا كە ھەلەگىر سىنرى و تاو ئەدرى بەسەر ئەو ئالتون و زىو دا لە
 ئاگرى دۆزەخدا، واتە ئەو ئالتون و زىوانە بەئاگرى دۆزەخ تاو ئەدرى و سور ئەكرىنەو
 ﴿تَشْكُرُونَ بِهَا جَاهَهُمْ وَجُودَهُمْ وَظُهُورَهُمْ﴾ ئىنجا بەو ئالتون و زىو تاو دراوانە داخ ئەكرى
 تەوێل و پەويان و تەنىشتيان و پشتيان، بۆ سزادانى گيان و دەر و نيان پىيان، ئەگەوتى بە
 تەشەرەو: ﴿هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تُشْكِرُونَ﴾ ئەمە ئەو بوو كە لەدىدا كۆتانكردەو بۆ خۆتان و
 بۆ خوشى و كەشخەى خۆتان،

﴿فَذَوْقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْذِبُونَ﴾ ډهې ډچه ژن ښه ډې که کوټانکړدوه، بې گومان نه ښاگره که وک ښاگری دنیا به نه داڅکړدن و داڅ پیا ښاگره وک هیڼی دنیا به، ښو داڅانه به هر شوینکیاندا ښه نړۍ بلۍسه ښاگر لهو لایه وه ښه ډچې! بهراستی بهیر لیکړدنه ډې ښو سزایه هق وایه ټیکه له گهرودا بوهستی و بگری، څو شوم بې لیر کړه وک! څو خوا به میهره بانی څوۍ بهمانپاریزی - آمین - پیویسته هیڼدیک بیرکینه وه تا بومان ښه کړه څوۍ که ښو نامه دارانه چیان به سر هات و چوڼ لهو ښایینه پاکه څو لایاندا له هه موو بارو پویه کوه؟ بهراستی ناسینی ښه مان و بهراورد کړدنۍ حالی ښه مان له گهل ښایینی خوادا پیویست تره لبت پرست و هاو بهش په وانه مان، نامه داره کان لاق ښایین لی ښه مان و بهناوی ښایینه وه قسه ښه کن ښه گهر به باشی ښه ښه خرین له وانه به زور که سیان پی هه لڅه لته و به ښاییندار سیر بکړین، هر چنده له چنده بارو پویه کوه ښه مانیش بت پرست و هاو بهش په وانه مان، به لوم بت پرستی و هاو بهش په وانه مان به کیهان ښاگره نییه، وک زور به ناو ښه مانه کان که لاق ښه مان ښایینی لی ښه مان و بهناوی ښه اسلام وه که چي له راستیدا وک ښو نامه دارانه به ته وای لایاندا وه په یوه نديان به ښه اسلام وه نه ماوه! زور هیه څوۍ به ښه مان ښه ننه و کړدنه ډې ښه مان ښه مان به چي ښه ننه، به لوم بیرو باوهرکی تری گرتووه ته گهردن و پازیه به پښم و یاسا و به نامه کانی تر که دوژمنانی څو دایان هیناوه!! ښه گهر ښو لادان و دوور که و تنه وه بې ښاگره پیوه پوی نه کړدایه ته ښه مان ښه مان و ښو سر لی ښه مان ښه مان به ښه مان ښه مان هروا بې ښه مان ښه مان ښه مان تا به پښ چاویانه وه ښه اسلام له پرشه بهیڼی و له گهل ښه مان ښه مان ښه مان به و هروا بزانۍ که ښه اسلام له کار دایه، کاتی څوۍ حوکی عوسمانی به ناوی ښه اسلام وه هه موو به لوم هر له سر دهستی به ناو ښه مان ښه مان ښو پښم پوځینراو پښم ښه مان ښه مان کافر هاته شوینی، له بهر بې ښاگره ښه مان ښه مان نه کړد که ښه به بدترین ښه مان پوودا و بوو پوی کړه جیهانی ښه اسلام و به ته وای ښه اسلام له ښه مان ښه مان ښه مان به لکو چنده که سانی که به پیاوۍ ښایینیش ښه مان ښه مان به ښه مان ښه مان ښاگره له (حزبی اتحاد و ترقی) دا ښه مان ښه مان که ښو حیزیه له ژیر بالی قهر سوودا وو که یه کۍ بوو له هه لکو مو تووه کانی سه هیوۍ، بهو حیزیه څه لافته عوسمانی پووخاند، به لوم سوپاس بو څو لهم چهرخی تازه دا ښه مان ښه مان ښه مان کړدوه و تازه څه لته ښه مان ښه مان ناسی به پکی و له سر باره راسته که څوۍ.

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الَّذِينَ أَلْقِمُوا فِيهِمْ أَنْفُسَكُمْ وَقِيلُوا
الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يَقُولُونَ كَافَّةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

له پاش نهوی فرمان دهرچوو به جهنگو کوشتار لهگهل نامه داره کان تا سمرانه دان -
وهك به دريژي باسکرا - بريار دراو چار درا به ناما دهبوون بو جهنگردن لهگهل پومو
نه سمرانيه کاني عه رب که له لای سمروی نیوه دورگه وه بوون، نینجا هیندی شتی پرو پووچ
بوو بوو به ریگر لهو جهنگو دهرچوون بوو نهو جهنگه نهوش نهو بوو بريارو چار دانه که له
مانگیکا بوو به مانگی ره جهب، مانگی ره جهبیش نه بوو له راستیدا، بهلکو به پیی باویکی
سهرده می نه فامی نه بوو به ره جهب وهك له نایه تی دووم دهست نیشانی بوو نه کهین، له بهر
نهوه نهوا له دوو نایه تی داماتووه دا نهوهی که به ریگر نیشاندرا ناراست دهرکراو باری
راسته قینهی پوونکرایه وهو فهرمووی: ﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾
به راستی ژماره ی مانگه کان له برياری خواو به لای خواوه دوازده مانگه، که نهو دوازده
مانگه قه مریه ن و ناسراون لای هه مووان، دوانزه ن له زانینی خواو له (لوح المحفوظ) دا ﴿يَوْمَ
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ له پوژیکه وه خواو ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه کاری
مانگه کان بهر جوړه هاتووه و له سهر نهو باره دامه زراوه که واته به هیه کلوجی نابی
دهستکاری و دواو بهری پی بکری، ﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ﴾ لهو دوازده مانگه چوار مانگیان
که وه و به ریژه و جهنگو کوشتاریان تیدا حهرا مکراره نهو چوار مانگه ش: (ذو القعدة، ذو
الحجة، محرم، رجب) ﴿ذَلِكَ الَّذِينَ أَلْقِمُوا﴾ نهوهی که باسکرا هه نهوهیه نایینی راست و
نایینی ئیبراهیم و ئیسماعیلی پی هاتووه ﴿فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ که واته ستم مهکن
لهو چوار مانگه دا له خوتان به ریژ نه گرتن و ریژ شکاندنیان به کردنی نهوهی که قه دهغه کراوه

تىياند، (قتادە) و زۆربەى زىيانى تەفسىر لەسەر ئەوئەن كە مەبەست ئەو چوار مانگەيە لەبەر
 زىادە پىزىيان و بەدئى شكاندى پىزىيان ھاتوو و پۈالەتى ئايەتەكەش ھەروا نىشان ئەدات،
 ئەم جەلەگىرىيە لاي كۆپو جەماوەر سىراوئەو و لەبارەى جەنگ و كوشتارەو و
 پىزگرتنەكەيان و ھاندان لەسەر خۇ پاراستن لەستەمكردن بۇ گوناھەكانى ترە، بەلگەشيان
 ئەوئەيە كە پىغەمبەرى ئازىز (ﷺ) لەمانگى شەوال دا چووە سەر تائىف و غەزاي (ھەوازين)ى
 كرد لە حونەيندا لەسالى ھەشتى كۆچىدا ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ
 كَافَّةً﴾ جەنگ بكن لەگەل ھاوبەش پەوادەرەكاندا ھەموو و بەتەكرا، ھەرچۇننى ئەوان
 جەنگتان لەگەل ئەكەن بە ھەموو و بەتەكرا، ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ بزانن كە خوا لەگەل
 خۇپارىزەرو لە خوا ترسانە بە كۆمەكى يارمەتيدان، ئاشكرايە فەرماندان بەم جەنگە بۇ ئەو
 چوار مانگە نىيە مەگەر ئەوان ئەو پىزە بشكىنن و لەو چوار مانگەدا پەلامار بەدن، ئەو كاتە
 جەنگيان لەگەل بكري، (مجاھد) - خوا لىي پازى بى - ئەفەرموي: پياويك لەبەنى كنانە ھەموو
 سالى لەكاتى حەجدا ئەھات و ئەيگوت: ئەي خەلكىنە ئىمە مانگى محرممان قەدەغەكرد و
 مانگى سەفەرمان دواخست. ئىنجا سالى داھاتوو ئەھات و ئەيگوت: ئەوا مانگى سەفەرمان
 قەدەغەكرد و محرم مان دواخست، (عبدالرحمن كوپى زەيدى كوپى ئەسەلم) ئەفەرموي:
 لەسەردەمى ئەفاميدا لە مانگى بەپىزدا دەستيان ئەگىرايەو لە جەنگ و تالان، بەجۆرى
 ئەگەر يەككە توشى باوك كوژى خۇى ببوايە لىي ئەگەرپا و دەستى درىژنە ئەكرد، ئىنجا پاش
 ئەو ئەيويست لە مانگى موھەرەمدا جەنگ بكات و ئەيگوت: ئەم سال محرم دوا ئەخەين بۇ
 سالى داھاتوو لەم سالىدا بوو مانگى سەفەر بىرار ئەدەين و قەزاي ئەكەينەو بۇ سالى
 داھاتوو، ئىنجا كاتى سالى داھاتوو ئەھات ئەيگوت: جەنگ مەكەن لەسەفەردا وەك مانگى
 محەرم دوو محرممان ھەيە ئەم سال، ئا بەو جۆرە بەئارەزووى خۇيان ئەجوولانەو و
 دەستكاريان ئەكرد،

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلُونَهُ عَامًا وَيُخَرِّمُونَهُ عَامًا
يُؤَاطِطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنٌ لَهُمْ سُوءٌ أَعْمَلِهِمْ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ

لهسر هر بار کرده و که یان لادانه له ثابین و شریعتی خواو حلال کردنی حرام
حرام کردنی حلالیان به کار نهینا و بهرامبر به کرده و که ی ثوان قورنان فرموی: ﴿إِنَّمَا
النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾ نهو دواختنی پیزو قدهغی ثوانه له مانگیکهوه بو مانگیکی
تر، ثوانه هر زیاده رهویی و زیادیا نکرد لهسر بی پرواییه که ی خویان: بی پروایی دانا به
یاساو شریعت له گهل بی پروایی عه قیده و بیروباومره پوچه که یان، نهو دواختنی ثوانه
هر زیاد کردنه له بی پرواییدا، ﴿يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ثوانه ی پی گومرا نه کری که پروایان
نه میناوه، واته به گومرا کردنیکی تر زیاد له گومراییه که ی خویان ﴿يُحْلُونَهُ عَامًا﴾
دواختنه که حلال نه کن له سالیکیدا ﴿وَيُخَرِّمُونَهُ عَامًا﴾ حرام و قدهغی نه کن له سالیکی
تردا ﴿يُؤَاطِطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بو نهوی پیک بین له گهل ژماره ی نهو چوار مانگی که خوا
پیزداری کردون و پیزی پی داون ﴿فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ که واته نهوی که خوا حرامی کرد
بو ثوان حلالی نه کن. واته ثوانه پیچه وانه ی پریارو فرمانی خوا رهفتاریان نه کرد
له دیاری کردنی نهو چوار مانگی تایبه تیانه دا هرچند له ژماره دا پیچه وانه نه بوون، به لام
کاتی که له یه که مدا پیچه وانه بوون نهو هر حرمی خویان حلال کردو زیاده بی پروایان
به کار هینا ﴿زَيْنٌ لَهُمْ سُوءٌ أَعْمَلِهِمْ﴾ ثارایش و جوان و شیرین کراوه بویان و له پیش
چایان به دی کرده و کانیا، هرکس کرده و ی به دی خوی له پیش چاو شیرین بکری نهو
که سه بی پروایه و تیدا جیگیر و دامه زراو بووه ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ خوایش
پینمونی ثوانه ناکات که بی پروان، به پینمونی که بیانخاته سر پیگه ی راست، واته
نه وانه ی که دلی خویان دانه شارن له پینمونی خواو به لگه و نیشانه کانی پینمونی و پی

راست دانه بهر، نهوانه شایستهی نهون که وازیان لی بهینری لا بهسر گهردانی بمینتتهوه
له تاریکی گومراییدا، خوا به میهره بانی خوی په نامان بدات - آمین -

هوال هات بو پیغمبهری نازیز(ﷺ) که پوم له شکرکی گهری کو کردووه تهوه
لهسر سنووری نیوه دورگه له شامدا، هرقل پوزی نازووقهی سالیکی داوه پنیان، (لوخم و
جوزام و عامیله و غسان) له تیره کانی عه رب یه کهوتوون له گهلیان، بهموی نهوه
پیغمبهر(ﷺ) فرمانی گشتی دهرکرد بو جهنگکردن له گهل پومدا، باوی و ابو له زوربهی
جهنگه کانیدا به ناشکرا بهرو نهو شوینه دهرنه چوو که نیازی جهنگکردنی نهکرد، به لام
لهبر دوری و سهختی گات و پیکهی نهو غزاو جهنگه بهرونی و بهین شاردنهوه باسی
فرموو. جا پای به هیژ لهسر نهویه که نه چنده نایهتی داهاتووه هاته خوارهوه له پاش
فرماندان به پهلاماردان و راپهرینی گشتی بو نهو غزای تهبوکه، بهموی فاک و فیکی
ناپاکهکان له لایه کهوه و لهبر سهختی و دوری سهفره که له لایه کی ترموه چنده کهسیک
دواکهوتن و دهرنه چوون بو نهو سهفره، لهبر نهوه نایهتهکان بهسر زه نشت و گلهیی و
هره شه و تانه و ته شه نهوه هاتن، نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهوانه ی که
برواتان میناوه ﴿مَّا لَكُمْ﴾ چیه بو نیوه و لهبر چی؟ ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَأَسَّرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتِلُّوْنَ إِلَى
الْأَرْضِ﴾ کاتی بگوتری به نیوه: دهرچن بو جهنگ و تیکوشان له پری خوادا، نیوه قورسی
به کار نه مینن و به سوکی و چه سپانی پانا پهرن بو دهرچوون به جورئ مهیل و ناره زوی
خوشی و رهحتی دنیا نهکن، یان ناره زوی مانوه نهکن له خاک و ولاته که تاندا، بی گومان
زور شت هیه موی نهو سستی و قورسیه بیت: رهحتی و رابواردن، مهترسی له تیاچوونی
مال و گیان و له دست دهرچوونی بهر زه وهندی جور به جور، هروه ها چنده شتی ترکه
په یوهندی به ژبانی نهو جیهانه وهیه، هرچنده نهو جور شتانه زور گرنگ و به مینن، به لام
بروادار نهبن دهست بنن به هموو شتی کهوه له پیناوی فرمان و په زامهندی خوادا و نهبن
سهر زه نشت بکری و هره شه ی لی بکری لهسر باودانی هر شتی که بهسر فرمان و
په زامهندی خوادا. چونکه هموو جیهان و ژبانی جیهان و خوشی و شادی نهو جیهانه
شتیکی که مه و بهرویی له ناو نهچی و برواداریش نهبن هیچ شتی که نه گوریتتهوه به خوشی و
شادی پوزی دواپی،

أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
 قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ

لهبەر ئەوە بە بێزارییەوه ئەفەرموی: بەڕواداران: ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ
 الْآخِرَةِ﴾ ئایا ئێوه پازین بەم ژيانە نزیکە لە باتی ژيانی پۆژی دوايي و ئەم باو ئەمەن بەسەر
 ئەودا ﴿فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ دەي خوڤشی و ئەم ژيانە نزیکە بەرامبەر
 خوڤشی پۆژی دوايي و لەچاو ئەودا هیچ نیهی بێجگە لەوهی شتیکی کەمە، بەلێ هەموو دنیاو
 خوڤشی دنیا شتیکی زۆر کەمە، چونکە هەرچەند درێژە بکێشێ نایمێنی و لەناو ئەچی و
 شتیکی دوا بپاوو دوا هاتوو، خوڤشی و ژيانی ئەو دنیا نەپراوو و دوا نەهاتوو، کەواتە هەر
 بپرواداریک سستی بکات و خۆی داشارێ لە تێکۆشان لەرێی خوادا بێگومان ئەو بپرواداره
 سستی و لاوازی لە بپرواکیدا هەیە، لەبەر ئەوەیە کە پێغەمبەری ئازیز (ﷺ) ئەفەرموی: (من
 مات و لم یغز ولم یحدث نفسہ بغزو مات علي شعبۃ من شعب النفاق) هەرکەسێک بمێنێ،
 غەزای نەکردبێ و لەدەروونی خوێشیدا بپاری لەسەر نەدابێ، ئەو کەسە لەسەر بەشیکی لە
 ناپاکی دەمێنێ، واتە ناپاکی کە دەردیکە پوو ئەکاتە عەقیدە و بیرو باوەڕ بەرگری ئەکات
 لەساغی و سەلامەتی و تیرو تەواوی عەقیدەکەي، ئەوە پەکی ئەخات و دای ئەنیشینی لە
 تێکۆشان لەرێی خوادا لە ترسی ئەمان و مردن کە مردن و ژيان هەر بەدەست خوایە، یان
 لەترسی نەبوونی کە هۆی ژيان هەر بەدەست خوایە، جا لەبەرئەوه بەم هەڕەشە سەختەوه
 پووی فەرموووە ئەکاتە ئەوانەي کە پاناپەڕن و سستی بەکار ئەمێنن و ئەفەرموی: ﴿إِلَّا
 تَنْفَرُوا﴾ ئەگەر ئێوه پاناپەڕن و دەرنەچن بۆ جەنگ و کوشتار لەرێی خوادا ﴿يُعَذِّبْكُمْ
 عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزاتان ئەدات بەسزایەکی سەختی ئازار دەر ئیتر بەزال بوونی دوژمن و
 زەببونیان لە ژێر دەستیانداو لەناو بردنتان و داگیر کردنی ماف و مال و لاقتان بێجگە لە
 سزای پۆژی دوايي، یان بە هەر جوړیکی تر ﴿وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ لەباتی ئێوه و لەجێی
 ئێوهدا کەل و کۆمەڵیکی تر ئەمێنێ جیاواز لە ئێوه کە گۆی پرایەل و فەرمانبەر بن،

﴿وَلَا تَسْرُوهُ شَيْئًا﴾ ئىيۇه زىيانى ھېچ شەيئە ئاگەيەنن بە خوا، چونكە خوا بىن پىۋىستە
 لە ھەموو شەيئە، يان بە پىڭغەمبەر (ﷺ)، چونكە ئەپپاريزىئو بەلىنى داۋە بە يارمەتيدان و
 سەرخستنى ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خوا توانايە بەسەر ھەموو شەيئەدا كە بىھۇي
 مەيلى بىكەت كە يەككى لەو شەتائە پىڭكەينان و بەدى ھىنانى ئەو ھەرەشەيە كە ئاراستەيكر
 لىرەدا، ئىنجا وىنەو نەوونەيەك لە يارمەتيدانى ئەخاتە بەرچاويان كە بەين كۆمەك و
 يارمەتى ھېچ كەس يارمەتى پىڭغەمبەر كەيدا لەسەخت ترين كاتدا، ئەفەرمۇي: ﴿إِلَّا
 تَسْرُوهُ﴾ ئەگەر ئىيۇه يارمەتى پىڭغەمبەر نائەن ﴿فَتَذَكَّرُ اللَّهُ﴾ دەي بىر گومان خوا
 يارمەتيدا بەين كۆمەكى و يارمەتى ھېچ كەسنىك، واتە ئەگەر ئىيۇه يارمەتى نائەن ئەو خوا
 پەكى نەھەت و يارمەتى ئەدات، ۋەك ئەو يارمەتى دانەي كەداي، ﴿إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِمَكَاتِدَا كە ئەوانەي بېرويان نەھىئا بوو ھەريانكر لە مەككە و بوون بەھۇي ھەرچوونى
 ﴿فَإِنْ أَتَيْنِ﴾ لەكاتىكدا يەككىك بوو لە دوو كەس ﴿إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ﴾ يارمەتيدا لەو
 كاتدا كە ئەو دووانە لە ئەشكەوت كەدا بوون، ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾
 يارمەتيدا لەو كاتدا كە ئەللى بە ھارەلەكەي، واتە گوتى بەلام بەدەستەراژەي (يقول) ئەيخاتە
 بەرچاو، ۋەك باۋە لە ياساي ھەوان بىژىيدا، گوتى بە ھارەلەكەي: غەم مەخۇو غەمبار مەبە،
 بىر گومان خوامان لەگەلە بەكۆمەك و پاراستن لە زىيانى ئەو دوژمنانەي كە مەترسى ئەكەيت
 لىي، ئەو ئەو كاتە بوو كە قورەيش بە تەنگ ھاتبوون بەدەست پىڭغەمبەر ۋە (ﷺ) ۋەك ھىزە
 سەمكارەكان بودىر ئىزاىي مېژوو كەبە تەنگ ھاتن و دىن بەدەست وشەي ھەقەوە بۇيان
 ئاكرى و خۇيان بۇ ئاگرىي، بەھۇي ئەو ۋە پىلان بازى ئەكەن، جا بەھۇي ئەو ۋە قورەيش

بریاراندا خوځانی لى پزگار بکن، ښجا خوايش پښمبېرى ټاگدار کرد بهسر
 شهودا(ﷺ)، فرمانى پيدا به هرچوون له مکه، شهوش به تهنيا هرچوو بهس به
 هاوېږي تهى هاوېلى صديقي - خوا لى پازى بى - بهى لهشکرو بهى چک، دوژمن بهو
 نړوى و داخ له دلييه، بهدواياندا نهگېران له هموو بارېکموه يارى غار - خوا لى پازى بى -
 بى نارامى و غمو په ژاره گرتى، نهک لهبر خوځى، بهلکو غمى شهوى بوو که پنى بزائن، لهو
 کاته سهخته دا عمرزى خوشهويستى خواى کرد: که نهگېر يهکى لهوانه که هاتبوونه سر
 نه شکوته که - سهرنجى ژير پنى خوځى بدات ښمه شهينى - شهوش دلنارامى کرد بهوى
 غمبار مبه بهراستى خومان لهگهله، فرموى پنى: ښوبهکر گومانت چييه بهرياره
 دووکهس خوا سى يه ميانه، ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ﴾ ښجا خوا نارام و ټاسايشى
 هينايه خواروه و باراندى بهسرى پښمبېردا(ﷺ)، هيندى شهفرموى: بهسر ښوبهکر دا
 شهوش هلته گرتى، هرچند هم پاناوهى هم رسته به هر بى خوشهويست نهست بدات که
 شهفرموى: ﴿وَأَيُّكُمْ يَجُودُ لَمْ تَرَوْكُمْ﴾ بههينى کرد و يارمه تيدا بهلشکرو چند سربازى
 که ښوه نه تان شهينى، لهبر شهو چاک تر شهويه که پاناوى پيشوش بگېرتهوه بو
 خوشهويست(ﷺ)، بهديمن و پوالهت شهو هموو هيزو دهسه لاته هېوو هيزو بو دوژمن،
 پښمبېرو يارى غاريش پووت بوون له هموو هيزو دهسه لاتيکى ټاشکرا، لهگهله شهودا دوا
 پوژمه خوا بهم جوړه هينايى که شهفرموى: ﴿رَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّقْلُ﴾
 و ته و شهى شهوانى بهرويان نه هينا به خوا گېراى هر به پهست و ژير کهوتوو، واته
 بى بهروايى و بهروباومې پوچى هاوېش پهوادان وک(ښين و عباس) موه هاتوو - خوا لىيان
 پازى بى - زرد له زانايانى تهفسيرى لهسره، يان شهو بهريارهى که دايان له(دار الندوة) دا که
 خوځى و بانگوازه کهى پهک بخن، به هرکام خوا شهوى گېرا هر به پهست و ژير کهوتوو،
 ﴿وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْغَالِبُ﴾ و ته و شهى خوا هر شهو هميشه بهرزو بلنده، واته
 بهروباومې خوا په رستى بهتاک و تهنيا، يان بهريارى يارمه تيدان و سهرخستن و زال کردنى
 ټايين و فروستا دهکانى، يان بهلن دانى به پهک خستن و لهکار خستن پيلانى دوژمنهکانى
 پښمبېر(ﷺ)،

118

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبْعُوكُ

نه فرموی: ﴿انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا﴾ دهرچن به سووکی و به قورسی و لهکاتیکدا سووک و سؤل بن به هوئی لهش ساغی یان دهست داری و دهوله مهندی یان کهم شرکی مالو منداال یان گهنجی و هیزی لهش یان لهپی و لهش سووکی له کاتیکدا لهش قورس بن به هوئی پیچهوانهی نهو هوئیانه که باسکران بۆ سووک و سؤل، به کورتی: لهسر هه موو بارو حالیک و به پی پروبیانو و هیئانه وه به هیچ شتیئ ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تیکۆشان و فیداکاری بکهن به مالتان و به گیانتان له ریگهی خوادا ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نهو چاکه بۆتان نهگهر ئیوه بزائن و زانا بن نهزائن که نهو چاکه بۆتان، یان دهرچن و پاپه پهن و تیکۆشان و فیداکاری بکهن، پرواداره پاک و خاوینه کان نهو یان زانی، به هوئی نهو وه بی گپو گرفت پاپه پهن و دهرچوون! ههرچهند چهند بهرگرو پی گریئ له پی یاندا هه بو، ههرچهند عوزرو بیانو به دهستیانه وه نه بو، به هوئی نهو وه خوا دلئ کردنه مو و لاتانی بۆ گرتن و کهوتنه دهستیان، خوا و تهی خوی زال کرد بهوان، نهوانی بهرزو بلند کرد به و تهکهی خوی، لهسر دهستیاندا کاری وای فراههم هیئا که له راستیدا موعیزه و کهس نه دیده بو، هه موو سوپاس و سهنای بی باومرهکانی پایان بۆ، نهو تهله - خوا لیئ پازی بی - سوورده تی بهراشهی نه خویندو گهیشته سر نهام ئایه تهو فرموی: نه بینم پهروردگارمان داوای دهرچوونی لی کردوین به پیو گهنجهو پۆلهکانم ریکم خه بۆ دهرچوون، نهوانیش کوتیان: پهحمه تی خوات لیئ له خزمهت پیغه مبهردا غمزات کرد تا له دنیا دهرچوو، لهگهل نه بو به کردا غمزات کرد تا له دنیا دهرچوو، لهگهل عمر غمزات کرد تا له دنیا دهرچوو، ئینجا ئیمه لهباتی تو غمزا دهکین، نهویش قسهکهی و مرنه گرتن و سواری کهشتی بو و دهرچوو بۆ غمزا، ئینجا له دهریا کهدا مردو له دنیا دهرچوو، ئینجا شوینی وشکیان دهست نه کهوت که بیننن تا پاش نو پۆ، هیچ نه گوڤابوو لهو ماوه یه دا، ئینجا لهو جزیره یه دا ناشتیان - خوا لیئ پازی بی - (ئیین و جهرین) نه گپرتنه وه له (حیانی کوپی زهید) وه که نهلی

لهگهل (سه فوانی کوپی عه مر) دهرچوون بۆ غهزا که والی بوو به سهر (حومس) هوه لهویدا
 پیایوکی پیری زۆر پیرمان بینی، ههردوو برۆی شوڤ بوو بووه به سهر چاویدا، سواری
 ولاغیک بووه دهرتهچئ بۆ غهزا، ئهلی: منیش چووم بۆ لای و پیم گوت: ئهی مامی خۆم تۆ
 خوا غهزای له سهر هه لگرتووی، ئهویش دهستی برد برۆکانی بهرز کردوه له سهر چاوی و
 کوتی: برازای خۆم خوا داوای دهرچوونی لی کردوون به سووک و سوۆلی و به قورسی، واته
 ئیتر چۆن دهرتهچم؟ تا بهو جۆره راستی و به گرتگ گرتنه ئیسلام بلۆ بوویهوه له ولادت،
 خه لکی پرگار کرد له پرستنی بهندهیانی خوا بۆ پرستنی خوا به تاک و تهنیا، بهو راستی و
 لیپانه له ماوه که مه دا ئه نازادی و سه رهستییه کهوته جیهان.

بئگومان باوی برواداران وا بووه که به چه سپانی و بئ باوه رهکانی گهرو گرت گوی
 رایه لی و فرمان به رییان کردوه بۆ هه ره فرمانیکی پیغه مبه ر (ﷺ) به لام کاتی فرمانیدا به
 دهرچوون بۆ ته بووک که له لایه ن هیندی له موسلمانانه وه قورسی و سستی به کار هینرا له بهر
 ئه وهی سه فهره که زۆر دوورو درێژ بوو، له کاتی گهرمای سه ختی هاویندا بوو، بۆ جهنگ
 دهرتهچوون لهگهل پۆمدا که گه وه ترین ده ولتی به هینزو ده سه لاتدار بوو له و چه رখে دا، جا
 له م ئایه تانی داها تووه دا ده ست پئ ئه کات به باسی ئه و ده سته و تاقمانه ی که بئ هیزی و
 لاو زیان تیدا بووه هۆی ئه وه که کاره که قورس بوو له سهریان، به تایبه تی ده سته ی ناپاکان
 که به ناوی ئیسلام وه له پیزی موسلمانانه کاندای بوون و به ناچاری خۆیان به موسلمان نیشان
 ئه داو دلایان پرپوو له قین و خه شم و پیلان دهر به ره ی ئیسلام و موسلمانان وه که له مه و پاش له
 کاتی ته فسیری ئایه ته کاندای ئه و شتانه مان بۆ پوون ده بیته وه پووی فهرمووده ئه کاته
 پیغه مبه ر له یکه م جاره وه ئه فهرموی: ﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ﴾ ئه گه ره ئه وه ی
 تۆ بانگی ئه وانه تکرد بۆی ده سته و تیکی دنیایی بوایه که به سووک و ئاسان ده سته کوئی
 سه فهریکی میانه بوایه نه ک زۆر دور، ئه گه ره کار به و جۆره بوایه ئه وانه شوینت ئه که و تن و
 چه سپانیان ئه کرد به دهرچوون، چونکه خۆش ویستنی ئاره زووات و ده سته و تی دنیایی
 شتیکی سه روشتیه به تایبه تی کاتی به ئاسانی ده سته کو و بیئ، به تایبه تی تر که به روا به
 پۆزی دوا یی لاواز بیئت یان هه ره نه بیئ، ئه گه ره کار به و جۆره بوایه ئه وانه به چه سپانی گوی
 رایه لیان ئه کرد،

وَلَكِنْ بَدَّتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ
 أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ
 الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٣﴾

﴿وَلَكِنْ بَدَّتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾ به لām دور بوو له سهریان برینی شو ناوچه و مه سافه و
 پینگیه، له بهر شهوه دهرنه چوون له گهلت، بهلئ دل و دهر و نه لاوازه کان خوځیان بؤ ناگړی
 له کاتی زحمهت و تهنگانه و مه تر یسدا، بؤ ناسوی بهر ز ناپوانن کاتی مه بهستی بئ نرخی شه
 دنیا بهر چاویان بگری، شو جوړه که سانه زوړن و هر بوون و هر هن به دریزایی میژوو.
 خواي پهره ردگار له چنه هوالیکیدا لهو دل خوش و لاوازه که جئ مابوون لهو غزای
 ته بوکه هر کام لهو هوالانه شتیکی غیبی بوو که شهوش له موعجیزه کانی قورئانه یه کن
 لهوانه شه مه یه شه فهرموئ: ﴿وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ له پاش که رانه و هتاتان له ته بووک سویند تان
 بؤ شه خوځ به خوا که ﴿لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾ شه گهر بهمانتوانیا به بئ گومان له گهلتان
 دهرنه چوون بؤ شهو سه فهره، شهوانی که ناوا ناپاک و دل نه خوشن هه میشه شهو پیشه یانه
 که شه یانهوئ به سویند و پاکانه خوځیان پاک بکه نه شه به لām شه گهر خه لکی تریان بؤ بخه لتی
 خواو پیغه مبهریان بؤ ناخه لتی، شه و هتا خوا بهرام بهریان شه فهرموئ: ﴿يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾
 شهوانه خوځیان شه کوژن و دوو چاری شه کن بهو درو سوینده که ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ خوا
 شه زانی بئ گومان شهوانه دروژن لهو قسه و لافه ی که لئی شه دن. (مجاهد) شه فهرموئ:
 دهسته یه که لهوانه کوتیان: بائیزن بخوازین و بیانو بهینینه شه بؤ دهرنه چوون، شه گهر ئیزنیدا
 دانیشن، شه گهر ئیزنیشی نه دا هر دانیشن، پیغه مبه ریش (ﷺ) ئیزنیدان بؤ دهرنه چوون، شهو
 ئیزن دانهش هر چنه گونا نه بیئت، به لām باشر شهو شهو ئیزنی نه دانایه و بهوستایه به دیار
 فهرمانی خواوه، بئ گومان هه میشه کار و کردهوی باشر شیاو و شایسته ی پایه و پله ی

بهرزی شو بووه، به جوړی هملنه سانی به باشر لیږوردنی شو، جا بهو پښه قورنان
 لیږوردنی به کار هیڅا بو پیغه مبهری خوشه ویست (ﷺ) به شیوه یه که بوڼ و همناسه ی
 لوتف و میهره بانی لی ټباری، شه فرموی: ﴿عَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ خوا لیت ببوریت، لیږورنه که
 پیش نه خات، شه فرموی: ﴿لَمْ أَذَنْ لَهُ﴾ لمبرچی ئیزنی نه وانته دا، واته باشر شه بوو
 ئیزنت نه دانایه ﴿حَتَّى يَبَيِّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَذِبِينَ﴾ ههتا دهره که وی بوټ
 نه وانته که راستیان کرد له عوزرو به هانه یه کیاندا، بناسیت و بزانی دروژنه کان، واته
 شه دوو دهسته یه جیا ببونایه ته وه و هر کامیان به پښی کارو کردموه ی خوځیان په فتاریان
 له گڼل بگردنایه، زوړبه ی زانایان له سر شه وهن پیغه مبهرانیش - سهلامی خویان لی بیت
 - شه فرموی: ئیجتهاد قسه یان کردووه و هله شیان بووه، به لام خوا نه وانی ناگادار کردووه و
 نه بیشتووه له سر هله بمیننه وه نه که وه که سانی تر، پیغه مبهران - سهلامی خویان لی
 بیت - که (معصوم) ن و دهست تادمن بو هله لهو شتانه دا که رایان گه یاندووه له لایه ن خواوه و
 به ناوی خواوه و هرچی له خواوه فرمویان، نه که بو شه شتانه ی له لایه ن خریانه وه و به
 پښی گومان و بوچوونی خوځیان فرمویانه، به تایبه تی شه شتانه که په یوه ندیان هر به م
 ژبانی دنیاوه هیه، وه که لده قی شه حه دیسه دا هاتووه که (نیمای موسلیم) پریوایه تی
 نه کات له حه دیسی (طلحه) وه کاتی که نه وانته ی دی وا خورمای نیرو می پښوون نه کهن،
 فرموی: من گومان نابهم شه سوودی هه شتیکی بی، به مو ی شه وه خه لکی وازیان
 هیڅا لهو کاره و وایان زانی که شه په یوه ندی به تایینه وه هیه، له پاشان شه ساله
 خورماکان بهریان نه گرت، ئینجا هه واله که یاندا به پیغه مبهر (ﷺ) شویش فرموی: دهی که
 سوودی هیه با بیکه ی، چونکه من به پښی گومان و بوچوونی خوځ شه وهم گوت که واته لیم
 مه گرن، به لام هر شتیکم به ناوی خواوه باسکرد بوټان باش وهری گرن، چونکه هر گیز من
 درو به دم خواوه ناکه م، ئینجا یاسایه که دانه نی که هله ناکات و برودارو ناپاکی پی جوړ
 نه کاتووه

لَا يَسْتَعِدُّنَا الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ
 عَلَيْهِمُ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١٤١﴾ إِنَّمَا يَسْتَعِدُّنَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ
 قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿١٤٢﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً
 وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ

نه فرموی: ﴿لَا يَسْتَعِدُّنَا الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ پرس ناکات و نیزنت لی
 ناخوانی نهوانی که بر ویان هیه به خواو به پوژی دواپی ﴿أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾
 لهمداد که تیگوشان و فیداکاری بکن به مالیان و بهکیانیان له پیی خوادا، واته باوو پیشه
 نهوانی که پرس ناکان بوشتی واو چاوهروانی نیزنت ناکان، چونکه باومپی ریک و راستیان
 هیه به نهجرو پاداشتهکی خوا ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالْمُتَّقِينَ﴾ خوا ناگا و زانیه به خو پاریزدان و له
 خواترسان، ﴿إِنَّمَا يَسْتَعِدُّنَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ هر نهوانه پرس نهکن و
 نیزنت لی نهخوان که بر ویان نییه به خواو به پوژی دواپی ﴿وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دلهکانیان
 گومان و دوو دلیان بووه له ثایینهکیاندا و دل تارام نهبوون پیی ﴿فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾
 کهواته نهوانه له گومان و دوو دلیهکیاندا سرگردانن و هر له سر باریکن، خوا
 په نامان بدات له گومان و ناپاکی.

نهو ناپاکانه توان بوون به سر دهرچوون بوشو غزایه ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ
 عُدَّةً﴾ نهگر بیانویستایه دهرچوون بی گومان هؤو که ره سه و پیویستیان ناماده نهکرد بوی،
 هیندی لهوانه: (عبدالله ی کوپی ثوبه ی و جیدی کوپی قهیس) بوون که سر وک و دهوله مند
 بوون له ناو تانیفهکیاندا ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ﴾ به لام خوا نهیویست و
 دهرنه چوونهکی نهوانی پی ناخوش بوو ﴿فَثَبَّطَهُمْ﴾ به هوی نهووه خوا دلی سستکردن و
 نیازی دهرچوونی تیا دروست نهکردن،

وَقِيلَ أَفَعُدُّوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٦٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَفُوا
 خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ اِسْتَفْهَمُوا
 الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ

كَرِهُونَ ﴿٦٨﴾

﴿وَقِيلَ أَفَعُدُّوا مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ گوترا پییان: دانیشن له گهل دانیشتوو مگاندا وهك
 مندالو كهوته كارو نافرته كان، ثم فرموده چه چیرۆكه بۆ دروست نه كردنی خوا له دلیاندا
 نیازو برپاری دهرچوون، یان چیرۆكه بۆ نهو خهتره و خهیاو و بیم و ترسه ی كه شهیتان
 نه یخسته دلیان بۆ دهرنه چوون، وهك نه گونجی كه نهوه وتهی هیندیکیان بیست دهرباره ی
 هیندیکی تریان، خوا خوی باش نه زانی و به هر حال و له هر بار بهوه پرسیوای کردن و
 تهشهری لیدان، بین گومان دهرنه چوونی نهوانه و نه کردنیان لهو غهزایه دا خیری تیدا بوو بۆ
 ئیسلام و موسلمانان، وهك دهرنه كهوی بۆمان نیشان نه دا كه نه فرموی: ﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا
 زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا﴾ نه گهر نهوانه دهرچوونایه له ناو تاندا و به تیکه لی ئیوه هیچ شتیکیان بۆ
 زیاد نه نه کردن و هیچ به ره میکیان نه نه بوو بۆ تان بیجگه له تیک چوون و سه ر لی شیوان و
 شهرو دهسته پاچهیی و ترس و پیلان، ﴿وَلَا أُضْعَفُوا خِلَالَكُمْ﴾ به چه سپانی نه كه تنه نیوان تان
 به دو زامانی و هات و هوت و بهین تیکدان له کاتی کدا ﴿يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ﴾ نیازو سهول و
 مه به ستیان پیتان سه ر تیکدان و لادان تان له نایین و ڕیگه راسته كه تان به به دگزمان کردن و
 سه ستردنی بپرواتان و سارد کردنه وه و خاو کردنه مه تان له جهنگ کردن له پئی خواداو بیم و
 ترس نانه به رتان به زوری دوژمن ﴿وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمْ﴾ له کاتی کدا له ناو ئیوه دا سه بوو
 كه سانیك كه زۆرو به تین گوئی بگرن لییان لهو کاته دا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ خوا به نهو په پئی

راندھاگا و زانیہ به ستمکارهكان واته بهی بپروا و هاوبهش كه ثم ناپاكانه بهشیكن
 لهوان، (مجاهد) نهفرموی: به (سماعون) كهسیانك كه جاسوس بوون بۆ شو ناپاكانه، بهلام
 بهراستی ثم پایه ناچیتدلهوه، بهلكو مهبهست نهوهیه كه لهناو موسلمانهكاندا كهسانيك
 ههبوون لاواز لهپروایاندا لاواز له ژیرییدا كه نهخهلتان به قسهی نهوناكاپانه رابوردوی شو
 ناپاكانه شایهته لهسهر خراپی و نیازی بهدیان وهك دهست نیشان شهكات بۆ نهوه كه
 نهفرموی: ﴿لَقَدْ اَسْتَفَوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ﴾ سویند به خوا شو ناپاكانه ههول و نیازی سهزلی
 شیوان و دووبهرهکی و شهرو خراپهیانكرد لهمهوبهر له یكهمجاری هانتت بۆ مهینه نهی
 پیغهمبهر ﴿وَكَبُرُوا لَكَ الظُّمُرُ﴾ واته نهوه تهگییری چهند فیل و پیلانیانكرد بۆ
 بهربهستکردن و نههیشتنی ئایینهكهت، یان چهند راو بهیاریکیان له ههموو باریكهوه بهكار
 هینار ئال و گۆریانكرد تا بزائن كام بهكاره بۆ لهناو بردنی خۆت و ئایینهكهت ﴿حَتَّى جَاءَ
 الْحَقُّ﴾ ههتا ههق هات ﴿وَنظَرَكُمْ اَنْزَلَ اللَّهُ﴾ وته و شهی خوا زال كارو فرماتی خوا ناشكرا
 بوو و ئایینی خوا زال بوو بهسهر ئایینهكانی تردا به تۆلهسهندن له جوولهكه و زال بوون
 بهسهر هاوبهش پهوانهران و هاتنی خهلكی پۆل پۆل بۆسایهی ئیسلام و لهناو چوونی تهو
 دووكهلی هاوبهش پهوادان، ﴿وَهُمْ كَاِثْمُونَ﴾ لهكاتیكدا كه شو ناپاكانه بیزارو دل
 ناخۆش بوون و به كوژیایی چاوی شهوان نهوه پهیدا بوو، واته پیش زال بوونی ئیسلام و
 موسلمانان شو ناپاكانه ههموو ههول و تهقلای خۆیانیاندا و هیچ سوودی نهبوو ئایینی خوا
 سهركهوت و زال بوو، نهوانه هیچ چاریان نهما و بهناچاری ملیان كهچكرد بۆ ئیسلام به
 بیزاری و خهشم و پێ ناخۆشی دلهوه ههمیشه ههر بهردهمان و چاومپوانن بۆ ههر ههول
 ههلكوتیك بۆ پیلان و خراپهکاری دهربارهی ئیسلام و موسلمانان، بهلام هیچ نرخیشیان نابێ
 وهك یكهمجار.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَتَذُنْ لِي وَلَا نَقِيَّ إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسَبِّحْهُنَّ مِثْلَ ثُنْيَاكَ وَإِنْ تُصِيبَكَ
مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ آلَهُمْ مَعْرُوفًا ﴿٢٠﴾

ئینجا چەند نموونە وێنەیهکی تر لەوانە و عوزو بیانووەکانیان ئەخاتە بەرچاو، ئینجا
ئەو نیازو نیەتە بەدەمی کەمە دلیاندا یە دەریان ئەخات، ئەفەرموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَتَذُنْ لِي
وَلَا نَقِيَّ﴾ هیندی لەوانە کەسیکە کە ئەلێ: ئەو پێغه مەبەر ئیزنم بەدە بۆ ئەهاتنم بۆ ئەم
سەفەرە، دووچاری گوناو خراپەم مەکە، بەم پەنگە فەرمانم پێ بدەیت بە دەرچوون و منیش
بۆم ناکرێ و کەواتە نا فەرمان دەرئەچم و گوناھبار ئەبم وەک لە (حسن و قتادە و جبا ئی) یەو
هاتوو: یان بەم پەنگە دووچاری زینا و داوێن پیسی ببێ بەهۆی دیتنی ژنانی پۆم کە
جوانن، وەک چەند کەسیک ئەگێرنەو لە (جدی کوپی قەیس) هەو کە یەکی بوو لە پاپاکان و
کاتی پێغه مەبەر (ﷺ) بانگی کرد بۆ ئەو غەزایە، لە وەلامدا ووتی: کەل و کۆمەڵە کەم ئەزانن
کەس بە ئەندازە ی من حەز لە ئافەت ناکات، ئەترسم کە ژنانی پۆم ببینم خۆم پێ نەگێرێ و
دووچار ببم، پێغه مەبەریش (ﷺ) پووی لی وەرگێرا و فەرموی: ئەوا ئیزنم دایت بە ئەچوون،
هیندی ئەفەرموون: مەبەست ئەو یە دووچاری زینا و مال و وێرانیم مەکە بەمە ی کەس نییە
سەرپەرشتیان بکات لە پاش دەرچوونی خۆی، هیندی تر ئەفەرموون: مەبەست ئەو یە سزا و
ئازارم مەدە بە دەرچوون لە کاتی ئەم گەرما سەختەدا، بەمەر حال دەستە یەک لە پاپاکان عوزو
بیانوویان هێنا یەو بۆ دەرئەچوون و خۆ قوتار کردن لەو غەزایە، لەسەر هەربار قورئان بەم
شینووە سەخت و سامناکە بەرپەرچی دانەووە ئەم هەپەشە گەورە ی ئاراستە کردن و فەرموی:
﴿إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾ بیدارو ئاگادار بن کە بەراستی ئەوانە هەر کە ووتوو نەتە ناو (فتنە) ئیتر
لە هەر بار مەبەستیەک کە باسکرا بۆ ئەو و تەبە (وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ) کە
بەراستی و بێ گومان دۆزەخ دەوری بێ بپروا کانی داو و کۆکەرەو یە بۆیان، واتە لە پوژی
دواییدا دەوریان ئەدات و کۆیان ئەکاتەو، یان مەبەست ئەو یە کە هەر لەم دنیا یە شدا دەوری
داون و کۆی کردوونەتەو، چونکە هۆی ئەو دەوردانە ئیستایە، کەواتە وەک هەر ئیستاش

دهوړی دابن وایه، نایا مهبست به بڼې پرواکان لیږدها هم ناپاکانه، بهم وتیه تاوانباریان
 شکات بڼې پروایی نهوه هوو بناغه و ښه پرتی هه موو تاوان و خراپه یکه و جاپی نه مه شیان لی
 نه دات؟ نایا هر ناپاکان لیږدها مهبستن، یان مهبست هره شیه له بڼې پروایان به شیوه
 گشتی و ناپاکه کان لیږدها یکه مو سر دهسته؟ هر کام نه گونجی و هلته گری.
 دهسته وژده کی قورشان زور سهرنج پاکیشه و هر به قورشان نه که وی قسه بکات: یکه مو وا
 نیشان نه دات که فیتنه چال و یریکه و نه وانه هلته یراون و که وتوونه ته ناوییه وه، دوهم:
 نه وانه نومیدی پزگار بوونیان نییه، چونکه دوزخ دهوړی داوړن و هه موو کون و که له بریکی
 لی گرتوون، خوا په نامان بدات. نه و ناپاکانه نیازی هیچ خیر و خوشیه کیان نییه نه به
 پیغه مبرو نه به موسلمانان، به خیر و خوشیان غه مبار و ناره حست نه بن و
 به ناخوشی و ناره حستیان پیخوشحال نه بن و خوش نود و دلشادن بهوړی خویان قوتار بوون،
 وک نه فهرموئ: ﴿إِنْ تُبْلِكَ حَسَنَةً نَّسُؤْهُمْ﴾ نه گهر خوشی و بهمه و چاکت بهر که وی
 وک زال بوون به سهر دوزمندها دهست کهوت له جهنگدا، نه و خوشی و چاکیه نه وانه
 ناره حست و غه مبار نه کات و پیی تیک نه چن، ﴿وَإِنْ تُبْلِكَ مُصِيبَةً﴾ نه گهر موسیبه و
 به سهرهاتی ناخوشت بوی بی و بهرت که وی وک شکانی له شکرو هر زیاننکی تر ﴿مَعُولًا﴾
 به که شخوه نه لین: ﴿قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ بَقْلِ﴾ به راستی نیمه کاری خومان گرتنه دهست
 پیش نه و به سهرات و پرودا وانه، واته چاک بوو نیمه فریای خومان که وتین و به شداریمان
 نه کرد جهنگدا و خومان نه خسته دوچار بوون، ﴿وَرَكَّوْلًا وَهُمْ نَرَحُونَ﴾ نه گهر پنه وه لهو
 شوینده کی که نه و قسه ی تیذا نه کهن و نه و هوالی ناخوشی نیوه تیذا نه بیستن، نه گهر پنه وه
 بوی ناو که سوو کاریان له کاتی که شادمان و دلخوشن بهوړی خویان کردیان و بهوړی که
 دوچار ی تو بوو، یان پرو و نه گپین له تو خوشحال و شادمان و که شخه نه کهن بهو
 به سهرات و پرودا وانه، واته پزگا و بوونی خویان و دوچار بوونی موسلمانان، نه وانه نه قام و
 نه گپتن هر ته ماشای پوالت نه کهن و لایان وایه که به لا و ناخوشی هه موو کاتی خراپه و
 دوچار نه بوون هه میسه چاکه، نازانن که هرچی خوا بریاری دابن هر نه وه نه بن، هرچی
 بریاری نه دابن هر گیز نابن، نازانن که دوا پوژی سهر کهوتن و به خته وهری هر بوی
 پیغه مبران و شوین که وتوونیانه، پرواداران نه بن هر پشت به خوا بهستن،

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرْتَصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ

وهك خوای پهرومردگار فرمان نه دات كه پيغمبره كهی (ﷺ) بهم جوړه دم كوتی نهو
دوژمن و ناپاكانه بكات: ﴿قُلْ﴾ نهی پيغمبر بلن بهوانه: ﴿لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾
هرگيز هيچ شتى تووشی نيمه نابن بيچكه لهوى كه خوا نووسيويه تی بومان و
تايبه تيكردوه بومان ﴿هُوَ مَوْلَانَا﴾ نهوا خوا كومهك و يارمه تی دمو كاربه دهستی نيهميه،
نهو خوايه برياری دوا پوژى سرکهوتنی داوه و بهليني پيداوه بو بهنده پرواداره كانی،
كهواته هر ناخوشی و بهسهرهاتيكي سخت كه دوچاران بين نهوه هموى پالفتی
گردن و ناماده كردنه بو نهوى بهليني پيداوه، بهلام نهو سرکهوتن و يارمه تيبه تی كه بهليني
پيداوه نابن هروا بن نرك و سوك و هرزان، بهلكو نهبن به خوگرى و فيداكارى دهستكهوت
بووبن، ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ پرواداران با هر پشت به خوا بيهستن و هموو
كاروباريان حواله تی خوا بكن و هر لهوى بناسن، پشت بهستن به خوا نهاميه له هموو
بارو پويكهوه هر فرمانی خوا بهجن بهيئری و نهو شقانه تی كهلم جيهاندها خوا
كردونی به هوى همراهم هاتنی مبهستهكان، كهواته نهو كهسانه تی كه بيانوئى جهنگ
بكن له پرنی خوادا نهبن هموو چك و هوى سرکهوتن بهكاربينن پشت به خوا نهو كاته
راسته پشتيان به خوا بهسووه، نهومتا خوا كه فرمان نه دات به پشت بهستن بهو، فرمان
نه دات به ناماده كردنی هر هيژو چك و كه رهسهيك كه له توانادا هميه، پروادار لهسره تی
بهو جوړه پهفتار بكات، ئيت سره نجام و بهرهم هر بهدهست خوايه و داوا ناكړی له،
هرچون بين كاری پروادار هر خيره، ئيت سرکهوئى يان تيدا بچى له پيناوئى تايينه كيدا،
هرچونئ بين پروا هموو كاری هر بهده و دوچارى سزا نهبن ئيت هر له لايهن خواوه يان
لهسر دهستی بهنده تی خوادا، وهك پيغمونيمان نهكات بهوه كه نه فرموئى به پيغمبر (ﷺ)
﴿قُلْ﴾ بلن: ﴿هَلْ تَرْتَصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ﴾ ثايا ناپاكانه كان نيوه چاوهروانى نهكن و
به تهماى شتى هن له نيهموه كه بومان بين و بهسرمان بين، بيچكه له يهكن له دوو شته
نور چاكهكان: سرکهوتن و زال بوئيك كه وتو تاييني خوامان پى بهرز بيتهوه، يان
تيداچوون شهيد بوون له پرنی خوادا؟

وَنَحْنُ نَرَبُّكُمْ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ يَأْذِيَنَّافَتَرَبُّوْا إِنَّا
 مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنَّا كُنْتُمْ قَوْمًا
 فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ

﴿وَنَحْنُ نَرَبُّكُمْ بِكُمْ﴾ ئيمه چاره‌روانى ئه‌كه‌ين و به‌ته‌ماى ئه‌وه‌ين له‌لايه‌ن ئي‌وه‌وه ﴿يُصِيبُكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ يَأْذِيَنَّافَتَرَبُّوْا﴾ كه‌ خوا دووچار تان بكات به‌ سزايه‌ك له‌لايه‌ن
 خو‌يه‌وه كه‌ ده‌خلى ئيمه‌ى تيدا نه‌بى، يان ده‌ستى ئيمه‌ و له‌سه‌ر ده‌ستى ئيمه‌دا، ﴿فَتَرَبُّوْا﴾
 كه‌واته ئي‌وه چاره‌روانى بكه‌ن ﴿إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ﴾ بئى گومان ئيمه‌ له‌گه‌ل ئي‌وه‌دا
 چاره‌روانى، چاره‌نووس و دواپوژيش ئاشكرايه‌ و خوا هه‌والى پيداوه كه‌ ئه‌و پوژى
 به‌خته‌وه‌رييه‌ هه‌ر بۆ خو‌پاريزه‌رو له‌ خوا ترسانه‌.

هيندى له‌ و ئا‌پاكانه‌ ئه‌يانه‌ويست به‌ فيل خو‌يان قوتار بكه‌ن له‌ ده‌رچوون بۆ ئه‌و سه‌فه‌ر
 به‌م په‌نگه‌ مال و سامان بده‌ن و به‌وه به‌شدارى بكه‌ن نه‌ك به‌له‌ش، ئينجا خوايش به‌په‌رچى
 دانه‌وه‌ و ئا‌پاكه‌كه‌ى ده‌رخستن به‌مه‌ى كه‌ ئه‌فه‌رموئى: ﴿قُلْ﴾ ئه‌ى پيغه‌مبه‌ر بلى به‌وانه‌:
 ﴿أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا﴾ مال به‌خت بكه‌ن به‌ پى‌خوش بوون و ئاره‌زووى خو‌تان، به‌م په‌نگه‌
 بتانه‌وئى به‌وه ته‌قى بكه‌ن و خو‌تانى پى‌ بشارنه‌وه‌، يا به‌ بى‌زارى و پى‌ ناخوشى به‌م په‌نگه‌ له‌
 ترسا به‌ختى بكه‌ن و بيده‌ن له‌ ترسى توله‌سه‌ندن لى‌تان يان ترسى ئه‌وه‌ى ئا‌پاكه‌كه‌تان
 ده‌ركه‌وئى و له‌ترس و ناچاريدا بيده‌ن و زورتان پى‌هاتبى، له‌سه‌ر هه‌ربار ﴿لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ﴾
 هه‌رگىز لى‌تان وه‌رگىزى، هوى وه‌ر نه‌گرتنه‌كه‌شى ئه‌مه‌يه‌ كه‌ ئه‌فه‌رموئى: ﴿إِنَّا كُنْتُمْ قَوْمًا
 فَاسِقِينَ﴾ به‌راستى ئي‌وه كو‌مه‌ل و ده‌سته‌يه‌كن كه‌ له‌ سنوورى به‌روا ده‌رچوون و سه‌كيشن،
 خوايش هه‌ر له‌ خو‌پاريزه‌ران و له‌ خواترسانكرده‌وه وه‌ر نه‌گريئ. ئينجا ئه‌و ده‌رچوون له‌
 سنوورى به‌روا و سه‌ركيشيه‌ بوون ئه‌كات وه‌ له‌گه‌ل نه‌خشه‌ كيشانى وي‌نه‌ و شي‌وه‌ى به‌دى
 ئا‌پاكه‌كان، ئه‌فه‌رموئى: ﴿وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ﴾ هيج شتى به‌رگرى ئه‌وانه‌ى
 نه‌كردوه‌ له‌وه‌ى كه‌ مال به‌ختكردن و خيرو خيراتيان وه‌رگىزى،

إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا

وَهُمْ كَذِرْهُونَ ﴿٥٤﴾

﴿إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بیجگه له وهی نهوانه بپوایان نه میثاوه به خواو به فروستاده کی ﴿وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى﴾ نویژ ناکهن مهگهر له کاتیگدا که نهوانه سست و تهملن، واته هر به سستی و تهملی نویژ نهکن، چونکه بپوایان پیی نییه و به شرکیکی قورسی نهزانن. نهو کار و کردهو پواله تیانه کهله بپواو دلهوه مهلنه قولی خوا نایهوی و وهی ناگری ﴿وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَذِرْهُونَ﴾ مال بهخت ناکهن مهگهر له کاتیگدا که نهوانه بیزارن و پییان ناخوشه، چونکه لهبر خوا نایکه و به تهمای نهجرو پاداشتی لای خوا نین، که واته به باج و جهریمه یه کی دانه نین که به ناچاری نهیدن، نینجا لیژدها دوو پرسیار هیه:

۱- له نایه تهی پیشودا وای نیشاندان که نهو ناپاکانه دوو بهش بووین: به شیکیان مالیان دابن به ناره زوو خوشحالی، به شتی تریان به پی ناخوشی، که چی لهم نایه تهدا دهق نهمنی به سهر نهودا که هر به بیزاری و ناخوشی مالیاندابن؟ لهوه لامدا نهلین:

۱- نهوانه به تیگرای لهدلهوه پییان ناخوش بووه مال و سامان بدهن، به لام هیندیکیان لهباریکهوه به ناره زوی خویان داویانه به بی داوا لیگردن لهبر پوپامایی و که شخه گردنیاں لهبر تهقی و خونیشاندان به موسلمانیکی پاک و خاوین یان لهبر نهوهی نهوه یان به لاوه باشترو ناسان تر بووه له به شداری کردن لهوه غزاو سهفهره سهختهدا، به شتی تریان له ترساو به ناچاری داویانه وهک لهکاتی تهفسیری نایه ته که دهست نیشانمان بو کرد.

ب- مه بهست به وشهی ﴿مَلُوعًا﴾ پی خوشحالی نییه به لکو مه بهست نهوهیه به بی زور پی مینان نه له لایه ن پیغه مبه رهوه ﴿مَلُوعًا﴾ و نه له لایه ن سهروکه کانیانه وه مه بهست به وتهی ﴿كَرِهًا﴾ زور پیه نینان و ناچار کردنه وهک بهوه تهفسیر کراوه تهوه له لایه ن هیندی له زانایانه وه.

مه بهست به وتەي: ﴿انْفَرُوا﴾ هه والدان نيه به به ختکردنی مال و سمان به لکو مه بهست دلتيا کردنه له سەر وهرنه گرتنی خوا لیان، واته يه کسانه له سەرتان و له سەر هەربارو حالئ خوا لیان وەرناگرئ، چونکه ئیوه بی پروان و مەرجی وەرگرتنی چاکه لای خوا بپروایه ئەم یه کسان کردنه به وینه ی یه کسانکردنه له سەر دۆزه خیه کان ۛ ئەفەرموی: ﴿اصبروا تصبروا سواء علیکم﴾ خۆتان بگرن یان خۆتان نه گرن یه کسانه له سەرتان و سزاتان له سەر لانا بئ. به راستی ئەم وه لامة له دلدا زۆر به میزو چه سپاره و خوا خۆی باش ئەزانی.

۲- له ئایه تی پیشوودا یه ک شتی کرد به هوی وهرنه گرتنی کردوه کانیان، ئەم ئایه تەدا سئ شت؟ له وه لاما ئەلین:

۱- ئەو یه ک شتە ئەم سیانی ئیره ئەگریتهوه، چونکه هەر چەند له قورئاندا وتەي زولم و فیسق زۆر تر بۆ بی پروایی به کار ئەهینرئ، به لام له راستیدا وتەي (فسق) بریتییه له یاخی بوون و دەرچوون له فرمان، ئەوهش هه موو گوناھێک ئەگریتهوه که بی پروایی یه که م و سەر دەرسته یه و به دترینه، که واته سیانه که ی ئایه تی دووه م وه ک پاقه و پوون کردنه وه یه بۆ یه که که ی ئایه تی پیشوو، وه ک له سەر هتای ته فسیری ئەم ئایه تەدا دهست نیشان هه یه بۆ ئەوه.

ب- ئەگونجئ بۆ شتی چەند نیشانه و هۆیه ک ببئ له میندی کاتدا باسی هه موو نیشانه و هۆکان بکئ و له میندی کاتدا هەر باسی به میزترین بکئ، به م پەنگه دلت بۆیان بپروات و به باشیان دابنئ، واته لیردها نیشانه و هوی وهرنه گرتنی کرده به بی بی پرواییه و سستی و ته مەلی له نوێژو بیزاری و پئ ناخۆشی خێرو چاکه، له ئایه تی پیشوودا هەر باسی یه ک شتی کردوه، ئەگەر بلین: مه بهست به فیسق بی پرواییه.

ئەو ناپاکانه ۛ مالیان ئەدا خاوهن سامان و مال و ئەولاد و خاوهن پزێوون له ناو گەل و کۆمه له که یاندا، به لام هه موو ئەو شتانه هیچ نین و بی نرخن لای خوا، که واته ئەبئ لای پیغه مبه ریش هەر بی نرخ بن (ﷺ) بی گومان بپوادارانی راسته قینهش هەر ئەبئ به و چاوه سەرنجی ئەو شتانه بدن، که واته ئەو شتانه چاکه و به هره یه ک نین که خوا پشتبني به سەر ئەو بی پروا ناپاکانه دا بۆ ئەوه ی نۆشی گیانیان بیت و به خۆشی بزین پیی، به لکو خوا ئەیدا به واله بۆ تاقیکردنه وه و بۆ سزادانیان،

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِيَّاهُمْ لِمَنْكُم مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَئِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَخْدُونَ مَلَجَأًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَذْخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾

وهك نه فرموي: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ كه واته با نه مال و سامانيان و نه نهولاديان سهرنجت پاته كيشتي و سهرت سوږ نه مينني بؤ ويته: هر كام له خوړو ناگرو كارهاو بزووتنه وه نيشانه و هوې گهرمييه و نهگونجي باسي هر يه كيكيان بكرئ و هك نهگونجي باسي هه موويان بكرئ، هلسن به سوپاس و مافي نهو چاكه و بهرهي بهو جوړو شيوهي كه پهره رډگار نه يه وي، نهو كاته نهوان دلشادو به نارامن بهو بهرهو به خشينه، نه زانن دواپوړو چاره نووسي نهو چاكه و بهرهي چاكه، دلشادو موژده به خشن به وي كه نه يه نه پتي خوادا چونكه به ته مال و ثوميدى نه جرو پاداشته كن لاي خوا، هه روه ها خوگرو دل نارامن كاتي كه زيانبار بين و نهو مال و نهولاديان له ده ست بچي، چونكه نه زانن نه وانه زايه نابن و له پوړي دواييدا نه جرو پاداشتيان هه يه، ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ به لام هر نهو مال و نهولاده كه خوا نه يدات بؤ هينديكي تر نه بن به مايه ي زيان و سزاو نازار هر له دنيا يه دا وهك به چاو نه بينرئ، نه وانه هرگيز تير خوارديان بؤ نيه هه تا زورتريان هه بن هه لو و هه لپه يان به تين تر نه بن، به هر زيانكي سهر ماليي دنيايان لي ديته يهك، تير با بوه ستن سزاي پوړي دوايي كه دوو چاريان نه بن له سر نهو مال و نهولاديان كه به كاريان هينان له تاوان و خراپه كاريدا، نهو بهنده خراپانه خوا نه يانناسئ و نه زانئ كه به ناره زوو خواهيشي خويان هه ميشه يي و به رده وام نه بن له سر نهو به ديي و گومراييه ي كه وان له سهرئ، كه واته مال و نهولاده كهيان سوور ترو به تين تريان

ئەكەت لەسەر ئەو بارو پىڭگە چەوتەي كە داويانەتە بەر تا لەسەر ئەو بارە ئەمرن و بەرەو
دۆزەخ ئەپۇن، خوا پەنامان بدات.

ئەو ناپاكەنە بە پۈلەت ئەچۈنە پىزى مۇسلمانان، بەلام ئەك بە بېراو عەقىدەم، بەلكو
لەبەر ترسو تەقى، لەبەر ئەوئى بەشدار بىن لە ھەر بەخشىن و دەستكەوتىك كە بۇ
مۇسلمانەكان ئەبۇو، ئىنجا سۆيىندىان ئەخوارد كە بە پاستى مۇسلمانن، جا خوا لەم
سۈرەتەدا بى ئابىرۈي كردن و دەرى خستى بۇ ھەمووان و ھەرمۇي: ﴿وَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِيَّاهُمْ
لَيْسَ كُمْ﴾ سۆيىند ئەخۇن بە خوا كە بى گومان ئەوان لە ئىۋەن و مۇسلمانن لە كاتىكدا ﴿وَمَا
هُمْ يَنْكُرُ﴾ كە ئەوان لە ئىۋە نىن، ﴿وَلَا كُنْهُمْ قَوْمٌ يَفْقَهُونَ﴾ بەلكو ئەوانە دەستەو كۆمەلىكن
ئەترسن، واتە لە ترسو ناچارىدا دىن و تىكەلىتان ئەكەن، ئەوانە بە جۇرئىكن ﴿لَا يَحْذَرُونَ
مَلَجَأًا أَوْ مَخْرَبًا أَوْ مَدْعًا﴾ ئەو قىسەو سۆيىندانە ئەخۇن ئەگەر قەلاو پەناگايەكىيان
دەستكەوئى، يان غارو ئەشكەوتانى، يان كۈن و ئەفەقىك لە زەويدا، ئەگەر ھەركام لەوانەيان
دەستكەوئى ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ئەچن بۇي و پۈي تى ئەكەن لە كاتىكدا ﴿وَهُمْ يَحْجَرُونَ﴾ ئەوانە
چەسپانى ئەكەن و ھىچ شتى نايانگىرپىتەو ەك ولاخى ياخى و سەركىش، واتە ئەو ناپاكەنە
لەبەر ئەوئى زۇر بىزارن لە جەنگكردن و ژيان و تىكەلى ئىۋە، لەبەر ئەوئى زۇر مەترسى
ئەكەن لە دەرگەوتنى ناپاكىيەكىيان، ئاواتەخوازن بۇ ئەوئى جىگەر شۆيىنىكىيان دەستكەوئى
بچن بۇي بە چەسپانى، پائەكەن بۇي با ئەو جىگەيە تەنگ و تارىك و ناخۇشى بىت، بە
پاستى ھەر بە قورئان ئەكەوئى ئەخشەي شت بگىشنى، ئەم دەستەواژەيە شىۋەيەك نىشان
ئەدات ئىجگار بەھىزو بەتىنەو سەرسۈرپىنەرە بۇ شىۋەيە بىم و ترسو پوپامايى و
ناپاكىي ئەو ناپاكەنە، خوا پەنامان بدات، ئامىن.

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ

بَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾

ئینجا ههروهه ئه پروات له سهریان و نیازو وشه و تهی به دیان ئه خات، که خۆیان ئه یانویست دهر نه که ون، به لام نه یان توانی چونکه خوا هه والی لیدان، هیندی له و ته بۆگه و به ده دیان ئه وه بوو که ره خنه و ته سهریان ئه دا له دابه شکردنی پیغه مبهه (ﷺ) له و خیره صه ده قه یانه ی که ئه که و یته ژیر دهستی، که گویا دادی به کار نه هیئاوه له کاتیگدا که داد و داد پهروه ری و په و شتی پاک و شیرین هه لای ئه و بووه به تیرو ته سه لی، په کیکی تر له و ته به ده کانیا ن ئه مه بوو: پیغه مبهه (ﷺ): گوئی له مشته و گوئی له هه موو قسه یه که ئه گری و هه رچی بگوتری پیی با وهری پی ئه کات، له کاتیگدا که ئه و پیغه مبهه (ﷺ) یه که م ژیره و پۆشن بیرو لیزان و کاردروست بووه لای دوژمنیش جایی دوست، هیندی له و ناپاکانه قسه ی به و بۆگه نی به ده م ده هات و بیشاریته وه ئینجا کاتی که دهر کهوت به سویند ناپاکانه ی درۆ خۆیان لی به ری ئه کرد، هیندی وایان بوو ده می خۆی ئه گریته وه له وه ی که له دلیدا هه بوو، ئه ترسا له وه ی قورئان بیته خواره وه ناپاکیه که یان ئاشکرا بکات، وه که له م ئایه تانه ی داها توودا ئه و شتانه مان بۆ دهر نه خات و ته فهرموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ هیندی له و ناپاکانه که سه یکه که ره خنه ت لی ئه گری و له که دار ئه کات له دابه شکردنی خیره صه ده قه کاند، پر و پاگه نده ئه کات به مه ی تو فره ق و چون ئه که یه ت و لایه نگری ئه که یه ت له دابه شکردنه که دا، ئه وانه مه به ستیان راستی نییه و بین هاوار ناکه ن، به لکو ئه وانه بۆ خۆیان هاوار ئه که ن و ئه گه ر خۆیان به شدار بکری ن ئیتر گوئی یان له هیچ که سه نییه وه که ته فهرموی: ﴿فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا﴾ ئینجا ئه گه ر ئه وانه له و خیره صه ده قه یان پی بدری به شدار بکری ن پازی ئه بن و گوئی یان له هیچ و له هیچ که سه یکی تر نییه ﴿وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا﴾ ئه گه ر پییان نه درۆ و به شدار نه کری ن له و خیره صه ده قه نده ﴿إِذَا هُمْ بِسَخَطُونَ﴾ ئیتر ده ست به جی خه شمناک و ناپازی ئه بن، چه ند پر وایه تیگ ها تووه له باره ی هۆی ها تته خواره وه ی ئه م ئایه ته دا: (بوخاری و نه سائی) له (ئهو سه عیدی خودری) یه وه ئه گیره وه - خوا لیی پازی بی - که ته فهرموی: جارێک پیغه مبهه (ﷺ) خه ریکی دابه شکردنیگ بوو له و کاته دا کابرایه کی

تەمىمى بەناۋى (ذوالخويصر) ھات و گوتى: ئەي پىغەمبەرى خوا داد بەكار بىنە، ئەۋىش
 فەرمۇى: ھاۋار بۇتۇ، مردن بۇ تۇ، ئەگەر مەن داد بەكار نەھىم ئەي كى بەكارى بىنى؟ ئىنجا
 عومەر - خوا لىنى پازى بى - گوتى: ئىزىم بىدە با بىدەم لە گەردنى، پىغەمبەرىش (ﷺ)
 فەرمۇى: لىنى گەپى، ئەمە چەند ھاۋەلىكى ھەيە ھەركام لەئىۋە نويزەكەى خۇى بەكمەو
 كوپ دائەننى لەچاۋ نويزەكەى ئەۋاندا، پۇژۋوۋەكەى بەكمە دائەننى لەچاۋ پۇژۋوۋەكەى ئەۋاندا،
 لە ئايىن دەرئەچن تىر لە كەۋان دەرئەچن، ئەۋو سەعید ئەفەرمۇى: ئەم ئايەتەنە لەۋاندا ھاتە
 خوارەۋە، لە (ئىبن و مسعود) ھەۋە پىۋايەتكراۋە كە ئەفەرمۇى: كاتى پىغەمبەر (ﷺ)
 دەستكەۋەكەنى حۋنەينى دابەشكردە گۈم لە پىۋايىك بوو گوتى: ئەمە دابەشكردىكە لەبەر
 خوا نەكراۋە و نىازى پەزەمەندى خۋاى لى نەكراۋە، ئىنجا مەنىش ھاتە خزمەتى و ئەۋ قەسم
 بۇ گىپرايەۋە ئەۋىش فەرمۇى: پەحمەتى خۋا لە موسا بەراستى ئازار دراۋە بە زۇر تر لەۋە و
 ئەۋىش خۇى گرتوۋە، ئەم ئايەتە ھاتە خوارەۋە، (ئىبن و جەرىس) لە (داۋدى كوپى ئەۋو
 عاسم) ھەۋە ئەگىپرىتەۋە كە فەرمۇىيەتى: خىرر صەدەقەيەكەيان ھىنايە خزمەت پىغەمبەر (ﷺ)،
 ئەۋىش دابەشى كىرد بەم لاۋ ئەۋلادا تەۋاۋ بوو، پىۋايىك لە ئەنسارى ئەۋەى دى و ئىنجا
 گوتى: ئەمە داد نىيە، ئىنجا ئەم ئايەتە ھاتە خوارەۋە. (قتادە) لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا باس
 ئەكات كە پىۋايىكى كۆچەر ھاتە خزمەتى پىغەمبەر (ﷺ) لەكاتىكدا كە خەرىكە بوو ئەندازىك
 ئالتوون و زىۋى دابەش ئەكرد، ئەۋ پىۋاۋ گوتى: ئەي محمد خوا فەرمانى پىداۋى داد بەكار
 بىنى تۇ دادت بەكار نەھىنا، پىغەمبەرىش (ﷺ) فەرمۇى: مردن و تىياچوون بۇ تۇ ئايا كى
 داد بەكار ئەھىننى بەسەر تۆۋە لەپاش مەن ئەگەر داد بەكار نەھىم؟ بەھەر حال و لەسەر ھەر
 بار ئەۋا قورئان بەرۋونى ئەفەرمۇى: ئەۋ و تە كە و تەى ھىندىكە لە ناپاكان و ھاۋارىيان بۇ داد
 نەكردوۋە، بەلكو داخ و خەشمەكەيان لەسەر خۇيان بوۋە بۇ بەشى خۇيان ھاۋارىيان لى
 ھەلساۋە، ئەۋ و تە بەدەيان نىشانەۋە بەلگەيەكى پوۋنە لەسەر ناپاكىيەكەيان، چونكە ھەركەس
 بىۋاى بوۋى بەم ئايىنە بەھىچ پەنگ گومانى نەبوۋە لە خوۋ پەۋشتى پىغەمبەر (ﷺ) ئەۋ
 بوۋە كە ھەر كەنجىيەۋە ناسراۋ و بەناۋيانگ بوۋە بەۋەى كە راست و پاك بوۋە، چ جاي
 پاش ئەۋەى كە خوا كىردى بە پىغەمبەرۋ خاۋەن پەيامى گىشتى بۇ ھەمو جىھانىيان، داد
 بەشىك بوۋە لە سىفەت و نىشانەى بىۋاداران جاي پىغەمبەرەكەيان (ﷺ).

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ

عَلَيْهَا وَالْمَوْلَفَةَ فَلُوْهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْفَرَمِينَ

ئينجا به بونهی باسی وتارو کرداری نهو ناپاکانه وه نه خشه ی ریگهی پاست نه کیشتی بو
برواداران که هر نهو شیاو و شایسته یه بویان، نه فرموی: ﴿ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ ﴾ نه گهر نه وانه پازی بوونایه به وهی خواو فروستاده کی پنی دابن، ﴿ وَقَالُوا حَسْبُنَا
اللَّهُ ﴾ بیان کوتایه: خوامان به سه بو هه مو کات و به سه رها تمان، ﴿ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَرَسُولُهُ ﴾ له مه و پاش خوا پیمان نه به خشنی له فه زل و به خشایش و میهره بانی خوی،
فروستاده که شی پیمان نه به خشنی له و دهست که وت و خیرو سده ده قانه ی که دیته بهر دهستی ﴿
إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴾ به پاستی ئیمه هر بولای خوا مهیل و سوژو پهروشمان هه یه، نه گهر
نه وانه بهو جوړه بوونایه، نه گهر نه وانه پازی بوونایه به بهش و بریاری خواو پیغه مبه ره که ی،
قسه و گفتوگوو ئومید و چاو پهروانیان بهو جوړه بووایه که گوترا به پاستی هر نهو باش
بوو بویان و نهو مایه ی به خته وه ری و شادومانیان نه بوو، به به له و نه دبه شیرینه:
نه دبه ی دل و دهر و ون و نه دبه ی گوتن و زمان و نه دبه ی هه ست و پروا، خوا به میهره بانی خوی
به شدارمان بکات له و هه ست و نه دبه ی پرورده له گهل خواو پیغه مبه ری نازیزدا ﴿﴾ له پاش
نه وه ی رینمونی کرد بو نه و نه دبه ی که شایان و شایسته یه بو خواو فروستاده که ی ﴿﴾
که به کاری بینن به خوشی و په زامه ندی و نه و په ری ملکه چییه و، ئینجا باسی نهو نه کات که
کارو بریاره که له دابه شکردن و هر شتیکی تردا له لایه ن پیغه مبه ره وه ﴿﴾ نیه، به لکو کارو
فرمانی خوایه، پیغه مبه ره ﴿﴾ فرمان بهرو به جی هینه ری فرمان و بریاری خوایه، نهو
سده ده واته زه کات به فرمانی خواو بریاری خوا و نه نه گیری له سامانداو نه گیریتنه وه بو
سر بن نه و او بن نه سه لاته کان، نه درئی به چند دهسته و تاقیمیکی دیاری کراو له لایه ن خواو،
نه خراوته دهستی هیچ که سینکی تر ته نانه ت پیغه مبه ریش ﴿﴾، نه فرموی: ﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ
سده ده کان واته زه کات به هه مو جوړه کانیه وه: ئالتون و زیو، بازرگانی، ولاخ و مهرو مالات،
کشتو کال، کان و معده ن، غه زنه ی کوئن و شوشی ئالتون و زیو که هیندی جار نه دوزریتنه وه له

ناو زهوى داو كهس نازانى له كى بهجى ماوه، ئەر ھەموو جوړه زهكاتە ھەر بۆ ئەمانەن كه
باس ئەكرين:

۱- ﴿لِّلْفَرَّاءِ﴾ بۆ بىنەواكان.

۲- ﴿وَالسَّكِينِ﴾ بۆ ھەزارەكان.

ھىندى له زانايان لەسەر ئەوێن ۱۰ ئەم دوو دەستەيە ھەر يەكێو جياوازييان ۱۰ سيفەت و
حالتەدا ھەيە: بەم پەنگە يەكەم بىنەوايە كه سوال ئەكات و بىنەوايەكەى دەرئەخات،
دووم بە پىچەوانەى ئەو ھەو، بەلام كۆپو كۆمەلى زانايان لەسەر ئەوێن كه ھەركام
دەستەيەكی جياوازه، بىگومان بەلگەو پابەرى ئەمان نۆرو بەھيژە، كەواتە ھەر ئەم پايە
شايانە بە ھەرگرتن، ئىنجا لەسەر پاي دووم دووبەرەكی ھەيە: ئايا كاميان بىنەوا
ترە؟ (ئىمامى حەنفى) دوومى بە لاو بىنەوا ترە، (ئىمامى شافىعى) شىوہ يەكەمى بە بىنەوا
تر داناو، له ھەردوو لاو بەلگەو نیشانە ئەھيژنەو، بەلام بە راستى پاي ئىمامى شافىعى
بەھيژ ترە.

۱- ﴿وَالْمَلِئِينَ عَلَيْهِ﴾ ئەوانەى كه لەلایەن دەولەتەو ديارى كراون بەكار بەدەست و
فەرماندار بەسەر زەكاتەكانەو بۆ كۆكردنەو و پارىزگار و بەخپو كردنيان، كەواتە
شوان و پاسەوان و كاتب و نووسەرانیش ھەر لەم دەستەن يەك لەسەر ھەشتى
زەكاتەكە بۆ ئەوانە ئەبى ھەرچەند دارا و دەولەمەندين، بە مەرجى مۇسلمان بن، بەلام
ئەگەر بىنەوا بن چاكتەرە وەك له كتيبەكانى فيقھدا بەدریژى ئەو شتانە باسكراون.

۲- ﴿وَالْمَوْلَةَ قُلُوبِهِمْ﴾ ئەوانەى كه دلپاندا ئەھيژى بۆ خووش ويستنى ئىسلام و جىگىر
بوونی ئىسلام لەدليان بۆ بەرزەوھەندى ئىسلام ۱۰ ھەر پوویەكەو، زانايان ئەفەر موون:
ئەوانە شەش بەشن:

۱- كەسانى ۱۰ سەرۆك بن لەناو مۇسلماناندا و وێنە ھاوسەريان ھەبى لەناو بىنپرواياندا،
كه ئەگەر ئەمانەى مۇسلمانن بەشيان بدرى ئەوانەيەو ئومىدى وا بىن كه بىنپرواكان
مۇسلمان بن.

۱- ئەوانەى كە تازە مۇسلىمان بىن يان لاواز بىن لەبىرواداۋ بەلام فرمانپەروان لەناۋ گەلەكەياندا، چاۋەپروانى بىكرى كە بەو بەشدار كىردنە بىروايان بەھىزىبىي و بىن بەدلىسۆزى ئىسلام و تىكۆشەر بۆي.

ت- ئەوانەى كەوان بەسەر سنوورى ولاتەۋە بەشدار ئەكرىن قا بەھىز ترو سوور تىرىن لە پاسەوانەى و بەرگرى بۆ ولات، يان ئەوانە كە دەۋلەتە بىپرواكان ھەلىيان لەگەل ئەدەن و شتىان پىئەدەن بۆ ئەۋەى پايدانكىش بۆلاى خۇيان، ئەمانە بەشدار ئەكرىن تا ئەو دوژمنانە ئەتوانن كاريان تىبەكن.

ب- ئەوانەى لە مۇسلىمانان كە دەسلەتدار و قىسە پەروان و ئەتوانن بەبى جەنگ و كوشتار سەر شۆپ بەكن بەوانەى كە سەرپىچى ئەكەن لە زەكاتدان، ئەمانەش بەشدار ئەكرىن لەبەر ئەو بەرژەۋەندىيە.

ت- ئەوانەى لەبىپرواكان كە ئومىدى مۇسلىمان بوونيان بىكرى بەھۆى ئەو بەشدار كىردەۋە.

پ- ئەوانەى لە بىپروايان مەترسى ئەكرى لەشەپ و خراپەيان و ئومىد وابى بەو بەشدار كىردنە بەرگرىي بىكرىن، بۆ ئەمانەى كە باسگران وىنەۋ نەۋنە ھەيە كە كراۋن بە بەلگە و بە پىۋىستەم نەزانى زىاد لەمە درىژە پىدان، بەس ئەۋە ھەيە ئايا بەشى ئەم دەستەيە دوايى ھات بەسەركەۋتن و ھىزى مۇسلىمانان ۋەك زۆربە لەسەر ئەۋەن يان ھەر ماۋە تا پۆژى دوايى ۋەك ھىندى ئەفەرموون. بەپراستى ئەم پاي دوۋەمە لەدلدا بەھىز ترو جىگىر ترە، خوا خۆى ئەزانى.

۳- ﴿رَفِ الْقَابِ﴾ بۆ بەختكىردن و خەرج كىردن لەئازاد كىردنى بەندەۋ كۆيلەكاندا، ئىتىر بۆ كۆمەك كىردنى ئەو بەندەيانەى كە لەگەل خاۋەنەكانياندا يەك ئەكەن بۆ كىرىنى خۇيان لىيان بە چەند مال و پولىك ۋەك زۆربەى زانايان ئەفەرموون يان كىرىنيان لە خاۋەنەكانيان و ئىنجا كىردنيان ۋەك دەستەيەكى تر ئەفەرموون. يان بۆ ھەردوۋ جۆرەكە ۋەك ھىندى ئەفەرموون و بەپراستى پۈكەش و پۈلەتى ئايتەكەش و نىشان ئەدات، بىگومان ئەمەش بۆ كاتىك بوۋە كە پىژىمى بەندەيى و كۆيلەيى لە جىھاندا ھەبو، كەلەۋ كاتەدا پىۋىستە ئىسلام بەناچارى ئەو پىژىمە بەكار بىنى بۆ كىردەۋە بە وىنەى كىردەۋى دوژمن(المعاملة بالمثل) كە ئەۋەش شتىكى زۆر پىك و پەۋايە، ئىسلام

يەك لەسەر ھەشتى زەكاتى تەرخانكرد بۆ بەرگى ئەو پزىمە بۆگەنەى كە زۆر لە
كۆنەو كەوتە ناو ئادەمى لە ھەموو چەرخ و سەردەمە ئىلامىيەكاندا، لە ھەموو جىھاندا
بوو بەشتىكى راست و پەوا بەبى سەر لىكردنەو، ئىسلام ھات قاپى كرىدەو و چەند
پىگەيەكى داھىنا بۆ ئەو مەبەستە پىرۆزە، يەكئ لەو پىگەيانە تەرخان كرىدى ئەم يەك
لەسەر ھەشتەبوو كە تەنيا ئەمە بەس بوو، چونكە ئەو ئەندازەيە ئەوئەندە زۆر بوو
بەندەى پىن ئازاد ئەكرا بە ھەر قىمەت و نرخیكى بوايە!!

لە چەند سورەتيك لەم تەفسىرەدا كەلەپىش ئەم سورەتەدا تەفسىرەم كرىدبوو، وەك
سورەتى (المؤمنون، نور، محمد) و چەند شۆيئىكى تر، لەو سورەت و شۆيئانەدا ئەندازىك
بە درىژى پراو پىارى ئىسلام باس سەبارەت بەو پزىمە بەدە، لەبەر ئەو بە پىويستەم
نەزانى لىرەدا ئەو درىژەيە بەدەم بەباسەكە. ديارە نەمانى ئەو پزىمە ئەم بەشە بگەزىتەو بۆ
نادارايى گشتى دەولەتى ئىسلام و كاربەدەستى مۇسلمانان ئەزانن لە چىدا بەكارى ئەھيئەن،
لەپاستىدا لەھەر شتىكدا بەكارى بىئەن ھەر ئەگەپزىنەو بۆ ئازاد كرىن، چونكە ئىسلام ھاتووە
بۆ ئازاد كرىدى بەندەيانى خوا لە ھەر جۆرە بەندەيى يەك بىجگە لە بەندەيى خوا!!

٦- ﴿وَالْغَنِمِ﴾ زەكات و سەدەقەكان بۆ قەرزارو تىك شكاوە كانىشە، بەمەرجىك قەرزو
تىك شكانەكەيان لە پىگەي گوناھەو نەبووبى و لەپىگەي ئىسراف و زىادە پەوى و
نەفامىيەو نەبووبى، مەگەر زانرابى كە گوناھكارە كە گەراوەتەو و كۆتايى ھىناو
نەفامەكە وازى ھىناو لە ئىسراف و زىادە پەوى، ئەم دوو جۆرە قەرزارو تىك
شكاوەش بەشدار ئەكرىن لەم يەك لەسەر ھەشتەدا وەك زنايان ئەفەرموون، ئىنجا ئەو
قەرزدارەى كەلە پىگەي يەك خشتى مۇسلمانان و كۆژاندنەوى ئاژاوەياندا قەرزار
بووبى، ئەم قەرزدارە بەشدار ئەكرى با دارا و دەولەمەندىش بىت.

ئىسلام بەجۆرەدەستى قەرزارو شكاو و ئەكرى و چارەسەرى دەردەكەيان ئەكات، نەك
وەك شارستانىتى نەفامىتى - بەتايبەتى نەفامىتى تازەى ئىستا - كەھىچ گووى نىيەلە و جۆرە
چاكانە و بەدەم ھىچ قەرزارو تىك شكاو يەكەو، يان ئەوپەرى چارەسەرەكەى ئەو يەجارى
نابووتى قەرزارە كە ئەدات كەس شكاتى لىنەكات و ئەويش بەسەركزى و پىسوايى لەمالى
خۆيدا بگەوى!!

وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ

۴- ﴿وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ زهکاتهکان بهخت ئەکرێن بە پێی خوادا، لەبەر ئەوەی زۆرتر لە قورئاندا جەنگ و تیکۆشان بەستراوە و هاوسەر کراوە بە وتە: ﴿وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هەوێ لە راستیدا ئیسلام بە جەنگ و فیداکاری و پاکی و بەدی دیت لە ژيان و جیهاندا، لەبەر ئەوە زاناکانی مەزەبەکان لەسەر ئەوەن ■ مەبەست بەم دەستە و تاقە جەنگ کەران و فیداکارانە کە گیانی خۆیانیان خستوووە سەر دەست و هەمیشە ئامادەن بۆ گیان بەختکردن لە پێگەی خوادا، هەرچەند پووکەش و پوالتی وتە: ﴿وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ گشتییە بۆ هەر شتێ کە بەرژێوەندی ئیسلامی تێدا بێت وەک دەستەیک لە زانایان لەسەر ئەم شێوە گشتییە، کەواتە فەراھەم هێنانی چاپخانه و نوسینگە ئیسلامییەکان و ئامادەکردن و دیاری کردن بە پێی ویست بۆ مامۆستا و فێرکەران و نووسەران ئیسلام و هەروەها ئەم بەشی حەوتەمە پێک ئەهێنرێن، لەسەر هەر بار بێ گومان جەنگ کەران و فیداکارانی ئیسلام یەکەم و سەر دەستن ■ ئەوان بێن و دەستا بێن ئەبێ بەشە لەواندا بەخت بکری، ئەم مەسەلە یە بەدرێژی لە کتێبەکانی فێقەر تەفسیردا باسکراوە و هەرکەس ئەیهوێ با سەرنجی ئەو کتێبانە بدات.

۵- ﴿وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾ ئەو زهکاتانە ئەدرێن بە کەسیکی پێبوارو سەفەری کە دەستی بپرابێ لە مال و ولاتی خۆیان نیازی سەفەری بێن و دەسلاتی ئەو بۆ چوونی ئەو سەفەر، ئەم کەسە بەشدار ئەکری بە پێی پێویست ■ ئەگاتە شوێنی خۆیان دەستی ئەگاتە مال و سامانی خۆی، ئەم کەسە بەشدارە هەرچەند لە ولات و شوێنی خۆیدا ساماندار و دەوڵەتمەند بێ هەر بەشدار ئەکری، بەلام مەرجی سەفەرەکە هیج ئەبێ گوناھ ئەبێ، بەلام ئەگەر بۆ خوێش و پابواردن بێت ئەو بەشدار ناکری بەلای هێندێ لە زانایانەو بەراستیش ئەم پایە بەهێزە لە دڵدا، چونکە لە ئیسلامدا پێگە نییە بۆ بەختکردنی مال و بەفێرێ دانی بەبێ هۆد، لێردا با بوەستین بەملکەچی و سوپاسەو لەبەر دەم عەزیزماندا کە چۆن چارەسەری هەموو ئەدرێکی هێناوە و لە ئیسلامدا هیج داماو پەك کەوتوو نابێ، بایر بکەینەو کە چۆن یەک لەسەر هەشتی زهکاتی تەرخان کردووە بۆ

ئەم مەبەستە و ئەبى دەولەتى ئىسلام ئەم بەشە ئامادە و پارىزگارى بىكات تا لە هېچ
 ولاتىڭدا داماو دەستەپاچە نەبن و بە ئاسانى فرىايان كەن، بەتايىبەتى لەم چەرخەدا
 كە بە ئاسانى بە بروسكەيەك ئەوئى پىيوستە ئەخرىتە دەستى ئەم داماو! خوشتر لە
 ھەموو شتئ ئەوئە كە ئەم ھەموو سامانە ديارىي كراوہ بۆ ئەم چارەسەرەنى كە
 باسگران، بەبئ ئەوئى هېچ مەنت و لارە مليەكى تىدا بىت، بەلكو بە ھەموو ئازادى و
 سەربەستىيەكەو، ئەوانەى كە ديارىي كراون بەش و مافى خۇيان وەرئەگرن بە مال و ماف
 خۇيان و خوا پىئى داوون وەك خۇيان بە ئارەقى ناوچا و پەيدايان كەربى، ئەوئە تا لە پاش
 ديارىي كەردنى ماف و خاوەن مافەكان ئەفەرموئ: ﴿رَبِّضَةُ مِنَ اللَّهِ﴾ واتە ئەم زەككاتانە
 بۆ ئەوانەيە كە باسگران لەكاتىڭدا كە فەرزو پىيوست كراون لەلايەن خواو، يان خوا
 ئەم زەككاتانەى فەرزو پىيوستى كەردووە بە فەرزو پىيوست كەردن لەلايەن خۇيەو
 كەناوئ (اللهم). كەواتە بە دەست كەسىڭى تر نىيە تەئانەت پىغەمبەرىش (ﷺ) بۆ
 ھىچكەس نىيە ھېچ پاو بىريارىڭى تىدا بەت، بەم وتە پىرۆزە دەمى ناپاك و نەفامەكانى
 ئەم چەرخەى بەست و دەم كوتى كەردن لەوئى پەخنە و تەشەر بەدن لە دابەش
 كەردنەكەى پىغەمبەر (ﷺ) ھەرچۆنئ دەم كوتى نەفام و نەزانەكانى ئەم چەرخەى كەرد
 لەوئى لەبەر خۇيانەو، وەك كەسانىڭى تادار و پىئە ئەكەن و پەخنەئەگرن و تەشەر
 بەمەى پىئەمىڭى سوال كەردن و دەست پان كەردنەوئە. نەخىر ئەى نەفامەكان پىئەمىڭى
 بەرزو بلىندە و پىيوست كراوہ كە بەندەكانى خوا عىبادەت و خوا پەرسىي پىئەكەن،
 پىيوستى كەردووە تا دل و دەروونى پىئە پاك بىكاتەو لە چەروكى و چاوبەرسىيئى،
 بۆئەوئى بىئ بە ھۆى پەيوەندى بەزەيى و مېھربانى و دەستە بەرەيى ئەندامانى
 ئومەت، كە ژيان و مەردايەتى و مەولايەتى پىئە پىزانىيەو، تىمەرى زامەكانى
 كۆمەلايەتى پىئە بىكات، يەكئىتى و دەستە بەرەيى پىئە بەمىزو دامەزراو بىكات، لە ھەمان
 كاتدا نىشانە و دروشمى خواپەرسىيەكە دلى بەندە ئەبەستىيەو و پەيوەستى ئەكات
 بە پەروەردگارەو ھەرچۆنئ ھۆى پەيوەستىيەكى بەھىزە لەنيوان ئەندامانى گەلدا،

﴿وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ﴾ خوا نهوپهږې پاده زانای کار دروسته و هه موو بریارو کارو فرمانی به پښی نه و زانین و لی زانی و کار دروستییه هاتوه، زور جینگه ی سهر سهرمانه که نه و ناهامانه نه م هه موو خهرچ و باجه نه بینن که پږنمهکانی نه فامی پیوستیا نگر دووه و نه یکه ن، له چهند بارو پوویه که وه، زور تر هه ژارو بی نه یانی تیډا زیانیار نه بی، نه وه نه بینن و هیچ په خنه ناگرن، به لام زهکات به پاده و پږه ی یه که له سهر ده یان یه که له سهر بیست یان یه که له سهر ژل و هره گیری له داراو دهوله مهندان نه دریتوه به هه ژارو بی نه واکان. نه وه نه فامانه سهر له شتی وا پیروز نه که نه وه و ده مبارزی تیډا نه که ن، نازانن له باتی نه وه هه موو باج و سته مه دهوله تی نیسلام زهکات نه سینن و پیت و فهره کهش هر بؤ هه ژارو بی ده سه لاتانه، نه بی هر کهس چاوی دلی کویر نه بی و بیبهش نه بی هه موو قام و ژیری یه که چون سهر بکاته وه له شتی واو چنه بازی تیډا بکات؟! نه بی چون سهر بکاته وه له وه و به پږنمی سوال کړی و ده ست پان کردنه وه دابنن؟! نه وه نه فامانه نازانن که دهوله ت نه سینن و هر نه وانه ی سهر پیچی لی بکه ن دهوله ت به زور لییان نه سینن و جهنگیان له گهل نه کات. بی گومان زیان له پږنمی نیسلامدا له سهر کارو کرده و پاگیره، پیوسته له سهر دهوله تی نیسلام کار فراهم بینن بؤ هر کهس که توانا بیټ، نه وه ی پیوسته بؤ پیکهینانی کارو کرده و دهکان ناماده ی بکات بؤ کارگه ران، بؤ توانا نییه به شدار بیټ له زهکاتدا، چونکه زهکات زهریبه و مافیکه دانراوه له سهر تواناکان بؤ دهسته پاچه و په که که وتوه کان، دهوله تی نیسلام پږک و پږکی نه کات و نه یگریته ژیر ده ست له کو کردنه وه و دابهش کردندا به پښی بریارو فرمانی خوا، (نیمامی نه حمده و نه بو داود و تیرمزی) حه دیسیک نه هیئن له (نبین و عومه) وه - خوا لییان بازی بی - که نه فرموی: پیغه مبه ر (ﷺ) فرموی: زهکات حه لال نییه بؤ دهوله مندو بؤ که سیک که ژیرو لهش ساغ و پږک و پږک بیټ، هه روه ها حه دیسیک نه هیئن له (عبدالله ی کوږی عه دی) یه وه که دوو پیاو چوونه خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ) داوا ی زهکاتیان لی کرد، نه ویش چاوی بؤ گه ران و لییان ورد بوویه وه دیتی دوو پیاوی ساغ و لیها توون، نینجا پښی

فهرمون: ئەگەر ئەتانەوئ پېتتان ئەدەم. دەولەمەند و توانای کارگەر مافی نییه لە زەکاتدا، زەکات و بەش پەلێکە لە پزیشی دەستەبەرەیی (تکافل) ی کۆمەڵایەتی لە ئیسلامدا، کە ئەو پزیشمە پان و فراوانترە لە زەکات و زەکات بەش و پەلێکە یەتی، زەکات دەر نابێ خۆی بە خاوەنی ئەو بەشە زەکاتە بزانی، بەلکو ئەبێ خۆی بە هاوبەش دابنێ و خۆی بپارێزێ لە خواردن و بەکارهێنانی ئەو بەشە زەکاتە، تا ئەو پادە ی ئەگەر بمرێ نابێ کفن و دفن بکری لەو مالە ی کە زەکاتی تێکەلە، پێش ئەوە ی بەشە زەکاتە کە ی لێ جوی بکریته وە!

ئینجا دیتە سەر باسی هیندیک لە وتار و کرداری بەدی ئەو ناپاکانە، ئەفەرموی: ﴿وَمِنْهُمْ أَلَذِينَ بُذِرْنَ أَلَيْهِ﴾ ئەو ناپاکانە دایە کەسانی کە نازاری دای پێغەمبەر (ﷺ) ئەدەن ﴿وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ﴾ ئەلین: ئەو گوی لە مشتە و گوی بۆ هەموو قەسەیک ئەگری و هەر قەسەیک ی بۆ بکری وەری ئەگری، ئەم وتە بەدە ی ئەوانە دووبارە هەلنەگری، وە ک پێوا یە تیش هاتووە بۆ هەر دوو بارە کە:

۱- مەبەستیان ئەوە بوو: مەترسن لەوە ی گە بەهۆی وتار و کرداری بەدمانەوە ئێمە دەر خات بۆ خەلکی و نابرومان بەری، چونکە ئەچین بۆلای و سویندو پاکانە ئەکەین کە ئێمە دلسۆزو پاکین و ئەویش بڕوامان پێ ئەکات و قەسە کە مان وەر ئەگری.

۱- مەبەستیان ئەوە بوو تەشەری لێ بدەن بەمە ی کە گوی گرو گوی لەگەل مشتە بۆ بڕوادارە کان، بپوا ئەکات بەهەر قەسەیک کە بۆی بگێرنەوە لە بارە ی ئێمەوە (لە سەدی) یەوە پێوا یە تکرارە کە ئەم نایە تە دەر بارە ی دەستەیک لە ناپاکان هاتوو تە خوارەوە یە کێ ئەوانە (حلاسی کوپی سوید) کە ئەوانە وتە ی بەدو ناشایستە یان گوت، ئینجا یەکیکیان گوتی: مەکەن چونکە مەترسی ئەکەین کە ئەم وتانە بگات بە محمد (ﷺ) ئەویش تۆلە مان لێ بسینی، ئینجا (حلاس) گوتی: نەخیر چی ئارەزوو بکەین ئەیلین و ئینجا ئەچین بۆلای چی بلین بڕوامان پێ ئەکات، چونکە محمد گوی مشتە و هەر چی پێ بگوتری بڕوای پێ ئەکات،

قُلْ أَذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ

يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

هرودها چهند پړوايه تيكي تريش هاتوه له هوي هاتنه خواره وېي هم نايه تدا شو
مه به ستانه مان بو پوون نه کاته وه و قورشان و به ده کي له واني گيړايه وه و بهر پر چيان
نه داته وه به مهي که نه فهرموي: ﴿قُل﴾ هي پيغه مېر بهرامېر شو و تهی نه وانه بلې: ﴿أَذُنُ
خَيْرٍ لَكُمْ﴾ گوي گرو گوي له مشتي خيرو چاکه يه بۆتان، زور گوي گره له سروش و وحي
خوا که بوي ديت و نينجا پای نه گه يه ني به نيوه که خيرو چاکه ي تيدا يه بو هم مووان و
مايه ي چاکي خوش به ختي هردو و دنيا تانه نه گهر گوي پرايه لي به کهن، گوي گري خيره
بۆتان و گوي تان لي نه گري و نه زاني نيوه به ناپاک و فرو فيل بازو درون و پوپا ماني کهن و
نايدا له پووتان و نابرووتان نابات و به پني به دي خوتان په فترتان له گهل ناکات ﴿اللَّهُ
رَبُّنَا﴾ باوېرې هيه به خوا، که واته هر هوالتي بدي له باره ي نيوه و هر که سيک و هر
شتيکي تروه به راستي نه زاني، ﴿يُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بېواي هيه و مهيل و نارامي دلي هيه
بو لاي بېواداران و به راستيان نه زاني له بهر نه وه هوال و قسه يان و ور نه گري، بي گومان نه مه
پلاري تيدا يه دهر باره ي ناپاکان که جيگي بېوا و نارامي دل نين. که واته نابي هوال و قسه يان
وهر گري، ﴿رَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ﴾ په حمهت و مېهره بانيه بو نه وانه تان که بېواي هينا وه
به مهي پيغموونييان نه کات و ده ستيان نه گري بولاي خيرو چاکه ﴿الَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نه وانه ي که نازاري فرو ستاده کي خوا نه دن بويان هيه سزايه کي سه ختي
نازار دهر، بهم هر پشه سامنا که له نازار دهران کو تايي باسي هم ده سته يه ي هينا، بي گومان
نازارداني دلي به فېرې پيغه مېر نازين ﴿اللَّهُ﴾ له باره ي نايين و په يامه که يوه هوي بي بېوايييه و
له گهل بېوادا کو نايته وه، هرودها هر نازاردانيکي تريش نه گهر به ده ست قسه ت بو وييت و
مه به ست دژايه تي و نازار داني دلي به فېرې شو بو وي، ﴿لَهُ کَاتِي ثِيَابٌ﴾ له کاتي ثيان هم جيهانه دا، له پاش
کوچکردني بو شو دنيا، به لام نازارداني تر بيجه له دو جوړه، وهک نازارو پي ناخوش
بوونييه هيندي کارو کرده وه که کراوه به پي باوي خه لکي له هه ستان و دانيشتن و قسه و

باسدا، ئەم جۇرئەت گولۇھو ھەرام بوون و نەبوونەتە ھۆى بىرپروايى ۋەمەرچوون لە ئىسلام بۆ
 وئىنە: لە كاتى ژيانى دنيادا مانەو و درىژەدان بە دانىشتن لەپاش نان خواردن لەمىندى
 لەمالەكانىدا، يان وەك دەنگ بەرزكردنەو بەمل دەنگى ئەودا، يان لەدوورەو بەنگ كردنى
 بەدەنگى بەرز بەبى شەرمانە، ئەمانە ۋەئىنەيان ھەر ھەرام و گوناھ بوون و تەمى كراون
 لەسەريان. ھەروەھا ئەم جۆرە كردهوانە ھەر ھەرام و قەدەغەن لەپاش لەدنيا ھەرچوونى
 بەلاى مەندى لەزانايانەو بەلگەيەك لەسەر ئەمە ئەو بوو كە دووپياو لە چەرخى (عمرى
 فاروق) دا - خوا لىلى پازى بى - بەدەنگى بەرز قەسيان ئەكرد لە مەگەوتەكەى پىغەمبەردا (ﷺ)
 ئەويش بانگى كردن و پرسىارى كرد: ئىو خەلگى كويىن؟ ئەوانىش وەلاميان دايەو كە
 خەلگى دوورن و لادىين، ئەويش ھەرموى: ئەگەر خەلگى شارو نزيك بوونايە لىداني باشم
 ئەكردن، واتە دوورى و نەشارەزايەكەتان ئەكەم بە عوزرو بيانو بۆتان، ئىنجا ماوئەو
 ئازار دانى دلى ئال و نەوى لەپاش خۆى بەھۆى ئازاو و بەين تىك چوونىك كە پەيدا ئەيىت
 بەپى باوى خەلگى لەسەر ئەو شتانەى كە مايەى ئازاو و بەين تىك چوون، ئازاردانى
 ئەمانە ھەرچى ھەق و پەوا يىت بە پىى شەرىعەتى خوا ئەو پاست ۋەپوايە و ھىچ
 مەترسىيەكى تىدا نىيە، چونكە ھەرمانبەرى و گوي پايەلى شەرىعەتى خوا لە ھەموو شتى
 پيش ترو بەنرخ ترە، كەواتە ئەبوبەكرى صديق - خوا لىلى پازى بى - پىويست بوو لەسەرى
 پەپرەوى و ھەرمانبەرى ئەو ھەرموودەيە بكات كە خۆى بە گويى خۆى لە دەمى پىغەمبەران
 ھەرى گرتبوو كە ميراتى و كەلەپوورمان لى ۋەرناگيرى ۋە نەوى بەجىمان مەشتىبى لەپاش
 خۆمان سەدەقەيە. ئەو پەپرەوى و ھەرمانبەرىيە پاست پەوا بوو، ھىچ مەترسى يەك نەبوو
 لەوى ھەزرىتى فاطمە - خوا لىلى پازى بى - خەشمناك و دلفازار بى لەوى كە ئەبوبەكر
 بەشدارى نەكرد لە (فەك) و نەوى بەجىما ۋە پىغەمبەرى خۆشەويست (ﷺ) ھەرچوونى ناكرى
 لەوى ھەزرىتى فاطمە نا ھەرمانى جىنشينەكەى باوكى كردو ناپەزايى دەپرى لە
 پەريارەكەى، چونكە بە پىى پووكەش و پوالەتى ئايەتى ميرات پەريارەكەى بە لاو پاست و
 شەرى نەبوو، ھەر پەريارىك دژو نەگونجاوى ئايەت يىت گويى بۆ ناگيرى، ئەو ناپاكانە
 كاتى ھەستيانكرد بەوى بەدو ناپاكيان ھەركەوتوو و بى ئابروو بوون لى پەواداران،

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٢﴾
 أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنِ يُكَادِرُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

کاتی که هستیان بهر کرد کهوتنه سویندو پاکانه و خوپاک کردنه وه له و تارو کرداره ی که هستان پئیان و گوئیان نه بوو له خه شمی خوا لییان وهک دست نیشان نکات که نه فهرموی: ﴿يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ﴾ سویند نه خون به خوا بۆتان بۆ نه وه ی پازیتان بکن، نه وهش به پیی باوی ناپاکان له هه موو چهرخ و زهمانیکدا، کهله پاشه ملی کردار و تار ی بهد و ناپه سهند نه کهن و نه یلین، ئینجا له پرودا نه که ونه سویندو پاکانه و مه رمای کردن، به لام نه فامن نازانن پازی کردن و په زامه ندی خه لکی هیچی تیدا به سهر نییه، نه وانه هه ولی په زامه ندی خه لکی نه دن له کاتیکیدا ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ﴾ خوا و فروستاده که ی خوا شایسته تره به وه ی پازی بکن ﴿إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نه وانه بهرودار بووین و بهر وایان هیه، واته نه گهر نه وانه که لاف بهر وای نه دن و سویند نه خون له سهری، به پرستی بهر وادارن ده ی با خوا و پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ پازی بکن له خویان، چونکه په زامه ندی نه وان و پازی کردنیان سوود و نرخ ی هیه و پازی خه لکی به ته نیا هیچ نرخ کی نییه، چونکه خه لکی هیچ نییه و هیچی به ده ست نییه، به لام نه وه ی که بهر وای نییه نه فامه، گوئی نییه له په زامه ندی خوا و هر خه ریکی نه وه یه خه لکی پازی بکات، به تایبه تی نه و ناپاک و بن بهر وایانه هه میشه خه ریکن به زۆردار و کار به ده سته کانه وه و به ده ورو بهر یاندا دین و مه رمایان بۆ نه کهن. به پروکesh و پوالت نه بوایه له باتی (ان یرضوه) (ان یرضوهما) بوایه، واته خوا و پیغه مبه ر که ی شایسته ترن به وه ی پازیان بکن، به لام ده سته واژه که ی قورشان بهرزو بلنده، چونکه وانیشان نه دات که پازی کردنی پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ پازی کردنی خوایه، که نه وهش مه بستکی گرنگه و پیویسته گه یاندن و نیشان دانی نه گهر به پیی پروکesh که بوایه نه و مه بسته گرنگه ی نیشان نه ده دا، ئینجا شیوه پر سیاریک ئاراسته نکات بۆ سه رزه نیشتی نه و ناپاکانه و ترساندنیان، نه فهرموی: ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنِ يُكَادِرُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾
 ﴿نایانه وانه نیانزانیوه که هر که س دژایه تی و بهر بهر ه کانیی خوا و فروستاده که ی بکات،

فَأَن تَارَ جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿١٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ أَلَّا

تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَزِرُوا

﴿فَأَن تَارَ جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا﴾ بئ گومان بۆ ئەو کەسە ھەیە ناگری دۆزەخ بەجۆریک
ھەمیشەیی ئەبەن تیایدا ﴿ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾ ھەرئەو بەرپرسیوایی و زەببونی زۆر گەورە.
ئەو نەقامانە ئەترسان لە بەندەیانێ خوا بەھۆی ئەووە سویندو پاکانەیان بۆ ئەکردن،
تا پازریان بکەن و ئەو گومانەیی پێیان ئەبرا نەمێنێ، ئەی چۆن ئەترسان لە پەروردداری
ئەو بەندەیانە و بوونەوەر، لە کاتیکیدا ئازاری دلی پیغەمبەرەکیان ئەدا (ﷺ)، جەنگیان
ئەکرد لەگەڵ ئایینەکەیی، ھیچکەس رایەکی ناگەوئ جەنگی خوا بکات، بەلام جەنگ لەگەڵ
ئایین و پیغەمبەرەکەیی (ﷺ) وەک جەنگ لەگەڵ خۆی وایە و لەبەر ئەوەی ئەو پەری بەدی و
سەختی کردەوہەکیان نیشان بدات ئەو کردەوہ بەدانەیاننی دانا بە جەنگکردن لەگەڵ خوادا،
ئەو ناپاکانە لەبەر ترسنوکیان ئەتوانی ئەوەی لەدلیان دایە دەری بپن، ئەترسان لەوەی
قورئان راستیان لی بلی و نیاز و نیەتەبەدەکیان دەرخت وەک دەست نیشان ئەکات بۆ ئەوہ
کە ئەفەرموی: ﴿يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ أَلَّا تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ ناپاکەکان
مەترسی ئەکەن لەوەی سوورەتیکی بەئیریتە خوارەوہ بۆ سەریان و لەبارەیانەوہ و ھەوالیان
پێیدا بەوەی کە لە دلیاندا، واتە ئەوەی کە لەدلیاندا، و ئەیشارنەوہ. ئەو سوورەتە دەری
بخات و بلو پیغەوہ لەناو خەلکدا و ئەمانیش لەدەمی خەلکی بیسن، ئەو سوورەتە
ھەوالەکیان بداتی، ئەو ناپاکانە ھەرچەند بپروا بوون، بەلام لەھەمان کاتدا دوو دل بوون
لەبارەیی پیغەمبەرەوہ (ﷺ) ھیندیکیان گومان و دوو دلێەکیان بەھیز بوو، جا لەبەرئەوہ لەو
بارەییەوہ مەترسیەکیان ھەبوو، بەکورتی ئەو مەترسیە دژی ناپاکی و بپرواییەکیان نییە و
کۆئەبنەوہ لە دلیاندا، ھیچ گریەک نییە لەوہدا، ئینجا لەگەڵ ئەوہ گومان و دوو دلێەیان
ھەلنەگری دەربیرینی مەترسیەکیان بە شیوەی لاقرتی بوو بپرواوەکانی وەک ھیندی
ئەفەرموون وەک ھەلنەگری دەربیرینی مەترسیەکیان ھەر بە شیوەیەکی راستی بیت وەک
زۆریە و جەماوەر لەسەر ئەوہن و پووکیشی ئایەتەکەس و نیشان ئەدات، جا لەسەر بارو پای
یەکەم ئەمەیی کە ئەفەرموی: ﴿قُل﴾ ئەی پیغەمبەر بلی پێیان: ﴿اسْتَزِرُوا﴾ لاقرتی بکەن،

إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخْشَوْ

وَلَنَعْبُدُ قُلُوبَ آبَائِهِ وَآبَائِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ﴾ بهر راستی خوا دهر خهرو ناشکرا کاری نهو ديه که مهترسی
لی نهکن و خو تانی لی نه پارین، لهسر نه باری یه که مه نه فرموده ديه بؤ بهر پرچ
دانهوه هه پرده شهیه لهوانه و ههوال دهره بهوهی که خوا نهوهی له دلیاندا یه دهری نه خات و
بی نابروویان نهکات، لهسر بارو پای دووم نه بی بلین: مه بهست نهوهیه: نهی پیغه مبه
به هه پرده شهوه بلی بهوانه: ﴿أَسْتَهْزِئُونَ﴾ ناپاکی به کار بین، چونکه ناپاکان له راستیدا نه یانهوی
لاقرتی بکه و پیشه و کرده و که یان هر فزو فیل و لاقرتییه، هیندی نه فرمودن: پاناوی (هم)
له (علیهم) و (تنبهم) دا نه گه پرته وه و بؤ بهر واداران، واته ناپاکه کان مهترسی نهکن لهوهی
سووره تیک بهینریته خواره وه بؤ سر بهر واداران که ههوالیان پیدات بهوهی که له دلی
ناپاکه کاندا هیه، بهم جو رهش هر پرته وه نه گونجی، لهسر هر بار مه بهست به وتی
﴿أَسْتَهْزِئُونَ﴾ هه پرده شه کردنه لهو ناپاکانه، ﴿وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ﴾ سویند به خوا نه گه پرسیار
بکهیت و لهو ناپاکانه لهبارهی نهو قسه و وتانهی که گو تویانه ﴿لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخْشَوْ
وَلَنَعْبُدُ﴾ له و لامدا نه لین: نیمه هر دمه ته قه که مه گالته مان کردوه و پاباردن به قسهی
پرو پوچ بؤ برینی پرته که له به شیوهی راستی نهو قسانه مان کردبی، ﴿قُلْ آبَائِهِ وَآبَائِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾ بلی پینان: نایا نیوه به خوا و به نایه ته کانی و به فرو ستاده و
نیرا وه که ی لاقرتیتان کردوه و نه یکه؟ چند بریویه تیک هاتوه لهبارهی چند پرو داویکی
تایبه تیهوه لهوهی هاتنه خواره وهی نه نایه تانه دا که خه ریکین پینانه وه و نه زین له ژیر
سایه یاندا. (نهو معشری مه دینی) له چند که سیکه وه نه گه پرته وه: که یه کن له ناپاکان نه لی:
من قورشان خوینه کان هر به وه نه بینم که چلیسترو سک برسی ترو درو زنترو ترسنوک
ترمان، نهو قسه یه نه گه یه نری به پیغه مبه (ﷺ)، نینجا نهو ناپاکه دیت بؤلای پیغه مبه (ﷺ)

له کاتیکدا پښکه وتووې ووا به سهر حوشره که یوه. نینجا نه لئ: نه ی پیغه مبهری خوا نیمه
هر دمه ته قه و قسه ی پرپوچ و گالته مان کردووه به شیوه ی پاستی نه و قسانه مان
نه کردووه. نینجا پیغه مبه ریش (ﷺ) نه م نایه تانه ی فرموو: (قُلْ اِيَّاكَ وَآلِيكَ وَرَسُولِكَ كُنْتُ
نَسْتَهْزِئُوكَ) (محمدي کورې نيسحاق) نه لئ: ده سته يک له ناپاکان له و سه فهردها بوون بو
ته بوک، هينديکيان نه يانگوت به وانی تر: نایا نیمه و نازان جهنگ و تن هه لچوون له گهل
پژمدا وک جهنگی ناو عه رب وایه؟ سویند به خوا وک به بهرچاومه وه بیت سبه ينی نه تان
بینم به چله کراوی و بالی به سته، مه به ست نه وه بوو بیم و ترس بخاته ناو بروداران،
نینجا (محتسی کورې حمید) گوتی: سویند به خوا من پیم خوشه و پازیم به وه ی هر کام له
نیمه سهد جهلده ی لی بدری و نه ک قورئان بیته خواره وه له سهر نه م قسانه ی که نه یکه یین. له و
کاته دا پیغه مبه ر (ﷺ) نه فرموئ به عمار: بکه به و تاقمه و پرسیاریان لی بکه له و قسانه ی که
کردیان، نه گهر نه چوونه ژیر بلئ: نه وه تان گوت و نه وه تان گوت، نینجا عمار پویششت بولایان،
نه وه ی پی گوتن، نینجا نه وانه هاتنه لای پیغه مبه ر (ﷺ) ده ستیان کرد به عوزرو به هانه
هینانه وه و گوتیان نیمه هر که مه مان کردووه. له (قتاده) وه ریوایه ت هاتوو که نه فرموئ:
کاتی پیغه مبه ر (ﷺ) نه پویششت بو ته بوک هیندی له ناپاکه کان که له دوروبه ری بوون گوتیان:
نایا نه م پیاوه به نایه قه سرو قه لاکانی شام بگری؟ زور دووره شتی و، نینجا خوا
پیغه مبه ری ناگادار کرد به وه. نینجا پیغه مبه ر (ﷺ) فرمانیدا و فرمووی: نه وانه م بو
بوو ستینن، نینجا هات بو لایان و فرمووی پییان: نه وه تان گوت و نه وه تان گوت. نه وانیشت
گوتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا نیمه هر مه به ستمان که مه و گالته بووه، نینجا دهر باره ی نه م
نایه تانه هاتنه خواره وه. دیاره نه و قسانه ی نه وانه له گهل بر و او بیروباوه ری نیسلامدا
ناگونجی و هر که س نه و قسانه بکات له نیسلام دهر نه چی له بهر نه وه فرمانیدا که نه و شیوه
پرسیاره یان ناراسته بکات بو بیزاری دهر برین و سهرزه نشت و سهر سوپه یانان،

لَا تَعْلَـذِرُوا فَاذْكُرْتُمْ بَعْدَ إِسْنَادِكُمْ إِن نَّعَفَ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ تُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ
كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٦﴾ الْمُتَفَقُّونَ وَالْمُتَفَقِّتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ

ئینجا فرموی: ﴿لَا تَعْلَـذِرُوا﴾ عوزرو بهمانه مهیننهوه و خهړیک مهن پنیوهوه ﴿فَاذْكُرْتُمْ﴾
بَعْدَ إِسْنَادِكُمْ بهراستی ئیوه بی پروابوون و بی پرواتان بهکارهینا له پاش پرواهیتان، واته
بی پرواییه که تان دهرپری و ناشکراتانکرد له پاش ئهوهی که له مو بهر پرواتان دهرتهپری و
خوتان به پروادار نیشان ئهده، ئه بی بهر جوړه مه بهست بیت، چونکه شتیکی ناشکرایه که
نا پاک بی پروایه و به پروادار دانانری له راستیدا، پالفتی مه سهله که ئهوهیه: ئه وانه له وه و بهر
به پروادار دانراون تا ئه و قسه و باسه یان لی دهرکهوت، ئیتر پاش ئهوه بوون به بی پروا و له
پریزی پرواداران دهرچوون به پووکهش و پواله تیش، ههرچوئی له راستیدا هر پروادار
نه بوون، ﴿إِن نَّعَفَ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ تُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ ئه گهر ئیمه ببورین و
خوش بین له دهسته و تاقمیک له ئیوه بهوهی گهرانه و تان، سزای دهسته و تاقمیک ترتان
ئهدین بهوهی ئه وه و ئه مانه هر تاوانبار بوون و هه میشه بین له سر تاوان و ناپاکی واته
ئه گهر ئیمه ببورین له ههرکه سی که له ناپاکانه بهوهی تویه و گهرانه وهی له ناپاکی و قسه ی
بهده، نابی بهوه که سیکی تریان هه لځه له تی، چونکه بی گومان سزای ئه وانه ئه دین که
نا گهرینه وه و بهر دهمام ئه بن له سر تاوانی خوین.

له پاش نیشاندانی چهند نمونه یه که له وتارو کرداری بهدی ئه و ناپاکانه ئینجا به
شیوه ی گشتی بارو سیفته ی سره کی ناپاکه کان پوون ئه کاته وه: ﴿الْمُتَفَقُّونَ﴾
وَالْمُتَفَقِّتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ پیاوه ناپاکه کان و نافرته ناپاکه کان هیندیکیان له هیندیکیان و
له یه کترن، واته یه که سروشتیان هیه و یه که شیوه یان هیه تا پاده یه که وه که هر کام بهش و
پارچه یه که بن له ویت، بهلی بهراستی ناپاکه کان له هه موو چهرخ و ولایتیدا له سر یه کبارو
سروشتن ههرچند جیاوازی له هیندی و تارو کرداردا، هه موو بهد نیازو بهد گومان و بهد
مه بهستن، هه موو دل پیسو و دوو پوون، بی هیژو لاوازو ترسنوکن له بهرنگاری پووبه پروو،
له وه ی نیازو مه بهستی خوین دهرپن بی پیچ و پهنا، پیلان بازو تانه و ته شر دهرن له
خه لکی،

يَا مُرُوتَ يَا مُنْكَرَ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ
 الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٧﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿١٨﴾ كَذَلِكَ مِنْ قَبْلِكَ مَكَائِلُ
 أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ آتُونَ لَا وَأَوَّلَ مَا قَالَتْ لِفَتَاهِ

نیشانه و به لگهی ناشکرایه له سر نه مانی که باسکران و نه ویه که نه فرموی:

﴿يَا مُرُوتَ يَا مُنْكَرَ﴾ فرمان نه دن به کارو کرده وی ناهق و بی شرعی که بیزارو
 نه ویسته یه، به دترین بریتیه له بی پروایی و دژیته تایینی پاکي ئیسلام، ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ
 الْمَعْرُوفِ﴾ جلوگیری نه کن له کارو کرده وی هق و شرعی که ناسراو و هرگیراو
 په سهند کراوه و سر دهسته و پویه بریتیه له پروا و په پره وی تایین و شریعه تی خوا
 ﴿وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ دهسته کانیان نه قوچینن له به خشن و به ختکردنی مال له پری خوا،
 چروکی به کار دینن مه گر بؤ پیا و پروپامایی، نه وانه ﴿نَسُوا اللَّهَ﴾ خویان له میرچووه و
 وازیان لیهنه و گویان لی نییه ﴿فَنَسِيَهُمْ﴾ به وی نه ووه خویاش وازی له وان هیناوه
 بهم په نگه هیچ نرخیکی بؤ دانه نان، نه له دنیا و نه له پوژی دوا پیدا، بیبهشی کردون
 له یادی خوی و بنده می و خو نریک خستنه و لی به فرمانبیری و گوی پایلی بوی به وی
 نه ووه بهش بران له نه جرو پاداشت له پوژی دوا پیدا، ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ﴾ به راستی ناپاکه کان هر نه وان گیشتون به پایان و پوژونه خواره و
 له لادان له تایین و ریگهی خوا، له گوی پایلی و فرمانبیری خوا. له پاش باسی بارو حالیان،
 ئینجا باسی نه و نه کات که ناماده ی کردوه بویان له گل هه موو برا بی پروا کانیان،

ئەفەرمۇي: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ﴾ خوا بەلئىنى داۋە و بەلئىن ئەدا بە پىاۋە

ناپاكەكان و بە ئافەرتە ناپاكەكان و بىي پرواكان بە تىكپرايى و ھەموو ﴿نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾

بە ئاگرى دۆزەخ كە بچنە ناۋى و سزا بدرىن پىنى لەكاتىكدا ئەمىننەۋە و تىايدا بە دوورو

درىژى و ھەتا ھەتايە، ﴿هِيَ حَسْبُهَا﴾ ئاگرى دۆزەخ بەسە بۆيان و ئەو پەپە لە تۆلەدا

﴿وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ خوا ئەفرىنى لىكردوون و دورى خستوونەتەۋە لەبەزەيى و مېھرەبانى خۆى

﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ بۆيان ھەيە سزايەكى نىشتەجىي دامەزراۋى ھەمىشەيى بە بىي پىرەنەۋە،

واتە جوړىكى تر لە سزا بىجگە لەسزاي ئاگر، يان مەبەست دووبارە كردنەۋەيە بۆ سزاي

ئاگرەكە كەباسكرا. ئەو سىروشتە بەدە گومرا كەباسكرا بۆ ئەو ناپاكانە شتىكى تازەى ئەو

زھور نەبوو، بەلكو لە مېژوۋى ئادەميدا ويئە و نموونەى ئەوانە بوو و تىپەپرى كردوۋە، ئەو

ويئە و نموونانەش دووچارى دەردى خۆيان بوون، لەپاش ئەۋەى كە ماۋەيەك پايان

بواردوۋە و ئەو بەشەى كە خوا بىريارى دابوو بۆيان دەست كەوتيان بوو، ئەوانەى پيشوو

بەتتىن ترو بەھيژ تىربوون لەمان، مال و ئەولاد و سامانيان زۆر تر بوو كەچى ھىچ سووديان

وەرەگرت، جا قورئان ئەمانى ئىستە ئەترسىننى بە بەسەر ھات و پروداۋى ئەو ويئەيانە،

بەلكو كۆتايى يىزن و پىنى پاست بەدەتە بەر، ئەفەرمۇي: ﴿كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ واتە ئەى

ناپاكەكان ئىۋە بە ويئەى ئەوانەن كە ھاتن و تىپەپىرمانكرد لە پيش ئىۋەدا ﴿كَانُوا أَشَدَّ

مِنْكُمْ قُرْبًا﴾ ئەوانە بەتتىن تىربوون لە ئىۋە لەبارەى ھىزو توناۋە ﴿وَأَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا﴾ زۆر

تىن لەبارەى مال و سامان و ئەولادەۋە ﴿فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾ ئىنجا ئەوانە شادمان بوون و

پايان بوارد بە بەشى خۆيان لە خوشى و لەزەتتى كە خوا بۆى بىريار دابوون،

فَأَسْتَمْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا أَسْتَمَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضُّمٌ كَالَّذِي خَاصُرًا
 أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١﴾

﴿فَأَسْتَمْتُمْ بِخَلْقِكُمْ﴾ نینجا نیووش پاتان بواردو شادمان بوون به به شهکه ی خوٲان
 ﴿كَمَا أَسْتَمَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ﴾ هرچونئ نهوانه ی کهله پیش نیوموه بوون پریان
 بوارد به به شهکه ی خوٲان ﴿وَخُضُّمٌ كَالَّذِي خَاصُرًا﴾ پوچوونه خوارهوه لهشتی برپوپوچ و
 بیٲنرخ و بهتالدا بهوینه ی نهو دهسته و تاقمه ی که پوژوونه خوارهوه، یان بهوینه ی پوچوونه
 خواری که نهوان پوچوون تیایدا ﴿أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ نهوانه ی
 که باسکران کردهوه کانیا ن پویشتن به بیٲ سوود، نهو کردهوانه یان که چاک بوون و نهگر
 لهسر برپوابوونایه و لهبر خوا بوونایه هو ی نهجرو پاداش نهبوون لای خوا، نهو کردهوانه
 هه موو به بیٲ سوود و بهرهم پوشتن و هیچ نیشانه و دروشمیشیان نهما لای خواوه هیچ
 سوود و نرخیا ن نهبوو نهله دنیا له پوژئ دواپییدا، له پوژئ دواپییدا ئاشکرایه، چونکه هر
 کردهویهک لهسر برپوا دانه مزرا بیٲ و لهبر خوا نه بیٲ هیچ نهجرو پاداشتی نییه، لهم
 دنیا به شدا به هو ی دهرکه وتنی ناپاکیه که یان و ئابروو چوونیا ن، ههروه ها به هو ی بهسر هاتی
 خراپ و مردن و نهگه یشتنیا ن به ئاوات و ئامانجیا ن، بیٲجگه له هه موو نهوانه نهو کردهوه
 چاکانه یان وه که پوژئ دواپییدا هیچ نرخیا ن نییه، ههروه ها له دنیا به شدا نایانگیرتته وه له
 خراپه کاری و خوو رهوشتیا ن ناگوژی، که واته هیچ بهرو بهرهم میکی ئابیٲ بوٲیا ن، ﴿
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هر نهوانه ن ره نهجه پوژو زیانباری راسته قینه و گه یشتوون به
 پایا ن له زیانباریدا، چونکه به جارئ دنیا و پوژئ دواپییا ن له دهست دهرچووه، نهوانه خوٲیا ن
 ماندوو کرد له درٲایه تی و بهر بهرهم کانی ئابین و پیغه مبه رانی خوا دا که چی هیچیا ن
 نه که وت بیٲجگه له بهش برپای هه ردو دنیا، خوا په ناما ن بدات، نینجا نه یاتترسیئن و سه رزه
 نشتیا ن نه کات به باسو بیرخستنه وه ی چند گهل کومه لیکی به ناو بانگ که هه وال و دنگ و
 باسیا ن گه یشتبوو بهو ناپاکانه، نهو گهل کومه لانه یان بیر نه خاته وه که به هو ی گومرایی و
 لادانیا ن له ئابین و بهرنامه ی خوا، بهری قارو خه شمی خوا که وتن قاله ریشه ی میٲنا ن و
 بهر یسوایی و بهش برپای بهرو و سزای پوژئ دواپی بهر پی کردن،

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ
وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٧﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

نه فرمود: ﴿ اَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾ ثابا نه هاتووه بۇيان و پنيان نه گه يشتووه
هوال و داستاني گرنكي نه وانهي كهله پيش نه مانه وه هاتن و بوون لهه جيهانه دا، ثابا
نه هاتووه بۇيان هوال و داستاني گرنكي ﴿ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ
مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَةَ ﴾ كهله كهي نوح و عاد و سهمود و كهله كهي ثيبراهيم و خاوهن
دانيشتواني مهديه و شاره كاني زيروزه بهر كراو، واته شاره كاني كهله كهي لوت. ﴿ أَتَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ﴾ نهو كهل و نوممه تانه فروستاده و پيغه مبه ره كانيان هاتن بۇلايان به
موعيزه و بهلگه پروونه كانه وه، نينجا وه كه له چهند شوينيكدا قورنان باسي فرموو، نه وانه
بروايان نه ميئا و سهركيشيان كرد به موي نه وه و خوايش له ناوي بردن ههركام به سزاو
توله يه كهله قورناندا باسكراوه، ﴿ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ ﴾ نينجا نه بووه و باوي خوا نه وه
نه بووه كه ستميان لي بكات، واته داد و كاردروستي خوا داخوازي نه وه نه بوو كه به بي
تاوان توله يان لي بسيني و بهو جوژه له ناويان به ري، ﴿ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴾ بهلكو
نه وانه ستميان له خويانكره به مه ي سهركيشيان بهكار ميئا و گوييان نه دا به فرمان و
فروستاده كاني خوا. مه بهست له ميئاني نهو نمونه و وينه يانه نه وه يه كه بي پرواياني نهو
نوممه ته به هه موو جوژه كانييه وه بزائن كه باوو ره وشتي خوا دهر باره ي بنده كاني له سه ر
يهك باره و گوڤراني نيهه، كه واته با فرياي خويان بكهون پيش نه وه ي كاريان له كاره كا بترائي،
فرياكه ون و گوي پرايه ل و ملكه چ بن بۇ فرمانه كاني خوا و فروستاده كه ي خوا تا به ري خه شم و
توله ي خوا نه كهون، وه كه نهو كهل و نوممه تاني تره.

ئىنجا بەرامبەر ناپاك و بى بېرواكان، نىشان ئەدات كەلە كارو پەروشت و ھەست ۋ ھۇشدا
 دژو پىچەوانەنى ناپاك و بى بېرواكان، ئەفەرمۇي: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ پىاۋە
 بېروادارەكان و ئافەتە بېروادارەكان ھىندىكىيان دۆست و خۇشەويست و كۆمەك و يارمەتى
 دەرى ھىندىكى تىرئان، واتە دۆست و يارمەتى دەرو كۆمەكى يەكتىن. دەستەواژەكەى
 قورئان ژۇر و دەو بايىرى لى بىكرىتەۋە، دەربارەى ئەوان فەرموو لەيكتىن، واتە لەسەر يەك
 بارو يەك سىروشتىن، ئىتر نەيفەرموو: كۆمەك و يارمەتى دەرى يەكتىن، چۈنكە ناپاكەكان
 بى ھىزو لاوازو ترسنۇكن ناتوانن يارمەتى دەرو كۆمەك بىن تەئانەت لەناو خۇشياندا،
 ھەرچەند بى بېرواكانى تر بەتايىبەت نامەدارەكان لەناو خۇياندا ئەبىن بە كۆمەك و يارمەتى
 دەرى يەكتىر ۋەك لە چەند ئايەتتىكىدا ئەۋە نىشان ئەدات، كەۋاتە لىژەدا كە كرارون بە ھاوسەرو
 ھاۋرىنى ناپاكەكان ئەبىن ئەۋ سىفەتى كۆمەك و يارمەتەيان بۇ باس ئەكات، بى گومان
 بېرواداران كاتى كە بېروادارى راستەقىنەى قورئانى بىن، ئەبى يەك پارچەبىن و يەكىتى و
 برايتەى و دەستە بەرەى پەروشت ۋ پىشەيان بىت. بەدۋاى خىرو چاكەدا بگەرىن بۇ يەكتىر
 بەرگىرى شەپو خراپە بگەن لە خۇيان و لە يەكتىر ۋەك دەست نىشان ئەكات ۋ ئەفەرمۇي:
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ عَظِيمًا﴾ فەرمان ئەدەن بە چاكە و جەلەگىرى ئەكەن لە خراپە،
 جالەبەر ئەۋە بەيەك پىزو يەك كۆمەل ئەۋەستىن ۋ ھىچ ھۇى ناپىكى ۋ دوۋبەرەكى نىيە لە
 نىۋانىياند، لەمەر كاتىكىدا ناكۆكى و دوۋبەرەكى بوو، ئەۋە بى گومان لاياندۋە لەراستە
 شەقامەكەى خۇيان. ﴿وَيُحْسِنُونَ الصَّلَاةَ﴾ بەرىك و راستى نوپۇز بەجى ئەمىنن، كە ھۇى
 پەيۋەستىانە بەخواۋە ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ زەكات ئەدەن، كە پەيۋەستى ئەخاتە نىۋان گەل و
 كۆمەلى مۇسلمان، شىۋەيەكى راستەقىنە بۇ خۇشەويستى و كۆمەك و دەستەبەرەى ناو
 گەل و كۆمەل ﴿وَيُطِيعُونَ أَمْرًا﴾ فەرمانبەرى و گوى پرايەلى خواۋ فروستادەكەى ئەكەن و
 ھەمىشەى و بەردەۋامن لەسەرى، كەۋاتە ھەۋەس ۋ ئارەزۋىيان ھەر فەرمانى خواۋ
 پىغەمبەرە (ﷺ) دەستۋور و ياسايان ھەر شەرىعتى خوايە، سەرناكە ئەۋە لە ھىچ
 بېيارىكىيان، بەھۇى ئەۋەۋە يەك رىگە ئەدەنە بەرو يەك مەبەست ۋ ئامانجيان ھەيە، كەۋاتە
 لانا دەن لە تاقانە رىگەى خۇيان كە ھەر ئەۋە راست و گەيەنەرە بە كامەرانى ھەردوۋ جىهان،

أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

﴿أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ﴾ ثلوانه بن گومان خوا میهربانیان پی نهکات و نه پانخاته بهر بهزهیی خوی، شو بهزهیی و میهربانییه تهنا بو پوژی دواپی نییه، به لکو یه که مجار له حیانه ندایه، به نارامدان به دل و په یوهستی به خواوه، له چاودییری خواو پاراستنی له پروداو و به سهرهاتی به دو خراپ، ثم چوار سیفته و کردهوه گرنگی ثم خوا پندوانه بهرامبره له گهل شو چوار کردهوه سیفته به دانهی ناپاکهکان، فرمان به خراپه و جله و گیری له چاکو له بیر چوونی خواو چروکی و چنگ قوچراوی، بهزهیی و میهربانییه کهی خوا بو شو پرواداران بهرامبره بو نهفرینه کهی خوا له ناپاک و هموو بی پرواکان، شو چوار سیفته و کردهوهی پرواداران هوی سرکهوتن و زال بوون و کار بهدهستییه له ولاتدا ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به پاستی خوا زالی توانای کاردرسته، نه توانی شو پروادانه که دوست و یارمتهی دهری یه کتن زالیان بکات و نایین و شریعتی خویان پی سربخت، خوا لیزان و کار درسته که پیریاری زال بوون و سرکهوتنی داوه بویان، تا ولات چاک بکن، نایین و وتی خوا بیارینن،

نیجا بهرامبر سزاو نهفرینی خوا له ناپاک و بی پرواکان، ثم بهلینه گهرهیه نه دا به پرواداران: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ﴾ خوا بهلینی داوه بهلین نه دات به پیاره پروادارمکان و به نافرته پروادارمکان، بهلینی بههشتانیک که: ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پروادارمکانی دین و نه چن له ژیری شو بههشتانه دا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به جوژی نه میننه وه له بههشتانه دا به نیجگاری و هتاهتایه، ﴿وَمَسْكَنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ بهلینی داوه پنیان به چهند کوشک و جی و شوین و ماویه کی پاک و خاوین که دل نه حویتهوه و شادمانه تیایاندا، له باخت و بههشتانیک نیشته جی بوون و مانهوهی نیجگاری، یان مه بهست بههشتانیک یایه تین که خوا نه زانی چون و شو فریشته و کسانکی که خوا ناشنای کردون پییان، سهرباقی شو هموو ناز و پرزه له هموو شت گهره تریان پیته دات وه که نه فرموی:

﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ به‌شیکي کم له ږم‌زاهندی له‌لاین خواوه که ښی به‌خشی به‌وان

که‌وره‌تره له هه‌موو شتیک، چونکه سهرچاوه و کانی هه‌موو خیر و خوشی و شادمانیه‌که، هیندی نه‌فرموون: مه‌به‌ست نه‌ویه: ږم‌زاهندی له‌لاین خواوه که به‌رزو بلنده و خوا ښی به‌خشی به‌وانه که‌وره‌تره له هه‌موو ښو به‌لینانه‌ی که خوا داوینتی به‌وانه، ښیر مه‌به‌ست به‌م ږم‌زاهندیه بینینی خوا بیت وک هیندی زانایان فرموویانه یان هر مه‌به‌ست ږوکه‌ش و ږوواله‌ته‌که‌ی بیت وک زویرره نه‌فرموون و ښم ه‌دیس‌ه‌ش ه‌روا ښشان ښدات که (بوخاری و موسلیم) هی‌ناویانه له (ښو سه‌عیدی خودریه‌وه) که نه‌فرموی: پیغه‌م‌بر (ﷺ)

فرموی: خوا نه‌فرموی: به‌به‌ه‌شتیه‌کان ښایا پازی بوون؟ ښوانیش ښلین: ښی ږه‌ره‌دگارمان ښایا چی هه‌یه بو ښمه که‌پازی ښمین له‌کاتیکدا نه‌وه‌ی که به‌خشیوته به ښمه به‌هیچ که‌ست نه‌به‌خشیو له دروستکراوه‌کانت؟ ښویش نه‌فرموی: بزائن چاکتر له‌وه‌تان پی‌ښه‌خشم، ښوانیش ښلین ښایا چی له‌وه چاکتره که پی‌ښه‌خشیوین ښی خوایه؟ ښویش فرموی: ږم‌زاهندی خوږ ښده‌م به‌سهرتاند ښیر هرگیز لی‌تان نارازی ښام، خوا به میهره‌بانی خو‌ی به‌شدارمان بکات له‌ودا ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَرُّ الْمَظِيءُ﴾ نه‌وه‌ی که باسکرا، یان هر ږم‌زاهندیه‌که، هر نه‌ویه که‌یشتن به‌نامانجی که‌وره، سه‌بارت به به‌ه‌شت و نازو ږیزه‌کانی ږیوایه‌تی زوړو زه‌بنده هاتووه و هیندی‌کیان به‌هیزو هیندی لاوان، هرچند به‌هیزه‌کان دیاری ږراون و جوئ کراونه‌ته‌وه، به‌لام نه‌وه‌ی که قورئاندا هاتووه به‌سه و ښیر پی‌و‌ست ښیه به‌و ږیوایه‌تانه، هر ږیوایه‌تیک به‌هیزو سه‌حیح بیت هر ږاله و ږوونکرده‌نه‌ویه بو‌نه‌وه‌ی له‌قورئاندا هاتووه، خوابه‌میهره‌بانی خو‌ی بی‌باوهره‌کانی به‌شمان نه‌کات.

له‌پاش باسی سیفته‌ی ږرواداران‌ی راسته‌قینه و سیفته‌ی ښاپاکه‌کان که لاف ږروا ښی ښده‌ن و له دل‌وه ږرواداران ښی، ښنجا فرمان ښدات به پیغه‌م‌بر (ﷺ) که تی‌کو‌شان و به‌ره‌ره‌کانی بکات له‌گال بی‌ږرواکاندا به تی‌کپایی، بی‌ږروای ناشکرا و چ بی‌ږروای نه‌ینی که ښاپاکه‌کانه، قورئان ږوونی نه‌کاته‌وه که ښو ښاپاکانه له‌پاش موسلمان بوونیان له ښسلام دهرچوون و بی‌ږروا بوون، نیازی کاریکی به‌دیانکرده که پی‌ښه‌یشتن، سهر سوږنه‌هینتی له خشم و قینیان له پیغه‌م‌بر (ﷺ) له‌کاتیکدا که ناردن و ږه‌وانه کردنی هر خیر و فری به‌ره‌که‌ت بوو بو‌یان، ښنجا هانین ښدات بو‌گه‌رانه‌وه و توبه، ښی‌اتر‌سی‌ښتی له نه‌گه‌رانه‌وه و

(به‌رده‌وامیان له‌سهر ښو بارو ږیگه‌ی که داویانه‌ته به‌ر)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ

الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

ئەفرەمۆی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەسە پێغه مەبەر ﴿جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ تێکۆشان و بەربەرەکانی بکە لەگەڵ بێ بڕواکان و ناپاکەکان ﴿وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ پەقی توندو تیژی بەکاربێنە و نەرم و نیا نەبە لەگەڵیان، ئەسە پێغه مەبەر تۆ لە دنیا دا بەو جۆرە بە لەگەڵیان لە پوژی دوايشدا ئەوانە بەم جۆرە ئەبن کە ئەفرەمۆی: ﴿وَمَا وَهُمْ جَهَنَّمُ﴾ جێ و شوێنی ئەوانە دۆزەخە، کەواتە هیچ شوێنێک نییە کە بگەڕێنمەوە بۆلای و پەنای پێبەن بێجگە لە دۆزەخ کە ئەوەی تێی چوو نە ئەژی و ئەمری، ﴿وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾ دۆزەخ دواپوژو چارەنووسیکی بەدە بۆیان. بێ گومان پێغه مەبەر ﷺ نەرم و نیا نیازی زۆر بەکارهێنا لەگەڵیان بەتایبەتی لەگەڵ ناپاکەکان وە چاوپووشی زۆری کرد، ئە زۆر شتیان بورد و گوێی پێنەدا، تا گەیشتە ئەوپەری پادە و پلە، لەویدا خوا فرمانیدا کە بارو ڕینگەییکی تر بداتە بەر لەگەڵیان، چونکە هەرشتی ئەندازە و پادە و خۆی هەیه لەو ئەندازەییە تراز نا راست دەڕێژێت، نەرمی کات و شوێنی خۆی هەیه، کاتی کە کات و شوێنەکە ی نەما ئەبێ پەقی و توندی بەکاربھێنێ وەک ئەو بارە کەیش، ئینجا ئایا بەربەرەکانی و توندو تیژی لەگەڵ ناپاکەکانیش بە چەک و جەنگ و کوشتار بکڕێن وەک لە (ئیمامی عەلی) یەوە ڕیوایەت کراوە -خوای لێی پازی بێ- و (ئەبێن و جەریش) یەوە هەلبژاردوو یان بۆ ئەمان لە کردەو و توندو تیژی لە قسە و گفتوگۆو دەرخیستی نیازی بەدیان لەگەڵ لەناو خەڵکدا وەک لە (ئەبێن و عەباس) یەوە ڕیوایەت کراوە -خوای لێی پازی بێ- ئەوەی کە پوویدا بێ - وەک لەمەو پاش دەرئەکەوی - ئەمەیه کە پێغه مەبەر ﷺ هیچ ناپاکێکی نەکوشتوو، کەواتە ئەوەی لە (ئەبێن و عەباس) یەوە ڕیوایەت کراوە -خوای لێیان پازی بێ- بەهێزترەو ئەبێ ڕەفتاری پێ بکری ئینجا هۆی شایستەیی ناپاکەکان بۆ تێکۆشان و بەربەرەکانی بەوێنە بێ بڕواکان باس ئەکات،

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أُولَئِكَ لَمْ يَتَّخِذُوا

نه فرموي: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا﴾ سویند نه خون به خوا که نه وهی به نه میان وه
گوتراوه، نه مان نه یانگوتووه ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ﴾ سویند به خوا و ته و شه یه کیان گوت
که پیی بی پروا بن و له نیسلام دهرچن ﴿وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ بی پروا بوون له پاش
موسلمان بوونیان، واته نه بی پرواییه که له دلایندا بوو دهریان نه نه پری، دهریان پری و
ناشکرایانکرد له پاش نه وهی که ملکه چی و موسلمانیتیان نیشان نه دا له پیشه وه ﴿وَهُمْ أُولَئِكَ
لَمْ يَتَّخِذُوا﴾ له دهرونی خویندا نیازو بریاری شتیکیاندا که پیی نه گه یشتن و دهستکوتیان
نه بوو، که بریتی بوو له نیازی له ناوبردن پیغمبر (ﷺ) لهو سه فهری ته بوکه دا، وه که نه مانه
پوون نه کهینه وه به پیی نهو ریوایه تانهی که هاتوون له تهفسیری نه مانه تانه دا: (قتاده)
نه فرموي: نه مانا تانه هاتنه خواره وه دهربارهی (عبدالله ی کوپی ثوبی کوپی سلول)،
نه وهش نه وه بوو دوو پیوا شهرو ناژاوه یان بوو، جو هنی و نه نسارییه که، ئینجا جو هنییه که
زال بوو به سهر نه نسارییه که دا، ئینجا عبدالله ی ناپاک گوتی به مه دینه ییه کان: نایا
یارمه تی و کومه کی براکه تان ناکهن؟ سویند به خوا چیرۆکی ئیمو محمد هروه که نه وه یه که
گوتراوه: سه که کهت قه لهو بکه با بتخوا، سویند به خوا نه گهر گه پراینه وه بو مه دینه نه بی کن
زال و به دهسه لات بی دهسه لات دهریکات له مه دینه، ئینجا پیو ی که له موسلمانان نهو قسه و
باسه نه کهینه تی به پیغمبر (ﷺ) نهویش نه نیرئ به دوی نهو ناپاکه داو پرسیری نه وهی لی
نه کات، نهویش دهست نه کات به سویندو پاکانه که نه وهی نه گوتووه، ئینجا خوا نه مانه
نایه تهی دینیتته خواره وه، (ئین و جهرین) له (ئین و عباس) وه - خوا لیان پازی بی -
نه گیریتته وه که پیغمبر (ﷺ) دانه نیشی له ژیر داریکداو نه فرموي: یه کی که دیت بو لاتان به
چاوی شهیتان سهرنجی نهو ده دات، کاتی هات قسهی له گه له نه کهن، ئینجا نه وه ندهی

پى ناچى پياويكى چاوشين دىت و سهره لئەدات، پىڧەمبەر بانگى ئەكات و پىنى ئەفەرموى:
 لەسەرچى تۆ و ھاو لەكانت جوینم پى ئەدەن؟ ئىنجا ئەویش ئەپوات ھاو لەكانى بانگ
 ئەكات، دەست ئەكەن بە سویند خواردن كە ئەو ەیان نەگرتوو، ەتا پىڧەمبەر لىیان ئەبورى،
 ئىنجا ئەم ئایەتە دىتە خوارەو، (عوروى كوپى زوبەين) و چەند كەسىكى تر ئەفەرموون:
 ھاو و تە خوارەو دەرپارەى (حەللاسى كوپى سوید) ەو كە گوتى بە (عومەیری كوپى
 سەد) ئەگەر كە محمد ەیناویەتی راست بیئت، ئەبى ئیمە خراپتر بین لەم گوى درێژانەى كە
 واین بە سەرپرشتییا ەو ئىنجا عومەیر ئەلى سویند بە خوا حەللاس، تۆ خوشەو یستری و
 چاكترىن كەسى بەلامەو لە ەموو كەس زیاتر پىم ناخوشە دوو چارى ناخوشى ببى،
 بەراستى قسەيەكت كرد ئەگەر باسى بەكەم ئابروم ئەبات، ئەگەر ئەیلیم و دەرى ئەخەم تیدا
 ئەچم، چونكە ناپاكییه، بە راستى ئابروو چوونەكەم بەلاو ئاساتر، بەموى ئەو ەو ئەو
 ەوالە ئەدا بە پىڧەمبەر (ﷺ) ئىنجا حەللاسیش سویند ئەخوات بە خوا كە نەيگوتوو،
 ئىنجا ئەم ئایەتە ھا تە خوارەو، ئىنجا ئەلى بەراستى گوتوو، خوا پىنى تۆبە و پەشیمان
 بوونەوى دام و تۆبە ئەكەمە لای خوا، ئىنجا لى وەرگىرا، بەلام ئەم پىوايەتەنە پەيوەندیان
 نییه بە ﴿هُمُورًا بِنَا لَزَّيَالًا﴾ بەلكو ئەوى كە پىك بەكوى لەگەلى چەند پىوايەتیکە كە ئەمە
 ئەلین: ئەو یە كە دەستەيەك لە ناپاكەكان نیازی لەناو بردنى پىڧەمبەر یانكرد (ﷺ) لەو
 سەرەو كە ئەگەر یەو لە تەبوك، جا یەكئ لەو پىوايەتەنە ئەمەيە كە (ئیمامى ئەحمەد)
 ئەیهینئ لە (ابو الطفیل) ەو كە ئەفەرموى: كاتى كە پىڧەمبەر (ﷺ) گەر یەو لە تەبوك
 فەرمانىدا جار بدرئ كە پىڧەمبەر (ﷺ) لەپەلو بەرزاییه كەو ئەگەر پتەو ەو با هیچكەس
 لەو یو ئەگەر پتەو، ئىنجا بەكورتى ئەو دەستە ناپاكە خویان ئەگۆپن و چەتفە ئەكەن تا
 كەس نەیان ناسئ و لەو پىگەيەو دین بە نیازی ئەو پىڧەمبەر (ﷺ) ەلدىن بەسەر
 ولاغەكەيەو، ئىنجا قورئان بەرامبەر كردەوى ئەوانە شتىك ئەفەرموى: كە زۆر جیگەى سەر

سورمانە،

وَمَا نَقْمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا بِكَ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا
يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧١﴾

نه فرموی: ﴿وَمَا نَقْمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ ﴿نهو ناپاکانه بهرامبر نیسلام و
پهوانه کردنی پیغمبر﴾ هیچ پهخنه و هوئی بیزاری یهکیان نه بوو نه مه نه بڼ پټووست و
دوله تمندی کردن، هروها فروستاده کیشی له فزل و بهر هی خوا، واته بیجگه له خپرو
چاکه هیچ شتیکی تریان نه بیینی له نیسلام و له پیغمبره وه ﴿﴾ نه وه بوو له پیش هاتنی
نیسلام و پیغمبره نیسلام ﴿﴾ لات و تهنگ گوزهران بوون و به هاتنی نهوان که وتنه
خوشتی و دوله مهند بوون، بیجگه له وهی ناژاوه و خراپه کاری نه ما مهگر به ده گمن، که واته
چون نه بڼ دژی نیسلام و پهوانه کراوه که ی خوا بن؟! نه فرموده یه سرزنه نشت و لاقرتی پڼ
کردنیکی دلته زینی تیدایه بو نهو ناپاکه سپله یانه سر سوړ نه هیئت له بهر به دیی و
خراپیان!! به پڼی باوی پهوانیژی پڼی نه گوتی: (تاکید الذم بما یشبه المدح) به میزکردنی
پهخنه به شیوه و له پوشاکی و سف و سنادا، له گهل نهو هه موو به دیی و ناپاکی نهوانه
خوای میهره بان قاپی توبه یان لی داناخات، به لکو هانیان نه دات له سر توبه و گه رانه وه و
نه یا ترسینی و هره شیه یان لی نه کات له سر نه گه رانه وه، نه فرموی: ﴿فَإِنْ يَتُوبُوا بِكَ خَيْرًا لَهُمْ﴾
نیجا نه گه نهوانه توبه بکن و بگه رنه وه له ناپاکی به کیه یان، نهوا نه وه چاکه بویان ﴿وَإِنْ
يَتَوَلَّوْا يَمْدَهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ نه گه ر پوو و هر گپڼ و هر به رده وام بن له سر
ناپاکی و به دییه کیه یان، نهوا خوا سزایه کی بازار دهر و سهختیان نه دات له دنیا و پوژی
دواییدا، له دنیا دا به بڼ نارامی و ناو بانگی به دو هر جوړه به سر هاتیکی به دی نه م جیهانه،
له پوژی دواییشدا که نه یا نخته ته به قهی هره ژیری ناگر خوا په نامان بدات له خه شم و
سزای خوئی، ﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ نییه بویان له هه موو زهوی و ولاتا هیچ
جوړه دوست و کار به ده ستیک که غه میکیان بخوات، نییه بویان هیچ کو مک و یار مه تی دهریک
که پزگاریان بکات و بهرگرییان لی بکات، جا نیر هر که س لهو دوپاره هه لته بزیری و
دوچار ی هر سزاو خراپه یه که بڼ خوئی لو مه کراو و پهخنه لی گیراوه.

﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِذَا آتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (٧٥)

فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَأَعَقَبَهُمُ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى

يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾

ئينجا ههروهه ها لهسهر شهو ناپاكانه شهوات له نيشاندان و خستنه بهرچاوی چهند نمونه يه كه لهو ناپاكانه و لهوتارو گرداری بهديان، له پيش شهو سهفهروه له ناو بهناوی شهو سهفهريدا، شهفهرومی: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ﴾ لهو ناپاكانه يه كه سيك كه پهيمانيدا به خواو گوتی: ﴿لَئِذَا آتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ﴾ سویند به خوا شهگه لهفزل و بهخشینی خوئی مال و سامانیکمان پی بهبخشني ﴿لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ بیگومان خیر و صدهقهی لیئدهین، بیگومان لهپیزی چاکان شهین، كه ههلهسن به مافی خواو مافی بهندهیانی خوا، واته شهو مال و سامانه بهکار شهینین لهکار و کردهوهی چاکدا، بیجگه لهصدهقهکردن ﴿فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ كهچی کاتئ پی بهخشین لهفزل و چاکه و بههره ی خوئی ﴿بَخِلُوا بِهِ﴾ شهوندهی پی نهچوو چرووکیانکر بهو مال و سامانه و بهپی سویند و پهیمانهکیان پهفتاریان نهکرد، ﴿وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ لایاندا لهوهی پهیمانیان لهسهر دا، لهکاتیکدا كه شهوانه به ههموو هیز پرویان وهرگیرا و سوور بوون لهسهر شهو لادان و پرو وهرگیرانه، واته وهنبی شتیك خهریکی کردبن و به نهمانی شهو شته بگهرینهوه بهلکو به ویست و نارهزووی خویمان شهو لادان و پرو وهرگیرانهیان دایه بهر، ﴿فَأَعَقَبَهُمُ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ﴾ ئینجا خوایش بهرهم و دوا پوژی شهوانی گیرا به ناپاکییهکی دامهزراو له دللهکانیاندا تا پوژی شهگه به حوزوری خوا له پوژی دوايیدا، ﴿بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ بههوی شهوی شهو بهلیچنانهی كه دابویان به خوا نهیان بردهسهر و دژو پیچهوانه ی پهفتاریانکر، بههوی شهوی شهوانه درویانکر و بهردهوام بوون لهسهر شهو درویه بهبی گهرانهوه، دوو سیفهتی بؤ باسکردن كههر دوو تاییهتی ترینی سیفهتی ناپاكانن. ناشکراترین نیشانه و به لگه لهسهریان، وهك له چهند هه دیسی صهحیدا هاتوه، جا لیژده خراپتر شهویه كه شهو دوو سیفهتانه لهگهله خوادابه کارهیناوه! شهوانه کاتی تهنگی ونه بوونی وداماويدا شهو پهیمانه یاندا، كهچی کاتئ كه خوادهروی لیكردنهوه و دوا و ناواته کی به جیهینان هه لگهرانهوه له پهیمانه کیان و چرووی گرتنی و دهستیانگرت بهسهر مال و سامانه کیاندا و درویانکر لهگهله خوا ی خویمان، تادوو چاری دهری بی دهرمانی خویمان بوون.

ناده می هدر به سروشت چروک و چنگ قوچراوه و مال خوشهویسته، مهگر نهوانه می که خوا پاراستوونی، پاک نابنهوه لهوه مهگر بپوای پښک و راست که بهرزیان بکاتهوه لهچلو چیوهی هم زهوییه، بو ناسوی همره بهرزو چاوایان بپرېته همره زامهندی خواو نهوهی لای خوایه، نهو کاته دلفارام نهبن و ناترسن له نهبوونی، بهسوزو پهرهشوه مال بهخت نهکمن له پښی زهامهندی خوادا، بهلام کاتی که دل نهو بپروا راسته می تیدا نهبوو، نهو چپوکی و پښییه سروشتیه زال نهبی و بهرپهستی نهکات له صدهقه و خپرو خپرات، چاو برسی نهکات و همیشه مهترسی نهکات له نهبوونی و هرگز بهر چاو تیر نابن، نهگر پهیمانی دابی لهسر بهختکردنی مال و صدهقه، نایباته سهر و پهیمانه که می نهشکینن، ﴿اَلَّذِي يَعْلَمُ اَنْ اَللّٰهُ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ نایا نهوانه نهیانزانیوه که خوا زانا و ناگایه به نهینیه که یان، بهچپه و قسه می نیوان خوایان، که بهکاری نهمین له گوناو تاران و دوزمنایه می موسلمانان و تانهو تهشردان له نیسلام و پیغمبهری نیسلام ﴿وَاَنْ اَللّٰهُ عَلَّمُ الْغُيُوبَ﴾ نهیانزانیوه که به راستی خوا به نهوپهری راده ناگا و زانایه به هه موو غیب و نادیاریه کان؟ چهند ریوایه تیک هاتوه له باره می هو می هاتنه خوارهوهی هم سنن نایه ته دا، یهکن لهوانه ریوایه می (نبین و جریرو نبین و نهبی حاتم) که نهیپنن له (نبین و نومامه می باهیلی) یهوه که (سهعله بهی کوپی حاتبی نه نصاری) گوتی: نهی پیغمبهری خوا داوا بکه له خوا که مالیکم پی بدا نینجا پیغمبهر ﴿ﷺ﴾ پیی فهرموو: هاوار بو تو نهی سهعله به، که میک هه لسی به سوپاسی چاکتره له زوریک که نه توانی فهرموو: نایا رازی نابی وهک پیغمبهری خوا بن سویند به که سنن گیانی منی به دهسته نهگر بم ویستایه چاکیان بگه رانایه بن له گه لم به نالتوون و زیوی نهگران، نهویش نهلی: سویند بهو که سهی که به راستی رهوانه می کردووی نهگر داوا بکه می له خوا مالیکم بداتی هه موو خاوهن مافیک ماف خوی نهده من، نینجا پیغمبهر ﴿ﷺ﴾ فهرموو: خوایه مالیک ببه خشه به سهعله به، نینجا هیندئ مالآت راگیر نهکات، زور نهبن و پهره نه سینن وهک کرم، به جوړئ مه دینه هلی ناگری و که نار نهگری و نه چیت بو شیوو دولیک له شیوو دولهکانی دهرهوه می مه دینه، هه تا هر نویژی نیوهو و عسری پی نهکری به جهامعت و فرزهکانی تری پی ناگری به جهامعت، نینجا نهوهنده زور نهبن هیچ نویژی

پڻ ٺاڪري به جهماعت بيڙجگهه ۾ نويڙي جومعه، ڀان و مالآتهڪهي هر لهبرهوه زياد ٺهڪات
وه ڪرم هتا واز له جومعهش ٺههينئ، هتا وای لي دي له پوڙي جومعهکاندا ٺهگهري تا
بگات به خه لکي و هوال و ڊنگو باسيان لي پپرسئ، ٺينجا پيڻه مبر (ﷺ) هوالی ٺهپرسئ و
ٺهفرموي: ٺايا سهعله به چي ڪرد؟ خه لکيش عمرزي ٺهڪن ڪه مپرو مالآتي ڀاگيرڪرد و تاواي
لي به سهر هات، ٺهويش سن جار فرموي: ٺاي هاوار بو سهعله به! ٺينجا ٺايه تي زهڪات
ديته خواره وه پيڻه مبريش (ﷺ) دووڪس ٺهنيڙي به فرمانده به سهر زهڪات وه، ٺهنوسئ
بوڀان ڪه چوون صدهقه و زهڪات وهرگرن له موسلمانان، ٺهفرموي: ڀرؤن بولاي سهعله به و
پياويڪي تر له به ني سهليم و صدهقه يان وهرگرن، ٺهوانيش ٺهچن بولاي سهعله به و داواي
صدهقه ڪهي لي ٺهڪن، ٺاهي پيڻه مبري (ﷺ) بو ٺهخويننه وه، ٺهويش ٺهلي: ٺمه هر
سهرانه به، ٺازانم ٺمه چييه؟ ڀرؤن هتا دهستان خالي ٺهبيٺ و لي ٺهبنه وه ٺينجا بيٺه وه
بولام. به لام پياوه ڪهي تر گوي به قسه ڪه يانه وه ٺهبي، ٺهگهري به ناو حوشتره ڪانيدا
باشترينيان دياربي ٺهڪات بو زهڪات و ٺهيا به پريان وه، ٺينجا پئي ٺهلي: تو ٺههت
له سهر نييه، ٺمه نامانه وي ٺههت لي وهرگرن، ٺهويش ٺهلي: نه خير ٺمه وهرگرن و خوم
ٺههه پي خوشه، هر ٺمه بو ٺهوه چاڪه، ٺهوانيش لي وهرنهگرن و ٺهگهري به ناو
صدهقه ڪانيدان وهرنهگرن، ٺينجا ٺهگهريته وه بولاي سهعله به ٺهويش ٺهلي: ٺامه ڪه تانم
نيشان بدن، ٺينجا ڪاتي ٺهخوينتيته وه همان قسه ي پيشو ٺهڪات وه: ٺمه هر سهرانه به و
ڀرؤن هتا ڀاي خوم ٺههينم، ٺينجا ٺهوانيش ٺهڀرؤن هتا دينه وه خزمهت پيڻه مبر (ﷺ) ٺينجا
ڪاتي ڪه بينيني پيش ٺهوهي قسه يان لهگه ٺهڪات فرموي: ٺهي هاوار بو سهعله به، ٺزي
فپرو بهر ڪه تي ڪرد بو موسلمانن ڪهي تر، ٺينجا ٺهوانيش هواليان پيدا به ڪرده وي
سهعله به و ٺهو موسلمانن ڪهي تر، ٺينجا ٺهه ٺايه ته هاتا خواره وه: (منهم من عاهد الله... هتد)
لهو ڪاتدها پياويڪ له خرم و خوشي سهعله به لهوڻدا ٺهبيٺ و گوي به وه وه ٺهبي، هه ٺههسي و
ديت بولاي سهعله به و پي ٺهلي: دهر يارهت ٺهو ٺايه ته هاتوه، ٺهويش هه ٺههسيٺ و ديت بو
خزمهت پيڻه مبر (ﷺ) داواي لي ٺهڪات ڪه زهڪات ڪهي لي وهرگري، ٺهويش ٺهفرموي: خوا
جله و گيري لي ڪردووم ڪه زهڪات ڪه لي وهرگرم، ٺهويش خول ٺهڪات به سهر ي خويدها،
پيڻه مبريش (ﷺ) پي ٺهفرموي: ٺمه ڪرده وه ڪهي خوته، من فرمانم پيدايت و ٺويش به
گويٺ نه ڪردم، ٺينجا ڪه زهڪات ڪهي لي وهرناگري سهعله به ٺهگهريته وه بو ماله ڪهي خوي،
ٺينجا پاش ٺهوه هر لي وهرناگري، ٺينجا ديت خزمهت ٺههوبه ڪر - خوا لي پازي بي - پي

ئەلئى: بئىگومان تۆ ئەزىزى پادەو پلەي مەن لاي پېغەمبەر و جى و شوپىنم لەناو ئەنصاردا،
 كەواتە زەكاتەكەم لى وەرگىر، ئەويش ئەفەرموى: پېغەمبەر (ﷺ) لىي وەرئەگرتوى، لىي
 وەرئەگىر، ئىنجا ھەر لىي وەرئەگىر تا لەدنيا دەرئەچى، ئىنجا گە عومەر - خوا لىي پازى
 بى - ئەكرى بە كار بەدەست دىت بۆلای و ئەلئى: ئەي فەرماندەي بىروداران زەكاتەكەم لى
 وەرگىر، ئەويش ئەفەرموى: نە پېغەمبەر (ﷺ) لىي وەرگرتوى و ئەبۇبەكر، مەن لىت
 وەرگىر؟ ئىنجا ئەويش ھەر لىي وەرئەگىر تا لەدنيا دەرئەچى، ئىنجا كاتى كە عوسمان -
 خوا لىي پازى بى - ئەكرى بە كار بەدەست دىتە خەزكەتى و ئەلئى زەكاتەكەم وەرگىر، ئەويش
 ئەفەرموى: نە پېغەمبەر (ﷺ) لىي وەرگرتوى و ئەبۇبەكر و عومەر، ئايا مەن لىت وەرگىر؟
 ئەويش لىي وەرئەگىر، ئىنجا لەسەردەمى جى نشىنەيتى ئەودا ئەمرى، ئىنجا ئايا ئەم
 پوداوە بووبى لەكاتى ھاتنە خوارەوى ئەم ئايەتەدا يا پوداويكى تر، ئەقى ئايەتەكە
 گشتىيە و نەخشەي ھالىكى گشتى ئەكەش، نەمۇنەيەك نىشان ئەدات كە بىرە لە دەرئەچىدا
 جىگىر نەبووبى، بە ھەر ھال و لەسەر ھەر بار ئەبى بلىن: ئەم پوداوە شتىكى تايەتەيە و
 وەرئەگرتى زەكات لە سەعلەبە، ھەرۋەھا تۆبە و گەپانەكەي كە بەپوالەت دەرى بىرە و
 بوو لەسەرى، ئەو وەرئەگرتى زەكات و تۆبەيە بە ھۆي ئەو بوو كە خوا پېغەمبەرى (ﷺ)
 ئاگادار كىردووە بەو ناپاكيەي كە دلى سەعلەبەي داگىر كىردووە و پىزگار بوونى ئابى لىي،
 بەھۆي ھەلۋەشاندەوى پەيمان و ئەو دۆرى كە كىردى لەگەل خاى خۆي، ئەبى بلىن: ئەو
 شتىكى تايەتەي بوو بە پېغەمبەرە (ﷺ)، ئەو وەرئەگرتى زەكات و تۆبەيە تەمى و ئەدەب
 دادانە، ئەگىنا بە كەسەك دابىرايە كەلە ئىسلام پاشگەز بووبىتەو ئەبۇ پەقتارى لەگەل
 بىرايە بەو جۆرە واتە خويىن و مالى ھەلەل ئەكر، ئەگەر بە موسلمان دابىرايە ئەبۇ زەكات و
 تۆبەي لى وەرگىرايە، ھەرۋەھا ئەگەر بە ناپاكىش دابىرى، چونكە ناپاك بە پىي پووكەش و
 پوالەت بە موسلمان دائەنرى وەك موسلمان پەقتارى لەگەل ئەكرى و زەكاتى لى وەرئەگىرى،
 بەگورتى ئەم پوداوە و وینەي نەبوو لە ئىسلامدا، ھىچ پوداوە ھىچ كەسەكە تر ناپىرتە
 پىزى ئەم پوداوە ئەم كەسە كە باسكرا.

ئەو ناپاكانە ھەر بەھەو ئەوستان كە چىرووكى و گىرو گىرت بەكار بىن بۆ زەكات
 ئەدان، بەلكو تانە و تەشەريان ئەدا لە بىروداران لە زەكات داندا، ئىتر جى بى ئەواكانيان كەلەبەر
 بى دەسەلاتى شتى كەمیان ئەدا، چ دەسەلات و سامان دارەكانيان كە بەلىشاو ئەياندا،

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا
يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا
تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

ئینجا ئەو قورئان بەرگری ئەکات لەبڕواداران و ئەوان بئێ ئابوو ئەکات و ئەم ھەرشە
سامناکەیان ئاراستە ئەکات، ئەفەرموی: ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي
الصَّدَقَاتِ﴾ ئەو کەسانەى کە تانە و تەشەر ئەدەن لەبڕواداران لەخێرو صەدەقەکاندا، ئەو
بڕوادارانەى کەبە خوێشى و ئارەزووی خوێیان زیاد لە فەرز خێرو صەدەقە ئەبەخشن،
﴿وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ﴾ ھەروەھا تانە و تەشەر ئەدەن لەوانەى کە نیا ئەوە دەستیان
ناکەوئ مەگەر ئەندازىکى کەم کە ھەر ئەوەیان لە توانادایە ﴿فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ﴾ ئینجا لاقرتى و
دەم درێژیان پێ ئەکەن ﴿سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ﴾ خوا تۆلەیان لى ئەسێنئ بەوینەى کردەوھەى خوێیان،
بەم پەنگە ئەیانکات بە جیگەى لاقرتى بڕواداران و خەلکى و بئێ باو پەکانى ئابووئیان ئەکات
بە دەرخستنى نیازو نیهتى بەدو و تارو کردارى ئابووبەریان، ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بۆ ئەوانە ھەبە
سزایەکى سەختى ئیش و قازار دەر. بۆ پوون بوونەوھى مەبەست لە نایەتەکە چاک وایە ھۆى
ھاتنە خوارەوھەى بھێنن: (ئیین و جەریں) لە (قتادە) و (ئیین و ئەبى حاتم) لە (عیکرىمە) و
پىوایەت ئەکەن پێغەمبەر (ﷺ) فەرمان ئەدات و ھانى موسلمانان ئەدات لەسەر کۆمەك و
صەدەقە بۆ غەزای تەبوك، ئینجا (عبدالرحمنى كوپى عوف) چوار ھەزار دینار ئەھێنئ و
ئەلئ: ئەى پێغەمبەرى خوا مالى من بریتىيە لە ھەشت ھەزار دینار، نىووم ھیناوە بۆ تۆ
نىووم ھیشتووە بۆ خۆم. ئەویش ئەفەرموی: خوا پیت و فەرت بداتئ لەوھى ھیشتووە و
لەوھى بەخشیووە، ئەبە عەقیل ساعئ خورما ئەھێنئ و ئەلئ: ئەى پێغەمبەرى خوا دوو ساع

خورمام بووه، ساعیکیان ئەدەم بە قەرز بە پەرەردگارم، ساعیک بۆ مال و مندالم، ئینجا
 ناپاکەکان تەشەر ئەدەن لە هەردوو ئەلین: ئایا خوا و پیغمبەر بێ پیوست نەبوون لە ساعی
 ئەمە؟ لە ڕیوایەتیکدا ئەلین: ئەم خاوەن ساعە ئەیهوی ناوی خۆی بخاتە ناو ناوان، ئا بەو
 جۆرە تەشەر ئەدەن و دەم درێژیی ئەکەن لەوێ زۆری بەخشی و لەوێ کەمی بەخشی،
 ئینجا خوایش بەو جۆرە بێ ئابووی کردن و ئەو هەرشە سەختی لیکردن. ئایا هوار بۆ
 کەسیک خوا بێ ئابووی بکات و بیخاتە بەر لاقرتی خەلکی! ئایا هوار بۆ ئەو عاقیبت
 شەپیی و بەد بەختییە بێجگە لە سزای ناگری دۆزەخ، خوا پەنامان بدات - آمین - . لەچەند
 ڕیوایەتیکدا هاتوووە کە ئەو ناپاکانە داوایانکردوووە لە پیغمبەر (ﷺ) کە داوای لیبوردنیان
 لێ بکات لە خوا، ئینجا ئایەت هاتە خوارەووە چارەنووسی دیاری کردن و هەوالیدا کە هیچ
 سود وەرناگرن و خوا لێیان نابووێ، ئەفەرموی: ﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ داوای لیبوردن بکە بۆ
 ئەوانە ﴿أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ یان داوای لیبوردن مەکە بۆیان، واتە هەردوو بارە کە یەكسانە
 بۆیان ﴿إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً﴾ ئەگەر هەفتا جار داوای لیبوردنیان بۆ بکەیت ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ
 لَهُمْ﴾ هەرگیز خوا لێیان نابووێ ﴿ذَلِكَ﴾ ئەوەش ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بەهوی
 ئەوەیە ئەوانە ڕوایان نەهێناوە بە خوا و بە نیراوەکەیی خوا ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْمُفْسِقِينَ﴾ خوا
 پێنموونی ئەوانە ناکات کە دەرچوون لە ئایین و گوێ پایەلی خوا، واتە باوی خوا و هاتوووە
 کە ئەوانە ی دامەزراو و سورن لەسەر سەرپێچی و لادان لە ئایینی خوا، خوا نایانخاتە سەر
 ڕێگە راستەکەیی خۆی. و تەبەقە بەکار ئەهێنێ بۆ زۆری و مەبەست ئەو ژمارە تاییبەتییه
 نییه، کە واتە مەبەست ئەوەیە کە بە هیچ کلۆجیک ئومیدی لیبوردن نییه بۆ ئەوانە، چونکە
 بە هیچ ڕەنگ ناگەرێنەووە بۆلای خوا، دلی نادەمی و خەلکی کاتی کە گەیشته ئەوپەڕی ڕادە لە
 خراپیی و تێکچووندا، تازە چاک نابێ و دەست نادات بۆ چاک بوون، گومرایی کاتی گەیشته
 بەرێوەی خۆی تازە چاوەڕوانی ناکەین بگۆڕێ بەرەو پێنموونی، خوا خۆی دڵەکان ئەناسێ.

فَرَحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

ئینجا جاریکی تریش ئەگەر پێتەوه بۆ قسەو باس لەبارەى ئەوانەى کە بەجى مان لە مەدینەدا و بەشداریان نەکرد لە دەرچوون بۆ ئەو سەفەرى تەبوكە لەگەڵ ئەو لەشکرەى کە ناوبرا بە (جيش العسره) لەشکرى تەنگى و سەختى. ئەفەرموى: ﴿فَرَحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ ئەو ناپاکانەى کە بەجى مێلران لە مەدینەدا وازیان لى هینرا وەک شتیکی بى نرخی تووپردراو، ئەو ناپاکانە کە یف خوێش و شادمان بوون بە دانیشتن و مانەوهیان لە مەدینەدا لە پاش فروستادەکەى خوا یان بەدژایەتیی و پێچەوانەى فروستادەکەى خوا ﴿وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ پێیان ناخوێش بوو تیکۆشان بکەن بە مالیان و بە گیانیان لە پێى خوادا، ﴿وَقَالُوا﴾ ئەیان گوت بە هاوپی و هاوسەرەکانیان بۆ هاندان و سوور کردنیان لەسەر دەرەنچوون، یان ئەیان گوت بە برواداران بۆ سستکردن و خاوکردنەوهیان لەسەر دەرچوون، لەسەر هەر بار ئەو پێشەى ناپاکانە کە فەرمان بەدەن بە خراپە و بەرگری بکەن لە چاکە، ئەوانە ئەیان گوت: ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ﴾ دەرەچن لەم گەرمایەدا، واتە کاتە کە سەختەو لە توانادا نییە و بۆ خوێتان دانیشن. ئینجا قورئان بەرپەرچیان ئەداتەوه بە جوړی بە هەره شەیهى سامناک بە لاقرتییەوه کە زۆر تون و تالەو لە راستیدا دوا پۆژو چارەنووسیانه، ئەفەرموى: ﴿قُلْ﴾ ئەى پێغمەبەر بلى پێیان: ﴿نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا﴾ ئاگرى دۆزەخ بەتین ترە لەبارەى گەرمیەوه، واتە ئەگەر ئەوانە لە گەرما ئەترسن و بەهۆى گەرماوه دەرمان ئەى چۆن ناترسن لە ئاگرى دۆزەخ کە دواپۆژو چارەنووسیان ئەبێ بەهۆى ئەو ناپاکى و سەپێچیەى کە ئەیکەن لە فەرمانى خوا و پێغمەبەرەکەى (ﷺ) ﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ ئەگەر ئەوانە تى بگەن و ژیربوونایە و بیانزانایە دۆزەخ بەر جوړیە و دواپۆژى ئەوان بۆ دۆزەخە خوێشى و پەحەتى کە میان هەلەبژارە بۆ خوێیان و دانە ئەنیشتن و کەیف خوێش نە ئەبوون بەو نەپۆششتن و جێمانە. ﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا﴾ دەى با کەمێک پێ بکەن، واتە لەم ماوه کە مەداو لەم

جيهانه بپراوه دا، بازور بگرين واته له پوږه دريژه کاني پوږي دواييدا که پوږي کي ههزار
 سالي هم جيهانه يه! يان مهبهست تهويه: که واته شايسته تر بؤ ته وانه به لکو پيوسته
 له سريان ته ميه کهم پي بکتن و زور بگرين، به هوي ته هه موو سزاو نازارو بهد به ختيه ي
 که بوي ته چن، يان مهبهست هه والدان به پي که نيني کهم بهم جيهانه دا به سري ته بهن،
 به گرياني زور دوورو دريژ که له پوږي دواييدا دوو چاريان ته بهن، بهم سني جوړه
 ته فسير کراوه ته وه له سهر هه ر بار ﴿جَزَاءُ يَمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ له بهر توله و پاشه پوږيان که
 دوو چاريان

***** ناته واره *****

وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُوتٌ ﴿٨٤﴾ وَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ

فهرموی: ﴿ وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ ﴾ نويز مهكه واته - نويزي مردوو-

لهسر هيچ كهسيك لهوانه كه مردبي، له ئيستا بهدواوه تا تو ماوي، مهوسته بهلاسهري
گوږهكه يوه لهكاتي خستنه گوږو شاردنه وهيدا بو نزاكردن بوي كه دامهزراو بيت له كاتي
پرسياي فريخته ي پرسياو وهلامدانهوي بهوينه ي بږواداران كه بهو جوړه يان له گه
نهكيت، وهك له هديسيكدا هاتوه كه نهبو داودو حاكمو بهزار نه يهينن له عوسمانهوه -

خوا لييان پازي بي - كه نهفهرموي: باوي پيغه مبهري (ﷺ) وابوو كاتي مردوو نه خرايه گوږو
دائه شاردرا، نهوستا بهلاي سهری گوږهكه يوه وه نهيفهرموو: داواي لييووردن بكن بو
براكه تان، داواي دامهزراوه ي بو بكن كه خوا دامهزراوي بكات، چونكه ئيستا پرسياي لي
نهكړي، زاناياني تهفسير چهند پووداويكي تايبه تيان باسكردوه له باره ي هم ثايه تهوه.

بهلام بنگومان نهوه ي ثايه تهكه نه يگيه نني و نيشاني نه دات گشتي تره. وهك دهست
نيشانمان بو كرد، نهووش نهويه كه نابي چاوپوشي بكري لهوانه وه هيچ شيوه ي پريزان
نیشان بدری. دهقي ثايه تهكه هويكي تايبه تي باس نهكات بو نويزنه كردني پيغه مبهري (ﷺ)

لهسر هر ناپاكيكي مردوو، نهوستن بهلاي سهری گوږهكه يوه، نهفهرموي: ﴿ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُوتٌ ﴾ بنگومان نهوانه بږوايان نه هيئاوه به خواو به نيرواوه كي، نهوان
مردون لهكاتي كدا كه نهوانه دهرچوون له ثاييني خواو سهر پيچيانكردوه له فرماني خواو
فروستاده كي، واته بهردهوام بوون لهسر بي بږواييه كي يان تا مردن، هرچهند هم هوي به
پواله تايبه تيبه بهو نويز نه كردن و نهوستانهوه كه باسگران، بهلام ياسايه كي گشتي لي

وه نهكړي كه نابي پريزو بايخ بدری بهوانه لهلايهن كومه لي موسلمانانهوه بو نهوه ي نرخ بو

ئەوانە نە مېنىتەو لەناو گەل و کۆمەلداو نرخ و بايەخ دان ھەر بۆ ئەوانە بېت کە خۆگرو دامەزاون بەسەر تیکۆشان و فیداکاری لەرپى خوادا، لە چەند رېنگەيەکەو ھاتوو کە ئەم ئايەتە دەربارەى عەبدالله ی کوپى ئوبەى ھاتوو کە پېغەمبەر (ﷺ) ويستی نوێزى لەسەر بکات و پاشان عومەرى فاروق -خوا لى پازى بى- عەرزى کرد کە چۆن نوێزى لەسەر ئەکەيت کە ئەو ئەوئى کرد و ئەوئى کرد؟ لە پاشان نوێزى لەسەر کرد و ئەم ئايەتە ھاتوو تە خواروو، بەلام ئەم پرۆايەتە و چەند وێنەيەکی تری ھەموو جیگەى قسە و باسێکی دوور درێژن لە لایەن زانایانەو، زۆر بە لەسەر ئەوەن کە ئەو پرۆايەتە تانە صحیح نین، لەبەر ئەوە چاک وایە ئەم ئايەتە نەبێست بە ھېچ پرۆداویکی تیبەتییەو و لە دەقەکە لای نەدەین، خوا خۆی باش ئەزانى، ئینجا ئەفەرموی: ﴿وَلَا تُحِجُّكَ آمُرُكُمُ وَأَوَّلُكُمْ﴾ بە سەرت سوپ نەھینى مال و سامان و ئەولادی ئەوانە بەم پەنگە بەشیکی بە نرخ و شیرینیان سەبر بکەيت، چونکە: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ خوا ھەر ئەوئى ئەوئى کە سزایان بدات لەدنیدا، گیانیان دەرچى لە کاتیگدا کە ئەوانە بى پرۆابن، وێنەى ئەم ئايەتە تیبەپرێکرد لە ئايەتەى (۵۵) ی ئەم سوورەتەدا، بە پرۆوترو درێژتر تەفسیریمان کردوو، کەواتە پێویست نییە بە دووبارە کردنەو، بەس ئەوەندە ھەيە دووبارە کردنەوئى لێردا بۆ ئەمەيە کە ھېچ ریزو نرخێک دانەنرێ بۆ مال و ئەولادیان، چونکە سەرسوپمان لە ھەر شتێک جۆرێکە لە نرخ و ریز پێدانێکی ھەستى و وێژدانى، ئەوانەش شایستەى ھېچ جۆرە ریزێک نین، بەلکو ھەر شایستەى پيسواکردن و گوێ پێ ئەدان و توپ دانن.

ئینجا بە شیوہى گشتى دەست نیشان ئەکات بۆ بارو حالى ئاپاکان لەبارەى تیکۆشان و فیداکاری بە مال و بەگیان کە ئەو بەھێزترین نیشانەى پرۆايە بە خوا و بە پېغەمبەر و بە ئیسلام، وەک دەست نیشان ئەکات بە حال و بارى پرۆادارانى پاستەقینە لەو بارەيەو بە جۆرێ دەرنەکەوئى دژايەتى ئەو دوو حال و بارە، ئەفەرموی: ﴿وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ﴾ کاتى سوورەتێک بەھێزیتە خواروو بەمەى کە پرۆا بەھینن بە خوا و تیکۆشان بکەن لەگەل نێرراوہکەى،

اَسْتَدْنَكَ اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾ رَضُوا بِانْ يَكُونُوا مَعَ
 الْخَوَالِفِ وَطَمِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوهُ ﴿٨٧﴾ لَكِنَّ الرِّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ اَعَدَّ
 اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

﴿اَسْتَدْنَكَ اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ﴾ نهوانی که خاوهن سامان و دهسه لاتن لهو ناپاکانه نيزن لی
 نه خوانن ﴿وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ نهلین لیمان گه پی و وزمان لی بیته با له گهل
 دانیشتووه کان بین، لهوانی که دهسته پاچه و ناتوانا و نافرته و مندالان، نهوانه که خوا
 دهسه لات و توانی پیادون، لهباتی سوپاسی نهو چاکه و بهمرهی خوا بکهن و زور به گرنگی
 پهلامار بدهن و بیته مهیدان و شهره فی جیهاد و فیداکاری و مرگرن، کهچی زور به داخیانه وه
 دهر به ستیعار و سر شوپ نایهن، نهوه تا: ﴿رَضُوا بِانْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ پازی بوون به مهی که
 له گهل دهسته پاچه و مندال و نافرته کان بن ﴿وَطَمِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ مؤر نراوه به سر دله کانیاندا
 ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُوهُ﴾ بهموی نهوه نازانن و تی ناگهن نهزان و بی ناگان له سوود و قازانچ
 زیانی خو یان، نهو نه قام و بهش براوانه بهو جوړهن ﴿لَكِنَّ الرِّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾ به لام
 پیغه مبهرو نیرواوه کهی خواو نهوانی که پروایان میناوه له گهل، واته پروایان پیهنناوه و
 وان له گهل له هه موو کاریکی پیویستدا ﴿جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ تی کوشان نهکن به
 مالیان و به گیانیان ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ﴾ نهوانه هه بر بؤ نهوان هیه - نهک بؤ نهو ناپاک و
 درانه هه موو خیر و خوشی و سوود و بهر مهی چاک، ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نهوانه هه
 نهوانن گه یشتوون به نامانچ و گه یشتوون به سر به رزی دنیا و خوش به ختی پوژی دواپی
 ﴿اَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ خوا نامادهی کردووه بویان باخات و
 بهمه شتانی که پووباره کان دین و نهچن له ژیریاندا، به جوړی نامادهی کردووه که نهوانه
 هه میشه پی بن تیایاندا به بی دوا هاتن و پروانه بویان،

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ

وَرَسُولَهُ، سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ هر ثمریه گیشتن به نامانجی گوره، خوا به میهره بانی خوئی به شدارمان بکات له پاش ثوره باسی ناپاکه کانی مه دینه ی کرد، ئینجا باسی ناپاکه کانی کوچرو لادی یه کانی عه رب نکات، نه فرموی: ﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ﴾ له عه ربه کوچره کان نهوانه یان که عوزرو بهمانه یان مه بوو هاتن بو ثوره ی ئینن بدری بویان له درنه چوون، واته هاتن نهوانه یان که عوزرو بهمانه هینهن، ئیتر له راستیدا عوزرو بهمانه یان بوو بئی یان به درو عوزرو بهمانه یان هینا بیته وه، بهم دوو جوړه ته فسیر کراوه ته وه و هر دوو مه لئه گری و نه گونجی، به لام باری یه کهم به هیزتره دیته دله وه به به لگه ی نه وه کردویه تی به هاوتای ته مه ی که نه فرموی: ﴿وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ دانیشتن له جهنگ کردن و هاتن بو عوزر هینانه وه نهوانه ی که درو یان کرد له گهل خواو پیغه مبه ر، واته به پروکesh و پوالت خو یان به برودار دانه نا و لای پروایان لی نه دا، که چی درو یان نه کرد، بئی گومان نه مانه ناپاکی ته اوون، بیجگه له دووباره به جوړیکی تریش ته فسیر کراوه ته وه، بهم په نگه مه به ست به (المعذرون) نهوانه بن که به درو عوزرو بهمانه یان هینا بیته وه، نهو کاته نه بئی مه به ست پییان هر نه مانه بن که ناوی بردن بهم دانیشتوانه، مه به ست لهم دهسته وازه یه له که دار کردن و ناشیرین کردنیانه بهم دوو سیفته ته بده:

۱- دانیشتن له ټیکو شان.

۱- درو کردن له گهل خواو پیغه مبه ر (ﷺ).

له سر هر بار نهو عه ربه کوچره نه به ټیکرای و هه موو به دو بئی پروا نه بوون و به یه چاو سهرنج نادرین، وهک ده ست نیشان نکات که نه فرموی: ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بئی گومان له داهاتوودا دوو چاری نهوانه یان نه بئی که پروایان نه هینا بئی سزایه کی سه ختی نیش و نازاردن، ئیتر مه به ست سزای ناگری پوژی دوا یی بیث، یان مه به ست سزای هه ردو دنیا بیث وهک هه ره شه ی پیکرد له نایه تی پیشووی (۷۴) دا، خوا به میهره بانی خوئی بهمانا ریژی به سزا کانی خوئی.

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَحْدُوثُ مَا يَنْفَقُونَ حَرْجٌ إِذَا
 نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ
 إِذَا مَا أُنْزِلَتْ إِلَيْهِمْ قُلْتُ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ
 الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفَقُونَ ﴿١٢﴾

ئينجا به دريژي باسي نهو عوزرو بهمانانه نهکات که شرعین و مهرگیران لای خواو
 پیغمبر (ﷺ) نه فرموی: ﴿لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ﴾ نییه له سهر لاوازو کهوتسه کارو پهک
 کهوتووه کان ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْضَى﴾ نییه له سهر نه خوشه کان ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَحْدُوثُ مَا يَنْفَقُونَ
 حَرْجٌ﴾ نییه له سهر نهوانه که بی نهوان و نیانه و دهستیان ناکهوی نهوهی که به کاری بینن و
 بهختی بکن بؤ پیویستی خویان و نهوهی نهکی له سهر یانه، نییه له سهر هیچ کام له مانه که
 باسکران هیچ تهنگی و گوناھیک له سهر دهرنه چوون و به شداری نهکردن له جهنگو و تیکوشان
 له پئی خوا ﴿إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کاتی که ئیخلاص و راستییان بین بؤ خواو نیرواوه که ی
 خوا، ئیخلاص و راستی به پروای پاست و گوی پرایلی به وتارو بهکردار به هملسان بهوهی له
 توانایاندایه له بهرزه وهندی ئیسلام و موسلمانان ﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ نییه له سهر
 نهو چاکه کهزانه که ئیخلاص و راستیان هیه بؤ خوا. هیچ جوړه ریگهیک بؤ تاوانبار کردن و
 له که دار کردنیان و هیچ جوړه گله ییکه لییان له بارهی دانیشتن و به شداری نهکردنیان، هر
 کهم و کوپه کیان هبئ خوا لی بوردهی میهره بانه وهک نه فرموی: ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خوا
 لی بوردهی میهره بانه، له پیشه وه باسی هیندیکی کرد که ساغ و توانا بوون به لام بی نهوا
 بوون و تونشو و هوئی ژیانیان نه بوو، ئینجا لی ردها باسی دهسته ییکی تر نهکات که
 پیویستیان هببو له خوشترو ولاغی سواری، نه مانهش نه گیرئ به خاوهن عوزدی شرعی و
 نه فرموی: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أُنْزِلَتْ إِلَيْهِمْ قُلْتُ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ
 الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفَقُونَ﴾ گوناھو تهنگی نییه له سهر نهوانه ی که کاتی
 هاتن بؤلای تو - نهی پیغمبر - بؤ نهوهی خوشترو ولاغی سواریان پی بدیهت و سواری
 پی بکن، یان هیچ ریگهیک نییه بؤ تاوانبار کردن نهوانه ی که هاتن... هتد، ﴿قُلْتُ لَا أَجِدُ
 مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ تویش کوتت دهستم ناکهوی نهوهی که بتانخه مه سهر پشتی و سواری

پى بىكەن، ئىنجا ئەوانىش ﴿تَرَلَا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ پۇيشتىن پىشتىيان تىكرىدى
 لەكاتىكدا چاۋەكانيان پىپىو ھۈنەي ئەكرە لە فرمىسك ﴿حَرَكًا أَلَا يَحْدُوا مَا يُفْقِرُونَ﴾ لەبەر
 داخ و غەمى ئەۋەي ۋە بەختى بىكەن و بەكارى بىنن بۇ ئەۋ مەبەستى خۇيانە، ئەمە شىۋە و
 نمونەيەكە لە ھەز و سۆزىكى بەھىز و راستەقىنە بۇ تىكۇشان و فىداكارى كە ئەۋ تاقمە
 بوونايە، ئەمە پىوداۋىكى راستەقىنەيە ۋە چەند پىۋايەتەك ھاتوۋە لەدىيارىي كىردى ناۋى
 ئەۋانەدا، زۆربە لەسەر ئەۋەن كە ئەۋانە ھەت كەس بوون و بەناۋ بانگن بە: (البكائون
 السبعة) - خوا لىيان پازى بى - و ئىمەش بەشدار بىكات لەۋ سۆز و ئارەزوۋەدا - آمىن -

ئابە و پۇخە بەرزە ئىسلام سەركەۋت و زال بوو، بەۋانە ئالاي بەرز بوۋىۋە لە جىھاندا،
 ئىنجا با سەرنجىكى خۇمان بەدەين و بەراۋردى خۇمان بىكەين لەگەل ئەۋ كۆمەلە
 بەختەۋەردەدا، ئىنجا ئەگەر ھەستمانكرد بە بوۋى ئەۋ پۇخ و ھەستە بەرزە لە خۇماندا، ئەۋا
 داۋاى يارمەتى خوا و بەرزى و سەركەۋتن بىكەين، ئەگەر ۋا نەبوۋىن ئەۋا با ھەر كۆل نەدەين و
 خۇمان نىزىك بخەينەۋە لەۋنە بەيارمەتى و ئىزنى خوا، ئىنجا بە جوانى ئەزانم دەست نىشان
 كىردن بۇ شتىكى گىرگ كە دەستەۋاژەى دواترىن ئايەت پىنمىۋىمان ئەكات بۇى. ئەۋەش
 ئەمەيە: ھەرچەند ئەۋ ھاۋەل و مۇسلمانانە داۋاى ھوشترىانكرد بەپىي ئەۋ كات و چەرخە
 كەشتىكى تر نەبو كە ھات و چۆۋ گواستەۋە و سەفەرى پى يىكرى، بەلام دەستەۋاژەكەى
 قورئان گىشتىيە و ھەموو ئەم سەيارە و تەيارە و كەشتىيانەش ئەگىرتەۋە، ئەۋە ۋەفەر مۇئى:
 ﴿إِذَا مَا أُنزِلَتْ سَحَابُهُمْ﴾ كاتى ئەۋان ھاتنە لات بۇئەۋەى ھەلىيان بگىرى، ﴿قُلْتَ لَا أَحْجَمَ آ
 أَحْمَلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ كوتت دەستم ناكەۋى ئەۋەى كە بتانخەمە سەرى و ھەلتان گىرى، كەۋاتە
 دەست نەكەۋتنى ئەم ھۇى سەفەر و گواستەۋەى ئەمپۇ بۇ ئەۋ كەسانەى كە پىۋىستىيان
 ھەبى پىيان، عوزرو بەھانەيەكى شەرىعيە بۇ دەرەچوون بۇ غەزا، پاكى و بىگەردى بۇ ئەۋ
 خوايە كە ئەم قورئانەى نارد.

لىرەدا داۋاى ھات جۈزمى دەيەم بە يارمەتى خوا و ھەزاران سوپاس و

ستايىش بۇ ئەۋ پەرۋەردىگارە مېھرىبانە داۋاكارم كە لىم

ۋەرگىرى و ئەۋەى كە ماۋە پىم تەۋاۋ بىكات

۱۴۱۱/۲/۵ھ

تەفسیری قورئانی پیروژ

جزمی ۱۱

﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ

وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (۱۳) ﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ

نهم جزمی یازدهیه پینکها توره له مهی که ماوه له سوورتهی (التوبه) له نایه تی (۹۳) تا دواپی سوورته که سوورتهی (یونس) به ته وای. له بهشی یه که می نهم سوورته که نژوبه ی جزمی دهیه م بوو نه داندانک دواپی له سروشتی نهم سوورته به شیوه ی گشتی، لهو کات و بارو حالته ی که په یوهندی هه بوو به هاتنه خواره وهی نهم سوورته که دواپی له باره ی گرنگی نهم سوورته له باسو له پوونکردنه وهی دواترین په یوهندییه کانی نیوانی گهل و کومه لی موسلمان له گهل گهل و کومه له کانی ترده، نه وهی که له بهشی یه که مدا گوتراوه بهسه بو ناسینی نهم نایه تانه ی که دیت له سوورته ی بهراشته، که واته پیویست نییه بو نهم بهشی که ماوه هیچ بلین لیره دا، به یارمه تی خوا له سهره تای سوورته ی (یونس) دا که نژوبه ی جزمه که نهو سوورته یه، له سهره تای نهو سوورته دا نه دوین له وهی که پیویسته بو ناسین و ناساندنی نهو بهشی جزمه که.

یه کهم نایه تی نهم جزمه وهک ته واکه وایه بو دواترین نایه تی جزمی دهیه م، به لام له هه مان کاتدا هو ی په یوهندی و په یوهستییه کی به هیزه بو نهم جزمه له گهل جزمی پی شوودا، که واته زور جوانه که قاپی نهم جزمه نه کاته وه بهم نایه ته و نه فرموی: ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ﴾ پینگه بو تاوانبار کردن و له که دار کردن هر له سهر نه وانه یه که نیرنت لی نه خوانن بو دانیشتن له کاتیکدا نه وانه بی پیویست و دهوله مهندن، واته نه بین نه مانه تاوانبار بکرین نهک نهو خاوهن عوزرانه ی که له دوو نایه تی پی شوودا باسکران، نه مانه تاوانبارن که توانا و دهسه لاتدارن له گهل نه ودها: ﴿رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ پازی بوون به مهی له گهل شافرهت و منال و دهسته پاچه کاندان بن، ﴿وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ خوا مؤدی تا و به سهرده له کانیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به هو ی نه وده تازانن، نازانن نه وهی که نهوان پازین پیی سهراسهر مایه ی زیانبارییه له هره دودنیادا، نه زان و بی ناگان به هو ی نه وده بیزارن له تی کو شان له پیی خوادا که مایه ی زیندوویی یه له هه زدود نیادا. نینجا هه روا نه واته له سهریان، حالو باریان باس نهکات له پاش گه رانه وهی پیغه مبهرو بپواداران بو لایان نه فرموی: ﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ عوزر به هانه تان بو نه میننه وه، کاتی که نه یوه گه رانه وه بو لایان،

قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى
 اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿١٤﴾ سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتَعْرِضُوا عَنْهُمْ

﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا﴾ ئەمى پىغەمبەر بىلى بەوانە عوزدو بەھانە مەمىننەوہ بۆ نەھاتەن و
 بەجى مانەكەتان، چونكە: ﴿لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ﴾ ھەرگىز ئىمە بىرواتان پىناكەين، كەواتە عوزدو
 بەھانەكەتان ھىچ سوودى نابى، ھۆى بىروا نەكردنەكەشمان ئەمەيە: ﴿قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ
 أَخْبَارِكُمْ﴾ بە پاستى خوا ھەوالى پىداين لە ھىندى لە ھەوالو دەنگو باسەكانتان كە
 ھۆى بىروا نەكردنەكەمانە، كەواتە قسەكانتان ھىچ سوودى نىيە، بەلكو كىردەوہى داھاتوتان
 حسابە، ئەگەر پىك بوو ئەوا چاكە ئەگىنا ھىچ، ھەك دەست نىشان ئەكات بۆ ئەوہ كە
 ئەفەر موئى: ﴿وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ﴾ لەمەو پاش خوا كىردەوہتان ئەبىنى، نىرراوہكەشى
 ئەبىنى، ﴿ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ ئىنجا لەپاش ئەوہ ئىوہ ئەگىر نىرنەوہ لە
 پۆزى دوايىدا بۆلاى زانای ھەموو پۆشىدەو ئاشكرەكان، واتە بۆلاى ئەو خوايە كە ئاگا
 زانايە بە ھەموو شتى، چ ئەوہى كە نەيىنى و شاراوہى لە خەلكى، چ ئەوہى ناسراو
 ئاشكرە لايان، ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئىنجا ئەو زانايە ھەوالتان پى ئەدات بەوہى كە
 كىردەوہتانە لە دنيا، پرسىارو موھاسەبەتان لەگەل ئەكات و بە پىنى كىردەوہكانتان پەفتارتان
 لەگەل ئەكات، كەواتە وىراى خۆتان بن لەم ماوہى ژيانەتاندە ھەول بەن بۆ چارەسەرتان، بە
 پاستى ھەرەشەو ترساندنكى سەختى تىدايە. ﴿سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ لەمەو
 پاش سوپىد ئەخۆن بە خوا بۆتان، كاتى ئەگەر نىرنەوہ بۆ لايان ﴿لَتَعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ بۆ ئەوہى
 چاوپۆشىيان لى بكن و لۆمەو سەرزەنشتيان نەكن و بىدەنگ بن لىيان. ئەو ئاپاكانە لايان
 وابوو كە پىغەمبەر ھاوہەلەكانى لەو سەفرەدا تيا ئەچن و ئاگەر نىرنەوہ، ئىنجا كە گەرەنەوہ
 ئەبى دەست بكن بە سوپىدو پاكانەى درۆ خويان پزگار بكن لە تانەو تەشەر و ئابروو
 بردنيان، ئەوانە مەبەستيان ئەوہ بوو بە پەزماھەندىيەوہ چاوپۆشىيان لى بكرى،

فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا وَلَهُمْ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾ يَخْلِفُونَ
لَكُمْ لِرِضْوَانِهِمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿١٦﴾
الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿١٧﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا

به لأم لهبر نهودی شیاوی نهو نه بوون فرمانیدا به پشت تیگردن و پوو لی وهرگیپانی
خهشم و نیگمرانی فهرمووی: ﴿فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ دهی پوویان لی وهرگیپن و پشتیان تی بکن
به می قسهیان له گهل مهکن و سه لامیان لی نه کن، وهك (ئین و عهباس) نه فهرموئ - خوا لی
پازی بی - (مقاتل) نه فهرموئ: کاتی پیغه مبهرو یارانی گه یشتنه به رهوه فهرمووی له گهل یان
دامه نیشن و قسهیان له گهل مهکن، ﴿إِنَّهُمْ رَجَسٌ﴾ به پاستی نهوانه پیسن ﴿وَمَا وَلَهُمْ جَهَنَّمَ﴾
جئ و شوینی نهوانه دۆزهخ نه بی له پۆژی دوا ییدا ﴿جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ تۆله یان
لی نه سینری بهو تۆله یه به هوئ نهو تاوان و خراپه ی که له دنیا دا کردیان و به ردهوام بوون
له سهری له ماوهی ژبانیا ندا، ئای مرگ و به دبه ختی بۆ که سینک که خوا له قورئانه کیدا جاری
پییسی لی بدات و به پیسی ناو ببا، بریاری دۆزهخی دابی به جئ و شوینی هر له دنیا دا!!
خوا په نامان بدا به میهره بانی خوی ﴿يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِِرِضْوَانِهِمْ﴾ فهرمووی: نهوانه سویندتان
بۆ نه خوئن بۆ نهودی ئیوه پازی بین لییان، ئینجا اهرقان بهم شیوه سهخته ئه دا له دهاغیان و
نیازو مه به سه ته که یان به پووچ و بی نرخ دهر ته خات و تیریکی ژاراوی نه دات به به نو که ی
جگه ریاند او نه فهرموئ: ﴿فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ ئینجا نه گهر ئیوه ش پازی بین لییان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا
يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ بی گومان خوا پازی نابئ له کۆمهلی یاخییان و دهرچووان له
فرمانی خواو له سنووری ئایینی خوا، واته نه گهر ئیوه بهو سویندو پاکانه ی نهوانه پازی
بین لهوانه، په زامه ندییبه که تان هیچ سوودی نابئ بویان، چونکه نهوانه له ئایینی خوا
دهرچوون و خوایش لهوانه پازی نابئ، هر که سیش خوا لی پازی نه بی په زامه ندی هه موو
جیهان و جیهانیان چاره سهری دهردی ناکات.

لەم ئايەتانی داھاتوویدا □ ئەگاتە ئايەتی (۱۱۰) دەست نیشان ئەکات بۆ چەند دەستەو
 تاقمیک کەلەو کاتەدا لەوناو گەلی موسلماندا بوون، یەکنی لەوانە عەرەبە کۆچەرەکان بوون کە
 پییان ئەگوترا: (اعراب)، کەسیک لەوان بوايە پیی ئەگوترا (اعرابی) بە عەرەبی نیشتهجی و
 دیهاتی و شارستانی ئەگوتری: عەرەب و ھەرام لەوانە پییان ئەگوتری: (عربی)، چەند تیرەو
 تاییفەیک لەو عەرەبە کۆچەرەنە لە دەورو بەری مەدینەدا بوون و پییش موسلمان بوونیان
 چەند جار پەلامارو ھێرشیان ئەدا بۆ سەر مەدینە، لەپاش موسلمان بوونیان بە شیوەی
 گشتی ئەم دوو جۆریان تییدا ھەبوو کە باسیان دیئت لەم ئایەتەدا، لەیەکەم جارەو بە
 شیوەی یاسایەکی گشتی سروشتیان نیشان ئەدات و دوو سیفەتیان بۆ باس ئەکات:

یەکەم: ئەفەرموی: ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا﴾ عەرەبە کۆچەر و لادییەکان بەتین تر
 لەبارە ی بێ پرۆایی و ناپاکییەو، بەتین ترن لە عەرەبە نیشتهجی و شارستانیەکان.

دووەم: ﴿وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَتْلُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ﴾ شیاو و شایستەترین بەوەی نەزانن
 سنوورەکانی ئەو شەریعەتە ی خوا ناردوو یەتیە خواریوە، ئەوەش بەھۆی وشکی و
 دلپەقی و دورییان لە زانیان و نامۆگاری کەران و دوریی و بیبەشییان لە کۆر و بینینی
 پیفەمبەر و یارانی لەو کاتەدا، واتە ئەوانە مافی ئەویان ھەیە و شایستە ی ھەر ئەوەن بە پیی
 سروشتی تاییبەتی خوێان، ھەرچەندە ئیسلام و پرۆا ھێنان بە ئیسلام □ پادەیکە زۆر
 زۆریانی پاک و خاوین کرد لەو سیفەت و پەوشتەبەدانە، وەک لەمەو پاش باسی ئەوانە دیئت،
 ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خوا ئەوپەری پادە زانای کاردروستە، زانیە بە حال و بەسەرھاتی
 یەندەکانی و سیفەت و سروشتیان، کاردروست و لیژانە لە دابەشکردنی لیھاتن و
 ئامادەییەکاندا، لەو جۆر بەجۆرییە کە دایەتھاو لەناو دروستکراوەکانیدا، زانیە بەوەی
 لەدلی بەندەکانی دایە و کاردروستە لە ھەموو پرەیارەکانیدا.

لەپاش ئەوەی سیفەت و نیشانە ی سەرەکی و گشتی ئەو کۆچەرەنە ی باسکرد، ئینجا
 جۆرەکانیان باس ئەکات، ئەوەش بە پیی کارکردنی ئیسلام و پرۆا بە ئیسلام لەو دلانەدا کە
 ئەوەندە وشک و پق بووین ئامادەیییان نەبووین، ئەفەرموی: ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَخْذُ مَا يُنْفِقُ
 مَغْرَمًا﴾ لەو عەرەبە کۆچەرەنە کەسیکی وا ھەیە کە ئەوەی بەختی ئەکات لەپروالەت ئەیدا
 لەپیی خوادا، ئەو داتەنئ بەباج و زیان کە بەناچاری دووچاری ئەبئ، چونکە بەپریا و
 بووپامایی و لەترسان ئەیدات، ئەک بە ئومیدی ئەجرو پداشت و پەزماھندی خوا،

وَيَرْبِضُ بِكُمْ الدَّوَابُّ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوَاءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ

﴿وَيَرْبِضُ بِكُمْ الدَّوَابُّ﴾ چاوه‌پروانی نه‌مان و له‌ناو چوون و به‌سهرهات و پووداوه سه‌خته‌کانی چهرخ و پوژگار تان بو نه‌کمن، به‌لکو پزگار بن لی‌تان، ناواته خوازن که‌ی پوژیک بی‌ت نیوه تی‌دا بچن و دوژمن زال‌بینی به‌سهرتاند؟ ئینجا به‌رام‌بهر شو نیازو ناواته به‌دهی نه‌وانه خوا نرای شه‌ریان لی نه‌کات، که مه‌به‌ست به‌نرای خوا به‌دی هاتن و جیگیر بوونی شو نرایه‌یه، ﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوَاءِ﴾ واته خوا به‌سهر نه‌وانه‌وه بی‌به‌سهرهات و پووداوی به‌دو ده‌وری نه‌وان بدات تا که‌سیان ده‌رنه‌چی، ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خوا بی‌سهره بو هرچی نه‌وانه ئه‌یلین، زانایه به‌وهی نه‌وان ده‌رنه‌خن و ده‌ری نه‌بزن و نه‌وهی ده‌ری نابزن و ئه‌یشارنه‌وه به‌راستی نه‌م فرموده‌یه هره‌شه‌یه‌کی سه‌خت و سامناک نه‌دات به‌گوینچه‌و دل و ده‌روونی شو ناپاکانه‌دا، به‌شیک له‌و کوچه‌رانه به‌و جوژرن، به‌شیکی تریان که پووناکی به‌وا داویتی له‌دلیان به‌م جوژرن نه‌فرموی: ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ له‌و عهره‌به کوچه‌رانه که‌سی وا هه‌یه که به‌روای هه‌یه به‌خواو به‌پوژی دوا‌یی ﴿وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ﴾ نه‌وهی که ئه‌یبه‌خشی و به‌ختی نه‌کات له‌شته جوژ به‌جوژره‌کان هه‌رکام له‌وانه دانه‌نی بو خو‌ی به‌هو‌ی نزی‌ک که‌وتنه‌وه لای خوا، به‌هو‌ی سه‌له‌واتدانی فروستاده‌کی خوا لی‌ی، واته شو شتانه‌ی که ئه‌یدا بو نه‌وه و به‌نیازی نه‌وه ئه‌یدات که ببنه هو‌ی نزی‌ک که‌وتنه‌وه له‌خوا، ببنه هو‌ی سه‌له‌واتدانی پیغه‌م‌بهر (ﷺ) له‌سهری که باوی وابووه سه‌له‌واتی داوه له‌سهر شو که‌سانه‌ی که شو خیر و صه‌ده‌قانه‌یان نه‌کرد، وه‌ک فرموی: (اللهم صل علی آل ابي عوف). نه‌وانه که به‌و جوژه به‌روای راسته‌قینه‌ی هه‌یه و کرده‌وه و نیازی پاکیان هه‌یه. نه‌وانه خوی میهره‌بان شایه‌تیا‌ن بو نه‌دات به‌پیی نیازه پاکه‌کیان و موژده‌ی میهره‌بانی خوی نه‌دات پییان و نه‌فرموی: ﴿أَلَا إِنَّ قُرْبَةَ لَهُمْ﴾ بی‌دارو ناگادار بن که به‌راستی شو شتانه‌ی که ئه‌یده‌ن عیبادت و هو‌ی نزی‌کین بو‌یان له‌خواوه

سَيِّدِ خَلْقِهِمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَالسَّيْفُوتُ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

﴿سَيِّدِ خَلْقِهِمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ بنی گومان خوا نه یانخاته ناو میهره بانی خوئی، هوئی شو به لینه
که ورهش نه مهیه که نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوا لیبوردی میهره بانه،
که واته توبه و گه پانه وه ره گری له بنده کانی، خیر و صده قه یان لی وه ره گری، له گوناو
تاوانه کانیان نه بورئ، میهره بانی و به زهی به کار نه هیئ له گه ل نه وانه ی که به دوا ی
میهره بانی خوادا نه گهرین. له پاش باسی جو ره کانی عه ره به کوچه ره کان به کورتی، ئینجا
باسی جو رو تا قه کانی گه ل نه کات به تی کرای، دانیش توو شارستانی، چ کوچه ر.
نه یانکات به چوار جو رو تا قه:

۱- نه فرموی: ﴿وَالسَّيْفُوتُ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ پیشکوتوه یه که مه کان
کوچه ران و یار مه تی دهران ﴿وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ﴾ نه وانه ی به دوا ی نه واند هاتن و
پهیره ی نه وانیان که کله کرده وه و رهوشته چاکه کانیاندا ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ﴾ خوا له وان پازیه به وه رگرتنی کرده وه چاکه کانیان و پاداشت دانه و یان،
نه وانیش له خوا پازین به ئارامی دل به و به قه زا و قه دهری و سو پاس له سه ر
چاکه کانی و خو گری له سه ر هر به سه ر هاتیکی ناخوش.

چند رایه که مهیه له مه به ست به و پیشکوتوه یه که مجاراندا، به هیژترینان نه مهیه:
نه واره لانه کله پیش پو دوا ی به دردا کوچیان کردی و یار مه تی یان دابی، مه به ست به
شوین که وتوه کانیان نه وانه که ریگی نه وانیان دابیته به و له پاده ی به و او فیدا کارد
که یشتنه پله ی نه وان، هر چند به و پیشکوتنه نه وان جیا وازیا بن له هونه و ریژو
پاداشتدا.

گهلی موسلمانان راسته‌قینه‌ی ئەم ئوممەتە لەوانە پێکەات ١١ بوو بەمەلگری ئالای
ئیسلاام مامۆستای جیهان، ئەوان بوون لە هەموو تاقیکردنەوەیەکی کەدا دەرخوون ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّتٍ تَجْرِي مَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ١٢ سادەئێ کردووە بۆیان باخات و بەهەشتانیک کە
پووبارەکان دێن و ئەچن ١٣ ژێریاندا، بەجۆرێ ئامادەئێ کردووە کە ئەوانە نیشته‌جێ بن لەو
بەهەشتانەدا بە بێ‌پروانەو ١٤ ﴿ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ١٥ ئەو‌یه گەیشتن بە ئامانجی گەرە کە لە
هەموو ئامانجیک گەرەترە، بێ‌گومان لەسەر هەموو بارو بە‌پێی هەموو پرایە ئێو چوار
جێنشینه‌و هەرکام لە هاو‌لە‌کانی تر چ پیاو چ ئافرەت کە لەو چەرخ و چینی ئێو چوار
جێنشینه‌دا بووبێ، بە‌ری ئەم ئایەتە و بە‌لێن ١٦ مزگێنی ئەم ئایەتە کەوتووە، کەواتە هەرکەس
خۆی بە‌ پڕوادر دابنێ ئەبێ چۆن بتوانێ دژی ئەوانە بێت بە‌تایبەتی چوار جێنشینه‌کە کە
هەمیشە جێی پەزنامەندی و پازو نیازی پێغه‌مبەر (ﷺ) بوون تا لە دنیا دەرخو؟ بە‌پراستی زۆر
جینگای سەر سوپمانە بۆ هەر کەسێک خۆی بە‌ پڕوادر دابنێ لەگەڵ ئەو‌دا ئەو‌ندە نەفام و
نەزان و بێ‌شەرم بێت پەخنە بگرێ و ئاپازی بێ لە کەسانیک کە خوا لە قورئانە‌کەیدا جاپی
پەزنامەندی خۆی دابنێ لەو کەسانە!!

بە‌پراستی زۆر جینگای سەر سوپمانە بۆ هەرکەسێک کە خۆی بە‌ پڕوادر دابنێ ١٧ لەگەڵ
ئەو‌دا لای وای کە ئەو کۆمە‌لە کە خوا جاپی پەزنامەندی خۆی لێ‌دان و ئەو بە‌لێنە گەرەئێ
پێ‌دان، ئەو کۆمە‌لە لە‌پاش نەمانی پێغه‌مبەری ئازیز دەست بە‌جێ گە‌رانە‌و و پاشگە‌زبوونە‌و
لە ئیسلاام ئایینە پێ‌ۆزە‌کەئێ خویان تێ‌کدا و بە‌ناهەق و ئاپە‌و بە‌ پێ‌چەوانە‌ئێ فەرمان و
وە‌سیئتی پێغه‌مبەرە‌کیان (ﷺ) جێ‌شینیان دانا و ١٨ ماو‌ئێ (٢٤) ساڵ هەرمانە‌و لەسەر ئەو
ناهەقی و بێ‌شە‌رعییە گەرەئێ!! هەرچۆن‌لا جینگای سەر سوپمانە کە یە‌کیکی وە‌ک ئیمامی
عەلی و دابنێ کە بێ‌دەنگ بوو لەو هەموو بێ‌شە‌رعی و ئاپە‌وایییە و بێ‌دەنگ بوو لەو هەموو
سەتەم تاوانە و سە‌ری کزکرد و ئەو ماو‌ە دوورو درێژە نوێژی کرد لە پەشتی ئەو
سێ جێ‌شینە‌و و یارە‌تیدان و شتی لێ‌وەرگرتن!! بە‌پراستی کەسێکی ژێر ئەبێ بێ‌رکاتە‌و و
دلی بشیوئێ لەو قەسە پڕو و پو‌چانە، داواکارین لە خوای می‌هرەبان ئەو شتە پڕو و پو‌چنە
نە‌هێلن لەناو ئەم ئوممەتە‌دا، ئەو کۆم‌پراوسە‌رلی تێک چوانە‌بخاتە‌سەر پێ‌گە راستە‌کەئێ ئیسلاام.

وَمَنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْإِنْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ
 نَعْلَمُهُمْ سَنَعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّوْنَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١١١﴾ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ

۲- له جوړه کانی گډل لهو کاته دا دهسته یه کی تایبه تی هه بوو له ناپاکان که به ته او ی
 دامه زرا بوون له ناپاکیدا، هر چوئی دهسته و تاقی یه که م دامه زرا و بوون له پاکي و
 نه یسلا مده، نه فهرموی: ﴿وَمَنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ﴾ لهو عمره به کوچه رانه ی که
 ده و ژوبه و تاته و من ناپاکانیک هه ن ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾ وه له خه لکی مه دینه که ﴿مَرَدُوا
 عَلَى الْإِنْفَاقِ﴾ لیزان و دامه زرا ن له سر ناپاکي و گه یشتوونه ته نه و په پری راده ﴿لَا تَعْلَمُهُمْ﴾
 تو نایانناسی، واته له لیزانی و خو پاریزیدا گه یشتوونه ته راده یه که تو نایانناسی له گه ل
 نهو هه موو ژیری و زانی نه دا، ﴿نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ﴾ نیمه نه یانناسین ﴿سَنَعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ﴾
 بی گومان له موو پاش دوو جار سزایان نه دین، ئیتر نهو دوو جار سزای بی نارامی و
 ترسی دهر که وتنیان بیت، له گه ل سزای کاتی مردنیان که فریشته به لیدانه وه گیانیان
 نه کیشن وه که له ده قی ثایه تدا هاتوه، یان سزاو داخی زال بوونی موسلمانانه له گه ل
 سزای مه ترسی ناشکرا بوون و دهر که وتنیان، له سر هر بار نهو دوو سزایه له م
 دنیا یه دا به دی هات، بیجکه له سزای گه وره ی پوژی دوا یی که ده ست نیشانی بو نه کات
 که نه فهرموی: ﴿ثُمَّ يَرُدُّوْنَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ ئینجا له پاش نه وه نه گپرنیتر ته وه بو لای
 سزایه کی گه وره که سزای ناگری دوزه خه، خوا په نامان بدات لی، ئینجا باسی دوو
 دهسته ی تر نه کات که لهو کاته دا هه بوون له ناو گه ل و کومه لی موسلماناندا، یه که م
 نه فهرموی: ﴿وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ﴾ که سانیکی تر هه ن و دانیان ■ به گونا هه کانیاندا،

﴿خَطُّوْا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرَ سَيِّئًا﴾ واته له کرده و کانیا ندا تی که لییان کردوه، بهم پهنگه کرده و ی چاکیان کردوه و کرده و ی به دیشیان کردوه، وه که نه و ی له پیش و دوی ته بوکدا جیهاد و تی کو شانیان کردوه، له پرو دوی ته بوکدا به جی ماون و به شداریان نه کرد، وه (حسن و سدی) نه فرموون، (که له بی) نه فرموی: مه به ست تویه و گونا هه، یان مه به ست نه و یه له هردو کرده و که دا تی که لیان کردوه، بهم پهنگه کرده و چا که کیان تی که له بووه به کرده و ی به دو به ده کیان تی که له بووه به چا که و ه هیچ کام زال نه بووه به سه ر نه و ی ترداو نه ی شور یوه نه و ی، وه که نه و ی نه چووه بو ته بوک و له مالی خو ی دانیش تووه به بی عوزو به بی ئیزن خواستن، له گهل نه و دا پاک و دلسوز بووه بو ئیسلام و هستی کردو ته به گونا هباری خو ی و تر ساوه له کرده و که ی، به ی نه ی که سی که نو یژ بکات له شو ی نیکی دا گیر کراودا، نو یژ که ی که چا که دا گیر کردنه که شی تی دایه که به دو خراپه، هیندی له زانیان به و جو ره ته فسیریان کردوه ته و ه هه رچهند نه گونجی، به لام رای یه که م به هیز تر و ه که لی کو لی نه و ی تی دا کراو ه سه ر هه ربار رای به هیزو زو ریه له سه ر نه و یه که نه م ده سته موسلمانن، ئیتر نه وانه سی که س بووبن یان ده، یان حهوت که س که خو یان به سته و به ستوون و کو له که کانی مزگه ر ته و کاتی که بیستیان ئایهت هاته خواره و ده ربار ی به جی ما و ده کان، له پاشان پیغه مبه ر (ﷺ) که شیت به ره و ده به پیی باوی خو ی چووه مزگه ر ته و نو یژی کردو له پاشان پرس یاری کرد له وانه و وه لام درایه و ده که نه مانه سو یندیان خواره و ده، خو یان نه که نه و ده مگر پیغه مبه ر (ﷺ) بیان کاته و ده نه و یش فرموی: منیش سو یند نه خوم که نایان که مه و ده فرمانم پی نه در ی، ئینجا نه م ئایه ته هاته خواره و ده فرموی: ﴿عَسَىٰ اَللّٰهُ اَنْ يُّتُوْبَ عَلَيْهِمْ﴾ ئومید وایه خوا تویه یان لی و هر گرتی ﴿اِنْ اَللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ به راستی خوا زالی لی بوورده ی میهره بانه، واته هو ی و هر گرتنی تویه که یان نه مه یه، ئیتر تویه که یان بریتی بووبی له داننان به گونا هه کانیا ندا و په شیما ن بوونه و یان لییان وه هیندی نه فرموون، یان هر بیج که له و تویه ری و شهرعیان کرد بی وه هیندی کی تر نه فرموون، به هه ر حال ئایه ته که

وا نیشان ئەدات کە تۆبەیان بوو، هێندێ لە زانایان ئەفەرموون: ئەم ئایەتە لە ھەموو ئایەتەکانی قورئان زیاتر جێگەی ئومێدە، هێندێ تر ئەفەرموون: لە ھەموو ئایەتێک زیاتر جێگەی ئومێدی ئایەتی سوورەتی (الزمر): ﴿قُلْ يٰعِبَادِىَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ مَّسْ...﴾ بێگومان ئەم پایە بەھێزترە لە دڵدا، لەو کاتەدا ئەوەی لەم ئایەتانی پابوردووەدا وەرئەگیرێ ئەمەیه: ناپاکانی ئومەت دوو جۆر بوون: دەستەبەکیان ئەناسران بە وتە کردووەکانیان، دەستەبەکی تریان ئەوەندە لێزان و تەلەکە بازبوون ئەناسران، پاستی ئەو دوو لە ھەموو چەرخێکدا ھەر بوون و ھەر ھەن، بەتیبەتی ناپاکەکانی دەستەبە پامیاری، کە پەییوەستن بەبێگانەووە لەناو موسلمانان و ولاتی ئیسلامدا بۆ بێگانە کار ئەکەن، ئەگەر ئەو دار دەستانە نەبوونایە ولاتی ئیسلام ئاواى بەسەر ئەنەھات، ھەروەھا وەرگیرا کە کۆمەڵی موسلمانانی ئەو چەرخە پێکھاتبوو لەو سێ دەستەبە:

۱- پێشکەوتوو یەکەمەکانی کۆچەران و یارمەتی دەران.

۲- شوینکەوتوو راستەقینەکانی ئەوان.

۳- ئەم دەستەبە تێکەڵ پێکەڵ،

ئینجا دەستەبە یەکەم ھاوتایان نەبوو و نابو و ناگونجی دووبارە بوونەویان، لە ھەموو چەرخێکدا دەستەبە دوو ھەر بوو و ھەر ئەشبەئ ئیتەر زۆریان کەم، زۆربەیی ئومەت لەم چەرخەو لە زۆر لە چەرخەکانی تریشدا لەم بەشی سێیەمە پێکھاتوو، بەدترین کردووەکانیان - کەبوو بە بنەڕەت و ھۆی سەرەکی ھەموو کردووە بەدەکانی تر- واز ھێنانیان بوو لە تێکۆشان و فیداکاریی بەمال و بەگیانان، خوا بە میھرەبانی خۆی ئەم ئومەتە بێدار بکاتووە لەو خەوی بێئاگاییەو بە یارمەتی و میھرەبانی خۆی دەستی کردوو بەبێدار کردنەویان لە ھەموو جیھاندا، ھەموو سوپاس و ستایشی بێ پایان بۆ خوا میھرەبان، (محمەدی کوپی سەعد) ھەدیسێ ئەھینێ لە (ئیبن و عەباس) ھو - خوا لێی پازی بێ - کە ئەفەرموێ: کاتێ پێغەمبەر (ﷺ) بە فرمانی خوا ئەو سێ کەسە بەرەڵا کرد مال و داراییەکیان بردەخزمەتی و گوتیان: ھەدەقە ی لێدەر بکە لەباتی ئێمە و نرمان بۆ بکە و داواى سەرینەوێ گوناھمان بۆ بکە، ئەویش فەرموو: ھیچ شتێکی لێوەر ناگرم تافەرمانم پێ نەدری،

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ

ئینجا ئەم ئایەتە ھاڵە خوارەو: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً﴾ وەرگرە لەمال و داراییەکیەکیان
 ھەدەقەیک، ئیتر زەکات بێیان خیری تریش کە ﴿تُطَهِّرُهُمْ﴾ کە پاکیان بکەیتەو پێی و
 لەچلک و چەپەلی چنگ قوچراوی و دل ڕەقی و ناپیاویی و ئەو سیفەتە بەدانە ی تر کە خاوەن
 مال چەپەل ئەکەن ﴿وَتُزَكِّيهِمْ﴾ گەشە بکەیت بەدل و ھەروونیان و ھەرزو بلندیان بکەیت بە
 پیت و ھەری خو و ڕەوشت و کردەوی پاک و خاوی، ﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾ سەلواتیان لەسەر ھەدە،
 واتە نزای خیریان بۆ بکە، ھۆی ئەو ھەرمانەش ئەمەیکە کە ئەفەرموی: ﴿إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾
 ھەرپاستی نزاکە ی تۆ ئارام و دلخۆشییە بۆیان، بێ ئارامی گوناھەکیان ناھێلێ، مایە ی
 وەرگرتنی تۆبە و خێرو ھەدەقەیانە ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خبیسەری زانایە، بیسەر و وەرگری
 نزاکە ی تۆبە، زانایە ھەو خێرو ھەرزەو ھەندییە کە لەو نزادا ھەیکە، بیسەرە بۆ داننانی ئەوان
 بە گوناھەکانیاندا، زانایە تۆبە و ھەشیمان بوونەو ھەکیان و راستییەکان و پێی خوێش بوونیان
 ھەو ھەدەقە ی کە کردیان.

ئامۆژگاری ھەو جوړە خوا ی میھربان منەتی نا ھەسەر ئەوانەدا، چونکە زانی کە
 راستن لە تۆبەکیاندا، ھەھۆی ئەو ھەو ھەرمانیدا کە زەکات و ھەدەقەکیان وەرگری و
 سەلواتیان لەسەر ھەدە، واتە نزایان بۆبکات، شتیکی ھەناو بانگە ھە سەلوات لەلایەن
 خواوە بریتییکە لە ھەزەیی و میھربانی خوا ھەربارە ی ئەو سەلوات لەسەر دراو، لەلایەن
 ھەلانیکی ھەو بریتییکە لە نزاو داوا ی لێبۆردن و سەرنەو ھەو گوناھ، لەلایەن ئێمەو ھەو ھەو
 پێفەمبەر (ﷺ) بریتییکە لە داوا ی ئێمە ی بۆی ھەو جوړو شیو ھەو کەلە پاش تەحیات
 ئەیلێن، ھەروەھا لەپاش بانگ کە ئەلێن: (اللهم رب هذه الدعوة التامة... ھتد).

پێفەمبەر ئازیز (ﷺ) بە پێی ھەرمانی خوا بە وە ی سەلوات نزای ئەکەد بۆ زەکات و
 ھەدەقە ھەدەرەکان، (ئیمامی بوخاری و موسلیم) ھەدیسێک ئەھێنن لە (عبداللە ی کوپری ھەو
 عەوف) ھەو کە ئەفەرموی: پێفەمبەر (ﷺ) باوی وابوو کاتێ زەکاتیان ئەھینایە خەزەمتی

نه يفرموي: (اللهم صل علي فلان)، كاتى باوكم زهكات كهى هينا فرموي: (اللهم صل علي آل
 ابي عوف) بهوتى تریش نزاى كردوه بؤ زهكاتر صدهقه دهر، وهك (نه سائی) پيوایهتی
 نهكات له (وائیلی کوری چه جهسه وه كه پیغه مبهري) (ﷺ) دهر باره ی پیاویك كه خوشتر یكى
 چاكی له زهكاتدا، فرموي: (اللهم بارك فيه وفي ابله) هر وه ها جه ما وه ری زانا یان له سر
 نومنه كه سوننه ته بؤ كار به ده ستانی ئیسلامیش نزا كردن بؤ زهكات دهره كان، وهك (ئیمامی
 بوخاری) نه وه ی كردوه به باسیكى سر به خو، نه فرموي: (صلوة الإمام ودعائه لصاحب
 الصدقة) بهس هیندئ له زانا یان نه فرموي: نزاى نه مان به وتهی سه له وات نابئ و نهو وتهیه
 تاییه تی بووه له پیغه مبهري) (ﷺ)، وهك (ئیمامی شافعی) ش نه فرموي: سوننه ته بؤ ئیمام كه
 صدهقه ی وهرگرت نزا بكات و بلی: (أجرك الله فيما أعطيت، وبارك لك فيما أبقيت) خوا
 نه جرو پاداشت بدات له وهی كه به خشيوته و پیت و فهرت بداتی له وهی كه هیش تووته وه،
 ئینجا به جوانی نه زانم لیژده را ی زانا یان باس بكم سه باره ت به سه له واتدانی ئیمه له سر
 پیغه مبهري) (ﷺ) و پیغه مبهران و مهلائیکه و ئالی پیغه مبهري. هر چه ند سه له وات به بی سه لام
 بهس بیئت، به لام وهك باوه باشت نه وهیه كه سه لامیشی له گهل بگوترئ، هر وه ها باسی
 ئالیشی له گهل بکری بهم جوژه: (صلي الله عليه وآله وسلم). وهك له نوێژدا باسیان هاتوه،
 زۆربه ی موسلمانان سه لام به تنیا به کار دینن بؤ پیغه مبهريه كانی ترو بؤ مهلائیکه، هر وه ها
 بؤ ئالیشی به لای کۆمه لیکه وه، زۆر له زانا یانی نه ملی سوننه تیش به پیویستی نه زانن گوتنی
 سه لام بؤ فاطمه و علی و حسن و حسین (عليهم سلام الله ورضوانه) ئینجا نه گهرینه وه بؤ سر
 ئایه ته كان. له ئایه تی پیشوودا فرموي: له مال و داراییه كانیان صدهقه یهك وهرگه كه به وه
 پاك و خاوه نیان بکه یته وه به وه گه شه بکه یه ت به دل و دهر و نیان، واته پیغه مبهري گپرا
 به خاوه نی هیندئ کار و باری موسلمانان، ئینجا لیژده دهست نیشان نهكات بؤ نه وه كه
 له راستیدا هه موو کار و باره كان به دهست خاوه و خوا خاوه نیانه و پیغه مبهري) (ﷺ) فرمان به ره و
 کاره كانی خوا به دی نه مینئ، نه فرموي: ﴿أَلَزِمْنَا﴾ ئایا نه وانه نه یان زانیوه؟ واته با بزانه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ كه خوا هه نهو توبه و گه رانه وهی بهنده كانی وهر نه گری:
 ﴿وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ﴾ نهو صدهقه كان وهر نه گری و قه بولیان نهكات،

وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ

وَسَرُدُّونَ إِلَىٰ عِلِّهِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْشِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ خوا هر نه و هر گری توبه و میهره بانه، واته نه پیغمبر و نه هیچ کس نه و شتانهی بدهست نییه، به لکو تنها بدهست خواجه، پیغمبر (ﷺ) که هر کاریک بکات به نین و فرمانی خوا نه یکات، نینجا له کوتایی باسه که دا فرمان نه دات که فرمان بدات و هانی به جیماره کان که توبه یا نکرد و ده بدات له سر کرده و دی چاک تا به لگهیت له سر راستی توبه که یان، نه فرموی: ﴿وَقُلِ﴾ نهی پیغمبر بلی به وانه: ﴿اعْمَلُوا﴾ کرده و بکن، واته په شیمان بو و نه و ده توبه به تنیا بهس نییه، چونکه بهرنامه ی نیسلام عه قیده و بیرو با و ده و کرده ویه که نیشانه بیست له سر راستی عه قیده و بیرو با و ده که ﴿فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ نینجا خوا و فروستاده که ی و بیرو داران کرده و ده که تان نه بینن، خوا ناگا و زانایه و به چای قودرت نه بینن، پیغمبریش ناگدار نه کات پی و دهریشی نه خات بو بیرو داران و ده له حه دیسیکدا هاتوو که (نیمامی نه حمه د) و چند که سیکی تر پریوایه تی نه کهن که پیغمبر (ﷺ) فرمویه تی: نه گهر هر کام له نیوه کرده و بکات له نا و به ردیکی ره قدا که نه قایی بی و نه کونیک بی گومان خوا کرده و ده که ی دهر نه خات بو خه لکی هر چون بی، واته بلی پنیان کرده و بکن، چونکه نیشانه ی راستییان له توبه که یاندا له دنیا یاندا همو کرده و نا شکرایه، ﴿وَسَرُدُّونَ إِلَىٰ عِلِّهِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بی گومان له پاش مردنیان نه گیر ضیعتن و بی زانای همو نه ینی و پوشیده و همو نا شکرانان ﴿فَيُنْشِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نینجا نه ویش هه و التان نه داتی به هرچی که نیوه له جیهاندا کرد و وتانه، واته به پی نیوه پاداشت و توله تان نه بی، بی گومان نه مایه ته ترسینه ریش و دل خوش که ریشه.

وَأَخْرُوتَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٦﴾

ئینجا باسی دسته‌یه‌کی تر نه‌کات له به‌جیماوه‌کان له پوښتن بۆ ته‌بوك، نه‌مانه‌ش سی کەس بوون له ماوه‌له‌پاکه‌کان: (کعبی کوپی مالیک و میراهی کوپی ره‌بیع و هلالی کوپی ئومه‌ییه) وه‌ک (ئیین و عه‌باس و مجاهد و عی‌کریمه و ضحاک) و که‌سانیک‌ی تر نه‌فهرموون، نه‌مانه هیچ عوزرو به‌مانه‌یه‌کیان نه‌بوو، به‌لکو هر نه‌وه بوو کاته‌که کاتیکی سه‌خت و گهرم بوو سه‌فه‌ره‌که دوورو درێژیوو نه‌وانیش سستی گرتنی، نه‌مانه - وه‌ک به درێژی یاسیان دیت - کاریان دوا خراو ماوه‌ی په‌نجا شه‌ر به‌سه‌رگه‌ردانی مانه‌وه تا ئایه‌تی ته‌وبه‌هاته خواره‌وه، نه‌فهرموی: ﴿وَأَخْرُوتَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ اللَّهِ﴾ له‌و دواکه‌وتوو به‌جیماوانه که‌سانیک‌تر هه‌بوون که دوا خزان بۆ حوکم و بریاری خوا ﴿إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ یان سزایان نه‌دات، یان ته‌وبه‌یان لی وهرته‌گرئ، واته تا نه‌و کاته به‌سه‌ر نه‌چوو حوکم و بریاری بۆ دهرنه‌کردن و ناشکرای نه‌کرد بۆ خه‌لکی، نه‌و ماوه نه‌وانه به‌و داخ و مه‌راقه‌وه ژبان تا به‌وه ته‌می خوار بوون، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خوا زانای کاردروسته‌و به‌پیی نه‌و زانین و کاردروستییه حوکم و بریاره‌کانی دهرنه‌کات.

له‌م چوار ئایه‌تی داهاتوه‌دا داستانی‌که‌مان بۆ باس نه‌کات که میندی له‌ناپاکه‌کان هه‌لسان پیی، نه‌م داستانه پووداویکی گرتگ و ناشکرا بوو له‌و سه‌فه‌رو پووداوی ته‌بوکه‌دا، له‌به‌ر نه‌وه باسیکی سه‌ربه‌خۆی تایبه‌تی کرا به‌و چوار ئایه‌ته، ئینجا له‌پیش هیئانی ئایه‌ته‌کاندا داستانه که به‌درێژی به‌ئین: (ئیین و که‌سیر) له ته‌فسیره‌که‌یدا نه‌فهرموی: هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی نه‌م چوار ئایه‌ته نه‌مه‌یه، پیش هاتنی پیغه‌مه‌به‌ر (ﷺ) پیاویک هه‌بوو له هۆزی خه‌زه‌ج ناو نه‌برا به: (ابو عامر الراهب) نه‌و پیاوه له سه‌رده‌می نه‌فامیدا بوو به‌نه‌سرانی عیبادت و خواپه‌رستی هه‌بوو، شه‌ره‌فو پیژیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌ناو هۆزه‌که‌یدا، خوینده‌وارو شارمزا بوو له زانیاری نامه‌داره‌کاندا، ئینجا کاتی که پیغه‌مه‌به‌ر (ﷺ) کوچیکرد بۆ مه‌دینه، موسلمانان کو‌بوونه‌وه له‌ دوری، وته‌ی ئیسلام به‌رز بوویه‌وه و خوا له پوژی به‌دردا موسلمانانی زال کرد، نه‌و نه‌فرین لیکراوه حساده‌ت گرتی و دوژمنایه‌تی خۆی ناشکرا کرد پایکرد بۆ مه‌که‌و ده‌ستی کرد به هاندانی بت په‌رسته‌کان له‌سه‌ر جه‌نگکردن له‌گه‌ل پیغه‌مه‌به‌ر (ﷺ) هه‌موو کو‌بوونه‌وه له‌سالی پووداوی (احد) دا هاتن بۆ سه‌ر مه‌دینه، نه‌و نه‌فرین لیکراوه له‌و جه‌نگه‌دا چه‌ند بیرو چالیک‌ی هه‌لکه‌ندو دایپو‌شین بۆ نه‌وه‌ی موسلمانانی

تىڭكەي، پىڭمەبەر (ﷺ) كەوتە ناو يەككىيان ۋە لەو پۇژەدا دووچارى ئارەحتى بوو، پووى
 فەرى زامدار بوو، ددانى شەھىد بوو، سەرى شكا، ئەو نەفرىن لىكراو ھەر لەيەكەم جارەو
 چو بۇلاي خزم وە شەرەتەكەي ۋە دلى دائەمىنان بۇيارمە تىدەنى، ئىنجا كاتى كە قسەكەيان
 بىست گوتيان: خوا لەناوت بەرى ئەي فاسق ئەي دوژمنى خوا! جوئىن ۋە قسەي ئاشىرىنيان
 پىڭگوت، ئەوئىش بە ئانومىدى گەرايەو ۋە ئەيگوت سوئىند بەخوا خزمەكانم لەپاش من
 دووچارى شەپو خراپە بوون! لەپىش پاكردنى بۇ مەككە پىڭمەبەر (ﷺ) بانگى كرد بۇلاي
 خوا ھىندى لە قورئانى بەسەردا خوئىند، بەلام ئەو سەرپىچى كرد لەو ھى ۋە موسلمان بىي،
 بەھوى ئەو ۋە پىڭمەبەر (ﷺ) نزاى لىكرد كە بەتەنيا ۋە ھەركراوى بىرى ۋە نزاكەي گىرابو
 لىي، ئەو ۋەش بەم رەنگە كاتى دەست خالى بوو لە پووداوى (احد) كارەكەي پىڭمەبەر (ﷺ)
 تابى ۋە ئەكەي ۋە بەرز ئەبىتەو بۇلاي (ھەرقل) پادشاي پۇم داواي يارمەتى لىكرد ۋە لەوي
 مايەو ۋە نوسى بۇلاي ناپاك ۋە دل نەخۇشەكان بەلىنى پىدان ۋە دلخۇشى دانەو كەبە
 لەشكرىكەو دىتەو ۋە بۇ جەنگ ۋە زال دەي، فەرمانى پىدان كە شوئىنىكى چاكى بۇ دروست
 بكن ھەركەسك لەلەيەنيەو ۋە بېرا لەو شوئىنەدا بىمىنىتەو ۋە بۇ گەيانەنى نامە ۋە
 نووسراوكانى، ئەو شوئىنە ئامالە بىت بۇي كاتى كە بچىتەو ۋە بۇلايان، ئەوانىش
 دەستيانكرد بە دروستكردنى مزگەوتىك لاي مزگەوتى قوبادا، دروستيانكرد ۋە خانوويەكى
 محكەم ۋە تىرو تەوايان پىكھىنا، پىش ۋەرچوونى پىڭمەبەر (ﷺ) بۇ تەبوك لىبوونەو ۋە ھاتن
 بۇ خزمەتى ۋە داوايان لىكرد ۋە نوئىزكى تيا بكات، ۋە بەھوى ئەو ۋە بە مزگەوت بئاسرى،
 گوتيان ئەمە دروست ئەكەين بۇ لاواز ۋە خۇش ۋە كەوتە كارەكان لەشەو سارد ۋە
 زستانەكاندا، بەلام خوا پىڭمەبەرى پاراست (ﷺ) لەو ھى بچى نوئىزى تيا بكات، فەرموي:
 ئىمە لەسەر سەفەرىن، بەلام كاتى گەرايەو ئەگەر خوا وىستى، ئىنجا كاتى گەرانەو ۋە بۇ
 مەدىنە بەئەندازى پۇژىك يان كەمتر لە پۇژىكى مابو بگاتە بەرەو ۋە جوئىل ھاتە
 خوارەو ۋە ھەوالى مزگەوتى (ضرار) ي پىدا، نىازى بەدى دروستكەرەكانى ئاشكرا كرد،
 بەھوى ئەو ۋە پىڭمەبەر (ﷺ) ئاردى پووخانىيەن پىش ئەو ھى بگاتە بەرەو ۋە ھەر بەم جوئە
 پىوايەتە لە (ئىبن ۋە عباس ۋە سەئىدى كورى) جوئە پىرو مجاھد ۋە قتادە ۋە عورەي كورى
 زوبەيى ۋە. ئەمەيە ئەو مزگەوتەي كە خوا فەرمانىدا كەناي پىڭمەبەر (ﷺ) نوئىزى تىدا
 بكات، نوئىز بكات لەو مزگەوتەي كە ھەر لەيەكەمجارەو ۋە بئاغەي لەسەر خوا پەرسىتى ۋە لە
 خوا ترسى دامەزراو: (مزگەوتى قبا)،

وَالَّذِينَ أَخَذُوا مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرِّقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِصْكَادًا لِمَنْ حَارَبَ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٧٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ
 أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ

ئينجا بابينهوه سهر ثايه ته كان كه نه فرموي: ﴿وَالَّذِينَ أَخَذُوا مَسْجِدًا﴾ واته له ناپا كه كان
 نهوانه ي كه مزگهوتيكيان دروستكردو فرهام ميئا، هر گيز نويژي تيئا مهكه، چوار شت
 نهكات به هؤو مبهست له دروستكردني نهو مزگهوت:

- ۱- ﴿ضَرَارًا﴾ لهبر زيان گهيانندن و هولدان بؤ زيانباري موسلمانان.
- ۲- ﴿كُفْرًا﴾ لهبر بي پرواييان و لهو مزگهوتهدا بي پروايي نهجام بدن، يان لهبر به ميژ
 كردني بي پروايي.
- ۳- ﴿وَتَفَرِّقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ لهبر تيكداني كؤمهلي بپواداران و دو بهره كي خسته
 نيوانيان، واته نهو كؤمهله ي كه پيكه وه به كؤمهل نويژ نهكهن له مزگهوتي قوباد.
- ۴- ﴿وَإِصْكَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ لهبر چاره پوانی كردني نهو كه سه ي كه
 جهنگي له گهل خواو پيغه مبهره كه ي كردوه له پيشه وه، واته نهبو عامري نه فرين
 ليكراو، بؤ ناماده كردني جي و شوينيكي باش بؤ نهو و ينه ي نهوانه ي كه نهو
 مزگهوتيان دروستكردوه بهو نياز به دانه و بؤ پيگ هيئاني نهو مبهسته پيسانه ي
 خويان ﴿وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ﴾ سويند به خوا و سويند نه خون كه نيازي هيچ
 شتيكيان نه كردوه بيچكه له چاكترين كارو كرده وه، وه نويژو باسو يادي خواو
 فراوان كردني جي و شوين و ئاسان كردني هات چؤي بي ميژو پهك كه وتوان، ﴿وَاللَّهُ
 يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ خوا شايه تي نه دات كه نهوانه درؤزنن و درؤنهكهن له وه ي سويندي
 له سهر نه خون ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ هر گيز نه وه ستي تيئدا، واته نويژي تيئا نه كه يت
 وهك (ئين و عباس) نه فرموي - خوا لييان رازي بي - بيچكه له وه نه وهستان تيئدا به
 هيچ رهنگ نه وهستان بؤ نويژيش نه گريته وه. ﴿لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ﴾
 بي گومان مزگهوتيگ كه له يكه م پؤژه وه بناغي له سهر خواريزي و له خوا ترسيئا
 دامه زرابي، واته مزگهوتي (قباء) هروه ها مزگهوت ه ي پيغه مبهر (ﷺ) له مهدينه دا،

أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ رِجَالٌ يُحْيُونَ أَنْ يَنْظُرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ
 أَتَسَسَّ بِئْسَ كُنْهَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَتَسَسَّ بِئْسَ كُنْهَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ
 هَارٍ فَأَتَهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُعِثُهُمُ الَّذِي بَنَوْا
 رَبَّهُ فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

﴿حَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ﴾ شایسته تره له هه موو مزگه و تیکی تر به وهی تیدا بگهیت، یان نهو
 مزگه و ته شایسته یه نهك مزگه و تی (ضرار)، ئینجا سیفه تی تریش باس نهكات كه هوی
 شایسته یه كه یه تی، نه فمر موی: ﴿جِدِ رِجَالٌ يُحْيُونَ أَنْ يَنْظُرُوا﴾ لهو مزگه و ته دایه پیاوانیک كه
 پییان خوشه خویمان پاك بگه نه وهو به پاکی خویمان راگرن به نویژو خوا پرستی، ههروه ها
 پاکی له شو جهسته و پوڤشاکیان، ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ﴾ خوایش نهوانه ی خوش نهوی كه
 بهو جوړه پاکیان نهوی و زور خویمان پاك را نه گرن. ئینجا هوی یه كه م دووباره نهكات هه و
 جیاوازی نهو دوو مزگه و ته و دروستكهرو خاوه نهكانیان پوون نهكات هه، نه فمر موی: ﴿أَفَمَنْ
 أَتَسَسَّ بِئْسَ كُنْهَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ﴾ ئینجا ئایا كه سیك كه بناغه ی بیناو
 دروستكراوه كه ی خو ی دامه زانده بی له سه ر خو پاریزی و ترسان له خوا و بهدوا گه پرانی
 ره زامه ندی خوا، ئایا نهو كه سه چاكه ﴿لَمْ مَنْ أَتَسَسَّ بِئْسَ كُنْهَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ هَارٍ﴾ یان كه سیك كه
 بناغه ی بیناو دروستكراوه كه ی خو ی دامه زانده بی له سه ر لیوی كه ندیكي وا كه لافاوبن
 كه ندی كردبی و ژیره كه ی بردبی و هه میشه له پوخاندا بیئت؟ واته ئایا كه سیك كه ئایینه كه ی
 دامه زانده بی له سه ر بناغه ی كه بی هیژو لاواز ترینی هه موو بناغه یه كه بیئت كه بریتییه له
 ناهه قی و ناپاکی، كه وینه و چیرۆکی نهو بناغه یه لیوی كه ندیكه كه بن كه ند بووبی به سه ر
 دۆل و شیویك بی له شیوه گانی دۆزهخ، جاله بهر نه وهو به سه ر لیواری نهو كه نده بن كه ند
 كراوه هه میشه له كه وتندا یه، له بهر نه وهی وا به سه ر قه راغی دۆزهخ هه، كاتی كه وت و

پووخا هر نه پوخیته ناو بیخی دۆزهخ، وهك نه فهرموی: ﴿فَأَتَاهَا بَعْرٌ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ كهواته نهو

بینایه به دروستکهره که یه وه نه پوخیته ناو شاگری دۆزهخ، کورته ی مه به ست له م چیرۆکه

نه وه یه: دروستکهری بینای یه که م مه به ستی له خوا ترسی و ره زامه ندی خوا یه، دروستکهری

بینای دووم مه به ستی بئ بروایی و ناپاکی و یاخی بوونه له خوا، كهواته بینای یه که م پاك و

پیرۆزه و نه بئ بهیتریته وه، دووم پیس و بۆگه نه و پیویسته پڕوخیترئ، به راستی و یتنه و

چیرۆکیکی نایابی کس نه دیدیه و هر به قورئان نه که وئ فهرموده به فهرموی، هر که سیك به

فهرموده ی قورئان نه گهریته وه له خراب و نه که ویتنه سه ر پڠه ی راست، نه و که سه خوی

تاوانبار و ستم له خوی نه کات ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ﴾ خوا پڠمونی نه وانه ناکات

که ستمه کارن له خویان و به مهیل و ئاره زوی خویان ستم و ناهه قی نه که ن له خویان، ئینجا

له کوتاییدا شیوه یه که نه خاته پڠش چاو له سه ره نجام و به ره می به دی نه و مزگه وته به ده،

نه فهرموی: ﴿لَا يَزَالُ بُعِثُهُمُ الْاِلٰهِيْ بَوَّارٍ يَّهْدِيْ فِيْ قُلُوْبِهِمْ﴾ بینا که یان که دروستیان کرد هه می شه و

به بئ کوتایی بئ ئارام و گومانه له دله کانیا، واته هوی گومان و بئ ئارامییه هه موو کاتیک

﴿لَا اَنْ تَقَطَّ قُلُوْبُهُمْ﴾ مه گهر دله کانیا پاره پاره ببئ، واته گومان و بئ ئارامی دلیان

دامه زاره و هر نه مینئ مابن و گیانیان تیدابیت و به و گومان و ناپاکییه وه نه مرن، له باره ی

بوونی نه و بینایه به هوی گومان و بئ ئارامی دلیان چهند شتیك گوتراوه به هیژ ترینیان

نه مه یه: نه و ناپاکانه زور دلشادمان بوون به و مزگه وته به ده ی خویان، ئینجا کاتیک

پڠه مبه ر(ﷺ) فهرمانیدا به پووخاندنی خه شم و قینیان به تین تر بوو و گومانیا به هیژ تر بوو

له پڠه مبه ریتیه کهیدا ﴿وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ﴾ خوا زانای لیزانی کار دروسته، به پڠی نه و زانین و

کار دروستییه بریاریدا به سه ر نه وانه داو بارو حالی فاشکراکردن، نه و مزگه وته به ده ی نه و

ناپاکانه دروستیان کرد بۆ زیان گه یاندن به موسلمانان و به هیژ کردنی بئ بروایی و پیلان و

دوژمنایه تی ئیسلام و موسلمانان، نه و مزگه وته به ده به چهند جوړیکی ترو له چهند

وینهیه کی تردا دروست ئەکرێ بۆ ئەو مەبەستە بەدو بۆگەنانه لەمەر چەرخێکدا بە جۆرو
 شیۆهیهک کە کار بکات و بەکار بێت بۆ بەرگری ئیسلام و لاواز کردنی و ناشیرین کردنی
 شیۆهێ شیرینی، پێک ئەهێنرێ لە شیۆهێ هەول و تێکۆشانێک کە پۆلەت و پووکەشەکی بۆ
 بەرزێ ئیسلامە و لەژێرو لەراستیدا بۆ ئەهێشتن و لەناو بردنی ئیسلامە، چەند فیلم و کتێب و
 نوسراو و بڵاو کراوەتەوە لەبارەی ئیسلامەو و پووکەش و پۆلەتەکی بۆ بەرزێ ئیسلامە و
 لەناو مۆکیاندا دەست نیشانکراوە بۆ چەند شتێک کە بەهیچ پەنگ ناگونجێ لەگەڵ ئیسلام و
 دژی ئیسلامن. موسلمانان ئەبێ ئاگادار بن و ئەخەلەتێن بەو جۆرە شتانه، بەلکو با ئەچێن بۆ
 وینه و هەر مزگەوتی راستەقینە بگرین بەدەستەو، ئەوەتا لە گەلی لە دەولەتە بەنا
 ئیسلامییەکاندا مزگەوت و خوێندنگای زۆرو زەبەندە دروستکراوە و دروست ئەکرێ، بەلام
 مەبەستەکە ئەوێه کە موسلمانان بخەلەتێن و بخەوێنن و باسی ئەو هەموو شتانه ئەکەن کە
 دژی ئیسلامن کراون بە باوو پیشە.

لەم چەند ئایەتی داها تۆوەدا باسی ئەو بێزارە کە ماوە لەو بێزارە هەمیشەییانە
 ئەکات، لەبارەی پەيوەندی نێوان کۆمەڵی موسلمان و کۆمەڵەکانی ترەو لە یەکەم جارەو
 دەست پێ ئەکات بەدیاری کردنی پەيوەندی نێوانی بەندە و پەروردگاری، دیاری کردنی
 سروشتی ئەو ئیسلامە کە گرتوێتە گەردن، باس و ئەرکی ئەو ئایینە ئەکات کەوا
 بەسەری، بەرنامە و تێکۆشان و بزوتنەو لە هەموو بارو پوویهکییەو، بێگومان هاتنە ژێر
 سایە ئیسلام و گرتنە گەردنی ئیسلام مامەلەو کڕین و فرۆشتنێکە کە خوا بکەر و بپروادار
 بفروشه، بپروادار ئەبێ گیان و مال و هەموو شتێکی بفروشی بە خوا و ئێتر خۆی بە خواوەنی
 ئەزانی و تەنھا خواوەنی دابنێ، بەرامبەرێک شت کە بریتییه لە بەهەشت کە ئەوێ بپروا دارە
 کە ئەیدات و دەستی لێ هەلنەگرێ هاوتای ناکات و هیچ نرخێکی نییه لە چا و ئەو بەهەشتی
 کە پرازی بوو پێی و بەتەمایەتی، بێجگە لەوێ ئەوێ کە ئەیدات هینی خواوە و مولکی خواوە،

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾

به لأم خوا خواجه و خاوهن به مهر و میهره بانه به نده که ی به خاوهن شت نشان نهدات و بهرامبر ذاتی پاکى خوی نه یوه ستینن و مامه له ی له گهل نه کات و نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ به پرستی خوا کپی له بروداران خویان و گیان و مالیان ﴿بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ﴾ به مه ی که بو نه وانه به مه شت، واته به مه شتیان پی نهدات له باتیدا، به پرستی نهم فرموده یه زور زور سهخت و گران و سامناکه، به پرستی پیایى نهوی که بتوانن هه لسن بهم نه که زور گه وره یه، پیایى نهوی که نهو فروشتنه به پرستی به جی بینن، زور پیویسته له سهر بروداران که خویان بهراورد بکه ن له گهل نه وه ی که نهم فرموده یه نه یگه یه نن و داوی نه کات، خوا به میهره بانی خوی دلمان دامه زینن له سهر فروشتنی گیان و مالمان به پهروم دگاران، آمین. نهم فروشتنه مه روا به قسه و به دهم نابن، به لکو به مه نه بن که به نده گیان و مالی پاک و خاوین و تایبه تی بکات به خواوه و هیچکام به مینن خوی نه زانی، هر هیچ نه بن به وینه ی نه وه نه گهر مالیکی مه بوو فروشتی به یه کیک تازه خوی به خاوهنی نازانی و خوی به مافدار دانانی و بکره که ی به ناره زوی خوی هر چی کار و کرده وه یه ک بکات لهو ماله دا نابن نهم هیچ قسه و ته گبیریکی تیدا بکات، به پرستی کار که زور زور سهخت و سامناکه و مهردوم گوئی نه به سترن له حاستی و نازانی چی بلن، بیجگه له وه ی داوی کومه کی بکات له خوا که نهم کاره ی پی بیات به رنوه، نینجا بابزانن نهو فروشتنه چون پیکدیت و نهو فروشراوه چون نه درن به بکره که ی؟ نه فرموی: ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ نهو بروداران به نه گ که ن له رپی خوادا، نینجا. نه کوژن و نه کوژین، نیتر بکوژه کان بکوژین یان ده سته یه کی تر بکوژین و بکوژه کان قوتار بین و دوو چاری هیچ نه بن، واته که جه گیان کرد کوژاوو بکوژیان تیدانه ییت، نه وانه ی که جهنگ نه که ن له رپی خوادا به مه رحال و له سهر هر بار فروشتنه که یان به دی میناوه و فروشراوه که یان داوه به خوا و هه لساون به کار و نه کی خویان، نه گهر جهنگیان نه کرد له رپی

خواداو تیکۆشانیان نه کرد بۆ چه سپاندنی خواجهتی خواو ده رکردن و له ناو بردنی زۆردارو
 سته مکاران که لافی خواجهتی لی نه بدن، نه دانیشتوانه نه مامه له و فروشته نه یان نه کردوه
 له گه له خوادا، ئیتر هه چهند هه لسا بن به کرده وه چاکه کانی تر، جا لێردها هه بروادریک نه
 مامه له و فروشته نه نه کردییت نه بێ زۆر بترسی له وهی له پیزی برواداردا حساب نه کری،
 چونکه پووکهش و پوواله تی نایه ته که هه نه وه نه گه یه نی که بروادار که سیکه که نه
 مامه له له گه له خوی خوی کردی، نه گه موسلمانان نه و ترسه یان له دلدا ببوایه نه یان
 نه توانی واز له تیکۆشان و فیداکاری بهین نه و هه له هه رگیز دوزمن و بیگانه زال نه نه بوو
 ولات و خاک و مافی موسلمانان داگیر نه نه کرا و ژیری نه نه کرا، به لی بێ گومان نه مامه له و
 فروشته له گه ردنی هه موو برواداریکدا یه و پیوستی سه رشانیه تی به پیی ده سه لات و توانا.
 نه نایه ته کاتی چو به گویچه کی یه کهم چینی نه ئوممه ته دا، ده ست به جی له
 دلایه وه هاته ده وه و به کرده وه له ژیا ندا به دی هات، نه مایه وه له ده رووندا هه به
 ده ست و بیروباوه ریکی پووت، نه نایه ته یان وه رگرت بۆ کرده وه و گیرانی به بزوتنه وه یه که
 به چاو ببینریت، نه هه شتیکی ده روونی بیت و بیری لیبکریته وه، (ئین و په واحة) - خوا
 لیی رازی بێ - به و شیوه راسته قینه وهی گرت له په یمانی (عقبه) ی دووهدا، وه که (محمدی
 کوپی که عب) و که سانیکی تر نه فهرمون: که (عبدالله ی کوپی په واحة) له و شه ودها گوتی:
 نه ی پیغه مبه ری خوا چون ئاره زوو نه که یه مه رج دابنی له سه رمان بۆ خواو بۆ خویشته،
 نه ویش فهرمووی: مه رج بۆ خوا نه مایه که بیپه رستن و هیچ شتی که نه کهن به هاو به شی،
 مه رج بۆ خۆم نه مایه: که به رگرم لی بکهن له هه ر شتی که به رگری خۆتان و مالتانی لی
 نه کهن. نه ویش گوتی: نایا ئیمه چیمان بۆ هیه نه گه نه وه مان کرد؟ نه ویش فهرمووی:
 به هه شتتان بۆ هیه، (عبدالله) و هاو له کانی گوتیان: مامه له و کپین و فروشته که مان قازانجی
 کرد، نه په شیمان بوونه وه لی وهر نه گرین نه داوای په شیمان بوونه وه لی نه کهین، وه ریان
 گرت به کپین و فروشته نیکی راسته قینه ی به دی هاتو له نیوان دوو که سدا: بفروش و بکپ،
 کاره که یان ته وای بووه به بێ گه رانه وه سه ر لیکردنه وه په شیمان بوونه وه به هه شتیشیان
 دانا به هه ق و بریتیه کی وه رگیرا،

وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ
فَأَسْتَبْشِرُوا بِيَعْيَكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٣١﴾

چونکه خوا بکره که یه نه فرموی: ﴿وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ واته بوونی به هشت بؤ نه
بروادارانه به لینی خویه به به لینی که راسته بریاری داوه له سر خوی ﴿فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ﴾ له تهورات و له نینجیل و له قورئاندا، دهی ﴿وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ﴾
نایا چ که سیک به دیهنه تره بؤ به لینی و پهیمانی خوی له خوا؟ چ که سیک راست تره له خوا
له به جیهیمانی به لینی خویدا؟ بن گومان هیچکس وینهی خوا نیه، ﴿فَأَسْتَبْشِرُوا بِيَعْيَكُمْ الَّذِي
بَايَعْتُمْ بِهِ﴾ که واته نهی برواداران، موژده به خش و شادمان بن به فروشته که تان که مامه له و
کرین و فروشتنتان پیکرد، واته موژده به خش و شادمان بن به وهی که گیانتان و مالتان پاک و
خاوین و تایبتهی بکن بؤ خوا، به هشت له باتیدا و مرگرن، وه که خوا به لینی پیدان، نایا
بروادار چیت له دهست دهر نه چی؟ بن گومان هیچ، چونکه گیان نه بنی هر دهر چیت مردن
نه بنی بیت، مالیش نه بنی هر بروا و نه مینی، که واته به هشت که تان له خورایی و مر نه گری،
بیجکه له وهش خوت و ماله که تان مولکی خوان و خوا دروستی کردون، دهی نیت به هشت که ی
خوا له باتی چیدا و مر نه گری؟! ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه و فروشتن و مامه له یه که له گه
خوادا کردتان و نه یکن هر نه وهی به گیشتن به نامانجی زور گه وه، نینجا با بوهستین
له به ردم نه به لینه دا که له نامه پیشووه کانیشدا هاتووه، بن گومان به لینی خوا له قورئاندا
ناسراو و به ناوبانگه، هیچ گومان ناهیلیموه له مه دا که تیکویشان و فیداکاری له پنی خوا دا
بهش و پارچه یه کی بنه رتهی و سره کییه له نیه سلامدا، به مهی نه بنی ببی به رامبر دهست
دریزی کردن و ریگرتنی دوژمن و میزی نه قامی که هه میشه و له هه موو کات و ولایتکدا
نه وهستی به رامبر نایین و به رنامه ی خوا و نه گهر سرکوت نه کری، نایین و به رنامه که ی خوا

ناچه سپی و نابی به کار به دهست ۱ جلوی ژیان ناگریخته دهست و ئەو ژیان و جیهان بییهش
 ئەبن لەدادو ستم داگیران ئەکات، پیویستکردنی تیکۆشان و فیداکاری به تیکۆشەران له
 قورئاندا شتیکی ناشکراو بەناوبانگه، بەلام لەتەورات و له ئینجیل دا پیویستی بههیندی
 پوونکردنەوه هیه: شتیکی پوون ناشکرایه که ئەم تەورات و ئینجیلی ئەمڕۆ کهوا به دهست
 جووله که و گاوهکانی ئەمڕۆه ئەو تەورات و ئینجیله نییه که هاته سەر موسا و عیسا -
 سهلامی خویان لیڤی - تەنانەت جووله که و گاوهکانیش ناتوانن بلین: ئەم تەورات و
 ئینجیله ئەسلییه که ئەمڕۆ هیه، بەلکو باش ئەزانن که ئەم تەورات و ئینجیلی نیستا
 دەستکەوتن و نووسراوە له پاش ماوهیهکی دوورو درێژ که زۆربهی ئەو دوو نامە ئەسلییه
 زایه بوو، به شتیکی که میان بووه له بیرى خەلکدا ئەویش زۆر شتی تری تیکەل کراوه!
 له گەل ئەوهدا له تەورات و نامەى چاخى کۆندا چەند دەست نیشان هیه بۆ تیکۆشان،
 هاندانی جووله که له سەر جهنگ و کوشتاری دوزمنه بت پەرستهکانیان، بۆ یارمەتی ۱
 زال کرنیانی و خواپەرستییهکیان! ئەگەر چی دەست کارییهکی ناشیرین کرابوو له
 بۆچوونیان دەربارەى خوا و تیکۆشان لەپێى خوادا، بەلام له ئینجیلهکانی ئەمڕۆدا هیچ
 باس و دەست نیشانیان تیا نییه بۆ تیکۆشان و فیداکاری لەپێى خوادا، بەلام ئەم ئینجیلانە -
 وهک گوتمان - تیکدران ۱ دەست کارییهکی زۆر ناشیرین کران، هەر به شایهتی زۆر لهو
 نەسرانیانەى که زۆر بەرپێکی و گرنگی کۆلینەوه لەم ئینجیلانە، له پیش هەموو شتیکی
 شایهتی دانی قورئان به سه که لەم نایه تەدا ئەفەرموی: **وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ**
وَالْفُرَّانِ ﴿١﴾، قسه هەر قسهی ئەم قورئانیه که گەورەترین پابەر و موعجیزەى خوايه لەم
 جیهانەدا، کهواته هیچ گوێ ناگیرێ له ئینجیله دەست کاری کراوهکان، بەلێ بن گومان
 تیکۆشان و فیداکاری شتیکی پیویستکراوه له گەردنی هەموو پرودادارێکدا، بەلام ئەو
 تیکۆشان و فیداکارییه بریتی نییه تەنها له پەلامار دان و پاپڕینی که بۆ جهنگ و کوشتار،

اَلتَّائِبُونَ اَلْعَمَلُوتُ اَلْحَمْدُوتُ اَلتَّائِبُونَ

به لکوتیکوژشان و فیداکارو له پئی خوادا پایه و پله یه کی بهرزه و کهسانێ که پئی هه لسن
ئه بێ بهم جوړه بن که لهم ئایه ته دانی شانیان ئه دات و نو سیفه ت و نیشانه یان بۆ یاس ئه کات:

۱- ئه فهرموی: ﴿اَلتَّائِبُونَ﴾ واته ئه و بره و دارانه ی که مامه له و کرین و فروشتنیان له گه ل
خوادا کردوه، ئه وانه که تۆ به کارن له و گونا و تاوان و کردوه به دانه ی که
تێ به پران کردوه لیان هه، ئه گه پێ نه و بۆ لای خوا، ئیتر ئه وه ی که تێ به پر کردوه
بێ بره وایی و هاو به ش ره وادان بێت، یان نا پاکلا بێت، یا هر گونا هێکی تر، یان که م
کوپی له کردوه ی چاکدا، یان بێ نا گایی و دوریی له یادی خوا، تۆ به له هر کام
له مانه به مه ئه بێ که بره وادار ده ست به جێ کو تایی بێنێ و به دل په شی مان بێت هه و دلی
نازاری پێ بگات له وه ی تێ به پر کردوه، بره واری وایی نه گه پێ ته وه بۆ سه ری، له شوینی
ئه و له باتی ئه و کردوه ی چاک بکات، ئه گه ما ئاده می به سه ره وه بێت لێی ده رچی و
خوی لێ پزگار بکات.

۲- ﴿اَلْعَمِلُوتُ﴾ ئه وانه ی که به دل پر و نه که نه خوا به ته نیا په رستن و گوێ رایه لی و
به نده یی، هه لئه سن به و نیشانه و دروشمانه ی که خوا داینا وه بۆ به نده کانی.

۳- ﴿اَلْحَمْدُوتُ﴾ ئه وانه که سوپاس و ستایشی خوا ئه که ن به وته یه که شایسته و
شایانه بۆ خوا، به دل دان ئه نێن به چاکه و به ره ی خوادا، له خو شێ و ناخو شیدا، له
خو شیدا له سه ر ئه و چاکه ئا شکرایه ی که خوا پئی به خشی وه، له ناخو شیدا له سه ر
ئه وه ی که ئه و ناخو شییی تاقی کرد نه وه یه و بێ گومان بهرزه وه ندی تیدا یه، له سه ر ئه وه ی
ئه و ناخو شییی به جرو پا داشتی هیه.

۴- ﴿اَلتَّائِبُونَ﴾ به چه ند جوړیک ته فسیر کرا وه ته ره: کو چکه ران، تیکو ژشان، پو ژو وه وانا ن،
که شت که ران و گه پو کان به دوا ی زانی و زانیاری دا، ئه وانه ی که بیر نه که نه وه له
نا سمانه کان و زه و ی و هه مو و دروست کرا وه کانی خوا که په یوه ندی یان به میژ نه کات
به خوا وه و با شتر تی ئه که ن له گه ره یی و ده سه لات و لی زانی و کار دروستی خوا،

الرَّكْعَتِ السَّجْدَتِ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّكَاهُوتِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

۵- ۶ ﴿الرَّكْعَتِ السَّجْدَتِ﴾ ئەوانەى كە پكوع و سوژە بەرن بۆ خوا لە نوژەكانياندا يان مەبەست ئەوەیە نوژەكرانن بەرێك و پاستى، لەسەر هەر بار پكوع و سوژە دوو كردهوێ تايبەتى جياواژن لە كردهوێ ئاساييەكانى بەندە، زیاتر نیشانەن لەسەر ئەوپەرى ملكەچى و بەندەى بەندە، كەواتە شایستەى ئەوەن بەتايبەتى باس بكرێن.

۷- ۸ ﴿الرَّكْعَتِ السَّجْدَتِ﴾ ئەوانەى كە فرمان دەرن بە چاكە و جلەوگيرى ئەكەن لە خراپە.

۹- ﴿الرَّكْعَتِ السَّجْدَتِ﴾ ئەوانەى كە پارێزەرن بۆ شەرىعەت و بېيارەكانى خوا، كە ديارى كراون ئەوانەى كە پێويستكراون و ئەوانەى كە قەدەغەكراون پارێزەريانن بە بەدى هێنان و لەخۆيان و لەخەلكى تریشدا، بەرگرييان لى ئەكەن لەوەى زايە بكرێن و دەست درێژييان بكرێتەسەر، ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ مۆژە بدە بەو بېوادارانە، ئەو بېوادارانەى كە خوا مامەلە و كړين و فروشتنى لەكەل كردن و لەكەليان ئەكات ئەوانەن كە خاوەن و داراى ئەم سىفەتانەن:

۱- تۆبەىك كە بيان گێرێتەوێ بۆلاى خوا، بەرگرييان بكات لەگوتاه، پاليان پێوێ بنى بۆ كردهوێ چاك.

۲- عىبادەت و خوا پەرستىيەك كە پەيوەستيان بكات بە خواوە، خوا بكات بە مەبەست و ئامانجيان.

۳- سوپاس و ستايشىك لە خوشى و ناخوشيدا كە نیشانەو بەرھەمى ملكەچىيەكى تێرو تەواوێ بۆ خوا.

۵- ۶) رکوع و سوره بۇ پروردگار ګډ بهمیزترین هوی په یوهندی بنده یی بنده یه به خوا وه چې ګیربونی یادی خوا لمللدا.

۹- پارێزگاری شەریعت و بێیاردەکانی خوا کەمۆی پزگار بوونە لە ھەموو سێتەم و تاوانێک،

۱- چه سپاندنی چاکلی هره گوره بریتیه له خویه تی خواو برپا ته‌ها به به‌رنامه و شه‌ریعه تی خوا.

ئىنجا بەجۈانى ئەزانم باس و لىكۆلىنەۋە لە شتىك بكم كه په یوهندى به یاسای زمانى
 عەرەبىيەۋە ھەيە، ئەۋەش ئەمەيە: كه حەوت لەو سىفەتانەي ھىنا بەدۋای يەكدا بەبى
 ھىنانى پىتى(و) بەلام بۆ ھەشتەم و نۆيەم پىتى(و) ھىنا، زانايان لەو بارەيەرە چەند
 شتىكان فرمودە:

۱- هینانی (و) له‌نیوان فرمان به‌چاکه و جله‌گیری له‌خراپه، ده‌ست نیشانه به‌وهی که نه‌ دوانه پیکه‌وه فهرزیکن له‌ فهرزه‌کانی ئیسلام، هیچ‌کام به‌ته‌نیا به‌س نییه، به‌لام پیش‌وه‌کان مه‌رکام به‌ته‌نیا فهرزیکه له‌ فهرزه‌کان.

۲- ئەم دووانە لەبارىگەو بەرامبەر و دژى يەكترى، بەم پەنگە يەكەم داواى كردنە و دووم داواى نەكردنە، لەبارىكى ترەو نووساون پىكەو و هېچكام بەبى ئەويتەر نابى، چونكە داواى كردنى ھەر شتىك جەلەوگىرىي لە دژەكەى، كەواتە ئەم دووانە نە پەيوەستى تەواو ھەيە لەنيوانياندا، نەدورى و دژايەتى تەواو ھەيە، بەپىي باو و ياساى پەوانبىژىي ھەردو شتىك كە بەو جۆرەبن، ھەركام بەداواى ئەويتەدا بىت پىتى(و) ئەخرىتە نيوانيان.

۳- جەلەوگىرىي لە بى شەرىي گەرنگتر و سەخت ترە و لەوانەيە كە جەنگ و ئاژاوەى لى پەيدا ئەبى، لەبەر دەست نيشان بەو(و)ى لەپىشەو بەسكراو تا بزانى كە سەربەخۆيە و ئەگەر وا نەبوايە گومان ئەبرا كە لەگەل فەرمان بە چاكەدا پىكەو بەنديكن، بۆ ھىنانى ئەو پىتە لەپىش رەستى(والحافظون)و چەند شتىك گوتراو ھىنديكيان باس ئەكەين:

۱- ئەم زستە كورتەيە كە بۆ پىشووكان، ئەگەر ئەو پىتە نەبى و وا گومان ئەبى كە يەكەو بەشىكى تايبەتيە.

۲- مەبەست بەم سىفەتە پارىزگارىيە بە كەردەو پەريزەرەكان لە خۆياندا، بە ھاندانى خەلكىش، ئەگەر ئەو پىتە نەبى گومان ئەبى كە تايبەتيە بە جۆرەكيانەو.

۴- بى گومان ھەموو مۇسلمانان لەپارەو پەلى ئەوانەدا نەبوون كە ئەو مامەلە و كرىن و فروشتەنيان كرد لەگەل خوادا، بەتايبەتى پاش گرتنى مەكەو ھاتنى خەلكى پۆ پۆل بۆ ژىر سايەى ئىسلام، زۆر كەس ھەبوو كە بەتەواوى تى ئەگەيشتبوو، پى ئەگەيشتبوو، بە ھۆى ئەووەو خۆيان دائەپنى لە ھەموو پەيوەنديەكى تر بىجگە لە پەيوەندى ئيمان و ئىسلام، بە تايبەتى پەيوەندى خزمایەتى بەھىز بوو لەدال و دەرونياندا، بەھۆى ئەووەو دەرئەكەوئ كەھىندى لە مۇسلمانان داواى لىبوردنيان ئەكرد بۆ باوك و كەسو كارە بى پرواكانيان كە بە بى پروايى مردبوون، ھەروەھا داوايان ئەكرد لە پىغەمبەر(ﷺ) كە داواى لىبوردنيان بۆ بكات لە خوا،

مَا كَانِ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانِ اسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ
مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

ئينجا ئەم ئايەتە هاتنە خواری وە جەوگیزی کرد لەو و فرموی: ﴿مَا كَانِ لِلنَّبِيِّ
وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ راست و زهوا و شایسته نەبوو و نییه بۆ پیغمبەر و ئەوانە ی که پڕوایان
هێناو ﴿هَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ﴾ داوای لیبوردن بکەن بۆ هاوێش پەوا دەرمان و ست
پەرستەکان، واتە نابێ بیکەن و با ئەیکەن بۆیان ﴿لَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ﴾ با ئەوانە ی خاوەن
خزماوەتی و کەسو و کاریشیان بن، بەلام بەم مەرجە ﴿هَنْ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ﴾ لە پاش ئەوە ی که دەرکەوتی بۆ پیغمبەر و پڕوادران که ئەو هاوێش پەوا دەرمانە
دۆزەخین و هاوێ و نیشتە جێی ناگری دۆزەخن بە هەمیشەیی، ئەو دەرکەوتنەش بەم پەنگە
بیان بینن کۆتایی نەهێنن تا لەسەر ئەو بارەئەمرن، یان سروشتی خوا هاتبێ و هەوالی
دابێ بەو، کەواتە تا ئەو دەرکەوتی دروستە داوای لیبوردن بۆیان، بەلام بەم بیانخاتە سەر
پێگە ی راست و موسلمان بن ئەک داوای لیبوردن بۆیان با موسلمانیش نەبن، لە حەدیسی
صەحیح (بوخاری و موسلیم) دا هاتوووە که ئەم ئایەتە هاتوووە خواری و بەهۆی (ئەبو
تالیب) هەو کە لە پاش ئەوە ی سەرپێچی کرد لە پڕوایان و موسلمان نەبوو، پاش ئەو
پیغمبەر (ﷺ) فرموی: داوای لیبوردن بۆ ئەکەم مەگەر بەرگری بکړم، ئینجا ئەم ئایەتە
هاتە خواری و، ئاشکرایە (ئەبو تالیب) لە مەککە مرد پێش کۆچکردن بۆ مەدینە،
سوورەتی براءە (که ئەمە یەکیکە لە ئایەتەکانی لە داوایی چەرخی و سەردەمی مەدینە دا
هاتوووە خواری و، کەواتە یان ئەبێ بلێن: ئەم ئایەتە مەککەییە و خراوەتە ئەم سوورەتە
مەدینەییە، چونکە بڕیارە کە ی پێک و شیاو لە گەڵ بڕیارەکانی ئەم سوورەتە دا، یان ئەبێ
بلێن: ئەم بڕیاری بەرگری و جەوگیزییە ئەو کاتە نەهات و دواکەوت تا ئەم کاتە ی ئەم
سوورەتە هاتە خواری و، هیچ بەرگری کەرێک نییه لەو نابێ گۆی نەدری بە حەدیسهکە،
چونکە لە چەند پێگە یەکی صەحیحە و پڕوایە تکراراً ئەو جەوگیزییە لە داوای لیبوردن بۆ

هاوبهش پهوا دهران، ههروهه ها پاكان و هه موو بئ بپرواكان شتيكي راست و پهوا و زور
 به جنييه، چونكه يه كه م و سه روك و سه رده سته ي هه موو په يوه ندييه كاني ئاده مي بريتييه له
 په يوه ندي عه قيد و يرو باوه، ده ي كاتي ئه و په يوه ندييه نه بوو و بچرا ئيتر هيچ نر خيك
 ناميئي له پاش نه بوون و نه ماني يه كه م په يوه ندي و گه وره ترين په يوه ندي و پاك ترين و به نر خ
 ترين په يوه ندي، به لكو نه گهر په يوه ندي گه وره هه بوو ئهوا په يوه ندييه كاني تريش له په ناي
 ئه ودا هه ن، نه گهر ئه و نه بوو ئهوا هيچ جوړه په يوه ندييه كي تر ناميئي له نيوان هيچ دوو
 كه سيكدا، ئينجا ليژده دا جيگه ي پرسيا ريگه كه چوئ ئيبراهيمي خهليل داواي ليژوردي كرد
 بو باوكي وهك له پيوايه تيكد هاتوو تاكاتي ئه م ئايه ته هاته خواره وه موسلمان هه كان گوتيان:
 بئ گومان ئيبراهيم داواي ليژوردي كرد بو باوكي به هو ي ئه وه وه ئه م ئايه ته هاته خواره وه:
 ﴿وَمَا كَأَن تَسْتَفْقَارَ إِذْ يَرْحِمَ لَأَيُّهُ﴾ داواي ليژوردي ئيبراهيم بو باوكي له بهر هيچ شتيك
 نه بوو ﴿لَا عَنْ مَوْعِدٍ وَعَدَهَا إِذْ أَقَامَ﴾ بيچگه له به ليئيكي كه دابووي به باوكي كه داواي
 ليژوردي بو بكات، ئه و به ليئنه ش پيش ئه وه بووه كه ده ركه وي بو ي كه باوكي دوژمني
 خوايه و هه رگيز بپروا ناهيني ﴿فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ﴾ ئينجا كاتي ده ركه وت بو ي
 كه باوكي دوژمني خوايه و به رده واهه له سه ر ئه وه، ئه وه ش كه به مه كه خوا سروي كرده لاي
 كه بپروا ناهيني، يا به مه - وهك قه تاده ئه فهرموي - كه مردوو و پرواي نه هيئا، كاتي ئه وه ي بو
 ده ركه وت خو ي لي به ري كردو به هه موو جوړ ليي دوور كه وت هه وه هو ي ئه وه ش ئه مه يه كه
 ئه فهرموي: ﴿إِنِ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ به راستي ئيبراهيم زور له خواترس و هاوارو لاوه بوو له
 خوا، له سه ر خو و په له نه كهر له سه ر ئازارو نا په حه تي، باوكي ئازاري زوريده ئه و هه ر به
 هيواشي و له سه ر خو بوو له گه لي، كاتي بو ي ده ركه وت دوژمني خوايه ليي دوور كه وت هه وه
 خو ي لي به ري كردو به لا لا و پارانه وه گه پرايه وه بولا ي خوا. پيوايه تكاره وه كه كاتي ئه م دوو
 ئايه تي رابوردوو هاته خواره وه، ئه وانه ي كه داواي ليژورديان كردبوو بو ئه و بئ بپروايانه
 كه وتنه ترس و بيم له وه ي كه گومرا بووين، به هو ي ئه و داوا و نزاوه، به هو ي ئه وه وه ئه م
 ئايه ته هاته خواره وه دل ئارامي كردن له وه و ده ست نيشاني كرد به ياسايه كه له ياساكاني
 ئيسلام كه تو له نييه و تاوان و گونا ه نييه به بئ پراگه ياندين و پوون كرده وه وه هه والدان
 له پيشه وه.

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بَكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ

فهرموی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ﴾ شایسته نبوده و باوی خوا و نبوده که هیچ دست و کومه نیک به گومراو تاوانبار دابنی له پاش نهوی که پینمونی کردبن و خستبنیه سر پیگهی راست، هیچ کام له وانهی به گومراو تاوانبار دانه ناوه بهموی وتارو کرداری بهدهوه ﴿حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ﴾ هتا به پوونی باسی نهکات بویان نهوی که خویانی لی نه پاریزن و پیویسته خو پاراستن لی، نینجا پاش شو باس و پاگهیاندنه نه وانه هر کوتایی نهینن، واته خوا بهندهکانی ناگری و لهسر هیچ کردارو وتاریکی بهد تا له پیشهوه بهرونی پییان رانهگهیهری که شو وتارو کردارانه بهد و قدهغه، کهواته شو موسلمانانهی که داوی لیبوردنیان کرد بو خزمه بی پرواکانیان، تاوانبار نهوون ماتول له پیشهوه پییان رانهگهیهرنا بوو حالی نهکرابوون، له میهره بانی خوا بهزیاد بیت، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بهراستی خوا به تهواوی زانا و ناگایه به هموو شتی که بهکی لهو شتانه پیویستی بهندهکانییه تی بهو باس و پاگهیاندنه.

خوای میهره بان نه ثم نایینه پیروزی نارد به سوک ناسانی و بهندهکانی تهنگه تاو ناکات، نهوی که قدهغه ی کردوه بهرونی باسی کردوه، بی دهنک بووه لههیندی شت بهلیزانی و کاردروستی خوی، جلهوگیری کردوه له پرسپارکردن لهوی که خوی بیدهنگ بووه لی، جاله بهر نهوه هیچکس بوی نییه هیچ شتی که له وانه قدهغه بکات که خوا لی بیدهنگ بووه، بوی نییه جلهوگیری بکات بکات له هر شتی که شو باسی نهکردوه. نینجا کوتایی نایه تهکانی رابوردو لهو کاته دا که بانگی بهندهکانی کرد بو خو پوتکردنهوه له هر په یوهندی یک که په یوهندی پروا و عه قیده ی لهگل نه بی، لهم کاته دا نه فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ بهراستی هر بو خویا به خاوه نی و پادشایه تی هموو ناسمانه کان و زهوی، خوا گیان نه بهخشی به بی گیانان و گیان نه سیننی له گیانداران، خوا نه زیه نی و نه مرینی،

وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣٨﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ

﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ نبييه بو ئايوه بيچگه له خوا هيچ كار
به دهست و خاوه و يارمه تيدمرئك، پوي فەرموده ئەكاتە بەندەكانی بهر فەرمودەيه كه
دل و دەر وون بیدار ئەكاتەوه كه پهوه یندی و پهوهستی به خواوه بهسه، چونكه پهيوهندی به
هر شتيكهوه بكرئ مولكى خوايه و به دهست خوايه، مال و گيان و ئاسمانهكان و زموى و
زيان و مردن و يارمه تيدان و هه موو شتى هر به دهست خوايه.

بئى گومان زۆربهى ئايه تهكانى ئەم سوورته هاتووته خوارهوه دهربارهى ئەو پرودا و
سهفهري (تهبوك) و پهيوه نديان هيه پئيهوه، چونكه به سههرات و پروداوهكانى زۆر زۆن،
وهك له ئايه تهكانى پابردوودا دهر كهوت، بهموى ئەوه سهخت و سامناك بوو له شكرهكهى ناو
براوه به (جيش العسرة) له شكرى سهختى نارههتى، له پاستيدا خهلكى له تهنگى و
نارههتيدا بوون له هه موو باريكهوه: دوورى سهفهركه، كه مى خواردن و نان و ئاو، قات و
قري و گهرماي بهتين، كه مى ولاخى بارو سوارى، پيلان و دوژمنايهتى ناپاكهكان له هه موو
بارو پرويهكهوه، له بهر ئەو هه موو هۆيه به پاستى جيگهى ئەوه بوو كه خهلكى دوو چارى
هه له و ترازان بين، به لام له گه له ئەوه دا خواي ميهره بان هر ليبوردين و چاوپۆشى به كار هينا
وهك له ئايه تانهى داهاتووهدا دهرئهكهوئ كه ئەفهرموى: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ بئى گومان
خوا تۆبه و گه پرانهوى و هرگرت به ميهره بانى خوى له پئغه مبهر (ﷺ) كه هه رچه ند گونا مى
نه بووه به لام بهنده بهرامبهر به خواي خوى كه م و كوپی و ناتهواوى زۆره و پئويستى هيه به
ليبوردين و چاوپۆشى خوا، يهكئ لهو ناتهواوى و كه م و كوپی به ئەوه بوو كه ئيزنى ئەو
دهسته ناپاكهيدا، وهك (ئيين و عهباس) - خوا ليئى رازى بئى - ليتره دا ئه يبرئ به سه ر ئەوه دا.

﴿وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ تۆبهى و هرگرت لهو هاوه له كوچهر و يارمهتى ده رانهى ﴿الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ﴾ كه شوئنى كهوتن له كاتى سهختى و تهنگيدا ﴿مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ
يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ﴾ له پاش ئەوهى نزك بوو دلهكانى دهسته يهك لهوان لابه دن له ريگه
راسته كهى ئيسلام به سه ريچى كردن له شوئى كهوتن و فەرمانبهرى پئغه مبهر (ﷺ)، به م
فەرموده يه پوونى ئەكاتەوه كه سهختى و تهنگيه كه يان گه يشتبووه ئەوپه رى پاده،

ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَعَلَى الْآلِفَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ

ئینجا بۆزیا ده دنیایى له سهروه گرتنى تۆبه که یان دووباره نه فرموى: ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾
 ئینجا خوا تۆبه ی لى وەرگرتن، یان مه بهست نه وه یه له یه که مجاره وه له پئیش باسی
 گونا مه که یاندا هه والی دا به وەرگرتنى تۆبه بۆ دلخۆش کردنیان، ئینجا بۆ پێز پێدانیان
 له پاش باسی گونا مه که هه وال و به لێنه که نه مینیته وه به دوایدا، هۆی ئه و به لێن و وەرگرتنه
 نه مه یه که نه فرموى: ﴿ثُمَّ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ به پاستى خوا میهره بانه به وان به لا بردنى زیان
 لێیان و میهره بانه پێیان به گه یاندنى سود و به ره، یان مه بهست به ﴿رَءُوفٌ﴾ نه وه یه
 میهره بانه بۆ له مه و پێشیان، مه بهست به ﴿رَحِيمٌ﴾ میهره بانه بۆ له مه و پاش و داهاتویان،
 له پێشه وه فرموى: ﴿وَأَخْرُوكَ مُرَجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ﴾ له و به جیما و انه که سانیکی تر هه ن حوکم و
 بریار و فرمانى خوا، ئه و که سانه ئه م سى که سه ن که لی ره دا نه فرموى: ﴿وَعَلَى الْآلِفَةِ الَّذِينَ
 خَلَفُوا﴾ خوا تۆبه ی وەرگرت له و سیانه ی که کاریان دوا خرا و بریار یان له سه ر نه در له و کاته دا
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ﴾ هه تا زه وییان له سه ر ته نگ بوو یه وه به و فراوانییه ی که
 هه یه تی، واته دنیایان لێها تبوو یه و جیگای زیان و نیشته جییان بۆ نه ما بوو له و دنیا
 فراوانه دا، به هۆی بیزاری و تیکه ل نه بوونی خه لکی لێیان وه ﴿وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ دل و
 گیانی خۆشیان له سه ر ته نگ بوو بوو، واته بیزار بوون له گیانی خۆشیان و غه م و په ژاره
 دلی داگیر کرد بوون ۱۱ پاده یه ک جیگای خۆشى و شادمانی نه ما بوو تیایدا ﴿وَزَنُّوا أَنَّهُ لَا مَلْجَأَ
 مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ﴾ زانیان ۱۱ هه یچ په نا گایه ک له خوا و له خه شم و نا په زایى خوا نییه که په نای
 پێبه رن، مه گه ر په نا بۆلای خوا خۆی به تۆبه و گه رانه وه بۆلای و ملکه چى و گوی پرایه لى بۆی،
 ته نانه ت ئومیدی لای پێغه مبه ریشیان نه ما ﴿ﷺ﴾، که چه نده میهره بان و به زه یی داره ده رباره ی
 بر واداران و ئومه ته که ی، نه وه بوو به خۆی و پاره کانیشییه وه ده نگیان لى وەرگرتن، چ جای
 نه وه تکایان بۆ بکه ن، چونکه پێغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ ناتوانى تا بکات بۆ هه یچه کس
 نه له دنیا و نه له پوژی دوا ییدا بێجگه بۆ که سیک که خوا ئیزن بدات و پازی بێت به تکا کردن بۆی،

﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ ئىنجا لە پاش ئەوە خوا بەزەیی و میهرەبانی پێکردن و ئایەتی تۆبەى ناردە خواریوە بۆ سەریان، یان یارمەتیدان و بۆی پێک خستن تۆبە و گەرانهوە ﴿يَتُوبُوا﴾ بۆ ئەوەی بەردەوام بن لەسەر تۆبە و گەرانهوە، یان بۆ ئەوەی لە داهااتودا ئەگەر لادان و گوناھێکیان ھەبوو تۆبەى لێ بکەن و ناھێڵن ئەبێ لە بەزەیی خوا، یان بۆ ئەوەی تۆبە بکەن لە ھەموو گوناھێکی پابردوو و ھەموو گوناھێکی داهااتوو کاتێک پەیدا بوو، ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بە راستی خوا ھەر ئەو زۆر وەرگری تۆبە و میهرەبانە و بەزەیی فراوانی ھەیە بۆ ئەوانەى کە چاکەکار گەرانه و بۆلای لە ھەلە و تاواندا، ئىنجا با راست ترین ڕیوایەت بەئێنێن لە بارەى ڕووداو و بەسەرھاتی ئەم سیانە، تا باشتەتێ بگەین لەو شێوە و نەخشەى کە قورئان کێشای لەو بارەى، بە گۆی بگڕین لە یەکێ لەو سیانە ڕووداو و بەسەرھاتە کەمان بۆ باس بکات. (ئیمامى ئەحمەد و بوخارى و موسلىم) لە ڕێگەى (زەھەرى) یەو ڕیوایەت ئەکەن کە ئەفەرموى: (عبدالرحمن ی کوپى عبدالله ی کوپى کەعبى مالیک) ھەوائى پێدام کە (عبدالله) دەست ڕاکێشى باوکى بوو لە ناو کوپەکانیدا کاتێک چاوى بینایى نەما، (عبدالله) ئەلێ: لە (کەعبى کوپى مالیک) م بیست باس و داستانە کەى خۆى بۆ باسکردم لە بارەى دواکەوتن و نەچوونیەو (تەبووک)، کەعب ئەلێ: لە ھیچ غەزایە کدا دوا نەکەوتوم لە پیغەمبەر (ﷺ) بێجگە لە غەزای تەبووک، بەلێ بۆ غەزای بەدر دەرناچووم، بەلام ھەر کەس نەچوو بۆ ئەو غەزایە لۆمەو گلەیی لێ نەکرا، چونکە پیغەمبەر (ﷺ) ئەو موسلمانانەى کە دەرچوون بۆ بەدر نیازی ئەو کاروانەى قورەیشیان ھەبوو، واتە بۆ جەنگ نەچوون، بەلکو بۆ ئەو ھەنگوینە بێمیشە چوون، تا خوا کارەکەى گۆپى و گێپرای بەو جەنگە گەرەو گرنکە، ئەلێ: من ئامادەى پەیمانى عەقەبە بووم، کە نایگۆرمەو بە بەدر ھەرچەندە بەدر بەناوبانگ ترەو زۆر تر باس ئەکری. ھەوائو دەرگو باسى من لە بارەى تەبووکەو ئەمەى: ئەو کاتەى کە من نەچووم و بەجێم لە ھەموو کاتیکم بەھێزتر بو بە دەسلەت تر بووم، سویند بە خوا لەو غەزایەدا دووبارە بەرم ھەبوو، پیغەمبەر (ﷺ) لەو ھەو پێش نیازی ھەر غەزایەکى بکردایە زۆر تر وای نیشان نەئەدا بۆ چ لایەک دەرپوا، بەس بۆ ئەو غەزایە بە ڕوونى باسى فەرموو کە ئەچێن بۆ تەبووک، چونکە کاتەکە زۆر گەرم بوو، سەفەرکە زۆر دوور بوو، بە چۆلو بیابان و

بئى ئاودا گوزەرىيان ئەكرد، بەرەو دوزىنىكى زۆر ئەپۆيشتن، لەبەر ئەو كارەكەى بۆ
 پوونكردنەو تا باش خويان ئامادە بكن، موسلمانەكانيش زۆر بوون، كەعب ئەلى: ھەر
 كەس مەيلى خۆشاردنەو ببوايە بۆى ئەكرا، مەگەر بە ئەگمەن، چونكە لەبەر زۆرى پيى
 نەئەزانرا، مەگەر ئايەت بەاتايەتە خوارەو ھەوالى لى بدايە، پيغەمبەر (ﷺ) ئەو غەزايەى
 كرد لە كاتىكدا كە ميوە پيگەيشتبوو و سفرە خۆش بووبوو، ئينجا بە پيگەوت ئەوەى
 بەرەوام بن لەسەر تۆبە و گەرانەو، يان بۆ ئەوەى لە داھاتوودا ئەگەر ئەو لادان و
 گوناھىكيان بۆ تۆبەى لى بكن و ئاثوميد نەبن لەبەزەيى خ. يان بۆ ئەوەى تۆبە بكن لە
 ھەموو گوناھىكى رابردوو ھەموو گوناھىكى داھاتوو كاتى كە پەيدا بوو، ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّابُّ
 الرَّحِيمُ﴾ بەراستى خوا ھەر ئەو زۆر ھەرگىز تۆبە و مېھرەبانە و بەزەيى فراوانى ھەيە بۆ
 ئەوانەى كە چاكەكارو گەراوەن بۆلاى لە ھەلەو تاواندا، ئينجا با راست ترين رىوايەت بەيئەن
 لەبارەى پووداوو بەسەرھاتى ئەم سىانە، تا باشتر تىبگەين لەو شيوہ و نەخشەيە كە قورئان
 كيشاى لەو بارەيەو، با گوئى بگريئ لەيەكئ لەو سىانە پووداوو بەسەرھاتەكەمان بۆ باس
 بكات. (ئىمامى ئەحمەد و بوخارى و موسليم) لە پيگەى (زەھەرى) يەوہ رىوايەت ئەكەن كە
 ئەفەرموئ: (عبدالرحمنى كوپى عبدالله كوپى كەعبى كوپى مالىك) ھەوالى پيئدام
 كە (عبدالله) دەست راكيشى باوكى بوو لە ناو كوپەكانيدا كاتى كە چاوى بينايى
 نەما، (عبدالله) ئەلى: لە (كەعبى كوپى مالىك) م بيست باسو داستانەكەى خۆى بۆياسكردم
 لەبارەى دواكەوتن و نەچوونىيەو بۆ (تەبوك)، كەعب ئەلى: لەھيچ غەزايەكدا دوا نەكەوتوم
 لە پيغەمبەر (ﷺ) بيچگە لە غەزاي تەبوك، بەلى بۆ غەزاي بەدر دەرەنەچوم، بەلام ھەركەس
 نەچوو بۆ ئەو غەزايە لۆمە و گلەيى لى ئەكرا، چونكە پيغەمبەر (ﷺ) و ئەو موسلمانانەى كە
 دەرەنەچوون بۆ بەدر نيازى ئەو كاروانەى قوپەيشيان ھەبوو، واتە بۆ جەنگ نەچوون، بەلكو
 بۆ ئەو ھەنگوينە بئى ميشە دەرچوون، تا خوا كارەكەى كوپى و گيپراى بەو جەنگە گەرەو
 گرنگ. ئەلى: من ئامادەى پەيمانى غەقەبە بووم، كە نايگۆرەمەو بە بەدر ھەرچەندە بەدر
 بەناو بانگ ترەو زۆرتر باس ئەكړئ، ھەوال و دەنگ و باسى من لەبارەى تەبوكەو ئەمەيە:
 ئەو كاتەى كە من نەچووم و بەجىئام لە ھەموو كاتىكم بەھيژترو بەدەسەلات تريبوم، سوئند
 بەخوا لەو غەزايەدا دووبارە بەرم ھەبوو، پيغەمبەر (ﷺ) لەو و پيش نيازى ھەر غەزايەكى
 بكردايە زۆرتر واى نيشان ئەدا بۆ چ لايەك ئەپرا، بەس بۆ ئەو غەزايە بەروونى باسى فەرموو
 كە ئەچين بۆ تەبوك، چونكە كاتەكە زۆر گەرم بوو، سەفەرەكە زۆر دوور بوو، بەچۆل و

بیابان و بی‌ئاودا گوزەریان ئەکرد، بەرەو دوژمنیکی زۆر ئەپۆیشتن، لەبەر ئەوە کارەکی بۆ
 پوونکردنەو تا باش خۆیان ئامادە بکەن، موسلمانەکانیش زۆر بوون، کەعب ئەلئ:
 ھەركەس مەیلی خۆشاردنەوێ بپوایە بۆ ئەکرا، مەگەر بەدەگمەن، چونکە لەبەر زۆری پێی
 نەزانرا، مەگەر ئایەت بەتایەتە خوارەو و ھەوایی لێ بدایە، پێغەمبەر (ﷺ) ئەو غەزایە کرد
 لەکاتیئەدا کەمیو پێگەیششت بوو سیبەر خۆش بوو، ئینجا بەرێکەوت موسلمانان لەگەڵی
 بوون، منیش خەریک بووم خۆم رێک بخەم لەگەڵیان، کەچی لە خۆمەو ھیچ نەئەکرد، لەدلی
 خۆمدا ئەم گوت: من دەسەلاتم ھەیە و توانام ھەیە ھەركات ویستم، ھەر بەو جۆرە مامەو و
 خۆم رێک نەخست، بەکورتی ئەلئ: ھیچ بەھانەیەکم نەبوو ھەر لە خۆمەو سستیم کرد تا
 ئەوان دەرچوون و لەپاش ئەوان غەمبار بووم لەوێ گە کەسیکم نەئەبینی بەجیمابن، مەگەر
 کەسیک بە ئاپاک دائرابن یا کەسیک کە عوزرو بەھانەئێ بووبن، پێغەمبەر (ﷺ) ھیچ باسی
 منی نەکردبوو ھەتا گەیشتبوو نەتەبوو، ئینجا لەویدا ئەفەرموی: کەعبی کوپی مالیم چی
 کردبێ؟ لەویدا پیاویک لە بەنی سەلەمە ئەلئ: خۆشی و کەشخەو سەرنجدانی دەسەلات و
 سامانی خەریکی کردوو، لەوێلامدا موغازی کوپی جەبەل ئەلئ: قەسەیکە بەدەت کرد.
 سویند بەخوا ئەو پێغەمبەری خوا بێجگە لە خێرو چاکە ھیچمان نەزانێو لەبارەئێ ئەو
 پیاو، ئینجا پێغەمبەر (ﷺ) بێدەنگ ئەبن، کەعب ئەلئ ئینجا ھەوالم پێدرا گە پێغەمبەر
 گەراوئەو، تەبۆک بەرەو مەدینە غەم و بیم داگیرێ کردم، بیرم ئەکرەو و درۆیکە بدۆزمە
 خۆمی پێرزگار بکەم، ئەم گوت: بەچی خۆم پرزگار بکەم لە خەشم و ناڕەزایی پێغەمبەر (ﷺ)؟
 پڕسم ئەکرد بەوانەئێ گە ژیر بوون لە کەسو کارم لەو بارەو، ئینجا کاتی ھەواییان پێدام
 گە پێغەمبەر (ﷺ) گەشتە بەرەو ئەو خەیاڵەم لە دڵدا نەما و پڕیارمدا کە ھەر راست بلیم و
 درۆی لەگەڵ نەکەم، باوی پێغەمبەر (ﷺ) وابوو کەلە سەفەر ئەگەرایەو لە یەکەمجارەو
 چووئە مژگەوت دوو ریکات نوێژی ئەکرد و دائەنیشت لەناو خەلکەکەدا، ئینجا کەبەو
 جۆرەئێ کرد بەجیمارەکان گە ھەشتا ئەوئەندە کەس بوون ھاتنە خزمەتی و دەستیانکرد بە
 بەھانە ھێنانەو و سویند خواردن، پێغەمبەریش (ﷺ) بەپێی پووکەش و پووالەتەکەیان
 قەسەکانیان و ھەرنەگرت و پەیمانی لەگەڵ ئەبەستەن و داوای لێبووردنی بۆئەکردن و نیازو
 نەینێھەکانی ھەوایی خوا ئەکردن، ھەتا منیش چوو مە خزمەتی، ئینجا کە سەلام کرد
 زەردەخەنەیکە کرد لە شیوێ کەسیکا کە خەشمانک بیت، ئینجا فەرمووی پێم: وەرە
 پێشەو، منیش پۆیشتم ھەتا دانیشتم لەبەردەستیدا، ئینجا فەرمووی پێم: ئایا چی تۆی

دواخست ههتا بهجیمایت؟ ئایا ولاخی سواریت نهگرتبوو بۆ خۆت؟ ئەلی منیش گوتم: ئەی
 پیغمبەری خوا سویند به خوا ئەگەر من لای کەسیکی تر دانیشتمایه له پیاوانی دنیایی
 ئەزمانی بهعوزر هینانەوه له خەشم و ناپەزایی خۆم دەرکەم، چونکە دەم و زمان تیزو دەمه
 قالدیم پێ ئەکرێ. بەلام سویند به خوا و ئەزانم ئەگەر ئەمڕۆ بهقسە ی درۆ تۆ پازی بکەم لهخۆم
 لهوانیه خوا بهزوویی ناپازیت بکات لێم، ئەگەر قسە ی راست بۆ بکەم کەدلت بیهشی لێم،
 من ئومیدم وایه که پاشەپوژی باشی تێدا بێت لای خوا، سویند به خوا هیچ عوزرو
 بیانوییهکم نهبووه، سویند به خوا هیچ کاتی لهوکاته بهدهسهلات ترو بههیزتر نهبووم که
 بهجیمام له تۆ! پیغمبەر (ﷺ) فرموی: ئەمه راستی کرد، کهواته ههسته ههتا خوا بریاری
 خۆی ئەدات دەرپارەت، منیش ههستام، چەند کەسیک لهبەنی سهلهمه کهوتنه شوینم گوتیان
 پێم: سویند به خوا پێ نازانین که لهمه و بهر گوناھیکت کردبێ، بهراستی دهسته پاچه بوویت
 لهوهی بهینیتەوه بۆ پیغمبەر (ﷺ) بهوینە ی ئەوانە ی که عوزریان هینایهوه، بێ گومان بهس
 بوو بۆت داوای لێبووردنی پیغمبەر بۆ گوناھهکەت، کهعب ئەلی: سویند به خوا ئەوهنده
 سهزره نشتیان کردم خەریک بوو بگهڕیمهوه بۆ خزمەت پیغمبەر (ﷺ) خۆم بخمەوه به
 درۆوه، لهپاشان گوتم پێیان: هیچ کەسیکی تر هیه که ئەمه ی منی بهسەر هاتبێ؟ گوتیان:
 بەلی دوو کەسی تر وهک تۆیان گوتووه و ئەوهی به تۆ گوترا بهوانیش گوتراوه، گوتم: کین
 ئەو دووانه؟ گوتیان مهراوهی کوپی رهبع و هلالی کوپی ئومهیه. دوو پیاوی چاکیان بۆ
 باسکردم که نامادهی جهنگی بهدر بوون، منیش پهیرهوی ئەوانه ئەکەم، ئینجا پویشتم
 کهباسی ئەو دووانهیان بۆ کردم، ئەلی: لهنتوان ههموو بهجیماوهکاندا جلهوگیری کرد
 لهوهی قسه بکری لهگهڵ ههرسیکمان، بههۆی ئەوهوه خەلکی لیمان دوور کهوتهوه یان گوتی
 دلیان گوپی لیمان ههتا خاک و ولاتهکەم لی گوپا و بهو خاک و ولاته نهما بوویهوه که ئەمناسی
 لهمهوبەر لهسەر ئەو باره ماینهوه پهنا شهو، دوو هاورێ یهکەم چون له مالا بۆخیان
 کهوتن، بەلام من که بههیزتر و چالاکتر بووم لهمال دهرنهچووم و نامادهی نوێژ نهبووم لهگهڵ
 موسلماناندا، لهبازارد ئەگهرا، بەلام هیچکەس قسە ی لهگهڵ نهئەکردم، ئەچوومه خزمەت
 پیغمبەر (ﷺ) سه م لێ ئەکرد که دائه نیشت لهپاش نوێژ، لهدلی خۆمدا ئەمه گوت: ئایا
 لیوی جولاندهوه به ولاماندهوهی سهلامهکەم یان نه؟ ئینجا له نزیکیهوه نوێژم ئەکرد
 بهدزییهوه سه رنجم ئەدا، کاتی که خەریکی نوێژهکەم نهبووم سه رنجی ئەدام، کاتی لام
 بکردایهتهوه بۆلای پووی وهرئهگیرا لێم، دهنگ وهرگرتنی خەلکی درێژهی کیشا لێم ههتا

پۆيشتىم و لاي باخىكى ئەبو قەتادەي ئامۇزام و چۈمە ناو باغەكە و سەلام كرد لىي، سويند
 بە خوا وەلامى ئەدامەو، ئىنجا پىم گوت: ئەي قەتادە سويندت ئەدەم بە خوا كە تۆ ئەزانى
 من خوا و پىغەمبەرم خۆش ئەوى (ﷺ)، ئەويش بى دەنگ بوو تا سى جار ئەوهم گوت، لەم
 جارەدا لەبەر خۆيەو گوتى: خوا و پىغەمبەر باش تر ئەزانن زانىنى تەواو لاي ئەوانە،
 منىش ئاو بە چاوما ھاتە خوارەو و پىشتم تىكرد ھەتا لە باخەكە چۈمە دەرەو، كەعب
 ئەلى: جارىك بەبازارى مەدينەدا ئەگەرپام سەرنجىدا يەككى لە شامبەكان كە خۇراكيان ھىنا
 بوو بۆ فروشتن لە مەدينەدا ئەلى: ئايا كى (كەعبى كوپى مالىك) م نىشان ئەدا؟ خەلىكش
 دەست نىشانىا نكرد بۆ من، ھەتتا ھات و نامەيەكى پىدام لە پادىشاى (غەسان) ھو و وتى كە
 ئەو نامەيە و بۆتۆى نارىدو و بىكەرەو بزانە چى تىدايە، نامەكەم كىرەو، بەلام سەد
 خۇزگا كە نەم كىرەيە تەو و پىش ئەو چاوم كۆيىر بوايە!! بەخۇم دەگوت: كەعب، پلەي
 مونافىقىت بەرز بوو تەو!! ئەو ھەندە لاواز بوويت پاشاى غەسان تەماح بكا تە ئايىنەكەت و
 بۆت بنووسىت: (بىستوومە ھاوپىكەت - مەبەستى پىغەمبەر بوو - نازارى داوى، تۆ خوا
 نەيكردوويت بە جىگەي رىسوايى و چەوساندەو، وەرە بۆلاي ئىمە، رىزت لى دەگرىن).
 لەبەر خۆمەو گوت: خوايە گيان، منى دىل بىرىندار دەر و نازارى خۇم بە زۆر دەزانى، وا
 پاشاى غەسانىش دەيەوئىت بىرىنەكان ھەلكۆلى و بەم پەنگە كۆيى... لەوانەشە ئەمەي بە
 ھەلىكى باش زانىبىن بۆ راو كىردنى ماسى لەئاوى لىلدا.... بە ھۆي تەمبەلى و كەمتەرخەمەي
 خۆمەو باوەرەكەم لاواز بوو، وا ئىستا ئەويش دەيەوئى بە تەوايى باوەرەكەم بمرىنى.... نا،
 نا، والله ي دوزمن بە خۇم شاد كەم، ھەرگىز نابىن پەنا بەرمە بەر خىانەت و ناپاكي، دەبى ئەو
 پەرورەدە ئىمانىيەي پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لەكاتى وادا نەبى و، لە كاتىكدا دەرەكەوئىت؟؟
 پاشاى گەرەھى و نازانى كە من وىژدانم نازارم دەدات، ئەو كەئىمانى نىيە چوزانى نازارى و
 وىژدان چىيە؟ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دىلى پىكرىدو و بە خۆشەويستى خوا و بەرنامەكەي
 پىرىشكى زىر و خرنگە خرنكى زىو و نەرمۆلى ئاورىش ئەو باوەرەم لەق ئاكات... بەدبەخت
 تۆ لە كۆي مۆئىكى بەندكراوى وەك من دلخۆش ئەكەيت؟ ئەگەر بتوانم ھەلبىم زىندانەكە
 لەگەلمايە و بگرە قايم ترو بتەوتر دەبىت.... تەنبا دەستى دەسەلاتى پەرورەدگار نەبىت،
 ھىچ ھىزىك نىيە بتوانى ئەلقەرىزى دەرگاي ئەو زىندانە بشكىنى و پىزگارم كات.... ھەي
 پاشاى مالكاو، كى گوتى: من رىسوا كراوم، رىسوايى مۆلا لەو ھەدايە كافر بى و ھاوئل بۆ
 خوا دانى، نىزىكى پىغەمبەرم لەننىكى و رىزى تۆ خۆشتەرە، بۆ بە شوئىن يەككى تردا

بگەرئ، من به تۆمەل ناخەلەتیم... تۆزۆر لەو کەمتری بتوانی بىگىریتەو بۆ کوفرو
 بىباوەرى... لام کردەو بىنىم تەنورئ داخراو، تا هیزم تیا بوو نامەکم فرئ دایە
 گەرکەيەو، چاوم تىبىرى تا به تەواوى سووتا، وام دەزانی به ناگرى بلیسەدارى پقو کینەى
 دەروونم دەیسووتینم!! بىرارم دابە پەلەبەرەو مال بۆمەو، چونکە ئیتىر پیم نەبوو کەس
 ببینم، ئەو باوەرى لەدەلدا ماوەتەو زەدەنەیت، لەدلى خۆشەدا ئەم بىرارەم داو گوتم:
 کە پۆیشتە مالهە، ئیتىر مان دەگرم نایەمە دەرەو، تا خوا دەروویەکم لێدەکاتەو، بەلئ
 پۆیشتەو بۆ مال و تا ماوەیەک نەهاتە دەرەو، پۆژى پیاویک هات بۆ مالمەن و هەوالى
 منى پرسى، کە گویم لیبوو هەوالى من دەپرسئ، لە خۆشیدا وەخت بوو بال بگرمەو،
 چونکە لەم ماوە دوورو درێژدا ئەمە یەکم جار بوو موسلمانیک هەوالم بپرسئ و بیهوئ
 لەگەلدا بدوئ!! بە پەلە بەرەو پىرى چووم کە زانیم ئەمە نیرراوى پێغەمبەرە (ﷺ) ئەوەندەى
 تر شادمان بووم!! چونکە وام دەزانی مژدەى لیخۆش بوونى بۆ هیناوم و لەم زیندانە پزگارم
 دەیئت، ئەو زیندانەى کە چل پۆژى پەبەقە تیا دەتلیمەو بەلامەو، چل ھەزار سال کەمتر
 نەبوو!! کەعب ئەلئیت: چل شەو لەو پەنجا شەو تىبەرى کرد، کە سەرئجمدا فروستادەى
 پێغەمبەر (ﷺ) هات بۆ لام و پى گوتم: کە پێغەمبەر (ﷺ) فەرمانت پى ئەدات دوور بگەویتەو
 ئەنەکت، منیش گوتم تەلاقى بدەم یان چى بکەم؟ ئەویش گوئى: نەخیر ھەر دوور بکەو و
 کەنارگیر بە لى و نزیکى نەکەویتەو، ناردبووى بۆلای ئەو دوو ھاو لەکەم بەوینەى من،
 منیش گوتم بە ئەنەکم: بچۆرەو بۆمالى خۆتان و لەوئ بمینەو، ھەتا خوا بىرار ئەدات لەم
 کارەدا، ئینجا ژنى ھلال دیتە خزمەت پێغەمبەر (ﷺ) و ئەلئ: ئەى پێغەمبەرى خوا بەراستى
 ھلال پىرئى پەک کەوتە، ھىچ کەسئک نىیە خزمەتى بکات، ئایا پیت ناخۆشە خزمەتى
 بکەم؟ ئەویش فەرمووى: نەخیر، بەلام نزیکت نەکەویتەو، ئەویش ئەلئ: سوئند بەخوا
 جولەى لى بپراو، سوئند بەخوا لەو کاتەو کە ئەو فەرمانەت داو تا ئەمڕۆ ھلال بە
 ھەمیشەى ئەگرى، کەعب ئەلئ: ئینجا هیندئ لە کەسو کارم گوئیان: تۆیش ئیزن بخوازە
 لەبارەى ئەنەکتەو، ئەو تا ئیزنى ئەنەکەى ھلالى دا کە خزمەتى بکات، ئەلئ: منیش گوتم:
 سوئند بە خوا ئیزنى لى ناخازم چۆزانم چى ئەلئ دەربارەى من کە گەنجم؟ کەعب ئەلئ: دە
 پۆژ لەسەر ئەو بارە ماينەو تا پەنجا شەو کە تەواو بوو، لەبەیانى پەنجا کەدا نوێژم ئەکرد
 بەسەر بانەو، من لەسەر ئەو بارو ھالە سەختە بووم کە خوا فەرمووى، گویم لیبوو یەکیک
 بەسەر شاخى سەلەو بوو بەدەنگئى زۆر بەرز گوئى: ئەى کەعبى کوپى مالیک موژدە

بَيْت، منیش دەست بەجئ چووم بە سوژدەداو زانیم که خوا دەروی کردووەتەو، ئینجا
 پیڤەمبەر(ﷺ) هەوالیدا بەوەرگرتنی تۆبە لیمان، ئینجا خەلکی دەستیانکرد بە موژدە
 پێدانمان، چووین بۆلای ئەو دوو ھاوھەلەکەم بە موژدە دانەو، پیاویک بەغارو بەسواری
 و لاخەو سەرکەوت بە شاخەکەداو دەرنگەکی چەسپانتر بوو کاتی گەیشتە بەرەو موژدە
 پێدام منیش جەلەکانی خۆم داگەندو کردنە بەری لە موژدانەدا، سویند بە خوا ھەر ئەو
 دەستە جەلە ھەبوو، جەل و بەرگم خواست و کردمە بەرم، ئینجا دەرچووم بۆ خزمەت
 پیڤەمبەر(ﷺ)، خەلکی پۆل پۆل تووشم ئەبوون پیروزیاییان لێئەکردم لەسەر وەرگرتنی
 تۆبەکەم، ھەتا گەیشتمە مزگەوت، کە سەرنجەدا پیڤەمبەر(ﷺ) دانیشتوو، لە مزگەوتداو
 خەلکی وان بەدەوریدا، لەناو خەلکەدا(طلحة) ھەستا و بەپیریمەو، بە خوشییەو دەستی
 خستە ناو دەستم و پیروزیایی لێکردم، ئێتر کەسی تر لە کۆچەرەن ھەلنەسا، بەھۆی ئەووە
 کەعب تاما ئەوێ لەبیر بوو(طلحة) دەربارەوی کرد. کەعب ئەلێ: کاتی سەلام کرد لە
 پیڤەمبەر(ﷺ) پێی فەرمووم لەکاتیگدا کە پووی پیروزی لە خوشیدا ئەدرەوشایەو: موژدە
 بێت بە چاکترین پۆژیک کە تێپەری کرد بەسەرتدا لە پۆژیکەو لەدایک بووی، منیش گوتم:
 لەلایەن خۆتەو ئەو فروستادەوی خوا یان لەلایەن خواو؟ فەرمووی: نەخێر بەلکو لەلایەن
 خواو. پیڤەمبەر(ﷺ) کاتی کەیف خوش بواوە پووی بریقەیی ئەدایەو وەک پارچەیک لە
 مانگ بێت و بوو، ئێمە ئەو مان ئەزانی و ھەستمان پێئەکرد لیئەو، ئینجا کاتی کە
 دانیشتم لەبەردەمیدا گوتم: ئەو فروستادەوی خوا بەشیک لە تۆبەکەیی من ئەوێە لە مالهەم
 بچمە دەرەو و ھەمووی سەدەقە بێت بۆلای خواو فروستادەکەیی(ﷺ)، ئەویش فەرمووی:
 ھێندێ لە مالهەت بھێلەرەو ئەو چاکترە بۆت، منیش گوتم: ئەو بەشەم کە ھەمە لە خەیبەر
 ئەبھێلمەو، گوتم: ئەو پیڤەمبەری خوا من ھەر بەھۆی راستییەو خوا پزگاری کردم بەشی
 لە تۆبەکەم ئەمەیکە ھاوم ھەر قسەیی راست بکەم، سویند بە خوا لەو پۆژەو تا ئیستا
 بەدەست قەست درۆم بەدەمدا نەھاتوو، ھیوام وایە کە خوا بھپارێزی بۆ داھاتویش،
 سویند بەخوا لەپاش ئەوێ خوا خستیمە سەر پێی ئیسلام ھیچ چاکەیکە لەگەل
 نەکردووم گەرەتر لەوێ کە راستمکرد لەگەل پیڤەمبەر(ﷺ) و درۆم لەگەل نەکرد تا تێدا
 چوو مایە وەک تێدا چوونی ئەوانەیی کە درۆیان لەگەل کرد، ئەو بوو ئەوانەیی کە درۆیانکرد
 ئایەت ھاتە خواو وە دەربارەیان و لەپیش گەرانیو بۆ مەدینە فەرمووی: ﴿سَيَحْلُثُونَ بِاللَّهِ

لَكُمْ إِذَا أَنْفَلْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَا وَهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾ لِيَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْعَالَمِ الْفَاسِقِينَ ﴿١٦﴾ وَهَكَذَا

تیپیری کرد و تەفسیرمان کردەو، ئەوە بوو داستان و بەسەرھاتی کەعب و دوو ھاوئەلەکە،
 وەك خۆی گیراوە، لە ھەموو بەش و پارچە یەکیان پەند و نامۆزگاری ھەیە، لە ھەموو
 داستانە کەدا شیوە یەکی ئاشکرا ھەیە و دەرئەکەوئ بۆ بناغە یەکی پتەوی بەھیزی ئەو
 موسلمانانە، بۆ پاک و خاوینیان، بۆ گوێراپەلێ و فەرمانیان، ئەوە بوو کەعب و ھاوئەلەکانی بە
 پێی باوی ئادەمی سستی و لاوازی پووی تێکردن و لەو کاتە تەنگەدا بەجێمان لە موسلمانان،
 درێژی سەفەر و گەرمای سەختی کات و خوشی سیبەر و سەھەند و میو و ئاوی ساردی مال
 کاری لێکردن و دواي خستن، بەلام دەست بەجێ لەپاش دەرچوونی پیغەمبەر (ﷺ) کەعب
 وەك خۆی گیراوە ھەستی کرد بەناپاستی کردەو کە کاتی سەرنجیدا ھیچ کەسیکی تر
 بەجێ نەماوە بێجگە لە کەسیک کە گومانی ناپاکی پێئەبرا یا کەسیک کە عوزرێکی شەریعی
 بووبێ.

ئەوە لەلایەکەو لەلایەکی ترەو لە خوا ترسیەکە کە نەیتوانی بەقسە ی درۆ خۆی
 پزگاریکات، بەلکو پاستی لەخۆی گوت و کاری خۆی ھەوالتی خوا کرد، ئەوە ی بەسەر
 کەعب و ھاوئەلەکانی ھات گیراوە بەپاستی جیگای سەرسوڕمانە کە ماوە ی پەنجا شوو ئەو
 بارە گرانە یان ھەلگرت، ئەو یان بەسەر ھات ھە قورئان بۆی باسکردین، تا خوا میھرەبانی
 کرد تۆبە ی بۆ ناردنە خوارەو! ئینجا بیرێک لەو رێک و پێکی و پاستی و لێپرانە ی کە
 موسلمانان بەکاریان ھێنا دەرپارە ی ئەو سیانە، کە نەخزما یەتی و دۆستایەتی لە ئاراداما و
 نە ھیچ پەییوەندی و پەییوەستییەکی تر، بەلکو بەجاری دەنگیان وەرگرت لەو سێکەسە!
 بەپاستی گەل و کۆمەلێ پاک ئەبێ ئاوا بێت خوا لێیان پازی بێت، ئینجا بە بۆنە ی ئەم
 داستانە سەرسوڕھێنەرەو لەیەکەمجارەو بانگی بڕواداران ئەکات بۆ لە خوا ترسی و
 ھاوڕێیەتی پاستان،

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١١﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ

حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ

ثُمَّ فَرَمَوْا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌و که سانه‌ی که بپرواتان هیناوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾

خوتان بپاریزن له تۆله و خه‌شم و ناره‌زایی خوا به فرمانبه‌ریی و گوی پابه‌لی لئی ﴿وَكُونُوا مَعَ

الصَّادِقِينَ﴾ له‌گه‌ل پاستاندا بن و له‌ پیزی ئه‌واندا بن، نه‌ک له‌گه‌ل ناپاکان و دروژنان که

به‌درو و سویندی درو و یستیان و ئه‌یانه‌وی خویان پاک بکه‌نه‌وه و که بن‌گومان هیچ سودیک

وه‌رناگرن و ئیجکاری باری خویان قهرس تر نه‌که‌ن، کۆمه‌لی پاستان ئه‌وانه‌ن که په‌نا هه‌ر

به‌پراستی ئه‌به‌ن و هه‌رگیز ده‌ستی لئ به‌رناده‌ن، له‌ تیکۆشان و فیداکاریاندا، له‌ عه‌مه‌ر

په‌یمانیا‌ندا، له‌ قسه‌ و به‌لینیا‌ندا، له‌ تۆبه‌ و گه‌رانه‌وه‌یا‌ندا بۆلای خوا، به‌ پیچه‌وانه‌ی ناپاکان له‌

هه‌موو ئه‌وانه‌دا، ئینجا بی‌زاری و ناره‌زایی ده‌رئه‌بڕی به‌ تاییه‌تی له‌ مه‌دینه‌یی‌ه‌کان و

دانیشتوانی ده‌ورو به‌ری مه‌دینه‌ که پایته‌ختی ئیسلامه‌ و جیی نیشته‌جیی پیغه‌مبه‌ره‌ (ﷺ)

بی‌زاری و ناره‌زایی ده‌رئه‌بڕی له‌ دواکه‌وتن و به‌جیمانیان له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ هه‌ر جه‌نگ و

غه‌زاو سه‌فه‌ریک که ئه‌و پئی هه‌لسی، ئه‌فه‌رموی: ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ

الْأَعْرَابِ﴾ پاست و په‌وانه‌ بووه‌ و نییه‌ بۆ دانیشتوانی مه‌دینه‌ و ئه‌وانه‌ی که به‌ ده‌ورو به‌ریاندا

له‌ عه‌ره‌به‌ کۆچه‌رو لادییه‌کان، پاست و په‌وا نه‌بوو بۆیان ﴿أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ﴾ جوئی

بوونه‌وه‌ و دواکه‌وتن و به‌جیمانیان له‌ فروستاده‌که‌ی خوا ﴿وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ﴾ واته‌ی

باوی نه‌فسی خویان نه‌ده‌ن به‌سه‌ر نه‌فسی پیغه‌مبه‌ردا، به‌م په‌نگه‌ نه‌فسی بپاریزن له‌ شتی که

نه‌فسی ئه‌وی لئ نه‌پاریزن، به‌لکو ئه‌بئ به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌بن و هه‌میشه‌ ئاماده‌بن بۆ

فیداکاری به‌ گیان و به‌مال و به‌ هه‌موو شتیکیان له‌ پیناوی پیغه‌مبه‌ره‌ ئازیزه‌که‌یا‌ندا وه‌ک له‌

حه‌دیسی سه‌حیحا به‌و جوړه‌ فرمان دراوه‌، به‌م فه‌رمووده‌یه‌ پلارو سه‌ره‌زنشت ئا‌راسته‌ی

که‌سانئ نه‌کات که خه‌یالی ئه‌وه‌ بکات و له‌دلی هه‌ستی ئاوا به‌دو ناره‌وا هه‌بئ، به‌ پراستی

پروادار ئه‌بئ شه‌رم بکات له‌و هه‌سته‌ به‌ده‌ ئه‌گه‌ر فه‌رمانی خوایش نه‌بووايه‌، چ جایی ئه‌وه‌

خوا به‌و جوړه‌ فرمان ئه‌دات و ئه‌و ئه‌جرو پادا‌شته‌ به‌رزو بلنده‌ش ئه‌خاته‌ به‌رچاو که

ئه‌فه‌رموی: ﴿ذَلِكَ﴾ ئه‌وه‌ی که ئه‌بئ جوئی بوونه‌وه‌ و دواکه‌وتن نه‌بئ له‌ پیغه‌مبه‌رو

پرواداران و باوی خویان نه‌ده‌ن به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ)،

يَأْتَهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظُلْمٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا خَمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْثُونَ مَوْطِنًا يَغِيظُ
 الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
 أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا
 كُتِبَ لَهُمْ لِحَرْبِهِمْ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

﴿يَأْتَهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ﴾ به هوی شهویه که نه و پروادارانہ دوچاریان نابی ﴿ظُلْمٌ﴾ هیچ
 تینویہک ﴿وَلَا نَصَبٌ﴾ هیچ ماندو بوونیک ﴿وَلَا خَمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هیچ برسیتیہک له پئی
 خوادا ﴿وَلَا يَطْثُونَ مَوْطِنًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ﴾ پی نانین به هیچ جیگه پی وشوینیکدا که برق وخه شمی
 بی پرواکان هلنه سیننی و دلتہنگیان نہکات ﴿وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا﴾ وەرناگرن له هیچ
 دوزمنیک هیچ شتیک له کوشتن و برین و بهدیل گرتن و شکان و دستکوتیک ﴿إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ
 بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ﴾ مهگمر لهکاتیکدا نهوسری بویان به هوی هرکام لهوانہی باسکران
 کرده ویهکی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ بن گومان خوی گوره پاداشتی چاکه کاران
 زایه ناکات ﴿وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً﴾ هیچ شتیک نادن له پئی خوادا و هیچ شرک
 و نهفهقیہک ناکیشن نهچوک و گوره ﴿وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا﴾ له پوشتن و هاتوچویان بو هر
 غزایهک هیچ شیوو دۆلیک نابرن و تیپہر ناکن لینی ﴿إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ﴾ مهگمر لهکاتیکدا
 شهوی که باسکرا نوسراوه بویان ﴿لِحَرْبِهِمْ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بو شهوی خوا
 پاداشتیان بداتوه به باشتیرین و جوانترین پاداشتی شهوی که کردوویانه و بردهوام بوون
 لهسری، واتہ پاداشتی تیکوشان و فیداکاری له پئی خوادا گهوارهترین له کاتیکدا که فهرز
 بی، چونکه بهوہ نیسلام پاگیر نه بی و بهرگری ستم و تاوان نهکری، مبهست شهوی نییه که
 پاداشت نادریتوه لهسر کرده و بهچوکهکان، بهلکو مبهست شهویه نهو جیهاد تیکوشانه
 گهوارهترین کرده و یانه، یان له گهوارهترینهکانه، هیندی نهفرمون مبهست شهویه: خوا
 پاداشتی نهوانه نه داتوه لهسر هر کرده و یهکیان لهوانہی که باسکران به باشتیرینان، بهم
 رهنهگهچووک و که مهکان به گهواره و زور دانهنی و بهو جوړه پاداشتی نه داتوه.

وَمَا كَانَتِ الْمُؤْمِنُونَ لِیَسْفَرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَمِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَسْفَحَهُوا فِي
 الدِّینِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَیْهِمْ لَعَلَّهُمْ یَحْذَرُونَ ﴿۲۲۲﴾ یَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا
 الَّذِينَ یَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ

کهله بی له (ئیبین و عهباس) ههوه ئهگهر ئهوه - خوا لییان پازی بئ - که کاتئ ئهوه ههوه
 توند و تیژییه کرا لهسهه ئهوانه ی که دواکهوتن له غهزا، گوئیان: ئیتر هیچکام له ئیمه دوا
 ناکهوی له هیچ لهشکرو کهتر له لهشکرئک، ئینجا بهو جوړه یان کرد تاوا ی لیها
 پیغه مبهه (ﷺ) خو ی به ته نیا مایه وه بههوی ئهوهه ئهم ئایه ته هاته خواره وه: ﴿وَمَا كَانَتِ
 الْمُؤْمِنُونَ لِیَسْفَرُوا كَآفَّةً﴾ راست و ریک نه بووه و نییه بهواداران ههوه به یه کجار پاپه ی و
 دهرچن بۆ جهنگ جیهاد ﴿لَوْلَا نَفَرَمِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَسْفَحَهُوا فِي الدِّینِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا
 رَجَعُوا إِلَیْهِمْ لَعَلَّهُمْ یَحْذَرُونَ﴾ چهند ریوایه تیگ هاتوه له تهفسیری ئهم ئایه ته دا، کۆمه لئیک که
 زۆربه ن مبهست ئهوه یه: ماقول و راست و شایسته نییه پاپه ی و دهرچوونی ههوه ی، ده ی
 با دهرچوونایه بۆ غهزا و جهنگ له ناو ههوه کۆمه لئیک گه وه دا دهسته و تایفه یه که به پیی
 پیویست بۆ ئهوه ی کۆمه لی بهواداران که دهرنه چوون به ههول و تیگوشان و زهحمهت
 تیگه یشتن و زانیی له ئاییندا وهرگرن و فیتری ببن، واته ئهمان که دهرنه چوون و دهستیان
 خالییه با به گرنگی خه ریکی زانین و وهرگرتن و تیگه یشتن ببن له ئاییندا، بۆ ئهوه ی ئه
 دهسته و قاقمه یان که دهرچوون بترسیئن کاتئ که گه رانه وه بۆ لایان، واته مبهستی گرنگیان
 لهو زانین و فیربوونه پینموونی ئهوانه یان بیئت که دهرچوون، فیترکردنی ئهوه ی خو یان فیتری
 بوون و زانا بوون پیی، کۆمه لئیک تر له زانایان ئهفرموون: مبهست ئهوه یه: با ههوه
 بهواداران به جارئ دهرنه چن، به لکو له ههوه کۆمه لئیک گه وه هه جارئ دهرنه چن، به لکو له
 ههوه کۆمه لئیک گه وه هه جارئ به نۆبه دهسته یه که دهرچن بۆ ئهوه ی ئه دهسته یه که
 دهرنه چن بههوی ئهوه دهرچوون و پاپه ی و بینینی سه رکهوتن و زال بوونی بهواداران و ژیر
 کهوتن و پرسیا بوونی دوژمنانی ئایینه که یانه وه تی بگه ن و ببن به ئیسلام و زال بوونی بهسه ر
 ههوه ئایینه که یاندا، که بههوی ئهوه گه ل و کۆمه له ی خو یان که دهرنه چوون پینموونی بکه ن و
 زانایان بکه ن و بیاترسیئن له سزا و تۆله ی خوا دهرباره ی بئ بهوا و یاخییه کان، بهم دوو

جوړه تفسیر کړاوه ته ورو هر دووباره که هلته گریږي نو هرکام پړوايه تاتووه و هرکام باو دراوه ته ورو له لايه نه دسټه يک له زانايان، له سر هر يار هم نايه ته به لگه يه کی ناشکرايه له سر نه وې که فرزو پيوسته فيربوون و ټيگه يشتن و زانا بوون به ئيسلام و ناماده يی نو فيرکړدن و ږاگه ياندن به خه لکی. له سر پای يه که يه که به لگه يه له سر نه وې لي پړاون نو شو فيربوون و فيرکړدن، هاوتايه و که متری يه لای خوا له جهنگ و ټيکوڅان له پړي خوا، خوا به مېهره باني خوږي بمانکات به زاناو ټيگه يشتو له نايينه که ماندا، بمانکات به ټيکوڅه و فیدا کار له پړي خوا دا آمين -

له پاش نه وې ياسايه که له ياسا کاني جهنگمان تي نه گه يه ني که پيغه مېرو جينښينه کاني له سر بوون، ﴿كَلَّا يَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ي که سانیک که پړواتان مين او ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بلونکم ريت الکفار جهنگ بکن و تي جهنگن به به له گه ل شو بي پړوايانه ي که نزیکن لي تانه ورو ولاته که يان وا به سنوړی ئيو ورو هاوسيتانن، بي گومان سروشتي کاره که که هر ورو ها تو ورو هر ورو اش نه بي له هم مو شتي کدا بي جگه له جهنگ مه گړ له ميندي کاتدا که پيوست و نا چاري بي به ده ست پيکړدن به دوور شو کات و جوړه شتانه شتي کی تايه تين و به ي نه ياسايه ناکه ون، بهس پيوسته يريک بکيه ته ورو له فرمانه که به گشتي و بي هيچ مهر جيک ها تو ورو نه يفرمو ورو: نه گړ ده ست دري زيان کرده سمرتان يان ولاتان، له موه ورو نه گري نه موه دواترين فرماني هتا هتا يي به مه گړ بهر گري که ريکی کاتي په يدا بي، دياره شو کاته نه بي بهر گري که ره که نه مين، نه موه دواترين فرمانه و نيشان نه دات که نه م نايينه نه بي نه ورو ست و پړوا به ناو ولات و جيهاندا و واي ليبي هيچ کومه ليک نه مين بي جگه له موسلمان يا ملکه چ و ناشتي خواز ورو ده ست نيشان نه کات به ورو له نايه تي سو ورو تي (محمد) دا که نه فرموي: ﴿حَقَّ لَكُمْ أَنْزَارًا﴾ هتا جهنگ چه و که ره سه کاني داني، نه ورو به نه بي که کهس له نارادا نه مين بي جگه له موسلمان يان که سانیک که ملکه چ بن و کو تاي به جهنگ بينن، ئيسلام نو نه ورو ها تو ورو جهنگ له ئيسلامدا نو نه مېه سته دانراوه، نه هر نو بهر گري و ده ستاندي دوژمن، له برياره کاتي و قوناغيه کاني يه که مجاري پيکه اتني ده و له تي ئيسلام له مدينه دا، هر ورو ها هر کاتي که له هر ولاتي کدا وينه ي نه و چرخ و سرده مه په يدا بي ته ورو له م کاته ي شدا نه بي هر يه که مجار بهر پي ته ورو نو برياره کاني کاتي و قوناغي يه که مجار، چونکه ورو له پيشه ورو گوتان نه و برياره کاتي و

قۇناغانى يەكەمجار نەسپاۋنەتەۋە بە تەۋاۋى و ھەتايە، بەلكو ھەر ماۋنەتەۋە بۇ
 ويىنەى ئەۋ كات و قۇناغانى يەكەمجارە. ھىندى لوانەى كە ئەمۇ باسى پەيوەندى ناو
 مىرىى و دەۋلەتان ئەكەن بەپىيى ئايىنى ئىسلام، ھىندى لوانەى كە تەفسىرى ئايەتەكانى
 جىھاد ئەكەن لە قورئاندا ئەيانەۋى ئەم ئايەتە بى مەرجەى ئىرە بېستەنەۋە بە مەرجىك لەو
 مەرجە قۇناغانى سەرھەى پەيدا بوۋنى دەۋلەتى ئىسلام لە مەدىنەدا، بەم رەنگە ئەلەين:

جەنگ بكن لەگەل ئەۋ بى پروايانەى كە لىقانەۋە نرىكن بەمەرجىك دەست درىژىى بكنە
 سەرتان يان مەترسى بكن لەدەست درىژىيان ! لەگەل ئەۋەدا دەقى ئايەتەكە ھىچ مەرجىكى
 پىۋەنىيەۋ بى باۋەرەكانى مەرجە، دواترىن بىرارە لە بارەى جەنگ و جىھادەۋە. بۇ نووسەرەنە
 مەترسى ئەكەن و سام ئەيانگرى كە فەرمانى ئىسلام و ابى، جەنگ بكرى لەگەل
 بى پروايانداۋ جەنگ ئەۋەستى لە سنوورو و لاتىكدا، ئەۋانەيان نەشارەزاۋ نەزانن، يان
 خۇيان نابەلەد ئەكەن ئەگىنا شتەكە كە ئاشكرايە كە ئەبى و ابى، چونكە ئىسلام ھاتوۋە بۇ
 چەسپاندن و دامەزاندنى خوايەتى و بەرنامە و ھوكمى خوا لە ھەموو خاك و ولات و جىھاندا،
 بۇ دەرکردنى ھەموو ياخيەكان كە خۇيان بە ناھق زال كردوۋە بەسەر بەندەيانى خواداۋ
 ئەلقە لەگوئىيان كردوۋن بۇ بەرژەۋەندى و خزمەتكارى بۇ خۇيان، ئىسلام ھاتوۋەبۇ ئازاد
 كردنى بەندەيانى خوا لە ھەر بەندەيى و كۆيلەيىيەك كە بۇ خوا نەبى، تىكۆشان و فىداكارى
 پىۋىستكراۋە بۇ زال كردنى بەرنامەى خوا بەسەر ھەموو بەرنامەكانى تردا، كەۋاتە ئەبى
 بەرى ئىسلام بەرەلاكرى لە ھەموو جىھان و زەۋىدا، ئەبى ھىچ جىگە و كۆشەيەك نەمىنى كە
 ئىسلام ھاكم نەبى تىايدا، ئەمە شتىكى ئاشكرايەۋ دەقى ئايەت ئەفەرموئى: ﴿وَقَالُوا هُمْ خَيْرٌ
 لَّا تَكُونُ فِتْنَةٌ وَيَكُونُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ۋەك بەدرىژىى تەفسىر كرا لە سوورەتى (البقرة) دا.
 كاتى ئەۋ نووسەرەلە ئاگايان نەبى لەم شتە پاستە يا خۇيان نابەلەد بكن، ئەبى دەميان
 نەمىنى ئەك جۆرە ئايەتەنە تەفسىر بكنەۋە بەبى ئەۋ مەرجانەى كە خۇيان ئەيانەنن و
 دەستكارى ئايەتەكانى خۋاى پى ئەكەن بە ناھق و ناپەرۋا ئەۋ نووسەرەنە دوۋشت بوۋەتە
 ھۋى ئەۋە ئەۋ مەرجانە بەننن بۇ ئەم ئايەتەنەۋ ئەۋ دەستكارىيە ناپەرۋا بكن لە ئايەتەكانى
 خوادا بەپىيى بۇچوۋنى خۇيان:

۱- پېرو پاگندهی صهلیبیه کانی که نهلین: ئیسلام به زوری چهک و شمشیر بلاو بوهرته وه و جهنگ و جیهاد له ئیسلامدا بۆ زۆر پنهینانی خه لکییه له سهر موسلمان بوون، بهرپرچدانه وه و پووجه ل کردنی نه و پېرو پاگندهیه زۆر ئاسانه و به دهقی ئایهتی قورئان که نه فهرموی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ هیچ زۆر پنهینان له عه قیده و بیرو باوهردا. ههروه ها به دانانی یاسای سه رانه و جیزیه که به پیتی ئایهت و هه دیس و به یاری هه موو زانایانی ئیسلام، یاسایه کی راست و دامه زراوه هه تا هه تایه، مانه وه ی گا وروو جووله که و بۆ پرواکان تر له ولاتی ئیسلامدا به ئازادی و سه ره به ستی له هه موو چه رخ و سه رده مه کانی میژووی ئیسلامدا مانه وه ی نه وانه به لگه یه کی ئاشکرایه له سهر ئا پاستی و پووجه لی نه و پېرو پاگنده ئا به وایه. به لئی ئاشکرایه که ئیسلام زۆر ئاکات له هه یچه که س له سهر عه قیده و بیرو باوهردا بۆ نه وه نه هاتوو به لکو به پېچه وانه وه هاتوو بۆ پاراستنی ئازادی سه ره به ستی له عه قیده و بیرو باوهردا، چونکه هاتوو بۆ ده ست به ستنی هه موو یاخییه سه تمکاره کان که نه یانه وئ به نده یاخیه کانی خوا ملکه چ بکه ن و به زۆر بیانگێرن به به نده ی خو یان، هاتوو بۆ نه هیشتن و لا بردنی نه و هه موو یاسا و پزیمانیه ی که بناغه که یان له سهر ملکه چی به نده بۆ به نده دامه زراوه ئیسلام هاتوو بۆ نه وه ی به زۆری چهک نه و پزیمانیه نه هیلئی، نه و هیزانه له کار بخات که پارێزگاری نه و پزیمه به وانه نه که ن، ئینجا له پاش نه وه نه یه وئ که خه لکی ئازاد سه ره به ست بن له هه لبژاردنی هه ر عه قیده و بیرو باوهردا، نه که ر و یستیان موسلمان بن نه و نه بن به برا بۆ هه موو موسلمانان و به شدارن له گه لیان له هه موو شتی کدا، نه که ر و یستیان به مینن له سهر بیرو باوهردا خو یان نه و پارێزگاری نه که رن له هه موو ده ست درێژیییه ک و به ئازادی و سه ره به ستی خو یان نه رین له ولاتی ئیسلام و له ژێر سایه ی ئیسلامدا وه ک به چا و بینرا.

ئیسلام زۆری به هه یچه که سی که نه هیناوه له سهر گۆڕینی بیرو باوهردا، هه رچۆن صه لیبیتی به درێژایی میژووی هه ر پیشه ی کوشتن و برین و له نا و بردنی گه لانی که که کو تبه نه به ر ده ستی وه ک گه لی نه نده لوسی له کۆن و گه لی زه نجه بار له تازه دا، له سهر نه وه ی نه نه بوون به گا و، له هیندی کاتدا وازی نه نه هینان هه رچه ند ببو نایه به گا و، هه ر له به ر نه وه ی که موسلمان بوون له پیشه ی نه هینان، هیندی کات گا و ریشیان له نا و نه برد له به ر نه وه ی لایان

دابوو له مەزەبى پەسى كەنيسە، دوانزە ھەزار لە گاوردەكانى مصرىيان لەئاو برد بە سووتاندن ھەر لەبەر ئەوێ كەمێك بېروباوەريان جياوازبوو لە كەنيسەى پۇما وەك بە درێژى لە مێژوودا باسكراوە!

٢- شتىكى تركە بوو بە ھۆ پالەدر بۆ ئەو نووسەرەنەو مەرج و شەرت پەيدا ئەكەن بۆ ئەم ئايەتەى كە خەريكين پىيەو ئەمەيە: بيم و ترس ئەكەن لەو ھەموو ھىزو دەسەلاتەكەى كە ھەيە لاى بىيەرواكان لەبەر ئەو كارەكە بە كارىكى نەگونجاو دائەنن: چۆن ئەبى ھەموو كەل و ميللەتەكانى دنيا ملكەچ بكەن بۆ ئىسلام و شتى وا ھەرگىز بەدى ئايەت؟! بەلى ئەمە راستە بەدىمەن و پوالەت، كارە بە نەگونجاو دائەنرى، بەلام ئىسلام لەريو داوا ناكات لەم موسلمانە لاواز و چەوساوە و ژىر دەستانە ھەلسن بەو كارە گەورەيە، بەلكو وەك لە يەكەمجارى مەدينەدا ئەبى دەولەتێك پەيدا ببى كە بە فەرمانى خوا حوكم بكات، ئەو دەولەتە پىكھاتبى لە دەستەو كۆمەلێك كە بەراستى پەيمانىيان دابى و خويان فروشتبى بە خوا و ئىنجا بەرە بەرە دەست پىيكەن و خوايش يارمەتيايان ئەدات و سەريان ئەخات، وەك يەكەمجار، قۇناغ بەقۇناغ و جەنگ لەدواى جەنگ. ئىسلام لە پىوەداوا ناكات بۆ ئەو كارە لە موسلمانانى ئەمرو كە ھەر تاقمێك بىرو بۆچوون و مەزەب و بەرنامەيەكى ھەيە، ھەر كۆمەلێك ئالايەكى بەرز كردووەتەو، بەلكو داوا لەدەستەو كۆمەلێك ئەكات كە تەنھا يەك ئالايان ھەبىت، ئالاي (لا إله إلا الله محمد رسول الله) ھەنگاو بەھەنگاو پەپرەوى كۆمەلى موسلمانانى يەكەمجار بكەن لە ھەموو بارو پەويەكيانەو، ئەو كاتە خوا سەريان ئەخات وەك يەكەمجار سەرى خستىن لە جىھاندا، لە ماوەى چارەكە چەرخێكدا زالى كردن بەسەر ئەو دوو ئىمىراتۆريەتە گەورەيەدا.

ھەر كەسێك بىرێك بكاتەو لە حالى ئەو دەستەو تاقمە پەشو و پووت و بىچەك و بىدەسەلاتەى ئەفغان، كە چۆن بەھىزترىن و درندەترىن دەولەتيايان دەر كەرە لە ولاتەكياندا لەپاش دامەزران و جىگىرو بوونى ئەو دەولەتە، لەگەل ئەو دا كرم و مارى ناوخويان بە ھەموو ھىزو فیداكارى يەك يارمەتى ئەو دەولەتە درندەيان دا، ھەر كەسێك بىرێك لە حالى ئەو كۆمەلە موسلمانە بكات، ھەرگىز سەرسام نابى و سەر ناكاتەو لە فەرمانى ئەم ئايەتە و وىنەى ئەم ئايەتە، ئەزانى ئەم كارو فەرمانە شتىكى بەجى و گونجاو.

وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ

ئىنجا بابىيىنەو بۆ ژىر سايەى ئايەتەكە، فەرمانىدا بە جەنگکردن لەگەڵ ئى
بى بېروايانەى كە نزيكن و هاوسىن كەلەو كاتەدا نامەدارەكان بوون كە پىيان ئەگوترا: (بۆ)
ئىنجا ئەفەرموى: ﴿وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ با بى بېرواكان دەستيان بكەوى لە ئىوهدا توند
بەتيني و چالاكى و خۆگرى، واتە با ئىوە لە جەنگدا بەو جۆرەن تا بى بېرواكان سام و بيمت
لى بكن و نەتوانن بەرەنگارتان بوەستن، با بزانى كەلە ئىسلامدا چەند شتىك دانراو
پىويستكراو ئەبى چاودىريى ئەوانە بكري و پەفتاريان پى بكري، با گوئى بگريى ل
حەدىسانە ئەو شتەنەمان نيشان بدات: (موسليم و ئەبو داود و ترمى) حەدىسيك ئەمىا
لە (بەرىد) هە - خوا لىيى رازى بى - كە ئەفەرموى: باوى پىغەمبەر (ﷺ) وابوو كاتى ك
فەرمانەدەى ديارىي ئەكرد بەسەر لەشكرىكەو، لەبارەى خۆى و لەشكرەكەيو، فەرمان
ئەدا وەسىەتى ئەكرد لا خوا و ترس و خۆپارىزىي لە بى شەرى، ئىنجا ئەفەرموو: بەناو
خوادا جەنگ بكەن لەگەڵ ئەوەى بېرواى نەمىناو بە خوا، دزى ئەكەن لە غەنىمەت
دەستكەوتى جەنگدا، ناھەقى و ناپەيمانى ئەكەن، دەستكارى كوژراو مەكەن، بەلكو چۆ
كوژراو لىي گەپىن، ئىنجا كەگەيشتن بە دوژمنى بت پەرسى بانگى بكەن بۆ سى شت، ئەگ
گوئى پايەل بوون و ازىان لىيىنە، بانگيان بكە بۆ ئىسلام، ئەگەر موسلمان بوون و لىيا
وەرگرە و از بىنە لە جەنگ لەگەلئاندا، داوايان لىيكە كە كوچ بكەن لە ولاتى خۆيانەو
ولاتى كوچكەران، هەوايان بەدەرى ئەگەر وابكەن ئەوا چى هەيە بۆ كوچكەران بۆ ئەمانىش
هەيە، چى لەسەريانە لەسەر ئەمانىشە، ئىنجا ئەگەر بەگوئىيان ئەكردى لەوهدا، ئەوا وە
عەرەبە كوچەرەكان پەفتاريان لەگەڵ ئەكرى بەم پەنگە ئەو حوكم بېريارانەى كە ئەدەن
بەسەر بېرواداراندا، ئەدەرى بەسەر ئەوانىشدا، بى بەشن لەدەست كەوتى دەولەتى ئىسلام،
ئەوەى بەبى جەنگ دەستكەوت بووبى، هېچكام لەمانەيان بۆ نىيە مەگەر لەگەڵ موسلمانان
بىنە مەيدان بۆ جەنگ و جىهاد، ئەگەر سەرىپچيان كرد داواى سەرانەيان لىيكەن، ئەگەر
گوئىيان كردى ئەوا لىيان وەرگرە و ازىان لىيىنە، ئەگەر سەرىپچيان كرد ئەوا داوا
يارمەتى و كۆمەكى بكە لە خوا و جەنگيان لەگەڵ بكە.

(بوخاری و موسلیم) ھەدیسى ئەھمىنن لە (ئىبن و عومەر) ھە - خوا لىيان رازى بى - كە ئەفەرموى: ئافرەتىكى كوزراوم بىنى لە غەزايەكدا، پىغەمبەر (ﷺ) جەلەوگىرىي كرد لە كوشتنى ئافرەتان و مندا لان، پىغەمبەر (ﷺ) (مەعازى كوپى جەبەل) ى نادر - خوا لىي رازى بى - بۇ يەمەن بە مامۇستا رى ئىشان دەرو وەسىەتى بۇى ئەمەبوو: فەرموى: تۆ ئەچىت بۇ ناو گەل و كۆمەلىك كە نامەدارن، بانگيان بکە بۇ شاىە تومەن ھىنان بە خواىەتى خوا فروستادەكەى، ئەگەر بەگوئىيان كردى ئەوا پىيان راگەيەنە كە خوا لە ھەموو شەرو پۇژۇكدا پىنج نوژنى لەسەر پىويست كردوون، ئەگەر بەگوئىيان كردى پىيان راگەيەنە كە خوا ھەدەقەيەكى لەسەر پىويست كردوون كە لەدەولە مەندەكانتان وەرئەگىرى و ئەگىرىتەو بۇ سەر بى پرواكانتان، ئىنجا ئەگەر گوئىرايەل بوون بۇ ئەو ش ئەوا خۆت بپارىزە لەوہى چاكترىن و ھەلبىزار دەيان لى بسىنى، خۆت بپارىزە لە نزاى شەرى سەم لىكراو، چونكە ھىچ پەردەيەك نىيە لە نىوان خوا و ئەو نزا دا.

(ئەبو داود) لە پىاويكى جوھەينىەو ئەگىرىتەو كە پىغەمبەر (ﷺ) فەرموى: لام واىە ئىو جەنگ ئەكەن لەگەل كۆمەلىكدا زال ئەبن بەسەرياندا ئەوانىش ئەيانەوى سولج بکەن لەگەلتان بەمەى وان لە خويان و ئن و مندالىان بىنن و ھەموو مال و سامانەكەيان بدەن پىتان، ئىوہ رازى بىن زىاد لەوہيان لىداوا مەكەن، چونكە شاىستە نىيە بۆتان.

(عیريا ضى كوپى سارىيە) - خوا لىي رازى بى - ئەفەرموى: لەخزمەت پىغەمبەردا (ﷺ) قەلاى خەيبەرمان گرت لەسەرۆكى خەيبەر پىاويكى نەبەردى خۆ بەزل زان ھات و پووى كردە پىغەمبەر (ﷺ) و گوئى ئەى محمد: ئايا بۆتان ھىە گوئى درىژەكانمان سەر بپەن و ميوەجاتەكانمان بخۆن و بدەن لە ئافرەتەكانمان؟ بەھوى ئەو پىغەمبەر (ﷺ) خەمناك بوو فەرموى بە (عبدالرحمنى كوپى عەوف): سواری و لاخەكەت بپە، ئىنجا بانگ بکە و جار بیدە كە بى گومان بەھەشت ھەلال نىيە بۇ پىروادار نەبىتە كۆبىنەو بۇ نوژ و مۇسلمانەكانىش كۆبوونەو، ئىنجا نوژنى بۇ كردن، لەپاشان ھەستا فەرموى: ئايا كەسەك لە ئىوہ گومان وا ئەبا كە خوا ھىچ شتىكى قەدەغە نەكردووە بىجگە لەوہى كەلە قورئاندايە؟! بىدار ببەنەو كە بى گومان مەن ئامۇزگارى ئەكەم و فەرمان ئەدەم و جەلەوگىرىي ئەكەم لە چەند شتىك، بەراستى ئەوانە وىنەى قورئانن و بە ئەندازەى ئەو يان زۆرتەر، خوا ھەلالى نەكردووە بۇ ئىوہ

بچنه مالى نامهدارهكان، مهگه به ئيزنى خوڤان، حه لالى نه كردوه ليدانى ئافرهته كانيان و خواردنى ميوه جاته كانيان، كاتى ئه وهى كه له سهريانه دانراوه له سهريان بيهن.

له جهنگدا كچىكى منداليان بره خزمهتى پيغه مبهى (ﷺ) كه كوژابوو له مهيداندا، ئه ويش زور بهتين و غه مباربوو، هيندى له موسلمانان گوتيان: بۇچى غه مبار ئه بى ئه وانه مندالى بت په رسته كانن، پيغه مبهى (ﷺ) خه مناك بوو به وه و فرمووى: به راستى ئه وانه چاكرن له ئيوه، ئه وانه له سهى سروشتن، ئايا ئيوهش كوپى بت په رستان نين، دوو جار فرمووى: ئامان خو تان بپاريژن له كوشتنى مندالان.

له پاش پيغه مبهى (ﷺ) جينشينه كانى ئه و پيگه راسته يان دايه بهى: (ئيمامى ماليك) ئه گيريتمه له (ئهبو بهركرى صديق) وه - خوا لى پازى بى - كه فرمووى به موسلمانان: ئيوه كه سانيك ئه بينن كه لايان وايه لى براون بۇ خوا په رستى، دهى لىيان گه رين له سهى بارى خوڤان، واته ئه و عابيدو راهيبانه نه كوچن، ئافرهت و مندال و پير مه كوژن، (زهيدى كوپى وه هه ب) ئه لى: ئامه (عومر) مان بۇ هات و له و نامه يدا ئه مه هه بوو: دزى نه كهن له گه ل غه نيمهت و دهستكه وتى جهنگ، ئاهه ق و ئا په يمانى نه كهن، مندال نه كوژن، له خوا بترسن و خو تان بپاريژن له بارهى فلاحه كانه وه.

جهنگى موسلمانان به و جوړه كرا و هه به و جوړه به سهى براوه، ئه و په رى به زه يى و ميه ربانيان به كار هيناوه له گه ل هه كه س كه شايسته ي بووبى، په قى و توندى هه له گه ل ئه وانه به كار هينراوه كه پيگريوون له ئايينى خوا و به بى له كار خستنى ئه وانه به رنامه كه ي خوا پاته ئه كه يه نراو نه ئه كه يشت به به نده يانى خوا. دواى هينانى ئايه ته كه به م فرموونده يه: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ بزائن كه خوا له گه ل خو پاريژمه ران دايه، دهست نيشانى تيدايه به چاوديريى ئه و فرمان و ئادابانه ي كه خوا و پيغه مبهى دايان ناوه بۇ جهنگ، وه كه نيشانى تيدايه به پيويستى هه لسان به هوى زال بوون و سهى كه وتن، ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ﴾ كاتى كه سوورده تيك له قورئان ئه هينريته خواره وه،

فَإِنَّهُمْ مَن يَقُولُ أَتَيْكُمُ زَادَتُهُ هَذِهِ إِيْمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾
وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَرَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾
أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ

﴿فَإِنَّهُمْ مَن يَقُولُ﴾ له ناوياندا هه به كه سيك كه نهی: ﴿أَتَيْكُمُ زَادَتُهُ هَذِهِ إِيْمَانًا﴾ كام له
نیوه نهه سوورده ته زیادی کرد له باره ی بپرواوه و بپروای به تین تر نهکات؟ نهو ناپاکه نهه
پرسیاره نهکات له هاو پیکانی، یان له وانه ی که لاوازن له باره ی بپرواکیه وانه به هر کام
مه بهست بیت نهو ناپاکه لهه پرسیاره نرخ پی نه دان و لاقرتی کردنه به قورئان و دهر پیرینی بی
بپروایی خو ی تا ناپاکه کان بهه گوما ترو ناپاک تر بکات، لاوازه کان لاوازه کان لاوازه تر بکات،
له بهر نهوه له لایه ن خواوه نهه وه لاهه هات و نهو ناپاکه بهر بهرچ درایه وه و دهم کوتکرا بهه
جوړه که نهه فرموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ نه وانه ی که بپروایان هیئاوه
نهو سوورده ته زیادیان نهکات له باره ی بپرواوه و بپرواکیه یان به هیژ تر نهکات، لهکاتیکدا نه وانه
موژده به خش و شادمانن به هاتنه خواره وه که ی، بپروایان زیاد و به تین نه بی، چونکه هه موو
سوورده تیک، به لکو هر نایه تیک لهه قورئانه به لکه و پابه ریکی پوون و به هیژه له سه ر پاستی نهه
قورئانه و پیغه مبه ر (ﷺ)، به هو ی نه وه و موژده به خش و که یف خوش نه بی، هه نه که ن
به لوتف و چاودیری خوا بو یان، ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ نه وانه ی که له دله کانیاندا
نه خوشی هه به، نه خوشی گومان و دوو دلی که نه بی به هو ی ناپاکیه که یان، یان مه بهست
ناپاکیه، ﴿فَرَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ﴾ نه وانه سوورده ته که زیادیان نهکات له باره ی ناپاکیه وه

زیادو سەرباقى ئاپاكىيەكەي خۇيان، واتە ئەو سۈرەتە ئاپاكىيەكەيان دۈرقات و دوو بەرەبەر
 ئەكەتەو **﴿وَمَا تَوْأَمَهُمْ كُنُفُونَ﴾** ئەوانە ئەمرن لە كاتىكدا كەبى پروان، واتە ئەو ئاپاكىيە
 بەھىزو دامەزراو ئەبى ھەتا ئەمرن لەسەر ئەو بارە بەبى پروايى، ئىنجا پىش ئەوئى شىوئى
 دووئى ئەو ئاپاكەنە بخاتە برچاو، بەبىزارىو پەرسىيارىك ئاراستە ئەكات سەبارەت بەوئى
 ئەو ئاپاكەنە ئامۇڭگارى وەرناگرن و تاقىكردنەو بەسۈرھاتى سەخت نايانگىرئەو ئەو بارە
 بەدەي خۇيان، ئەفەرمۇئى: **﴿أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَاصِمَةٍ أَوْ مَرْتَبٍ﴾** ئايا ئەوانە
 نازانن، يان نايىنن كە ئەوانە خۇيان تاقى ئەكرىنەو لە ھەموو سالىكدا جارىك يان دووجار،
 واتە چەند جارىك تاقى ئەكرىنەو، تاقى ئەكرىنەو بەوئى دەرئەخرىن و نياز و نەئىيەكانيان
 ئاشكرا ئەكرىن بۇ خەلكى، يان بەزال كىردى موسلمانەكان بە بى پىويستى بەوان و بە
 بى باوئەكانى يارمەتى ئەوان، يان بەدى ھاتنى ھەوالە نەئىيەكانى پىغەمبەر **﴿ﷺ﴾**، يان ھەر
 جۇرىكى تر، واتە بەلئ ئەوانە تاقى ئەكرىنەو بەو جۇرە، **﴿لَمْ لَا يَتُوبُونَ﴾** كەچى لەپاش
 ئەو ئەوانە ناگەرئەو تۆبە ناكەن لەناپاكى و كىردەو بەدەكانيان، **﴿وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ﴾**
 تەمى خوار نابن و ئامۇڭگارى وەرناگرن، ئىنجا شىوئەيەكى ترى ئەو ئاپاكەنە ئەخاتە بەرچاو
 كاتى ئامادەبن لاي پىغەمبەر **﴿ﷺ﴾** لە بارەى ھاتنە خوارەوئى قورئان و بەبىرو بۇچوون و
 وەرگرتنىان بۇئى ئەفەرمۇئى: **﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ﴾** كاتى كە سۈرەتەك بەبىنرئە خوارەو
﴿نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ ھىندىكىان سەرنج ئەدەن و ئەپوانن بۇلاى ھىندىكى ترىان و سەرنجى
 يەكتر ئەدەن و بىزارن لەبىستنى و چاو و چاويانەو ئەيانەوئى ھەلسن و خۇيان
 بدزئەو، ئەلئىن: **﴿مَلَّ يَرْكَبُكُمْ مِنْ أَحَدٍ﴾** ئايا ھىچكەس ئەتان بىنى

ثُمَّ أَنْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ
مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ
﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

﴿ثُمَّ أَنْصَرَفُوا﴾ ئينجا له پاش نهو بويان دهرتهكوي كه كس پييان نازاني ههلهسن و
نهپون ﴿صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ نه پسته ههلهگرئ هوال بيت يان نزا بيت له لايهن خواوه،
هركام ببئ پشت شكيته بو نهو ناپاكانه، لهسر باري يهكهم: خوا دلهاكاني نهواني
وهرگيپراو لايدان له بپرو هيئان و پښمووني وهرگرتن به ثايهتهكاني قورئان ﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ﴾ بهموي نهوي نهوانه دهسته و كوهمليكن ناگهن و تيگهيشتيان نيبه تا بيركه نهوه
له قورئان و پښمووني لي وهرگرن، لهسر باري دوهم: نهوانه ههلهسن و نهپون بهموي
نهوي نهوانه تي ناگهن و تيگهيشتيان نيبه، خوا دلهاكانيان وهرگيپري و لايندا لهسر هريار
خويان تاوانبارو شايستن بو نهوه، چونكه به مهيل و هلبژاردني خويان لاينداوه لهريگه
راست و نهو ريگه چهوتهيان داوهتهبهر.

ئينجا سورهتهكي دواي نههيني به دوو ثايهت، ئيتر مهككهين يان مهدينهين وهك
پيوايهت هاتووه به هردووبارهكهيان، ثايهتي يهكهم باسي پيوهندي نهكات لهنيوان
پيغهمبرو نوممهتهكي كه چند سوزو بهزهيي دارو ميهرهبان، ثايهتي دوهم: ناموزگاري
پيغهمبر نهكات ﴿ﷺ﴾ بهموي پشت هر بهخوا بهبستي قاتي نهوانه پشتي تي بكن و
بپوانههين، نهفرموي: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾ بيگومان هاتووه بؤتان
فروستادهك له نهفسي خؤتان، واته لهتيره و بهري خؤتان كه عهره به وهك زوربه و جهماروه
نهلين: نه ثايهته هاتووه بي مهنهت نان بهسر عهرهبا كه خوا خويان فروستادهيهكي نارد
بو سر نه مانيش و هموو جيهانيان كه نهوه نهوپهري چاكه و بههرهيه و له پيش هموو
كهسدا عهره ب سر بهرز بووه بهوه، يان بيگومان هاتووه بؤتان نه ثايهتي فروستادهك له
نهفسي خؤتان، واته نادهميهكه وهك ئيوه، وهك هيئدي نهفرمون، لهسر هر بار ناردني
پيغهمبر ﴿ﷺ﴾ مايهتي فخر و شانازيه له يهكه مجارهوه بو عهره ب ئينجا بو هموو نادهمي،

ئەوھى كە ئەفەرموئ: لە نەفسى خۆتان و نەیفەرموو لە ئۆھى، پەيوەستىيەكە بەھىز تر
نیشان ئەدات، وەك بە سىفەتەكانىشى خۆشەويستى ئەكات كە ئەفەرموئ:

۱- ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ﴾ سەخت و قورس و گرانە لەسەرى، ناپەھەتى و زەحمەت و ھۆى
ناخۆشى و دلگرانى ئۆھ.

۲- ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ زۆر سوورو بەتىنە لەسەرتان و زۆر ئارەزوو مەندە بە
بپرواھىتان و پێنمونيەتان.

۳- ﴿الْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ زۆر بەزەيى دارو مېھربانە بەپرواداران، ئەم دوو سىفەتە
ھىندى ئەفەرموون: ھەر يەك و واتا مەبەستيان يەكە، ئەو كاتە ھىنانى ھەردوو
پێكەو بۆ زیادە دلئايى بەھىزکردنى مەبەستەكەيە، ھىندى ئەفەرموون: جياوازي لە
يەكتر، بەم پەنگە يەكەم برىتييە لە مېھربانى و بەزەيى بەتين، دووم: ھەر مېھربانى و
بەزەيىيە، ئەو كاتە ئەبوايە دووم پيش بخرايە بەپيى باوى قسە و گفت و گۆ، بەلام بەو
جۆرە نەكرا، لەبەر رێك بوونی لەگەڵ دوايى ئايەتەكانى تردا، كە پيى ئەگوتري: (رعاية
الفواصل) بە پيى ياساي پەوانبىژيى ئەو بەكار ئەھينري و چاوديريى ئەكرى،
ھىنديكى تر ئەفەرموون بەرھەمى يەكەم بەرگري زيانە لە يەندەكان و بەرھەمى دووم
فەراھەم ھىنانى سوود و قازانجە، ھەميشە بەرگري زيان گرنگ تر و لەپيش تر، لەبەر
ئەو سىفەتى يەكەم پيش خوا، چەند شتيكى تر گوتراوە لەبارەى جياوازي ئەم دوو
سىفەتەو بەلام ھىچ بەلگەيەك نىيە لەسەريان لەبەر ئەو باسە نەکردن،
مېھربانىيەكەى تايبەتى كرد بە پروادارانەو ھەرچەندە پەوانەکردنەكەى بۆ
مېھربانىيە بە ھەموو جياھانيان لەبەر ئەوھى ھەر پرواداران پەيانەكەى ئەمیان ئەوئ،
بئپرواكان خويان ھۆى بەرەستکردن و بەرگري كردنى ئەو مېھربانىيەن كە خراوەتە
بەر دەستيان بە فراوانى، كەواتە بئپرواكان شياو و شايستەى ئەوھن پەقى و توندو
تيزيان لەگەڵ بكرى، پيويست كردنى جەنگ و فیداكارى لەسەر پرواداران، پەقى و
توندو تيزيى نىيە لەگەڵيان، بەلكو لەبەر مېھربانىيە پييان، مېھربانىيە پييان
لەبەرگري كردنى پيسوايى و ژيەر دەستەيى، مېھربانىيە پييان بە سەپنەوھى گوناھو
تاوانيان، مېھربانىيە پييان بەھەلگرتنى ئالو بانگەوازي خوا و گەيشتنيان بە
پەزامەندى خوا و بەھەشتى كە ئامادەكراوە بۆيان.

ئینجا پووی فرموده نه کاته پیغه مبه ره که ی (ﷺ) که ریگه راسته که ی خوی بداته بهرو پشت به خوا به ستن کاتی که بی پرواکان یاخی بوون لی و پشتیان تیگرد، نه فرموی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئینجا نه گهر نه وان پوویان و هر گنپراو پشتیان تیگردی، ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ نه وای بلئی به سه بو من خواجه که ناوی (الله) یهو ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پرستراو و خواجه که نییه که من په نای پی بهم بیجگه لهو ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ هر پشت بهو نه به ستم، که واته ئومید و چاوه پوانی و مه ترسیم نییه هر لهو خواجه نه بی، کاری خوم هر حواله ی نهو نه که م ﴿وَمُرَّ رَبِّ الْمَرْشِ الْمَطِيرِ﴾ نهو کار به ده ست و پروردگاری عرشه کوره یه که نهو عرشه جیگه ی ته گیری هه موو جیهانه.

له چند شوینکدا باسی عرشمان کرد و پای زانایانمان پوونکرد و ده ته وه لهم باره یه وه که واته لیژدها هیچ نالین و با سهرنجی نهو شوینانه بدری، نهو سوره ته جهنگ و جیهادییه ی دواپی هیئا به فرماندان به مه یلی دل هر بو لای خوا، پشت به ستن هر به خوا و داوای هیژو ده سه لات ته نها ۱۱ خوا، خوا به میهره بانی خوی به شدارمان بکات ۱۱ پیت و فهری نهو سوره ته و گوئی پایه لیتی بو فرمانه کانی آمین.

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد و آله اجمعین.

سورەتى «يونس»
مەككەييىيە (۱۰۹) نايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سورەتە مەككەييىيە و نىزكى سىئ لەسەر چوارى ئەم جزمى يازدەيىيە، بىگومان قورئان بەتتىكپرايى ھەرچەند ھەرمودەي خوايە و ھىچكەس ناتوانى ويئەي بلىئ. بەلام لە ھەمان كاتدا ئەو دوو بەشە قورئانە جياوازن لەيەكترى لەتام و بۆن و ھەناسە و شىۋە و مەبەستدا، ۋەك چەند جارى باسكرا و پوونكرايەۋە.

ئەم سورەتە ناۋىراۋە بە سورەتى «يونس» ھەرچەند بە تەنيا ئايەتتىك دەست نیشان ئەكات بۆ داستانى يونس و بە چەسپانى تىپەر ئەكات بەسەريدا، بەلام لەو داستانەدا دوو شتى گرنگ ھەيە كە لە داستانى ھىچكام لە پىغەمبەراندە نەبوۋە:

۱- ئەو كەلە لەكاتى ھاتنى ئەو سزادا فرىاي خۇيان كەۋتن بە تۆبە و گەرەنەۋە بۆلاي خوا و پىش ئەۋەي سزاكە داگىريان بكات.

۲- ئەو كەلە تاقانە گەلىك بوون كە بە يەكجار و بە تىكپرايى پرويان ھىئا، بەپراستى ھەردوو شتەكە پالدىرن بۆ ئەۋەي ئوممەتەش بىرىكەنەۋە فرىاي خۇيان بكون.

مەبەست و مەسەلەي سەرەكى ئەم سورەتە مەسەلەي خوايەتى و بەندەييىيە و پوونكرەنەۋەي ئەو دوو شتە، پوونكرەنەۋەي داخۋازى ئەو دوو شتەيە لە ژيانى ئادەمىدا، ئەو مەسەلانەي تر كەلەم سورەتەدا ھاتوون، ۋەك مەسەلەي سىروشتى خوا و پۇژى دوايى و باسى پەيامەكانى پىشۋو، ھەموو ئەوانە ھاتوون بە بۆنەي پوونكرەنەۋەي ئەو دوو مەسەلە سەرەكپىيانەۋە كە باسكرا، پراست بوونەۋەي ژيان لەم سەر زەۋىيەدا بەستراۋە بەو دوو شتە سەرەكپىيەۋە بەدى ھىئانى داخۋازى ئەو دوو شتە لە ژياندا، ئەم سورەتە ھاتوۋەتە خوارەۋە لەپاش سورەتى (الإسراء) لەكاتىمدا كە دەمەقائى و قسە و باس زۆر گەرم و بە تىن بوون لە لايەن بت پەرستەكانەۋە سەبارەت بەپراستى سىروشتى خوا، لەبارەي ئەم قورئانەۋە، ئەۋا سەرەتاي ئەم سورەتەش ھەر لەو بارەيەۋە ھاتوۋە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ
النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ

لهو ته تا نه فمرموي: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * الر ﴿له باره ی شو پیته بچراوانه وه له
سهره تای چهند سوره تیگدا قسه و باسمان به تایبته سوره تی (یس) کله پیئش شه
سوره ته دا ته فسیرمانکرد. کهاته پیویست نییه لیتره هیچ بلین. ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾
شه نایه ته گرنگ و پایه بهر زانه ی که له سوره ته دا یاله هه موو قورئاندا یه، نایه ته کانی
کتیبیکی لیزان و کاردروستن، به چهند جوریکی تریش ته فسیر کراوه ته وه و هه موو هر
باشن و نه گونجین، به لی شه کتیبه کاردوست و حکیمه له گهل ناده میدا نه دوی و قسه نه کات
به جورئ ریکه له گهل سروشتیدا، چهند شتیکی نیشان شه دا که راست و دازاوه و له هه موو
کات و چینیکدا نیشانه ی راتسییه که ی دهر نه که وی، لیزان و کاردروسته، نه زان و بی ناگایان
وریا زانا نه کات وه و رینموونیان نه کات بۆ بیرکردنه وه له هه موو به لگه و رابه رو نیشانه
که خوا پیکی هیئان و دایان و له بوونه و هرده دا، لیزان و کاردروسته و هه موو بریاره کانی
راست و دروست و به جین و شیاو و شایسته ن له هه موو کات و چهرخیگدا بۆ هه مووان.
بی پرواکانی شه نوممه ته، هه روه ها هه موو بی پروایان له گهل و نوممه ته کانی رابوردو و سرریان
سوپ شه له وه ی که خوا له ناده مییه ک بکات به فروستاده ی خو ی بۆ لای بهنده کانی - له بهر
نه فامیان - لایان و ابو که فروستاده یی شه بی له تیره که ی تربیت، فریشته یان هر
دروستکراویکی تر که پایه و پله ی بهر ز تربیت له ناده می! نه یان نه زانی که شه ناده مییه زور
به ریزو به نرخه و وا دروستکراوه ده ست نه دات بۆ شه کاره گرنگه و بۆ شه فروستاده ییه،
به لکو له بهر نه فامیان نه یان نه زانی که ناگونجی دروستکراویکی تر که سروشتی جیاوازه له
سروشتی ناده می، بیجگه له وه ش فروستاده که نه گهر فریشته یان جنوکه بوایه - وه ک شه وان
نه یانه وی - شه بو وینه و شیوه ی ناده می بکیشرایه به سهریدا، شه کاته هه مان گری و هه مان

په څخه هر نه ماته گوئو و هه مان په څخه هر نه ماته کايهوه، که واته له پراستيدا قسه و بيو
 بؤچوونه که ی نه وان شتيکی ناپاست و ناپه وایه و نه بئ سهر سورېمينئ لئى و به بيزاری
 دهرېرېنه وه نه م پرسياره نه کات و نه فهرموئ: ﴿ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ ﴾ واته
 نایا (وه حى) سروس کردنى ئيمه بؤلای پياويک له ناهمى، شتيکی نایابه و هوئ سهر
 سورمانه بؤيان؟! واته نه خير نه وه شتيکی راست و دروسته و جيگه ی سهر سورمان نييه،
 به لکو بيزاری و سهر سورمانه که ی نه وان جيگه ی سهر سورمان و بيزاری دهرېرېنه لئى! نایا
 هوئ سهر سورمانه ئيمه سروس بکه ين بؤلای يه کئ له ناهمى، ﴿ أَنْ أَنْذِرَ النَّاسَ ﴾ به مەى که
 ناهمى به تيکړایى بترسينه، واته هه واليان پئ بدهيت به جوړئ بياترسينه له ياخى بوون و
 سرکيښى له فرمانى خوا ﴿ رَبِّ زِدْنِي زَكَاةً وَسَامِعًا لِقَوْلِ رَبِّي لَسَ لَكَ الْغَلْبُ ﴾ موژده بده به وانەى
 بپرويان هيټاوه، به مەى که بؤيان هه يه لای په روه ردگاريان بپروا و نياز و کرده وى چاک که
 پيشکه و توه له زانينى نه ودا! يان بؤيان هه يه لای په روه ردگاريان پایه و پله ی بهر، يان
 نارامى و دامه زراوى له هه موو کات و به سهرهات و پروداويکدا، ترساندنه که بؤ هه مووانه،
 به لام موژده که تايبه تيبه به بپرواداران هه له باره ی پاست و په وایى (وه حى) سروسه وه و
 پوچه لکردنى هر گومان و دوو دلئ يه که له لايه نه بئ بپروا و نه فامانه وه، زانايانى ئيسلام خوا
 پاداشتيان بداته وه نه وه ی پنيويست بيټ هه لساون پئى و خراوه بهرچا و له کتيبه کاند،
 به پراستى زانای بهرزه (سيد رشيد رضا) خوا پایه ی بهرزی تايبه تى پئ ببه خشن له بهه شتى
 بهریندا، نه و زانا بهرزه پالفتەى فهرمووده کانى زانايانى ئيسلامى هيټاوه له تفسيره کهيدا
 به تايبه تى له تفسيرى نه م تايه ته دا که خهريکين پنيه وه، هه روه ها له کتيبه نایابه کهيدا که
 جيگه ی پئز بووه له کاتى دانانيدا که کاتيکی زور په ش و تاريک بووه، بئ بپروایى مادديتئ و
 صهليبيه تى و صه هيؤنيئتئ ناسمانى جيهانى داگير کرد بوو، نه و کتيبه تايبه تيبه که ناوى نا
 به (الوحي المحمدي) نه م کوئى بئ بپروا و ياخى بووانى پيکرو و به جوانى مه سه له که ی پوون و
 ناشکرا کرد، به جوړئ زور له بئ بپرويان بپرويان هيټا و نه وه ش که بپروادار نه بوو ناچار بوو
 به په سهندکردن و دهرېرېنى پئز بؤ نه و کتيبه، جا هه رکه س نه وه يه وئ با ته ماشاى نه و
 کتيبه بکات تا به باشى مه سه له که ی بؤ پوون و ناشکرا بيټه وه و بتوانئ نه فام و نه زان

پښمونی بکات، به لام به پراستی هرکه سیک له راسته شه قامی ژیری لانه دا به میندی
بیرکړنه وه و تیفکران بوی دهرنه کوی پراستی و پیکي هم دور شته که نه قام و بی پروا سهری
لی نه که نه وه و دهمبازیان تیدا نه که ن:

۱- پیوښتی و ناچاری به سروش کردنی خوا و داخواری و کاردروستی خوا به سروش
کردن و راگیانندی فرمانی خوا به بنده کانی.

۲- سروش کردنی بولای شو بنده یانه ی کهله تیره ی نامه مین و هرکام له و بنده یانه

هلبزیرئ و دیاری بکات بوی گه یانندی په یامه کانی خوا، کاردروستی له سروش

کردنی بولای شو بنده یانه ی کهله تیره ی نامه مین نه که له تیره ی فرشته و جنوکه و هر

تیره یه کی تر، شتیکی پوون و ناشکرایه، چونکه شو فروستاده یه هست نه کات به هر

شتیک که نه وان هستی پی نه که ن، که واته ناگاداره به همو و درد و دهرمانیکیان، هر

داوا و هرکیکیان بخاته سهرشان - که خوی نه بی یه که م که س بی له به جیهینانی شو

داوا و هرکانه دا - هیچ سهری لینا که نه وه، چونکه شو خوی به شداره له که لیان، بیجگه

له وانه کاتی فروستاده له تیره ی خویان یو یه کتریان نه ناسی هیچ سلهمینه و یه که نابی

له نیوانیاندا، به سوک و ناسان فرمانی لی و هرکه گرن و پایله نه بن، به پیچپه وانه ی

نه وه و نه گهر له تیره یه کی تربیت و سروش تیان جیاوازیست، کاردروستی له سروش

کردن و ناردنی فروستاده و پیوښتی و ناچاری به وه شتیکی زور پوون و ناشکرایه،

چونکه هم نامه مینه ناماده یه بوی چاکه و بوی خراپه، شو شته ی که چاکه و خراپه ی پی

جوی بکاته وه له یه کتر ته نه ی ژیری یه که یه تی، شو ژیری یه ش پیوښتی هیه به

ترازه و یه کی پیک و پراستی کهله هیچ مه سله یه کدا سهر ناکات و لارو خوار نه بی،

پیوښتی هیه به وه هرکاتی که ژیری خوی هله بکات و پراستی و نا پراستی بوی جوی

نه بیته وه، هرکاتی لایدا بی نه که پرتنه وه بوی سهر پیکه ی پراستی، شو ترازه و پیک و

پراستی و دامه زراوه ته نه ی پښمونی خوا و شریعتی خواجه، ینجاله که ل نه مه داکه به و جوړه

ناچاری هیه به (وه چی) سورشی خوا به سروش کردن بولای پیاویک که له خویان،

قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ مُبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكَرُ اللَّهُ

بئى پروای نه فام سهرى شه مینى لهو شته ناشکرایه تا شه پادهیه که شه فرموى: ﴿قَالَ الْكَافِرُونَ﴾ بئى پرواکان شه لاین: ﴿إِنَّ هَذَا السَّحَرُ مُبِينٌ﴾ زور لهباتى (ساحن) (سحن) شه لاین و بهمه شه خویننه وه و هردوو خویندنه وه که راسته و هاتوو، له سهر بارى یه کهم که ئیستا باوه شه لاین: بئى گومان شهم پیاوه - واته محمد - جادو بازىكى ناشکرایه، له سهر خویندنه وهى دوهم شه لاین: بئى گومان شهمه - واته قورئان - جادوویهكى پوون و ناشکرایه، بئى گومان همرکام لهم دووباره شه ویتر شه گه یهنى: شه گهر پیاوه که به جادو ووباز دابنرى شه بئى شه وهى که شه لاین جادو و بیئت، شه گهر شه وهى که شه لاین به جادو دابنرى شه بئى شه و که سهى که شه لاین جادو و باز بیئت، نه فرینى خویان لى بیئت کاتى که داماو و دهسته پاچه بوون به رابه رى شه قورئانه، له بهر چى نه یان گوت: شهم پیاوه شه بئى فروستادهى خوا بیئت، شه وهى که شه لاین شه بئى فرموده وهى خوا بیئت و سروشى پیکراوه بۆلای شه و پیاوه!!

مه سهله ی پروا بوون به خویایه کی دامینهر بۆ شهم بوونه وه ره شتیکی و هر گبرای دان پیا نراو بوو له لایهن بت په رست و نه فامه کانى کۆنه وه وهک قورئان له چه ند شوینکدا ده ست نیشانى بۆ شه کات، به لکو شه وهى که پروایان پینى نه بوو، جیگه ی قسه و باسیان بوو، گرى بوو له دلیاندا مه سهله ی تاک و ته نیایى بوو، شه وه بوو چه ند هاو به شیکیان ره واهدا بۆ خوا و شه یان په رستن، به ئومیدى شه و نزیکیان بکه نه وه له خوا و تکایان بۆ بکه ن لای خوا، همرچۆنى ره وایان شه واهدا دانانى شهرع و حاکمیتى تایبه تى به خوا وه، جا قورئان له چه ند شویندا شه و بیرو باوه رانه به ناهق و پووچه ل دهر شه کات به شیوه یه کی سووک و ناسان و بئى گبرو گرفت مه گهر له لایهن که سیکه وه که نه فام بیئت و هیزى ژیرى له کار که و تبنى، یه کنى لهو شوینانه ئیره یه که واته بهم دوو سنى نایه ته دل پاراو شه کاته وه و به هه موو ئارامیه که وه پروا به تاک و ته نیایى خوا و حاکمیتى خوا شه چه سپینى، شه فرموى: ﴿إِنَّ رَبَّكَرُ اللَّهُ﴾ به راستى په ره و دگاره و خاوه ن و کار به ده ستى ئیوه شه و خویایه که ناوى ﴿اللَّهُ﴾ یه،

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدْرِكُ الْأَمْرَ

﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ که ناسمانه‌کان و زهوی دروستکردوه له شه‌ش پوژدا له‌م پوژانه‌ی ئی‌مه، چونکه ناشکرایه‌م ئه‌م پوژانی ئی‌مه له‌پاش دروستکردنی ناسمان و زهوی په‌یدا بوون، با‌شتر ئه‌مه‌یه ئی‌مه هه‌چ واته‌م مه‌به‌ستێک دیاریی نه‌که‌ین بۆ ئه‌م پوژانه‌و ب‌لێن: ئه‌مه‌یه‌که‌یه‌که‌ له‌ غه‌یب و نه‌ه‌یه‌یه‌کانی خوا و خۆی ئه‌زانی چین، به‌س ئه‌مه‌ وه‌ر‌ه‌گه‌یه‌ی که‌ ئه‌م دروستکراوانه‌ به‌یه‌ک‌جار و پێ‌که‌وه‌ دروستکراون، چاک وایه‌ زانی‌م و مه‌به‌ست به‌وانه‌ ب‌گه‌یه‌ینه‌وه‌ بۆ‌لای دا‌ه‌ینه‌ره‌که‌ی وه‌ک لێ‌ره‌ش‌دا ئه‌فه‌رمو‌ی: ﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ که‌ چاک وایه‌ هه‌چ واته‌م مه‌به‌ستێک دیاریی نه‌که‌ین و حه‌واله‌ی خوا‌ی ب‌که‌ین، که‌ ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌یه‌که‌یه‌ له‌وانه‌ی پێ‌یان ئه‌گوت‌ری (مه‌شابه‌)، له‌ چه‌ند شو‌ی‌نێ‌ک‌دا پای زانا‌یانی ئومه‌تمان با‌س‌کرد‌وه‌ له‌وانه‌دا، پای پێ‌شو‌وه‌کان که‌ ناو ئه‌به‌رێن به‌ (س‌لف) ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌فه‌رمو‌ی: به‌روا‌مان پێ‌یان هه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌و باره‌ی که‌ مه‌به‌سته‌ لای خوا و به‌روا‌مان وایه‌ که‌ به‌ گو‌ی‌ره‌ی پ‌ووک‌ه‌ش و پ‌واله‌ته‌که‌یان مه‌به‌ست نین، وه‌ک لێ‌ره‌دا له‌ (ئیمامی مالیک، ئه‌حمه‌د) وه‌ه‌ ب‌گه‌یه‌ر‌ه‌وه‌، فه‌رمو‌ویان: (الاستواء معلوم والكيفية مجهولة والسؤال عنه بدعة والإيمان به واجب) واته‌ وه‌ی (استوا) شتیکی زانراوه‌ و چۆ‌نی‌ته‌که‌ی نه‌زانراوه‌ و پ‌رسیار کردن له‌ مه‌به‌ست به‌ (استوا) ب‌ی‌دعه‌یه‌و له‌ چه‌رخ‌ی پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) یارانی‌دا پ‌رسیاری لێ‌ نه‌کراوه‌ پ‌ی‌ویسته‌ به‌روا هه‌ینان پێ‌ی له‌سه‌ر ئه‌و باره‌ جو‌ره‌ی که‌ ها‌ت‌وه‌، واته‌ زانی‌نی مه‌به‌سته‌که‌ی حه‌واله‌ی خوا نه‌که‌ین و ئی‌مه‌ هه‌چ مه‌به‌ستێک دیاریی نا‌که‌ین، ده‌سته‌ی پاش ئه‌وان که‌ ناو‌به‌ران به‌ (خ‌لف) که‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌زانه‌کان و ئه‌وانه‌ی که‌ له‌راسته‌ شه‌قامی ئی‌سلام لای‌ندا‌وه‌ ئه‌و جو‌ره‌ ئایه‌تانه‌ به‌ پێ‌ی پ‌ووک‌ه‌ش و پ‌واله‌ته‌کانیان ته‌فسیر نه‌که‌نه‌وه‌ بۆ سه‌رتی‌ک‌دان له‌خه‌لکی، ئه‌م ده‌سته‌ی دو‌وه‌مه‌ له‌به‌ر نا‌چاری ئه‌و جو‌ره‌ ئایه‌تانه‌ ئه‌به‌رن به‌سه‌ر واته‌م مه‌به‌ستێک‌دا که‌ ب‌گو‌نجی بۆ خوا، بۆ وێ‌نه‌ مه‌به‌ست به‌و وه‌یه‌ پادشایه‌تی زالی و ده‌سه‌لاته‌ به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک‌دا، ته‌واو بوونی هه‌موو کاروباریکی ئه‌و پادشایه‌تییه‌ له‌سه‌ر ئه‌و باره‌ جو‌ره‌ی که‌ خوا وێ‌ستویه‌تی، به‌ وێ‌نه‌ی ئه‌وه‌ که‌ کاتێ‌ کاروباری پادشاکانی جیهان ته‌واو ئه‌به‌رن و دا‌ئه‌مه‌زێ، ئه‌لێن: پادشا چ‌و‌وه‌ سه‌ر ته‌خت. مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ نییه‌: پادشا دانێ‌شت و جێ‌گیر بوو به‌سه‌ر ته‌ختی

پادشاه تییەو، جا لیڙدا هەرچەند ئەم واتا و مەبەستە زۆر پەسەند کراوە لەلایەن زانا
 بەرزەکانەوە، بەلام بەراستی چاک وایە هیچ واتا و مەبەستێک دیاری نەکەین، بەوینەى ئەم
 شەش پۆژە و هەموو غەیبی و نەینییەکانی تر کە مەبەستیان بۆ دیاری نەکراوە، بە راستی
 پێویستە ئێمە خۆمان بناسین و لە خۆمانەوە دەم نەکوێن لەو جۆرە شتەکانی کە زانیان
 نەدراوە پێمان و لەپادە و پلەى زانین و ژیری ئێمەدا نین. بەدریژی ئەم باسەم هێناوە و پا
 جیاوازیەکانی زانایانم باسکردووە لە تەفسیری ئایەتی (۷) ی سورتی ﴿آل عمران﴾ دا، بە
 پێویستى نەزانی لیڙدا هیچی تر بنووسم، بەس لیڙدا پێویستە بڵێن: وەى ﴿ئەم﴾ لیڙدا
 بۆ دواکەوتنى کات و زەمان نییە، چونکە عەرش لە پێش ئاسمانەکان و زەویدا دروستکراوە،
 وەک لە ئایەتی (۷) ی سورتی ﴿هود﴾ دا دەرئەکەوێ کە ئەفەرمووی: ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى
 آلَاءٍ﴾ واتە لەپێش دروستکردنی ئاسمانەکان و زەویدا عەرشەکەى خوا بەسەر ئاوەوە بوو.
 بەلکو وەى ﴿ئەم﴾ بۆ دواکەوتنى هەواڵ دانە بەم رەستەى لە هەوالدان بە رەستەى پێشوو
 لەبەر دەست نیشانکردن بە پادە و پلەى بەرزى عەرش، وەک لە دەستوور و یاسای
 پەروانپێژیدا ئەم جۆرە شتەکانە باسکراوە لیڙدا گوتراوە: ﴿يَذَرُ الْأَمْرَ﴾ خوا تەگبیری هەموو
 کاروباری ئاسمانەکان و زەوى هەرچى وا لە نیاواندا و هەموو شتێ ئەکات، کە یەکی لەوانە
 ناردنی پێغەمبەرەکان و ناردنی شەریعەتەکانیەتی لەپێى ئەو پێغەمبەرەکانە، واتە بریاری
 هەموو شتەکان ئەدات و چاودێری هەموو ئەکات چ پێش و چ هینی داهاوو و پاش، چ
 سەرەتا و چ سەرەنجام، تەگبیری ئەکات و بریار ئەدات، بە ئەو پەڕى داد و لێزانى و
 کاردروستى کە بەهیچ کلۆجى و دەست نادا و پێک و راست تر لەوەى ئەو خواى ئەکات.
 بێگومان هەموو تەگبیر و بریارەکانى لە پێشەو کراون و دراون بەبێ سەرەتا و هەر لە ئەزەل
 دا، ئەوەى کە لەپاشدا کراوە ئەکری بەدى هێنای تەگبیر و بریارە پابوردووەکانە، بەرە بەرە
 بەپێى زانین و بەرژەوێ و کاردروستى خۆى. لەبەرئەوە بە وەى پابوردوو نەیفەرموو:
 ﴿يَذَرُ الْأَمْرَ﴾ بەلکو بە وەى ئێستا داهاوو فەرموو: ﴿يَذَرُ الْأَمْرَ﴾ کە ئەوەستان و
 بەردەوامیش ئەکەین، سبحان من أنزل هذا الكتاب الكريم.

﴿مَنْ شَفِيعٌ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾

ئەو ھەموو کاروبارەیی کردوووە ئەی کات بە خود سەری و بە تەنیا خۆی و بەبێ پێویستی بە هیچ شت و بە هیچکەس وەک دەست نیشان ئەکات و ئەفەرموی: ﴿مَنْ شَفِيعٌ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾ هیچ تەکا کەریک نییە لە هیچ کاتیگدا بۆ هیچ کەسێک، مەگەر لە پاش ئیزن و پەوادانی خوا، کەواتە ھەموو کاری ھەر بۆ ئەوە و بە دەستی ئەوە، ھەموو بیریاری ئەگەریتەووە بۆلای ئەو، تەکا گاران نین کە بتوانن خەلکی نزیک بخەنەووە لە خواوە، هیچ کام لە دروستکاروکانی ناتوانن تەکا بکات مەگەر کاتی ئیزنی تەکا کردن بدات، بە پێی تەگبیر و بیریاری، شایستەیی تەکایش بەھۆی بپروا کردووەی چاک نە تەنیا بە پەنا بردن بە تەکا گاران و گێرانی بە تەکا کار، وەک بت پەرست و ھاوبەش پەوا دەران گومانیان ئەبرد کە پەرستنی مەلائیکە تەکایەکی وەرگێراوە و ھەرگیز ژێر پێ ناکرێ! ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ﴾ ئەو زاتە پایە بەرزەیی کە خاوەنی ئەو سیفەتەنە بە باسکرا. ئەوە خاوەنە ناوی ﴿اللَّهُ﴾ یە ﴿رَبُّكُمْ﴾ پەروردگار و خاوەن و کاربە دەستی ئێوەیە ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ کەواتە ئەو بتپەرستن بە تاک و تەنیا و بەبێ هیچ ھاوبەشیەک **﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾** دەی ئایا ئێوە بیرناکەنەووە و اتە ئایا ئێوە ئەو شتە ئاشکرا نازانن بەھۆی ئەوەوە نامۆژگاری و ھەڕناگرن و بیر ناکەنەووە لەوە کە تەنھا ئەو خاوەن بپەرستێ؟! لە پێشەووە گوتمان: ئەو بت پەرستانە دانیان ئەنا و باوەریان بوو بەبەوونی داھێنەرێکی دەسەڵاتدار بەسەر ھەموو شتیگدا کە پۆزی دەری ھەموو زیندەوەرێکە و مردن و ژیان بە دەست ئەوە، کەواتە ئەبوابە بە پێی ئەوە تەنھا ئەو خاوەن بپەرسترایە و ملکەچی ھەر بۆ ئەو بکرایە و پەپەرەیی ھەر بەرنامە و شەریعەتی ئەو بکرایە، کەچی بەو جوۆریان نەئەکرد و چەند پەرستراوی تریان بپار ئەدا، بێ گومان ئەوەش ئەو پەری ئەفامییە لە ھەموو سەردەم و چەرخی ئەفامیەکاندا خەلکی بەو جوۆرە بوون و ھەن، لایان وایە بپروا بەبەوونی ئەو خاوەن بەسە، ھەرکەس ئەو بپروایە ھەبوو ئیتر ئەو کەسە بپروادارە و ئیتر با شوینی بەرقامەیی ئەو نەکەوێ و پەپەرەیی و گوێپرایەل نەبێ بۆ شەریعەتە کەیی ئەو ھەروەھا لەبارەیی پەرستن و عیبادەتەو گومانیان وایە ھەر بریتیێ بە سوژدە بردن و نوێژ و دروشمەکانی پەرستن، ھەركات ھەلسان بەو دروشمانە ئیتر بەسە بۆ خواپەرستیەکان، لەگەڵ ئەوەدا عیبادەت و پەرستن بریتیێ لە ئەوپەری ملکەچی و گوێپرایەلی و پەپەرەیی فەرمان لە ھەموو شتیگدا، ھەلسان بەو دروشمانە شیوە بەشیکی لە ملکەچی و گوێپرایەلی.

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا

يَكْفُرُونَ ﴿١﴾

نه فامیئتی و سهردهمی نه فامی بریتییه نییه له ماوه و کاتیکی تایبتهتی، قوناغیکی تایبتهتی نییه له قوناغه کانی زیان، به لکو بریتییه له کات و چرخیک که شریعتی خوا کاربه دهست و حاکم نه بیئت، ئیتر با له ولاتی ئیسلامدا بیئت، با هه موو دانیشتون مهلسن به نوێژو پۆژو دروشه کانی تر. تهنها ئهو خوايه بپهرستن، چونکه گهرا نه وه هه ربو لای ئه وه له پاش مردن، حیساب و پاداشت و تۆله ی تاوان له ویدا به دی دیت، وهک دهست نیشان ئەکات به وه ئه فهرموئ: ﴿إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ هه ربو لای ئه وه گهرا نه وه تان به هه موو تیکراییی و کۆمه لی ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ خوا به لینی داوه به وه به به لینیکی هه ق و راستی و ئهو به لینه ئه بئ به دی بیئت، چونکه به لینی خوايه، ئینجا دهست نیشان ئەکات بۆ هوی ئهو گهرا نه وه و زیندوو بوونه وه، ئه فهرموئ: ﴿إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ واته بئ گومان خوا له یمجاره وه دروستی کرد به دروستکردن و خه لکی دروستکرد. ئینجا له پاش ئه وه ئه یمرئیی و له پاشان دووباره ی ئەکاته وه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ﴾ بۆ ئه وه ی ئهو پاداشتی ئه وانه بداته وه که بروایان هینا وه کرده وه چاکه کانیان به جیهینا وه، پاداشتیان بداته وه به داد و ئه جری ئهو کرده وه چاکانه یان بداته دهست به میهره بانی خوی، نیعمهت و چاکه و بههره به بئ ناخۆشی یهک که تیکه ل بیئت یان بیئت به دوایدا مه بهستیکه له مه بهسته کانی دروستکردن و دووباره کردنه وه، ئه وه یه پۆیه ی هه ره به رزی تیرو ته وای که پئی بگات، شتیکی ناشکرایه که ئه م جیهانه تیکه له له بئ نارام و ناخۆشی، هه رگیز هیچ خوشیهک خالی نابئ له ناخۆشییهک که تیکه لی بیئت یان بیئت به دوایدا، ئه گه ره لم زیان و جیهانه دا هیچ ناخۆشییهکی دوچار نه بئ بیجگه له هه ست کردن به نه مانی ئهو خۆشی و بههره یه که

تېيىدايە ئەو بە تەنيا بەسە بۇ ناتەواۋى و نەگە يىشتن بە پايان، كەواتە ئادەمى ھەرگىز لەم
جىيەن و زەويىيەدا ناگات بەو پۇپە ھەرە بەرزە كە شايسىتەيە و بۇى دانراۋە، كە برىتتييە لە
پزگار بوون لە ھەر ناتەواۋى و كەم و كۆپى و لاوازييەك، پابواردن بەيى **﴿س﴾** جۆرە تەم و غەم و
بى ئارامى و مەترسى نەمان و دوا ھاتن، ئەو ەش تەنھا لە بەھەشتدا دەست ئەكەۋى و بەس
و ەك قورئان باسى فەرموۋە، كەواتە ئەبى يەككى لە مەبەست دروستكردن و دووبارە كردنەو
كە ياندنى بېرواداران بىت بەو پادە و پۇپە ھەرە بەرزە، چونكە ئەو پىگەيەيان داۋەتە بەر. بەلام
بى بېروايان كە لايان داۋە لە پىگەي كە يىشتن بەو ئامانجەي كە باسكرا، ئەبى نەگەن بەو
ئامانج و پايە و پلە بەرزە، ئەبى دووچارى پاشە پۇژو سەرەنجام و بەرھەمى ئەو لادانەي
خۇيان بىت و ەك دەست نىشانى بۇ ئەكات كە بە كورتى ئەفەرموئى: **﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾**
ئەوانەي كە بېروايان نەھىناۋە **﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيرٍ﴾** بۇيان ھەيە خوراۋەيەك لەئاۋى گەرم، ئەو
ئاۋە گەرمەي كە بە ئاگرى دۆزەخ گەرم كرابى، ئەو ئاۋە گەرمەي كە لە چەند جىگەيەك لە
قورئاندا باسى ئەفەرموئى، كە بەراستى ئەبوايە تەنيا باسى ئەو بەس بوايە بۇ گەرانەو لە
ھەموو خراپەيەك و پىنمەۋىنى و ەرگرتن، **﴿وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾** بۇيان ھەيە
سزايەكى سەختى ئازار دەر بەھۇى ئەو بېروايان نەھىناۋە و بەردەوام بوون لەسەرى
تامردن.

لەسەر تەفسىرى پابردوۋ پستەي **﴿إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾**، سەرىخۇ ھىنراۋە بۇ دەست نىشان
بۇ ھۇى ئەو گەرانەو كە لەپستەي پىشۋودا باسى فەرموۋ و ەك تەفسىرمان بەو جۆرە
كردەو، ھىندى لە زانايان ئەفەرموون: پستەي **﴿إِنَّهُ﴾** ھەر بۇ باس و پوونكە ەيە بۇ
ئەو ەي كەبەلئىنى پىندراۋە، واتە خوا بەلئىنى داۋە كەلە يەكەم جارەو دروستكردن بەجى
ئەھىنى، ئىنجا پاش مردن دووبارە كردنەو ئەكات لەبەر بەجىھىنانى داد لە پاداشت و
تۆلەدا، ئەمەش ھەر چاكە و ئەگونجى، لەسەر ئەم بارە پستەي **﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾** ھۇى پستەي **﴿إِلَيْهِ﴾**
﴿مَرْجِعُكُمْ﴾ ە واتە گەرانەو ەتان بە تىكپرايى ھەر بۇ لاي خوايە چونكە خوا بەلئىنى داۋە بە
دروستكردن و دووبارە كردنەو.

له پيشهوه دهست نيشاني كرد بهميندئ له رابهرو بهلگه بوونوهريهكان و بهوه سهرنجي
پكيشاو فرمانيدا به پرستني پهروردگارو هؤي نهو پرستنه، ئينجا ههميتر نهگهريتهوه
بو لاي چهند بهلگه و رابهريكي تري بوونوهريي، نهفهرموي: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً
وَالْقَمَرَ نُورًا﴾ زور له زانايان نهفهرمون مه بهست بهم دوو وتهيه: ﴿ضِيَاءً﴾ و ﴿نُورًا﴾ ههرهكه
به لام پاي نهوانه بههيزه كه نهفهرمون: جياوازن. بهم پهنگه ﴿ضِيَاءً﴾ بريتييه له پووناكي
يهكي بههيز كه بليسه و هه لگراي له گه ل بيت. ﴿نُورًا﴾ پووناكييه بهگشتي، يان يهكه
پووناكييه كه له خودي پووناكهكهوه هه لقولاي، دووهم پووناكييه كه بههؤي شتيكي ترهوه
هاتبئ و وهركيراي و بئ گومان ناوبردني خور له قورئاندا به چرا و ناوبردني مانگ به نور
بهلگه يهكي بههيزه له سهر پاي دووهم و سئ يه، كه واته بهو جورده تهفسيري نهكهينهوه و
نه لئين: خوا كه سيكه كه خوري داهيئاوه و دروستي كردووه له كاتيكداه كه خاوهني
پووناكييهكي بههيزي هه لگيرساوي بليسه داره، يان له كاتيكداه كه پووناكييهكي وايه
كه باسكرا، واته به زياده رهوي ناوبراوه بهو پووناكييه و وهك پووناكي بيت وايه، مانگي
گيراوه و داي هيئاوه به خاوهني پووناكي يان گيراويه تي به پووناكي و وهك بريتي بئ له
پووناكي، هيندئ نهفهرمون: ﴿ضِيَاءً﴾ كوييه و ﴿ضوء﴾ تاكهكه يه تي
وهك (حوض) و (حياض)، بهم جوردهش ههر چاكه و دهست نيشاني تيدايه به شتيكي غهيبوي
نهيني كه له دوايييه دا زانراوه، نه وهش نه مهيه: شوعله و پووناكي خور پيك هاتووه له
حهوت پهنگ وهك دهريش نهكهون له هه سونه زيپينه دا، خوا نهو خوايه به كه خور و مانگي
بهو جورده دروستكرد و داهيئان، ﴿وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ﴾ برياري داوه و دياربي كردووه بو مانگ
چهند خولگه و جيگا و شويئيكي بو گه پان و چهرخه كردنه كه ي، يان گه پان و چهرخه كردنه كه ي
مانگي بريار داوه له چهند خولگه و شويئيكداه كه ههر پوژئي له يهكي لهوانه دا نهگهري و
پوژئي تر له جيگا و شويئيكي تر دا به بئ دوا و بهرو هه له كردن، وهك به چاوي پووت نه بينري
ههر پوژده له راده يه كداوله سهر باروشيوه يهكي تايبه تي، نه وهش به پي جياوازي بارودوخي
له گه ل خوردا،

لَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ

هؤی شهوش شهیه که شهفرموی: ﴿لَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ﴾ بؤ شهوی بزائن ژمارهی سالهکان و بزائن حیساب و ژمارهی کات و مانگ و پۆژهکان، بؤ دیاری کردن و زانینی کاتی عیبادت و ماملهکانی دینی و دنیایی و مالی و شتهکانی ترکه پیویستن بهوه، شهگر شه یاسا و پۆژمه پێک و راسته نهبویه شههگونجا بؤ شهخویندهوار زانینی شهوانه، چونکه حیسابی سال و مانگی خوری خویندهواری و زانینی شهوی، جا به هؤی شه سوک و ناسانی سال و مانگی شهریعهتی ئیسلامه که بؤ شهمووان هاتوه مانگی پۆژوو و شهج و عیدهی تهلاق و شتهکانی تری بریار داوه به حیساب و ژمارهی مانگییهوه، بهتایبهتی بؤ پۆژوو و شهج مهبهستیکی تریش هیه که شهرخه و گهپانیانه به هر چوار وهززهکهدا، تا له شهموو کاتهکانی سهرا و گهرا و خوشی و ناخوشیدا موسلمانان ههلسن به پهروستن و عیبادهتی پهروهردگاریان، شهچ بهرگری ناکرێ که زانایان سوود وهرگرن له حیسابی کات و سال و مانگی خوری که بؤ شهند شتی تر دهست شهادات و سوود بهخشه، قورئان پێنموونی کردوه بؤ شهوه له شهند ئایهتیکیدا بؤ وینه له سورهتی ﴿الرحمن﴾ دا شهفرموی: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾ و له ئایهتی (۱۷) ی ﴿الإسراء﴾ دا شهفرموی: ﴿رَجَعْنَا آلِیَّ وَالنَّهَارَ آتِیْنٌ فَحَوًّا ءِیَّ آلِیَّ وَرَجَعْنَا ءِیَّ النَّهَارِ مُبِیْرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّکُمْ وَلَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِّیْنَ وَالْحِسَابَ﴾ وک به یارمهتی خوا له شوینی خویندا بهدرژی لهسهری شهوین، ئایا خوی میهرهبان له خوپایی و بئباوهپهکانی سوود شه کاروبارهی فهراهم هینا؟ ئایا شهوانه کاریکی بئ هوده بوون؟ ئایا له خۆوه و بهرێکهوت شهوانه پهیدا بوون؟ نهخیر نهوالله ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ خوا شهوانهی دروست نهکردو به حقیانهت و راستی نهبیئت، واته له خوپایی دروستی نهکردوون، بهلکو به شهوپهری کاردروستی و زانین دروستی کردوون و چاودیری بهرژهوهندی کراوه له شهموو شتیکیاندا، شهوه شهموو شه وابهرو بهلگو و نیشانه ناشکرایانه که نایه نه ژماره شایهتی شهندن لهسهر شهوه، وک دهست نیشان شهکات،

يُفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وَأُطْمَأؤُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾

نه فرموي: ﴿يُفْصَلُ الْآيَاتِ﴾ نايه ته کانی بهرونی باس نه کات، نايه ته قورنانيه کان که
خويان له خوياندا رابهرو بهلگه ی ناشکران و نايه ت و رابهرو بوونه و هريه کانيش نه خه نه
به رچاوو ده ست نيشانيان بؤ نه که ن بؤ هه موو که س به لام هه ر ژيرو زانا سوود و هه ر نه گرن و
به هه ر مه ند نه بن پنيان، له بهر نه وه تاييه تي نه کات و نه فرموي که ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ نايه ته کان
بهرونی باس نه که ن بؤ ده سته و کو مه ليک که زانايان و نه زانن بهو هه موو بهر نه وه ندي و
کار دروستييه که خوا پر نه مووني به نه ده کانی پي نه ده کات، نينجا له دروست کردني ناسمانه کان و
کي پرانی جوړو مانگ بهو جوړه ی که باس مانگ رد و دياري کردن و بريار دانی چنه ند خولگه و
جي و شوين بؤ مانگ، له وانه وه شهو و پوژ پهيدا نه بي که دوو شتي زور گرنگ و سه رنج
پاکيشن له ناو نهو بوونه و هه ر نايابه دا، هه ر وه ما نهو هه موو گيان له بهرو پوهه و دارو
دره خت و هه موو کان و شته نايابه کانی تر که زوريان در که و توون و بهر بهر زياتر
در نه که ون و ده سته که وت نه بن، له پاش باسی ناسمانه کان و زهوي و مانگ و خوړ له نايه تي
پيشوودا دي ته سه ر باسی نه م شتانه ی تر له م نايه ته دا که چنه ند بهلگه و رابهري ناشکران.
نه فرموي: ﴿إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ بي گومان له جياوازي شهو و پوژو به دوا دا هاتنيان بؤ
يه کتر و چوونيان به ناو يه کدا ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لهو هه موو شته گرنگ و
نایابانه ی که خوا دروستي کردون له ناسمانه کان و زهوي دا ﴿لَآيَاتٍ﴾ له هه موو نه وانه دا
چنه ند جوړ رابهرو بهلگه ی ناشکرا هه يه له سه ر تا که و ته نيایي خوا و ده سه لات و زانين و
کار دروستي خوا، به لام هه موو که س سوود و هه ر نارگري له م بهلگه و نيشانه ناشکرا يانه ش،
به لکو که سانی که سوود و هه ر نه گرن که له خوا تر سن و پاريزه ري خويانن له دوا پوژي به دو
سزاو توله ی خوا، چونکه هه ر نه مانه دليان دا نه چله کي ني سه رنج نه ده ن و بير نه که نه وه لهو
هه موو بهلگه و رابهرو ناشکرا يانه که له بهر زور بينين و ده ق و نولفه ت گرتن بي نيانه وه خه لکی
بي ناگا نه بن لييان و دليان ناهه ني، جا له بهر نه وه لي نه شدا تاييه تي نه کات و نه فرموي:

﴿لَقَدْ مَرَّ بِشُعْرٍ﴾ بۇ دەستە و كۆمەلىك كە خۇيان ئەپارىزن. ھەر بە قورئان ئەكەوى فەرمایش

بفەرموى بۇ نمونە ئەفەرموى: ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بە كورتى دەست نیشان ئەكات بۇ شتانی كە بۇ ئیمە نایەنە ژمارە، زانینى ئیمە پئیدا ناگات، تا بیئت بەرەبەرە دەرئەكەون، بەو كورتییە دەست نیشان ئەكات ئیتر لیى ئەگەرئ تا خەلكى بە پئی پادەو پلەو زانین و ژیریى خۇیان بیركەنەو ە پابەرە بەلگەكان ە ھەموو چەرخ و كاتیكدا.

ئا ئەمەیه بەرنامەى قورئان ەدوان و گفەت وگوو كردن ەگەل سروشتی ئادەمیدا، ئەدوى ەگەلیان بەو ھەموو بەلگەو پابەرە بوونەومریانە كە بەلیشاو بلاو بوونەتەو ە ەم بوونەومرە گەرەو فراوانەدا كە خوا خوى ئەزانى باشتین شیوہ و شت ئەمەیه بۇ تیگەیانندن و سەرنج پاكیشتانیان، سوو و ئاساترین پڭگیە بۇ پڭموننیان، ئەم پڭگەو بەرنامەى بەكار نەمئنا ەگەلیان كە ەم دوایییەدا زانیانلا فەلسەفەو كەلام بەكاریان ەئنا، چونكە خوى پەرورەدگار خوى ئەم جوړە پەروشتی ئەمانە دانامەزینى ەلدداو نایخاتە بزوتنەوہ و ژیانى ەسەر دانامەزى، بەلام ئەو بەلگەو پابەرانەى كە قورئان پڭموننیان پڭ ئەكات ەسەر ئەم بارەى كە ەئناوئەتەى بەمیزترین و ئاساترین جوړو شیوہیە كە ئارامى ئەدات بە دل و ژیریى.

ئەو كەسانەى كە ئەم ھەموو بەلگەو پابەرانە ئەبیین، نازان ەئندى ە داخوازی ئەم پڭیمە نایاب و دامەزراوہ ئەمەیه ئەبئ پوژى دوایی بەدى بیئت، ئەم جیہان و ژیانە دواترین قوناغ نییە، چونكە ئادەمىتى تیايدا ناگات بە پلەى ھەرە بەرزى خوى، ناگات بە پایان، ئەو كەسانەى كە بەبئ ناگایى گوزەر ئەكەن بەلاى ئەو ھەموو بەلگەو نیشانە ئاشكرايانەدا، دلیان ناكەوئتە بزوتنەوہ بۇ بیركردنەوہى، ژیرییان ناكەوئتە كار، ئەوانە ھەرگیز پڭگیە بە پایان گەیشتن نادەنە بەر، ھەرگیز ناگەن بەو ھەستەى كە بەلئین دراوہ پئی بەلە خوا ترسان وەك ئەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ بەرەستى ئەوانەى كە چاوەپوانى ناكەن و بەتەمای گەیشتن نین بە ئیمەو خیساب و پرسیرای ئیمە، كەواتە نە بەتەمای خوشى بن ەلاى ئیمەوہ و نەمەترسیان ەمە ەسزای ئیمە، ﴿وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا﴾ پازین بەم ژیانە نزیکەو دل ئارامن پئی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَابِلَيْنَا غَافِلُونَ﴾ ئەوانەى كە بئ ناگان ە نایەتەكانى ئیمە، نایەتە بوونەومرەكانمان، یا ئەیەتە قورئانیەكانمان كە پڭموننى ئەكەن بولای نایەتە بوونەومرەكان.

أُولَئِكَ مَأْوَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾

دَعَوْتُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَنَحْمُكَ فِيهَا سَلَامٌ وَأَخْرَ دَعْوَتُهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

﴿أُولَئِكَ مَأْوَهُمُ النَّارُ﴾ نهوانه كه باسکران جی و شوینیان هر ناگروه و نیشته جین تنیدا به بی پزگار بون. ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به هوی شو کرده وانهی که خویان به حزو ناره زوی خویان کردیان، فراهمه میان هیئا، کرده و دهر و نیه کانیان له یه کم جارمه که کان و هوی کرده و به نده کانی تریانه، نیجا بهرامبر به وانه دهستی بر واداران که بارو حال و دوا پوژیان بهم جوړه یه که نه فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به راستی نه وانهی که برویان هیئا و کرده و چاکه کانیان به جی هیئا و ﴿يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِإِيمَانِهِمْ﴾ به هوی پرواکه یانه و په روره دگاریان پینموونیان نه کات بو ړنگه پاسته کی خوی له هه مو کارو بارو کرده و یه کیاندا، تا له پاشه پوژدا نه یان خاته به هشت که به شیکه له حال و باریان له و به هشته دا بهم جوړه یه که نه فهرموی: ﴿تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ پو باره کان دین و نه چن به ژیر جیگای دانیشته نه کیاندا و له بهر دهستیاندان ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ له باخ و به هشتانی نازو نیعمه تدا، واته شو دهستی به حالیان نه ویه برویان هیئا و به هوی پرواکه یانه و کرده و چاکه کانیان به جی هیئا و نه وانه پرواکه یان که پالده ریکی دهر و نییه نه بیته هوی نه و که دامه زراو و برده وام بن و هر ړنگه ی خوا بده نه بهر تا سهریان له به هشته و دهر نه چن، هیندئ له زاتایان بهو جوړه ته فسیریان کرد و ده و هیندیکی تر نه فهرموی: شو دهستی به هوی پرواکه یانه و خوا پینموونیان نه کات بو جی و شوینی نیشته جیان که به هشته، بهم جوړه ش هر باشه، به لام بن گومان ته فسیری پیشوو له دلدا جیگیر ترو به هیتره، له سر هر بار هم نایه ته به لگه نییه له سر نه و که بروی پووت پزگار که نییه، خاوه نی بروی ته نیا و پووت هر هه میشه یی نه بی له دوزه خدا.

ئەو خوا پىداوانە غەمى ھىچ شىئىيان نىيە، ئەمال و سامان و ئە مەترسى لە ھىچ شىئىك، بەلكو ئەو ھى گە خەرىكى بن پىيەو ھە داواى بگەن ئەمەيە گە ئەفەرموى: ﴿دَعَوْنَهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ﴾ داوا و نزاى ئەوان لەو بەمەشتانەدا ئەمەيە گە ئەلەين: ئەى خوايە پاكى و بىگەردى بۆ تۆو تۆ پاكى لە ھەر لەكو عەيب و پەخنىيەك ﴿وَعَجَّيْنَهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ و تەيەك گە پىزى ئەوانى پى بگىرئ لەو بەمەشتانەدا سەلام لىكردنىان لەلەين خواو ەيان لەلەين مەلەئىكەو، واتە ئەگوتى پىيان: سەلامتان لى بى باوەرەكانى، واتە مېھرەبانى خوا و بى باك كردنىان لە ھەر شىئى كە مەترسى لىكەن ﴿وَأَجِرْ دَعَوْنَهُمْ أَنْ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ناخرو كۆتايى داوا و نزاكەيان ئەمەيە: كە بى گومان ھەموو سوپاس و ستايش بۆ خوايە كە دامىنەرو پەرەردگارى ھەموو جىھانيانە، واتە ئەوانە پزگار ئەبن لە ھەموو داخ و مەراق و خەرىك كەرەكانى ئەم جىھانە، زال و بەرز ئەبنەو بەسەر ھەموو پىويستىيەكاندا، بەرز ئەبنەو بۆ ئاسۆ ھەرەبەرزەكانى پەزامەندى و سوپاس و سەلام، كە ئەو شايستىيە بەو خوا پىداوانەو بەو گەيشتن بە ئادەمىيە، خوا بە مېھرەبانى خۆى بەشدارمان بكات لەو ھەدا آمىن، چەند پايەكى ھەيە لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا ھەركەس ئەيەوى با تەماشاي كىتەبەكانى تەفسىرەكات.

ئىنجا بەرەنگارى ئەو بى پروايانە ئەو ەستى گە بەريان ئەپرىيەو پەلەيان ئەنایەو لە پىغەمبەر (ﷺ) بۆ ھاتنى سزايەك كە ھەرەشەى لىكردن پىئى، ھەك لەم سورەتەو لە چەند سورەتەكى تردا قورئان بۆمان باس ئەكات، كە ئەو ەش ئەوپەرى لارى و سەركىشى ئەوانە نیشان ئەدات گە بەرەنگارى ئايىنى خويان پىكرد، بەزەيى و كاردروستى خوا داخوازى ئەو بوو كە پەلەيان لى ئەكات، بەوئەنى بى پرواكانى گەلە پابووردووەكان سزايەكى لەناوبەرو لە رىشە ھىنەريان ئەدا بەسەردا، چونكە خوا زانىويەتى زۆرەيى ئەو سەركىشانە لەپاشدا موسلمان ئەبن و ئەبن بە پاسەوانى ئەم ئايىنەو بلۆى ئەكەنەو لە جىھاندا، ھەر بەو جۆرە ھات لەپاش ھەتەى مەككە، كە ئەوان ئەزان و ئەقام بوون و پەلەيان ئەنایەو بە ھاتنى سزا، ئەزان بوون بەو ھى خوا ئەيوسە لىيانكە ئەو چاك بوو بۆ ئەوانىش و ئايىن و پرواداران.

﴿ وَلَوْ يُعْجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوت ﴾ (۱۱) وَإِذَا مَرَّ الْإِنْسَنَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ

نه فرمودی: ﴿ وَلَوْ يُعْجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ ﴾ نه گهر خوا پهله ی بگردایه و پهله بکات و به پهله نه و شهر و سزای بهینایه بو خه لکی، نه و شهر و سزای که به لا قوتی و بی پرواییه و پهله یان پی نه نایه و. نه گهر خوا پهله ی بگردایه به وینه ی پهله نانه و ی نه وانه به خیر و خوشی و داوا گردنیا ن بو پهله پیکردنی ﴿لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ﴾ نه جهل و ماوه که یان دوا یی نه هیندرا و کوتایی پی نه هیندرا، واته به یه که مجار نه مردن و به نا و نه بران، به لام پهله ناکات ﴿فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوت﴾ که واته نه وانه ی که به ته مای که یشتن نین به نیمه و به زیندو و بوونه و و حیساب و پرسیار، نه وانه مؤلت نه دین و نه یانه یلینه و نه نا و گومرایی و سه کی شیه که یاندا به سر گردانی له کاتی که دا نابینا و دل کویرن، تا کاتی نه جهلی نابراویان دیت، بی گومان نه فرمودیه هر شه و ترساندنیک ی که وری تیدایه دهر باره ی نه و نابینا و دل کویرانه. نینجا به بو نه ی باسی نه و پهله نانه و ی نه و بی پروایانه به و بو نه یه و شیوه یه کی ناده می نیشنا نه دات، کاتی که زیان و ناخوشی دوو چاربین. له و کاته دا پهله نانه و که ی له ییر نامینن و په نا نه هیئن به نزا و تکا و لا نه و، نه فرمودی: ﴿ وَإِذَا مَرَّ الْإِنْسَنَ الضُّرُّ ﴾ کاتی که زیان دوو چاری ناده می بیت، نیت هر جوړ و بابه تی ﴿دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا﴾ هاوارو زمان لی نه کات و نه پارینه و، به پاله و و که و تب و به لادا یا به پیوه یان به دانیشتنه و، واته ناوه ستن له نزا و کوتایی ناهینن هتا زیانه که ی ناهیلین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ﴾ نینجا کاتی له پاش نزا که ی زیانه که یمان لی لا برد و نه هیشت ﴿مَرَّ﴾ نه ورا و نه چیته و سر بارو حالی پیش دوو چار بوونه که ی، یان نه ورا و لانه دات له هلو یستی نزا که ی و پشتمان لی نه کات،

﴿كَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضَرِّ مَسَّهُ﴾ وەك ھاوارو نزاى ئەكرد بئى لىمان بۆ لا بردنى زىانىڭ كە دوو چارى بۈۈ، ئايا مەبەست بەم ئادەمىيە تىرەى ئادەمىيە بە سىروشت، يان مەبەست ئادەمى بئى بېروايە؟ ھەركام ئەدات و ھىندىڭ لەزانا يانى لەسەرە، مەبەست لەم ئايەتە ئەو يە كە ئادەمى بئى بېروا يا ئادەمىيە بە سىروشت خۇڭر ئىيە لەكاتى زىان و بەسەرھاتى بەددا، كەم سوپاس گوزارە لە كاتى چاكە و خوشيدا، قەدرو پىزى چاكە و خوشى لە بىر ئەچى، جا قورشان ئاگادارمان ئەكات بەم سىفەتە بەدە تا خۇمانى لى دوور خەينەۋە، بېروادارى راستەقىنە لەكاتى زىان و بەسەرھاتى بەددا ئەبى پازى بئى بە قەزاو قەدەرى خواو ھىچ پەخنە نەگىرئى بە زمان و نەبە دل، چونكە ئەبى بېرواى تەۋاى ھەبى كە ھەرچى خوا بىكات ھەر ئەۋە ھەق و راستە، ئەبى بزانئى كە ھەر زىان و ناخوشى ئەجرو پاداشتى ھەيە و ەك تىمارو تەداۋى نەخۇش، لەو كاتانەدا ھەر خەرىك ئەبى بە ياد و باسى خواۋە، ئەۋە چاكترە لە نزاو لالە، وەك لە ھەدىسى قودسىدا ھاتوۋە، ھەركەس يادى من خەرىكى بكات لەداۋا نزا كردن لىم، پىنى ئەبەخشم چاكتر كە بىدەم بەۋانەى نزاو داۋا ئەكەن، ئىنجا ئەگەر نزاى كرد بۆ لا بردنى سزاو ناخوشى ئەبى بلى ئەگەر بەرژەۋەندى تىدايە بۆ ئايىنم ئەۋە چاكە لە پاش باسى ئەۋ سىفەتەى ئادەمى لە كاتى زىان و خوشى و ناخوشيدا، ئىنجا ئەفەرموى: ﴿كَذَلِكَ زَيْنَ الْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بەۋىنەى ئەۋ سىروشت و تەبىيەتە، سىروشتى بىر كەردنەۋە لە كاتى سزاو زىاندا، لەبىرچوون و گەرانەۋە بۆ سەر ھالەتى بەد كاتى خوشى پەيدا بۈۋىۋە بەۋىنەى ئەۋ سىروشتە شىرىنكراۋە و پازىنراۋەتەۋە بۆ زىادە پەۋى كەران و لە سنوور دەرچوۋەكان، ئەۋ كەردەۋە بەدانەيان كە ھەمىشەى بەردەۋان لەسەريان، يان بەۋ جۆرو وىنە شىرىن كەردنە جوان و شىرىن كراۋە بۆ لەسنوور دەرچوۋو زىادە پەۋى كەران، ئەۋ كەردەۋە بەدەى كە ئەۋان بە ھەمىشەى كەردىان، واتە ئەۋانەى كە جەۋەى نەفسى خۇيان بەرەلا ئەكەن و زىادە پەۋى ئەكەن لە خراپەكارىيدا، ئەۋانە كامەران و دلخۇش بە خراپەكارىەكان، ئەۋ كەردەۋە لە پىش چاۋ شىرىن ئەكرىت، كەۋاتە گەرانەۋەيان نابى و لەسەر ئەۋبارەئەمرن، ديارەئەۋكەسەى كەئەۋكەردەۋانە شىرىن ئەكات لەراستىداخوايە وشەيتان ھۆيەتى، لەبەرئەۋەلەھىندى ئايەتدەبەھىنى خواى دائەنئى، لەھىندى ئايەتدا بە ھىنى شەيتان.

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَم خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا آتِنَا
بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي

ئینجا دهست نیشان ئەکات بۆ چەند گەل و ئومەتێک کە بەهۆی زیادە پەروی و لە سنوور
ترازان لەناو بران و لە پێشە هیئەران، ئەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ سۆیند بە
خوا چەند گەل و ئومەتەمان لەناو برد و لە پێشە هیئەران لەپێش ئێوە لە چەرەکانی پابوردو
﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾ کاتی کە سەمیانکرد بە سەرخەشی و بڕوا نەهێنان بە ئایین و فروستادەکانی
خوا ﴿وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ لە کاتی کە فروستادەکانیان هاتن بۆ لایان بە موعجیزە و
بەلگە پەروەنە کاتەوه ﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ ئەوانە نەبوون بەهۆی بڕوا بەهێنن، واتە لە شانیا نەدا
نەبوو بڕوا هێنان و ئامادە نەبوون بۆی، ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ بەو جۆرە و بەوێنە ی
تۆلە ی ئەوانە تۆلە ئەسێنن لە گەل و کۆمەڵی تاوانباران، یان بە وێنە ی ئەو تۆلە سەخت و
بەتینە کە بریتییە لە لەناو بردن و لە پێشە هیئەران بەیە کجاری و بە تەواوی، ئێمە تۆلە
ئەسێنن لەم تاوانبارانە، لەسەر هەربار ئەمە ترساندن و هەڕەشە یە لە یە کەمجارە بۆ
دانیشتوانی مەککە و لەپاش ئەوان بۆ وێنە ی ئەوان، لەم کاتەدا کە دوا پۆژی ئەو تاوانبارانە
ئەخاتە بەرچاو، کە فروستادەکانیان بۆ هات بە موعجیزە و بەلگە ی ئاشکراوە کەچی بڕوایان
نەهێنا، بەهۆی ئەوەوە سزای پێویست بوو بۆیان، لەم کاتەدا ئەم ئومەتە ئەترسێنن بەمە ی
جینیشینی ئەوانە ی پابوردوون، کەواتە باوریان بن و فریای خۆیان بکەون، با وەک ئەوان
دووچاری سزای خوا نەبن، ئەفەرموی: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَم خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ ئینجا
ئێوەمان گێرا بەجینشین و جیگری ئەو ئومەت و گەل سەمکارە لەناو براوانە، ئێوەمان گێرا
بەجینشین لەزەوی و لە ولاتدا لەپاش ئەوان ﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ بۆ ئەوە ی سەرچ بەدەین
چۆن ئێوە پەفتار و کردەوه ئەکەن؟ بەراستی بەم فەرموودە یە دەستکارییەکی بەهێزی دل و
دەروون ئەکات، لەم کاتەدا کە ئەخاتە بەرچاو کە ئێوە کراون بە جینشین لە ولاتێکدا کە
خاوەنە پێشووەکانی دەرکراون لێی، دانیشتوانی پێشووی کە خاوەن و دەسەلاتدار بوون

تېيدا لەنا بران، ئىۋەى جېنشېنىش ئەبى لىي دەرچن، چەند پۇژىك ئەمىننەۋە بۇ
تاقىكردنەۋە، حىساب و پرسىارتان لى ئەكرى لەسەر پەفتار و كردهۋەكانتان! ھەۋالتان پى
ئەدەين كە ئىۋە لە ژىر پەقابە و چاودىرى دان. ئا بەم جۇرو شىۋەيە ئەو بۇچوونەى كە
ئىسلام دايھىناۋە دايئەمەزىنى لەدل و ھەست و ھۇشى بېواداراندا، كە ئەم بۇچوونە
جىاواز و دژە و نەگونجاۋە لەگەل ھەموو بۇچوونەكانى تر كە لەم زەوييەدا ھەلقولان. كەۋاتە
بەھىچ كلۇجىك نابى و ناگونجى پىك خستى و دەستە مل كردنى ئەم دوو بۇچوونە لە ژياندا!
لەپاش ئاراستەكردنى ئەو فەرمودانە، ئىنجا چەند نمونەيەك لە كردهۋەكانيان ئەخاتە
بەرچا و لەپاش گىرانيان بە جىنشېن، ئەفەرموى: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَنْتَوِي﴾ كاتى كە
ئەخوئىرنىتەۋە بەسەرياندا ئايەتەكانى ئىمە لە كاتىكدا كە پوون و پەوانى ﴿قَالَ الَّذِينَ لَا
يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ ئەۋانەى كە بەتەماى گەيشتن بە ئىمە نىن و چاۋەروانى زىندو بوونەۋە و
حىساب و پرسىار ناكەن، ئەۋانە ئەلېن: ﴿أَنْتَ بِقَرَّةٍ أَنْ غَرَّ هَذَا أَوْ يَدَّبْ﴾ قورئاننىكى تر بىتە
جىاواز لەم قورئانە يان بىگۆرە و گۆرانكارى بکە و دەستكارى تىدا بکە. بەم پەنگە ئەۋەى كە
ئىمە بىزارىن لىي و ناچىتە دلمانەۋە بىگۆرە بەۋەى ئىمە پىمان خۇشە، بەپاستى داۋاكەيان
زۆر سەيرو بى جىيە، لەلایەكەۋە گالتە و لاقرتى نىشان ئەدات، لەلایەكى ترەۋە نەفامى و
نەزانى ئەگەيەننى بە مەبەست و كارو ئىشى ئەم قورئانە، كەۋاتە ئەو داۋايە لە كەسىكەۋە
دېت كە بېروى بەزىندو بوونەۋە نىيە و بە تەماى حىساب و پرسىار نىيە، وا دەرئەكەۋى
مەبەستى داۋا كەران ئەۋە بوۋىي فرر فىللىك بەكار بىنن بۇ يەك خستى و لاقرتى كردن بە
پىغەمبەر(ﷺ) بەم پەنگە بەگۈي يان بكات لەدەستكارى كردنى ئەم قورئانە، ئەو كاتە بلىنن:
ئەك قورئانە لەلایەن خاۋە نەھاتوۋە ۋەك محمد ئەلى بەلكو لەلایەن خۇيەۋە ئەۋەتا بە
ئارەزوۋى خۇي گۆران و دەستكارى تىدا ئەكات، مەبەستيان ئەۋە نەبوو ئەگەر كردن
بېروابىنن، يان لەبەر نەفامى و نەزانيان لايان وابوۋىي كە پىغەمبەر(ﷺ) بەلېزانى و لىھاتنى
خۇي ئەم قورئانەى ھىناۋە كەۋاتە ئەم بەر لى بېرىنەۋەى ئىمە ۋەرگىي و قورئاننىكى تر
بىنن، يان دەستكارى و گۆرانكارى تىدا بكات، بە ھەر جۇرو لەسەر ھەربار ئەۋا قورئان
فەرمان ئەدات بە ۋەلام دانەۋەيان بە جۇرئ دەم كوتيان بكات و نەفامى و نەزانيەكان دەرېخت
بۇيان، ئەفەرموى: ﴿قُلْ﴾ ئەى پىغەمبەر بلى پىيان: ﴿مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَلِّغَ مِنْ إِلَهِائِي تَقْسِي﴾
نابى و ناشى بۇ من و ناگونجى گۆراندىن و دەستكارى كردنى لەلایەن منەۋە

إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا

تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا

تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَن أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ

لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

﴿إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ﴾ من په پره‌وی ناکه‌م و شوینی هیچ شتی‌ک ناکه‌م بی‌جگه له‌روی
سروش (و‌ه‌ی) کراوه بو‌لام به بن‌زیادو که‌م و گو‌پان‌دن و ده‌ستکاری کردن، واته کارو
کرده‌وی من بهرام‌بهر نه‌م قورثانه هر په‌یوه‌ندی و شوین که‌وتنیه‌تی، له‌لایه‌ن منه‌وه هیچ
شتیکی تر نییه، نه‌گه‌ر له‌لایه‌ن خواوه فرمانم پی‌درا به سپرنه‌وه و گو‌پان‌کاری به‌ک شه‌وه
هینی من نییه و به‌لکو هینی خواجه و من پراینه‌گه‌یه‌نم ﴿إِنْ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ
عَظِيمٍ﴾ به‌راستی من نه‌ترسم نه‌گه‌ر نافه‌رمانی و سرپیچی بکه‌م له‌ په‌روه‌ردگارم له‌ سزای
پوژیکی گه‌وره که‌ پوژای دوا‌یییه، واته بی‌جگه له‌ په‌یره‌وی کردنی فرمانی و سرپیچی‌یه له
فرمانی خوا، منیش نه‌ترسم له‌ سزای خوا نه‌گه‌ر نافه‌رمانی بکه‌م، که‌واته بی‌جگه له
په‌یره‌وی هیچ شتی‌کی تر ناکه‌م. ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ﴾ بل‌ی
پیان: نه‌گه‌ر خوا بی‌ویستایه و مه‌یلی ببوایه من نه‌م قورثانه‌م نه‌ شه‌وینده‌وه به‌سهرتاند،
خوا زانا و ناگاداری نه‌شه‌کردن پی‌ی به‌هوی منه‌وه به‌لگه له‌سر شه‌وه که‌ کاره‌که به‌ مه‌یل و
ویستی خواجه شه‌مه‌یه که‌ شه‌فرموی: ﴿فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ﴾ چونکه بن‌گومان
من مامه‌وه و نیشته‌جی بو‌وم له‌ناوتاندا ما‌وهی ته‌مه‌نیکی در‌یژ له‌ پیش هاتنی نه‌م قورثانه یا
پیش کاتی هاتنی، واته شه‌وه ما‌وه در‌یژه له‌ناوتاندا بو‌وم، چونکه خوا مه‌یلی نه‌بوو هیچ پی
پانه‌گه‌یاندن، نه‌گه‌ر کاره‌که به‌ده‌ست خو‌م بوایه شه‌بوایه له‌م ما‌وه در‌یژدا شه‌م پی
پاگه‌یاندنایه، واته له‌مه‌و پیش خوا مه‌یلی نه‌بوو منیش هیچ نه‌گوت، ئیستا مه‌یلی بوو شه‌وا
پیتان پانه‌گه‌یه‌نم ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی ئیوه ژیر نه‌ی؟ واته ژیرین و بیریک له‌وه بکه‌نه‌وه تا
بزائن نه‌م قورثانه له‌لایه‌ن خواوه هاتوه، به‌م جو‌ره ته‌فسیر نه‌کریته‌وه و پوون و ئاسان و ریکه
له‌گه‌ل شوینه‌که‌دا، به‌جو‌ریکی تریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه له‌لایه‌ن زور له‌ زانا‌کانه‌وه هه‌رکه‌س
نه‌یه‌وی با ته‌ماشای کتیبه‌کانی ته‌فسیر بکات، به‌س یه‌ک پرسیار ما‌وه‌ته‌وه لی‌ره‌دا، شه‌وش

ئەمەيە: داۋاي بىئېرواكان يەككى بوو لەدوشت: ھىنانى قورئانىكى تر كە لەسەر شىۋەى ئە
نەبى، يان دەستكارى كردن و گۆپانكارى لەم قورئانەى كە ھىناۋىيەتى، ۋەلامەكە ھەر بە
دوۋەمە، لەۋەلامى ئەم پىرسىارەدا چەند شتىك گوتراۋە:

۱- ھەر ۋەلامى بەرپەرچى دوۋەمى دايەۋە، بەلام ۋەلامى بەرپەرچى ئەم نەبىتە ۋەلامى
بەرپەرچ بۇ يەكەمىش بە جۆرىكى باشتى، چونكە لەجىيە بەدەست كارى و گۆپانكارى
ھىندىكى پىن نەكرى ناتوانى ھەر بە تەۋاى لايىبەرى و قورئانىكى تر بىننى لەجىگەى.

۲- ۋەلامى بەرپەرچى ھەردوۋ داۋاكەى داۋەتەۋە، دوۋەم كە ئەفەرموى: ﴿مَا يَكُونُ لِيْ اَنْ
اُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَآئِيْ نَفْسٍ﴾ ۋە يەكەم كە فەرموى: ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ﴾ بىجگە
لەم دوۋ ۋەلامە ۋەلامى دراۋەتەۋە بەلام لاۋازن لەبەر ئەۋە باسەم نەكردن.

﴿مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ سەبارەت بەم ئايەتەسى پراھەيە:
۱- پەيۋەستە بە ۋەلامى دەم كوتكردنى بىئېرواكان و تەۋاۋكەرە بۆى، واتە ھىچ كام لە
دوۋ داۋايە بەجى ناھىنم، واتە ئە قورئانىكى تىرتان بۇ ئەھىنم و نە گۆپانكارى ئەكەم نا
قورئاندا، چونكە بە من ناكىرى و مالى من نىيە، ئەگەر من بەگويىتان بىكەم ئەبى درۇ
ھەلبەستەم بەدەم خواۋە ئەبى ئايەتەكانى خوا كە ناردوۋىيە سەرم، بەراستىياز
نەزانم ئەۋ كاتە لە ھەموو كەس سەمكار تىرىم ﴿مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ﴾ چونكە ئايا كە
سەمكار ترە لەم كەسەى كە درۇ ھەلبەستى بەدەم خواۋە يان بىروى نەبى با
ئايەتەكانى خوا بە درۇيان بزانى؟ واتە ھىچكەس لەم كەسە سەمكار تر نىيە، ئىنجا
ئەفەرموى: ﴿اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْجَاهِلُ﴾ بەراستى كار بەۋ جۆرەيە كە تاۋانباران پىزگار
ناين و ناگەن لە ئامانچ.

۲- ئەم ئايەتە پىلارە لە ھاۋىيەش پەۋادەران، واتە ئەۋان لە ھەموو سەمكار تىرىن، بەھۋى
ھاۋىيەش پەۋادان و درۇ ھەلبەستىيان بە دەم خواۋە، پىروايان نىيە بە پىغەمبەرىتى
پىغەمبەر ئەۋ ئايەتەكە نىرراۋەتە خواۋە بۇ سەرى.

۳- بەشى يەكەم بۇ دەم كوتكردنى بىئېرواكانە و دوۋر خىستەۋەى ئەۋ گومانە بەدەى
ئەيانىرد بە پىغەمبەر(ﷺ) كە بەدەم خواۋە درۇ ھەلبەستىيان ئەم قورئانە لەلايەن
خواۋە ئەھاتوۋە، بەشى دوۋەم بۇ تاۋانبار كردنى بىئېرواكانە بەھۋى پىروايان نىيە بە
ئايەتەكانى خوا.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُوا
عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنْتِئْتُمْ إِلَهُكُمْ فَإِنْ لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ، وَتَعَالَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

ئەم دوو ڕایەش هەر ڕێگە و ئەگونجی، بەلام شتیکی ناشکرایە کەپای یەکەم ساف و
پوون و بێ گرتییە، خوا خۆی باش ئەزانێ، ئینجا هەمیتەر و تارو کرداری بەدی ئەو جێنشینیانە
ئەخاتە بەرچاوە نیشانیان ئەدات، ئەفەرموی: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا
يَنْفَعُهُمْ﴾ ئەمانە شتێک ئەپەرستن کە ئە زانیان پێ ئەگەیهن و ئە سوود و قازانج، واتە توانا
نێن بەسەر هیچکام لەو دووانەدا کە پەرستراو ئەبێ توانا بێ بەسەر ئەوەدا! یان ئەوانە
ناتوانن زانیان پێ بگەیهن، ئەگەر سەر پێچی بکەن لێیان و ئەیانپەرستن، ناتوانن سوود و
پاداشتیان پێ بگەیهن ئەگەر بیانپەرستن، بێ گومان پەرستراو ئەبێ توانا بێت بەسەر
ئەوەدا، لەسەر هەر بار ئەوانە ئەیانپەرستن لە کاتیگدا تێپەر ئەکەن لە خوا و ئەو ناپەرستن،
چونکە پەرستنهکە ی ئەو بە هاوبەش ئەکەن، پەرستنی واش پەرستن نییە بەلای خواوە
لەپراستیدا، یان مەبەست ئەوەیە پەرستنی خایان بەلاوە بەس نییە و ئەیکێن بە وێنە و
هاوسەری پەرستنی ئەو بتانە کە ئەو تێپەرکردنە ئەوپەری ئەقامی و ئەزانییە، کاتی کە
ئەفسی ئادەمی ترازو لایدا لەسروشتی خۆی، ناوەستێ لە سنوورێگدا، ئەو بته بێ نرغانە
ئەپەرستن کە توانای ئە زیان و ئە قازانج و سوودیان هەیە ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُوا عِنْدَ
اللَّهِ﴾ ئەلێن ئەو بتانە تەکا کارمانن لای خوا، لەبەر ئەوە ئێمە ئەو هەیکەلانە ئەپەرستین، خۆی
پەروردگار فرمان ئەدات بە پیغەمبەر (ﷺ) کە دەم کوتیان بکات و بە دروێیان بختەو و بەم
جوۆر و شیواییە کە بوونی لاقرتی لێدیت ئەفەرموی: ﴿قُلْ﴾ ئەو پیغەمبەر بلی بەوانە:

﴿تَنْبُتُ اللَّهُ بِمَا لَا يَمْلِكُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ ئايا ئىيۇه ھەوال ئىدەن بە خواو ئاگادارى

ئەكەن بە شىك كە بى ئاگايە لى ئى ئەلە ئاسمانەكان و ئەلە زەويدا، واتە ئەبۈۋى ئوبتانه بە
تكاكار لاي خوا شتىكە بە ھىچ كلۇجىك نىيە و نابى، چونكە ھەرشىتىك كە خوا بى ئاگا بىت
لى ئى ئىبى نەبى، ئايا ئىيۇه شتىك ئەزانن كە خوا نايزانى؟! ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾
خوا پاك و بىگەردەو بەرزو بلندە لەۋى كە ئەوانە ھاۋەشى خواى پى ئەكەن، پاك و
بى ئەكەيە لەۋى ھاۋەشى بىي.

ئەگەر مەبەستىيان بە تىكارىدن بۇ پۇژى دوايى بى ۋەك جەماۋەر لەسەر ئەۋىيە، ئىبى
بلىن: مەبەستىيان ئەۋە بوۋە: ئەگەر زىندوو بوۋنەۋەو ھىساب و پىرسىيار پاست بى، چونكە
ئەوانە بى پىروا بوۋن بە ھاتنى پۇژى دوايى، ئەگەر مەبەستىيان تىكارىدن بوۋىي لەم جىھانەدا
ۋەك (ھىسن) ئەفەرمۈي: ئەۋا ھىچ گىرى و قۇرتىك پەيدا نابى، ئىنجا پىش ئەۋى ھەموو
كىردار و پەفتارە بەدەكانىيان نىشان بدات دەست نىشان ئەكات بۇ ئەۋى كە بت پەرسىتى و
ھاۋەش پەۋادان لادانە ۋە سروشت، ھات بە دواى پىروا بە تاك و تەنىيى خوادا كە شتىكى
سروشتىيەو ئادەمى لەسەر ئەۋىيە، ئەفەرمۈي: ﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ئادەمى لە
پىشەۋە ھەريەك ئوممەت بوۋن و ھەموو لەسەر پىروا بە تاك و تەنىيى خوا بە پىي
سروشتەكەيان، ﴿أَخْلَقُوا﴾ ئىنجا لە پاشان دوۋبەرەكى بوۋن و بوۋن بە دوو دەستەو
كۆمەل، لەگەل ئەۋەدا ئىرادەو ويستى خوا داخۋازى بۇ ئەۋە بوۋ كە مۇلەتيان بدات ھەتا
ماۋەى ئاۋبراۋو دىيارى كراۋيان، ۋەك ئەفەرمۈي: ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ ئەگەر
بىرارىك پىش ئەكەۋتايە لەلايەن پەروەردگار تەۋە، بىرارى مۇلەتدان و دواخستنى تۆلەى
گشتى، ئەگەر ئەۋ بىرارە پىش ئەكەۋتايە، ﴿فَقَضَىٰ إِلَيْنَهُنَّ فِيمَا فِيهِنَّ يَخْلَعُونَ﴾ ھوكم و بىرار
ئەدرا لە نىۋانىندا لەۋى كە ئەۋان دوۋبەرەكى بوۋن تىايدا. ھوكم و بىرارى پاست ئەدراۋ
جى بەجى ئەكرا بە تۆلە سزادان و لەئاۋبردنى بى پىرواكان و سەركىشەكان.

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغِيبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ

مِنْ الْمُنْظَرِينَ ﴿٢٠﴾

ٲينجا نه گهر پته وه ستر بي بېرواكان و وتارو كړداري بهديان نه خاتمه وه بهر چاوو نه فېرموي:

﴿وَيَقُولُ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيَّ آيَةٌ مِنْ رَبِّي﴾ نه‌وانه گوئیان و نه‌لین: با بهین‌رایه‌ته خوارمه‌وه بؤ
سهری له‌لایه‌ن پهروردگاریه‌وه به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کی بپونه‌وه‌ری.

ئەو ئەفامانە ئەو ھەموو ئايەت و بەلگە پەروانەى كە خوا ئارەبە خوارەو ھەم قورئانەدا ئەو ھەموو ئىشانە بەلگە ئاشكرائەى كە خوا پەرژو بىلەوى كەردوونەتەو لە ناو ئەو ئاسمان و زەوىيەدا، ئەو ھەموو ھەيان ئەبىنى و ئەبىست، بەوانە تەمى خوارو ملكەچ ئەنەبەون و پەلپەيان ئەگرت و داوى موعجىزەيەكەيان ئەكرە خۇيان ھەلپىزىن بە وىنەى ئەو موعجىزەنەى كە گەل و ئومەتە بىن بىرواكەنى رابردو پەلپەيان پىن ئەگرت و داوايان ئەكرە كە لە پاش بەدى ھىنانيان بىن بىرواكەن لە رىشە ئەھىنران، ئەو ئەفامانە داوى ئەو جۆرە موعجىزەنەيان ئەكرە، چونكە ئەيان ئەزانى و تىنەگەيشتبەون لە سەروشتى ئەم دواترەن پەيامە كەشتىيە ھەتاهەتايە، كە شتىكى ئاشكرائە پەيامى ئاوا نابىن موعجىزەكەى كاتى بىت و ھەر بۆ ئەوانە دەست بەدات كە ئامادەن و ئەبىيەن، پەيامى ھەمىشەى و ھەتاهەتايى ئەبى موعجىزەى ھەمىشەى و ھەتاهەتايى ھەبى وەك ئەم قورئانە كە ھەمىشەىيەو بە ئاسمانى ھىدایەتەو ئەروەشیتەو ھەمىشەو ھەتاهەتايە، ئەگەونجى لەگەل ژىرىداو بۆ ھەموو ئاقەم و چىن و ولاتى بەكارە، بەرامبەر ئەو پەلپە ئاراستەى ئەوان خەوى پەروەردگار فەرمان ئەدا بە پىغەمبەرەكەى (ﷺ) حەوالەى خەوايان بەكات كە ھەر ئەو غەيب و نەھىيەكان ئەزانى، ھەر ئەو دەسەلاتى ھەبە بەسەر ئەو ھەدا ئەو پەلپە ئەوانە بەجى بەھىننى يان بەجىي ئەھىننى، ئەفەرمەى: ﴿نَقُلْ﴾ ئىنجا تەوېش بلى: ﴿إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ غَيْبٌ وَنَهْنَى ھەر بۆ خەوايەو ھەر ئەو ئاگايە بەسەرىداو ھەر بەدەست ئەو، ﴿فَانتَظِرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ كەواتە چاوەڕوانى بەكەن، بەراستى نەيش لەگەل ئەو ھەدا ئەو كەسانەم كە چاوەڕوانى ئەكەن، چاوەڕوانى بەكەن بۆ ئەو ھەدا ئەو ئەھەوى بىكات لەگەل ئەو ئەو ئەو ھەدا، بىگومان ئەم وەلامە لە بارىكەو و ئىشان ئەدات كە ئەوانە مۆلەت ئەدرىن و پەلە ئاكرەى لە سەزادەيان، لە بارىكى تەرەو ھەرەشە ئەگەيەننى ئەو بىن بىروايانە، ھەرچۆننى سەئورى بەندەيى رەون ئەكاتەو و

دووری نه خاتمه له سنووری خوايه تی، نه و تا پیغه مبه رمان (ﷺ) که گه وره ترینی هه مووانه وای نیشان نه دات که له باره ی غه یبه وه هیچی به ده ست نییه، به لکو غه یب هر لای خوايه به ده ست خوايه، له باره ی خه لکیشه وه خاوه نی هیچ کاریکیان نییه، هه موو کاروباریان به ده ست خوايه.

له چهند شوینیکدا باسی غه یبمانکرد به دریزی و گوتمان: غه یب دوو به شه به شیکیان تایبه تییه به خواوه، نه وهش نه مه یه هه هیچ به لکه و نیشانه یه نه بی له سهری، بی گومان مه به ست به م غه یبه لیژدها نه وه به شه تایبه تییه یه، قورنان نه گپرتنه وه له بی پرواگان وه له هیندی سورته دا په لپ گرتیان بو تایه تیک یان چهند تایه تیک به بی دیارییکردن، وه که له سورته دا که داوای تایه تی نادریان کرد، له چهند سورته تیکدا په لپی تایه تی دیاری یان لیوه نه گپرتنه وه، وه که سورته تی «الانعام، الحجر، الانبیاء، العنکبوت، الرعد، الاسراء، الفرقان» لیژدها وه لای دانه وه به و جوړو شیوه ی که بیستمان، له سورته تانه دا به چهند جوړو شیوه یه کی تر وه لای داونه ته وه، هیندیکیان به کورتی و هیندی به دریزی، کورته ی نه وه ی که هاتوه له باره ی نه وه په لپانه ی که گیراون، له دیارییکراو دیاری نه کراو، هیندیکیان نه بن به ته فسیرو پرونکه ره وه بو هیندیکی تریان، بی گومان نه وه ی که خواوه کردووه تی به موعجیزه و به لکه بو دواترین په یامه که ی که قورنانه له چهند باریکه وه موعجیزه یه کی تیرو ته واوه هرکس نه مه ی به س نه بی به راستی بینایی ژیری خوی کویر بووه و چاره سهری نییه، وه که له چهند شوینیکدا باسمانکردوه، به لپی پیغه مبه رمان (ﷺ) چهند موعجیزه ی گه وره گه وره ی پندراوه له وینه ی نه وه موعجیزه ی پیغه مبه رانی پیشوو - سه لای خویان لی بیت -، به لام هیچکام له وانه خوا نه یکردون به نیشانه و به لکه له سهر پیغه مبه ریتیه که ی پیغه مبه رمان (ﷺ)، فرمان نه داوه که به وانه بهر بپرتنه وه له خه لکی، به لکو هرکام له وانه به ره و چاکه یه کی زیاده یه هه خوا له گه لی کردوه له پاش نه وه ی هیندی له و تارو کرداری به دی نه وه بی پروایانه ی نیشاندا، دووباره نه گپرتنه وه بو باسی نادمی هیندی له حال و بارو سروشتیان دهرنه خات له کاتیکدا که له پاش زیان میهره بانی یان له گه ل نه کری،

وَإِذَا أَدَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا
 إِنْ رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ
 بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ

نه فرموی: ﴿وَإِذَا أَدَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ کاتی که بچهرین به خه لکی خوشی و کامرانی و
 تهنردوستی و فراوانی پوزی و میهره بانی له گه ل بکین ﴿مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسَّتْهُمْ﴾ له پاش
 به سهراتیکی زیان و ناخوشی که دوو چاری بووین و لییدابن، نهو خه لکه سپله و ناسوپاسه
 له باتی چار له بهری و ملکه چی، دهست به جیی به پنچه وانه ره فطار نه کن، وه نه فرموی: ﴿إِذَا
 لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا﴾ نیت دهست به جی بو نه وانه پیلان و نیازو قسه ی بهد هیه له نایه ته کانی
 نیمه دا، هه ولدان بو بهرگری کردن لییان، نیت مه بهست بهم نایه تانه قورناییه کان بیث، یان
 نایه ته بوونه وه ریه کان که کاتی خوشی و فراوانی نه هینا له پاش قات و قری و برسیتی نه یان
 نه گوت: سوپاس بو خوا، که نه وه ی بو کردین، به لکو نه یان گوت: نه مه به وه ی فلانه وه
 نه ستیره و بورجه وه پهیدا بوو. هه روه ها هر شتیکی تر بیجگه له میهره بانی و چاکه ی خوا،
 نه م ناده مییه زور سهیره و جیی سهر سوپرمانه، بیجگه له وانه ی که له سهر سروشتی پاک ی
 خویان مابنه وه و پینمونی خویان وهرگرتبی، بیجگه له وانه حال و باریان وایه هر له کاتی
 ته نگاوه دا خویان له بیر و په نای پی نه هینن، که ته نگاوه که نه ما یاخی نه بن و چاکه و بههری
 خویان هر له بیر نامینن، قورنان چه ند نمونه یه کمان بو باس نه کات له و بهد و سپلانه.
 گه له که ی فیرعون نه و هه مو به سهراته به ده یان به سهرات هه رجاری په نایان نه هینا به
 موسا (علیه السلام) به لیینی به هیزیان نه دا به پروا هینان نه گهر خوا نه و سزایان له سهر لابیات،
 به لام کاتی که خوا خوشی نه هینا دهست به جی نه چوونه وه سهر یاخی بوون و
 بی پرواییه کان و نه و چاکه و بههریان له خواوه نه نه ناسی و به هینی شتیکی تریان دانه نا،
 هه روه ها قوره ییش دوو چاری قات و قریه کی سهخت بوون تا مه ترسی له نا و چوون و
 مردنیان کرد، نینجا هاتنه خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ) و لالانه وه به ناوی رهم و خزمایه تییه وه که

نزاڤان بۇ بىكات لاي خوا ئەۋىش نزاڤى كىردو خوايش نزاكەى وەرگىرت و بارانى بۇ باراندن،
 ئىنجا پاشان وەرگەرپانەو شەر پىلان و بى پروايىيەكەى خۇيان. ئەم بارو حالە بەدەشتىكى
 ھەمىشەيىيە لەم ئادەمىيەدا مەگەر بېروا ھىنان بىناپارىزى. ﴿قُل﴾ ئەى پىتقەمبەر بلى بەر
 بى بېروا پىلان گىرپانە ﴿لَئِنَّ اللَّهَ أَسْرَعُ مَكْرًا﴾ خوا چەسپاترە لە ئىۋە لە بارەى نىازى شەرپو
 پىلانەو، واتە خوا دەسەلاتدار ترە بەسەر تەگىر و ھەلوەساندەو پىلانەكانى ئىۋەداو
 تۆلە سەندىن لىيان. ئىۋە ئاگاتان نىيە لەوەى خوا بېرىارى داو و بەسەرى ئىۋەى ئەمىنى،
 پىلان و كىرەو بەدەكانى ئىۋە ئاشكرايە لاي خوا، شتى ئاشكرايش بەگىرى كىردن و لەناو
 بىردىنى زۆر ئاسانە. ھەرچۆنى لاي خوا ئاشكراو ھى چشتى پۆشىدە نىيە، ھەرۋەھا لاي
 نىرراو فروستادەكانى خوايش ئاشكرايە، ئەو ھەتا ئەفەرموى: ﴿إِنَّ رَسُولَنَا يَكْتُمُونَ مَا تَكْتُمُونَ﴾
 بەراستى فروستادەكانان پىلان و فېرۋ فېلەكانتان ئەنوسن، ئەو فروستادانەى كە بىرىتىن لەو
 فرىشتانەى كە ئەو كارەيان پى سپىرراو كەلە زمانى شەرعدا پىيان ئەو ھەترى: (حفظة،
 الكرام، كاتبون) ئىنجا ئايا ئەنوسن ئەو شتىكى پۆشىدەو غەيىبىيەو ئىمە بېرومان پىيى
 ھەيەو چۆنىيەتى ئەو نوسىنە نازانن؟ لە ئايەتى پىشودا باسى سېلەيى و ناسوپاسى
 خەلكى كىرد ئەو پادەى لەپاش گۆرپاندنى ناخۆشى و پزگار كىردن و دەرۋو كىرەو دەست
 بەجى ياخى ئەبنەو، ئىنجا لەم ئايەتەدا ئەو مەبەستە نىشان ئەدات لەۋىنەيەكداو ئەيخاتە
 بەرچاو، ئەفەرموى: ﴿مُرَّ اللَّيْلِ بِسِرِّكَ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ خوا كەسېكە كە ئىۋە ئەگىرئ و ھات و
 چۆتان پى ئەكات لەۋشكى بەرۋ دەريادا. ﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتَ فِي الثَّلَاثِ﴾ ھە پووبدات لە ھىندى
 لەو گىرپانەتان لە دەريادا، بوونتان لە كەشتىدا لەسەر ئەو بارو شىۋەى كە ئەفەرموى:
 ﴿وَجَرَيْنَ يَمِ يَرْجِ طَبَقَ﴾ كەشتىەكان ئەيانگىرپن بەھۋى بايەكى پاك و خاۋىن و ئاسانى و بە
 پىيى مەبەست و ئارەزوو ﴿وَقَرِحُوا بِهَا﴾ دانىشتوانەكانى كەشتىيەكە خۆش حال و كەيف
 خۆش ئەبن پىيى بەھۋى ئەو ئارامى و خۆشەيەو كە ئەزىن تىايدا، لەو كاتە خۆش و پېر
 ئارامەدا ﴿جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ﴾ بىت و با ھەلكات لەو كەشتىيە، يان بىت بەسەر ئەو با نەرم و
 ناسكەدا بايەكى بەتىنى سەخت و بە تەۋرەم ﴿وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ بۇيان بىت لە ھەموو
 شوۋىن و لايەكىانەو شەپۋلى دەرياكە

مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَجَبَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بِغَيِّكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

﴿وَزَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ﴾ و لایان وایهمن که دهوړه دراوړو تیا نه چن، لهو کاته سهخت و سامناکه دا، لهو ناښمیديیده دا ﴿دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ هاوارو نزا نه که نه خوا له کاتیګدا که ټایینه که یان پاک و خاویڼ نه که ن بوی به تاو و ته نیا به من هیچ جوړه هاو به شیک و به من پشست به ستن به لام به هیچ که س بیجګه له خوا به ه موو تګا و تاسیکو و نه لښ: ﴿لَئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ سویند به خوا نه که ر تو ټیمه پزګار بکهیت له م به سرهاته سهخته، بڼ گومان ټیمه ۱۱ پزی بړوا دارو سوپاس که ران ټمین بو تو و چاوله بېری چاکه کانت ټمین و سپله و ناسوپاس ناین بو هیچ چاکه یه کت، ﴿فَلَمَّا أَجَبَهُمْ﴾ ټینجا کاتی پزګار مانګردن لهو ته نګی و سهختییه ﴿إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ ټیتر دهست به چن دهست نه که نه وه به ټیګدان و تاوان و خراپه کاری ۱۱ خاک و ولاتدا به ناهق و به ناږهوا، واته به جوړی خویشیان ټه زانن که ستم و تاوان نه که ن.

به راستی شیوه و ټینه یه کی تیرو ته واوه بو کو مه ل و نمونه یه کی که وړه له ټاده می و له ه موو چرخ و چینګدا، له بهر ټه وه به دوایدا ټم ترساندنه ټه مین و پوی فېرموده ټه کاته ه مووان و نه فېرموی: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ټه ی ټاده مییه تاوانبارو خراپه کاره کان ﴿إِنَّمَا بِغَيِّكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ تاوان و ستم و ناهه قیه که تان له راستیدا هر بو خو تانه، به زیان و درې خو تانه و دهست درې ټییه بو سر نه فسی خو تان، نه که هر بو سر ټه وانه ی که ستم و دهست درې ټییه که یان لی نه که ن، ټه وانه ی که بهو جوړه ستم و تاوان و خراپه کاری نه که ن ټوله و سزاګه ی نه چرن هر له ټیانی دنیا دا پیش ټوله و سزای پوژی دوا یی ﴿مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ له کاتیګدا ټیوه بهر ناهه قی و خراپه کارییه پانه بوړن به خو شی و له زه تی ټم ټیانه نزیکه ټه شتیکی بڼ نرخی دوا یی ها تو وه به زووی، خو شی و له زه ته که تان هر بری ټییه له و شته که م و کورته

له‌ناو بردن و وێران کردنیان به هەر ئافەتی لهو ئافەتانهی که وێران کەرو له‌ناو به‌رن، ﴿نَجَمَلْنَهَا حَصِيدًا﴾ به‌هۆی ئەوه‌وه ئەو پووه‌ک و کشتوکاله‌ بگێڕین وەک دروینه‌ کراوی له‌ پریشه‌ مینراو به‌ جوړی ﴿كَانَ لَمْ تَنْفَ بِالْأَنْسِ﴾ وەک دینێ و له‌وه‌و پیش ئەو کشت و کال و به‌رو میوه‌یه هەر نه‌پوا بی‌ت و نه‌بووبێ له‌و زه‌وییه‌دا ﴿كَذَلِكَ نَقْصِلُ الْأَبْئِلَ لِقَوْرِ يَنْفَكِرُونَ﴾ به‌و جوړو شیوه‌ پوونه‌ باسی ئەکەین به‌ پوونی ئایه‌ته‌کان بر گه‌ل و ده‌سته‌یه‌ک که بیر ئەکەنه‌وه‌و تی ئەفکرین له‌ واته‌و مه‌به‌ست و ئاگادار ئەبن به‌سه‌ر هه‌ق و پاستیدا، دنیا و ژیا و خو‌شی دنیا به‌و جوړه‌ که‌و کورت و له‌ده‌ست دهرچووه‌، ئەو دنیا و ژیا و خو‌شیه‌ی که‌ خه‌لکی نه‌قامی بێ ئاگا پش‌تی پێ ئەبه‌ستن و به‌ گرنگ و مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی دانه‌نێ و شه‌یتان بانگی بو‌ ئەوه‌ ئەکات ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ الْأَلْخِ﴾ خواش بانگ ئەکات بو‌ مال و نیشتمانی ئارامی و ناشتی و بێ باکی، له‌ هەر ناخو‌شی و ناره‌حه‌تی، پاک و خاوین له‌ هەر جوړه‌ که‌و کوپی و ئافه‌تی ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ هه‌رکەس بیهوێ پێنموونی ئەکات بو‌ پێگه‌ی پاست و ئەیه‌گه‌یه‌نێ پێی. ئای هاوار بو‌ جیاوازی و دوری ئەو دوو مال و نیشتمانه‌. مال و نیشتمانی که‌ له‌ کاتیکی که‌مدا له‌ناو ئەچێ و نیشانه‌و دروشمیشی نه‌مێنێ و شه‌یتان بانگی بو‌ ئەکات، مال و نیشتمانیکی بێ وینه‌ که‌ خوا بانگی به‌نده‌کانی بو‌ ئەکات!! له‌باره‌ی ئەو وینه‌و چه‌ڕۆکه‌و مه‌به‌ست پێی چه‌ند شتی گوتراوه‌و به‌ چه‌ند جوړێک دامه‌زراو و به‌هێز تره‌، خوا خۆی باش ئەزانی.

ئینجا له‌م ئایه‌تی (٢٦) وه‌و تا ئایه‌تی (٧٠) یه‌ک مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی نیشان ئەدات و به‌هێزو دامه‌زراوی ئەکات له‌ دل و دهرووندا: ئەوه‌ش بریتیه‌ له‌ پێ پرینه‌وه‌و به‌ره‌نگار وه‌ستانی سروشتی ئاده‌می به‌ چه‌ند پابه‌رو به‌لگه‌و نیشانه‌ی تاک و ته‌نیاپی خوا و پاستی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و به‌روای ته‌واو و به‌هێز به‌ پوژی دواپی و داد و دادپه‌روه‌ری له‌و پوژده‌دا. ئەم ئایه‌تانه‌دا له‌ چه‌ند بار و پوویه‌که‌وه‌و به‌ چه‌ند جوړو شیوه‌یه‌ک ده‌ستکاری دل و دهروون ئەکات و دای ئەچله‌کێنێ، به‌ جوړی هەر سروشتی هێزی و ه‌رگرتنی ساغ بی‌ت خۆی پێ ناگێڕێ و ناتوانی گوی پابه‌ل نه‌بێ. وەک بۆمان دهرئه‌که‌وێ له‌کاتی ته‌فسیر کردنه‌وه‌یان و بیر لێکردنه‌وه‌یان...

بهراستی بئېرواکان مافي خوځيان بوو که شهونده نه ترسان له کارکردنی هم قورئان
لښيان و له ټيکدانی کوږو کوځمليان، له بهر شهوه به هموو هيږو هوليان نه دا که دوو
که ونهوه له قورئانه و گوځي لي نه گرن!

له نايه تي (۲۵) دا بانگي بنده گاني کرد بو بههشت، ټينجا شهوا له دوو نايه ته دا باسي
ياساي ټوله و پاداشت نه کات بو شهوانه ي نايه ن بهدم بانگ کرده که ي خواوه و شهوانه ي که
دين. شه فرموي: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ بو شهوانه ي که له دنيا دا کرده وي چا کيان
کرده و هلساون پي به پي فرماني خوا، بو شهوانه هيه جهزا و پاداشتي زور چاک و
شيرين و زياتره له کرده و که ي خوځيان، لاي خواروي به دهقات و هک له حهديسي صه حيدا
هاتوه، بويان هيه زياته له و پاداشتهش که برتييه له سهرنجدان و بينيني زاتي پاکی
بئ هواتاي خوا که هيچ پاداشت و خوشي و له زه تيکي پئ ناگات و هيچ چاکه و بهره يه ک
هواتاي ناگات، خوا به ميهره باني خوځي بئ به شمان نه کات لي، ته فسيري هم نايه ته زياته يه
به وه هاتوه له (شهو به کري صديق و علي و ټين و عباس و ټين و مه سعود و شهو موسا) و
که سانتيکي تروه، له حهديسي شدا هاتوه له پړوايه تي (شه حه دو موسليم و ترمزي و ټين و
ماجه) و چند که سانتيکي تريش، هيڼدي شه فرموي: مه بهست به (حسني) چاکترو شيرين تر
له کرده و که يانه، مه بهست به (زياده) چند قات و بهرام بهر کرده و پاداشته له يک به ده
تا هر نه ندازو هر چند خوا خوځي مهيلي هيه، بيچکه له دوو ته فسيره به چند جوړيکي
تريش ته فسير کړاوه شه، هيڼدي شه فرموي: هيچ بهرگري که ريك نيه که خواي ميهره بان
منهت بني به سر هيڼدي له بنده کانيدا به وه هموو پاداشته که زيادن له چووني بههشت و
بهره يه کي ترن، له سر هم راه ته فسيري (حسني) نه کړي ته وه به بههشت و (زياده) که ش
شهوانه يه که گوتمان.

وَلَا يَرَهُمْ قَدَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا
السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَبْسُلُهَا وَيَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا
مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا

السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَمْشِلُهَا وَيَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ كَأَنَّمَا أَغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا

مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا

ٺهڻو خوا پيداوانه وهڪ ٺهڪن بهو پايه و پله بهرزه، پڙگارن له ٺارهه ٿيهڪاني پوڙي
 دوايي، له به سهرهاته سهختهڪاني وهستاني ٺهڻو پوڙه پيش برينهوهي ڪاري خهڪي، وهڪ له
 فهرموديهوه وهرئهگيري ﴿لَا يَزَالُ يُجَاهِدُ فِتْرًا وَلَا ذِلَّةً﴾ پووو دهم و چاويان ڊاگير ٺاڪات و
 دايان ٺاپوڻشي هيچ رهشي و تهم و تاريڪي و پيسوايي و سهر شوڙپييهه كه دووچاري
 بي برواڪان ٺهبي لهو پوڙه سهختهدا وهڪ دهرئهكهوي لهباسي دهستهي ترڊا كهله ٺايهتي
 داهاتودا باسي ديٽ، دهي پڙگار بوون لهوانه بههره و چاڪهيهڪي زور گهرهتره ﴿وَلَيْتَكَ
 أَحْسَبُ الْبَنَاتِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ٺهوانهي كه داراي ٺهڻو سيفهت و بههره يانهن كه باسڪران هاوپڙي
 جوي نه بووهوي بهههشتن و خاوهني بهههشتن، ٺهوانه لهو بهههشتهدا نيسته جيئن به
 هميشهيي و ههتا ههتايه. ﴿وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ٺهوانهي كه بهمهيل و ٺارهزووي خويان
 بي بروايي و گوناوهو ڪرده و بهدهڪانيان ڪردهوه ٺهمانه چوار ٽوله و بهسهرهاتيان ٻو باس ٺهڪات:

۱- ﴿حِزَّاءَ سَيِّئَةٍ يَنْهَاهَا﴾ تۆلهی هر کارو کردهوی به‌دیان به ئەندازو وینهی کارو کردهو به‌دهکه‌یانە و به‌پئی دادو کاردروستی هیچی لی زیاد ناکرئ، نه‌ك وه‌ك چاکان و ده‌سته‌ی پیشوو که به‌پئی به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوا پاداشتی زیاده‌ی هیه‌ به‌بۆ کارو کردهو چاکه‌کانیان، پاکی و بیگهردی بۆ په‌روه‌ردگاری میهره‌بان.

۲- ﴿وَنَزَعْنَهُمْ ذُلَّهُمْ﴾ پرسوایی و بنی نابروویی به تین داگیران نه کات و سوار باریان نه بنی دلتهنگ و نارامیان نه کات.

۲- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلرَّجَالِ مِنْ قَبْلُ ۖ كَانُوا هُمْ أَضَلَّ السُّبُلِ﴾ نىيە بۇيان ھىچ پەنا دەرىڭ لە خەشم سزاي خوا، يان نىيە بۇ ئەوالە لەلايەن خواو ھىچ پەنا دەرىڭ لە كردهوى چاك و لەتكاكارو لىيىون كە ئەمانە ھەن بۇ چاكان بە ئىزن و رەوادانى خوا.

۴- ﴿كَلِمَاتُ أَغْنِيَتْ وَجُوهُهُمْ قَطَعَا مِنَ اللَّيْلِ مَظْلِمًا﴾ نه وانه به جوړيكن له پروو په شيدا وهك دهمو پوويان داپوشرابي به چنه د پارچه و په ردهيك له شو له كاتيكد شوه زهنگو تاريك بيت،

أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ
وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾

﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئەوانەى كە باسکران بە خۆیان و سیفەت و نیشانەکانیانەو، ئەوانە هاوێنى ئەبوو وەو خاوەنى ئاگر، ئەوانە هەمیشەیین لەو ئاگرەو هەبى پراوە. خوا بە مێهرەبانى خۆى بمانپاریژى و پەنامان بدات، آمین. ئەوانە لە دنیا بە تەمای هاوبەشى و تەکاڕ بوون و کە پەنایان بدەن و فریایان بکەن، چا ئەوا هەر لە دنیا دا ئا ئومیدیان ئەکات و ئەدا بە بەنوکەى دایاندا، بە هەوالدان و بەگێڕانەو هى داستان و بەسەر هاتى ئەو پۆژەیان، ئەفەرموى: ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ باسى بکە ئەى پێغه مېر بۆ هەردوو دەستە، باسى پووداوى ئەو پۆژەى کە ئێمە ئەوانە زیندوو ئەکەینەو و هەموو کۆ ئەکەینەو پێکەو ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ لەپاش وەستانى زۆر دورو درێژو هیچ قسەیه کيان لەگەڵ ناکرێ، ئینجا ئەلێن بەوانەى کە هاوبەشیان بپاردا بۆمان لە دنیا دا ﴿مَكَانَكُمْ﴾ جێگە و شوێنى خۆتاندا پارهستن و لێى ئەترازین ئەبێن چیتان دەر بارە ئەکرێ، بوەستن ﴿أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ﴾ ئێو و هاوبەشە کانتان، واتە ئەوانەى کە لە دنیا دا گێرا بووتان بە هاوبەشى خوا و ئەتاپەرستن، بۆ ئەو حوکم و پریار دەر ئەکەین لە ئیوانیاندا لە بارەى پەرستنیان بۆیان، لە بارەى وت و وێژیان لەگەڵ یە کتر ﴿فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ﴾ ئینجا جیاوازی ئەخەینە ئیوانیان و جیا چان ئەکەینەو لە یە کتر وەك بار وایە کە داواچییان ئەکرێنەو لە یە کتر. لەو کاتە دا هاوبەش پەواداران قسە ناکەن، بە لکو هاوبەشە کان ئەکەونە قسە و گفت و گو بۆ ئەو هى خۆیان بەرى بکەن لەو تاوانە کە و رەیه وەك ئەفەرموى: ﴿وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ﴾ هاوبەش پەوا دراوە کان ئەلێن: ﴿مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ﴾ ئێو ئەمەتان نە پەرستوو ﴿فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ ئینجا بەسە خوا بە شایەت و حەکەم لە ئیوان ئێمە و ئێو دا و ئاگا و زانایە بە حال و بارى ئێمە و ئێو ﴿إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ﴾ بە راستى و بى گومان ئێمە بى ئاگا بووین لە پەرستنى ئێو بۆمان. ئەمانە ئەو هاوبەشە بوون کە ئەمان لە دنیا دا ئەیان پەرستن، ئەمانە بى هیزو ئەیانەو ی پزگار بێن لە گونا هێك کە بە شدار ئەبوون تیا دا!

هٰذَا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾
 قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ

﴿هٰذَا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ﴾ لهو شويته سهخت و سامناکي پوژی دواييدا هموو

نهفس و هموو کهسيک برودار بووي يان بن برودا تاقي نهکاتهوه و پوی دهرنهکهوی هر

کردهوهیه که پیشی خست و هلسا پیی لهدنیدا، هر سرههجام بهروبوویک کهله

کردهوهکانیهوه پیدابوو نهبن، بهمه ی پاداشت و تۆله ی کردهوهکانی نهبینی، لهویدا

دهرنهکهوی که تهنیا خویهک هیه و بیجکه لهو هموو ناهق و بیترخه و بهتاله، وهک

نهفهرموی: ﴿رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ﴾ هموو نهگیرنرینهوه بۆلای حوکم و بریاری خوا که

هیچ حوکم و بریاریکی تر نییه، نهگیرنرینهوه بۆ پاداشت و تۆله ی خوا، نهگیرنرینهوه به

ناچار کردنیان بهداننان به خوی تاک و تهنیدا لهپاش نهوهی له دنیدا شتی تریان

نهپهرست ﴿ضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ ون نهبن لییان و نامیننی هرچی له دنیدا ناهق

ههلبهستیان نهکرد له هموو لاف و بۆچوون و بت و پهراوهکانیان.

نینجا بهجۆرو شیوهیهکی تر پابهرو بهلکه نهمیننی لهسر تاک و تهنیایی خوا، له پاش

نهوهی که گهردش و خولانهوهیهکی کرد به دل و دهریون له پوژی دواييدا، لهو پۆژهدا

ناشکرا نهبن که هر خوا خویه، سهرنجیان پانهکیشتی و گهردش و خولانهوهیان پی نهکات

لهو بارو حالتهی که تییدا نهژین، له نهفسی خویندا که ناسراوه لای خوینان، لهو هموو

بینراو و چهشمهندازهی که خوینان نهیانبینن له ژیاندا، بهلکو داننانی خوینان بهوهی نهو

هموو شته به فرمانی خویه و دروستکرای خوان، نهفهرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغهمبر بلی

بهو هاوبهش پهوا دمرانه: ﴿مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ نایا کئی پوژی نیوه نهوات له

ناسمان و لهزهوییهوه له ناسمانهوه بهباران و هر هیزو وزهیهکی تر که خوی نهزانی

له زموږ يوه بهر هموو پوهه و سه زهوات و دانه ويله كه وان به بهر چاره وه؟ ﴿أَمَّنْ بِكَ أَلْسَنَ
وَالْأَبْصَرَ﴾ وازيښتن له پوږي نهى تايا كئى خاوهن و دسه لاتداره به سر دروستكردنى گوئى و
چاره كان و پيكيه ناني هيږى بيست و بينين و هوښ و زانين و لهو نه دمانه داو خستنيانه
كارو فرمانيان و له كار خستنيان؟ هم نه دازه به بهر هموو چين و تاقميك زانان و پيى و
به بهر بؤ ناراسته كردنى هم پرسياره، هه تا بيت خلكى زاناو شاره زا تر نه بن له نايابى و نه
هموو ورده كاريه كه كراوه لهم جيهازو كوڼه دمانه دا، هر كام له مانه به ته نيا جيهانيكه و
هموو كه س سرگردان و سه رسام نه كات و نه بئى هر بلئى: هر پروهردگار خاوهن و
داهينه رو خواى هم مووه، به راستى زور جيگه سى سر سوږمانه كه خلكى به بئى هوښانه نه
هموو شته ايا بانه نه بينين و تپيه نه كهن به لاياندا، كه چى دهستكردئى لهم دهستكرده
تازانه ناده مى نه بينين به جاري شيت و شهيدا نه بن، وه هر نه مانه بينين و كه پرو كوږ بن
له ناستى دروستكراوه كاني خوادا، له گهل نه وده دهستكرده كاني بهنده هر هيچ نين له چاو
دروستكراوه كاني خوادا!

﴿وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ كئى زيندوو له مردو دهرنه مينئى و مردو له
زيندوو! به پيى زانين و بؤچوونى خلكى لهو كاته دا زيندوو بريتي بوو له هر شتى كه
كه شه بكات يان بزوتنه وى هبئى و بچولئى، مردو هر شتيكه كه هيچكام لهو دوو
نيشانه نهن، كه واته واټا و مبهست به پرسياره كه دهرنه كه وئى له دهرچوونى گياو
درخت له ناوكه و دانه ويله، دهرچوونى بچوو له هيلكه و هيلكه له بچوو، هر ودها هموو
نهو شتانه نى له نه بينرئى، نه وديان به لاوه شتيكى ناياب و سر سوږمينه، له راستيشدا
وايه ته نانت پاش نه ودهش كه زانراوه نهو ناوكه و هيلكه و دانه ويله ش هر زيندوون، به وئى
نهو گيانه شاراوو نهو ناده ميه بؤ گيان، چونكه راستى شارنده وى گيان بهر هموو
نيشانه و دروشمه و شته تايبه تيبانه نى كه خوا دايناون لهو ناوكه و تومه و هيلكانه دا، ئيجگار
ناياب و جيگاى سر سوږمانه!! به راستى وهستان و بيركردنه و هيك لهو دانه ويله و ناوكه و

تۆمەيەكە ئەو ھەموو گيا ۱ درەختەي لى ۱ دەرئەچى، يان ئەو ھىلكە بېچوو ئادەمى لى ۱
 درئەچى، بەسە بۇ بەخت كىرنى گيان و ژيان لەيىركىرنەو ۱ كەوتنە دلە لەرزە ۱ ناستى ئەو
 كارو كىرەوانەي خوا، ئايا درەختە خورما يان كۆيىزەكە بەو ھەموو گەورەيىيە بە ھەموو
 ساق و پەلو گەلاو پەگ و پىشەو بەرو تام و بۆن و پەنگەكەيدا چۆن و لە كۆيدا شاراوەتەو
 لەناو ئەو ناوكە بچووكەدا، چۆن ھەركام لەوانە جوئ بوو ۱ دامەزرا لە جىگە و شوئىنى
 تايبەتى ديارىيىكراوى خۇيدا؟ ۱ ھەر ھەم شىئىكى تىرى بە مردوو زانراو كە دەرديت لە
 زىندوو يان بە زىندوو زانراو كە دەر دىت لە مردوو!

ئەم ئادەمىيە ئايابە سەر سۈپھىنەرە بەو ھەموو كەرەسە و ھىزو وزەو پەنگ و شىو ۱
 نىشانەو دروشمى باوك و دايك و بەرە بابەو ۱ ھتد، ئەو ھەموو لە كۆي و چۆن شارايەو ۱
 لەناو ئەو گەرادا و چۆن جوئ بوونەو ۱ ھەر شىئى بۇ شوئىنى تايبەتى و ديارىيى كراوى
 خۇيان!! بى گومان كۆبوونەو ۱ ئەو ھەموو لەو ناوكە و دانەوئەو گەرادا و جوئ
 بوونەو ۱ يان و يەك گىرتنى ھەر بەش و پارچە و كۆئەندامىك و دامەزرايان ھەر كام لە شوئىنى
 خۇياندا، ھىچ جۆرە ھۆو ھەراھەم ھىنەريان نىيە بىجگە لە دەسلەت و تەگىرى خواي
 پەرومردگار. ھەتا بىت خەلكى بۇيان درەئەكەوئ و دەرى ئەخەن شتە نەئىيەكانى مردن و
 گيان، دەرھىنانى مردو لەزىندوو و زىندوو لە مردوو، ۱ ھەرگەپانى چەند كەرەسە لە چەند
 قۇئاغىكدا بۇ لاي مردن يان زىندووئى، كۆپانى خۇراك كە بە كولان و ئاگر ئەمرى، گەپانى بە
 خويئىكى زىندوو لە لەشىكى زىندوودا، ۱ ھەرگىپانى ئەو خويئە بەو پىسيانەي كە ئەمرن
 بەھۆي سوتاندنianeو، بەپاستى شىئىكى سەر سۈپھىنەرن ۱ تا بىت زياتر جىگاي
 سەر سۈپھانن، ھەتا زياتر بزانرئىن، گيان و زىندووئى بەپاستى شىئىكى نەزانراو
 نەناسراون ۱ ھەر قسەو باسىكى لى ۱ بىكرى سەرى لە ھىچەو ۱ دەرئەچى و ناگونجى بوونى
 شتى وا بەبى بوونى خوايەك كە بەخشندە بىت بۇي!

وَمَنْ يُدْبِرِ الْأُمُورَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٧﴾ فَلِكُلِّكُمْ اللَّهُ رَكْبٌ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ

﴿وَمَنْ يُدْبِرِ الْأُمُورَ﴾ نیا کنی ته گبیری کاروباری نهم هه موو شته نهکات که گوتران و هر شتیکی تر لهم بوونه وهره و لهم نانه مییه دا؟ نایا کنی ته گبیری نهم هه موو نه سستیرو و مانگو و خوړو زهوییه نهکات بهم جوړو شیوهیه که نهم هه موو ورده کاریه ی تیدا کراوه و هه موو ژیرییه که سرگردان و سرسام نهکات؟ نایا کنی ته گبیری بزوتنه وهی ژیان نهکات که بهرنگای دیاریس کراوی خویدا نهروات بهی گۆپان و هله و دواوهر؟ نایا کنی؟ نایا کنی؟

نهم پرسیارانه ی که له نایه ته که دا ناپاسته کران هیچ وه لایمکیان نییه و پرسیار

لیکراوان هیچ چاره یان نییه نه بی هر نهمه بلنن که نه فهرموئ: ﴿فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ﴾ بی گومان

نه وانه نه لنن: خواجه که ناوی ﴿الله﴾ یه، چونکه ناشکرایه نهم پرسیار لیکراوانه همن، دهی

بوونه که یان ناگونجی له خوړه و به رنکهوت بیټ، که واته هر نه بی بلنن: خوا فراهه می

هیناوه، بیجکه له وهش نهم هاو بهش په واده رانه دانیان نه نا به بوونی خوا دا، دانیان نه نا

به وهی دهستی قودرته ی خوا له کار دایه لهم بوونه وهره دا، به لام تیگچوون و شیوازی

سروشتیان هو ی نه وه بوو که له گهل نهم دانانه دا هاو بهشیان بو په واهه و نهم

هاو بهشانه یان نه په رست، هرچون شوینی شریعت و بهرنامه یه که کهوتن که نیزنی له سره

نه بوو ﴿فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ که واته نهی پیغمبر بلنن به وانه: دهی نایا نیوه خوټان نا پارینن له

خه شم و توله و سزای خوا به هو ی هاو بهش په واده و په رستنیان له گهل نه وه دا خاوه نی هیچ

شتیک نین ته نها خوا خاوه و داهینه ره بو نه وانه و بو هه موو شتی که لهم بوونه وهره دا؟

﴿فَلِكُلِّكُمْ اللَّهُ رَكْبٌ﴾ که واته نهم خوا ی که ناوی ﴿الله﴾ یه و نیوه نه لنن: نهم پرسیار

لیکراوانه به دهست نه وه و نهم نه یانکات، که واته نهم خوا که ناوی ﴿الله﴾ یه و خاوه و

کار به دهست و په رومردگاری نیوهیه که راسته و هیه خو ی به خو ی، دهی که هر نهم

خاوه و کار به دهست بیټ نهم به رستری و شایسته بیټ بو په رستن ﴿فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا

الضَّلَالُ﴾ دهی نایا له پاش هق و راست هیچ هیه بیجکه له گومرای و به تال؟ واته نه خیر،

چونکه هق و راست هه ریه که درو پیچ هوانه ی ناب و ناگونجی راست بیټ،

فَأَن تَصْرُفُوتَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَن تَوْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾

﴿فَأَن تَصْرُفُوتَ﴾ دهی ثایا چۆن ئیوه لاداون له هه قهوه بۆ به تال و له پێنموونییهوه بۆ گومپایی؟ واته لادانو وهرگه پانه که تان جیگای بیزارى لینه بربرین و سهر سوپمانه ﴿كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا﴾ به وینهى ئهو لادانه له ئایین و بیروباوه پراست و پوونه که که هاوبهش په واده رهکان دانى پێداشته نین هه ئه ناسن به بهرهم و داخوازه کهى، به وینهى ئهوه بریارو باوى په وهردگارت دامه زراو جیگسریوو له سهر ئهوانه. یان هه ره شه کهى له سهر ئهوانه که دهرچوون له سنوورى بهروا دامه زراون له بێ بهرواییدا ﴿أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بریارو حوکمی خوایش ئه مهیه که ئهوانه بهروا ناهین، خۆیان به مهیل و ههلبێژاردن و خواهیشى خۆیان بێ بهروایى هه لئه بێژین خوایش بریارى له سهر ئهوات، نهک مه بهست ئه مهیه زۆریان پێ ئه هینى و ناچا ئه کرین. ئینجا هیندیكى تر له بهرهمى دهسه لاتی خوا ئه خاته بهرچاو که هاوبهش په واده رهکان هیچ به شیکیان نییه تیایدا، ئه فهرموى: ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ ئه ی پێغه مبه ر بلێ بهوانه: ئایا ههیه له ناو هاوبهش په واده ره کانتاندا که سێک که له یه که مجاره وه دهست بکات به دروستکردن و شت دروست بکات ئینجا له پاش نه مان و مردن دووباره ی بکاته وه؟ ئه ی هاوبهش په واده ره نه هه رچهند بهروایان به دووباره کردنه وه نه بوو، به لام له بهر ئه وه ی به لگه و پابه رو نیشانه ی پوون و په وان زۆر گوێ نادری به بێ بهرواییه که یان و وه که بهروایان هه بێ پێی وایه ﴿قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ بلێ: خوا له یه که مجاره وه شت دروست ئه کات و ئینجا له پاش مردن و نه مان دووباره ی ئه کاته وه ﴿فَأَن تَوْفَكُونَ﴾ که واته ئایا چۆن ئیوه لاداون له بهروا به ی شته پراسته که سروشت و ژیری و بیر ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾ بلێ پێیان: ئایا له ناو هاوبهش په واده ره کانتاندا ههیه

كەسەك كە پۈنمۈنى بىكەت بۇلاي ھەق ئايىنى راست و بەرنامەى راست، بەم رەنگە نامە و
 فروستادە بىئىرى و شەرىعت و ياسا دابنى و شەرىعت دىارىى بىكەت و بىرسىنى و تەمى بىكەت
 بۇلاي خىرو خۇگرتنەو لە خراپە، ئايەت و رابەرەكانى دەروون و بوونەوەر پوون بىكەتەو،
 دلى بى ئاگا بىدارىكەتەو، ھەست و ھۇشە لەكار كەوتووەكان بىخاتەو ئىش و كار، ھەك
 ئەبىنن لە لاىەن خواو ھەم فروستادە و ئەم قورئان ھاتووە بۇتان بۇ پۈنمۈنى و خستەنە
 سەر پۈگەتان؟ ئەوانە ھەرچەند بېرويان نەبو بەمانە، بەلام لە راستىدا شتەكە حازرو بىزو
 نامادىە لە پىش دەمىاندا، كەواتە با فروستادەكەى (ﷺ) بۇيان باس بىكەت بەروونى و بىدات
 بەناوچاوياندا، ھەك دەست نىشان ئەكەت كە ئەفەرموى: ﴿يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ پىيان بلى: ﴿اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ﴾
 خوايەكە ناوى (ﷻ) يە پۈنمۈنى ئەكەت بۇ ئەو ھەق و راستىيە و بۇ ئەو ئايىن و پۈگە راستە
 ﴿فَنَنْهَيْتُ إِلَى الْحَقِّ أَهْلَ أَنْ يُنَجَّ﴾ ئايا كەسەك كە پۈنمۈنى بىكەت بۇ ھەق شايانتر و
 شايستەترە بەو ھى پەپرەوى بىكرى ﴿مَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدَى﴾ يان كەسەك كە پۈنمۈنى
 ھەرنەگىرى و پۈگەى راست ناداتە بەر مەگەر پۈنمۈنى بىكرى؟ ھەلامى ئەم پىرسىارە شتىكى
 ئاشكرايە و ھىچكەس پۈگەى نىيە ھەستان و دەمە پىچەى تىدا بىكەت، ھەموو كەس ئەزانى
 كە ھەرچى پەرسىتراوكان ھەيە بىجگە لە خوا، تەنەنەت فرىشتە و عىسائىش ئەگەر خوا
 پۈنمۈنىان ئەكەت پۈگەى راست نادەنە بەرو خۇيان بە خۇيان ئاكەونە سەر پۈگەى راست
 ﴿يَا لَكُم﴾ دەى ئايا چىيە بۇ ئىو ھى پوويىداو بۇتان و چىتانە كەوا بۇچوون و بىروباو ھى
 ئاوا ئاپاست و بەدو پووچقان ھەيە، واتە ئەو ھى كە ئىو ھى لەسەرن ماىەى سەرسوپمانە ئايا
 چۇن ئىو ئەو بىتانە ئەپەرسىتن كە دەستەپاچەن و ھىچ شتىكىيان بە دەست نىيە و ئەوانە
 ئەكەن بە ھاوبەشى خواى پەروەردگار كە ھەموو شت بەدەست ئەو ھى مولكى ئەو ھى
 داھىنراوى ئەو ھى؟ ﴿كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ ئايا ئىو چۇن بىرئار ئەدەن بەرەوادانى پەرسىتنى ئەوانە و
 گىپرائىيان بە واىستە بۇلاى خوا؟ لەپاش ئەو ھى لى بوويەو لە پىرسىارو ھەلامەكانىيان، ئەو
 ھەلامەنى كەئىرىى و زانن پىوئىستىيان ئەكەت، ئىنجا بەدواى ئەوانەدا بارو خالىيان پوون
 ئەكەتەو لەبارەى بىروباو ھى بىرئارىانەو كەبە بى بەنگە و پىشت گىرن لەوانەداو دۇ بە
 گومان و ئارەزووى نەفس ئەجوولنەو،

وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

نه فهرموی: ﴿وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا﴾ زۆریه‌ی ئەوانه له عه قیده و بیروباوه‌رو قسه و گفتوگۆکانیاندا شوینی هیچکس ناکه‌ون بێجگه له جۆره گومانیکه پوون که بنه‌په‌تی له‌سه‌ر خه‌یال و بۆچوونیکه نا‌په‌وایه به‌بێ هیچ زانین و تیگه‌یشنیك، نه‌فهرموی: زۆریه‌ی ئەوانه، چونکه هه‌موویان به‌وجۆره نه‌بوون، به‌ئکو هیندیکیان ئەیانزانی که ئەو جۆره بۆچوون و بیرو باوه‌رانه نا‌راست و پرپووچ، ئەوه‌ی که خوا ناردی راسته، به‌لام له‌به‌ر مل هوپی و سه‌کیشی ملیان که‌چ نه‌ئکه‌ردو شوینی هه‌ق نه‌ئکه‌وتن، ئینجا حوکم و پریری خوا باس ئەکات له‌باره‌ی ئەو جۆره گومانانه‌وه، نه‌فهرموی: ﴿إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ گومان هیچ جۆره سوودی بێ‌پێویستی‌ه‌ک نادات به‌ خاوه‌نه‌که‌ی له‌باره‌ی هه‌ق و له‌باتی هه‌قدا له‌و شوینانه‌دا که پێویستی نه‌زانین دامه‌زراوی راست و په‌وا وه‌ک مه‌سه‌له‌ی عه‌قیده، نه‌ک مه‌سه‌له‌ی کار و کرده‌وه له - میهره‌بانی خوادا- گومان له‌ زۆریاندا، به‌لام مه‌سه‌له‌ی عه‌قیده پێویسته به‌زانین بێ‌گومان تیرو ته‌واو که زۆریه‌ی ئەوانه بێ‌به‌شن له‌وه‌دا به‌ گومانیکه لاوازو شوین که‌وتنیکه کوێرانه‌ی باو باپیر هه‌له‌سه‌ن به‌کار و کرده‌وه‌ی ئاین و باوه‌رکه‌یان. له‌سه‌ر ئەوه‌ دائه‌مه‌زین، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ به‌راستی خوا به‌ ئه‌وپه‌ری پاده‌ زانا و ئاگایه به‌ هه‌موو کار و کرده‌وه‌یه‌ک که ئەوانه ئه‌یکه‌ن، به‌م فهرموده‌یه هه‌ره‌شه‌یه‌کی سامناک ئاراسته‌ی ئەو که‌سانه ئەکات که هه‌له‌سه‌ن به‌کرداری ناشه‌ری و ناشیرین و شوینی نا‌راست و نا‌په‌وا ئه‌که‌ون.

ئینجا گه‌ردشیکی تر ئەکات به‌دل و ده‌روون له‌باره‌ی قورئانه‌وه:

یه‌که‌م: ده‌ست نه‌دان و نه‌گونجانی بۆ ئەوه‌ی ده‌ست هه‌لبه‌ست بێت، به‌ر ئه‌په‌رێته‌وه له بێ‌پروایان که بتوانن سو‌ره‌تی‌ک به‌وێنه‌ی قورئان ب‌لێن، له‌که‌داریان ئەکات به‌مه‌ی به‌بێ بیر کرده‌وه به‌په‌له‌ بریار ئه‌ده‌ن به‌ بێ‌زانین و لێ‌کۆلینه‌وه.

دووه‌م: له‌باره‌ی بارو حاالی ئەوانه به‌رامبه‌ر قورئان و به‌هێزکردن و دامه‌زاندنی

پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سه‌ر پێگه‌ راسته‌که‌ی خۆی و گوێی نه‌بی له‌ هه‌لوێستی بێ‌پروایان.

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ

نينجا باسه که دوايي شهيني به ناثوميدکردن له دهستهي گومراکان و دهست نيشان کردن به دوا پوژي سخت و بهديان ستميان له خويان کردوه دهفهرموي: ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نهبووه نهگونجاوه و کاری قورنان نهوه نهبووه و نيبه که دهست ههلبهست بيت بهدم خواوه و لهلايهن بيچگه له خواوه هاتبی، چونکه تهنه دهسهلاتيك که دهسهلاتي بنسنووري خوايه نهتواني نامهيهکی و ابني بنيري که و ابني بهر بپرتهوه له ههموو کهس که بتواني وينه ييني، بهلکو دهسورهتي، بهلکو وينه ي کورت ترين سورهتي ييني، تهنه قودرهتيك نهتواني که دهوري ههموو شتي دابني بهزانيو به توانين، لههموو پيش و رابردو، چ نيسست و داهاتوو، چ ناشکراو پوشيده و نهيني، تهنه توانين و دهسهلاتيك نهتواني که بهرنامهيهکی ناوا دابني که پاک و بيگردد بن له ههموو کهم و کوپي و ناتواوي و هر جوړه نيشانهي نهزاني و دهسته پاچهي، کهواته مهسهله هر نهه نيبه که بگوتري: دهست ههلبهست نهکراوه، بهلکو مهسهله که گهروه و گرنگ تره لهوه، نهوش نههيه که هيناني لهلايهن خواوه نهبن نهگونجاوه و ناگونجي و له سنووري دهسهلات و توانيني بيچگه له خوادا نيبه، ﴿وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ بهلکو پوون کهروه و بهراست گيږو دهر خهري راستي نهوهي که له پيش نههدا هاتوه له سروش و شريعهتهکاني خوا، بهلکو نهگهر نهه نامه موعيزه نههاتايه کهس ههوال و بهسهرهاتي سروش و نامهکاني تري بهريک و راستي نههزاني، يان مهبهست نههويه: نهه قورثانه هاتوه بو راست گيږان و بهروا پيکودني سروش و نامهکاني تري خوا کهله پيش نههدا هاتوون، ههروهه به ههردو جوړ تهفسير نهکريتهوه ﴿وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ﴾ لهسر باري يهکه: بهلکو نهه قورثانه پوون کهروه ي نامه ي خوايه فروستادهکان هينايان لهلايهن خواوه که ههموو يهکن و يهک نامه له مهبهست و نهسل و بناغهدا، پوونکردهوه و باسيان به پووني و دريژي جياوازه، لهسر باري دوهم نهه قورثانه هينرايه خواره له بهر پوونکردهوي نامه ي خوا.

لەسەر باری یەكەم مەبەست بەراست گیر باوەر پێئێنانه بە نامە پێشوووەکان لە
 مەقیدە بانگکردن بۆلای خێرو ئەو کارو کردوووە پەموشتانەئێ گە دەست نادن بۆ گۆپان و
 ھەمیشەیین، ھەروەھا بانگ کردن بۆ خۆپاریزیی لە ھەر کارو کردوووەیەك گە دەست نادن بۆ
 وەرگرتن و پەوادان لە هیچ کات و چەرخێکدا وەك کوشتن و دزی، ئەم قورئانە پوون
 کردنەوێە بۆ نامەئێ خوائێ گە فەرمان دراوە نووسینی دراوە نووسینی بۆ پێنموونی کردن بۆ
 لای ھەر شتێك کە پێویستە بۆ بەندەکانی خوا، ئەم قورئانە ﴿لَا رِبَّیَ﴾ هیچ گومانێ تێدا
 نییە، واتە شایستە نییە بۆ هیچ ژیریەك کە گومانێ ببێ تیایدا لەبەر بەرزئێ شان و شەرەف
 پوونی نیشانە و بەلگە و پابەرەکانی راستیەكەئێ ﴿مِنْ رَبِّ الْآلَمِیْنَ﴾ ھاتوو لەلایەن
 پەروردگاری ھەموو جیھانیانەو، لە سروش و وەحی کراری ئەو و هیچ کەسیكی تری
 توانای نییە بەسەریدا، لەپاش ئەوئێ بەو جوۆر شیوێ زۆر بەھێزە پوونی کردوو
 نەگونجانی دەست ھەلبەستکردنی ئەم قورئانە و دلتیا کردن لەسەر ھاتنی لەلایەن خواوە، لە
 پاش ئەو بە شیوئێ بیژاری دەر بێرن و سەرسوڤھێنان ئەم پرسیارە ئا راستە ئەکات و
 ئەفەرموئێ: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افتره﴾ ئایا ئەوانە ئەلین: محمد ئەم قورئانەئێ دەست ھەلبەستکردوو
 بەدەم خواوە؟ واتە قسەكەیان جیگای سەرسوڤمانە و بیژاری لیدەرپرینە، ئینجا بەریان لئ
 ئەبڕیتوو بەمەئێ گە محمد دادەمیەكە وەك ئەمانە، كەواتە با ئەمانیش وێنەئێ سورەتێكی
 ئەم قورئانە بلین و بیھێنن، ئەفەرموئێ: ﴿قُلْ﴾ ئەئێ پێغەمبەر بلئێ بەوانە ﴿فَأَنزِلْ سُورَةَ النَّازِعَاتِ﴾
 دەئێ كەواتە سورەتێك لەوێنەئێ ئەم قورئانە بلین لە پەموشت و ھۆنینەو و پێنموونی کردن و
 پاك و بێگەردی لە ھەر كەم و كوپی یەك بلین ئەك ھەر خۆتان بە تەنھا بەلكو ﴿وَادْعُوا مَنِ
 اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بانگیش بکەن ھەر كەسیك کە ئەتوانن بانگی بکەن بۆ كۆمەك و یارمەئێ
 دانتان بۆ ئەو، بانگ بکەنە ھەرکەس گە ئەتوانن بێجگە لە خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر ئێو
 راست ئەكەم لەویدا كە ئەلین: من دەست ھەلبەستن کردوو، ئەم بەر لئ پێنمو و چەند جارێك
 كرا، دەستە پاچەئێ و پەك كەوتنی بئ بڕواکانیش دەرکەوت و پوون بوویەو، ھەروەھا لەپاش
 ئەو چینی تا ئیستار لەمەو پاشیش تا دنیا دنیا، ئەك تەنھا لەبارەئێ گوتن و ھۆنینەوئێ
 وشەکانییەو بەلكو لە چەند بارو پوویەكی تریشوو ھەموو كەس دامار و پەككەوتوو
 دەستە پاچەئێ، وەك لە چەند شوێنێكدا ئەندازێك لەو دواين و پوونمان کردوو، ھەرکەسیك
 ھەر گوناھێكی ھەبئ لەو دەستە پاچەئێ و پەك كەوتنە، بائیربكاتوو لەو كە ئەگەر بئ بڕوا

دورمانان تا نیستا شتیکیان پی بکرایه به ناشکرا دریان نه بری و به نامه یه ک بلاویان نه کرده وه بهرامبر قورشان، (سید قطب) - خوا لئی پازی بی - لهم شویندها باسیکی دوورو دریزی هیناوه به راستی کهس نه دیده وه هر کهس تیگه یشتنی هبئ و ژیرییه که ی له کار نه که وتبی به راستی بهو باسی بهو به نهوپه ری نارامی و دلناییه وه مهسه له که ی بؤ پوون نه بیت وه و بؤی دهر نه که وئ دهسته پاچه یی و چونیتی نه و دهسته پاچه یییه له پاش نه و بهر لی برینه وه ئینجا واز نه هئنی له دمه قالی له که لیان و نه گویندیه وه بؤ باسی نه وه ی نه وانه شوینی گومانی پووتکه وتوون و بریار به سر شتیکیا نه دن که زانا نین پیی، بریاریش نه بی له زانینه وه بیی، نه که له ناره زووی نه فس، یان له گومان وه بیی، نه که له ناره زووی نه فس، یان له گومان وه بیی، واته واز بیینه له دمه قالی له که لیان و باسی نه وه بکه که نه وانه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ پرویان نه هیناوه و بی پروان به شتی، واته قورشان وه (حسن) نه فرموی و زانا به رزه کانی ته فسیرش هر بهو جوړه نه فرموون که ﴿لَمْ يَحْطَرُوا بَعْلَهُ﴾ دهوریان نه داوه له باره ی زانینه وه واته هیچ زانینیکیان نییه که بناغ و بنه پرت بیی بؤ پروا نه هینانه که یان، واته به بی بیر لیکر دنه وه له راستی و گهره یی نه م قورشان، هر له خویانه وه به چه سپانی پروانه هینانی خویان دهر بری که نه وهش نیشانه ی نه فامیانه، ﴿وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلَهُ﴾ هیشتا بویان نه هاتووه و دوا پوژو سره نجامی پروا نه هینانه که یان، واته نهو سزاو توله ی که خوا هه ره شه ی کردووه لییان به دوچار بوونیان له دنیا دا پیش هاتنی پوژی دوا یی، له سر پروا نه هینانیان، که لیک له زانایانی ته فسیر له سر نه وون که مه به ست به ﴿وَأَوَّلَهُ﴾ ته فسیره و دهر که وتنی راستیه تی، دهر که وتنی واتا و مه به ست به رزه کانی و نیشانه ی راستیه که ی که بریتییه له به دی هاتنی هه واله کانی، به لام ته فسیری یه که مه هیژ تره له دلد: ۱- له بهر نه وه له زمانی قورشاندا بهو و اتایه باوه.

۲- و اتایه که نه که یه نی جیا واز له و اتای پرسته که ی پیشی، به لام به پیی ته فسیری دووم هر نه وه نه گریته وه، ده ی به پیی باوی گفت و گو و پروا نیژی گه یاندنی و اتای تازه چاکتره له دوباره کردنه وه ی.

كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ بِهِ
وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُّؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ
عَمَلَكُمْ أَنتُم بَرِيْتُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ
الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

۳- گپړانی چوښییه تی بپړا نه هیڼانی ټو بڼی بپړوایانه بو بڼی بپړواکانی پابردوو ټو ته فسیری
یه که مه به هیڼ ټه کات که ټه فرموی: ﴿كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ واته به وینهی بپړا
نه هیڼانی هاو به ش پړوا ډهرانی قورپیش، بپړوایان نه هیڼا ټه وانه که له پیش ټه مانه وه
بوون، واته ټه وانیښ به بڼی زانیڼ و ټه خوایانه وه بڼی بپړوایی خوایان ډهر پری، هیښتا بوایان
نه هاتبوو نیښانهی راستی دوا پوژو سره نجامی پرانه هیڼانه که یان، واته ټو سزای
که هر ډه شیان لیڅرا پیی له سر بپړا نه هیڼان، بهم دوو جوړه ته فسیر کړاوه ټه وه و
زانیڼی راسته قینهی لای خوایه و به لام ته فسیری یه که م - وه کولمان به هیڼ تره له
دلداو به لگهی زور له سهری هیه له ټایه ته کانی تردا وه ک خواونهی ته فسیری (المنار)
به درزیی هیڼاویه تی ﴿فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ ټینجا سرنج بده ټایا چون بوو
دول پوژو چاره نویسی سته مکاره کان، واته بڼی بپړواکانی پیش ټه مان، له سر ته فسیری
یه که م: واته به دی هاتنی ټو هر ډه شعی لیڼان کړا. سرنج بده ټا بزانی دوا پوژو
سته مکاره کانی پاش ټه وان. له ټایه ته کانی پابردودا بارو حالی بت پرسته کانی
باسکرد له باره ی بڼی بپړوایانه وه. ټینجا له م دور ټایه تی داهاتووه دا چهند جوړو
ده سته یه که له وانه ټه هیڼی که جیاواژن له یه کتر له چهند پوویه که وه، ټه فرموی:
﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُّؤْمِنُ بِهِ﴾ له ناو ټه وانه دا هیڼی وا هیه که بپړا ټه هیڼی،
هیڼی وا هیه که بپړا نا هیڼی، واته که له که ی ټو وه پینښووه کان نیڼ که بپړوایان
نه ټه هیڼا مگر که میڅ، به هو ی ټه وه وه له ناو ټه بران و له ریشه ټه هیڼران، به لکو ټه مان
ټه بڼی به دوو به ش به شیک بپړا ټه هیڼی بهم قورخانه و به شیک بپړوای پڼی نا هیڼی هر گیز

﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ﴾ پەروردگارى تۆزاناترەو ئەوپەرى زانىنى ھەيە بەوانەى كە
 خراپەكارو تىك دەرن لەولتدا بە بت پەرستى و سەتم و تاوان و دەست درىژى،
 بەكورتى ئەوانەى كە بېروا ناھىن و ھىچ خراپە و تىكدانىك ناكاتە پادەى لادان و ترازان
 لە بېروا بە پەروردگارو بەندەى تەنھا بر ئەو، ھەر تىكدان و خراپەىەك كە پوى دابى
 لە دنيا دا ھەموى بەھوى بەندەى بۇ غەيرى پەروردگار، ھەر شەپو خراپەىەك پەيدا
 ئەبى لە ژياندا ھۆكەى شوين كەوتنى نەفسەو ھوى بەرپا بوونى چەند پەرستراوىكە بە
 ناھەق و ناھەوا لە ولتدا، مېژووى نەقامىتى و نەفامان لە كوژ و لە تازەدا پەرە لە
 تىكدان و خراپەكارى ئەوانەى كە بېروايان نەھىناو و بېروا ناھىن، ئىنجا پوى
 فەرموودە ئەكاتە پىغەمبەرى ئازىز كە ناھەت ئەبى بە بېروانەھىنانى بى بېرواكان،
 ناھىندىش بى لىيان، جارى بەرى بوونى خوى لىيان بدات، بەرامبەريان بوەستى بەو
 ھەق و پاستىەىەى كە پىيەتى، بەرامبەريان بوەستى بە پوونى و بەئارامى دلەو، وەك
 ئەفەرموى: ﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ ئەگەر ئەوانە بېروايان پى نەھىنانى ﴿نَقُلْ﴾ ئەو بەلى پىيان:
 ﴿إِنِّي عَلَىٰ وَعْدِكُمْ عَمَلٌ﴾ كەدەوئى خۆم ھەر بۇ خۆمەو كەدەوئى خۆتان ھەر بۇ خۆتانە
 ﴿أَنْتُمْ بَرِئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ﴾ ئىو بەرىن لەوئى مە ئەيەكەم ﴿وَإِنَّا بَرِيٌّ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ مەنىش بەرىم
 لەوئى ئىو ئەيەكەم. بەم جۆرەو ئەو گەفت و گۆيانە دەست كارى وىژدان و دەروون
 ئەكات و زۆرجار ھەر شەيە سوود و كەلكى ھەيە بۇ ھىندى كەس، بەوینەى ئەوئى
 مەندالىكى نەقامت بى و سەپىچى بكات لەوئى لەگەلئىتى، تۆش بەجى بىلى لە
 ناھەستى پىگەدا بە تەنیا كە دووچارى چارەنووسى خوى بى ئەوئى ھىچ
 كۆمەك و پالەشتى بى لەلایەن تۆو: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾ لەناو ئەوانەدا كەسانىك
 لەو ناپاكانە ھەيە كە گوى ئەگرن لئىت لەكاتى قورئان خویندننداو ئەوان بۆلات بەلام
 سوود وەرناگرن و ئەوئى كە ئەلئىت وەرى ناگرن بە وینەى ئەوانەى كە بە تەواوى
 كەپن و نابىستن ﴿أَفَأَنْتُمْ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ﴾ دەى ئایا تۆشت ئەبىستى
 بەكەپەكان و ئەتوانى ئەو بەكەت، تەناتە با ئەو كەپانە ژىرىش ئەبى؟

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٤﴾ وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ كَأَن لَّزِبَلُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ

﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ﴾ لهو ناپاکانه يه که سيک که له ناو نهواندها هه يه که نهوانی و چاو هه له خات بولات، بهلگه و نيشانه کانی راستیتنه بينی، بهلام وهک کویر پئی پیدهرناکات و ناکه ویتنه سر ریگا، ﴿أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ﴾ دهی نایا تو کویره کان نه خیته سر ریگه و نه توانی ریگه یان پی بینی، ته نانهت بابه چاوی دلش نه بینن و نایینا بن؟ واته ریتموونی خستنه سر ریگه ی ههست و بیستن و بینایی، نابی و ناگونجی بو که سیک نه بی که ناماده بیئت بوی بهوی ریتموونی ژیرییه وه، ریتموونی ژیریش نابی و بهمه نه بی که به قهست و نیازی راست دهر وون بکاته مه بهست و شته که، نهو جوړه بی پروایانه ژیریان به کار ناهینن له بهلگه و نيشانه بیستن و بینینه کاند، بو نه وه نه بی بگن به مه بهست و نامانجی نارمزوه کانی نهفس به شیوهی کهوتنیکی کویرانه، به مهیل و خواهیشی خوین به کاریان ناهینن له شتی به کهک و پر سوودا، نهک مه بهست نهو بیئت که ژیری و ههستی سروشتیان نه بی، تا داوا کردن لییان به زور پی هینان و ناچار کردن به بی هوش و ده سولات، به کورتی نهوانه هوو که ره سی ریتموونیان به ریگی هه یه و بهلام خوینان به مهیلی خوینان به کاریان ناهینن له جیگه و شوینی به کهلکی خویناندا، که واته خوینان ستهم له خوینان نه کهن، وهک نه وه شتیکی ناشکرایه و هر کهس خوی کویر نهکات نه زانی مه سهله که بهو جوړه یه و قورئانیش له چند شویندا دهست نيشان لگات بهو شته راسته قینه، یه کی لهو شوینانه نه مه یه که لیړه دا نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا﴾ بن گومان خوا کهم و کوپی هیچ شتیکی نه کرد و له خه لکی لهوی هو ی ریتموونی بیئت بویان و کهوتنه سر ریگه ی راستیان و هو ی خوش بهختی له هر دوو جیهاندا، که نهو هوینانهش بریتیتن له ههست و ژیری و هه موو هیزو و زه کان که پیویست بن، سر باقی نهوانه نارذنی پیغه مبهران و نامه ی خوی بویان، که واته مه بهست بهوتی (ظلم) مه بهست و واته که یه تی له نه سلدا نه وه مه بهست:

نهك مه‌به‌ست نه‌مه‌یه که به‌کار نه‌مینرئ له ستم و تاواندا، چونکه خوا مهرچی بکات به‌جینه و تیپه‌پرکردن نییه له مال خوی، به‌و مه‌به‌سته نه‌سلویه هاتوه له چند شویندا، یه‌کئ له شوینانه سوره‌تی ﴿الکف﴾ که نه‌فرموی: ﴿كُلَّا الْجَنَّتَيْنِ ؕ اَلَّتْ اُكْلَهَا وَكَتَّ ظِلَّيْنَهُ شَيْئًا ۝﴾ خو دیاره نه‌م و ته‌یه لی‌ردها هر بۆ نه‌بوونی که‌م و کوپی ده‌ست نه‌دات، وه‌ک له نایه‌ته‌که‌یشدا ده‌لین: به‌راستی خوا له‌دروستکردنی خه‌لکیدا که‌م و کوپی هیچ شتیکی لینه‌کردون له‌وه‌ی هوی پینموونی بی‌ت، وه‌ک گوتمان ﴿وَلَكِنَّ الْاِنْسَانَ اُنْسَهُمْ يَظْلِلُونَ﴾ به‌لکو خه‌لکی که‌م و کوپی له خویان نه‌کەن. به‌م په‌نگه‌ ئه‌و هویانه که‌ خوا پئی به‌خشیون بۆ پینموونیان نه‌وان به‌کاریان ناهین له‌وه‌دا که‌ مایه‌ی خوشبه‌ختی ه‌ردوو جیهانیانه، به‌لکو له‌ دژو پینچه‌وانه‌ی نه‌وه‌دا به‌کاری نه‌هین، نه‌وه‌ی که‌ بچینه ده‌وه له‌ ته‌فسیری نه‌فرموی: نه‌م نایه‌ته‌دا نه‌مه‌یه که‌ به‌و جۆره‌ ته‌فسیر بکریته‌وه، هرچه‌نده‌ هه‌لیش نه‌گری مه‌به‌ست نه‌وه‌بی‌ت وه‌ک گو‌تر‌اوه له‌لایه‌ن زانایانه‌وه، خوا به‌بئ گونا‌و تاوان سزای به‌نده‌کانی نادات و تۆله‌یان لی‌ ناسینئ، یان زیاد له‌ نه‌ندازی گونا‌هه‌کانیان سزایان نادات.

ئینجا ده‌ستکاریه‌کی ده‌روون و ویردانیان نه‌کات، به‌مه‌ی شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کانی پۆژی دوا‌یی نه‌خاته به‌رچاو که‌ هه‌موو ژبانی دنیا به‌ گه‌ردش و کۆچی‌کی چه‌سپان نیشان نه‌دات که‌ خه‌لکی به‌سه‌ریان بردبئ، ئینجا گه‌رابنه‌وه بۆ جئ و شوینی راسته‌قیته‌ و هه‌میشه‌یی خویان، نه‌و ژبانی دنیا که‌ هه‌ست و ژیری خه‌ریک کردبوون، جا له‌وه‌ی بۆیان ده‌رنه‌که‌وه‌ی که‌ له‌ نه‌ندازه‌یه‌ک جه‌ورو سه‌مه‌یان له‌ خویان کردوو هه‌ل و هه‌لکه‌وتیان له‌ ده‌ست خویان ده‌را‌گر‌د، نه‌فرموی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُكُمْ﴾ با‌سی نه‌و کاته‌ بکه‌ که‌ خوا، یان بیاترسینه‌ له‌و پۆژه‌ی که‌ خوا هه‌مو‌یان کۆنه‌کاته‌وه به‌ زیندوویی و حال و باری نه‌و پۆژه‌ نه‌هین، به‌ جۆری‌کیان لی‌ دئ و خویان و نه‌هین ﴿كَانَ لَمْ يَلْبَثُوا اِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ﴾ وه‌ک نه‌بووبن و نه‌ما‌بنه‌وه له‌ دنیا‌دا مه‌گه‌ر ماوه‌ی ساتیک، واته‌ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م له‌ پۆژ ﴿يَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ که‌ شناسی بکه‌ن و ناسراوی بکه‌ویته‌ نێوانیان، ئینجا له‌بیر کردنه‌وه له‌ کورتی نه‌و ژبانه‌ و به‌راورد کردنی له‌گه‌ل ژبانی پر کامه‌رانی نه‌و دنیا‌وه ده‌رنه‌که‌وه‌ی له‌ زبانبازی و په‌نجه‌پۆژی که‌ چاو نه‌په‌رنه‌ هه‌ر نه‌م ژبانه‌ که‌م و کوپه‌ پر له‌ داخ و دووه‌ی نه‌م دنیا و خویان به‌ش به‌راو نه‌کەن له‌ ژبانی پاک و خا‌وینی نه‌په‌راوه‌ی نه‌و دنیا،

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِنَّا نُرِيتُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُفِئُكَ
فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ
قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ

وهك دهست نیشان ئەكات بەوە كە ئەفەرموی: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾
بەپراستی زیانیان كردو زیانبەر بوون ئەوانەى كە بپروایان ئەهینا بەلیقا و گەشتن بە حوزورى
خوا، لەدنیادا پێنموونی وەرگر نەبوون تا مردن لەسەر ئەو بارە، خوا پەنامان بدات لەو بەد
بەختییە، بەلى بەپراستی ئەوانە زیانبەرى پاستەقینەن و هیچ زیان و زیانبەریەكى پێناكات،
چونكە زیانەكەیان وەك بەش بپراوییه لە هەموو خۆشەبەختیەك، هەروەها نەبپراوە و دوا
نەهاتووە! ئینجا لەم چەند ئایەتى داهااتووەدا پڕوى فەرموودە ئەكاتە پێغەمبەر (ﷺ) چەند
شتێكى گەرنكى نیشان ئەدات و ئاراستەیان ئەكات، لە یەكەمجارەو لەبارەى هەپەرشەى خوا
لە بى پڕواكان، ئەو هەپەرشەى كەكاتى دیارى نەركردوو و نازانن كەى دووچارى ئەبن،
ئەفەرموی: ﴿وَإِنَّا نُرِيتُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ﴾ ئەگەر نیشانەت بەهین هیندئ لەو سزایە كە هەپەرشەى
پێ ئەكەین لەو بى پڕوایانە، واتە كاتى ژيانى خۆت لەدنیادا بەدى بێت بیبینى ﴿إِنَّا نُرِيتُكَ﴾ یان
تۆ بمریتین پێش نیشانەدان و بەدى هاتنى ﴿فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾ ئەوا گەپانەوێ ئەوانە هەر بۆ لای
ئێمەیه، واتە بە هەر حال و لەسەر هەر بار ئەوێ كە هەپەرشەمان پێكردوو لە دنیادا بەدى
دیت و پزگار بوون نابێ لێ، یان مەبەست ئەوێە سزای ئەوانە لە پۆزى دوایدا داشتێكى
پڕیار دراوە، ئێتر سزای دنیا بێى یان نا، هیندێكى تر ئەفەرموون مەبەست ئەوێە: ئەگەر
نیشانەت بەهین ئەوا چاكە و ئاوات و مەبەست پێكدیت، یان تۆمان مراندو نیشانەمان نەدايت
لە دنیادا ئەوا گەپانەوێان هەر بۆ لای ئێمەیه و سزاو تۆلەى پۆزى دواى بەدى دیت.

ئینجا ئەم هەوالەش ئەدات: ﴿ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ﴾ ئینجا خوا شایەتە لەسەر ئەوێ
ئەوانە ئەیکەن لەپاش تۆ، یان شایەتە لەسەر كێدەوكانتان، كەواتە تۆلەیان لى ئەسین
بەپێى زانین و ئاگادارى خۆى.

كارى ئەم سزایە سزای لەناوبردن و لە پێشە هینان لە دنیادا لەم ئایەتە و لە چەند
ئایەتێكى تردا باسكردو هەپەرشەى پێكرد، بەلام بەبێ دیارى كردنى دان نان بەمەى بەدى

دینت دهر باره ی ئەم ئوممەتە، بەلام دەست نیشانی بۆ کرد لە ئایەتی (۹۲) ی سورەتی (۲۳) دا:

﴿ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ﴾ بۆ ئەی پەروردگارم ئەگەر نیشانم ئەدەیت ئەو سزای کە
هەر شەیان لێکراوە پێی ﴿ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ ئەی پەروردگارم ئەمگێڕە
لەگەڵ ئەو کۆمەڵە ستمکارە بێ پروایانە، واتە هەرچۆنی باوت وابوو لە فروستادەکانی
پاڕدوودا و ئەوانت جوێ کردوو ئەو. خۆیش نزاکی و مرگرت بەمە ی فرموی: ﴿ وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ ﴾ نەبوو و کاروباری خوا و نەبوو کە ئەوانە سزا بدات بەو
سزای لەناو بردنە، لەکاتیگدا کە تۆ لەناو ئەوان دا بیت. هۆی ئەو دان نەنان و دیاری
نەکردنەش ترساندنیانە لە هەموو جۆرە هەر شەکان، لەگەڵ ئەو دا خوا ئەزانی و لەزانیندا
تێپەری کردوو کە ئەو سزای لەناو بردنە قابی، چونکە ئەو سزایە بە مەرجێک بوو لە گەڵ
پێشوووەکاندا بە مەرجێک ئەبێت کە گەڵکە داوای موعجیزە یەکی تێبەتی و پەلێی
موعجیزە یەکی بوونە وەری بگرن و ئەو موعجیزەش بەدی بێت و گەڵکە هەر سووربین لەسەر
بێ پروایی، دە ی ئەم ئوممەتەش ئەو هیان نەکرد و داوای ئەو هیان نەکرد لە پێغمەبەر (ﷺ)
بە ئی لەم ئایەتی (۴۶) ی ئەم سورەتەدا دەست نیشان هە یە بەو ی کە خوا لە پاش هاتنی ئەم
ئایەتە هیندئ لەو هەر شەیانە نیشانی پێغمەبەر (ﷺ) ئەدات، پاشان ئەو بوو بە نزای
پێغمەبەر (ﷺ): دوو چاری برسیتی و قات و قەری بوون و خوا زالی کرد بەسەریاندا لە یەکەم
جەنگدا و لە چەند جەنگی تردا ■ پایتەختەکی گرتن و ئایینەکی تەواو کرد و خەلکی پۆل
پۆل هاتنە ژێر ئالای ئیسلام، سوپاس بۆ خوا.

هەموو گەل و ئوممەتی کە مۆلت دراون هەتا فروستادەکیان بۆ هاتوو، ئەویش
ترساندوونی و ئەو ی پێویست بێت لەسەریان بە پوونی رایگە یاندوو پێیان، ئەو بەلێنە ی
کە خوا داویتی بەدی هاتوو، کە سزای هیچ گەل و کۆمەلێک ئەدات هەتا فروستادە نەنێری
بۆیان، هیچ پڕو بیانویان نەهێلئ، ئینجا بەداد و دادپەروری حوکم و پریری داو لەنیوان
ئەو گەل و فروستادانەدا بە گوێرە ی هەلوێستیان لەگەڵ فروستادەکاندا، وە ک ئەفرموی:
﴿ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ ﴾ بۆ هەموو گەل و ئوممەتی کە نێراو و فروستادە هەبوو ﴿ فَإِذَا جَاءَ
رَسُولُهُ ﴾ ئینجا کاتی نێراو و فروستادەکیان هاتبێ بۆ لایان ﴿ تَتَّبِعُوا بَنَاتِهِمْ بِالْقِسْطِ ﴾ حوکم و
پریر دراو لە نیوانیاندا بەداد و هەقیانەت

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا

وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿١٩﴾

﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ئەوانە ھىچ جۆرە ناھەقى و سەھىيان لى ناکرئ و ھىچ کەم و کوپەھىيان لەگەل ناکرئ وەك لە پىشەوە باسکرا. ئەم ئایەتە بە جۆرێکی تەفسیر کراوەتەو: بۆ ھەموو ئوممەتێک فروستادەھەیک ھەبە کە بەناوی ئەو فروستادە ناو ئەبرێن و بە ئوممەتی ئەو دائەنرێن لە پوژى دوايیدا، ئیئجا کاتى ئەو فروستادە دیت بۆ ئەوێ شایەتی بدات بۆیان یان بەدوایان و لەسەریان ھوکم و بریار ئەدرى لە ئیوانیاندا بە ھەق و بەداد... ھتد، بەم جۆرەش ھەر ئەگونجى و پێکە و پوالتى ئەم فەرموودەش بەھێزى ئەکات کە ئەفەرموئ: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ بئى پەروایانى ئەم ئوممەتە ئەلین: ئەم بەلێن و ھەرەشەبە کەى ئەبیت و کاتى بەدى دیت، ئەم فەرموودەبە بە پوالت ئەم تەفسیری دووھە بەھێز ئەکات، چونکە پووکەشەکەى وا ئەگەبەننى کە مەبەست بەو بەلێن و ھەرەشەبە بۆ سزای ئەم دنیا، بە ھەمان کاتدا ئەگونجى گە ئەم فەرموودەبە سەرەخۆ بیت و پەبەست ئەبى بە پىشەکەبەو، بەلکو ئەبیتى بۆ بەرپەرچ دانەو، بەلام وەلامەکەى کە فەرمان ئەدات بە پىغەمبەر (ﷺ) ئاراستەیانى بکات: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ ئەى پىغەمبەر بلئى بەوانە: من خاوەنى ھىچ زیانىک و ھىچ سودێک نیم بۆ خۆم، واتە ناتوانم بەرگرى ھىچ زیانىک بکەم لە خۆم، ناتوانم ھىچ سوود و قازانجێک بگەبەم بە خۆم چ جایی بە ئیو و بۆ ئیو، بەلام ئەوێ خوا مەبلى بووبیت و وىستبیتى بەدى دیت و ھەر ئەو ئەبى، ھیتدى ئەفەرموون من خاوەنى ھىچ زیان و سودێک نیم مەگەر ئەوێ کە خوا وىستبیتى ئەمەش ئەگونجى، بەلام پای یەکەم بەھێزتر و جى و شوینەکە داخوازە بۆ ئەو کە خۆى بەرى بکات لە ھەموو شتێ، لەسەر ھەربار ئەوێ کە بئى پەرواکان ئەیانویست و داویان ئەکرد و پەلەیان پئ ئەناپەو لە پىغەمبەر (ﷺ) ئیت بەنیازی بەر لى پەینەو و لاقرتى کردن یان بە ھەر نیازیکی تر، ئەوێ کە بریتى ھىچ لە ھیتان و بەدى ھیتانى ئەو بەلێن و ھەرەشەبە ھەر بە دەست خواپە و بەدەست پىغەمبەر (ﷺ) نیبە، لیتەدا زیانى پئش خست، چونکە شوینەکە شوینى دەرپەرنی دەستە پاچەبیبە لە بەرگرى کردنى زیان کە ئەو ئەوێ دەستە پاچەبیبە، بێجگە لەوێ ئەوانە پەلەیان ئەناپەو بە ھاتنى زیان، کواتە لە وەلام و بەرپەرچ دانەویدا ئەبى زیان پئش بخرى، ئەم جى و شوینە داخوازە بۆ ئەو بەلام لە

سوره تی ﴿الاعراف﴾ دا له ویښه ی ئه م ئایه ته دا نه فغ و سوودی پیش خست، چونکه گه یاندنی
سوود و قازانچ مهبه سستیکی گرنګ و سهره کییه بؤ کارو کرده و دی مردوم و شتی گرنګیش
نه بی پیش بخړئ، له سر هر بار مهبه ست له بی ده سه لاتییه له و کارو کرده و انه دا که له
توانای خه لکی به دهن بؤ ویښه وهک هیئانی سزا بؤ بی پرواکان و به خشین و سهرکه وتن زال
کردن به پرواداران، ئینجا هرچونئ و هه موو کارو هه موو زیان و سوودیک هر به ده ست خوايه،
هر و هه هه موو شتیک کات و ماوه دیاری کرای خوی هیه به بی دوا و بهر نه به دوا و
په له نانه و په پیش نه که وئ و نه به هیچ شتیکی تریش پیش نه که وئ وهک ده ست نیشان نه کات
که نه فرموی: ﴿لَکَلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ﴾ بؤ هه موو نوممه تیک کات و ماوه دیاری کرای هیه و به و، نه و
که ل و نوممه تانه ی که کو تاییان نه هیئاوه له بی پروایی و گونا و تاوان به و شیوه یه ماوه ته و،
به و شیوه یه نه وانه کات و ماوه دیاری کرای که یان ته وانه به و ﴿اِذَا جَاءَ اَجَلُہُمْ﴾ کاتی که
کاتی دیاری کرایان بیت و هاتبی ﴿فَلَا یَسْتَجِرُّونَ سَاعَةً﴾ نه وایی دوانه که و توون و ناکه و
ساتیک، واته که مترین، ئینجا هرچون دوا ناکه و له کاتی دیاری کرای خو یان هر و هه
پیشیش ناکه و له و کاته وهک به م پرسته سهر به خو یه نه و نه که یه نی و نه فرموی: ﴿وَلَا
یَسْتَفِیضُونَ﴾ و پیش ناکه و لئی، ئینجا نه و نوممه تانه که ماوه یان ته وانه بو بی هیئدی به
ته وای له نا و براون و له ریشه هیئراون، وهک هیئدی له که ل و نوممه ته کانی رابردو، هیئدی
جار به شکان و پرته وازه یی و زایه بوون، که نه و زور پوی دوا له نا و که لاند، ئیتر بؤ
ماوه یه و له پاشان هاتب نه و سهر خو یان، یان ئیجگاری و به که ل و نوممه ته مابنه و،
هرچند به شیوه یی تاکه تاکه مابنه و هه موو نه وانیش به پیی باوی نه گو پراوی خوا، نه که به
رئکه و و گو تره کاری، نه و که ل و نوممه تانه ی که هوی ژیان یان به کار هیئابی، ژیان و
ماونه ته و، نه وانه ی که لایان دابی و هوی ژیان یان به کار نه هیئابی لا واز بوون یان هر به
ته وای له نا و چوون، یان پرته وازه و سهر لی شی و او بوون، نه و هه به پیی جیا وازی
لادانه که یان، نه م نوممه تی ئیسلامه ژیان و بؤ شتی که زیندوویان نه کاته و هه و ژیان
به خته و هری و کامه رانیان پی نه دات، جا نه که هر به پروای پروت، به لکو به کرده و هه که
عه قیده و پرواکه ی بؤ دیاری کردو و، به پیی نه و بهرنامه ی که بؤی دانا و، نه گینا نه میش
ماوه که ی دوا یی دیت و وهک که ل و نوممه ته کانی تری به سهر دیت، بیجکه له له نا و چوون و له
ریشه هیئان، چونکه خوا بریاری دوا و نه م دواترین نوممه ته بمیئیت و تانم دنیا به سهر نه چی،

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعِجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعِجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

ئینجا دەست کاربەکی تری دەروونیان ئەکات، بەمەی ھەلویستی لاقرتی کردنەوہ بۆ ھەلویستی ھەر شە لیکراویکی وا کە ھەمیشە بە شەو بە پۆژ لە مەترسیدا بژین، لە سزاو بە سەرھاتی سەخت، ئەفەرموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ﴾ ئەی پیغەمبەری خوا بێی بەوانە: پێم بێی و ھەوالم بەدەنی ئەگەر سزای خوا ھات بۆتان ﴿بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا﴾ لە شەوداو لەکاتی بێ کاری و بێ ناگاییدا، یان لە پۆژو لەکاتی خەریکی بوون و کردەودا، واتە ئەو سزاتان بۆ بێت کە پەلە ی پێ ئەنێتەو سزا ھەمووی ناخۆشە و خۆشی تێدانییە، ئەگەر ئەو سزایان بەدریت ﴿مَاذَا يَسْتَعِجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ﴾ ئایا بێ بپوا تاوانبارەکان لەکام لەو سزایانە پەلە ئەنێنەوہ؟ واتە پەلە ناھەوہ بە ھاتنی سزا ئەوپەری نەفامی نادانییە. لەم کاتەدا بەو پرسیارە ئەیانخاتە بیم و ترس، بەپێی باوی قورئان ئەو سزایە ئەخاتە بەرچاوی سەرنجی بۆ رانەکیشتی وەک ئیستا کاتی بەدی ھاتنی ئەو سزایە بێت کە لە پۆژی دواییدا بەدی دیت، ئەفەرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعِجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ﴾ ئایا لەپاش ئەوێ ئەو سزایە پوریدا بەدی ھات ئێوہ بپوای پێ ئەمین، واتە تازە کاتی بپوا ھێنان نەما هیچ سوودیکی لێ وەرناگرن و پێتان ئەگوتری: ﴿هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ ئایا ئیستا بپوای پێ ئەمین ئەکە کاتیگدا لەدنیادا کە کاتی بپوا ھێنان بوو ئێوہ بە راستان ئەنێزان و بە لاقرتی و خۆ بەزل زانین پەلەتان پێ ئەنایەوہ؟ ﴿ثُمَّ قِيلَ﴾ ئینجا لەپاش ئەو ئەگوتری ﴿لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ بەوانە ی کە ستەمیانکەر لە خویان: ﴿ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ﴾ بچەژن سزای ماوەی نەبپاوە بە ھەمیشەیی ﴿هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ ئایا ئێوہ تۆلەتان لێ ئەسینری مەگەر بە ھۆی ئەوێ ئێوہ ئەتانکرد و بەردەوام بوون لەسەری لەو بێ بپوایییە جۆر بە جۆرە ی کە ئەوپەلە ناھەوہتان لە لاقرتیییەوہ بە شیک بوو لەوانە.

﴿وَيَسْتَنشِرُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَقِي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ (٥٣) وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (٥٤) إِلَّا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ئا بهو جوړو شیوهیه دل و دهر وون ته گوینزیتوه له م دنیاوه بو مهیدانی حیساب و پرسیارو سزای پوژی دوازی! هیندی له بی پرواکان له گوماندا بوون و دنیا نه بوون له ناراستی هره شه و هواله کانی پیغه مبر (ﷺ) شو بی پروایییهی که دهریان شمیری له بهر لاری و سرکیشی بوو، یان به شوین کموتنیک کی کویرانه، جا دهریاره ی نه وانه نه فرموی: ﴿وَيَسْتَنشِرُونَكَ﴾ نه ی پیغه مبر داوات لی نه کهن که هوالیان پی بدهیت له باره ی شو سزای که نه یاترسینن و هره شه یان لی نه کهیت پیی، به م پهنگه نه لین: ﴿أَحَقُّ هُوَ﴾ ثایا راسته شو سزایه و به دی دیت؟ ﴿قُلْ إِي وَرَقِي إِنَّهُ لَحَقٌّ﴾ بلی پییان: به لی راسته سویند به په روه ردگارم ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ بی گومان نیوه نین به دهسته پاچه کهرو په ک خهرو بهرگری که له هاتنی شو سزایه و نیوه له دهستی توپه یی خوا دهرناچن. له م کاته دا که نه وانه وان له م زهوی و جیهانه داو داوی هوال و وه لام نه کهن. له م کاته دا کت و پر نه مانباته سر پرسیار، نه فرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ﴾ نه گهر هرچی و له زهوی و جیهاندا هینی هر که سینک بیت که ستمی کرد بی له دنیا دا فیداکاری پی نه کات و هه مو نه دات له پیی پزگار بوونی خوی له سزای شو پوژه له بوی دانراوا جا وهره خه یال بهاویژو و بیربکه روه له م زهوییه پان و فراوانه و له هه موو شته جوړ به جوړه به نرخه ی که خوا دورستی کردوه له م زهوییه دا که هیشتا زور زوری نیمه پیی نازانین و بهر بهر دهر نه کهون، شو هه موو شته به نرخ و دلر فینانه ی که له دنیا دا له سر هیندی کی زور که می شو هه موو جهنگ و کوشتارو فیداکاریه ی له سر نه کړی، خه یال بهاویژو و بیربکه روه که هه موو به جار ی هینی که سینک بیت له و ستمکارانه و نینجا بگونجی فیداکاری له و پوژده پیی هر کام له و ستمکارانه به سوژو خوشبهختی ناماده یه بو فیداکاری و دهست ه لگرتن له و هه مووه له پیی پزگار بوونی له سزای شو پوژه. بیر له وه بکه روه تا بؤت دهر نه کهوی راده و پله ی سهختی شو سزایه!! په نا

ئەگرىن بە خوا، كە مېھرىبانى خۇي پزگارىمان بىكات. ئايا مەبەست بەو سىتمە سىتمى ھەرە
 گەرەيە كە بىرىتىيە لە بىپروايى، يان ھەر سىتمىكى تىرىشا ھەرچەند زۆر تر لەزمانى
 قورئاندا مەبەست بەو وتەيە ھەرە گەرەكەيانە، بەلام لە راستىدا ھەر كەس لەو پۇرئەدا ئەو
 ئاگرى دۇزەخە بېيىنى ۋ ئامادە كراوبى بۆي بىگومان ئامادەيە بە سۆزۈ پەرۋشەو بۇ ئەو
 فېداكارىيە، كە واتە لەدلىدا پاي ئەوانە لەدلىدا پاي ئەوانە پەسىندە كە بە شىۋەي گىشتى ئەو
 سىتمە ئەگرى، ﴿وَأَسْرَأَ الْقَدَامَةَ لَنَا رَأَوُا الْعَذَابَ﴾ ئەو سىتمەكارانە پەشىمانى ۋ داخ ۋ خەفەتى
 خۇيان لەو پۇرئەدا ئەشارەتەو دەرى ئابىن كاتىك كە ئەو سزايە ئەيىن، واتە نىشانەكانى
 پەشىمانى ۋ غەم ۋ خەفەت، وەك گىريان ۋ ھاوارو قەپ كىردن بەدەستى خۇياندا، واتە نىشانە
 دەرنابىن لەبەر بىھۇشى ۋ سەرگەردانىيەك كە پرويان تىئەكات لەيىنىنى ئەو سزايە، يان
 مەبەست سەرۋەكەكانە كە مات ۋ بېدەنگ ئەبن لەبەر پىسوايى ۋ خەجالەتى خۇيان لەئاستى
 ژىر دەستەكان كە شوپىنى ئەمان كەوتن ۋ دوچار بوون، لەترسى تانەو تەشەرى ئەوان،
 ھېندى ئەفەرموون: واتەى (اسرە) بەكار ئەھىنرى لەزمانى عەرەبدا بۇ ھەردو-شاردەنەو
 دەربىن ۋ لىرەدا مەبەست دەربىنە، كە واتە بەم جۆرەش ئەگونجى ۋ دەست ئەدات، بەلام زۆر
 تر بۇ شاردەنەو بەكار ئەھىنرى ۋ كە گوترا دل بۇ ئەوە زىاتەر ئەپرا، كە واتە ھىچ پىۋىست
 نىيە لەدەين لەوەي كە باشتەر ئەچىتە دلەو ﴿وَقَضَىٰ يَنْهَرُ بِالْقِسْطِ﴾ ھوكم ۋ بىرار ئەدرى
 لەئىوان ئەوانەدا بەداد ۋ بەراستى بەم پەنگە ھەركام شايسە بىت بۇ ھەر جۆرە سزايەك بەو
 جۆرەي لەكەل ئەكرى ﴿وَمَنْ لَا يَظْلُمُونَ﴾ ئەوانە بە ھىچ پەنگ ناھەقيان لەكەل ناكرى.
 ئىنجا بەدواي باسى بەلەين ۋ ھەرەشەكاندا، گەردىشەك ئەكات بەدل ۋ دەروون بەناو
 ئاسمانەكان ۋ زەويدا ۋ مردن ۋ ژيان ۋ زىندو ۋ بوونەو تا بىر بىر كىتەو لەو دەسلەتە
 بىسنوورەي خوا ۋ بەھۇي ئەوۋە پىرا بەھىز ۋ پتەو بىي بەلەين ۋ ھەرەشەيانەي كەلە
 لاين خواو ھاتوۋ، ئەفەرموى: ﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بىدار بىوۋە بە راستى ۋ
 بىگومان كە ھەر خوايە ۋ مولكى خوايە ھەرچى لە ئاسمانەكان ۋ ھەرچى وا لە زەويدا، واتە
 ئەم بوونەوۋە ۋ ھەرچى لەم بوونەوۋەدەيە كە مەگەر داھىنەرەكەي بىزانى ۋ بىناسى.

أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

باسی ئەم بوونەومرە لە قورئاندا زۆر زۆر ھاتوووە لە ھەر شوێنێکدا مەبەستیکی تایبەتی
 ھەیە لەو باسە، لێرەدا وەک دەست نیشانمان کرد، مەبەست نیشانمانە و پابەر و بەلگەیە لەسەر
 پراستی بەلێن و ھەر پەشەکانی خوا، لەبەر ئەو مەبەستە ئەیھێنن بە دواى داو ئەفەرموی:
 ﴿أَلَا﴾ بیدار بنەوہ ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بەپراستی بەلێن و ھەر پەشەکانی خوا ھەق و پراستە ﴿وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بەلام زۆربەى ئەوانە - واتە بێ پرواكان - نەزان و نەفامان، نەبە تێپوانین و
 بیرکردنەوہى خوێان و نەلەپریگای پەپەرەوێ کردنی پیغەمبەرانیوہ زانا نابن بە کاروباری
 پۆژی دواى و ﴿هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ھەر خوا گیان ئەدات. بەبێ گیان و گیان ئەسێنن لە گیاندار
 و زیندەوہران، ﴿وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ھەر بۆ لای ئەو ئەگێرێنرێنەوہ بە زیندوویی لە پۆژی
 دوايیدا، بێ گومان ھەرکەس ببەش نەبێ لە ھەموو فام و ژیریەک ئەزانن ھەر خوا گیان
 ئەدات و گیان ئەسێنن دەى ئەبێ پروا بێنن و بزانی کە ئەو کەسەى کە گیان ئەدات و گیان
 ئەسێنن ئەبێ بتوانن گیان دووبارە بداتەوہ لە پاش لى سەندنەوہى، ھەرچۆنێ لە
 یەکەمجارەوہ گیانی پێدا، خوا پەنامان بدات لە نەفامی و نەزانى آمین. ئینجا بانگ کردنیکی
 گشتی ئاواستە ئەکات بۆ ھاتنی ھەمووان بۆلای قورئان و بەپەرەوہ چوونی قورئان،
 ئەفەرموی: ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئەى بە تێکپراى ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بەپراستی ھاتووہ
 بۆتان ئامۆزگاریەکی گەورە و گرنگ لەلایەن پەرورەدگار تانەوہ، واتە ئەم قورئان کە دواترین و
 تێرو تەواوترین بەرنامەى خوايە بۆ جیھان و جیھانیان ھەتا پۆژی دواى و ئەم ھەتایە،
 لێرەدا چوار سیفەتى باسکردووە بۆی:

۱- ئامۇزگارى و بىرخستنه وهى ھەر شتى كە دل نەرم ئەكات و پالى پىۋە ئەنى بۇ كىردنى چاكە و خۇپارىزى لە خراپە، بىگومان بەۋە پۈۈكەش و پۈۋالەت و كىردەۋە ئاشكراكان پاك و خاۋىن ئەبن.

۲- ﴿وَشَفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ﴾ شىفا و دەرمان ھۇى پاك و خاۋىن كىردنە لە و ھەموو دەر و نەخۇشە دەروونىانە كە نەخۇشى گەرە و سەرچاۋە ھەموو نەخۇشەكانى تىرى دەروونى بىرىقىيە لە بىپرواىى و بەد عەقىدەىى، دەى ديارە كە قورئان بىروباۋەر و راست و پاك و خاۋىنى ديارىيكردوۋە دايىناۋە و يىچگە لەۋە ھىچ بىروباۋەر و عەقىدەىەكى تر وەرناگرى، پىۋىستى كروۋە پاك كىردنەۋەى دل و دەروون لە ھەر سىفەتلىكى بەد و پازاندنەۋەى بە ھەموو ئەۋ سىفەتە شىرىنانە كەلە قورئان و كىردار و وتار و پەرۋىشتى پىغەمبەردا (ﷺ) ھەن.

۳- ﴿وَهْدًى﴾ پىنمۈۋى و پى نىشاندانە بۇ ھەموۋان، يان گەياندن و خستنه سەر پىنى راستە بۇ ئەۋانەى كە بىروادارن يان ئامادەبن بۇ بىرواھىنان.

۴- ﴿وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بەزەىى و مېھرىبانىيە بۇ بىرواداران.

ھەرچەندە قورئان بۇ مېھرىبانى ھاتوۋە بۇ ھەموۋان و بۇ ھەموو جىھان و جىھانىان، بەلام لەپراستىدا بەر و بەرھەمى مېھرىبانى راستەقىنەى ھەر بۇ بىروادارانە و تايىبەتايىيە بەۋانەۋە، بىگومان قورئان ھۇى ئامۇزگارى و شىفا و پىنمۈۋى و مېھرىبانىيە، بەلام ئەۋەندە ھۇىەكى بەھىزە ۋەك ئەۋانە بىت وايە لەبەر ئەۋە ناۋى بەۋانە پراۋە، ئەۋەش شتىكى باۋە لە زمانى عەرەب و لە پەرۋانېزىيدا. بەلى بەپراستى ئەم قورئانە بە ئامۇزگارىيەكانى دل و دەروون زىندوۋ ئەكاتەۋە، شىفاى ئەدات لەشتى پىرو پۈۈچ كە پۈۋى تىئەكات، لەگومان و دوۋىلى كە زال ئەبى بەسەر دل و دەرووندا، لەلادان و ترازان كە نەخۇشى ئەخات، لەبى ئارامى كە سەرگەردانى ئەكات، ئەم قورئانە ھات بۇ ئەۋە شىفا و پىزگارپۈۋىن پىزىنى بەسەر خەلىيدا، بىروا ئارامى و ئاشتى بىبارىنى بەسەرياندا.

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

لَكُمْ مِنْ رِزْقِ

﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ﴾ ئەي پىغەمبەر بلى پىيان: ھەر بەھۆى بەھەر و چاکە و مېھربانى

خوا ﴿فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ ھەر بەھۆى ئەوھى كە باسكرا دەي با ئەوانە خوشنود و كەيف خوش
بىن، واتە ھەر ئەوھ شايستەيە بۇ خوشنودى و كەيف خوشى، نەك مال و سامان و شت و
مەكى ئەم دنيا گرو فرىكە و دىت و دەچىت ﴿مَوْخَبَرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ ئەوھى لای خوايە چاكترە
لەوھى لای ئەوانە و كۆي ئەكەنەوھ لە شت و مەكى ئەم دنيايە.

ئەو دوو وتەيە بە چەند شتىك تەفسىر كراونەتەوھ ھەركام ئەگونجى و پىوايە تىشيان
پىھاتوھ، بەلام بەپىي جى و شوئەكە باشتەر ئەوھى كە مەبەست بە (فضل) يارمەتيدان و
تەوفىقى خوايە بۇ پاك و خاوين كردنى دل و دەروون و شىفا و پىنموونى قورئان، مەبەست
بە (رحمة) بەرو بەرھەمى ئەو مېھربانىيە يە كە خوا بەخشى بەم ئوممەتە و پىي جوى
بوونەوھ لە ھەموو ئوممەتەكانى تر، بە ھەر حال و لەسەر ھەر بار ئەوھى لای خوا چاكە و
چاكترە لە ھەموو ئەوھى كە خەلكى كۆي ئەكەنەوھ لەم ژيانى دنياىدا، كە چاكترە ھەر لەبەر
ئەوھى نىيە كە ئەمەي ئەم جىھانە نامىنى و دوایى ھاتوھ و ئەوھى پۆژى دوایى ھەر ئەو
ئەمىنى و دوایى نايەت، ھەر لەبەر ئەوھ نىيە، بەلكو لەبەر ئەوھى ئەو بەھەر و مېھربانىيەي
لای خوا خوشبەختى ھەردو جىھانى تىدایە، ئەوھتا موسلمانان دەستيان گرت ھەر بە
ئىسلامەكەيانەوھ قاپى خىرو بىرى دنياشيان لىكرايەوھ و ھەموو گەل و ئوممەتەكانى تر
چاوەروانى ئەمان بوون! كاتى دەستيان لە ئىسلامەكەيان بەردا كارەكەيان پىچەوانە
بووھىوھ و پىگەي ئەم ئوممەتە پوون و ئاشكرايە، پىگەي ئەم ئوممەتە تەنھا لەوھدايە كەئەم
قورئانە بۆي داناوھ و نەخشەي كىشاوھ لە پىيازەدايە كە يەكەم چىنى ئەم ئوممەتە دايانە
بەر، ھەر ئەوھ پىگەي ئەم ئوممەتەيە، شت و مەكى ماددى و ئەو شتانەي كە لەجىھانى
ماددەدا بەئرخن، ئەوانە رادە و پلەي خەلكى ديارىي ئاكەن لەم جىھان و زەوييەدا، لەم ژيان و
جىھانەدا چ جاي ئەو جىھان و رادە و پلە يان لە ژيان و جىھانى دوايىيەدا، بەراستى بە
پىچەوانەوھ شت و مەكى ماددى و ئەو شتانەي كە لە جىھانى ماددەدا بەئرخن، ئەوانەيە بىن
بەھۆي سەرلى شىوان و بەدبەختى نەك ھەر بۇ پۆژى دوایى، بەلكو لەم ژيانى دنياشدا، ئەوھ
شتىكى ئاشكرايە لەم شارستانىيە ماددىيەي ئەمرودا!

ئەو رەنامەى گە حاکم بىت لەمەر ولاتیکدا ھەر ئەو نرڭ دانەنى و دیارى ئەکات بۆ شت و مەكى ماددى لە ژيانى خەلکیدا، ھەر ئەو شت و مەكە ئەگىرئى بەھوى كامەرانى و خوش بەختى، يان ھوى سەر لى شيوان و بەد بەختى، ھەرچۇنى ئەيگىرئى بە ھوى پىشكەوتن و بەرزى ئادەمىتى يان دواکەوتن و پەست و ھەلخلىسكان بۆ ئا و چالى بەدبەختى، جا لەبەر ئەو ھەيە ئەو ھەندە بە گىرنگ گىراوہ باسى و نرڭ و سوودى ئەم ئايىنە لەژيانى بېروادارانى ئەم ئايىنە وەك دەست نىشانى کرد بۆ ئەم مەبەستە لەم ئايەتەدا گە خەرىكىن پىيەوہ و ئەزىن لەسايەيدا.

ئەو كەسانەى گە ھەول و كۆششيان ھەر بۆ نرڭ دانە بەشت و مەكى ماددى و بەرھەمى ماددى، گوئىيان نىيە لە ئايىن و شتە بە نرڭەكانى ئايىنى، لەراستيدا ئەوانە دژو دوژمنى ئادەمى و ئادەمىتىن و ئەيانەوئى ئادەمى لە رادە و پلەى ئازەل و چوار پى بەرزتر نەبنەوہ! ئەوانە بەبئى مەبەست و ئامانچ ئەو ناكەن بەلكو مەبەستى سەرەكى بەدى خويان ھەيە. مەبەستى بەديان ئەو ھەيە كە بېروا و عەقىدەى ئاسمان نەھيئل و شت و مەكى ماددى بگىرئى بە بتيكى پەرسترا و لەباتى خوا و ھەر شتىكى ترو ھەر يىروباوہ پىكى ترى ئاسمانى و ھەر رەوشت و کردارى شىرىنى ئادەمىتى دەست پىوہ بنين و لە پىناوى ئەو تەنيا بتەدا!

لەم كاتەدا كە ئەم ئايەتە دلى بېروادارانى بەستەوہ ھەر بە فەزل و رەحمەتى خواوہ، لەم كاتەدا دەست نىشان ئەكات و پلار ئەو شتىنى لە نەفامان كە ئەيانەوئى كارو كىرەوہ و بىرو باوہ پى خويان بە گويزەى ئەو نەبئى گە لەلايەن خواوہ ھاتوہ، بەلكو بەگويزەى ئارەزوو بۆچوونى خەلكى بىت، ئەمە لە بارىكەوہ! لەبارىكى تىرشەوہ لە مەوپىش ئەو ھەموو بەلگەى ھىنايەوہ لەسەر راستى پىغەمبەرىتى (ﷺ) لەسەر ئاراستى و بئى جىيى بئى پروايى و گومانى بئى بېرواكان. ئىنجا لىرەدا باسى لارى و ئاراستى بېرىارەكانيان ئەكات كە بەدەم درۆ لە خويانەوہ بېرىارى ھەرام و ھەلال دەرئەكەون. بەكورتى ئەوانە بۆچوون و مەزھەبيان ئاراستە چ لەبارەى بىروباوہرەوہ، چ لەبارەى ھوكم و بېرىارەكانيانەوہ، ئەفەرموئى: ﴿قُلْ بَعُو بئى بېروايانە: ﴿أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ﴾ ھەولم بەدەنئ ئەى ئەوانەى كە بېرواتان نىيە بە فروستادە و شەرىعەتى خوا پىم بلين: ئايا ئەو ھەي كە خوا ھىناوہ پىيە خواوہوہ بۆتان رشتوويەتى بەسەرتاندا بەو ھەروہا پىزق و پۆزيەى كە پىيى ئەزىن و ھەلالى كىردوہ بۆتان و ھەر ئەو ھەي مافى ھەلال و ھەرام كىردنى ھەيە،

فَجَعَلْنَاهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٨١﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٨٢﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ

﴿فَجَعَلْنَاهُ حَرَامًا وَحَلَالًا﴾ ئینجا ئیوه گنجاوتانه لهوه حرام و حلال، واته ئیوهی که خوا به خشیویه تی پیتان و حلالی کردووه ئیوه بهش بهشی نهکن بهم پهنگه هیندی حرام نهکن و هیندی حلال وه که له سوره تی ﴿المائدة﴾ و ﴿الانعام﴾ دا به دریزی باسکرا، واته کارو بریاره که تان ناراست و به دو بی جییه، چونکه ئو پوزیانه هینی خویه به ته نیا و مافی ئیوهی پنیوه نییه، ئو حلالی کردووه بۆتان، دهی ئایا به چی ئیوه ئو بریاره نهکن و هیندی حرام نهکن؟ ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَذِنَ لَكُمْ﴾ ئایا خوا ئیزنی داوه پیتان له حرام کردنی هیندی و حلال کردنی هیندی تر؟ ﴿أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾ یان به دهست قهس به دهم خواوه درو هه لده بهستن و دروی خو تان نه سه پینن به سهر خوا دا؟ واته هیچ چاره تان نییه نه بن دان بنین به یه کن له دووباره: ئیزنی خوا یان دهست هه لبهست کردنی خو یان، دیاره نابیی لافی ئیزن لیبدن، چونکه ئیوه پرواتان به په یام و وهی نییه و زور به توندی ئینکاری نهکن، که واته نه بنی درو تان کرد بی به دهم خواوه، دهی ﴿وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ئایا نه وانهی که درو دهست هه لبهست نهکن به دهم خواوه، ئایا نه بنی گومانی نه وانه له پوزی دوا پیدا چیه؟ ئایا نه وانه لایان وایی لهو پوزده دا قوتار نه بن به بی سزاو توله؟ نه خیر شتی و نابیی و نه وانه سزاو تولهی سهخت نه درین له سهر ئو تا وانه گهریه. به راستی پرسیارنکی سهختی دل ته زینه و نه بنی هیچکس خوی بۆ نه گیری بهرام بهری، له گه ل ئو هه موو لاری و ناله بارییهی که زور له ئاده میزاد له سهریه تی خوا قاپی میهره بانی خوی کردووه ته وه له بنده کانی، به لام له گه ل ته وه دا زور به یان سوپاسی ناکن و له سهر

ناسوپاسی و سپله‌یی به‌رده‌وامن وهك ده‌ست نیشان نه‌كات بهم فهرمووده‌ی كه كو‌تایی
 باسه‌كه‌ی پی‌دینی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ به راستی و بی‌گومان خوا‌ه‌ونی فهرل و
 به‌هریه به‌سهر خه‌لکیموه، نه‌ه‌تا نه‌و هه‌موو نازو نیعمه‌ته‌ی به‌لیشا و پرشتوو به‌سهری‌اندا،
 قاپی میهره‌بانی خو‌ی خستووته سهر پشت به‌مه‌ی نه‌و به‌رنامه‌ی بو‌ناردوون كه
 ری‌نموونی و شیفای تی‌دایه، بو‌نه‌وه‌ی به‌ه‌وی نه‌و به‌رنامه‌وه خوشبه‌ختی هه‌ردو جیهان
 وه‌رگرن و بگن به‌پله‌ی هه‌ره به‌رزی ناده‌می‌تی ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی
 خه‌لکی سوپاس ناکه‌ن و سپله‌ن به‌رامبه‌ر نه‌و فهرل و چاکه و میهره‌بانییه، نه‌ه‌تا لانه‌دن له‌و
 به‌رنامه راسته، هاوبه‌شی ره‌وا نه‌دن بو‌په‌روه‌ر‌دگاری تاك و ته‌نیای میهره‌بانیان.

له‌پاش نه‌وه‌ی هه‌موو كه‌س و خه‌لکی ئاگادار كرد به‌فهرل و چاکه و میهره‌بانی خو‌ی
 به‌سهری‌انه‌وه، به‌مه‌ی پی‌ویسته له‌سهریان سوپاس و چاوله‌به‌ربن بو‌په‌روه‌ر‌دگاریان له‌پاش
 نه‌وه ئینجا ناموز‌گاریان نه‌كات به‌ئاگاداری و چاودیری و ره‌قابه‌ی تیرو ته‌واوی بو‌خو‌یان و
 هه‌موو کارو کرده‌وه‌کانیان كه خه‌ریکن پی‌یانه‌وه و به‌ون نه‌بوونی هیچ شتی له‌ئاسمان و
 زه‌ویدا له‌زینی نه‌وه‌وه بو‌نه‌و مه‌به‌سته له‌پیغه‌مبه‌ری نازیزه‌وه (ﷺ) ده‌ست پی‌ نه‌كات و
 بی‌گومان له‌وه‌دا دلنه‌وایی و ئارام دانیکی گرنکی تی‌دایه به‌خو‌ی و یاره‌کانی و بر‌واداران،
 به‌مه‌ی هه‌میشه وان له‌ژی‌ر چاودیری و خوا‌هن دارای خو‌ای خو‌ی‌اندا، که‌واته با باکیان نه‌بی
 له‌بی‌بر‌واو دومنان نه‌فهرموی: ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر تونیت له‌هیچ کاری له
 کاره گرنکه‌کانتدا چ تایبه‌تی به‌خوته‌وه و چ گشتی كه چاره‌سهری کاری ئوممه‌ت بکه‌یت
 ﴿وَمَا تَلَوْنَا مِنْ قُرْآنٍ﴾ هیچ قورئانیک ناخو‌ینی له‌به‌ر هیچ کاریکت و له‌باره‌ی هیچ کاریکته‌وه
 ﴿وَلَا تَمْلِكُونَ مِنْ عَمَلٍ﴾ ئیوه هه‌مووتان - نه‌ی به‌نده‌کانی خوا- هیچ کرده‌وه‌یه‌ك ناکه‌ن له‌هه‌ر
 باریکه‌وه،

إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي

السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

هَلَا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ﴿١١﴾ مه گهر ئيمه شايعت و ئاماده و ئاگادار و چاوديرين به سهرتانه وه له و كاته دا كه ده سستی پي ئه كه ن و خه ريگين پييه وه و پائه پهن بؤي، واته ئه ي پيغه مبه ر تو خه ريگي هه ر كاريك بيت و هه ر قورئانتيك بخويني له و باره ي وه، ئيوه ش ئه ي هه موو به نده كان هه ر كارو كرده وه يه ك به ن و خه ريك بن پييه وه ئيمه شايعت و چاوديرو زانين به هه مووي! به راستي ئه م فهرمووده يه له لايكه وه ئارام دهره و له لايه كي تره وه ترسيئهره، له لايه كه وه خووشي و ئولفت دهره و له باريكي تره وه دهره و پافرئنده ره. بايز بكرئته وه: ئه م ئاده مييه كه لاوازو بن ده سته و هيچ كاريكي خووشي به ده ست نيه ئه بن چي بيت و چون بيت كاتي كه كرده وه يه ك ئه كات و خه ريك ئه بيت به كاري خويه وه، له كاتيكا ده ست بكات به مه ي خوا به و هه موو كه وريي و ده سه لات وه كه داهيئهره و په ره ردگاري ئه م بوونه وه ريه، ئه و خوايه كه ئه م بوونه وه ره هه مي شه ئه له رزي له سامو بيميدا، ئه و خوايه هه مي شه ئاگا زانايه به هه موو نيازو نيته و كارو كرده وي ئه م گيانله به ره بچووكه، چاوي قودره تي له هه موو كاروباريه تي، ده ي ئه م گيانله به ره بچووكه بن ده سه لات ه نه گه ره خووشي به لاي خو ي بيت ئه بن چون سامو بيم نه يگري به ويئنه ي ئه م ئايه ته؟ ئه ي چون زاتي ببئ شتي بكات كه ئه و پيي رازي نه بن؟ بن گومان هه ر كاتي له سهر هوش بيت و ئه و ئاگاداري و ديئنه ي خواي له ياد بيت هه رگيز زاتي نابئ خه تهره ي هيچ شتيكي بكات كه هوي خه شق نا په رزايي ئه و بيت، بن گومان به روادار به بن هوشي و نه قامي كاري به د ئه كات، خوا به ميهره باني خو ي ئه و هه ست و هوشه مان تي دا دروست بكات، آمين. به ئي ئه م ئايه ته و ويئنه ي ئه م ئايه ته هه رچون ئي دلي بيدار ئه خاته سامو بيو له رزه، هه ره هه لايه كي تريشه وه دلي به روادار ئه خاته خووشي و كامه راني و كه شخه كه بير ئه كاته وه له وه ئه م گيان له به ره هه رگيز ته نيا نيه و وازي لي نه ميئراوه به بن يارمه تي دهره و چاوديري و خاوه نداري هه مي شه يي خواي له كه له. زانين و چاوديري و خاوه نيئي خوا گشتيه بو هه موو شتيك له م

بوونه وهردها وهك ئەفهرموئ: ﴿وَمَا يَرْزُقُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ ئاوا نابئ و
 ون نابئ له پهروه دگارت به ئەندازەى كيش و قورسى زهريهك نه له زهوى لای خوا، نه له
 ئاسمان و لای سهروو، واتە بچوكترين شت كه ببئى لهم بوونه وهردها له زانينى خوادا هيه و
 هيجى لى ون نابئ، وتەى زهريه بۆ چەند شتيك به كار مينراوه و ئەمينئ:

۱- ميروولهيهك به حال بهرچا و ئەكهوئ.

۲- ئەو ورديلكانەى كه نابينئ، مەگەر لەبەر پووناكى خۆر كەلە كۆن و كلا و پۆزنەوه
 ديته ناو مال.

۳- لەم چەرخى تازەدا به ئەتۆم ئەلئىن كەلەم دواييهدا دەرگەوت بۆ زانايانى تازە.

هەريەك لەمانە بگيرئ - وهك وتمان - ويئەو نموونهيه بۆ بچوكترين شت، جا به پيئى
 ئەوه ئيستات و اتاي سئيه مى لى بگيرئ پئىك ترە، چونكه شوئنهكه شوئنى زياده رهوى و
 مباله غهيه، بيچگه له وهش له سەر ئەم باره ئەبئ به موعجيزه و ههوالدان به شتى كه به خه يالى
 هيج كه سيكدا نه هاتوو تا ئەم دواييه كه دۆزايه وه و پيئى زانرا، وهك لەم رسته
 سهريه خوشدا دەست نيشان ئەكات موعجيزه يەكى تر كه پيئى پيئرا له پاش پاره كۆردنى ئەتۆم
 كەلە پيشه وه خۆى زانرا و دۆزايه وه، ئينجا له پاشان پاره كۆردنهكەش زانرا، هيج دوور نيه
 لەم رسته يه وه پئى برابئ بهو پاره كۆردنه كه ئەفهرموئ: ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابِ
 تُبَيِّنُ﴾ نه بچوكتر لهو زهريه و نه گه و ره تر نيه مەگەر يەكسەر هه مووى زانراوه لای خوا و
 ژماره كراوه له ناميهكى بلندی پايه به رزو ئاشكرا و پووندا، كه هه موو شتى تئدياه و
 له زمانى شەرعدا به ناو بانگه به: (روح المحفوظ) ئينجا و ره ئەى هەركه سيك هەى، و ره
 خه يال به اوئزه و بير بكه ره وه لهو هه موو ورديله و ئەتۆم و بچوكتر له ئەتۆم لەم زهوى
 ئاسمانەدا، لهكاتيكدا كه زانين و چاوديري و سهريه رشتى خواى لهگه لهو هه موو راوه ستاوه و
 راگيراه، هەر دەر و ون و ويزدانئى كه بيدار بيئ ئەبئ بكه ويته له رزه و بيم، هەر دلئىك هوشدار
 بيئ ئەبئ بكه ويته ئەوپهري به ندهيى و ملكه چى و سام و ترس بيگرئ مەگەر بهرواى به هيز
 ئارامى پئى بدات و بيهيئنته وه سەر خۆى به هوى ههستكردن به ميهربانى و نزىكى له خواوه،
 بهروا به گه و ره يى و ئاگادارى و چاوديريى خوا هه رچوئن سام و بيم و دلە له رزه فەراهم
 ئەمينئ هه ره ها ئارامى و ئاسايشيش ئەدات،

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا

يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

وہ کہ ہم موڑدو جارہا نہ دال پارا وہ کاتوہ ہو چاکو بہرہیہ و نہ فرموی: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ بیدار بن لہ دوستہکانی خواو نزیکہکان لیہوہ مترسیان لہسر نییہ، ٹوانہ غہمبار نابن لہوہی مہبہستیکیان لہ دست ہمرچی، چون مہبہستی ٹہکن یان غہمبار ٹہبن لہکاتیڈکا کہ خوایان لہگہلہ لہ ہموو کارو کردوہیہکیاندا، لہ ہموو بزوتنہوہ و ہستانیڈکا، چون غہمبار ٹہبن لہکاتیڈکا ٹہوان دوستی خوان و پھیوہندی و پھیوہستیان ہییہ بہ خواوہ و اتہ لہ خوشی ٹہو پھیوہندی و پھیوہستیہوہ باکیان لہہیچ شتیکی ناخوشی نییہ و غہمبار نابن بو ہیچ شتی کہلہ ہستیان ہمرچی، مہبہست ٹہوہ نییہ کہ ٹیتر غہم پوویان تی ناکات یان لہ ہیچ شتیکی ناترسن و غہم بو ہیچ شتیکی ناخون، چونکہ ٹہوان ترسیان لہ خوا بہتین ترہ لہ خہلکی و غہمبار ٹہبن لہسر ہمر کہم و کوریہک بہرامبہر بہ خوا، ٹہمہ لہدنیا، لہ پوڑی دوایشدا ترسو غہمیان نییہ لہپاش ٹہوہی بویان دہرٹہکھوی نزیککیان لہ خواو سہعادہت مہندیان.

ٹہو دوستانی خوا ٹہمانہن: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ کہسانیک کہ برویان ہیناوہ، ہمیشہ لہ خوا ٹہترسن و خویان ٹہپاریزن لہ ہمر شتی کہ پیویستہ خوپاریزی لی، بہ پیی فرمانی خواو پیغہمبہر ﴿ﷺ﴾ و اتہ ٹہوانہن کہ بروای راستہقینہیان ہیناوہ، خو پاریزن بہراستی، برواش ٹہوہیہ کہ جیگیر دامہزراویٹ لہلدداو بہ کردوہ دہرکہوی و کردوہ نیشانہ بیٹ لہسر بوون و دامہزراوی ٹہو بروایہ، کردوہوش بریتیہ لہ ہلسان بہوہی خوا فرمانی پیداوہ، دور کہوتنہوہ لہوہی جٹہوگریی لیگردوہ، ٹہبن ہمر بہم جوڑہ تی بگہین لہدوستہکانی خواو ہو شیوہیہ بیانناسن، نہک ہو جوڑو شیوہ ناپاست و نارہوایہ کہ بہتاو بانگہ لہتاو نہقام و نہزانہکاندا و مریان گرتوہو و پیی گہیشتون کہ بریتیہ لہ کہسانیک گیلی دورہ پہریزو بی باوہرہکانی ٹاگا لہبہسہرات و کاروباری خہلکی و ہعقیان بہسر ہیچ شتیکہوہ نییہ، بہلکو ٹہوانہ کہسانیک ژیری چالاکو و ٹہیانہوی ژیان ببہسہرو ژیان خہلکیش پیک و پیک بکن بہ پیی بہرنامہی خواو ہول بدہن بو ٹہوہی لہسر ٹہو بہرنامہیہ جٹہوی ژیان بگرہہ دست،

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِيلُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكُ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾

ئەوانە: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ھەر بۆ ئەوان ھەبە موژدە لە ژيانى دنيا داو لە ژيانى پوژى دواييدا، لە زۆر پىوايەتدا موژدەى ژيانى دنيا برىتييە لە خەويكى موژدە دەرى چاك كە ئەبينى پىيەو ھاخوى بيبينى، موژدەى پوژى دوايى ئەو ھەبە كە لەكاتى مرداندا پىيى ئەگوتى: خوا لىت بوردوو و لەو كەسەش كە ھەلى گرتوى تا گوڤرەكەت، لە (ئەبن و عباس) ھە - خوا لىيان پازى بى - ھا توو كە موژدەى دنيا برىتييە لەو ھەبە كە خوا ئەفەرموى بە پىغەمبەر (ﷺ): ﴿وَنَشَرُّ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا﴾ (زجاج و فراء) ئەفەرموى: ئەم ئايەتە و وینەكانى تە (عطاء) ئەفەرموى: موژدەى دنيا ئەو ھەبە كە مەلایكە لەكاتى مردندا دىن و موژدەى ئەدەنى بە بەھەشت، موژدەى پوژى دوايىش ئەو ھەبە: مەلایكە دىن بە پىشوازيانەو و سەلاميان لى ئەكەن. موژدەيان ئەدەنى بە گەيشتن بە ئامانج و پىزو خوشى، ھىندى ئەفەرموون: موژدەى دنيا برىتييە لە موژدەدان بەسەر كەوتن. فەتەح و غەنیمەت و ئاوبانگى چاك و خوش وىستنى خەلكى بۆيان، موژدەى پوژى دوايى ئايەتە باسكردن و باسى ناوى، ئەم موژدەيانە كە باسكردن ھەموويان ھەن و ھەركام و ھەموويان دەست ئەدەن بىن بە تەفسىر، بەلام ئەگەر ھەدىسى ھەح ھا تەبى ئابى لى لادى و ئەبىرى بەسەر ئەو دا، لەسەر ھەر بارو رايەك ئەوا خوا ئەفەرموى: موژدەيان بۆ ھەبە لە ھەردوو دنيا دا، شتىكى ئاشكرايە كە: ﴿لَا يَبْدِيلُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ گوڤاندن بۆ وتەكانى خوا نىيە و ھەموو ھەوال و بەلەين و بىرارەكانى راستە و بەدى دىن، كە يەكە لەو وتەيان ھەوالدانە بەم موژدەيە كە: ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ھەر ئەو گەيشتنە بە ئامانجى زۆر كەو و ھىچ خوشى و ئامانجىك لەو گەورە تر نىيە، لەبارەى پەيوەندى ئەم سى ئايەتە بە ئايەتەكانى پىشيانەو و دوو جوړى تەرىش گوتراو:

۱- له پېښهوه بهلین و هره شهی گشتی ناراسته ی گوئ رایه لان و سه کیشانی کرد، نینجا بهو بونه یوه بهروونی باسی برودارو دوسته کانی خوا نه مینئ.

۲- له پېښهوه باسی بهدی و خراپی نهوانه ی کرد که بی پروان دړو دهست هه لېست نه کهن بهدم خواوه، نینجا به دواي نهودا باسی ناگاداری و چاودیری خوی کرد بو پیغه مېرو نوممه ته که ی، نینجا بهو بونه یوه به بهلین و موژده دان بهرهم و سره نجامی کرده و ی بروداران پوون نه کاتوه لهم نایه تدها، نینجا لهم کاتدها پووی فرموده نه کاته سرداری بروداران و دوسته کانی خوا دل نارام و دلنیا نه کات له زیانی بی پروا و دهله سه چیه کانی مه که و دهوروبه ری که لهو کاتدها خواوه نی هیزو قسه پهوا بوون، نه فرموی: ﴿وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ﴾ با قسه و ته ی نهوانه غه مبارت نه کات، نهو و ته و پرو پاگنده و قسه بهدانه ی که نهوان نه یکن بو دژایه تی بهرگری تایینه که ت ﴿إِنَّ أَمْرَهُ لَبِيَّتٌ﴾ واته چونکه بهراستی زال بوون و هیزو دهسلات هه مووی هینی خویوه و هیچکس خواوه نی نییه، نه نهوان و نه هیچ که سانیکی تر، که واته بروداران و دوسته کانی خوی زال نه کات نهک بی پروا و دوژمنه کانی. لیړدها زال بوون و هیزو دهسلات که تاییه تی نه کات به خواوه و پیغه مېرو بروداران به شدار نا کات و هک له شوینی ترده به شداریان نه کات، چونکه به شه که ی نهوانیش هر هینی خویوه و نه یبه خشی بهوان، لهم شوینه دا که باسه که باسی چاودیری و پاریزگاری خویوه بو دوسته کانی که واته نه بی هر باسی نهو بکات، له شوینی ترده و هک له سورته ی ﴿الْمُتْلِفُونَ﴾ دا بو بهر په رچ و دم کوت کردنی نهو ناپاکانه هاتووه لایان و ابو خویان زالن و خواوه نی هیزو دهسلاتن، با پیغه مېری نازیز ﴿وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ﴾ غه مبار نه بی بهو قسه ی بی پروایانه، چونکه هه موو زال بوون و هیزی هر بهدست خویوه و خویاش له گهل نهوه، ﴿هُوَ السَّيِّئُ الْمَقْلُوبُ﴾ هر خویاش نیسری زانایه، لهراستیدا قسه کانی نهوانه نه بیستی و ناگا و زانایه به پیلان و کاره بهدکانیان، که واته دوسته کانی نه پاریزنی له قسه و کرداری بهدی دوژمنه کانی، هه موو شتی هر به دهست نهوه و هرچی لهم بوونه و هره دایه مولکی نهوه.

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَسْمَعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَسْتَعِثُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١٦﴾ هُوَ الَّذِي
 جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
 يُسْمَعُونَ ﴿١٧﴾

وەك ئەفەرموی: ﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ ئاگادار بن ئە بەراستی
 ھەر بۆ خواوە و مولکی خواوە ھەركەس و لە ئاسمانەكان و زەویدا لەجن و مەلائیکە و
 بڕوادر و بڕی و یاخی و لە خواترس، کەواتە ھەموو خاوەن ھیزیك مولکی ئەوە و لە ژێر
 دەسەلاتی ئەودا چ جایی بێ ھیزو بێ گیان و بێ دەسەلات، ھێنای (من) ئە بۆ زانا و دەسەلاتە،
 نەك (ما) كە ژۆر تر بۆ نەزان و بێ دەسەلات بەكار ئەھینرئ، بۆ دەست نیشانە بەوە و بۆ
 كە یاندنی ئەو مەبەستە، ﴿وَمَا يَسْمَعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ﴾ ئەو ھاوبەش
 پەوادەر و بت پەرستانە كە نزا و ھاوار ئەكەنە غەیری خوا، بە ھاوبەشی خایان دانەنن،
 ئەوانە لە راستیدا شوینی ھاوبەش نەكەوتوون - چونكە خوا پاك و بێگەرە لەوی وێنە و
 ھاوبەشی بێ، ﴿إِنْ يَسْتَعِثُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ لەوانە لەو شوین كەوتنەدا
 ھیچ نین بێجگە لەوی گۆترەكاری ئەكەن و بەدەم پەر قەسەكەن و شتی ناپەر واپاست بڕیار
 ئەدەن كە ھیچ كەلك و سودیكی نییە، بێ گومان ھەركەسی ژێر تێگەشتوو بیت خۆی
 دوور ئەخاتەو لەشتی و، ئینجا ھیندئ لە بەرھەمی دەسەلات و ھیزی خوا ئەخاتە بەرچاو
 كە بەلگەبەکی پوون و ئاشكران لەسەر تەك و تەنایی خوا لە ھەر جۆرە وێنە و ھاوبەشیك،
 ئەفەرموی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ ئەو خواوە كە سێكە كە
 شەوی بڕیار داوە و گیراویەتی بۆ ئێوە بۆ ئەوی ئارامی تێدا بگرن و لەو تاریکیەدا
 بچوینەو لە ماندووییەتی گەپان و كار و كردەو، پۆژی گیراوە بە پووناك و ھۆی بینن بۆ
 ئەوی بلۆببنەو و بگەرێن و ھۆی ژیان و ئاوەدانی فەرھەم بینن. بێ گومان ئەوە و ھەموو ئەو
 چەشمەنداز و بەلگە بوونەو ھریانە دل و دەروون پاراو ئەكەنەو و ئەیانخەنە سۆزو بڕوای ژۆر
 بەتین، بەلام لەبەر ئەوی ھەمیشە وان بە پیش چاوەوە و دەقیان پێوە گیراوە، لەبەرچاو كۆن
 ئەبن و فەرماوش ئەكرێن، لەبەر ئەوە قورئان ھەموو جارئ دل و دەروون بێدار ئەكاتەو

ئەيانهيئەتتە ھۆش بېجگە لەۋەش دوایى ئايەتەكان ئەھيئەت بە پرستە و فرمودەيەك ھەركەسيك بە تەۋاي بى ھۆش نەبى خەبەرى ئەبىتتە ۋە ئەم ئايەتەى دوایى ھىنا بەم فرمودەيە: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْرٍ يَسْمَعُونَ﴾ بەپراستی لەۋەى كە باس كرا چەند بەلگە و پابەريكى پوون ھەيە بۆ كۆمەل و كەسانى كە ئەبىستەن ۋە ئەو ئايەتەنى كە ئەخوينرئەتتە ۋە بەسەرياندا ۋەرى ئەگرن بە ھۆش و تىگەيشتەن ۋە ھەرچەندە ئەو پابەرو بەلگەيانە پابەرو بەلگەن لە خۇيانداو پابەرو بەلگەن بەسەر ھەركەسيكە ۋە كە بخوينرئەتتە ۋە بەسەريدايان ئەخوينرئەتتە ۋە بەلام لەبەرئەۋە سوود بە ھەريان بۆ كەسانىكە كە بيانبىستەن ۋە ھريان گرن، لەبەر ئەۋە تايبەت يەكردن بە بىسەرئەۋە دەست نیشان ئەكاتە بەۋەى ھەركەس بىسەرئەۋە ئەبى بيانبىستەن ۋە سوود ۋە رگرئە ۋە ھەركەس سوود ۋە رنەگرئە ئەۋە كەرەو بىسەر نىيە، بەپراستی پلارىكى سەخت و دل تەزىنە ۋە ھەر بە قورئان ئەكەۋى قسە بكات.

ئەم قورئانە پابەرو چەشمەندازە بوونە ۋە رەيەكان بەكار ئەھيئەت لە كاتىكدا كە باسى مەسەلەى خوايەتەى و بەندەيى ئەكات، ئەۋەش لەبەر ئەۋەيە كە ئەم بوونە ۋە رە بە خۆى و ھەموو بەش و پارچەكانىيە ۋە بەزمانى حالىيان قسە ئەكەن ۋە ئەدوين لەگەل ژيرى ۋە سروشنداو ناچارىيان ئەكەن بەداننان بە قسە و پريارەكانىيانداو ناتوانن بەرپەرچى قسە و پريارەكانىيان بەدەنە ۋە ھەروەھا ئەدوى و قسە ئەكات لەگەل خەلكيدا بەو پىك و پىكى و گونجاويەى كە ھەيە لە پەيوەنديان بەم بوونە ۋە رە ۋە بۆ وىنە لىرە ئەو شەۋەى كە نارامى تىدا ئەگرن ۋە ئەو پۆژەى كە چاۋ ئەكەنە ۋە تيايداو شت ئەبينن، دوو شتى ئاشكران پەيوەندى نيوانيان ھەر بەژيانە ۋە ئەو پىك و پىكى و گونجاويەى كە ھەيانە ھەستى پى ئەكرئە بە تىروانىن و سەرنج دانىكى سادەش، بەبى پىويست بە پىرکردنەۋەى قول، بە بى پىويست بە خويندەۋارى و زانىارى، بەلكو ھەر بە سروش و ژيرى كە سەرنجى ئەم بوونە ۋە رە ئەدەن تى ئەگەن لە قسەكانى و ۋەرى ئەگرن، مەگەر كەسيك كە سروش و ژيرىيەكەى لەكار كەوتبى، بەلئى تا زانىارى و خويندەۋارى بەرز ترو فراوان تر بى زياتر تى ئەكات ئەگەر بى پىۋايى كۆر نەكردبى و لەكارى نەخستبى. درۆى دەست ھەلبەست بەدەم خواۋە بە پرياردانى ھاۋەش بۆى جۆرىكى تىرش ھەيە كە بىرتىيە لە پەوا دانى ئەۋلا بۆى، لەناو ئەقامى ەمرەبدا ئەم جۆرەش ھەبۆ، ئەۋە بوو مەلايكەيان بەكچى خوا دانەنا، ۋەك جۈولەكە و گاۋریش ئەو درۆ ئەكەن ۋەك باسكرا.

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ اِنْ
عِنْدَكُمْ مِنْ سُلٰطٰنٍ بِهٰذَا

جا له کوتایى ئەم باسەدا لەو جۆرە ئەدوئ بەلگەو نیشانە ئەمىنیتەو لەسەر
ناراستى و ناپەرەيى ئەم جۆرەش و کوتایى ئەمىنئ بە ھەر شە لییان بەسزای پۆزى دوایى و
ئەفەرەمۆئ: ﴿ قَالُوا ﴾ ئەوانە ئەلین: ﴿ اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴾ خوا پۆلەو ئەولادى بۆ خۆى دانائەو
پاگیرى کردووە. ئەو بیرو باوەرە ئیجگار سادەو ئەفامییە، بناغەکەى کەم و کوپى بۆچوونە،
تیناگات لەو جیاوازییە زۆر فراوانەى کە ھەيە لەنیوان سروشتى خوايەتى کە بئى سەرەتایە و
بئى دوا ھاتنە، سروشتى ئادەمیى کە لە نەبوون دروستکراوە و سەرەتای ھەيە ئاشمىنیتەو،
ھەرەھا کەم و کوپى بەھۆى باوى خوا کە ھات و ھەرچوو بەھوى کە پۆلەکانى ئەم جیھانە
دواھاتووە بەزاوئى فەرھەم بێت و بەدى بێت، کە بریتیيە لە تەواو کردن و بەسەر گرتنى
ناتەواوى و ئەو کەم و کوپیيەى کە لەماندا ھەيە و خوا پاک و بێگەرە لەھەر کەم و کوپى و
ناتەواویيەك. ئەوەتا ئادەمى ئەمرن و ژیان ئەمىنئ لە پاش ئەوان تا کاتى دیارىیى کراوى
خۆى بەھۆى ئەو کاردورستى خوا کە داخوازی بوو بۆ ئەوھى کە ئادەمیش بىمىنیتەو تا
کاتى ئەمانى ژیان لەسەر ئەم زەویيەدا، ھۆى ئەو مانەو و درژە کیشانەش بەو پۆلەو
زاوئىيە پیکدیت. ئادەمى پیرو بئى ھیز ئەبن، ئەو پۆلەو ئەولادەش جیگرو پەرەھەوى ئەو
بئى ھیزی و لاوازیيە و لە شوینی ئەودا ھیزکی گەنج و لیھاتوو دیتە کایەو، بۆ
ئاوھدانکردنەوھى و لات، بەو جۆرەى خوا ویستبیتى، بۆ کۆمەك کردن و بەخێوکردنى پیرو
پەك کەوتەکان. ئادەمى ئەبن بەربەرەکانى بکات بەدەروىخویدا، ئەبن بەربەرەکانى دوژمن
بکات چ لە ئادەمى و لە گیانلەبەرانی تر، کەواتە پیویستى ھەيە بە پشتیوان و یارمەتى
دەر، بئى گومان شایستەتر و شاوتر لەو کات و بەسەرھاتانەدا پۆلەو ئەولادە، ئادەمى
پیویستى ھەيە بە پەیداکردن و زۆر کردنى مال و سامان بەئەرك و تیکۆشان، دەى پۆلەو

ئەلادەكە بەش و مەبەستى خوشيانى تىدايە باشتر ھەل و تىكۇشان ئەكەن لەو زۆر كردن و پەيدا كىرگەنەدا. ھەر ھەم ھەموو شتەكانى تر كە پىويىستى بۇ ئاۋەدان كىرگەنە ھەي زەوى و پەردەدان بە ژيان تىيدا تا كاتى دىيارى كراوى خۇي. بىن گومان ھىچكام لەوانەي باسكان پەيوەندىيان بە خواو خوايەتيە ھەي، نە پىويىستى بە درىژەدانە بە ژيان، نە پىويىستى بە كۆمەك و يارمەتى دەرە، نە پىويىستى بە مال و سامان ھەي، نە پىويىستى ھەي بە ھەر شتىكى تر كە بە خەيالىدا بىت يان نەبىت، جا لەبەر ئەو ھەي بونى پۇلەو ئەلاد بۇ خوا بە ھىچ رەنگ لەكايەدا نىيە، چونكە سىروشتى خوايەتى دوور و پاكە لە پىويىستى بە ھەر شتى كەلە زاتى پاكي خۇي بەدەربىت، بەلام سىروشتى ئادەمى كەم و كۆپى و پىويىستى و ناچارى ھەي بەو شتەنەو بەو تەواو كىرگەنە، كەواتە داخوۋە بە پۇلەو ئەلاد بە داخوۋەكى تەواو، مەسەلەكە ھەروا بىن ھەو گۆترەنگارى نىيە، جا لەبەر ئەو بەرپەرچى ئەو وتە و بىريارى ئەوانە ھەر ئەمەي كە ئەفەرمۇي: ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاكي و بىگەردى بۇ خوا لە ھەر شتى شىا و شايستە نىيە بۇ زاتى پاكي، ئەم وتەيە بەكار ئەھىنرى لەكاتى سەرسوپمان و سەرسوپھىناندا كە لىرەد بۇ سەرسوپھىنان ئەبى، جالىرەدا ھەلدەگىر بۇ ئەو سەرسوپھىنانەش ھاتنى وەك بەرپەرچ دانەو بەم فەرموودانەي تىرىش: ﴿مُرْ أَلَنِّي﴾ كە ھەي ئەو پاكي و بىگەردىيە، ھەر ئەو خوايە دەولەمەندە و بىن پىويىستە بە ھىچ شتىك ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ھەر بۇ ئەو ھەرچى وا لە ئاسمانەكان و ھەرچى وا لە زەويدا، كەواتە بىن پىويىستە بە ھىچ شتىك!

قورئان بەم شىۋە سووك و ئاسانە ئەدوى لەگەل ژىرىي و سىروشتدا نەك بەو جۆرە گىرو گرانە كە كەلام و فەلسەفە ھىنانى و بوو بە ھەي ئاۋەو درىژە پىندانىكى سەخت و گران و سەرى ھەر لە بىن ئارامىيەو دەرچو، ئىنجا بەرەنگارىان ئەو سىتى بە ھەي قسە و بىريارەكەيان بىن بەلگەيە و قسەي پەوتى بىن جىيە، ئەفەرمۇي: ﴿إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَنِ يَهْدَأْ﴾ نىيە لاتان ھىچ بەلگە و رابەرىك بەمەي كە ئەيلىن، كەواتە درۆ دەست ھەلبەست بەدەم خواو،

﴿اَقُولُوْٓنَ عَلٰٓى اَللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ ئاىا ئىۋه شتىك ئەلەن بەدەم خواۋە ئىسلام ەيسەپىنن بەسەر خوادا كە خۇتان نايزانن؟ بىن گومان ەەركەسىك شتىن بلىن كە خۇى نەيزانن و بىن ئاكا بىت لىن زۆر ناتەواۋى و لەكەيكە بەسەرىۋە، چ جائەۋەى ەئە قسە نەزانراۋانەش بەدەم خواۋە بىت!! بەراسىتى تاۋانىكى زۆر گەۋرەيە، چونكە يەكەم درۆ پىچەۋانەيە لەگەل ئەۋ ماقى خوايەتییەى كە بەندە ئەبى ەلەسن پىن بەرامبەر پەرۋەردگارى كە برىتییە لەۋپەرى پىزنو بەگەۋرە گرتن و دور خستەنەۋەى ەەر شتىن كە شایستە نەبى بۆى، دەى بەۋ قسەى ئەۋانە و برىارى ئەۋلاد بۆى ەمەۋ كەم كوپى و ناتەۋاۋىەكى بۆ برىار ئەدەن ەك دەست نىشانمان بۆ كرد لەمەۋبەر، ئەۋ قسەۋ برىارى ئەۋانە بەلگە و نىشانەيە لەسەر گومپاىى و تىنەگەىشتن لە پەيۋەندى نىۋان خواۋ بەندەكانى، دەى ئەۋەش ئەبىتە ەۋى گومپاىى و تىنەگەىشتن لە ەمەۋ پەۋەىندىەكانى ژيان و ئادەمى، دەى ەۋى ترازان و تىكچوونى رىگەى ژيان و كەۋتنە ناۋ ەمەۋ شتىكى پىرو پۈۋچى بىن سەرۋ بن و دەرچوون لە بەرنامەى خواۋ ترازان لە رىگەى ئادەمى و ئادەمىتى، كەۋاتە مەسەلەكە تەنھا تىكچوونى عەقىدەۋ بىروباۋەر نىيە، بەلكو مەسەلەى ەمەۋ ژيانە، ەەرچى دورمنايەتى و ئازاۋەۋ شەرۋ شۆر كە قەراەم ەات لەنىۋان گەنىسە و زانىارى و ژىرىيدا كە سەرى لەۋەۋە دەرچوۋ ئابىن فرى دراۋ بىن برواىى و ماددىتى ەاتنە كايە و ژيان و جىهان تىكچوۋو شىۋا بە سەرىەكدا، ئەۋانە ەمەۋ لەۋ زانن و بۆچوونە بەدە پەيداۋو، نەزانن و بۆچوونى بەدى پەيۋەندى نىۋان خواۋ بەندە، جا لەبەر ئەۋەيە ئىسلام ئەۋەندە مەسەلەى عەقىدەى بەروونى پاك و خاۋىن كدوۋەتەۋە لە ەەر شتىكى نەشیاۋ ناشايستە. عەقىدەيەكى پوون و رەۋان و بىگەرد، ەىچ رىگە نادا بۆ دەستكارى و گۆراندن، دل و دەرۋون ناخاتە ناۋ تارىكى و تەم و غوبارا جا لەبەر ئەۋە بە ەمەۋان ئەبى بۋەستن بەرامبەر خوا، ەمەۋان بەم شەرىعەتە قسەيان لەگەل ئەكەرى. ەمەۋان ئەبى بەم شەرىعەتە رەفتار كەن، ەمەۋان ئەبى چاۋدىرو پارىزەر بن لەسەر ئەم عەقىدەيە، ەەر بەۋە پەيۋەندى نىۋانى ەمەۋان رىك و پىك ئەبى و رائەۋەستى، سەرەنجام و بەرەمى رىك و پىك بوونى پەيۋەندى نىۋان ئەۋان و خواى پەرۋەردگارىان. ئىنجا لە كۆتاييدا ئەم ەەرەشەيە ئاراستە ئەكات،

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٦﴾ مَتَّعْ فِي الدُّنْيَا ثَمَّ إِلَيْنَا
مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ ﴿٦٧﴾ وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ نَبَأٌ
نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَنْقُومُ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بِمَا نَبَتْ اللَّهُ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٦٨﴾

ئەفەر موی: ﴿قُل﴾ ئەی پێغه مەبەر بێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾
بەراستی ئەوانەى کە درۆ دەست هەلبەست ئەکەن بە دەم خواوە و شتی درۆ پێیار ئەدەن بۆ
خوا و ئەیسە پێن بە سەریدا، ئەوانە ناگەن بە ئامانج و پزگار نابن، ئەلە پێگە و پۆشتندا، ئەلە
دنیا داو ئەلە پۆژی دوا ییدا، بێبەشن لە ناز و نێعمەتی بەهەشت، بێبەشن لەوێ کە بەتەمای
هەن لەلایەن تاکا کار و هاوبەشەکانیانەو، بەلێ لە دنیا دا خوێش دەستکە و تێکیان ئەبێ،
بەلام هیچی تێدا بەسەر نییە و سەری لە خراپەو دەرهێچن، ئەبێ بە مایەى داغ و غەم و
پەژارەى زۆر سەختی ئەپراو، وەك دەست نیشان ئەکات ئەفەر موی: ﴿مَتَّعْ فِي الدُّنْيَا﴾ بۆ
ئەوانە هەیه خوێش و رابواردن لە دنیا دا یان ئەوێ کە دەستکە و تیان ئەبێ، یان ئەوێ کە
ئەوانەى تێدا یە، بەلام شتێکی کەم و بۆ ماوە یەکی کەم ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾ ئێنجا لە پاش ئەو
ماوە کەمە هەر بۆلای ئێمە یە گەڕانەو یان بەزیندوو کردنەو و حیساب و پرسیار ﴿ثُمَّ نَذِقُهُمُ
الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ ئێنجا لە پاش ئەو گەڕانەو پێیان ئەچەژین سزایەکی
بەتین بە هۆی ئەوێ ئەوانە بپرایان ئەهێناو بەردەوام بوون لە سەری تا مردن، خوا بە
مێهرەبانی خوێ پەنا مان پێدا ئەو حال و بارو سزایە، ئامین.. لە پێشەو دەست نیشانکرا بۆ
ئەو گەل و ئومەتە تانەى کە تێپەریان کردو لەناو چوون، بۆ دوا پۆژو سەرەنجامی بپرا
ئەهێنان و یاخی بوونیان، هەرچۆنێ دەست نیشانی کرا بۆ ئەوێ بۆ هەموو ئومەتێک
فروستادە یەک بوو و کاتێ کە هاتوون بۆ سەریان بە داد و بە هەقیانەت حوکم و پێیار دراو
لەنیوانیاندا، جا بەو بۆنەیانەو ئەو تا قورئان گەردش و گەڕانی ئەکات بەم ئومەتە و
ئەندازێک بە درێژی بۆ ئەو دوو شتەى کە دەست نیشانیان بۆ کرا، بەشیێک لە بەسەر هات و
داستانی نوح و گەلەکەى بەشیێک لە داستانى موسا گەلەکەى فیرعون ئەخاتە بەرچاو، کە

به‌وه دهرئه‌كه‌وئ دوا پوژئ بېروا نه‌هينانيان. هه‌روه‌ها له پاشان به كورتى ده‌ست نيشان
 ئه‌كات بۆ داستانى يونس سه‌لامى خوا له خۆى و هه‌موو براكانى بىټ، ئه‌و داستانه‌ى كه
 قورئان ئه‌يانه‌يئى له‌هر شوئىندا ئه‌لقه‌و به‌شيك ئه‌هينى كه پىك و پىويست بىټ له‌گه‌ل
 مه‌به‌ستى شوئىنه‌كه‌دا، بۆ وئنه‌ له‌م سى داستان و سه‌رگوزه‌شتانه‌دا ئه‌ندازو به‌شيك باس
 ئه‌كات كه پىك و پىك بىټ له‌گه‌ل ئه‌و هه‌لوئىستى قوهره‌يشه‌ى كه‌له‌م سوره‌ته‌دا باسى كرد،
 هه‌لوئىستى به‌دو يا خيټى كو‌مه‌ليكى زۆرى به‌ده‌سه‌لاتى به‌هين له‌گه‌ل ده‌سته‌يه‌كى كه‌مى
 بى‌ده‌سه‌لات، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا ئه‌و ده‌سته‌كه‌م و بى‌ده‌سه‌لاته‌ هه‌يچ باكى نه‌بى و بى‌باكانه‌ به‌ر
 بېرته‌وه‌ له‌و گه‌ل و كو‌مه‌له‌ زۆره‌ و شانازى بىكات هه‌ر به‌بېروا و عه‌قيده‌كه‌يه‌وه، ئه‌فه‌رموئ:
 ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِم نَارًا نُّورًا﴾ ئه‌ى پيغه‌مبه‌ر بخوئنه به‌سه‌ر بى‌بېرواكاندا هه‌واله‌ گرنگه‌كه‌ى نوح له‌گه‌ل
 كه‌له‌كه‌يدا، كه‌وئنه‌ى كه‌له‌كه‌ى تو بوون له‌ بى‌بېرواى و سه‌ركيشيدا، ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ له‌و
 كاته‌دا كه‌پرووى كرده‌ كه‌له‌كه‌ى و پيى گوتن: ﴿تَقُولُ﴾ ئه‌ى كه‌له‌كه‌م ﴿إِنْ كَانَ
 كَرَّمَ عَلَيْكَ مَعَايَ وَتَذَكَّرِي بِحَاكِيَةِ اللَّهِ﴾ ئه‌كه‌ر سه‌خت و گرانه‌ له‌سه‌رتان بوون و مانه‌وه‌ى من له
 ناوتاندا، ئاموژگارى من بو‌تان به‌ ئايه‌ته‌كانى خوا كه‌ تاكو ته‌نيايى خوا نيشان ئه‌ده‌ن و بېرو
 باوه‌رى بټ په‌رستى ئىوه‌ پووجه‌ل و بى‌فرخ ئه‌كات، ئه‌كه‌ر ئه‌وه‌ سه‌خته‌ له‌سه‌رتان و پيټان
 هه‌لناگيرئ، ﴿فَكَرَّ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ﴾ ئه‌وا من هه‌ر پيشتم به‌ خوا به‌ستوووه‌ و كارى خۆم هه‌ر
 حه‌واله‌ى ئه‌و كردوووه، واته‌ هه‌يچ گوئيم له‌ ئىوه‌ نيه‌و ده‌ربه‌ست نيم، يان چيټان له‌ ده‌ست دىټ
 بيكه‌ن، يان من هه‌ر له‌سه‌ر كارى خۆم نه‌پووم و به‌رده‌وام نه‌بم ﴿فَأَجْمَعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ﴾ كه‌واته
 كارو بېريارى خو‌تان كو‌بكه‌نه‌وه‌ و بېريارى ته‌واوى له‌سه‌ر بده‌ن به‌ هه‌مووتانه‌وه‌ سه‌باره‌ت به
 نازارو زيان و پيلان ده‌رباره‌م، له‌گه‌ل هاوبه‌شه‌كانتان، واته‌ ئه‌و بتانه‌ى كه‌ كردوو‌تانه‌ به
 هاوبه‌شى خواو به‌ته‌ماى ئه‌وه‌ن تكانان بۆ بكه‌ن و ياره‌تيتان بده‌ن، يان هه‌ركه‌س هاوبه‌شو
 هاو ئاييئانه‌، به‌ چه‌ند جو‌ريچكى تريش ته‌فسير كراوه‌ته‌وه‌ ﴿ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً﴾
 ئينجا با كارو بېرياره‌كه‌تان پو‌شيدوه‌ و شاروه‌ نه‌بئ له‌سه‌رتان، به‌لكو پوون و ئاشكرا بىټ ﴿ثُمَّ
 أَقْسَمُوا لَكَ وَلَا تَطْرُدُ﴾ ئينجا كارو بېرياره‌كه‌تان به‌جئ به‌يئن له‌ منداو هه‌يچ مؤله‌تم مه‌ده‌ن و
 ليم مه‌وه‌ستن، واته‌ به‌ هه‌مووتانه‌وه‌ چيټان له‌ده‌ست دىټ به‌رامبه‌ر من به‌جئ بىئن به‌بى
 سه‌رليكرده‌وه‌ و مؤله‌ت دانئ من!

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾
فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خُلَافَةً وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ

عَلَقَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾

بهراستی بهر لیپرینه و به کی پوون و سهخته و هوی خهشم و بقو په لمار دانه، که سیک
نهوه نه لئ که خاوه نی هیژنکی ته و او بیټ، پشت نه ستور بیټ و د لیا بیټ له زوری
ده سلات و چه کی خوی، نه و ی که به ده ست نو و حه و ده (علیه السلام) بریتی بوو له هیژنی
بپروا که هه موو هیژنک لا و ازه له ناستیدا، کوو کو مه لو زوری چاو نادات له به رده میدا.
نه و ی به ده ستیه و ده بوو بپروای تیرو ته و او بوو به خوا به تا و ته نیایی که نه و بپروایه
خاوه نه که ی په یوه ست نه کات به هیژنی هره گه و ده که زاله به سر بوو نه و مرده به خوی و
هر چی و ا له بوو نه و مرده، که واته نه و بهر لیپرینه و ده هیژنی راسته قینه ی هره گه و ده بوو بو
هیژنکی له پرو لا و از که هیچ نرخ و بوو نیکی نییه بهرام بهر هیژنی راسته قینه، بانگه کرانی
پنگه ی خوا نه بی په پره و ی فرو ستاده کانی خوا بکن، نه بی دلیان پر بیټ له هیژنو د لیا بن
به و هیژنی بپروایه که هه یانی، نه بی پشت هره به خوا به ستن بهرام بهر سر کی شان و
سته مکاران هره که س بن و له هر کوئ هن! نه و سر کی ش سته مکارانه هیچیان به ده ست
نییه بیجکه له نازاردان، نه و هوش بو تا قیکردنه و ده له لایه ن خوا و نه که له بهر ده ست پاچه یی
خوا - پاک و بیگه ردی بو نه و - له کو مه و یارمه تیدانی دۆسته کانی، نه و هک له بهر
وازه یانی لییان بو دوزخه کانی، به لکو تا قیکردنه و ده که دل و ریزه کانی دۆسته کانی پی
پالغه نه بی، نیجا پاش نه و نه و به دیته و ده بو بپرواداران، به لیانی خوا به دی دیت به
زال کردن و ده سلات پیدان و دامه زاردنیان له ولاتدا. نیجا له سر داستان که نه و ات و نه و
به شه ی که لی رده پنیوسته باسی نه فرموی.

نیجا نه فرموی پنیان: ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ نه گه یوه هره پشتم تی نه کهن و پووم لی
و مر نه گین ﴿فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ﴾ ده ی من دا وای هیچ کرئ و پول و پاره یه کم لی نه کردوون
له سر نه و ناموزگار ییه، له سر هیچ شتیکی تر هتا کاره که ی منتان به لاوه قورس و گران

بیت، یان هتا من زیانباریم به پور و مرگپرانى ئیوه و غمی ئهوه بخۆم که ئهو کرئیم له
 دهست دهرئهچئ، به هوی ئهوه گویم ببئ له پشت تیکردن و یاخی بووتان لیم ﴿إِنْ أُجِرَى
 إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ کرئ و نهجرو پاداشتی من هر لهسر خواجه که منی پهوانه کردوه بو سر
 ئیوه، که واته ئهو پاداشتم نه داده و ئیوه بهروا بهینن و نه بهینن ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ﴾ فرمانم پیدراوه که من له ملکهچ و فرمانبرو گوی پرایه لآن بم بو ئهوی که من
 بانگی ئیوه نه کهم بوئ، که واته واز ناهینم له هیچ شتی لهوی فرمانم پیدراوه، ئینجا بزانه
 پاش ئهوه چییانکرد ﴿مَكْذُوبُهُ﴾ ئینجا هر برویان پی نه هیناو هر بهروام بوون لهسر
 بهروا نه هینان، ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَکِ﴾ ئینجا ئیمهش ئهومان پزگار کردو هر که سیش
 له گهلی بوون له که شتییه که دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْقًا﴾ گیرانمان به جئ نشینانی ئهوان له
 زهوی و له ولادت له گهله ئهوه دا دهسته یهکی کهم بوون ﴿وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئهوانه ی
 که برویان نه هینا به ئایه تهکانی ئیمه نو قیمان کردن و خنکانمان له ئاوه که دا، پیشخستنی
 هوالی گیرانیان به جئ نشین له باسی خنکان و له ناو بردنی بی پرواکان له بهر گرنگی ئهو
 هواله یه که مه بهستیکی سهره کییه، له بهر پهله کردنه به دل خوش کردن و که یف خوش
 کردنی گوی گرانی پروادار، دهست نیشانه به پیش کهوتنی به زهیی میهره بانی خوا له
 خه شمی.

ئا بهو جوړه به کورتی به سهرهات میهره هواله که ی دوایی پیهیناو فرمووی: ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
 عَذَابَ النَّازِرِينَ﴾ ئینجا سهرنج بدهو بهروانه ئه ی پیغه مبه ر ئایا چون بوو دواوژو چاره نووسی
 تر سینراوه کان؟ واته بن گومان دواوژو چاره نووسی ئهوانه ی که بهروا ناهینن به تو له گهله
 ئهوانه که برویان هیناوه. ئهوه یه باوی خوا له جیهانداو به لینی خوا به دۆستهکانی بهو
 جوړه یه، جا ئه گهر دواکهوت و ریگه که سهخت و دریژ بوو له سر دهسته ی پروادار، نابئ
 پهله بنیته وه، به لکو نه بن بزانی که ریگه ی خوا بهو جوړه یه، خوا دۆستهکانی ناخه له تیئنی -
 پاک و بیگهردی بو ئه و - دۆمنانی خوا له دهستی دهرناچن، خوا دۆستهکانی نادات به
 ده میان وه، به لکو فیریان نه کات و پامیان نه کات و تویشوی ئه و ریگه یان پیته دات لهو
 تاقیکردنه وانه دا!

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَبُوا

بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٦﴾

ئىنجا زۆر بەكورتى دەست نیشان ئەكات بۆ چەند پىغەمبەرانى كەلە پاش نوح هاتن، بەلگە و موعجىزەيان بۆ هينان و سوودى نەبوو بۆ بى پرەواو گومراكان. ئەفەرموى: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ئىنجا لە پاش نوح چەند نيرراو و فروستادەيەكان نارد بۆلاى گەلەكانيان، يەم رەنگە چوون بۆلايان موعجىزە و بەلگە پوونەكانيانە وە واتە ھەركام لەو نيرراوانە چوون بۆلاى گەلى خۆيان بەلگە و موعجىزەى خۆى كە خوا پىي دابوو بەس و پىويست بوو ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾ كەچى نەبوون بە پرەوادارو پرەوايان نەهينان بەوھى كەلە پىشەوہ پرەوايان پى نەهينان، ئەم فەرمودەيە دوو تەفسىر ھەلەئەگرى:

١- لە پيش هاتنى موعجىزەكاندا بانگيانكردن و پرەوايان نەهينان بەوھى كە فروستادەكان داوايانكرد پرەواى پىيئينن، لە پاشان موعجىزەيان بۆ هينان و كەچى پاش ئەوھش ھەر پرەوايان نەهينان ھەر بەردەوام بوون لەسەر بى پرەوايى، وەك پيش هاتنى موعجىزەكان.

٢- ھىچكام لە دوايىيەكانيان پرەوايان نەهينان بەوھى كە پىشەوہكانيان پرەوايان پى نەهينان، واتە ئەو گەلانە ھەرچەند لەكات و شوين و چەرخدا جياواز بوون بەلام لەسروشتدا يەك بوون و ئەوانەى دوايى تەمى خوار نەبوون بە پىشەوہكان و ھەروەك ئەوان پرەوايان نەهينان شوينى ئەوان كەوتن و رىبازى ئەوانيان داىە بەر ﴿كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ﴾ بەو جۆر و شىوہيە مۆر ئەنئين بەسەر دلى دەست دريژى كەرەكاندا، ئەوھش بە پىي باوى خوا كە ھەر لە كۆنەو ھەر دلى خاوەنەكەى وەستاندى و قاپيەكەى داخست.

ئەو بارو رەنگە ئەگرى و وشك و رەق ئەبىتەوہ لەسەرى و تازە دەست نادات بۆ بارىكى تر، ئەك مەبەست ئەوہ - وەك چەند جار پوونكرايەوہ - كە خوا ئەو دلى دائەخات و بەرگرى ئەكات لە رىنمونى وەرگرتن، نەخىر ئەوہ مەبەست نىيە، بەلكو خوا ھەموو ھۆي رىنمونى وەرگرتنى بۆ فەراھەم ئەهينى و بەلام بەندە نەفامەكە بەمەيلى خۆى ئەوپرەگە راستە ناداتە بەر.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لِسِحْرٌ مِثْلُ سِحْرِ مُوسَى ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ

ئینجا دیتە بەسەر داستانێ موسا (علیه السلام) دەست پێ ئەکات لە قۆناغی بڕوا نەهێنان و بەر لێ بڕینەوه، دوایی پێ ئەهێنێ بە باسی نوqm کردن و خنکاندن فیرعون و لەشکرەکە، بە فراوانتر و درێژتر لەوه لە داستانێ نوح دا باسی کرد، بە گرتگ تر هەلویستە بەدەکانیان ئەگرێ کە وینە ی هەلویستی بت پەرستەکانی مەککە بە بەرامبەر پیغەمبەر (ﷺ)، هەلویستی ئەو دەستە کەمە بڕوادارە ی کە لەگەلی بوون. ئەم ئەلقە یە کە نیشانی ئەدات لەم داستانە دا دابەش ئەکری بە پینچ هەلویست، ئەو هەلویستانەش ئەدوای یەکدا دین بەم جووڕو شیوہ یە: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا﴾ ئینجا پەوانەمان کرد لە پاش ئەو نیراوی پیغەمبەرانە موسا و هارون بۆلای فیرعون و کوو و کۆمەلەکە ی بە بەلگە و موعجیزەکانمانەوه. ئەو ئایەتە موعجیزانە ئەو نۆیە بوون کە لە سورەتی ﴿الاعراف﴾ دا باسکران، بەلام لێرە دا باسیان ناکات، چونکە پێویست نییە باسکردنیان، ئەو دەست نیشانە بە کورتی بەسە، ئەو ی گرتگ بێت باسی وەرگرتن و بە پیرەوه چوونی فیرعون و کۆمەلەکە یەتی بۆ ئەو ئایەتانە کە ئەفەرموی: ﴿فَاسْتَكْبَرُوا﴾ ئینجا ئەوانە خویان بە گەورە و زال زانی لەو ی ملکەچ کەن و گوێ پایەل بن ﴿وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ ئەوانە گەل و کۆمەلێکی خراپکار و تاوانبار بوون، بەلێ ئەو دووانە چوون و فروستانە یی خویان پێ پراگەیانندن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ ئینجا کاتێ هەقیان بۆ هات لەلایەن ئێمەوه و بەو حێ ئێمە وەک لەسەرەتای سورەتی ﴿الشعراء﴾ وەه باس ئەفەرموی کە ئەو دوش ئەو موعجیزە ناشکرایانە بوون و بەپووشی خویان نیشان ئەدات و ناھەقی و پڕو پووچەلی فیرعونیان ناشکرا ئەکرد ﴿قَالُوا﴾ گوئیان ﴿إِنَّ هَذَا لِسِحْرٌ مِثْلُ سِحْرِ مُوسَى﴾ بەراستی ئەمە جادوویەکی پوون و ناشکرایە ﴿قَالَ مُوسَى﴾ موسا فەرمووی پێیان: ﴿أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ﴾ ئایا ئێو دەربارە ی ئەو هەقە کە کاتێ هاتوو بۆتان ئەلێن جادوو، واتە بیزاری هەیه و سەر سوپ ئەمینێ ئەو قەسە ی ئێو کە بەو هەقە ناشکرا ئەلێن: جادوو،

اسِحْرُ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُلْفِنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا وَتَكُونَ
 لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ
 ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمُ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا
 جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ

﴿سِحْرُ هَذَا﴾ نایا نه مه جادووه ﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ﴾ له کاتیئیدا که جادوبازان ناگهن به
 بزگاریان نابئن له ناخوشی. له کاتیئیدا من گه یشتوم به نامانچ و بهلگه و نیشانهی به میزم
 پییه، پشه‌ی یاخیه‌کان هه‌روا بووه که ده‌سته‌پاچه بوون و هیجیان به ده‌سته‌وه نه‌ما ئه‌و جوژه
 قسه نار‌ه‌وا و بن جییانه ئه‌که‌ن، ئه‌وه‌تا له‌پاش داماوایان ئه‌و قسه به ده‌یاتکرد دهریاره‌ی
 پیغه‌مبه‌رو قورئانه‌که‌ی. ئینجا له‌ویدا کۆږو کۆمه‌له‌که‌ه‌وی پاسته‌قینه‌ی سه‌رپینچی و
 سه‌رکی‌شیه‌که‌ی خویان دهرپه‌ی به‌م په‌نگه ﴿قَالَ﴾ گوتیان به موسا: ﴿جِئْنَا لِنُلْفِنَا عَمَّا وَجَدْنَا
 عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا﴾ نایا هاتووی بۆ لامان و بۆ سه‌رمان بۆئه‌وه‌ی لامان ده‌ی له‌وه‌ی که زانیومانه‌ باوک
 باپیرمانی له‌سه‌ر بووه، واته ئیمه ئایینیکی خۆمان هه‌یه که له‌باوک و باپیرمانه‌وه بۆمان
 به‌جیماوه، تۆ ئه‌ته‌وی واز له‌و ئایینه‌ بینن و شوینی ئیوه بکه‌ین ﴿وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي
 الْأَرْضِ﴾ پاشایه‌تی و گه‌وره‌یی بۆ ئیوه‌ببئ له‌ولاتدا واته له‌خاکی مصردا، که‌واته ه‌وی به‌روا
 نه‌هینان و سه‌رپینچه‌که‌یان مه‌ترسی بووه له‌نه‌مان و پووجه‌ل بوونی بیرو باوه‌ره‌که‌یان که‌له
 باوک و باپیریانه‌وه بۆیان هاتووه‌ته خواره‌وه و پژی می رامیاری و نابووریان له‌سه‌ر دامه‌زراوه‌و
 راگیره. مه‌ترسیانه له‌نه‌مانی زۆرو ده‌سه‌لاتیان له‌ولاتدا، ئه‌و زۆرو ده‌سه‌لاته‌ی که
 ده‌ستکه‌وتیان بوو بوو له‌و بیروباوه‌ره‌ پیرو پووجه‌ی که به‌که‌له‌پوور بۆیان هاتبوو.

له‌کۆن و تازه‌وه ئه‌وه ه‌وی سه‌رکی‌شی و یاخی بوونی یاخی و سته‌مکاره‌کان بووه که
 پالیان پیوه ئه‌نئ بۆ به‌رگری بانگ و بانگه‌رازه‌کانی خوا، پیرو پاگهنده‌ کردن و ده‌ست
 هه‌له‌به‌ست کردنی درۆ و ده‌له‌سه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی که خه‌لکی بانگ ئه‌که‌ن بۆ رێگه‌راسته‌که‌ی خوا،
 که بانگکردن بۆ ئه‌و رێگه‌یه‌ جاردا‌نه بۆ شوێشیکی ته‌واو به‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو بیروباوه‌ره‌

به‌دانه‌دا که مافی خواجه‌تی له خوی پهره‌ردگار نه‌سینن و نه‌یدات به‌بت و په‌رستراویکی
 بئ‌که‌لکی بئ‌نرخ، یاخی و سته‌مکاره‌کان له‌سایه‌ی نه‌و بیروباوه‌ره پووچانه‌دا نه‌ژین و یاخی
 گه‌ری نه‌که‌ن و مافی خه‌لکی ژیرپئ‌نه‌که‌ن. بئ‌گومان چه‌ند پیاوی زیره‌ک و ژیر هه‌بوون له‌ناو
 قوهریشدا که به‌چاکی نه‌یانزانی و تیگه‌یشتبوون له‌پاستی و به‌رزی په‌یامه‌که‌ی
 پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و نه‌یانزانی نه‌و بیروباوه‌ری بت په‌رستییه‌ بئ‌نرخ و پرپووچه، به‌لام وه‌ک
 کوڤو کومه‌له‌که‌ی فیرعه‌ون مه‌ترسیان نه‌کرد له‌نه‌مانی نه‌و پڙیم و ده‌سه‌لاته‌ی که‌ بوویان و
 بویان به‌جیمابوو، له‌به‌ر نه‌وه‌ به‌روایان نه‌هه‌مینا هه‌رچوونی کومه‌له‌که‌ی فیرعه‌ون به‌بئ‌شهرم و
 که‌شخوه‌ نه‌یانگوت به‌موسا (علیه‌السلام): ﴿وَمَا تَحْنُ لَكُمَا يٰمُؤْمِنَيْنِ﴾ بئ‌گومان ئیمه‌ نین به
 به‌وادار به‌ ئیوه‌ له‌به‌ر بانگ کردنتان! لیږده‌دا هه‌لوئستی یه‌که‌م دواپی هات و ده‌ست نه‌کات به
 هه‌لوئستی دوهم. نه‌فه‌رموئ: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَنْتَنِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ﴾ فیرعه‌ون گوتی به
 کومه‌له‌که‌ی: هه‌موو جادووبازیکی لیږانی زانا به‌ جوهره‌کانی جادوم بو‌بینن و کویان بکه‌نه‌وه
 بۆم. وا ده‌ر نه‌که‌وئ که‌ مه‌به‌ستی فیرعه‌ون نه‌وه‌ بوو که‌ بیسه‌لمینن به‌ خه‌لکی نه‌و به‌لگه‌و
 موعجیزانه‌ که‌ موسا هه‌ینای جادووه‌و موسا یه‌کیکه‌ له‌ جادووبازان، به‌هوی نه‌وه‌وه‌ مه‌ترسی
 نامینن له‌نه‌مان و پووچه‌ل‌بوونی بیروباوه‌ره‌که‌یان و نه‌مانی پاشایه‌تی و ده‌سه‌لاته‌که‌یان.
 به‌پیی فه‌رمانی فیرعه‌ون جادوو بازه‌کان بانگکران ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ ئینجا کاتن
 جادووبازه‌کان هاتن ﴿قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ﴾ موسا پیی فه‌رموون: نه‌وه‌ی که
 به‌ریارتاده‌وه‌ فه‌ری دهن و بیخه‌نه‌ به‌رچاو ﴿فَلَمَّا أَلْقَا﴾ ئینجا کاتن فه‌ری یاندا، وه‌ک له
 سوهره‌تی ترده‌ باسی فه‌رموو: جادوویه‌کی گه‌ره‌یانکرد، دار ده‌ست و هه‌بلنکی زوریان هه‌ینا
 به‌ جادووبازی و له‌ پیش چاوی نه‌و خه‌لکه‌ نه‌جولان و نه‌شه‌لژان، ﴿قَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا
 فه‌رمووی: ﴿مَا جِئْتُمْ بِالسَّحَرِ﴾ نه‌وه‌ی که‌ ئیوه‌ هه‌یناتان و پیی هه‌لسان هه‌ر جادوو، نه‌ک
 نه‌وه‌ی که‌ من هه‌ینام و فیرعه‌ون به‌ جادوی دانا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَبَّحَهُ﴾ بئ‌گومان خوا به‌تالی
 نه‌کاته‌وه‌و نایه‌یلن، واته‌ ده‌ری نه‌خات که‌ جادووه‌و شتیکی به‌تال و هه‌چ و پووچه، نه‌م
 نایه‌ته‌ به‌ چه‌ند جوړیکی تریش ته‌فسیر گراوه‌ته‌وه‌و هه‌موو هه‌ر پښک و باشن.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُخَيِّطُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَا
ءَامَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ
لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمُ إِن كُنتُمْ ءَامِنُونَ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن
كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ واتە چونکه به پرستی خوا کرده‌وی خراپه‌کاران چاک
ناکات، نه‌دهش یاسایه‌کی هه‌میشه‌یی خواجه که‌له‌کاتی جه‌نگو تینه‌لچوونی هه‌ق و به‌تالدا
هه‌ق سه‌ر نه‌خات و به‌تال له‌ناو نه‌بات، ئیتر هه‌رچه‌ندی پی‌بجیئت ﴿وَيُخَيِّطُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ﴾ خوا
هه‌ق به‌هه‌ق دره‌نه‌خات و نیشانی نه‌دات و دامه‌زراوی نه‌کات به‌پیی فه‌رمان و به‌پیی
به‌یاره‌کانی ﴿لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ با تاوانباره‌کانی پییان ناخوش بیئت، واته به کوپرای
چاوی نه‌وان و به‌داخی دلیانه‌وه خوا نه‌وه نه‌کات، ئینجا دیته سه‌ر هه‌لوئیستی سئ‌یه‌م و
په‌رده‌یه‌ک نه‌هینئ به‌سه‌ر باسی پئیشودا، بۆ نه‌وه‌ی هه‌لوئیست باری ئیسرائیلیه‌کان نیشان
بدات که خوا موسای بۆ نه‌وه‌ی له‌مصر ده‌ریانکات، نه‌فه‌رموئ: ﴿مَّا ءَامَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ
قَوْمِهِ﴾ ئینجا به‌روای نه‌هینا به موسا و ملکه‌چ نه‌بوو له‌به‌ر فه‌رمانی موسا هه‌چکس، مه‌گر
چه‌ند کوپو کال و که‌نجیک له‌که‌له‌که‌ی ﴿عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ﴾ له‌گهل ترس و بیمیان له
فیرعه‌ون و پیاو ماقول و که‌وریه‌کانیان که له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی خویان گوئ پال و ملکه‌چ بوون بۆ
فیرعه‌ون، نه‌وانه‌ی که زه‌لیل و ژئیر ده‌سته‌ن په‌نا نه‌به‌ن به زور دارو سته‌مکاران به تایبه‌ت
ئیسرائیلیه‌کان که چه‌ند سال کران به‌کوئله‌و هه‌موو جوړه ئازاریک دران، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وه
که‌وره پیاوه ماقولانه پئیکر بوون له به‌روا هینانی نه‌وه کوپو کاله، هیندی نه‌فه‌رموون: نه‌وه
کوپو کال و که‌نجانه چه‌ند که‌سێک بوون له‌که‌له‌که‌ی فیرعه‌ون، کاتی که جادووبازمه‌کان یه‌کیان
گرت و به‌روایان هینا نه‌وه چه‌ند که‌سه‌ش به‌روایان هینا له‌گهل نه‌وه‌دا بیم و ترسیان بوو له
فیرعه‌ون و کوپو کۆمه‌له‌که‌یان، به جوړیکی تریش گوتراوه به‌لام هه‌رجوړی یه‌که‌م له‌دندا
به‌هیزتره. له‌سه‌ر هه‌ربار نه‌وانه به‌روایان هینا له‌گهل نه‌وه‌دا بیم و ترسیان بوو له فیرعه‌ون و

[illegible]

وَجَنَّا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَ لِقَوْمِكَ مِمَّا يَبْصُرُ بَيْنُونَا
وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِمْوا الصَّلَاةَ

﴿وَجَنَّا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ پزگامان بکه له دهست گهل و کۆمهلی بئېروایان،
بېرواداران ئه بئې داوای خویشی و نارامی و سهلامهتی و پزگاری بکهن له سزاو نازارو ناخویشی،
ئهو داوا کردنه دژې پشت بهستن به خوا نییه، به لکو به لگه یه له سهری، ئه وهی که پئویسته
له سهر بېروادار نارامی و خوگریه له کاتی سزاو ناخویشیدا، ئینجا له پاش بېرواینا خوا
سروشی کرده لای موسا (علیه السلام) بهم جوړه ی که ئه فرموی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ﴾
سروش (وهی) مان کرده لای موسا و براکه ی ﴿أَن تَبَوَّءَ لِقَوْمِكَ مِمَّا يَبْصُرُ بَيْنُونَا﴾ به مهی چه ند
خانوو مالیک بریار بدهن و پیکی بیئن بۆ گه له که تان له مصردا که تییدا نارام بگرن و
بحویننه وه ﴿وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً﴾ ماله کانتان بگپن بهرامبهری یه و له پینش ده متانه وه،
یان بیان گپن به جیی نویژ ﴿وَأَقِمْوا الصَّلَاةَ﴾ به پیک و پیکی نویژ به جی بیئن تیا یاندا، بۆ
ئهو ی بئ باک و ترس بن نه که له شوینی تایبه تی کۆبینه وه و بئېرواکان زیانتان پئ بگه یهن،
له و کاته دا ناچار بوون به وه تا کاتی سهر که وتن فرماندرا به نویژ کردنیان له که نیسه و جیی
تایبه تیدا، له م فرمانده دا ئاماده کردنیکی پوچی مه یه له گهل ئاماده یی نیزامیدا، ئهو ئاماده
کردنه پوچییه هر چه ند هیندی له نه فامان نرخیکی پیناندهن به لام به ته جره به بهر که وت که
ئهو پئویسته و ئهو ئاماده یییه پوچییه یه که م چه که له مهیداندا بۆ خوگری له جهنگ و تیک
پژاندا، ته نیا چه و کهره سه ی جهنگ شتیکی وانییه وانییه له کاتی تهنگانه دا، ئه م فرمانه
تایبه تی نییه به و ئیسرا ئیلیان وه، به لکو زور جار گهلی بېروادار ئه که ویتته گهل و کۆمهلی
نه فامان - به ویننه ی ئهو ئیسرا ئیلیان - ئهو کاته ئه بئ به پئی ئه م پئینموونییه رهفتار بکهن که
له م فرمانه وه وهر ته گپری:

۱- که نارگیری له کۆمهلی نه فامان و کۆبوونه وهی دهسته ی بېرواداران پیکه وه بۆ پاک و
خاوین کردنی خوین و پامکردن و پیک و پیک کردنی خوین، مه تا خوا پوژو به لینی
خوی نه مینن.

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ

۲- گپړانی جو و شوینی خوځان به جینگه نووژو خواپهرستی، لا بهووی نهووه هست بکات بهکه نار گیره که و هلستی به خواپهرستی که له سر باریکی پیک و راست، له که نهووه شدا هلستی به نیازم و پیک کردنی خوئی ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ موژده بده به برودار هکان به سرکهوتن و به بههشت.

له پاش نهووه موسا (عليه السلام) ناو میډ پر له فیرعون و کومه له که، چاوهر وانی هیچ خیر و چاک بوونیکی نه ما لیان، پروی کرده پهرود دگاری و نه م نرایه ی کرد، نه فرموی: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا کوتی بهم جوړه نزا که ی کرد ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ نه ی پهرود دگاران به راستی تو به خشيوته به فیرعون و کومه له ی له که وړه و پیاو ما قول هکانی، خشل و زیرو زیو پنیوسیاتی چاک و شیرین له مال و ناو مال، مال و سامانیکی زور له م ژبانی دنیا دا ﴿رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ﴾ نه ی پهرود دگاران بو نهووی خه لکی گومرا بکن و لایدن له پیکه ی تو، له هه له تانندن و هاندانیان، یان به زور و ژیر پیکردنیان، به هر حال نیعمت و مال و سامان له دهستی زوردارو ستمکاراندا دل و دهر وونی خه لکی بی نارام نه کات و تیکی نه دات مگر دل و دهر وونی که سانی که بر واکه یان به هیتر بیت و بزائن که نهو مال و سامانه تاقیکردنه ویه، هرو هه له راستیدا شتیکی بی نرخه و هیچ نییه له چاو نهووی که خوا نهیدات به بروداران و چاکان، بی گومان زوریه و گشتی له بهشی یه که من، جا موسا (عليه السلام) به گویره و له چاوی نهو زوریه و گشتیه و نهووی فرموه، ویستی و داوای کرد که نهو گومرا کردنه بوهستی، داوای کرد که هیزی ستمکار هو ی ستمه که نه میئن. واته نه ی خویبه نهووی به خشيوته به وانه سره نجامه که نهو بوو و ساری لهووه دهرچوو، که واته ﴿رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ﴾ نه ی پهرود دگاران مال و سامانه کانیان کویر که ره ووه بیسره ووه شیوه و دروشمه کانیان بگوړه به جوړی سوودی لی و نه نه گرن، وهک زوریه نه فرموی. وهک نه گپړ نهووه پاره و هه موو شته کانی تریان نه بوون به بهرد، (مجاهد) نه فرموی: مه بهست نه هیشتن و له ناو بردنیانه،

وَأَشَدُّ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾ قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا

۸۸ هم جوړهش هر شهوه نه گړتیه وه که زوږ به نه فرموی: ﴿وَأَشَدُّ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ مؤر بنی به سر دلنه کانیانداو دلره قیان بکه و به میزو دامه زوایان بکه له سر بارو حالتی خویان ﴿فَلَا يُؤْمِنُوا﴾ تا به هوی شهوه به پروا نه مینن ﴿حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ یان که واته پروا نامینن، ینجا یا خوا پروا نه مینن هه تا سزای سهختی نازار به ربیینن. بئ گومان موسا وه که هه موو پیغه مبه ره کانی تر - سهلامی خویان لی بئ - هاتوون بؤ پښموونی خه لکی و هه میشه نارم و ومه ندی پروا هیانان، به لام مه سهله ی نه مانه جیاواز بوو بهم په نگه به پوونی بوی دهر که وتبوو که به هیچ جوړو په نگه نه مانه گه پانه وه یان نابئ و به میل و خواهی شی خویان هر پرنگه ی بئ پروایی نه نه نه بهر، بئ گومان له لایه ن خوا وه شه یان بؤ دهر که وتوو، وه بؤ چه زه تی نوح نه رکوت، جا له بهر شهوه ۸۹ هم نزیه ش نزیه کی راست و په و بوو و جیگه ی هیچ په خنه و باسیک نییه و هه پرازی بوون به بئ پروایی نییه، نه گهر نه و نزیه ناره و بوايه خوی پهر مردگار بهم شیوه ی لی و مر نه نگرت که نه فرموی: ﴿قَالَ﴾ خوا فرموی: ﴿قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا﴾ به پراستی نزا که تان و هر گیرا ﴿فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ شوین و پرنگه ی نه واته مه کمون که نازان و نه فامن، به هوی شهوه به نه زانین هه لکه خلیسکین، به بئ نارامی نه زین، له گارو کرده و کانیاندا نازان له پرنگه ی راست ترازاون یان نا؟ نه و نزیه که موسا کردی هر له لایه ن خویه وه نه یکرد، به لکو له لایه ن هاورنیشه وه بوو، بیجگه له وهش ۹۰ هم نامینی له سر نه کرد، که واته له بهر شهوه فرموی نزا که تان و هر گیرا، ینجا دیته سر هه لوئستی چواره م، نه فرموی: ﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ﴾ تیپه پرمانکرد به شهوه کانی ئیسرائیل و له دریا که په راندانه وه ﴿فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ﴾ ینجا فرعون و له شکره که ی شوینیان که وتن، به لام نه که به نیازیکی پاک و له بهر کاریکی چاک، به لکو ﴿بَغْيًا وَعَدُوًّا﴾ له بهر سته مکردن و دوژمنایه تی و ده ست دریزی لیان،

حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ، بَنُو إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

﴿١٠﴾ ءَالْكَنَّ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ

لِمَنْ خَلَقَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَتِنَا لَغَفِلُونَ ﴿١٢﴾

﴿حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ﴾ مهتا کاتیک خنکان و نوqm بوون گه یشت به فیرعون، واته چوون

به ناو دهریا که دا تا گه یشته نه وهی نوqm ببی و نو میدی پزگار بوونی نه ما، لهو کاته دا ﴿تَال﴾

گوئی: ﴿ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ، بَنُو إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ نهوا بپروام هیئا که هیچ

خواه که نییه بیجگه لهو که سهی که ئیسرا ئیلیه کان بپروایان پیهیئا، من له ملکه چ و

موسلمانانم له واتهم که به نا چاری ملکه چ نه کن. دیاره بپروا هیئانی وا هیچ نرخیکی نییه و

نه بی به رامبه ری نه مه بگوئری که قورئان نه فیرموئ: ﴿ءَالْكَنَّ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ

الْمُفْسِدِينَ﴾ نایا ئیستا بپروا نه هیئنی و لانی ملکه چی لی نه دهیت؟ له کاتیک دا تو له وهوپیش و تا

ئیستا له خراپه کاران و تیکدهرانی ولات و سته مکاران بوویت؟ ئیستا بپروا نه هیئنی که

نا چاری و نه زانی تیدا چوویت و پزگار بوونت نییه؟ ﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ

ءَايَةً﴾ ئینجا نه مپو دهرت نه هیئنین له بیخی دهریا که و نه تخینه سهر ناوه که به جهسته و

له شه که ته وه به بی گیان، یان نه تخینه شوئینیکی بهرز، به له شه کهت به بی گیان بو نه وهی ببی

به نیشانه و به لگه یه کی ناشکرا بو نه وهی که له دوا تو دیت، په ندو ناموزگاریت لی

وهرگیرئ، ببینری دوا پوژو چاره نووسی نه واتهی که یاخین و بپروا ناهینن، یان ببی به

نیشانه بو ئیسرا ئیلیه کان له سهر راستی موسا نه وهتا خنکایت له دهریا که دا و له شه کهت

به بی گیان بینرا، چونکه وه که له ریوایه تدا هاتووم ئیسرا ئیلیه کان بپروایان نه شه کرد که

فیرعون نه مابئ، به مهر حال نه وهی که به سهر فیرعون هات به لگه یه کی پوون و ناشکرایه بو

خه لکی له سهر راستی به لینه کانی خواو پیویسته بیدار کرد نه وهیان، ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ

ءَايَتِنَا لَغَفِلُونَ﴾ به راستی زور له خه لکی بی ناگان له نایه ته کانی ئیمه، واته زور له خه لکی

زور به تینه له بی ناگاییدا له گه ل نه ودا نایه ته کانی ئیمه زور پوون و ناشکران، بی گومان نه مه

پلار لیدانه بو نه م نوومه ته.

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْوَعْدُ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ
يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤﴾

ئینجا داستانکه دواپی نههینی به باسی دوا پوژی کامرانی و به خته وهری ئیسرائیلی
یهکان ههتا دووبهرهکیان پیکهینا له نایینهکه یاندا، نهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبُوءًا
صِدْقٍ﴾ سویند به خوا ئیسرائیلیهکانمان نیشتهجی کرد له شوینی نیشتهجی یهکی راست و
رهوادا که شوینی خوش و نارامی و کامرانی بوو که ولاتی شام و فهلهستین بوو، ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ له خوراک و پوزییه پاک و خاوینهکانی پوزیمان دان ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْوَعْدُ﴾
ئینجا نهوانه دووبهرهکی نهبوون مهگر له پاش نهوهی زانییان بوهات، واته یهک بوون ههتا
زانینی ئایینیان بوهات، نهو کاته دووبهرهکی له کاروباری ئایین و دنیا یاندا، نهو زانینهیان
بهکارهینا له مهبهستی خویندا به تهئویل و لادان به ناههق و ناپهوا له تهوراتدا، جا
دووبهرهکییهک بهو شیوه زور بهدو خراپه، به چهند جوژی تر تهفسیری نهو زانینه
کراوهتهوه، بهلام بهو جوړه له دلدا جیگیر تره که مهبهست زانینی تهورات و دووبهرهکی
لهودا، بههر جوړ مهبهست بیت خوا حیساب و پرسپاریان لی نهکات له پوژی دواپییدا وهک
نهفه رموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ به راستی پهروهردگارت نهی
پیغه مبهر - حوکم و بریاری خوی نهدا له نیوانیاندا له پوژی دواپییدا، ههموو ههق و ناههقی
دهرنه خات، ئینجا له پاش نهه داستان دنیایی پیغه مبهر ﴿﴾ نهکات له راستی نهوهی
پرویداده بو فروستادهکانی پیش خوی، دهری نه خات که هوی بهروا نههینانی گهلهکهی
کهمو کوپی بهلگه و معجزهکان نییه، بهلکو باوی خوا ههروا هاتووه له بی پروایانی

را بردودا، باوی خوا له دروستکردنی ئاده میدا هر هاتوو که جیاوازن له ئاده مییان بۆ
خیرو شهر چاکه و خراپه و پینموونی و گومرای.

دواترین قسه و باس له باره ی ئیسرا ئیلیه کان بوو که نامه دارن و له نامه که ی خویاندا
داستانی پیغه مبهرا نیان نه خوینده وه و زانا بوون پییان، جا لیږدها پووی فرموده نه کاته
پیغه مبهرا (ﷺ) که نه گهر گومانی هیه له و باس و داستانه، دهی پرسیار بکات له و نامه دارانه
که زانان به و باس و هه والانه، نه فهرموئ: ﴿إِن كُنْتَ فِي شكٍ مِّمَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ نه گهر تۆ له گوماندا ی
له وهی که هینا مانه خواره وه بولات ﴿فَسَلِّ إِلَيْكَ الْغَمَزَاتِ مِنَ الْقَنَاتِ﴾ دهی پرسیار بکه
له وانه ی که نامه یان خویندوه له پیش تۆوه، بئ گومان پیغه مبهرا ی نازیز (ﷺ) هیچ جوړه
گومان و دوو دلیه کی نه بووه له م قورئانه ی که بۆی نیږراوه، وهک پریوا یه تیش کراوه که
فرمووی نه گومانم هیه و نه پرسیاریش نه که م، که واته مه به ست به م فرموده یه چییه؟
له دوا یشدا نه م فرموده یه نه هینئ به م جوړه دنیا یی له سه ر نه کات به سویند له سه ر
خواردن، ﴿لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ سویند به خوا هه ق و راستت بۆ
هاتوو له لایه ن په روه ردگار ته وه، که واته له دهسته ی گومان داران مه به، بئ گومان نه م
فرموده یانه دلی پیغه مبهرا (ﷺ) نه خه نه سۆزو په رۆش بۆ ده ست گرتن و پشت به ستن به م
قورئانه، نه و دله ی له و کاته دا له هه موو لایه که وه نازار و ناره حه تی دائه بارئ به سه ریدا، له و
کاته دا هیندی له موسلمانان پاشگه ز بوونه وه له ئیسلام، به هو ی پوودا ی شه وره ی
پیغه مبهرا (ﷺ) که جیگه ی بپوا نه بوو بۆ نه وانه، خه دیجه و نه بوو تالیب له دنیا ده رچوون
نه رکیکی قورسی خسته دلی به فهری تا نه و راده ی نه و ساله ی ناو نابوو به سالی غه مباری،
بانگه وازه که ی وهک وه ستاوی لیها ت به هو ی زیاده دوژمنایه تی و سه رکیشی قوره ی شه وه نه م
فرموده یه وهک دلی به فهری پیغه مبهرا (ﷺ) نه خاته زیاده سۆزو په رۆش،

ههروهه پلار نه دات له گومانداران وهك شه فهرموده ی تریش: ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا يَتَابَتِ اللَّهُ فَتَكُونُ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ له وانه نه بن كه برهوان نه میناوه به نایه ته کانی خوا تا به هوی نه وه له پرنی زیان باران و خه سارهت مه ندان بیت. شه پلارانه نه بنه هوی گه پانه وه بو هر كهس له وانه كه بیان هوی بگه پرنه وه. چونكه له كاتیکدا پیغه مبر (ﷺ) پرنی درابی كه پرسیار بکات، ئینجا نه ویش نه پرسیار نه کات و نه گومانیشی هیه، كهواته نه و پهری برهوانی هیه به وه هقی كه بو هاتوو، دهی نه وه په ندو ته مئی به بو خه لکی تریش كه دوو دل نه بن و له گومانداران نه بن، شه به رنامه یه بو شه نوممه ته كه به هر شتیکدا برهوانی به هیزی نه بو، پرسیار بکات له زانیان، با شه شته له جهرگی برهوانی عه قیده بیت، چونكه پیویستی سه رسانی موسلمانان كه برهوانی خوی به هیزو پته و بکات به عه قیده و به رنامه ی شه ریه كه ته كه ی، به کوپرانه شوین نه كه وئ. لاسایی خه لکی بکاته وه، ئینجا هیچ ناپرنی. در نایه تیه كه نییه له نیوان ره وادانی پرسیار له کاتی گوماندا، له گهل نه وه ی جله و گیری لیکراوه مانه وه یه له سه ر شه گومانان وه هول نه دانه بو نه هیشتنی، بیجگه له وهش شه فهرموده یه: ﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شکٍ﴾ داخوازی بوونی گومان نییه و وانا گه یه نی كه له راستیدا گومان هیه، به لكو شه نه گه یه نی كه نه گهر له فهرزیکدا گومان بوو، وته ی (ان) زور جار به کار نه ته نی بو شتی نه گونجاو كه به هیچ رهنگ نه بن. ده ست نه دات بو بوون، بو وینه: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾ له ته فسیری شه دوو نایه تی رابوردوو دا چند باس و لیکولینه وه کراوه به چند جورنك ته فسیر کراوه ته وه. به لام به راستی شه قسه و باس و لیکولینه وه له دلدا جیگرو په سهند نین، شه وهی كه گوتمان په سهند و دامه زراوه. ئینجا نایا شه وهی كه هاتوو له لایه ن خواوه پیغه مبر (ﷺ) كه هق و راسته و جیگای گومان و دوو دلی نییه، دهی نه بن هوی سه رپیچی و یاخی بوونی شه وهی شه بن برهوانان چی بیت، بن گومان هوی شه وهی كه باوی خوا و هاتوو هر كهس هول نه دات و هوی پرنمونی نه گریته ده ست پرنمونی نابیت و ناكه وینه سه ر پیگهی راست، هر كهس چاوی دلی نه كاته وه پووناکی نابینی، هر كهس هور كه سه ی زانین به کار نه هینی و په کی بخت سوود وه رناگریت لی، كهواته دوا پوژی شه وانه هر گومراییه و ترازانه له پرنی راست، ئیتر هر چند له چند شویندا ده ست نیشان هیه بو شه.

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا
 الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿١٧﴾ فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيبَةً ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَنُهَا إِلَّا قَوْمٌ يَبُوءُونَ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا
 عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

یه کنی له و شویناته نه مایه که لیله دا نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا
 يُؤْمِنُونَ﴾ به راستی نه مانه ی که بریاری په زوره دگار پیویست و جیگیر بویه له سهریان برهوا
 ناهینن به برهوا نه هیڼان و سزادانیان ﴿وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ﴾ هر چه د هه موو نایه و
 مو عجیزه و به لکه یه کیان بؤ هاتنی برهوا ناهینن ﴿حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ هه تا سزای سه ختی
 ئیش و نازار دهر نه بیفن، له و کاته دا برهوا نه هیڼن، به لام هیچ سوودی لی و مرناگرن، چونکه
 برهواکیان به چارییه و به بی مهیل و خواهیښی خوځانه، له پیش چهند کایه تیک به سهرهاتی
 فیرعونی بؤ باسکر دین که له کاتی نا چاریدا برهوا هیڼا، به لام لی و مرنه گیرا و پی کوتر:
 نایا نیستا برهوا نه هیڼی! هه روه ها نه هه موو گهل و نوممه تانی تر که برهوا یان نه هیڼا کاتی
 هاتنی سزاکه یان و کهوتنه نا چاری، به لام نه که رنه گاته نه و کاته خوی میهره بان برهواکیان
 لی و مرنه گری وک گهل و نوممه ته که ی یونس، که له نایه ته دا ده ست نیشانی نه کات و
 نه فرموی: ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيبَةً ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَنُهَا﴾ واته ماتوول باوی خوی به و جوړه هاتووه
 ده ی با شارنی شارنه ی که هه رده هیان لیکرا به سزادان و له نا و بردن و له ریشه هیڼران، واته
 - با هه موو دانیش تووه کانیاں - برهوا یان بهیڼایه له پیش هاتنی سزاکه یاندا، تا به مو ی نه ووه
 برهواکیان سوودی پی بگه یاندا نه یه، به لام هیچ کام له وانه به و جوړه یان نه کرد و هه موو
 برهوا یان نه هیڼا تا سزاکه یان هات ﴿إِلَّا قَوْمٌ يَبُوءُونَ﴾ بیجگه له که له که ی یونس ﴿لَمَّا ءَامَنُوا﴾
 کاتی که هه موو برهوا یان هیڼا پیش هاتنی سزاکه و دوا یان نه خست تا کاتی هاتنی ﴿كَشَفْنَا
 عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ لاماندا و بهر گریمان کرد لیان سزای سهر شوپی و زه لیلی ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾

له ژبانی دنیا دا

﴿وَمَقَّعْتُهُمُ إِلَى حِينٍ﴾ ماوه مان دان و ژيانسانن به خوښي خوځيان تا ماوه و کاتیک که نهو
 نه اندازه په خوا بریاری دوه له دنیا دا، له وتی ﴿وَرَبَّیْ﴾ وه دهره که وی که په یامه کانی له شارو
 دیهات و ناوه دانیدا بوون، نه که له ناو کوچه ره کاند ا که زور تر نه قام و نازان و ملکه چی وا
 گوئ پرایه لی که مه تیا یاندا، ته فسیره کهم له سر نهوه کرد که ﴿لَا قَرَمَ یُوشَ﴾ موته سیل بیت،
 زور له زانایان نه یکه نه له مونقه تیغ، به راستی هر چنده باری مونقه تیغیش پړک و گونجاو بیت
 به لام له دلی خومدا باری مونته سیلی گونجاو ترو به هیژ تره له بهر نهوه ته فسیره کهم له سر
 نهو باره کرد، نایه ته که درېزه نادات به داستانه که، به لکو دهست نیشان نه کات به کورتی بو
 سره نجام و دوا پوژی نهو که له، چونکه لیږه هر نهوه مه بهسته، که واته با نیمه ش هیچی تر
 نه لنین، به لکو هر نهوه نه لنین: که لی یونس سزایه کی پړسواو شاپرو بهر پووی تیگر د بوون،
 نیجا که پروایان هیئا له دوا کاتدا پیش هاتنی سزاکه خوا سزاکه لی لادان و نه یه یشت
 بیانگری، وازیان لی هیئرا تا کاتی دیاری کرای خوی بژین له دنیا دا، نه گهر نه مانیش
 پروایان نه هیئایه نهو سزایه داگری نه کردن و له ناوی نه بردن وه که ل و نوممه ته
 بی پرواکانی تر که به پیی باوی خوا که به گوږه ی کرده وه به دی بهنده کانی دوو چاریان
 نه کات. نه اندازه په بهسه لیږه دا بو نهوه ته بگین و ناگادار بین دوو شتی گرنگ:

۱- بانگ کردن و هاوار کردن له بی پروایان که فریای خوځیان بکون و دهست بگرن به هوی
 پزگار بوونیان، به لکو به ریښه که له که ی یونس خوا بیان پاریزی له سزای پړسواکه، که
 نهوه مه بهسته له هیئانی نهو داستانه دا....

۲- پزگار کردن نهو که له به هوی پروا هیئانه که یانه وه باوی که له باوه کانی خوا، هر چوئی
 له ناو بردن و سزادانیان باوی که نه بوو له باوه کانی خوا نه گهر پروایان نه هیئایه و هر
 بهرده وام بوونایه له سر بی پروایی خوځیان، که واته هیچ زور پیه یان و ناچار کردن نییه

له كرده وه كانى خه لكيدا، بهلكو نه وهى كه بهنده ناچار بئيت و بئ دهسه لات بئيت له ناستى
پهيدا بوون و فراههه هاتنى سه ره نجام و به رهه مى كرده وه كه يه تى، بهم جوړه هيچ
جوړه قوړت و گړى و پيچى پهيدا نابئ هيچ كه سيكدا سه بارهت بهو نايه تانهى كه زالى و
گشتيتى مهيل و خواهيش خوا نيشان نه دهن و بؤ هه موو كرده وه كانى بهنده له گهل
زالى و گشتيتى مهيل و خواهيش خوا نيشان نه دهن بؤ هه موو كرده وه كانى بهنده
له گهل نه وه دا بهنده يه خاوهنى مهيل و هه لبراردن دابنرئ. يه كئ لهو نايه تانه نه
نايه تيه كه ليژدها هاتووه و نه فهرموئ: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ نه گهر په رومردگارت بيوستايه
﴿الْأَمِّنَ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَيْعًا﴾ هه ركهس و وا له زه ويدها هه موو پيكه وه پرويان نه هيئا
بهم په نكه نه م ئاده ميبه ي به جوړيكي تر دروست نه كرد، كه ته نها ريگه ي بپواي
بدايه ته بهر وهك مه لائيكه، با يهك ئاده مى نه بوو نه دنامه كانى راكيشئ بؤ بپوا هيئا،
نه گهر خوا نه وهى بويستايه ناچارى نه كردن و به زور هه مووى نه گيژان به بپوادار،
به لام كار دروستى خوا داخواز بوو بؤ نه وهى نه م دروستكراوه به جوړيكي تايهت
دروست بكات كه ئاماده يى ببئ بؤ چاكه و خراپه و گومپايى و پئنموني،
به دهسه لاتدار و تواناي كرد بؤ هه لبراردنى نه م ريگه يه يا نه و ريگه كه ي تر، بپرايدا كه
ههركاتئ نه و ههست و هوش و ليهاتن و تواناي خوئ به كار بيئنئ له دوزينه وهى خيرو
چاكه و راستيدا، بير كردنه وه لهو په يام و بهلگه و نيشانانه كه له لايه ن پيغه مبه رانه وه
پيئ پائه گه يه نرئ، ههركاتئ بهو جوړه ي كرد نه و بپوا نه هيئن و بهو بپوايه ريگه ي
پزگارى نه داته بهر، به پيچه وانهى نه وه نه بئ كاتئ كه ههست و هوش و ليهاتن و تواناي
خوئ له كار خست و بيري نه كرده وه له هوى پزگاريه كه ي، نه و كاته سه رى هه
له بئ بپوايى و خراپه كاريه وه دهر نه چئ، كه واته بپوا هيئا خراوه ته ژئ دروستى خوئ و
وازي لئ هيئراوه بؤ هه لبراردنى خوئ، نه پيغه مبه رو نه هيچكهس زور ناهيئن
به خهلكى له سه ر بپوا هيئا، چونكه هيچكهس دهسه لاتى نيبه به سه ر دلئ خه لكيدا،

أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ وَمَا كُنْتَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ
 اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٠﴾ قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ
 أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ

لهبر ئهوه به بیزاری ده برینهوه ئه فرموی: ﴿أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ دهی
 نایا ئه ی پیغه مبر تو زور ئه هیئی به خه لکی هه تا بین به برودارو برهوا بهینن، واته نه خیر تو
 ناتوانی به زور برهوا بیئی به خه لکی، به لکو برهوا هیئان هه به دهست خوایه وهك ئه فرموی:
 ﴿وَمَا كُنْتَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ نه بووه و نه گونجاوه بۆ هیچ كه سیك، كارو پیشه ی
 نییه كه برهوا بیئی مه گه به ئیزن و مه یلی خواو به بی ئه و باوو رهوشته ی كه دایناوه، كه واته
 هه رگیز برهوا ناهینن ئه گه رینگه ی برهوا نه داته بهرو رینگه كه ی تر بداته بهر، مه بهست ئه وه یه
 نهك مه بهست ئه وه بیئت كه ئه م برهوا ی ئه و ی و رینگه ی برهوا نه داته بهر، كه چی بهرگری ئه كری
 لی، نه خیر مه بهست بهر ئایه ته ئه مه نییه، به لکی مه بهست ئه وه یه: برهوا ناهینن مه گه ر کاتی
 رینگه ی برهوا بداته بهر، وهك باسکرا، ئه و کاته خوا رینموونی ئه کات و به ئیزنی خوا برهوا
 ئه هیئنی، كه واته هیچ شتی به دی نایه ت و ته وای نابن مه گه به بریار ریکی تاییه تی بۆی خه لکی
 رینگه ی ئه ده نه بهر، ئینجا خوایش دوا پۆژو سه ره نجام به دی ئه هیئنی، ئه وه ی كه رینگه ی برهوا
 نه داته بهر به م رهنه گه ژیره و بیر نه کاته وه له نایه ت و به لگه کانی خوا، خوا رینگه ی برهوا ی بۆ
 ئاسان ئه کات ﴿وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ به دترین پیسی واته بی برهوا یی كه
 سه رچاوه ی هه موو به دی و پیسیه كه، بریار ئه دات به سه ر ئه وانه ی كه ژیر نین و رینگه ی برهوا
 ناده نه بهر و ته ی (رجس) بریتییه له ناشیرین ترین و چلك و چه پهل ی پۆحی، ئینجا باشت
 كار كه پوون ئه کاته وه هه ئه فرموی: ﴿قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه ی پیغه مبر بلن
 به وانه سه رنج بدهن نایا چیه ئه وه ی له ئاسمانه كان و زه ویدا له و هه موو رابهرو به لگه و
 نیشانه پوونانه و ئه و هه موو پۆژم و یاسا نایابانه ی كه هیه له مانگ و خۆرو ئه ستیره كان و
 شه و پۆژ... هتد، كه هه ركام له وانه به سه بۆ هه ركه سیك كه ژیر بی باوه ره کانی، بۆ برهوا

هينان به تاكو تەنيايى ئەو پەرودىگارەى ۋە داھىنەرو بەرپۈەبەرى ئەو بوونەومەرەيە: ﴿رَمَا

تَنْنَى الْأَيْكُتُ وَاللُّدُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نايەتەكان و ترسىنەرەكان ھىچ سوۋ ناگەيەنن بە كەسانى كە بپوا ناھىنن، چونكە بىر ناگەنەوە كۆيۈن لە ئاستيان يان ئايا نايەتەكان و ترسىنەرەكان چ سوودىك ئەگەيەنن بە گەل و كۆمەلىك كە بپوا ناھىنن؟ واتە ھىچ سوودىك ناگەيەنن، چونكە ئەم بوونەومەرە ئاياب و سەرسۈرھىنەرە لە ھەموو چەرخ ۋە كاتىكدا بۇ ھەموو كەسىك چ خويىندەوارىك بەسە و ئاشكرا ترين پابەر و نىشانەيە لەسەر تاكو تەنيايى و دەسلەت و كار دروستى پەرودىگار، مەگەر بۇ كەسىك كە چاۋى دلى كۆيۈر بوۋىن و ھەست و ھۇش ۋە ژىرىسى لەكار كەوتىن، بەلام بەھۇى ئولفەت و دەق پىۋە گرتنەوە زۆر جار دلى بىئاگا ئەبى لىي، لەبەر ئەوە زۆر جار قورئان خەلكى بىدار و ئاگادار ئەكاتەوە لەو خەۋى بىئاگايىيە و سەرنجى راتەكىشىتەوە.

ئەم بوونەومەرە گرىنگ و پان و فراوانە كە تەنھا خوا ئەزانى ئەندازە و رادەى فراوانىيەكەى، ئەم بوونەومەرە بە خۇى و ھەموو بەش و پارچەكانىەوە ھەرچى لەناويدايە، خۋاى خۇى ئەناسى و مۇسلمان و ملکہ چە بۇى، بىجگە لەھىندى ئادەمى ۋە جن كە خۇيان ئەكەن بە سوتەمەنى ئاگرى دۆزەخ، سەرنج پاكىشانى دلى ۋە ژىرىسى بۇ تىپوانىن و بىركردنەوە لەم بوونەومەرەدا، ھۇيەكە لە ھۇيەكانى بەرنامەى قورئان بۇ زىندوۋ كىردنەوەى دلى ئادەمى، بەلكو نەبزو دەمارى لىبىدات و بکەۋىتە بزوتنەوە، وەرگرتن و گۆپرايەلى، بەلام ئەو بىپروا نەقامانەى عەرەب و يىنەيان بىرناگەنەوە گۆپرايەلى ئاكەن، دەى ئەبى ئەوانە بە تەماى چى بن و چاۋەپروانى چى بن؟ بىگومان باۋى خوا گۆپرانى بۇ نىبە، چارەنوس و دوا پۇژى بىپروانىش شىتىكى بەناو بانگە، ھىندى جار مۇلەتيان ئەدات و لەناويان ئابات، بەلام ئەوانەى كە ھەر سوورن لەسەر بىپروايى و ناگەپىنەوە ئەبى دوۋچارى تۆلە و سزاي خۇيان بىن وەك ئەفەرمۇى: ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ آبَارِ الذِّبَابِ خَلْقًا مِنْ قَبْلِهمْ﴾ كەواتە ئايا ئەوانە چاۋەپروانى چى ئەكەن بە تەماى ھىچ ھەن بىجگە لەۋىنەى بەسەرھات و پووداۋەكانى ئەوانەى كە تىپەپريان كىرد لە پىش ئەواندا، واتە ئابى بە تەماى ھىچ بن بىجگە لەۋىنەى ئەو سزاۋ بەسەرھاتە سەختەى كە دوۋچارى گەلە پابىردوۋەكان بوو كە بپروايان نەھىنا ۋە ياخى بوون لە پىغەمبەرەكانيان،

قُلْ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ ﴿١٣٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَٰلِكَ حَقًّا

عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

﴿قُل﴾ نهی پیغمبر پیمان بلی به شیوهی ترساندن و مهره‌ها: ﴿فَانظُرُوا﴾ که‌واته چاره‌پروانی بگن بؤ نه‌وهی که باسکرا ﴿إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ﴾ به‌راستی منیش له‌گه‌ل نیوده‌ا له‌وانهم که چاره‌پروانی نه‌گن بؤی، ﴿ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ واته بی‌پروا و یاخیه‌کامن له‌ناو بردووه و نیجا فروستاده‌کامن و نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه پیمان بزگاران کردن، به‌وته‌ی نیستا ناماده نه‌فهرموی، نه‌ک به‌پرابوردو، له‌بهر ناماده‌کردنی و خستنه به‌رچای شیوه‌ی بزگار کردنه‌که، که نه‌وش یاسا و باویکی شیرینه له‌په‌وانی‌زییدا، ﴿كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌وینه‌ی بزگار کردنی نه‌وانه‌ی پیشو بزگار نه‌که‌ین هم پروادارانه، واته پیغمبر و پرواداران و هاوه‌له‌کان، یان هر مه‌به‌ست هاوه‌له‌کان بیت و پیوست نییه به‌باسی پیغمبر (ﷺ)، چونکه بزگار بوونی نه‌و جیگه قسه و باس نییه و بزگار بوونی پرواداران به‌هوی پروا هینانه به‌و، له‌نیوان وته‌ی: ﴿كَذَٰلِكَ﴾ و ﴿نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌تیئه‌لکیش فهرموی: ﴿حَقًّا عَلَيْنَا﴾ واته بزگار کردنی هم پروادارانه راست و پیوست یور له‌سهرمان و پیوست بو به‌فزل و بریار و میهره‌بانی خو‌مان، هم دوو رسته‌یه به‌چند جوریکی تریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه هرکام له‌وانه‌ش هر نه‌گونجی به‌لام نه‌مه‌ی که کردم به‌ته‌فسیر بی‌تک ترو له‌لدا جیگیر تره، به‌لی کاره‌که هر به‌و جوره‌هات و به‌پنی بریاری خوا که نه‌بی تو‌مه‌ی پاکی پروادار نه‌بی بعینی و بروی و گه‌شه بکات و بزگار بیی له‌پاش هه‌موو سزاو نه‌شکه‌نجه و بیم و ترسیک، له‌پاش هه‌موو به‌سهر هاتیکی سه‌خت. نه‌و داستان و سهر گوزه‌شتانه‌ی که له‌م سووره‌ته‌دا هاتن شایه‌تیکی راست و په‌وانن له‌سهر نه‌وه، بی‌گومان هه‌رواش نه‌بی، ده‌ی با پرواداران دلنیا و دل نارام بن.

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ دِيْنِيْ فَلَا اَعْبُدُ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِيْ يَتَوَفَّكُمۡ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيفًا

ئەم سورەتە □ ئیزه گەردش و خولانەوهی کرد بەدل و دەروون، بەدەوری چەند مەسەلە و مەبەستیکی سەرەکی و گەورە عەقیدەیی ئیسلام: بڕیاردانی پەرەردگاریتی و سەرپەرشتی و چادێری و حاکمیتی تەنها بوو، بەبێ هیچ جوړە هاوبەش و تەکاوار، گێڕانەوهی هەموو کاروباریک بۆلای خوا، بۆ باوو پەوشتی که بڕیاری داوه و هیچ کەسێک ناتوانی دەست گۆڕانکاری تێدا بکات، راستی پەيام و وهسی، زیندوو بوونەوه و پۆژی دوايي و دادپەرەری لەو پۆژەدا، ئینجا ئەو مەبەست و مەسەلە سەرەکیانە کۆ ئەکاتەوه لەم چەند ئایەتە کورتانەیی که دێن و سورەتەکیان پێداویی دیت، فەرمان ئەدات بە پیغمبەر(ﷺ) که چاری پێیدا بەناو هەموو ئادەمیدا بەگشتی و بەتێکراییی، دواترین بڕیار و قەسە ئەمەیه که لەسەر بارو بڕیاری خۆی ئەپوا بە ڕێک و راستی، هەتا خوا بڕیاری خۆی ئەدات که بڕیار هەر بڕیاری ئەوه. ئەفەرموی: ﴿قُلْ﴾ ئەی پیغمبەر بلی: ﴿يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئەی ئادەمی بەگشتی، ئەی خەلکینە: ﴿اِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ دِيْنِيْ﴾ ئەگەر ئێوه لە گومان لەراستی ئایینەکەمدا که بانگی ئێوهی بۆ ئەکەم و ئێوه بە نەقامی و ئەزانن که من لام داوه لەڕێگەیی راست، ئەگەر ئێوه لە گومان دان: ﴿فَلَا اَعْبُدُ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾ ئەوا من هیچ کات ناپەرستم ئەوانە بەناهەق و ناپەرەوا، ﴿وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِيْ يَتَوَفَّكُمۡ﴾ بەلکو ئەو خوايه ئەپەرستم که ناوی ﴿اللّٰه﴾ یە و ئێوه ئەمریتنی، واتە ئەگەر ئێوه لە گومانان ئەوا من هەوالتان ئەدەم بەوهی که بیجگە لەوه هیچ بارو گۆڕانیکی ترم نییه و تەنها ئەو خوا ئەپەرستم که مردنی ئێوهی بەدەستە، هیانی ئەم سیفەتە بەتایبەتی بۆ بیرخستنەوهیانە، ئەجەل و مانەویان هەر بەدەست ئەوه کەواتە هەر ئەو شایستەیه بۆ پەرستن ئەو ئەو پەرستراوانی ئەوانە که ئەگیان ئەدەن و ئەگیان ئەسیننی لە کەس، دیاره ئەمەش ترساندن و هەڕەشەیی تێدايه، ﴿وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ فەرمانم پێداوه که من لەپروا داران بم، کەواتە من بەپێی ئەو فەرمانە پەفتار ئەکەم و لێی تێپەر ناکەم ﴿وَاَنْ اَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيفًا﴾ فەرمانم پێداوه بەمەیی که بەڕێک و راستی پەوی خۆت راگیر بکە بۆ ئایینەکەت بە جوړی هەر پەوت بۆلای ئەوبکە و لادە لە هەر شتیکی تر، واتە بە تەواوی پەوبکەرە پەرستنی ئەو پەو وەرگێڕە لە غەیری ئەو،

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ وَإِنْ يَمَسَّكَ اللَّهُ يَضُرَّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا

﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ به هیچ جور له‌ها و به‌ش په‌وا و همران نه‌بی، ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ﴾ هاوار مه‌کو و مه‌په‌رسته بی‌جگه له‌خوا همر شتی که سوودت پی‌ناگه‌یه‌نی نه‌گهر بی‌په‌رستی و زیانت پی‌ناگه‌یه‌نی نه‌گهر نه‌په‌رستی، واته بی‌جگه له‌خوا هیچ‌کس و هیچ شتیکی تر نه‌سوود و قازانجی به‌ده‌سته و نه‌زیان، همر شتی‌کیش که نه‌وانه‌ی به‌ده‌ست نه‌بی شی‌او و شایسته‌ی په‌رستن نییه، ﴿وَإِنْ فَعَلْتَ﴾ که‌واته تو نه‌گهر کاری و ات‌کرد، واته په‌رستنی بی‌جگه له‌خوا ﴿وَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بی‌گومان نه‌وکاته تو له‌سته‌مکاران نه‌بی و نا‌ه‌قی نه‌که‌یت، ﴿وَإِنْ يَمَسَّكَ اللَّهُ يَضُرَّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ نه‌گهر خوا دوو چارت بکات به‌همر زیانیک هیچ لاه‌رو چاره‌سریک نییه بو نه‌وه بی‌جگه له‌و، ﴿وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ نه‌گهر نیازی خیر و خوشی پی‌بکات نه‌وا هیچ به‌رگری که‌ریک نییه بو چاکه و به‌مه‌ری خوا و هیچ شتی‌ک ناتوانی نه‌و چاکه و به‌مه‌ریه بکیرنه‌وه، واته همر خیر و خوشی و چاکه‌یه‌ک که‌خوا بی‌کات به‌فه‌زل و می‌ه‌ره‌بانی خو‌ی نه‌یدات و نه‌یبه‌خشی، ناتوانی پی‌لی لی‌بگری و به‌رگری بکات، ﴿يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ خوا به‌و خیر و خوشی و فه‌زه به‌مه‌ره‌مند نه‌کات مه‌رک‌س له‌به‌نده‌کانی که‌خوا خو‌ی بی‌ه‌وی و مه‌یلی بکات ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ خ‌وای گه‌وره لی‌بورده‌ی به‌به‌زییبه، نه‌گهر نه‌و سیفه‌تانه نه‌ب‌وایه هیچ‌کس شی‌او نه‌و چاکه و به‌ه‌رانه نه‌نب‌وو، به‌ل‌کو به‌ه‌وی تاوان و گونا‌ه‌وه مه‌موو که‌س، به‌ل‌کو مه‌موو گیانله‌به‌رانی له‌ناو نه‌برد همر له‌دنیا‌دا پیش سزای پو‌ژی د‌وایی وه‌ک نه‌فهرم‌وی له‌نایه‌تی تردا: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكُوا عَلَى ظُهُرِهِمْ مِنْ ذَاتِكُمْ﴾ نه‌گهر خوا خه‌ل‌کی

بگرتایه به موی کرده وی به دو خراپیان و به پیی نهوه رهفتاری له گهل بگردنایه هیچ
 گیانله به ریکی نه نه میشت و وازی لی نه نه مینا که له سر زهوی و به سر پشستی زهوییه وه.
 نه مه کورته و پالفتی هه موو عه قیده ی ئیسلامه له وهی له سورته دا هات، فرماندرا به
 پیغه مبه (ﷺ) که جاپی پییدا له ناو خه لکدا، پرووی فرموده ی تیکرا وه که نه مه به سر
 پیشانگایه ک بیئت له وانه وه، به تایبه تی نه وانه مه به ست بن به م نایه ته، نه مه جوړه ئوسلوب و
 رهوشته له په ندو ته میدا زور به کاره ده رووندا، به م نایه تانه پیغه مبه ی نازیز (ﷺ) وه ستا
 به رامبه ر نه و کومه له زور و به ده سه لاته، به رامبه ر نه و هه موو بیرو باوه ره پرپو وچه ی که ساله
 های سال جیگیر بوو بوون له میشت و له ده ماغیاندا خویان پیوه گرتبوو، به رامبه ر و
 پو و به پرووی میژوی هاو به ش ره واده ران و بت په رستان، نه وه هه رچه ند سهخت و گران بوو
 به پیی بۆچوونی خه لکی کاریکی نه گونجاو بوو، به لام پیغه مبه ر (ﷺ) به بی پیچ و په نا و به
 هه موو هیژ جاپیدا له کاتیکدا که ژماره یه کی که می بی ده سه لاتی له گهل بوو له مه که دا،
 هیژو ده سه لاتی ناشکرا هی نه و بت په رستانه بوو. هه رچه ند کاروباره که به و جوړه بوو،
 به لام نه بی بانگ کردن بۆلای خوا بکړی و نه رکی هه لگیری و بخریته گه ردن و سه رشان، هه ق و
 پیی راست نه بی به هیژو به پروای به هیژوه ده ستی بۆ به ری، جا له به ر نه وه نه مه جاپه
 دواپییه شیدا بۆ هه موو که س و هه موو ناده می: ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه به
 تیکرایی ﴿قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ به راستی هه فتان بۆ هاتوه له لایه ن په روه ردگار تانه وه،
 نه مه دواترین جاپه، نه مه و ته یه که جیا بوونه وه یه کی تیرو ته وای نیشان نه دات، هه رکه س
 هه ر باوه رو هه ر پیگه یه که هه لئه بژی ری بۆ خو ی نه توانی و سه ربه سته، وه که ده ست نیشان
 نه کات که نه فرموی: ﴿فَنِيْ اٰهْدٰى فَاِنَّمَا يَهْدٰى لِقٰى﴾ ئینجا هه رکه س پینموونی وه رگرتبی
 نه که ویته سه ر نه مه هه ق و پیگه راسته، پینموونی و شوین که و تنه که ی هه ر بۆ خو یه تی، واته
 سوود و پاداشت و به ره مه که ی هه ر بۆ خو یه تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَنِّي﴾ هه رکه سیس و ن و
 گو مراه بوو بیئت و لایدابی له و پیگه هه ق و راسته نه وه هه ر به دژی خو ی گو مراه نه بی و
 لانه دات، چونکه سزا و توله که ی هه ر بۆ خو ی نه که ریته وه،

﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ من وکیل و لیپر سراو نیم به سمرقانه وه له لایه ن خواوه که به زور بتان خه مسر پښگه ی هق و راست و بهرگریتان بکه م له لادانو گومرای، واته: به لکو پښ نشان دهر و راگه یه نهرم پیتان، ئیوه حواله ی ئیراده و هلبژاردنی خوتان کران، له پاشان بو بریارو قه دهری خوا، ئینجا کوتایي سوره ته که ئه هیښی به م به ندو ته مئ به رزو شیرینه که ناراسته ی پیغه مبهری خوشه ویستی نه کات (ﷺ): ﴿وَأَتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ شوینی ئه وه بکه وه که شورش کراوه ی لات ﴿وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ﴾ به نارام و خوگر به هتا خوا حوکم و بریاری خوئی نه دات له نیوان توو ئه و بی پروایانه دا، ئه و به لیښه ی که پیی داویت به دی ئه هیښی ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ ئه و باشتړینی هه موو حاکم و بریار دهرانه، چونکه ئه و حوکم و بریار هر به هق و به داد نه دات، پیغه مبهری نازیز (ﷺ) فرمانبه ری و گوی پرایه لی فرمانی خوای خوئی کرد، خوئی گرت بهرامبه ر ئه و هه موو ناخوشییه، تا خوا بریاری داد و هقی خویدا، به لیښه که ی خوئی به دی هیښا، به م شیوه یه ئه وانی گرفتاری کرده و ی به دی خوینا کرد، نه مانیشی کرد به جینشین له ولاتدا، جلهری ژیان و جیهانی خشته دهستیان، کردنی به ماموستای جیهان، نه وانه ی که له پاش نه وانی هاتن هر به به مهره مهندي مانه وه هتا به ره به ره لایاندا له پښازه راسته که ی نه وانی. ئینجا به پیی تاوان و پله ی لادانه که یان کشانه وه له و پښو به رزیه ی که خوا پیی دابوون، له سایه و په نای نیسلامدا، تا له م دواپییدا به ته وای ژیر پی و پښیل کران و نیشانه و دروشمی حوکم و میری و ده وله تیشیان نه ما مکه ر هر به ناوی پووت، به لام سوپاس بو خوا ی میهره بان نه وانی له هه موو لایه که وه بیډاری و خبه ر بوونه وه ی موسلمانان په یدا بوویه وه، موسلمانان پښگا راسته که ی خوینان دایه وه بهر، که پښکه که یان ټیکو شان و فیداکاریه له پښگه ی خوادا، به هوی ئه وه و بهر به ره به رز نه بنه وه بو پادو و پله ی به رز یخوینان، به ئیزنی خوا نه مان به رده وام ترو به هیژتر نه بن له سر کاری خوینان، بی گومان به پیی ئه وه یارمه تی خوا و زال کردنیان مسوگه ره به پیی به لیښی خوا، به لگه ی پوون و ناشکرا له سر ئه وه سهر بازو ټیکو شهرانی نه فغان بوو که به که می ژماره و به بی نه وایی و به که می چه که وه هه لسان بهرامبه ر درنده ترین و ره ق ترین هیژ له دنیا دا وه ستان که هیژنی پووسه، له پاش جیگیر بوون و دامه زاون و پیکه ینانی ده وله ټیکه ی به کری گپرا و هر له نه فغانیه کان له

ژېر چاودرېرېي ئهو دوزمنه خوښه خوارهدا، ئهو كۆمهله موملماننه پەش و پووت و بې دوسه لاته ئهو هېزې پووسه ناچار كړد به پيسوايي و بهې ئابرويي و بهزيانكي زورهوه كشانهوه و لاتكهيان پاككړدوه لهو چلك و پيسسيه، ئيستقا ماوه توه چلكي به كړي گيروهكان به ئيزني خوا به تهواوي ولات پاك نهكهنهوه لهوانيش، داواكړين خواي ميهربان يارمه تيان بدات كه دهوله تيكي ئيسلامي راسته قينه مان بو پيك بينن كه بن له ماموستا و هاندرو پيشهوا له ناوچه و لاته كاني تري ئيسلامدا، خوا به ميهرباني خوي پاداشتي برا تيكو شمره كاني نه فغان بداتهوه و هم ناواته شمان نيشان بدات، آمين.

وصل الله وسلم علي سيدنا محمد وآله وصحبه وتابعهم باحسان الي يوم الدين.

لهم به ياني پوژي جمعه دا دوايي هات، خوا به ميهرباني خوي و هري گري و نهوهي كه ماوه له پاش هم سوره ته □ سوره تي ﴿الكهف﴾ پيم تهواو بكات كه لهويدا ته فسيري هه موو قورئانه كه تهواو نه بې، سوپاس بو خوا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرُّكُوبُ أَكْرَمَتْ أَيْتُهُ، ثُمَّ فَصَّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١﴾ أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُرْسِيُّ نَذِيرٌ

وَشِيرٌ ﴿٢﴾

سوره نبي ﴿هود﴾ مهكك ييهو (۱۲۲) نايه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئهم سوره ته له پاش سوره تي ﴿يونس﴾ هاتووه خواره وه، سوره تي ﴿يونس﴾ ييش له پاش سوره تي ﴿اسراء﴾ هاتووه، به هوی ئه وه وه دهرئه كه وي كه له سهخت ترين كاتدا هاتووه، له پاش له دنيا دهرچووني ئه بو تاليبو و خاترو خه ديجه هاتووه كه ئه و ساله ناو برا به سالي غه م و په ژاره بت په رسته كان كه وتنه ئه و په ري بي شهرمي، به تايبه تي پاش پووداوي شه و په وي پيغه مبه ر ﴿عليه السلام﴾ كه شتيكي زور دور بوو لاي بي پرواكان و بوو به هوی دهم بازي و لاقرتي كردني ئه وان، بوو به هوی پاشگه ز بوونه وه ي هيندي له وانه ي تازه موسلمان بوو بوون و برواي به هميزيان بو پهيدا نه بوو بوو، له و كاتدا قوره ييش راپه رين له خوي و بانگه وازه كه ي تا راده يه ك بزوتنه وه ي نه ماو هيچكس له مهكك ييه كان و دهورو به ري موسلمان نه نه بوون، ئه وهش كه ميك پيش ئه وه بوو كه خوا دهورو بكاته وه به هوی په يمانی عهقه به ي يه كه م و دووم كه سام و ترسي خسته دلي قوره ييش ييه كانه وه و هك (ئيبين و ئيسحاق) به دريژي ئهم باسه نه كات، هروه ها خاوه ني (امتاع الاسماع).

ئينجا با بينه ژير سايه ي نايه ته كان و دلي خوواني بو بكه ينه وه تا پيت و فهره گاني بباريني به سهر دل و دهورون و ههست و هوشماندا، به يارمه تي خوا. له يه كه م جاره وه له پاش ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دهر وازه ي سوره ته كه نه كاته وه به م سئ ناوه (الف، لام، را) كه هر كام ناوه بو پيتي له و پيتانه ي كه ئه و خه لكه ناشنا بوون پييان و قسه و گفتو گويان پيئه كردو و ته و تاري خويان پيك ئه ميئا له وان و له وينه يان، له سهره تاي هيندي له و

سوره تانهی که ناوی ئەم پیتانهیان له شوینەوه هەیه بە تایبەتی سورتی ﴿یس﴾ پای
 زانیانمان باسکرد لە بارەیی ئەو ناو و پیتانەوه، یەکنی لەو پایانە ئەمە بوو که قورئان بەر
 ئەپریتەوه لە بێ پرواکان که ئەم قورئانە پێکھاتوو لە وێنەی ئەم پیتانە که ئەوان وتە و تاری
 خۆیان لە پێک ئەمینن لەگەڵ ئەوەدا دەستە پاچەو پەککە وتوون لەوەی وێنەی بلێن، کەواتە
 با بپروا بپێنن که ئەم قورئانە لەلایەن خواوە هاتوووە هیچکەس ناتوانی لاسایی بکاتەوه و
 وێنەی بلێ، جا لەسەر ئەم پایە ئەلین: ﴿الرَّكْبُ أَتَكَتْ إِنَّهُ﴾ پێک هاتوووە لە وێنەی ئەم
 پیتانە نامەیهکی بەرزو بەرێز که ئایەتەکانی داپرێژاوه و هۆنراوەتەوه بە جوړی که هیچ کەم و
 کوپی و دژایەتی و پێچەوانەیی کار دروستی و بەرژەوێندی پووی تێناکات، هەموو وشەو
 وتەیهکی بەجێیەو لە شوین و جێگای خۆیدا، ﴿ثُمَّ نَصَلَتْ﴾ ئینجا جیا کراوەتەوه و بەش
 بەش کراون بە پێی مەبەستەکانیان، ئەوەتا بەشی باسی خواپەرستییه و بەشی باسی
 حەرام و حەلەلەو... هەرودەها، واتە ئەم نامەیه خاوەنی ئەم دوو سیفەتەیه لە یەک کاتدا بەبێ
 دواو بەر، یان لە دوو کاتدا بەبێ دواو بەر، بەم پەنگە بە کورتی مەبەستی ئایەتەکانی
 هاتوون لە هیندی سورتدا لە پاشان بە درێژی لە هیندی لە سورتەکانی تردا، ﴿مِن لَّدُن حَكِيمٍ﴾
 خەیر ﴿واتە من ئەم نامەیه که هاتوووە لەلایەن لیزان و کاردروستیکی زانای با خەبەر، یان
 ئایەتەکانی داپرێژاوه و ئینجا جیا کراوەتەوه لەلایەن کاردروستیکی با خەبەرەوه، کەواتە
 ئەم نامە بەرزە خوا بەم جوړە لێکردوووە ناردووێتی تەنانت پێغەمبەریش (ﷺ) دەخلی
 لەوەدا نییەو لە توانای ئەویشا نییە، (زەمەخشەری) وتەیهکی شیرینی هەیه لێرەدا
 سیفەتی (حکمت) ئەگێریتەوه بۆ (حکیم) و (فصلت) ئەگێریتەوه بۆ (فصلت) واتە ئایەتەکانی
 داپرشتوووە کاردروستیکی لیزان، پوون و جیای کردوونەتەوه زانای باخەبەر بە هەموو
 کاروبار و چۆنییتی هەموو شت، ئایەتەکانی بەر جوړە هاتوون ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ لەبەرئەوهی
 ئێوە هیچ شتی نەپەرستن جگە لە خوا، ﴿إِنِّي لَكَرِيْمٌ﴾ بە راستی من بۆ ئێوە لەلایەن ئەو
 خواوە ترسینەرم و ئەتان ترسینم بە سزای خوا ئەگەر بپروا نەمین و واز نەمین لە پەرستنی
 بێجگە لە خوا، ﴿وَرَبِّكَ﴾ مۆژدە دەرم پێتان ئەگەر بپروا بپێن و تەنها خوا پەرستن، بەم
 فەرموودەیه پەیمانەکەیی خۆی ڕانەگەیهێنی لەگەڵ کارو کردەوهی لەگەڵ ئەواندا،

وَأَن أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ.

وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٢﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

﴿وَأَن أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ﴾ نهو نایه تانه هاتون به مەیی که ئێوه داوای سەپینەوهو
لێبوردن بکەن لە پەروەردگارتان، ئینجا بگەرێنەوه بۆ لای و تۆبە بکەن و پەشیمان ببینەوه
لەوهی که کردووتانه، ئەگەر مەبەست داوای لێبوردن بێت لە گوناھو تاوانی لەوهو بەرو
مەبەست لە تۆبەو داوای لێبوردن بێت بۆ ئەوهی که پوو ئەدات وەك هێندیک ئەفەرموون ئەوا
هیچ گێرو گرفتیک نییه کاتی داوای دووم پاش ئەکەوی و وتە (ثم) جێی خۆیەتی، هەروەها
ئەگەر مەبەست بە یەكەم داوا بێت بە دەمو مەبەست بە دووم کردەوهی چاك بێت و سەر
گرتنی ناتەواوی لەوهو پیش، چونکه پادەیی کردەوه لەپاش گوتنه، هەروەها ئەگەر مەبەست
بە یەكەم وازهێنان بێت لە گوناھو مەبەست بە دووم گەرانەوه بێت بۆ گۆی پرایەلی، یان
مەبەست بە یەكەم داوای سەپینەو بێت و مەبەست بە دووم پەشیمان بوونەوه بێت لەگەڵ
بەریاری ئەگەرانەوه بۆ حالی پیشوو، که ئەمەش پای بەهیزه، بەلام ئەگەر مەبەست بە هەردوو
هەر یەك شت بێ وەك هێندیک لەسەر ئەوهیە ئەو کاتە ئەبێ وتە (ثم) لەسەر پووکه شەكەیی
نەبێ، بەلكو بە واتای (و) بگێرێ وەك (فراء) ئەفەرموی، ﴿يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا﴾ واتە داوای
لێبوردن بکەن و بگەرێنەوه بۆ لای پەروەردگارتان □ بتان ژێنێ بە ژیانیکی جوان و شیرین،
پێتان ببەخشێ ئەوهی که هۆی خوشی و رابواردنه، ﴿إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تا ماوهی ناو براوو
دیاریکراو لای خوا ﴿وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ﴾ تا ببەخشێ بە هەموو خاوەن کردەوه یەکی
چاکی زیاد، پاداشت و سەرەنجامی کردەوهی لە پۆژی دوایدا بە تیرو تەواوی، بەلام لە
دنیا دا بەر جوړه نییه، بەلكو هەر کەسە بە جوړیک پاداشت ئەدرێتەوه بە پێی زانی و
کار و بۆستی خوا. ئینجا هەرشە ئەکات لەوانەیی که برۆا ناهێتن و ئەفەرموی: ﴿وَإِن تَوَلَّوْا﴾
ئەگەر پوو وەرئەگێرن، ﴿فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ﴾ ئەوا بە راستی من مەترسی ئەكەم
لەسەرتان سزای پۆژیکی گەوره که پۆژی دواویی یه، واتە دلم بۆتان ئەسوتێ و بەزەبیم

دېتهوه پېتاندا، ﴿إِلَّا اللَّهُ مَرْجُومٌ﴾ ھەر بۆلای خوايه گهړانه وتان به مردن و ئینجا زیندوو
 کردنه وه و حېساب و پرسیار ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَدِيرٌ﴾ ښو خوايه تواناو دسه لاتداره به سه
 هه موو شتيکدا ګه يه کي لهو شتانه ښو زیندوو کردنه وه و حېساب و پرسیاره يه، ښه يه ښو
 نامه يه، يان ښه ته کانی ښو نامه يه، ښه يه ښو ياساو مهسه لانه ي که گرنگن و ښه نامه يه
 هاتووه بۆ باسکردن و چه سپاندنيان و هه موو ښايينه کي له سر داښه زړيني، تاک و ته نيایي
 خواو په رستني به بي هيچ هاو به ش، بړوا به په يام له لايه ن خواوه، بانگکردن بۆ داوای
 ليږورن و گهړانه وه بۆ لای خوا، ښو دووانه ش سهرتا و يه کمه جاری کرده وي چاکه،
 کرده وي چاکيش ته نيا دل پاکي و هه لسان نيه به نيشانه و دروشمي خوا په رستي، به لکو
 کړه وي چاک گشتيه بۆ ښه وه و هه موو جوړه چاک کردنيک له ناو گهل و لاتدا له ناو دان
 کردنه وه و به کاره يانی هه رچی هو ي ژيانی به خته و هري و کامه رانيه و به کاره يانی هه موو
 هيرو وزه کان که خواي ميه ربان له م جيهان و زه وييه دا دايان و بۆ به نده کانی، له
 ښه ته کانه وه دهر ته که وي ګه خوا په رستي و داوای ليږورن و توبه و گهړانه وه بۆ لای خوا هو
 مايه ي ژيانی خوشي و کامه رانيه، له گهل ښه ودا زور له پياو چاکان ګه دليان لای خوايه و
 ده میان وا به توبه و داوای ليږورن وه، که چی وان له ژيانی کی سهخت و تال داو دوورن له
 خوشي و کامه رانی، بي گومان ښه پرسیاريکه به دل و ده می زور که سدا ديت و گوزر
 ښه کات، که واته پيوستي هيه به هيندي ليکولينه وه و پوون کردنه وه و نه هيشتنی ښو
 گريه. که واته ښه لني: ژيانی خوشي و کامه رانی هه رچونی پيک ديت له فراوانی و زوری
 شت و مک و هو که ره سه ي ژيان، هه روه ها پيک ديت به جوړو چونی ژيان، بۆ وینه ژيانیک
 به سه ر بزي له سايه ي دادو ياسايه کی نازادی و سه ر به ستيا، ښو ژيانه خوش و شيرينه
 هه رچند که م کوپي هه بي له باره ي گوزران و کمه بوودی يوه زور خوش و شيرينه و به
 ژيان کامه رانی و به خته و هري سه ير ښه کړي له چاو ژيانیک که به سه ر بزي له سايه ي
 ياسايه کی به دو سته م و فه زاو بي نيزاميدا، هه رچند زور تيرو ته و او بيت له باره ي
 شت و مه کی فراوانی هو که ره سه ي گوزران و ژياندا، ده ي شتيکی پوون و ښا کرايه که
 نازادی و سه ر به ستی و دادو دوری له سته م و ناره وایي ته نيا له ژيانیکدا ده سته کوت ښه بي

كه دامه زرابى له سهر بپروا به خواو ملكه چى تهنها بو خواو دانانى تهنها خوا به حاكم و
 كاربه دهست، ههروهها پيشكهوتن و كامه رانى و نارامى به كرده وى پاك و خاوين بهرهم دارو
 دور له سته و ناره وايى دهستكهوت نهبن، بيجگه له وهش كه گوتمان ههركه سيك كه
 بپروادارو له خواترس بيت هه ميشه به نارام و دنيايه و دل خوشه، چونكه نه زانى هه موو
 ناخوشى و ناته و اوييه كه ههروا ناره وايى سهر شوين، بهلكو پاداشتى چاك و به نرخ تى
 ههيه له پوژى دواييدا، كه واته نه وى له نايه ته كه دا فرمانى پيدا هؤو مايه ي ژيان و
 گوزه رانى شيرين و خوشه له دنيايه دا نيت هه چهند كه م و كوپى ههبن له شت و مهك و
 كه ره سهى ژياندا، مه بهست له و قسه و باسه نه وه نيه كه بن نه وايان و تهنگ گوزه رانان سهر
 كز كه ن و هه به وه پازى بين و ههچ هه و ليك نه دهن بو خويان، بهلكو مه بهست نه وهيه هه ههچ
 نه بن بپروادارى له خواترس خوپاريزو كامه ران و دل نارامه به هؤى بپروا له خواترسى و
 خوپاريزيه كه هه و به هؤى نه وى نه زانى و نوميده واره كه هه رچى له دهست دهرچى ليژه له
 دنيا باشترو به نرخ تى پى نه دريخته وه وهك گوتمان. ئينجا له پاش هه موو نه وانه شتيكى
 پوونه كه په رستنى خواو دور كه وتنه وه له په رستنى هه شتيكى تر به مه پيكديت كه
 بهرنامه ي ژيان هه له خواو له شهريعه تى خواوه وهر گيرى و ههچ بهرنامه يه كى تر له نارادا
 نه بن، دهى هه كاتى گهل و كۆمه ل به بهرنامه و شهريعه تيخ رهفتار بكن ههچ كه م و كوپى و
 لارى و ناته و اوييه كه پوو ناكاته ژيانيان، چونكه سهروشتى شهريعه تى بهرنامه كه دهست
 نادات بو ههچ ناره وايى و كه م و كوپيه كه، هه ناره وايى و كه م و كوپيه كه ههبن نه بن
 موسلمانان نه يه پلن و بهرگى بكن، كه واته هه ر گهل و كۆمه لى موسلمانان ژيانيان پيك و پيك
 نه بن نه وه خويان ناته واون و به پنى بهرنامه و شهريعه ته كه يان نه جولانه ته وه، نه وه شتيكه
 به دريژايى ميژوى شه ئايين و شهريعه ته بينراوه و بهراورد كراوه، بو نمونه له
 چه رخي (عومه ي كوپى عه بدولعه زين دا - خوا ليى پازى بى - كه گه وه تين ده و له تى له ژيهر
 دهستدا بوو له و ده و له ته پان و فراوانه دا يهك بن نه واي پيك كه و ته دهست نه ته كه و ت، كه سيان
 دهست نه ته كه و ت كه زهكات و خير وهر گيرى و هه موو نه يانگوت: عومهر به دادو دادپهروه رى
 بن پيويسى كردوين.

أَلَا إِنَّهُمْ يَنْتُونُ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُرْسُوتُ وَمَا يُعْلِنُونَ

إِنَّهُ عَلَيْهِمْ ذَاتُ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

له پاش جاپدان و پاگه ياندنی کورته و پالفتی ئەم ناميه که باسکرا، ئينجا دەست
نیشان ئەکات بۆ لاری و ناله باری هیندی له باری وەرگرتن و پيشوازی له ناميه کاتی که
فروستاده ترسینەرو موژده دەرەکه پینان پائەگه یەنئ، ئەفەرموی: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ يَنْتُونُ صُدُورَهُمْ
لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ﴾ ئەم ئایە تەبەجەند جۆریک تەفسیر کراوە تەو: هیندیکیان زۆر بە دوور دانراوە،
له ئیوان ئەو تەفسیراندا دوانیان بە نزیک تر زانراوە لێردا باسی ئەکەم:

۱- بیدارو ئاگادار بن که بە راستی ئەو بێ پروایانە له کاتی خویندنهوی قورئان
بەسەریاندا سەریان دانەخەن و سنگیان ئەپێچنەو ئەیلکینن بە سکيانەو بۆ ئەو
بە نیازی ئەوی که خویان بشارنەو له خوا یان له پینگەمبەر (ﷺ).

۲- بیدار بن که بە راستی ئەوانە سنگیان ئەپێچنەو لەسەر کینەو دوژمنایەتی و ئەوی له
دلیاندا یە دەری نابن و ئەیشارنەو بۆ ئەوی خویان بشارنەو له خوا، لەسەر هەر بار
ئەو خوا ئەدا له دەماخیان و هەول و کردەو گەیان بە بێ نرخ و بە پووچەل دەرئەکات
بەمە ی که خوا ئاگادارە بە هەموو شتیکی نەینی و هەر له خویان نمونە یەکیان بۆ
باس ئەکات، ئەفەرموی: ﴿أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ﴾ بیدار بن ئەوانە کاتی که ئەچنە ناو
جیگا و بان و خویان دانەپۆشن بە پۆشاک و ئەو شتانی که خەوتوو خۆی پێ
دانەشارئ، که لەو کاتاندا بە پێی باوی خەلکی قسەو باسی نەینی ئەکری، ئەوانە لەو
کاتەدا: ﴿عَلِمَ مَا يُرْسُوتُ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ خوا ئاگایەو ئەزانئ هەرچی ئەوانە نەینی
پێ ئەکەن و دەری نابن، هەرچی دەری ئەبێن و ئاشکرای ئەکەن.

ئینجا پابەر ئەهینئ لەسەر ئەو زانیی خۆی، ئەفەرموی: ﴿إِنَّهُ عَلَيْهِمْ ذَاتُ الصُّدُورِ﴾
بە راستی خوا زاناو ئاگایە بە هەر نیازو خوتورەو خەیاڵیک که له سنگەکاندا هەیه و هاتووچۆ
ئەکەن، واتە زاناو ئاگایە بە پۆشیدەترین و شاراوەترین چ جای ئەوی کردەوی ئەوانە.

لێردا جزمی یانزەیهەم کۆتاییهات بە یارمەتی خوا دەست دەکەم بە جزمی دوانزەیهەم

تەفسیری قورئانی پیرۆز

جزمی

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾

﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ

لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

ئینجا شیوهیه کی تر له شیوه کانی زانینه گشتیه کی خوا نه خاته بهرچاو نه فرموی:

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ هیچ گیان له بهر یك نییه که له زه ویدایه و نه گه پئی، مه گه

له سهر خویه بڼو و پوښه کی، ﴿وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا﴾ چی و شوینی نارامگا و مانه و ی

نه زانی، چی و شوینی که کاتیه و دانراوه تییدا □ کات و ماوه ی لیدم چوونی نه زانی و له هر

شوینی کدا بن باوه په کانی پوښی خوئی نه داتی، ﴿كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ هر کام و هه موو له وانه

— هه روه ها هه موو شتیکی تریش — نوو سراوه و دیاریکراوه له نامه یه کی پوون یان

پوونکه روه دا که ناو براوه به (لوح المحفوظ) وه که له هه دیسی صه حیحا هاتوه، بهراستی

هیندیک بیر کردنه و نه بی سهر سام بی و بکه ویتته دل له رزه، وهره بهر وادار بیریک بکه روه

له و هه موو گیان له بهرانه که پووی زه وی داگیر کردوه و هه موو درزو کون و که له بهر و ناو

سکی پر کردوه، که به هیچ جور نایه نه ژماره بۆ هه موو ناده می وهره بیریک بکه روه له وی

که زانینی خوا گشتیه بۆیان و به چی و شوینیان و به بارو حال و هه موو پووداوو

به سهره اتیان و به هه موو پوښه کیان که خوئی به میهره بانی خوئی بهر یاریداوه له سهر زاتی

پاکی خوئی!! نه م زه وی یه ی و ا دروست کردوه که هه موو پیو یستییه کی نه و گیان له بهرانه ی

تییدا یه، نه و گیان له بهرانه شی و ا دروست کردوه که بتوان پوښه کی خوئیانی لی وهر گرن

هر کام به جور و شیوه یه کی تایبه تی گونجاو بی، به تایبه تی نه م ناده می یه که کراوه به

جینشین لی هاتن و ناماده یه کی تایبه تی پییداوه که بتوان هه موو جور و خیر و بیریک لی

فهرامه بی، ده سه لاتداری کردوه به سهر گوږینی پووی زه وی، گه شه پیدان و گوږینی

باری ژيان - وهك به چاو نه بينرئ له هه موو چهرخ و لا تيكدا - له كاتيكددا كه تيكوشان
 نهكات بو فراههه هيناني پوزيه كه ي كه خوا هوو كه ره سهكاني دروست كردوو و له
 بوونه وهردها بوئ داناوه نه بئ به ندهش كارو كردهوو و دهسه لاتي بخاته كار بو فراههه
 هيناني! مه بهست نهوه نيبه كه ههركهس پوزيه كي ديارى كراوى ههيه به بئ كارو كردهوو
 تيكوشانى خوئ بوئ ديت و دوا ناكه وي، له دهست دهرناچئ به دانىشتن و ته به لئ، وهك
 هينديك وا نه زانن و وا حالى بوون! نه خير نهو كه سه ي وا تيگه يشتوو هه له يه، چونكه
 پيچه وانه ي فرمانهكاني ئيسلامه كه پيويستيان كردوو كارو كردهوو و به كار هيناني نهو
 شتانه ي كه خوا كردوونى به هوئ پيكه هينان و فراههه هينان، به لئ بو هه موو كهس پوزيه كي
 خوئ ههيه، نه مه پاسته، نهو پوزيه خوا لهم زهوى و بوونه وهردها ديناوه، ديارى كراوه
 له لايه ن خواوه به پئي نهو باروو رهوشه ي كه خوا بريارىداوه، كه واته نابئ هيج كه سيك
 دابنيشئ به بئ تيكوشان و كارو كردهوو له كاتيكددا ده زانئ ئاسمان ئالتوون و زيو نابارئيئ،
 به لكو ئاسمان زهوى زه خيره و كه ره سه ي پوزيان تيدياه بو هه موو گيانله به ران، ههركهس به
 پئي بارو فرمانى خوا ههول و تيكوشان بكات بيبهش نابيت، پوزى به ههول و تيكوشان
 فراههه ديت، ئيتر چ هه لال و هه رام، به لام جوړو شيوه كه يان جياوازه، سه ره نجام و دوا
 پوزيشيان جياوازه.

ئينجا ههروهه به ندهكاني خوا ئاشنا نهكات به خواي ميه ره باني خوئان، ئاكا داريان
 نهكار دهست نيشانيان بو نهكات به به ره هه مى دهسه لات و كار دروستى خوا له دروست كردنى
 نهه بوونه وهردها، نه فهرموي: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ نهو خوايه
 كه سيكه كه ئاسمانهكان و زهوى دروست كرد له شهش پوژدا، ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾
 عه ره شه كه ي خوا به سه ر ئاوه وه بوو خوا نهه زهوى و ئاسمانه ي دروست كرد، ﴿لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ
 أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ بو نهوه ي تاقيتان بكاته وه ئايا كام له ئيوه چاكترو جواتره له باره ي كردهوه دا.

له باره ی دزوستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا له‌شه‌ش پوژدا له‌چه‌ند شوینیکدا قسه‌مان
لێ‌کردوو و پای به‌هیزمان دیاری کردوو، هه‌روه‌ها له‌باره‌ی عه‌رشه‌وه‌ها که‌واته‌ لێ‌رده‌دا
پێ‌ویست نییه‌ هیچ بلێن، ئه‌وه‌ی که‌ تا ئیستا قسه‌مان لێ‌نه‌کردوو دوو شته‌:

١- له‌پێش دزوستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا عه‌رش به‌سه‌ر ئاوه‌وه‌ بوو، وه‌ک له‌چه‌ند
حه‌دیسێ‌کی‌شدا ئه‌وه‌ هاتوو، به‌لام ئایا مه‌به‌ست به‌و ئاوه‌ چیه‌ و چۆنه‌؟ یان له‌ کۆی
بووه‌؟ یا عه‌رش چۆن به‌سه‌ر ئه‌و ئاوه‌وه‌ بووه‌؟ له‌و باب‌ه‌ته‌وه‌ قسه‌و باسی زۆر کراوه‌ و
پێ‌وایه‌تی زۆریش هاتوو، به‌لام هه‌یچ‌کام له‌وانه‌ له‌ ئایه‌ته‌که‌ وه‌رناگیرێ، هه‌یچ‌کام
ده‌قیکی تری ته‌واوی نییه‌ له‌سه‌ری، ئه‌وانه‌ له‌و شته‌ غه‌یبیانه‌ن که‌ هه‌ر له‌لایه‌ن خواوه
ئه‌زانرێن، که‌واته‌ هه‌ق وایه‌ ئێمه‌ش زیاده‌په‌روی نه‌که‌ین و هه‌ر ئه‌وه‌ بلێن که‌ ده‌قی
ئایه‌ته‌که‌ ئه‌ی‌گه‌یه‌نی. هه‌روه‌ها ئێمه‌ بۆمان نییه‌ ئه‌م جوړه‌ ئایه‌تانه‌ پێ‌ک بخه‌ین له‌گه‌ڵ
ئه‌و بۆچوون و نه‌زه‌ریاتانه‌ی که‌ ئا و ئه‌برێن به‌ عیلمی و زانیاری، چونکه‌ ئه‌مانه‌ هه‌میشه‌
ده‌ست ئه‌ده‌ن بۆ گوێ‌اندن و هه‌له‌وشاندنه‌وه‌ و کاتێ که‌ پاده‌ی پله‌ی زانیاری به‌رزتر
ئه‌بێته‌وه‌ و خه‌لکی رێ‌یان ئه‌که‌وێ له‌ تازه‌ترین که‌ زیاتر جێ‌گه‌ی باوه‌ره‌، ده‌ی که‌واته
راست نییه‌ که‌ ئێمه‌ قورئان پێ‌ک بخه‌ین له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌دا، چونکه‌ قورئان له‌لایه‌ن خواوه
هاتوو و ده‌ست نادات بۆ هه‌له‌و گوێ‌ان، بۆچوون و نه‌زه‌ریان به‌و سه‌یر ئه‌که‌ین و
هه‌رگیز نابێ هه‌ول بده‌ین بۆ پێ‌ک خستنی قورئان له‌گه‌لیان یان پێ‌ک‌خستنی ئه‌وان
له‌گه‌ڵ قورئان، به‌لام جوړێ‌کی تر هه‌یه‌ که‌ پێ‌ی ئه‌گوتی حقائق عیلمی و به‌
تاقیکردنه‌وه‌ به‌راورد کردن ژیری ئه‌توانی ئه‌توانی کار و قسه‌یان تێ‌دا بکات، وه‌ک
ئه‌وه‌ی ئا و ئه‌سل و بنه‌ره‌تی بۆ هه‌موو زینده‌وه‌ر، یان هه‌موو زینده‌وه‌ره‌کان، به‌لکو
هه‌موو شتی نێ‌رو مێ‌یه‌، ئه‌م جوړه‌ شتانه‌ قورئان پێ‌گه‌ی داوه‌ بۆ ژیری کاری تێ‌دا
بکات به‌ ئه‌وپه‌ری ئازادی و سه‌ربه‌ستی.

وَلَيْنَ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مُبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
مُتَّبِعٌ ۖ وَلَيْنَ أَخْرَجْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَّآ أَنتُمْ مَعْدُودَةٌ ﴿٧﴾

۲- ئەم ئايەتە نیشان ئەدات كە «روستىكردى زهوى و ئەم ئاسمانە لە شەش پۇژداو لەسەر
ئەو بارو شىۋەيە بۇ تاقىكردەنەوى ئەم ئادەمىيەيە، كەواتە با بزانن كە تاقىكردەنەوى كە
زۆر كەورەيە، ئەم ئادەمى يە زۆر كەورەو گرنگە، مەبەست بەو تاقىكردەنەوى وەك چەند
جارى تر گوترا ئەو نىيە كە بەو بۇ خوا دەرگەوى - پاكى بۇ خوا - مەبەست ئەو يە
بۇ خەلكى دەرگەوى، مەبەست ئەو يە ئەو يە خوا ئەيزانى خەلكى بە كردهوى خويان
دەرى بخەن، تا بەهۆى ئەو وە دەرگەس تۆلەو پاداشتى خۆى وەرگىرى بە پىنى
ويست و دادى خوا. جا لەبەر ئەو بېوا نەبوون بە زىندوو بوونەوى حىساب و پرسىارو
تۆلەو پاداشت ھەق وايە جىگەى سەرسوپمان بىت بۇ ھەرگەسىك كە ژىر بىت،
دەرئەكەوى كە بى بېرويان ئەلام و نەزانن كە سەريان سوپئەمىنى لەو زىندوو بوونەوى
حىساب و پرسىارە، وەك دەست نیشان ئەكات كە ئەفەرموى: ﴿وَلَيْنَ قُلْتُمْ﴾ سوپند
بەخوا ئەگەر بلىيت بەوانە: ﴿إِنَّكُمْ مُبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ﴾ بەراستى ئىو زىندوو
كراو ئەمەن لەپاش مردن، ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانەى كە بى بېوان ئەلەين: ﴿إِنْ هَذَا
إِلَّآ سِحْرٌ مُتَّبِعٌ﴾ ئەمە ھىچ نىيە بىجگە لەوى كە جادوويەكى پوونە، واتە ئەم قەسى تۆ
وەك جادوو وايە لە ھەلخەلەتاندن و ئاراستىدا، يان ئەم قورئانەى كە تۆ ئەخوينى
بەسەرماندا ھەروەكو جادوو وايە، لەمەدا كە قام وۇشت لا نەھىشتووين و سەرت لى
تەك داوين، بەلام ئاتى چەند ئەو قەسى ئەوانە درۆو بى جى و ئاپەوايەو جىگەى
سەرسوپمانە!!

ئىنجا ھەروەھا باسى لارى و ئالەبارى ئەو بى بېرويانە ئەكات كە پەلە ئەنئەنە بە ھاتنى
ئەو سزاي كە پىغەمبەر (ﷺ) ھەرەشەى ئەكرد لىيان پىنى، ئەفەرموى: ﴿وَلَيْنَ أَخْرَجْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ
إِلَّآ أَنتُمْ مَعْدُودَةٌ﴾ سوپند بە خوا ئەگەر دوا بخەين لىيان ئەو سزايەى كە ترسىنران پىنى تا
ماوہيەكى كەمى ديارى كراوى ژمىرراو ئىمەو لەزانىنى ئىمەدا،

لَيَقُولُنَّ مَا يَحْسِبُهُ أَلا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
 وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُونُ مِنَّا كَافُورًا ۝٨ وَلَئِنْ
 أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ لَيَقُولُنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۝٩

﴿لَيَقُولُنَّ مَا يَحْسِبُهُ﴾ تهوانه تهلین: ١١ یا چي تهو سزای و وهستاندووهو بهرگری تهکات؟
 واته تهگهر محمد راست تهکات دهی تهو سزایه بو نهات و چي هوئی وهستانیتهی؟ دیاره به
 لاقرتیوهو تهوهیان تهگوت، که واته بهم جوړه سهخته دهم کوتیان تهکات: ﴿أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
 مَصْرُوفًا عَنْهُمْ﴾ بیدار بن پوژی تهو سزایان بو دیت لا نادری لییان، واته کاتی هاتنی
 نه هاتووته پیشوهو مهگهر کاته هات به هیچ رهنگ دوا ناکه ویت و هیچ شتی بهرگری ناکات و
 دواي ناخات ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ بئ گومان دهوری تهوان تهادات تهوهی که
 تهوانه به کالتهیان دانهنا لاقرتیان پی نهکرد، تیر تهو سزا سزای تهو دنیا بیت یان سزای
 پوژی دوايی. بئ گومان زور له نوممه ته پیشوهوکان کاتی که پیغهمبه رهکانیان ته هاتن بهو
 موعجیزه ی که تهو بئ پروایانه په لپیان پی نهگرت و ١١ نجا بهوش هر پروایان نه ته هیئا،
 خوی ترسینه ره ناوی نه بردن و له ریشه ی ته هیئا، تهوش له بهر تهو بوو تهو په یامانه
 کاتی بوون و بو دهسته و چیني بوون، تهو موعجیزانهش که ته دران به هرکام لهو
 فروستادانه کاتی بوون و هر تهو دهسته و چینانه ته یانینی، نه ته مانوه بو دهسته و چیني
 تر تا خه لکی تر پروایینن، به لام په یام و شریعه تی تهو دواترین نوممه ته هات هتایییه و بو
 هه موو گهل و چینه کانه، هه روه ها موعجیزه که شتی شتیکی کاتی و مادی نه بوو، که واته دهست
 تهادات بو مانوه و بو تهوهی هه موو چینه کانی داهاتوویری لییکه نه وه و به هوئی تهوهو پروا
 بینن، جا به هوئی تهوهو کار دروستی و لیزانی خوا داخواز بوویو تهوه که تهو جوړه سزایانه
 نه دا به سهر تهو نوممه ته دا، سزا لهم نوممه ته دا بو که سانیك بیت له کاتی دیاریی کراوی
 خویاندا، هه روه ها تهو دوو نوممه ته ی پیش تهو دواترین نوممه ته خوا سزای گشتی و له
 ریشه هیئهری نه دا به سهر یاندا، به لام هاویهش ره واده رانی یه که م که به رهنکاری نیسلام

و هستان له بهر نه فاميان بريان نه نه کرده و له و ه موو به لگه و نيشانه پوونانه، به هوی نه ووه
 بپرويان نه بوو به زيندوو بوونه و له بهر نه فاميان کاتي که سزا که يان دوا بکوتابه له بهر
 چند هوی که نه که و تنه لا قرتی کردن و نه يان گوت: نایا چی به گری نه کات و بچی نه مات؟
 نه و سزای که خوا بپرياری دا بیث به پهله نانه ووه و پیش ناکه ویت له کاتي دیاری کرای
 خوی، نه گهر به پیی بچوون و تیگه یشتنی خه لکی دوا که و توو بی نه ووه میهره بانیه له لایه
 خواوه تا هر که س ناماده یی تیا بی بپروا بیی، له و ما وده که خوا موله تی قوپه یشیدا
 چند هها که س موسلمان بوون که فیداکاری و تیگوشانیان کرد بوی اسلام، یان به چه و
 نه وکانیان له پاشان موسلمان بوون و بوون به فیداکارو پاریزه ری نیسلام، نه مه شتیکی
 ناشکرایه لای ه موو که س، پهنگه چند شتی بیی که خوا نه یزانی و نیمه بی ناگاین لی،
 به لام نه قام و نه زانه کان پهله نه نی نه ووه. به بونه ی پهله نانه ووهی نه فامان بوی هاتنی سزا،
 بی نارام و دانه مه زراوی نه ناماده یی به باس نه کات که راست و ریگ و دامه زراو نابی به بپروا
 نه بی، نه فرموی: ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً﴾ سویند به خوا نه گهر نیمه له لایه
 خومانه ووه به میهره بانی خومان چاکه و بههریه که بچوین له نامده ی و پیی به به خشین، ﴿ثُمَّ
 نَرْجِعْهَا إِلَيْهِ﴾ نینجا له پاش نه ووه نه و چاکه و بههریه ی لی دارن و بیسی نی نه ووه ﴿إِنَّهُ
 لَيْسَ بِكَافٍ﴾ به راستی زور ناو مید و زور سپله نه بی له و کاته دا، له بهر بی نارامی و پشت
 نه به ستنی به خوا ناو مید نه بی و چاره پوانی چاکه و بههریه نامینی، زور سپله نه بی و بیر
 ناکاته ووه له و چاکه ی که خوا له گه لی کرد، ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ نِعْمَةً بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ﴾ نه گهر پیی
 بچوین و پیی به به خشین چاکه و هوی خوشی و کامرانی له پاش زیان و هوی دلتهنگی به که
 دوو چاری بوو بی، ﴿لَقَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّيْلُ نَاطِقَاتٍ عَنِّي﴾ نه لی: بی گومان پوشت و کرد لیم نه و
 ناخوشی و زیانه ی که دلتهنگ و ناره حه تی نه کردم ﴿إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ﴾ بی گومان له و کاته دا زور
 خوشنوو و دل خوش و شانازی که و خو به زل زانه به سهر خه لکیداو به چاوی سووک
 ته ماشایان نه کات. نه نامده یی به و جوړه بی نارام و خو نه گره نه له کاتي خوشی و نه له کاتي
 ناخوشیدا،

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَمَّا تَرَكَ

بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَاقَ بِهِ صَدْرُكَ

﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ بېجگه له‌وانه‌يان که خوځرو به‌نارامن و به‌نارام بوون، نه‌له‌کاتى ناخوشيدا ناوَميد نه‌بن، نه‌له‌کاتى خوشيدا له‌خوځه‌گوږين و به‌ره‌لا نه‌بن، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کرده‌وه چاکه‌کانيان به‌جيه‌ينابى، له‌کاتى ناخوشيدا به‌خوځرى و دامه‌زراوى، له‌کاتى خوشيدا به‌سوپاس و کرده‌وه چاکه‌کان ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ نه‌وانه‌بويان هه‌يه لیبوردن و سپړنه‌وه‌ى گوناو و کم و کوږيان و نه‌جرو پاداشتيکى گه‌وره.

نو نه‌فامانه که بڼ‌ناگان له‌کار دروستى خواو بڼ‌ناگان له‌باوى خوا له‌م بوونه‌وه‌رده‌ا، بڼ‌ناگار نه‌زانن، تڼ‌ناگه‌ن له‌ليزانين و کاردروستى خوا، له‌ناردنى فروستاده‌کانى خوا له‌تيره‌ى ناده‌مى له‌بهر نه‌وه داوا نه‌که‌ن که فروستاده‌ فريسته‌ بيت يان فريسته‌ى له‌گمل بيت، بڼ‌ناگان له‌نرخ و گرنگى و گه‌وره‌يى په‌يامى خوا له‌بهر نه‌وه داوايان نه‌کرد که فروستاده‌ با گه‌نچ و خه‌زنه‌ى هه‌بن، نو بڼ‌پرواو سه‌کيشانه‌ هه‌ميشه‌ کوټايى ناهينن له‌بهر به‌ره‌مکانى، ده‌ى نايان نه‌بن پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) واز بيتنى له‌کارمکه‌ى خوځى يان هيندئ له‌وه‌ى پيى سپيږاراه‌وه رايښه‌گه‌يه‌نئ و دلته‌نگ و بڼ‌نارام بيتى به‌قسه‌و داوا ناروه‌واکانى نه‌وان؟ نه‌خير شتى وا هه‌رگيز نابڼ و له‌سمر کارو فه‌رمانى خوځى پرواو به‌رده‌وام بيت و هک ده‌ست نيشان نه‌کات که نه‌فه‌رموى: ﴿فَلَمَّا تَرَكَ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَاقَ بِهِ صَدْرُكَ﴾ سه‌باره‌ت به‌وته‌ى (لعلک) و نه‌م نايه‌ته ليکولينه‌وه و قسه‌و باسى زور کراوه، له‌ناو نه‌وانه‌دا دلم به‌نارام تره‌ به‌مه‌ى که بڼ‌پرسيار بيت به‌شيوه‌ى بيژارى ده‌ربرين و په‌وا نه‌دان و دان پيا نه‌نان، واته‌ تينجا نايان تو واز هينهرى له‌پراگه‌ياندنئ هيندئ له‌وه‌ى سروش کراوه بڼ‌لات، دلته‌نگ نه‌بى پيى - و هک نه‌و شتانه‌ى که بڼ‌پرواکان بيژارن له‌بيستنى - نايان واز نه‌هينئ له‌وه‌و دلته‌نگ نه‌بى پيى،

أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيْنَ

﴿أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ﴾ له بهر شهودی نهوانه نهلین، یان له بهر نهوانه نهلین: با ببارینرایه به سسریدا گهنج و خهزنه یهکی زور، یان فریشته یهک له گهلی بهاتایه که شایهت بویه له سسر فروستاده یی یهکی، واته نه گهر راست نهکات و پیغه مبهره و ریژی هیه لای خوا با خوا مال و سامانی زوری پیدایه له لایه ن خویره وه و خوئی و یاره کانی بی با وهره کانی پیویست بوونایه، یان فریشته یی له گهل بویه که شایهتی بو بدایه و نیتر گومان نه نه ما له راستییه که دا، واته نه خیر واز نه مینن دلته نگ نه بی، ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾ توه نه ی پیغه مبهر هر ترسینه ری و کار و فرمانی توه ترسانده به وهی که سروس کراوه ته لات، که واه پیویسته له سهرت راگه یاندنی هرچهند بی پرواکان پینان بیت و دهم بهره لا بکه ن لیت، ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ خوا توانا و دهسه لاتداره به سسر هه موو شتی کدا، واته خوا کار به دهست و چاودیره و کاروباری نهوانه هر به دهست خویه و نهو حیساب و پرسیاریان لی نهکات له سسر کرده وه کانیان، توه لپرسراو نیت له بی پروا هیئان و نه هیئانیان، نه ما نایه ته تهنگی و سهختی، نهو کات و ماویه نیشان نه دات له میژووی نه ما نایینه دا، دهست نیشان نهکات بو نهو ناره حهتی و دلتهنگییه ی که پووی کردبووه به دلی پیغه مبهری نازیز (ﷺ)، هرچوئی نیشان نه دات قورسی، نه رکی گرانی به ربه ره کانی له گهل نهو بی پروا و نه قام و سرکیشانه، به تایبه تی لهو کات و ساله دا که ناو ترا به سالی غم و په زاره. نینجا واه زنه مینن لهو باسه و نه گویندته وه بو یاسی و ته یهکی به دی نهوانه چه ند جار نه یانگوت که گویه نه ما قورئانه دهست هه لبهسته و محمد له دهم خواوه نه یلینت، نه فهرموئ: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ واته واز بیننه له وهی که گوترا نه یی نایا نهوانه نهلین: محمد نهو قورئانه ی دهست هه لبهسته کردبووه به دهم خواوه؟ ﴿قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيْنَ﴾ نه ی پیغه مبهر بلی بهوانه: نه گهر وه وهی من پیتان رانه گه یه نه دهست هه لبهستی خوم بیت به یی نیوهش (ده) سوره تی وینه ی بینن که دهست هه لبهسته کراو بن له لایه ن خوتانه وه، واته نیوهش هه ربه ن وهک من نه گهر من توانی بیتم شتی واه دهست هه لبهسته بکه م نه بی نیوهش بتوانن،

وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾ فَإِنَّهُ يَسْتَجِيبُ لَكُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا

نه که خوتان به لکو ﴿وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بانگ بکن بؤ کو مه و یارمه تیتان
هر کس که نه توان بانگی بکن بیجگه له خواو تیپه بکن له خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾
نه گهر ئیوه پاست نه کهن له وه دا که نه لاین ده ست هه لبه ستی منه ﴿فَإِنَّهُ يَسْتَجِيبُ لَكُمْ﴾ ئینجا
نه گهر نه وانیه که بانگیان نه کهن بؤ یارمه تی و پشت گیری نه ماتن به هاوار تانه وه
نه یا نتوانی داوا که تان به جئ بینن، بی گومان ئیوه ش نه تانتوانیوه له بهر دهسته پاچه بیتان
هاوار تان لهو کردووه نه گهر نهو بانگ کراوه نه تان نه یان توانی و دهسته پاچه بوون ﴿فَاعْلَمُوا﴾
﴿أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ نهوا بزائن نه قورئانه نه هینراوه ت خواره وه مه گهر به زانینی خواو به پیی
زانینی خوا هینراوه ته خواره وه و پوونکره وهی شتی که له خوا ویستی و فرمانیداو به
پاگه یاندنی له لایه ن پیغه مبهروه (ﷺ) هر نهو توانایه به ناردنه خواره وهی، هر له زانینی
خوادایه ناردنی نهو قورئانهی که نهو هه موو هه واله غه بیبانه و نهو هه موو شته گرنگانهی
تیایه ﷻ هه موو ژیرییه که تیایاندا سه رسامه و هه تا بیئت شته نایابه کانی دهر نه کهن، ﴿وَأَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ بزائن که هیچ خوییه نییه بیجگه لهو خوییهی که ناوی ﴿اللَّهُ﴾ یه، هر چی
په رستراو به بته کانی ئیوه هه یه سه جه م شایسته ی په رستن نین ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دهی
نایا ئیوه ملکه چ و موسلمانن؟ واته که واته ملکه چ و موسلمان بن، چونکه دهر کهوت که هه موو
دهسته پاچه ن له ناستی نه قورئانه، نه قورئانه موعیزه یه. نه قورئانه موعیزه یه. نه قورئانه موعیزه یه. نه قورئانه موعیزه یه.
تریش ته فسیر کراوه ته وه. به لأم نه قورئانه موعیزه یه. نه قورئانه موعیزه یه. نه قورئانه موعیزه یه. نه قورئانه موعیزه یه.

قورئان بهری بریه وه له بی پروایان به چهند جوړیک: به هه موو قورئان، به (ده) سوره ت،
به سوره تیک، زانایانی ته فسیر له م باره یه وه فهرموویانه له یه کم جاردا به هه موو قورئان
بهری بریه وه. له پاش نه وه به (ده) سوره ت، ئینجا به یه سوره ت، به لأم به لکه یه کی به هینز
نییه له سه ره نه وهی که ناوا به ریز بووین، چونکه وا دهر نه کهوئ که سوره تی (یونس) پیشتر

ھايتيٲٲٲٲ خوارەو ەو كەچى لەو ٲٲدا بە سورەتيك بەرى بٲرپو ەتەو ە سەبارەت بەم (دە) سورەتە
 ليٲرەدا خاوەنى تەفسىرى (المنار) بە دريٲيى دواو ەو بە كورتى ھۆكەى لەكات بەو ە كە
 مەبەست بە بەرپرپنەو ەو ەو بە داستان و سەرگوزەشتەكان، دەى ئەو سورەتانەى كە بە
 دريٲيى باسى ئەو داستان و سەرگوزەشتانەى ٲٲدا ھايتيٲٲ تا كاتى ھايتنەخوارەو ەى ئەم
 سورەتى (ھود) (دە) سورەت بوون، لەبەر ئەو ەو بە (دە) سورەتى بەرى بٲرپو ەو ە بەلام ماتول
 لە سورەتى (يونس) دا بەرى بٲرپو ەتەو ە بە يەك سورەت ە لە ٲٲش ئەم سورەتەدا ھاو ەو،
 بٲگومان لە پاش بەرپرپنەو ەو بە يەك سورەت ٲٲويستى ناميٲنى بە بەرپرپنەو ەو بە
 (دە) سورەت، كەواتە ئەمەش ھەر بەھيٲن نيٲ، كەواتە چاك واىە خو ماندوو نەكرى بەم جو ە
 شتانەو ە كە جيگەى گومانن، ٲياو ە گەورەو ەلەكەوتو ەكانى ئومەت ھەر شتيٲكيان بۆ ٲوون
 نەبو ٲى خو ٲيان ٲٲو ە خەريك نەكردو ەو، ئەگٲرپنەو ەو كە ئيمامى عومەر -خوا ليٲى ٲازى بٲ-
 مەبەست و واتاى وتەى (أباى) بۆ ٲوون نەبو ەتەو ەو لە سورەتى (عبس) دا، لە پاشان خو ى
 خەريك نەكردو ەو ٲٲٲو ەو ەرمو ٲو ەتى: عومەر بمرى و لەناوچى تو ەتەماى ئەو ەى كە
 ھيچت ئى ياخى نەبٲ و لە ھەموو شتيٲكى قورئان بزانى؟ ٲەنگە ئەم جياوازى بەرپرپنەوانە
 بە ٲٲى جياوازى ٲووداو و بەسەرھاتى ئەو خەلكە ھايتيٲ، لە ھەر كاتيكا ٲٲويستى بە جو ٲيك
 لەو جو ٲانە بو ٲى و ھەر ئەو بەس بو ٲى بۆ بەرەنگارى بٲ ٲروايان، خوا خو ى باش ئەزانى،
 بٲگومان ھەر ھەق ٲوون و ئاشكرايە بە تايبەتى لە پاش ئەو بەرليٲرپنەو ەو، نەركەوتنى
 دەستە ٲاچەيى بٲ ٲرواكان و خوشى و سامان و دەسلەلاتى ئەم دنيايە، جا لەبەر ئەو ئەو
 دەست نیشان ئەكات بە بارو حاليان و دوا ٲو ٲيان نەخشە ئەكيٲشى و ئەفەرمو ى: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ
 الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا﴾ لەم ئايەتەدا چەند ٲايەك ھەيە كە دەربارەى كى و كام تاقم ھاو ەتە
 خوارەو ەو بە ٲٲى ئەو ٲايانە تەفسىر كراو ەتەو، لەناو ئەو ٲايانەدا لەناو دلدەا ئەمە ٲەسەندو
 جيگٲرە كە مەبەست ئەو بٲ ٲروايانەيە كە لە ژياندا ھيچ گو ٲيان نيٲە لە ٲو ٲى دوايى و
 مەبەستيان تەنيا ئەم ژيانى دنيايەيەو خوشى و ٲابواردن لەم دنيايەدا، كەواتە ھەموو
 كردەو ەو تيكو ٲشانيان ھەر بۆ ئەو دەستكەوتە كەم نرخيە، جا ئەوانە بە ٲٲى كردەو ەكانيان
 بەرو بەرھەمى كردەو ەى خو ٲيان لەم دنيايەدا وەرئەگرن، بەلام لە ٲو ٲى دواييدا بەشيان ئاگرە
 -خوا ٲەنامان بدات ليٲى- جا لەسەر ئەو ٲايە ئەلٲين: ھەركەسيك ژيانى ئەم دنياى ئەو ى و
 خوشى و ٲابواردن بە خو ٲاك و ٲو ٲاك و مال و سامان و ئەو شتانەى كە ھو ى جوانى و
 ئارايشتن، نياز و مەبەستيان ھەر ئەو ەيە،

تَوَفَّ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّكَارُ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ يَتْنٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ
شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً

﴿تَوَفَّ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا﴾ نيمه بهرو بهرهمی کرده و کانیاں پښ تهدين له دنیا په دا که به
ناره زوی خوږيان پابوږن پيښی، ﴿وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ﴾ تهوانه له ژيانه دا، يان له کرده و
کانياندا که و کوږيان له گه ل ناکړت له بهرو بهرهمی کرده و کانیاں و مافي خوږيان
پښ ته دري، واته بڼ پړواييه که يان نابيته هوی که و کرده و هې بهرو بهرهم و مافه که يان، يان
مه به ست ته و په که و کوږيان له گه ل ناکړی له سنووری و ويست و ټیراندی خوږيان و ده
له نایه تيکي تر دا ته فرموي: ﴿عَبَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِنَ تُرِيدَ﴾ پيش ته خهين بوی و په له ته که يان
بوی له دنیا دا ته و هې که بمانه وې بۆ هر که س که ټیرانده ته که يان، يان مه به ست ته و په
سته میان له گه ل ناکړی و شایسته ی هر شتی بن پيښان ته دري به ته و او ی. له دنیا په دا به و
جوړه په فتاريان له گه ل ته کړی، به لاه له پوژي دواييدا به م شيون که ته فرموي: ﴿أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّكَارُ﴾ تهوانه نييه بویان له پوژي دواييدا جگه له ناگر،
﴿وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ هر چيان کردي له دنیا دا له کرده و په که به
پړوکه ش و پړواله ت که وړه و گرنگ بووېن هه موو به بۆش و بڼ به هر م دره چوو و پوشت، يان
هر چيان کردي له پوژي دواييدا دره ته که وې بۆشی و بڼ به هر ميان، هر چيان کرد و
به رده و ام بوو به هيچ دره چوو، چ کرده و کانیاں بۆ ژيانی دنیا، چ نه و کرده و چا که يان
که نه يان کرد و به نياز ی خوا نه بوون، به پړوپامایي نه يان کرد- خوا به مېهره باني خوی
په نامان بدات- ټينجا لایه که ته کاته و بولای هلو ټیستی بت پرسته کان، درباری
پينغه مېر(ﷺ) درباری نه و قورثانه ی که شایه تی بۆ ته دات له یه ته و هې که په وانه کړاوی
خوايه، و ده نامه ی (موسی) یش که له پيش ته موه هاتوه نه و شایه تی به بۆ ته دات، لایه که
نه کانه و به لای نه و هه موو به لکه و نيشانه پړوانه و نه و ټيخاته به رچا و بۆ ته و هې دلی

پیغمبر (ﷺ) و ئەو دەستەیه که شوینی کەوتوون دامەزراو ئارام دار بکات، ئینجا
 ھەر شەش بکات لەوانە ی که بڕوایان نەھینا پیتی، شیوەیک لە شیوە سەختەکانی سزای
 پۆژی دواپیان ئەخاتە بەرچاو که ئەیچەژن بە بێ ئاڤروویی ڕیسوایی، ئەفەرموی: ﴿أَتَمَنَ كَانَ
 عَلَىٰ يَمِينِهِ مِنْ رَبِّهِ﴾ ئایا کەسیک لەسەر نیشانە و بەلگەیکە ئاشکرا و گەورە بێت لەلایەن
 ڕەوێدگارێوە، واتە پیغمبر (ﷺ) کە لە دەروونی خۆیدا بەلگە و نیشانەیکە پوون و
 ئاشکرای ھەیە و ھەستی پێ ئەکات، بە ھۆی ئەوەوە بڕوای تێرو تەواو و بێ گومانی ھەیە
 بە ھۆی خوا (وہی) سڕوشی بۆ کردووە، بێ گومان ئەزانێ و ھەست ئەکات بە ھوونی ئەو
 خواوە لە دەروونی خۆیدا، ﴿وَتَلَوُا شَاهِدًا مِّنْهُ﴾ بە شوینی ئەوەوە بە ھوای ئەودا بێت
 شایەتیکە گەورە لەلایەن ڕەوێدگارێوە لەسەر راستیەکی و راستی ئەوەی کە لە دەروونی
 خۆیدا دەستی ئەکەوێت و ھەستی پێ ئەکات، واتە ئەم قورئانە کە لەلایەن خواوە ھاتووە
 بۆی و شایەتیکە ئاشکرایە بۆی و خۆی بە خۆی بەلگەیکە لەسەر ئەوەی کە لەلایەن خواوە
 ھاتووە و ھەموو کەس دەستە پاچەیکە لە ئاستی ﴿وَمِنْ بَيْنِهِ كَتَبَ تَورَةً﴾ لە پێش ئەم شایەتی
 خۆیوە نامە ی موسا شایەتە بۆی، لە کاتی کدا ﴿إِنَّمَا وَرَحْمَةً﴾ ئەو نامە ی موسای شە کە
 پەیرەوی کرابی ئیسرا ئیلیە کانی و میھرە بانییە گە لەلایەن خواوە ھاتە خوارووە بۆ سەریان،
 ئەو نامە یە شایەتی ئەدات لەسەر راستی پیغمبر (ﷺ) لەو بارەوە یە کەم: مۆژدە ی داوہ
 بە ھاتنی و سیفەتی نیشانە کانیشی با سکر دوو، دووہم: ڕێک و پێکە لە گەڵ ئەمدا لە عەقیدە و
 بناغە ی ئاییندا، بۆیکە ڕێگە و بەرنامە بانگ ئەکەن، واتە ئایا کەسیک بەو جۆرە بێت ئەبێ
 جینگە ی گومان بێت و بڕوای پێ نەھینێ و سەرکێشی بکری لێی؟ واتە نەخیر، بڕوا نەھینان
 پیتی زۆر کاریکی بە دەو جینگە ی بێزاری دەربڕینە و سەرسۆرمان بێ گومان یە کەم کەسیک کە
 بڕوای بەو شایەتە ھینا پیغمبر (ﷺ) لە پاش ئەو بڕوادارە کانی کە پەیرەوی ئەویان کرد،
 وە ک لە سورەتی (البقرہ) دا ئەفەرموی: ﴿مَنْ أَرْسَلَ بِمَا أَنزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ پیغمبر
 بڕوای ھینا و بڕوای ھەیە بەو قورئانە ی کە ھینراو تە خوارووە بۆلای، بڕوادارە کانی
 بڕوایان ھیناوە،

أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ، وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ، مِنَ الْأَحْزَابِ، فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ، فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
 مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾

﴿جا هر بهی جوړه لیږه شدا، نه فېرموی: ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ له وانهی که له ستر بېلگه و
 نیشانه یې کی که وړه و پوون له یه کلمه چاره وه پیغمبرو له پاش شو شویڼ که وگوره کانی،
 له وانه بېروایان هیه بهو شایه ته که قورثانه، ښینجا دهست نیشان نه کات بو هو لویتستی لهو
 دهسته و کومه لانهی که بېروایان نییه پنی و هره شهیه کی سامناکیان ئا راسته نه کات و
 نه فېرموی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ، مِنَ الْأَحْزَابِ، فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ﴾ هر کام و هر کس لهو دهسته و کومه لانه
 که دژ و ستا و و بېروا ناهینن نه وه ناگز ځینگی به لینیته تی و نه بن پتی بگات و لاهان و پرکار
 بوون نییه لئی، چونکه به لنین دهر که خوایه. ښینجا پیغمبر دلنیا نه کات و پاش نه وه
 بریار داران به موی نه وهی نهو هغه ی پنیه که بېروای ته وای پتی هیه: نه فېرموی: ﴿فَلَا تَكُ
 فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ﴾ که واته له هیچ جوړه گومان و دوو دلپه کدا نه بی له باره ی نهو قورثانه و ه و ا که
 ماتول نهو قورثانه بهو جوړه یه که باسکرا، ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ به راستی نهو قورثانه هر
 هغه که له لایه ن پهر و رنکار نه وه هاتو و ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به لاهم ژور بهی
 خه لکی بېروا ناهینن، څیر له بهر نه زانی و نه فامیان، یان له بهر لاری و ستر کیشی، بی گومان
 پیغمبر ی نازیز (ﷺ) هیچ جوړه گومان و دوو دلپه کی نه بو و نهو قورثانه کیدا له کات کدا
 نهو له ستر بېلگه و رابه ی پوون بو و له لایه ن خوا و و نه و پېری پله ی بو و له بېروا،
 هر چهند بهو جوړه بو و به لاهم بی گومان نهو فېرموده یه باشر نه یخسته سوژو پوژن له
 بېروا کی دا، له بار ی کی تر یشه وه نهو فېرموده یه نیشانی نه دات که نهو کات کاتیکی ژور
 سهخت و تهنگی بو و، کاتیکی بو و - وک دهست نیشانمان بو کرد که نا و براه به سالی
 غه و په ژاره، کاتیکی بو و که بانگ و بانگ و اهه کی و هستا بو له هه موو بار ی که و دژمنان و

سەركىشەكان بەرەنگار ۋەستابوون، كەۋاتە پىۋىست بىر بەۋەي ئەۋ سەختى ۋ تەگىيە لەدلى
 بەفەپى دەرىكات بەۋ تەمىن ۋ دىل دامەززاندىنە، ھەروەھا ئەۋ دەستە مۇسلىمانلار كەلەۋ كاتە
 سەختەدا كەم ۋ بىر دەسلەۋ بوون پىۋىست بوون بەۋ تەمىن ۋ بەھىز كىردنە، بىر كومان
 مۇسلىمانان زۆر جارو لە زۆر شوۋىن ۋ ۋلاتدا دوچار بوون ۋ دوچار ئەبن لەسەر
 ئايىنەكەيان، دوچارى كۈشتىن ۋ بىرىن ۋ سىزادان زىاتىر لەۋەي كە ئەۋ يەكەم چىنە دوچار
 بوون، چونكە نەقامەكانى ئەمىر زۆر بىر شەرم ۋ ھەق ۋ بىر بەزەيى تىرن لە نەقامەكانى ئەۋ
 يەكەم چەرەخە، ئەۋ كاتە ھەر نەقامەكانى مەككە ۋ دەۋرو بەرى ھەلئەسان بەۋ دوزمنايەتى
 ئەۋ كىردەۋە بەد ۋ ناپەرۋايانە، بەلام ئەمىر ئەۋ نەقامەكانى ۋلاتى ئىسلام بە جارى پەلامارى
 بانگەرانى ئىسلام ئەدەن لەسەر نەمانى سەلىبى ۋ سەھىۋى ۋ ماددىيە بىر پرواكانى ھەموو
 جىھان ۋ ئەۋ نەخشەي كە ئەيگىش بۇ بەكرى گىراۋەكانى خۇيان لەۋلات ۋ جىھانى
 ئىسلامدا، كەۋاتە با ئەم مۇسلىمانە تىكۆشەرەنەي ئەمىر بىرەكەنەۋە لەم ئايەتە ۋ تىمارى
 ھەموو داخ ۋ دەرد ۋ ئىش ۋ ئازار ۋ غەم ۋ پەژارەي خۇيانى پىيەكەن بە ئىزنى خوا، چاۋ بېرنە
 پىشەۋاكانى يەكەم چەرەخ ۋ چىن، بە يارمەتى ۋ ئىزنى خوا سەركەۋتن ۋ پاشەپۇژى كامەرانى
 مۇگەرە بۇيان، بەلگە ۋ نىشانەي ئاشكرا ھەيە بە پىش چاۋيانەۋە، ئەۋ بەكرى گىراۋانى
 بىگانە بەرەبەرە ھاتن بە پىسۋايى ۋ نەفرىنەۋە پۇشتن بەبەرنامە ۋ بانگەۋازە كانىانەۋە، بەلام
 بانگەرانى پىگەي ئىسلام ۋەك بەرنامەكەيان دەست نادات بۇ نەمان ۋ فەۋتان، بەلگە
 پاشەپۇژى ھەر سەركەۋتن ۋ دەركەۋتنە، ھەروەھا ئەۋ خۇشيان سەريان ھەلدايەۋە لە ھەموو
 لايەكەۋە، تەنانت لە جەرگەي ۋلاتى ئەۋ بىگانە ۋ بىر پروا خۇيىن مۇئەددا، ئەۋەتا سوپاس بۇ
 خوا ئەۋ وريا بوۋنەۋە ۋ خەبەر بوۋنەۋەي ئىسلامى جىھانىيە دلى ھىناۋەتە لەرزە ۋ نازانن بە
 جۇرو شىۋەيەك بەرەستى بكن ۋ تازە بۇ نىشان ناكى؟!!

7569

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١١﴾ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ

﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ ئەو کەسانەى کە پێ ئەگرن و بەرەست ئەکەن
 لە ڕێگەى خوادا، واتە ئایینە پاستەکەى خوا، نیازى لاری و چەوتى بۆ ئەکەن، ئەیانەوێ بەو
 شیوە بەدە نیشانى بدەن و باسى بکەن، ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ ئەوانەى بێ پرواى بە پۆزى
 دوایى، ئەوانە کە لائەدەن لە ئیسلام کە هەر ئەوانە ستمکارن ئەیانەوێ ژيان و هەموو کارو
 بارىک لارو چەوت بێت و بەلارو چەوتى بپروا، بێ گومان بەرەمى لادان لە ڕێگەى بەرنامەى
 خوا هەر لارییە لە هەموو بارو پوویەکەو، لە هەموو بارو پوویەکی دەروونی و هەموو بارو
 پوویەکی ژيانەو، شتیکی ئاشکرایە کە بەندەیی و فرمانبەریی هەرکەسیکی تر بێجگە لە
 خوا پرسیوایى و زەلیلى پێک ئەهێنێ لە دەروندا لە کاتیگدا کە خوا پێزو سەربەستى و
 سەربەرزى پێ خۆشە بۆ بەندەکانى، ستم و دەست درێژی پێک ئەهێنێ لە ژياندا
 لەکاتیگدا دادو دادپەرەرى ئەوێ لە ژيان و لە جیهاندا، هەول و تێکۆشان و کردەو
 بێ باوەرەکانى سوود و بێ باوەرەکانى هودە ئەکات، چونکە لەبەر خوا ناکرێن و لەبەر ئەو بته
 پێو پووچانە ئەکرێن، کەواتە هەمووی زایە و بێ سەرو شوێن ئەپۆن، خوا پەنامان بدات،
 ﴿أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەو ئەفرین لێکراو و دوور خراوانە نەبوو بە دەستە
 پاچهکەرى خوا لە ولات و زەویداو لە دەست قودرەتى خوا دەرئەچوون، ئەگەر خوا
 بپوستانە هەر لە دنیادا ئەیگرتن بەهەر سزایە کە مەیلی ببوایە، ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ نەبوو بۆیان بە هیچ جۆر بێجگە لە خوا هیچ کاربەدەستان و دۆست و یارمەتى
 ئەرانى کە کاربەدەستیان بکات و یارمەتیان بدات و بەرگری سزای خویان لێبکات، ئەوانە
 هەرچەندە بەو جۆرە دەستە پاچه و بێ کەس و بێ دەربوون خوا سزاکەى دواخستى بۆ پۆزى
 دوایى ﴿يُضْعِفُ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ سزایان بۆ دوو قات ئەکرتەو، واتە بێجگە لەهەر سزایە کە
 دوو چارى بوون لە دنیادا سزای پۆزى دوايشیان هەیه کە سزای هیچ نێیە لەچاو ئەودا، یان
 هەردوو قاتەکە لە پۆزى دوايدا هەیه، قاتى لەسەر لادان و بێ پروایى خویان و قاتى لەسەر
 گومراکردنى خەلکى، ئەوانە هەست و هۆش و چاوى دلى خویان لەکار خستبوو خویان کوێر
 کردبوو، وەك بیستى و بینینیان نەبوو،

مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ
 مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَآخَبْتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾

ئەو ھەندە بیستی ئەق قورس و گران بوو لە گۆنچکە یاندا و بینینی ھەق تارێک بوو لەبەر
 چاویان توانای بیستن و بینینیان نەبوو وەک ئەفەرمویی: ﴿مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ﴾ ئەوانەى
 توانای بیستی ئەو ھەق و ئەو قورئانەیان نەبوو کە پێغەمبەر (ﷺ) بۆی ھێنان ﴿وَمَا كَانُوا
 يُبْصِرُونَ﴾ ئەو ھەموو پابەر و بەلگە و نیشانانەیان ئەئەبینی کە بە فراوانی پڕژو و بلاو بوو لە
 خۆیان لە بوونەمەردا و قورئانیش سەرنجی پائەکیشان بۆیان، بەلکو خۆیان کوێر کرد بوو لە
 ئاستیان، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ ئەوانە کەسانێک بوون کە زیانباری خۆیان بوون و
 نەفسی خۆیان لەکیس چوو، کەھیچ زیانیەک ناگات بەو، زیانباری خۆیان بوون لە دنیا،
 ھەستیان نەکرد بە پرێزی ئادەمیی خۆیان، بەم پەنگە دروستکراویکی وەک خۆیان پەرس و
 لایاندا لە پەرسستی پەرەردگاری ھەموو بوونەمەری، لە پۆژی دوایشدا دووچارى
 سەرشوپی و نەفرین و سزای نەپرواوە بوون - خوا پەنامان بدات - آمین. ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
 كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ وێ بوون لێیان، واتە بێگومان وێ ئەبێ ئەوێ کە دنیا دا درۆ دەست
 ھەلبەستیان پێ نەکرد، بە قەس و ئومیدی ھەرچی بوون بە ھیچ دەرچوو و بەش بڕابوون لە
 ھەموو شتێ، ﴿لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾ بەراستی و بێگومان ھەر ئەوانە لە
 پۆژی دوایدا زیان بار ترین، بە جۆرێ کە ھیچ زیانیکی تر ھاوتای زیانی ئەوان ناگات،
 لەبەرەمبەر ئەو بەش بڕاو و سیاچارانەو بڕوانارو خاوەن کردووە چاکان ھەن کە بەختەمەر
 ترین وەک دەست نیشانیان بۆ ئەکات کە ئەفەرمویی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 بَعَرَسْتِی ئەوانەى کە بڕوایان ھێناوە و کردووە چاکەکانیان بەجێھێناوە ﴿وَأَخَبْتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾
 ئارام و دل دامەزاون بۆلای پەرەردگاریان و دنیا و ملکہ چن و بڕوای ئەوایان ھەیە، ﴿أُولَئِكَ
 أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئەوانە خاوەن و ھاوێلى جوێ نەبوو و ھەشتن، ئەوانە
 لەو بەھەشتەدا ھەمیشەیین بەبێ بڕانەو - خوا بەشدارمان بکات بەو بەھرە و میھرەبانییەدا -

﴿مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ ۚ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾
 ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْبَاسِ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرْنَكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا
 وَمَا نَرْنَكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنْ يُبَادُوا ۖ بَادُوا رَأْيَا

ئینجا چیرۆکیکی راست و ڕێک و سەرو بەر ئەهینیتەوه بۆ ئەو دوو دەستەیه ئەفەرموی:
 ﴿مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ ۚ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ﴾ وێنەی نایاب و شیوەی ئەو دەستەیه وەك
 کوێرو كەرو بیسەرو بیناوان، دەستە ی سیا چاره ی یەكەم وەك كوێرو كەپ، دەستە
 بەختەوهری دووهم وەك بیسەرو بینایە، ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ ئایا ئەو دوو دەستەیه
 یەكسانن و وەك یەك وان لەبارە ی بارو حالی و سیفەت و دوا پۆژەوه؟ بێگومان هەموو
 فامدارو ژیرو ئەفامیکیش ئەزانن ئەخێر وەكو یەك تین، ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دە ی ئایا ناکەنەوه؟
 واتە شتەكە پوون و ناشکرایە و هەر بیر کردنەوه ی ئەوئ، کەواتە بیر نەکردنەوه و بپوا
 ئەهینا ٢١ شتیکی بەدەو مایە ی بیزاری دەرپرینە.

لەم سورەتەدا داستان و سەرگوزەشتە ی کۆمەڵێک لە پیغەمبەران و گەل و ئومەتەکانیان
 ئەهینن لەپاش چەند گەردش و خولانەوه یەك کە کردی بەدل و دەروون لە ئاسمانەکان و
 زەوی و کون و قوژینی دەروون و مەیدانی پۆژی دوا یی، لەو گەردش و خولانەوه یەدا چەند
 شتیکی سەرەکی و بنەڕەتی بیروباوەری ئیسلامی نیشاندا، وەك دەست نیشانمان بۆ کردن،
 ئینجا دەست ئەکات بە گەردش و خولانەوه یەکی تر لەولاتان و پووداوەکانی میژوو و هیندی
 لەداستانی پێشووەکان، بزووتنەوه ی عەقیدە و بیروباوەری ئیسلام ئەخاتە بەرچاو بەرامبەر
 بە بەربەرەکانی ئەفامان بە درێژایی چەرەکانی پابردوو، لەیەكەم جارەوه دەست ئەکات بە
 داستانی (نوح) (عليه السلام) لەگەل گەلەکە ی، هیندی درێژە ی پێ ئەدات، ئەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سویند بە خوا نوحمان پەوانە کرد بۆ لای گەلەکە ی ﴿إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾
 کە بەراستی من بۆ ئێوه ترسینەرێکی ئاشکرام و بە روونی ئەتان ترسینم، واتە لە یەكەم
 جارەوه ئەوه ی پێ ڕاگەیانندن و ئەوه ی پێ گوتن، بەلام ئەیفەرموو: ئەوه ی پێ گوتن. بەجۆرێک

نه يفرموو كه هه واليك بيت و بيگيرتتهو لتيهوه بهلكو بهم جوړه فرمووي كه وهك نيستا
 نهو كاته بيت و نيتمه واين به به چاوه وه و ته كه ي تهيبستن، كه نهو شيوه يه زور به كار وه له
 په وان بيژييدا زور په سنده، نهوه له باريكه وه له باريكي تر يشه وه كارو پيشه ي په وانه كراوه
 كه پالفته نهكات و كورته كه ي نهدا له گوچكه ي گوي گراندا كه نهوش زور به ميژه لهدياري
 كردني مه به ست و نامانجي په يام و فروستاده كه يدا، نينجا مه به ست ي په يامه كه پوون تر
 نهكات هوه به كورته يه كي تر، نه فرموي: ﴿أَنْ لَا تُعْبَدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ واته په وانه مان كرد به وه ي
 كه بل ي پنيان بيچكه له خوا كه سيكي تر نه به رستن و ته نها نهو به رستن، هوي نهو
 جله وگيري يه نه وه يه كه نه فرموي: ﴿إِنَّ أَخَافَ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْآسْرِ﴾ به راستي من مه ترسي
 نه كم ليتان له سزاي پوژيكي نازار دار كه بباري به سهرتاند او داگيرتان بكات نه گهر بيچكه
 له خوا هيچ كه سيكي تر به رستن، به و ته كورتانه راگه ياندن و ترساندنه كه ي دوايي پنهينا،
 بي گومان پوژي نازار دار نييه، بهلكو نازار دهر و خهلكي لهو پوژده نازار داران، به لام بهم
 جوړه ي كه فرموي سزاكه سهخت تر نيشان نه دات، چونكه له جي ييه نهو پوژه نازار دار
 بيت نه بي نه وانه ي كه لهو پوژده ان حال و باريان چون بيت؟ بهرام بهر نهو ته مي و په نده گرنگه
 نهو نه فامانه چهند په خنه يه كيان گرت، وهك دهست نيشانيان بو نهكات كه نه فرموي: ﴿فَقَالَ
 الْمَلَكُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ نينجا نه و كومه له پيا و ما قوله ي كه پرويان نه هي نا بولو له گه له كه ي وتيان:
 ۱- ﴿مَا تَرَبَّلَكُ إِلَّا بِشَرِّ مَا تَنَّا﴾ نيتمه تو نابنين بيچكه له وه ي كه ناده مي هكي وينه ي نيتمه ي،
 واته ماتول كه ناده مييت نابي فروستاده بيت، نهو په خنه يه شتيكي جيگرو دامه زراوه
 له دلي نه فامه كاندا له هه مو چرخ و چيني كدا كه ناده مي نابي و دهست نادات بو
 فروستاده يي خواو نهو رانه و پله ي نييه، بهلكو نه وه ي كه دهست نادات بو نهو كار
 گرنگه نه بي فريشته بيت يان شتيكي تر، نهوه په خنه يه كي نه فامانه يه و سهر چاوه كه ي
 بي پروايي يه و نه ناسيني نهو ناده مي يه كه خوا كرد وويه تي به جي نشين له زه ويدها،
 نه وه ي پيوست بيت بو هه لسانی بهو كار زور گرنگه پني به خشيوه، بيچكه له وهش
 - وهك له چهند شويندا باسما نكره - فروستاده نه بي كه سيك بيت گونجاو بيت له گه ل
 نهو خهلكه داو هه ست بكات به خوشي و ناخوشي و پيوستي و داخوازيه كانيان،
 سروشتيكي تايبه تي و جياوازي نه بي، نهو داواو نهركه ي كه نه يخته سهر شاني نهو
 خهلكه شياو و گونجاو بيت له گه ل سروشتي خوishi و نه وانيشدا، هوگر بيت له گه ليان

بەبىن سەلمىنەمۇ، كەواتە ئەبى ھەر لە تىرەي ئەوان بى، ئەو ئەفامانە زۆر تر پەلپى
 فرىشتەيان ئەگرت، دەي فرىشتە لەسەر شىۋەو سىروشتەكەي خۇي نايىنرى بۇ
 ئادەمى، كەواتە ئەبۇو شىۋەو ئەخشەي ئادەمى بەسەردا بىكىشرايە، ئەو كاتە بە
 ئادەمى دائەنراو ھەمان پەخنە ئەماتەمۇ كايە.

۲- ﴿وَمَا زَلَّكَ أَتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّىَ الرَّأْيِ﴾ نايىنن ھىچ كەسىك دواي تۇ

كەوتىن پەپىرەي كىردىن بىجگە لەوانەي گە سادەو بىنرخ و پەست ترىنى ئىمەن،
 واتە لات و بىنەواكانمان، شوىنت كەوتون لە يەكەمجارەو بەبى تىفكرىن و
 بىركىرنەمۇ زانىن، ئەمەش پەخنە لەكەدار كىردىكە لەلايەن چىنى دەسەلاتدارو پىاو
 ماقولانەمۇ ئاراستەي پرواداران كراو، واتە شاىستە نىيە بۇ چىنى بەرزو پىاو ماقول
 پىنگەي ئەو لات و لوت و ئەزانانە بدەنە بەرو بەپىي بەرنامەي ئەوان پەفتار بكن، نايى
 بىدەنگ بن و وز بىنن لەوانە پرواىنن! ئەوانە بىنەواكانيان ناو ئەبىرد بەبى نىرخ و
 پەست، كە باوي زۆردارو سامان دارەكان ھەر وا ھاتوۋە بەچاوي سووك سەرنجى
 ھەزارو بىنەواكانيان داو، لە كاتىكدا زۆرتر ئەمانە شوىن كەوتوي پىغەمبەران بوون
 - درودى خويان لەسەر بى- چونكە بەسروشت ئەمانە نىزىك تر بوون بۇ پەپىرەي و
 گوئ پايەلى بۇ ئەو بانگىرنەي گە خەلكى ئازاد ئەكات لە بەندەيى و كۆيلەيەتى
 زۆرداران، دلەكان پەيوەست ئەكات بە خويەكى بەرزو بلىند بەسەر ھەموو زۆردارو
 دەسەلاتدارەكاندا، لەبەر ئەو ئەو ھەزارو بىنەوايانە تىك نەچوو بوون بەھۇي
 كەشخەو نازو نىعمەتەمۇ، لەبەر ئەو مەترسى ئەو ھەيان نەبوو پىزو پادەي پلەي
 بەرزىان لەكىس بچى بەھۇي پروا ھىنانيان بە خواو بە ئايىنى خوا، ۋەك زۆردارو
 ساماندارەكان مەترسىيان ئەكرە لە ئەمانى ئەو كەشخەو كەش و فشەي كە
 دەستكەوتيان بوو بە ھۇي ئايىنى پروپوچ و بت پەرسىيەمۇ، يەكەم شىۋەي بت
 پەرسىيى بىرىتىيە بە ملكەچى و شوىن كەوتن و گوئ پايەلى بۇ كەسانى كەدىن و ئەپون،
 گوئ پايەلى و بەندەيى بۇ ئەوانە لەباتى پروا كىردنە بەندەيى بۇ خوا بەبى ھىچ
 ھاوبەشىك، كەواتە ھەر ئايىنى خواپەرسىي ھۇي ئازاد كىردنە بۇ خەلكى لە ھەموو
 بارىكەوۋە لە ھەموو ولاتىكدا، جا لەبەر ئەمۇ ھەمىشە ياخى و سەركىشەكان ۋەستاون
 بە دى ئايىنى خواو فروستادەكانى خوا، بەرگرى خەلكيان كىردوۋە لە پەپىرەي
 كىردى، ھەوليان داوۋە ناشىرىنى بكن و بانگ كەرانى خوا لەكەدارو بەد ناوبەكن.

وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ

عَلَىٰ يَمِينٍ مِّن رَّبِّي

۳- ﴿وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ﴾ نابینان هیچ زیاده و فزونی که بویوه به سهر نیمه دا تا به موی نه موه ئیوه نزیك تر بن لهوی پینمونی وهرگرن و راست بدهنه بهر، که واته نه گهر نه موه ئیوه وان له سهری باش بوایه بن گومان ئیمه نه مان گرتنه گهردن و نه مان دایه بهر، ئیوه لیمان پیش نه که وتن! نه وانه بهر جوړه بهر اوړدیان نه کرد، به تر ازووی مال و سامان کاروباریان هله نه سهنگان، ساماندار چاکترو بهر زتره، خاوهن پرزی دنیایی تیگه یشتووتره، دهسه لاتدارو زور دار زانا ترو ناشنا تره به چاک و خراب!!! هر کاتیک ئیسلام له نارادا نه بوو نه قامی دیتنه پیشه ووه هموو تر ازووو سهنگو کی شانیه که تیک نه دات، ئینجا دواترین له که دار کردن که ناراسته ی نهو پیغه مبهرو شوین که و تووه کانیان کرد نه مبهوو: ﴿بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ﴾ واته به لکو کاره که تان له و خراب تره نه ووش نه مبهیه که ئیمه گومان تان پی نه بهین که دروژن و دروژنه کن، واته نه ی نوح تو دروژنه که یته له مبهی لاف پیغه مبهریتی لی نه دهیت، شوین که و تووه کانی ئیوه ش دروژنه کن که لاف بپوا لی نه دهن، نه یان گوت ئیوه دروژن به لکو گوتیان گومان تان پی نه بهین، که کس نه لی نه مانه هر نه یانه وی قسه ی خویان سرخه ن، بن گومان بهم شیوهیه نزیك تره له وهرگرتنه ووه، ئینجا بهرامبهر نهو هموو دهم دروژی نه وانه نوح (علیه السلام) بهم جوړه نهرمی و ناسکی و چاوپویشیه و بهر پرچی دانه ووه که نه گهر توژیک پیاهوتیان تیدا بوایه سهر کیشتی و یاخیه تیه که یان نه نه ما، بهر پرچی دانه ووه بهر بن باکی و دلنیا ییه ی که بووی بهر پرکه راسته ی که له سهری بوو، دلنیا یی و پشت پرپییه ی که بری به خوی خوی، به پوونی و راستی بهر نامه که ی، بهم بهرنگه ﴿قَالَ﴾ فهرموی بهر یاخی و نه فامانه: ﴿قَتَرْتُ﴾ نه ی که له کهم خوشه ویستی نیشاندا له که لیان و نه وانی به مینی خوی دانا و خویشتی به مینی نه وان، ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ پیم بلین و هموالم بدهنی. ﴿إِن كُنتُ عَلَىٰ يَمِينٍ مِّن رَّبِّي﴾ نه گهر من له سهر به لگو و نیشانیه کی ناشکرا بهم بهرنگه له لایه ن پهروه ردگار موه،

وَاللّٰهُ رَحْمَةٌ مِّنْ عِندِهِۦ فَعُمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنْزِلْ مُكُومَهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُ لَا
 اسْتُلْكُمْ عَلَيْهِ مَا لِإِن آجَرَى إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُّلتَقُوا رَبَّهُمْ
 وَلِنَكْفِيَنَّ أَرْكَكُمْ قَوْمًا يَّجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقُولُ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ

﴿وَاللّٰهُ رَحْمَةٌ مِّنْ عِندِهِۦ﴾ رحمهت و میهربانیه کی گمراهی پی به خشی بهم پهنگه له لایه
 خویره وه، واته پیغه مبریتي ﴿فُعِمِيتَ عَلَيْكُمْ﴾ ټینجا نهو په رحمهت و میهربانییه داشاریت
 له ټیوه و ناشنا نه کراین پی، ﴿اَنْزِلْ مُكُومَهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ﴾ ټایا ټیمه یه زور نه یلکینین و
 نه یچه سپینین پیتانه وه، له کاتیکدا ټیوه بیزارن لپی و خوشیتان لپی نایه؟ واته نه خیر شتی
 واکهین، چونکه بېروا و بیروباوه به زور پیک نایهت، به خوامیش و ملکه چی به دی دیت و
 هیچکس بیچکه له خوا ناتوانی نهو بېروا و بیروباوه پیک بیننی له دلی هیچ که سیکدا.

بهم جوړه نوح (علیه السلام) لهو لوتف و میهربانییه ته مینی ټوانه ی کرد و سرنجی
 ږاکیشان و دهستکاری دل و دهر وونی کردن، ﴿وَيَقُولُ لَا اسْتُلْكُمْ عَلَيْهِ مَا لَّا﴾ نه ی گله که کم
 داوای هیچ مال و پول و پاره یه کتان لیفا که کم له سر ټم ږاگیانندن و بانگ کردن له به موی
 ټوموه گومان بیهن که من مه به ستم سوود و دهستکوتی خو مه، ﴿إِن آجَرَى إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ نه جرو
 پاداشتی من له سر بانگ کردن که هر له سر خواجه. واکه کوی که ټوانه به عاریان
 زانیبی له گله ټو هژارو بینوایانه دا کو بینم وه لای نوح، یا له سر یه که بهرنامه بن، له بر
 ټوه داوایان کردوه که ټو هژارو بینوایانه دهریکات له دهری خوی، ټویش دیاره
 داوای واکه بینوایانگری و قهر موی: ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بین گومان من دره کړو پال
 پیوه نه ری ټوانه نیم که بېروایان هیناوه، ﴿إِنَّهُمْ مُّلتَقُوا رَبَّهُمْ﴾ بهراستی ټوانه ټنگه نه به
 حوزوری خوی خویان له پوژی دوا پیدا، کاری ټوانه به دهست خواجه، نه که به دهست من.
 ﴿وَلِنَكْفِيَنَّ أَرْكَكُمْ قَوْمًا يَّجْهَلُونَ﴾ به لام من ټیوه ټه بینم به گله و کو مه لیک که نه فامن و نازانن چی
 نرخی هیه لای خوا له ترانووی خوادا، نازانن که هه مو شتی نه گهریتنه وه بو لای خوا
 ﴿وَيَقُولُ﴾ نه ی گله که کم ﴿مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ﴾ ټایا کی من نه پارینزی و په نام ټادات ټه گهر

من ټوان بقرینم و دهریان کم که بېوادارن و لای خوا ږیزدارن؟

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدِرِ أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ

الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دهی نایا ئیوه بیرناکهنوه و ناموزگاری و مرناگرن؟ واته نایا هر لسه سر نه قامی خوتان بهر دهم و نه بن و بیرک ناکهنوه له حالی خوتان و نهوان تا بزائن ئیوه لسه سر ناههقن، بیرک بکهنوه و بگه پنهوه لهوهی وان لسه ری. نه قامه بن بپرواکان لایان و ابو که فروستاده نه بن دسه لاتدار بن و چون مهیلی ببی مال و سامان نامادهیه لای، نه بنی غهیب زان بیت، نه بن فریشته بیت نه که نامده می، لهبر نهوه نهوا خوی نیشان نه دات پییان، نهو شتانه دائه پرنی له خوی، نه فهرموی: ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ نالیم پیتان کان و پنق و پنزی و خزنهکانی خوا لای منه، واته به مهی که نه لیم فروستادهی خوام بو سر ئیوه لای نهوه لینا ده ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ﴾ من غهیب نازانم، واته خوم به خوم نازانم مگر خوا زانام بکات به هر شتی له غهیب و که خوی نیرادهی کرد بن. ﴿وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾ من نالیم من فریشته م، به لکو نامهمیم و مکو ئیوه ﴿وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدِرِ أَعْيُنُكُمْ﴾ نالیم بهربارهی نهوانه که چای ئیوه به سووک و غهیب دار سرنجیان نه دات، بهربارهی نهوانه نالیم ﴿لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا﴾ هرگیز خوا خیر و خوش بهختی نابه خشی و بهوانه، وک ئیوه نه لیم: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ خوا زانا تره و زانینی تهوای مهیه بهوهی که بهرونی نهوان دایه، که واته من هر پوکه ش و پواله تهکیان نه زانم که به چاک نهیان ناسم و نومیدی خیر و چاکم مهیه پییان، ﴿إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی من له ستمکاران نهیم نهو کاته، واته نهگر هر کام لهوانه تان پی بلیم ناهقی نه لیم و نهچه ریزی ستمکاران و کاران و ناهق بیژان، ستمکار و دریزی که له هق و راستی، ستمکار و نهست دریزی که له خوم که دوو چاری خه شمی خه شمی خوی نه کم، ستمکار و نهست دریزی که له خه لکیش به مهی له پادهیه کدا نیشان نه دم که خوا پیی نه داو و لهو پادهیه دا نین، نینجا لهم کاته دا که نهو سرکیشانه ناومید بوون لهوهی که چاری قسه پراستهکانی نوح بکن. لهم کاته دابه پیی باوی سرکیش و خو بهزل زانیا و ازیا لهوه هینا و دهستیان کرد به بهرلی برینهوه و پهلپ گرتن،

قَالُوا يَنْتُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأُنْبِئُكَ بِمَا تَعُدُّنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ
 إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ وَمَا أَنَا بِمُعْجِزٍ ﴿٢٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ
 كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤﴾

وہ کہ نہ فرموی: ﴿قَالَ﴾ کوتیلان بہ نوح: ﴿يَنْتُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا﴾ تھی نوح بہ راستی دہم
 قالی و ناواوہ و قسہ بہ شہر دانت کرد لہ گہلمان، واتہ دستت کرد بہوہ، ﴿فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا﴾
 ٹینجا تہو دہم پالی و قسہ بہ شہر دانت زور لہ گہل کردین و درنژت پید، یان مہبست
 تہوہ بہ: جوڑی لہ دہم قالی و ناواوہ لہ گہلمان کرد، ٹینجا لہ پاش تہو بہ داوی تہوہ دا
 چہند جوڑیکی ترت مینا، بہ جوڑی یاس بووین و ہیچمان بہ دہستہوہ تہما ﴿قَالُوا يَنْتُحُ﴾
 ﴿كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ تھی تہو سزای کہ ہر شہت پیکرد لیمان بیہینہ بومان تہ گہر تو
 لہ راست گویانیت و راست تہو ہر شہیہ دا، تہو داواوی تہوانہ لہ راستیدا دہستہ پاچہی و
 بی ہیزی و لاوازیہ لہ شیوہ و پوشاکی ہیژو دہسہ لاتدا نیشانیاندا، مہترسی کردنہ لہ زال
 بوونی ہق لہ دیمہن و پوشاکی بہر لی برہنہوہ و بی باکیدا دہریان خست، ٹینجا تہو دہم
 درنژی و بی شہرمی تہوانہ لہ خشہی تہ کرد بہنوح و لای تہدا لہ رہوشتہ شیرینہکی خوی،
 بہرگری تہ کرد تہوہی کہ واز بینئی لہ پرتہموونی و پوونکردنہوہی حق و تہوہی تہوانہ
 بی ناگا و نہرازن پیئی، لہبر تہوہ فرموی پییان: ﴿إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ﴾ تہما خوا بوٹان
 تہمینئی تہ گہر بیہوی، واتہ من دہسہ لاتم نیبہ تہوہ دا، ﴿وَمَا أَنَا بِمُعْجِزٍ﴾ تہوہ نین بہ پک
 خہرو دہستہ پاچہ گہر لہ ماتئی تہو سزایہ کہ خوا بیہوی ماتئی و تہوہ لہ دہستی قودرہتی
 خوا دہرناچن ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي﴾ پہندو ناموزگاری من سوودتان پیناگہیہنی ﴿إِنْ أَرَدْتُ أَنْ
 أَنْصَحَ لَكُمْ﴾ تہ گہر من بہوی پہندو ناموزگاریتان بکم، سوودتان پیناگہیہنی ﴿إِنْ كَانَ اللَّهُ
 يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ﴾ تہ گہر خوا ویستبیتی و بیہوی گومراتان یکات و لہرنگہی راست بتان
 ترازیئی، یان تہ گہر خوا بیہوی لہ ناوتان بہری بہوی کردہوہی بہدو بی پروایتانہوہ ﴿هُوَ
 رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ تہو خواہ پہرہردگار و دہمینہرو کار بہ دہستتانہ، ہر بولای تہو
 تہ گہر پتہوہ لہ پوڑی دواپیدا، تہو کاتہ بہ پیئی کردہوہ کانتان رہفارتان لہ گہل تہکات.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَائِي وَأَنَا بِرِيءٌ مِّمَّا يَجْعُرُونَ ﴿٣٥﴾ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَخْطِبَنَّ فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾ وَصْنَعِ الْفُلَكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾

ئينجا لیله دا لایه که کهاتوه بۆ لای بی پرواکانی قوبه‌یش که هه‌لویست به‌پیره‌وه چوونیان بۆ پیغه‌مبه‌رو قورئانه‌که‌ی، وینه‌ی هه‌لویست و به‌پیره‌وه چوونی گه‌له‌که‌ی نوح بو، نه‌فه‌رموئ: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ واته‌ واز بیغه‌ له‌ باسی له‌مه‌به‌رو وهره‌ سه‌ر قسه‌ی به‌دی هاوبه‌ش ره‌وادهرانی مه‌که‌ه، ئایا نه‌وانه‌ نه‌لین: محمد شه‌م قورئانه‌ به‌ده‌می خواوه‌ ده‌ست هه‌لبه‌ست کردووه‌ شه‌م داستانی نوحه‌ ده‌ست هه‌لبه‌سته‌؟ واته‌ وته‌که‌یان ئاراسته‌ و مایه‌ی بیزاری ده‌ربرینه‌، ئینجا به‌ره‌رچیان نه‌داته‌وه‌ به‌مه‌ی که‌ نه‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر بلی به‌وانه‌: ﴿إِنِ افْتَرَيْنَاهُ فَعَلَىٰ إِجْرَائِي﴾ ته‌گه‌ر من شه‌وه‌ ده‌ست هه‌لبه‌ست بکه‌م و کردبیتم شه‌وا له‌سه‌ر خۆمه‌ گوناوه‌ تاوانه‌که‌م، واته‌ ته‌گه‌ر شه‌وه‌م کردبی شه‌وا تاوانم کردووه‌ و تۆله‌ی تاوانه‌که‌م له‌سه‌ر خۆمه‌، ﴿وَأَنَا بِرِيءٌ مِّمَّا يَجْعُرُونَ﴾ منیش به‌ریم له‌ گوناوه‌ تاوانی ئیوه‌ که‌ من به‌دروژدن و ده‌ست هه‌لبه‌ست که‌ر دانه‌نین، بیجکه‌ له‌ بی‌پروایی و تاوانه‌کانی ترئان، (موقاتیل و ئیبن و جه‌ریس) که‌سانیک‌ی تۆ له‌سه‌ر شه‌من که‌ شه‌م ئایه‌ته‌ تیه‌له‌کیشه‌ وه‌ک به‌و جوړه‌ هینامان، هه‌رچه‌ند زۆریه‌ و جه‌ماوه‌ری زانایانی ته‌فسیر له‌سه‌ر شه‌من که‌ تیه‌له‌کیشه‌ نییه‌ و هه‌ر له‌داستانه‌که‌ی نوحه‌ (علیه‌ السلام) به‌لام به‌راستی پای یه‌که‌م که‌ کردمان به‌ ته‌فسیر زۆر به‌هیزو جیگیر تره‌ له‌ ده‌رووندا زانینی ته‌واوی لای خوایه‌.

ئينجا هه‌روه‌ها له‌سه‌ر داستانه‌که‌ شه‌روا و ته‌واوی ته‌کات و نه‌فه‌رموئ: ﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ﴾ وه‌حی کرایه‌ لای نوح ﴿أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ﴾ هیه‌چکه‌س له‌ گه‌له‌که‌ت به‌روا ناهین هه‌رگیز بیجکه‌ له‌ و که‌سه‌ی که‌له‌مه‌و به‌رو تا ئیستا به‌روای هینابی، واته‌ شه‌و دلانه‌ی

كه نامادهيان تيدا بوو بۇ پروا هيټان پرويان هيټاوه، بيجگه لهوانه نامادهيان تيدا نيه و
 هرگيز پروا ناهيټن، هيچ سوودی نيه خو خهريك كردن پياښهوه، تو هيچ زيان بار نابيت
 بهوى كه لهوان وان لهسهرى، ﴿فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ كهواته ناروحت و غه مبار مهبه
 بهوى كه لهوانه بهردهوام بوون لهسهرى و هيكهن، گوئيان مهدهرى و وازيان لى بيټه،
 چونكه كاريان بهسهر چووه و كاتى سزايان هاتووه وهك دهست نيشان كهكات كه نهفرموى:
 ﴿وَأَصْنَعْ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيُنَا﴾ كهشتى يان كهشتى يهكه دروست بكه به چاوديرى ئيمه و
 وهى ئيمه، واته له كاتيكدا وايت لهزير چاوديرى ئيمه داو به فيركردنى ئيمه هيكهيت، به
 چهند جوړيكي ترش شه فرموده يه تهفسير كراوه تهو: لهسهر هر بارو هر جوړ وا
 نهگه يهنى كه نوح (عليه السلام) نهوپهري رانه پاريزاو نهبن و كارهكوى تير و تهواو نهبن،
 ﴿وَلَا تُخَيِّبْنِي فِي الَّذِي ظَلَمْتُ﴾ له بارهى لهوانه ي كه ستهميان كردووه و پرويان نههيټاوه هيچ
 وتو و قسه يهك ناراسته مكه و هيچ داواو نزايه كم لى مكه له بارهى لهوانه وه واته نزاو
 داواى ميه رباني و بهرگري سزا، يان داواو نزاي شه پيش، ئينجا دهست نيشان كهكات بو
 هوئى نهوه كه نهفرموى: ﴿إِنَّهُمْ مُخْرَجُونَ﴾ بن گومان لهوانه خنكيټراو نهبن و بريارى
 خنكانديان دراوه، شه فرموده يه وا نيشان هدايت كه مهبهست داواو نزاي پرگار كردن و
 ميه رباني يه بهوانه.

ئينجا دهست نيشان كهكات بو دروستكردنى كهشتي يهكه و كه نارگري نوح لهو
 بى پروايانه و هلوئستى بهديان، نهفرموى: ﴿وَصْنَعْ الْفُلَ﴾ نوح دهستى كرد به
 دروستكردنى كهشتي يهكه، نهو شيوه نه خاته بهرچاو بهمى كه به وتى ئيستا ﴿وَصْنَعْ﴾
 فرموى: كه بهر ابردوو، ﴿وَكَلَّمَا مَرْعَاهُ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ﴾ هه موو جارنك كه
 كو مليك لهگهلهكه ي گوزه ريان نهكرد و رانه بوردن له لايدا لاقرتيان پى نهكرد، لهوان لاقرتيان
 پى نهكرد و نوح پيش ﴿قَالَ﴾ پيى نهفرموى: ﴿إِنْ سَخِرُوا مِنَّا فَإِنَّا سَخَرُمُكُم كَمَا﴾ نهگه ر ئيوه
 لاقرتى نهكهن به ئيمه تهوا بى گومان ئيمه پيش لاقرتى نهكهن به ئيوه، هرچونى ئيوه لاقرتى
 نهكهن به ئيمه.

فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ مَنْ بَأْيِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَجِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣١﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ
 التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا
 آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ جَرِّبُهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿٣٣﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ

نه گهرینه وه که نوح (علیه السلام) کاتی خهریکی دروستکردنی کهشتی به که نه بوو،
 پرسپاریان لی نه کرد له وه، نه ویش نه یفرموو: نه مه مالیکه دروستی نه کهم نه گهری به سه ر
 ئاودا نه وه دش شتیکی نه ناسراو بوو به دلی که سدا گوزمزی نه نه کرد له و کات و چهر خه دا،
 دیاره نه بی لاقرتیان لی بی بهشتی وا، نه یان نه زانی که خو یان نه قام و نه زانن نه وان شایانن بو
 لاقرتی پیکردن، له و کاته دا که نه یان نه زانی نه و کاری نه وه سه ری له چیه وه بهر نه چی،
 له کاتی هاتنی سزاکه یاندا، وه که نه فرموی: ﴿فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ مَنْ بَأْيِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَجِلُّ عَلَيْهِ
 عَذَابٌ مُقِيمٌ﴾ ئینجا له وه پاش نه زانن کنی سزایه کی بو دیت که بی ئا بووو سه ر شوپی
 بکات، واته سزای خنکاندن یان له ئاودا و کنی ئاماده نه بیته سه ری سزایه کی نیشته جلی
 همیشه یی، واته سزای ئاگر له بوژی دوا ییدا، نوح (علیه السلام) خهریکی دروستکردنی
 کهشتی به که بوو: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ هه تا کاتی فرمانی ئیمه هات به سوار بوونی
 کهشتیه که، یان فرمان به هوی هه لقولانی ئاو له ته نوره که که نیشانه ی کاتی سوار بوونی
 کهشتیه که بوو، یان فرمان به مه لانی که به هه لسانیان به کاری که پنیان سپنرا بوو له و
 بوودا وه دا، یان هه تا کاتی کاری ئیمه هات که هاتنی سزادانیانه. ﴿وَفَارَ التَّنُورُ﴾ ته نوره که
 ئاوی لی هه لقولا، وشه ی (ته نورو فار) به چند مه به ستی که ته فسیر کرا وه ته وه، به لام باشتر
 نه وه به که له بوو که شه که لا نه ده ی و ته فسیری به وه بکه ی نه وه که کو مه ل و جه ما وه ری
 زانایانی له سه ره، که بریتی به له ته نوری نان کردن و کرابوو به نیشانه ی هاتنی نه و سزایه،
 له و کاته دا: ﴿قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا﴾ گوتمان به نوح هه لگره له نا و کهشتیه که دا ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ

آتَيْنَ ﴿ له هه موو گيانله بهر ئك دوان، يه كن ئيرو يه كن مئ بن، يان له هه موو ئيرو مئ

گيانله بهر ان دوان هه لگره، هه مه به پئى خوئندنه وهى (حفص)، ﴿وَأَمَّا لَكَ﴾ ژن و

منداله كانيشت هه لگره ﴿لَا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ بيجگه له كه سيك كه بريارى خوا پيشكه توه

له سهرى به خنكاندن، وهك كه نعان ﴿وَمَنْ آمَنَ﴾ هه لگره هه كه سه يش كه بهرواى هيناوه له

كه كه كه ﴿وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ بهرواى نه هينا بوو له گه ل نوح كه ميك نه بن، كه چه ند

پروا به تيك هاتوه به نه ندازه و ژماره يان، به لام له بهر دنيا نه بوون به و پروا به تانه باسى

هيچيان ناكه ين و هه به پروكه شه كه واز نه مينين و هه نه لين: كه ميك. ﴿وَقَالَ أَزْكَبُ فِيهَا﴾

نوح فهرموى به بهروا دره كان سزار بن و بچه ناو كه شتويه كه ﴿يَسِّرْ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهَا مَرَسَئًا﴾ واته

بچه ناويه وه له كاتيكا ناوى خوا بهر له كاتي گه پران و وه ستانديدا، يان له كاتيكا هه

رسته يه بلين وهك كاتي سوار بوونى و لاخى سواري نه لين: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا﴾ يان

به ناو خوايه گه پران و وه ستاندى، هه مه مزگينى نوحه پييان، به مهى گه پران و وه ستاندى

به ناوى خوايه و له ژر چاوديرى و پاريزگارى خوادايه، ﴿رَبِّ لَقَوْمٍ زَجِيمٍ﴾ به پراستى

پهرومردگارى من زور لي بووردهى ميهره بانه، هه مه فهرموديه هه لئه گري سر به خو بيت و

هه ست نيشان بيت به هوى پزگار بوونيان، واته هه گه ميهره بانى و لي بووردى خوا نه بوايه

ئيوه خو تان به خو تان شايسته ي پزگار بوون نين، يان مه به ست مزگينيه پييان به مهى

نه ترسن له خنكان به هوى گوناو كه و كوپى خو يان، چونكه خوا لي بووردهى ميهره بانه.

ئينجا شيويه كي زور سامناك نه خاته بهر چاو، شيويه گه پرانى هه كه شتويه له ناو هه

دهريا و شه پوله گه وره كانى كه له گه وره يى و بهر زى به وينه ي شاخه كان وان، هه فهرموى:

﴿وَلَيْ جَزَىٰ بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ كه شتويه كه كه ئه يگيران له ناو شه پؤل و له كاتي شه پؤل

دهريا كه دا كه له گه وره يى و بهر زى و دري زى و جياوازيده وهك شاخه كانى زه وين، هه كه س

گه پرانى له ناو كه شتيدا له دهريا كاندا له تا بهت دهريا گه وره كان هه وينه و شيويه نه مينى

وهك بومان باس نه كه ن. لهو كاته سهخت و سامنا كه دا كه سواري كه شتويه كه نه بن، نوح

(عليه السلام) سه رنج هه دا يه كن له كوپه كانى كه نارگيره لينان و نا بهت له گه لينان،

وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنِىْ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿١٢﴾ قَالَ
 سَاوِيَ إِلَى جِبَلٍ يَّغْصِيْنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ
 بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿١٣﴾

نه میس به پیی به زهیی باوکیتی بانگی نه کات وه که نه فرموی: ﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ﴾ نوح
 بانگی کوچه که ی نه کرد و ﴿وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ﴾ له کاتی که کدا کله شوینگی که ناردا بوو له وانهی
 که سواری که شتییه که نه بوون و جیا بوون له بنی پروا کانیس ﴿يَبْنِىْ أَرْكَبَ مَعَنَا﴾ نهی کوپی
 خوم، ﴿يَبْنِىْ﴾ که به زهیی و خوشه ویستی نیشان نه دات بو نه وهی بیت به دم
 بانگ کردنه که یه وه - سوار به له که لمان - ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ له که ل بنی پروا کان مبه که
 بریاری سزاو له ناو بردنیاں دراوه، به لام کوپی لاساری گنج گوئی نه بوو له سوژو به زهیی و
 هه لخله تا بوو له گنجی و هیزی خوی، له بهر نه وه نهی نه زانی که کاره که زور گزنگ و
 که وره تره له وهی نه و بوچوونی بو نه روا، له بهر نه وه: ﴿قَالَ﴾ کوتی: ﴿سَاوِيَ إِلَى جِبَلٍ يَّغْصِيْنِي
 مِنَ الْمَاءِ﴾ پهنا نه بهم بولای شاخیک که په نام نه دات له ناوه که، لای وا بوو لافاویکه هروا
 دیت و نه روا و نه نیشیته وه و کاتی زوری هیئا نه چیته سر شاخیک تا به وه بزکاریات و
 نهیزانی کار به جوریکی تره وه که باوکی ﴿قَالَ﴾ پیی فرموی: ﴿لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ
 رَحِمَ﴾ هیچ پاریزهرو پهنا نه ریگ نییه نه مرو له بریارو سزای خوا بیجکه له که سیک که خوا
 به دم و میهره بانی پیکردبن، واته هیچ پهنا گایه که نییه بو تو نه مرو بیجکه له یه که پهنا گایه که
 نه و که شتی یه یه، یان هیچ پهنا نه ریگ نییه نه مرو له سزای خوا، به لام که سیک که خوا
 میهره بانی پیکردبن نه و که سه پهنا دراوو پاریزراوه، ﴿وَسَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ﴾ شه پولی ناو هات و
 که وه نیوان نوح و کوچه که ی و بردی، ﴿فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ﴾ به وهی نه وه که را به یه کیک له
 خنکیتراوه که کان. بنی گومان باو باران و هارشتی که خوا سزای بهنده بانی پیدایی گوئی رایه ل
 بووه بو فرمانی خوا و هیچ جوړه سه پیچیه کیان نییه به بنی زیاده که م، جا به پیی نه وه
 لافاوکه که هه لسا و بوو به و نه ریایه و بنی پروا کانی له ریشه هیئا و له ناوی بردن، تیجنا که
 هه لسا به کاره پی سپیزراوه که ی فرمان نه رچوو به وهی کوتایی بیئی و بچیته وه سر بار و
 حالی خوی،

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَبَسِّمَاءِ أَقْلِي وَغِضَ الْمَاءُ وَفُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ

وَأَنْتَ أَكْهَمُ الْحَكِيمِينَ ﴿٤٥﴾

وہ کہ تھ فرموی: ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ﴾ گو ترا تھی زہوی ٹاوم کہت ہل مڑو قوتی بدہ،
﴿وَبَسِّمَاءِ أَقْلِي﴾ تھی ٹاسمان بوہستہ واز بیٹہ لہ باراندنی باران، ﴿وَفُضِيَ الْمَاءُ﴾ ٹاوم کہ کہم
کرایہ وہ و برا بہناو زہوی دا ﴿وَفُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاروبار کہ بہ جیہینرا، واتہ تاوانباران لہ ناوبران و
برواداران پزگار کران، ﴿وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ﴾ کہشتیہ کہ و ستا جیگیربو بہ سہر جودیہ وہ
کہ شاخیکی دیاری ناسراوہ لہ لای ژوروی عیراقہ وہ. ﴿وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ گو ترا
لہ ناوچوون و دوری لہ بہ زہی خوا بو کہ لہ ستہ مکارہ کان کہ گہ لہ کہی نوح لیڑہ دا یہ کہم و
سہر دہستہن. تھم ٹایہ تہ بہراستی دل و ہست و ہوش داگیر ٹہکات و نازانری چی بگو ترئ
بہرامبہری، گو تراوہ تھم بہرزو بہ ہیژترینی ٹایہ تہکانی خواہ لہ پاند و پلہی پھوانبیژیدا،
ٹینجا لہ پاش تھوی تھو کارہ بہو جڑہ دواہی ہات و ہموو شتی پرایہ وہ لہبارہی
بی پرواکانہ وہ و دہر کہوٹ ناٹومیدی و بہش براویان، لہ پاش تھوہ سوژو بہ زہی نوح (علیہ
السلام) سہری ہلداو پالی پیوہنا بو ہولدان بو چارہ سہری، تھوش تھمہی دوزیہ وہ کہ
خوا لہ پیشہ وہ بہ لینیدا بہ پزگار کردنی مال و منالی، لہ بہر تھوہ فرموی: ﴿وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ﴾
نوح ہاوارو نزای کرد لہ پھروہر دگاری خوی، ﴿فَقَالَ﴾ بہم جڑہ کوتی: ﴿رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي﴾
تھی پھروہر دگارم بہراستی کوپہ کہم مال و منالی منہ ﴿وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ﴾ بی گومان بہ لیننی
تو ہر ہق و راستہ ﴿وَأَنْتَ أَكْهَمُ الْحَكِيمِينَ﴾ تو زاناترو کاردوست ترو داد پھروہرتی ہموو
پریارہرانی، کہواتہ ہر پریاری تو بیدہیت لہ زانین و تہگیری تہواو دیت و ہر تھوش
تہبن، ٹینجا وہ لآم بہر پھرچی دایہ وہ بہرونی باریکی راست و پھوا کہ نوح (علیہ السلام)
لیی بی ٹاگا بووہ، تھوش تھمہیہ: کہ لای خواو لہ تہرازوی خوادا خزمایہ تی و پھیوہندی
خوین و گوشت و نہسب و نہژاد بہ تہنیا ہیچ نرخیکی نییہ، بہ لکو تھوی نرخی بیی
خزمایہ تی و پھیوہندی پھواو عہ قیدہیہ، دہی تھو کوپی بی بہش بوو لہم شتہ نرخی دارہ،
کہواتہ تھو کوپہ یہ کنی نہبو لہ مندا ل و کہسو کاری نوح پیغہ مہر (علیہ السلام) و بہ کوپی
دانانری، تھو وہ لآم و بہر پھرچی ٹا راستہ کرا ژور بہ ہیژو بہ شیوہی سہرزہ نشت و ہرہشہ،

قَالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَتَكَلَّمْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّيْ أَعْطُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّيْ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَتَلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهِ عِلْمٌ وَلَا تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْ أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٦٧﴾ قِيلَ يَنْوُحُ أَهَيْطَ بِسَلَامٍ مِنَّا

وہ کہ نہ فرموی: ﴿قَالَ﴾ خواہ فرموی بہ نوح ﴿يَنْوُحُ﴾ نہی نوح ﴿وَأَنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ بہرستی نہو کوہدہ لہ خیزان و منالی تو نبیہ ﴿وَأَنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ بہرستی نہو کوہدہ خواہنی کردہوی خراب و ناپہسند و بوو تا پادہیہک وہک بریتی بیت و پیکہاتبین لہ کردہوی بہدو خراب، کہواتہ پیوہندی بچراوہ لہ تو ﴿فَلَا تَتَكَلَّمْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہواتہ داوای شتیکم لیٰ مہکہ کہ زانا نیت پیٰی و نازانی راست و پہوایہ یان نا؟ ﴿إِنِّيْ أَعْطُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ بہرستی من پہند و ناموزگاریت نہکم کہ یہکیک بیت لہ نہفامان و لہریزی نہفامان بیت۔ نوحی خواہ ناس بہوہ کہوتہ دلہ لہرزہ و مہترسی کرد کہ ہلہی کردبئی دہرباری پہروردگاری، بہموی نہوہ پہنای ہینا پیٰی و داوای لیبورردن و میہربانی کرد وہک نہفرموی: ﴿قَالَ﴾ نوح وتی ﴿رَبِّ إِنِّيْ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَتَلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهِ عِلْمٌ﴾ نہی پہروردگار بہرستی من پہنات پیٰی نہمینم لہوی کہ داوای شتیکت لیبکہم کہ زانا نہبم پیٰی و نہزانم کہ راست و پہوایہ ﴿وَلَا تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْ أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ نہگہر نہبوری لیٰم و میہربانیم پیٰی نہکہیت لہ زیانباران نہبم و نہچمہ پریزی نہوانہوہ۔ نہم نایہتہ نہدا لہ بہنوکہی دلیٰ نہوانہی کہ نہنازن و شانازی نہکەن بہ نہسب و نہژادی پاک و چاکوہ و لایان وایہ نہوہیان بہسہ، بہرستی نہوش زژرہ لہناو نہفامانی نہم نومتہدا، نہوہ لہ گاورو جولہکہوہ ہات و کہوتہ ناو موسلمانان، ٹینجا بہزہیی و میہربانی خواہات و دلٹارامی کرد، پیت و فہری باراند بہسر خوی و نہوانہی لہگہلی بوون و نہوہ صالحہکانیان، نہفرموی: ﴿قِيلَ﴾ کوترا بہ نوح لہپاش نیستنہوی ناوی دہریاکہ و دہستدان و گونجانی زہوی بو ژیان و کارو نیش بہسر پیشتیہوہ۔ کوترا پیٰی: ﴿يَنْوُحُ أَهَيْطَ بِسَلَامٍ مِنَّا﴾ نہی نوح بچوہرہ خواہوہ و دابہزہ لہ کہشتیہکہ، یان لہ شاخی جودی بہ ٹارامی و خوشی لہلایہن ٹیمہوہ، یان دابہزہ بہ سہلام کردن لیٰت لہلایہن ٹیمہوہ۔

وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ ۚ وَأُمَمٌ سَنُمَتِعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ تِلْكَ

مِّنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هَٰذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ

الْمُنْقِبَاتِ ﴿١٩﴾

﴿وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ﴾ به چهند پيټ و فېرو خيرو بيړيک له نهوه و پوځي و هوۍ ژيان به سمر خوټهوه، به سمر چهند گهل و نوممه تيک که پهيدا ټهبن لهوانهۍ که له گهل تون، واته ټهوانه ګه له گهل تون له که شيتيه که دا له گهل نهوه کانيان که پهيدا ټهبن تا پوځي دوايي، بي گومان نهوهۍ هه موو مه بهست نيبه به لکو نهوهۍ ټهو سۍ کوږي بېرواداره مه بهست، چونکه هر نهوهۍ ټهوانه مايه وه وک قورټان ټهفرموي: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمُ الرَّاۤيِنَ﴾ واته هر نهوهۍ نوحمان هيښته وه، له بهر نهوه ټهگوتري به نوح ټاده مي بچوک يان ټاده مي دووم، مه بهست بهم چهند گهل و نوممه ته بېرواداره کائن تا پوځي دوايي که شياوو شايسته ن بؤ نهوهۍ که باسکرا، نهک گهل و نوممه ته بي بېرواکان که ده ست نيشانيان بؤ ټهکات بهم فرموده يه: ﴿وَأُمَمٌ سَنُمَتِعُهُمْ﴾ له نهوهۍ ټهوانه چهند گهل و نوممه تيک هه ن که ټهيان ژيه نين له دنيا دا به خوشي و خيرو بيړي دنيايي، ﴿ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ له پاشان له لايه ن ټيوه سزايه کي سهختي ټازار دار لييان ټه دات و ټه که وي.

دوا پوځي نوح و گه له که ي بهر جوړه هات: پزگار بوون بؤ خوۍ و ټهوانهۍ له گه لي بوون، به نه وه کانيشيان وه، هره شه و به لي نۍ سهخت بؤ ټهوانهۍ که هر ژياني ټه دنيايان ټه وي له پاشان سزاي سهختيان بؤ ټهبن، هه مان موژده و هه مان هره شه ګه له سهره تاو يه کهم جاري سوره ته که وه ټيپهريان کردو له پاشان ټه داسستانه هاتن تا بين به ته فسرو ټهو موژده و هره شانه نيشان بدن له بېرواداره کاني جيهان و ژياندا، جا له بهر نهوه به دواي داستانه که دا ټه فرموده ي هينا و ناراسته ي پيغه مبهري کرد ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ﴾ ټهو داستان و سرگوزده شته ي نوحه له هه واله گرنگه کاني غيپ و نه زانراوه کانه که رابوردن، ﴿نُوحِيهَا إِلَيْكَ﴾ وه حيمان کرد بؤ لاي تو ﴿مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هَٰذَا﴾ نه تو و گه له که ت نه تان نه زانين له پيش ټه و حيبه وه که کردمان بؤ لات ﴿فَاصْبِرْ﴾ که واته خوټ

بگره هرچونن نوح خوی گرت ﴿إِنَّ الْمَقِيَّةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ بهراستی پاشه پوژی سرکهوتن و گه‌یشتن به نامانچ بۆ خۆپاریزو له خوا ترسانه، تۆ شوین که تووه‌کانت له خۆ پارێزه‌رو له خوا ترسانن، که‌واته ئیوه‌ن که نه‌گه‌ن به نامانچ، دوژمنه یاخی و کوڵ نه‌دمه‌کانت له‌زیان باران و له‌ناوچوانن، که‌واته چاوه‌پان به‌وه‌وانیش چاوه‌پوانن.

ئهم دواترین ئایه‌ته که هینای به‌دوای داستانه‌که‌دا چه‌ند مه‌به‌ست و نامانجیکی داستانه قورئانیه‌کان نیشان ئه‌دات لهم سوهره‌ته‌دا:

۱- راستی وه‌حی که بئ‌برواکان دانیان پێ‌دا نه‌ئەنا، ئه‌وه‌تا ئهم داستانه‌نه‌ غیب و نه‌زانراو بوون، نه‌ پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) و نه‌ گه‌له‌که‌ی زانا نه‌بوون و بئ‌ئاگا بوون لییان له‌پیش هاتنی ئهم قورئان و وه‌حی یه‌دا، له‌و ناوچه‌ و شوینه‌دا باسی‌شیان نه‌بوو، به‌لکو ئه‌وانه له‌ لایه‌ن خوای زانای کار دروسته‌وه‌ هاتبوون.

۲- یه‌کی‌تی ئایین و عه‌قیده‌ی خوا له‌ نوحه‌وه‌ که باوکی دووه‌می ئاده‌مییه‌، ئه‌وه‌تا داستانه‌کان یه‌ک عه‌قیده‌ و ئایین باس ئه‌که‌ن.

۳- یه‌کی‌تی ره‌خنه‌ و دهم بازی بئ‌برواکان له‌ هه‌موو چه‌رخ و چینه‌کاندا، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا له‌ هه‌موو چه‌رخ و په‌یامێکدا ئه‌و ره‌خنه‌ و دهم بازیانه‌ به‌بۆش و بئ‌نرخ ده‌رکران و نه‌قامان دهم کو‌ت کران.

۴- به‌دی هاتنی موژده‌ و هه‌ره‌شه‌کان، به‌پێی به‌لێن و هه‌ره‌شه‌که‌ی هه‌رکام له‌و پێغه‌مبه‌رانه - سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بێت -.

۵- پروون بوونه‌وه‌ی باوی خوا به‌بئ‌لادان و گوژپان و لایه‌نگیری: پاشه‌ پوژی سرکه‌وتن و گه‌یشتن به‌ نامانچ هه‌ر بۆ له‌ خوا ترس و خۆپاریزه‌ران بووه‌.

۶- هۆی په‌یوه‌ستی و په‌یوه‌ندی له‌نیوان یه‌که‌ یه‌که‌ و کۆمه‌لی بره‌واداران، یه‌کی‌تی عه‌قیده‌ و بیروباوه‌ره‌که‌یانه‌ که‌ کۆیان ئه‌کاته‌وه‌ له‌ هه‌که‌چی و فره‌مانبه‌ری یه‌ک خوا و یه‌ک کار به‌ده‌ست و یه‌ک په‌روه‌رگاردا به‌بئ‌هه‌ج هاو‌به‌شی‌ک.

ئینجا ئایا ئه‌و تۆفانه‌ گشتی بووه‌ بۆ هه‌موو سه‌رزه‌وی؟ یان هه‌ر بۆ ئه‌و ناوچه‌ و ولاته بووه‌ که‌ نوحی تێدا په‌وانه‌ کراوه‌؟ ئه‌و خا‌ک و ولاته له‌ کوێ‌دا بووه‌؟ ئهم جوژه‌ پرسیارانه‌ وه‌لامی‌کی راست و دُنیا که‌ریان نییه‌، به‌لکو هه‌ر به‌ گومان و گوژره‌ کاری ئه‌گو‌ترین، به‌ تایبه‌تی درۆ و ده‌له‌سه‌ی ئیسرائیلیات کاریکی وای کردووه‌ که‌ پێ‌ویسته‌ بێ‌ده‌نگ بوون و خۆ خه‌ریک نه‌کردن به‌م جوژه‌ شتانه‌وه‌، زانی‌نی ئهم جوژه‌ شتانه‌ هه‌ج نرخیکیان نییه‌ و

په يوه نديان نيبه به مهبست و نامانجی داستانه قورنانيه کانه وه، بهلئ پړوکه شو و پواله تی
 نايه تکهان و نيشان نهدن که کوملئ نادمي له و کاته دا هر بریتي بووه له و گهلي نوحه،
 ولایتي شاوره دان له زه ويدا هر له و ناوچه يه بووه که له وانی تیدا بووه و شاوره دانيان
 کردووه ته وه له و توفانه هه موو له و ناوچه ي گرتووه ته وه هه رچی تیدا بووه له و ناو چوون و
 خنکان به و توفانه بيچکه له وانه ي که له و له و که شتييه دا بوون. هم له اندازه يه به سه بو مان
 له تيگه يشتني له و پوداوه بوونه و هرييه که هوالی پيداين تاقانه سرچاوه راسته قينه که که
 قورنانه بو له و هواله که ميژوو هيچی لینا زانی، نه گهر قورشان هم هواله ي نه دايه ميژوو
 له و پورده دا که ي بووه؟ ميژوو شتيکی تازه پيدا بووه و که ميک له به سه رهات و پوداوه کانی
 نادمي باس نه کات، نه وهش که له و و باسی نه کات هه له گري بو نه وه ي هه له و ناراست
 بيت، نابي پرسى ميژوو بکري له هه والي کدا که له و سرچاوه راسته رايگه ياندي پيمان،
 هه ردو و دلی يه که هه بي له و ده له گه ل برودا ناگونجی. بي گومان زور له گه له جور به
 جورده کان له نووسراوه کونه کانی خوياندا باسيان کردووه که توفانيک له چهرخ و رابوردووه
 کونه کانياندا که نه ناسراون داویتی له ولاته که يان به هو ي گوناو و تاوانی هم تاقم و چينه ي که
 له و کاته دا بووه، له لايه ن نيسرائيليه کانه وه له چهرخ و چينه کانی کون و تازه ياندا باسی
 توفانی نوح هاتووه، به لام هيچکام له واله شايانی نه وه نه ييه که تيکل بکري له گه ل هوالی
 راست و په وای قورشان، بهلئ هه موو له و هوال و باسانه به لگه يه کی پوون له سه ره وه ي که
 له و توفانه بووه و شتيکی راسته، پيوسته بزاني نه وه ي که لای نامه داره کان ناوبراوه
 به مه ي پاک و ريزداره، له لايه ن خواوه نه هاتووه، هم تهورات و نينجيله ي هه ن لای جوله که و
 نه سرانيه کاندا له و تهورات و ننجيله نيبه که هاته خواره وه بو موسا و عيسا - سه لامی
 خويان ليبي - پيوسته ده ست نيشان بکين بو چهند شتيکی گرنک که لم پوداو و
 داستانه وه و مرته گري:

له و گهلي نوحه که ناشنا بووين به نه فامی و سووريان له سه ر ناهق، به بي زاری و
 دوژمنايه تيان بو بانگو و بانگه وازه که ي نوح که کورته که ي بريتييه له ناسيني خوا و
 فرمانبري خوا به تاك و به بي هيچ هاو به شيك. له و گه له نه وه ي نادم، نادمه ييش له
 چهند شوين کدا قورشان نه هه رموي: هاته خواره وه بو هم سه ره وه ييه بو هه لسانی به کاری
 جي نشيني، خوا په يمانی لی و هر گرت که په يره وي خوا بکات و به پي پي پي نموني له و
 بجوليتسه وه، دوور بيت له شه يتان که دوژمنی خو ي و له و لاد و نه وه يه تی تا پوژي دوايی،

كهواته ئادەم بە موسلمانى ۋ خواناسى ۋ فرمانبەرى خوا ھاتوو، بىن گومان كوڤو پۇلەكانى
 پىنموونى كرد بۇ ئىسلام ۋ خواپەرستى، ھەروھە دەستە ۋ چىنەكان لە پاش يەكتى، ئىسلام
 يەكەم يىروباوەرە كه ئادەمى پىن ئاشنا كرابى لەسەر زەويدا، ھىچ يىروباوەرپىكى تر نەبوو بۇ
 ئەم ئادەمىيە بىجگە لە ئىسلام، كه چى بىنيمان گەلەكەى نوح كەلە نەوہى ئادەمن ۋ پاش
 ئەوھاتن بە چەند چىن ۋ چەرخىك كه تەنيا خوا ئەزانى ژمارەيان، ئەو گەلە ۋەرگەرەن بۇ ئەم
 نەفامىيەى كه ئەم داستانە باسى كرد بۆمان، كهواتە پىويستە لەسەر ھەموو بېوادارىك
 بېراى ھەبى بەمەى كه ئەم نەفامىتى يە بە ھەموو يىروباوەر ۋ بۆچوون ۋ باو ۋ كەردەوكانى
 يەوہ شتىك بوو ھات بەسەر ئادەمى ۋ ئادەمىتىدا لە پاش يىروباوەرپى پاك ۋ خاوينى
 خواپەرستى، لەو يىروباوەرە پاكە لايدا بە ھۆى شەيتانەوہ كه زالە بەسەر ئەم ئادەمىيەدا
 كاتى گە بىن ئاگابو لە يادى خواو دەستگرتن بەسەر بەرنامەى خواو پەيرەوى تەنھا ئەو
 شوين تەكەوتنى ھىچ شتىكى تر، بىن گومان خوا ئەم ئادەمىيەى دروستكرد ۋ ئەندازى لە
 خود موختارى ۋ سەر بەستى پىدا كه بتوانى پىنموونى ۋەرگرى ۋ دەست بگرى ھەر بەو
 پىنموونىيەوہ، بەھۆى ئەوہوہ دۆژمنەكەى زال بى، ھەرچۆنى ئەتوانى لادات لە پىنموونى
 خواو پەيرەوى بەرنامەيەكى تر، بەھۆى ئەوہوہ شەيتان توپى ئەداتە ناو ئەو نەفامىيەى كه
 بىنراوہ ۋەبىنرى، توپى ئەداتە ناو ئەو چالى نەفامىيەى گەلەكەى نوحى تى توپدا،
 كاتى گە زانرا يەكەم يىروباوەر برىتييە لە يىروباوەرپى پاك ۋ خاوينى خواپەرستى بە تاك ۋ
 تەنيا، كاتى كه ئەوہ زانرا ئىتر بزەين پىويستە دوور كەوتنەوہ ۋ فرىدانى ئەو يىروباوەرەنەى
 كه دژو پىچەوانەى ئەو يىروباوەرە پاكەيە گە قورئان دەست نىشانى بۇ كرد ۋ باسمانكرد.
 ئەوہش ئەمە بوو يەكەم يىروباوەرپى ئادەمى يىروباوەرپى خواپەرستىيە ۋ خوا بۆى داناوہ، ئەك
 ۋەك يىروباوەرپى كه ناوېراوہ بە يىروباوەرپى (علماء الاديان المقارنة) يان يىروباوەرپى ئەوانە
 كه لايان وايە يىروباوەرپى خوا پەرستى جۆرو بارىكە لە جۆرو بارەكانى عەقىدەى ئادەمى ۋ
 پيش ئەم چەند باوەرپى تر بووہ ئەم دواكە ۋ تووہ لىيان، ۋەك ئەو ھەموو يىروباوەرپى جۆر
 بەجۆرى بت پەرستى يەى كه ھات بەسەر ئەم ئادەمىيەدا، ھىندى لە نووسەرەن لەبارەى
 ئىسلام ۋ بەرگرى كردن لە ئىسلام كەوتنە ھەلەيەكى زۆر گەرە، شوينى ئەو بۆچوون ۋ
 نەزەرياتە پىروپوچانە كەوتن، بۇ نمونە يەكئ لەوانە باس ئەكەين كه برىتييە لە نووسەرى
 بەناوبانگ مامۇستا (عقاد) لە نامەكەيدا (الله) لەبەشى عەقىدە ۋ يىروباوەرپى ئەلئ: ئادەمى
 بەرزبويەوہ تورەقى كرد لە عەقىدە ۋ يىروباوەرپى، ھەرچۆنى بەرزبويەوہ تورەقى كرد لە

زانباری پيشه سازى دا، بىم پىنگى يىروباوه پى يىكەم جارى بە پىنى ژيانى يىكەم جارى بووه ۋەروەها زانبارى پيشه سازى يىكەشى، بەكورتى بەرەبەرە ئادەمى پىشكوت لەو دوو بارەيسەو ۋە تا گەيشتە ئىستە، ۋەك پوونى ئەكاتەو لە بارەى يىروباو پىكەيسەو كەلە شوئىنىكى ترى كىتەبەكەيدا ئەلئ: زانبارى ئايىنەكان سى جۇرو بار باس ئەكەن كە تىپەرى كردووه بەسەر گەلە پىشەوكاندا كە كۆچەرو لادىئى بوون، لەبارەى بېروا بە پىرستراو پىرومردگاردا:

يىكەم: بىر بار دان و بېروا بەبت و پىرستراوى زىاد لەيەك تا دەيان و سەدان و بەبىن جىاوازى و باودانى هىندى هىندىكدا، بەلكو گەشتە ئىرو پادەى ھەر بنەمالەيەكى گەورە پىرستراوى قابەتى خۆى ھەبوو.

دوومە: ھەروەك يىكەم بەلام باوى هىندى لەبتەكان ئەدرا بەسەر هىندىكدا، ئىتر لەبەر ئەوە بى گەورە ترين كۆمەل و تايەفەبوو، يان لەبەر ئەوەى بەبتى شتى دانرا بوو كە سوودو بەرھەمى زۆرو گەورەى ھەبوو، ۋەك باران، يان باو گىژەلو كە جىگەى ئومىدو مەترسىيە. سى يەم: بىر بار دان و باو پى تەنيا پىرستراوىك. بە پىنى ئەم باسە ئاشكرايە كە ئەبىن ئادەمى خۆيان بە خۆيان عەقىدەى يىروباو پىيان بۆ خۆيان دانابى، جا لەبەر ئەو ئەو جىاوازى و گۆپان و گۆپانكارىيە پەيدا بووه لە عەقىدەو يىروباو پىكەياندا، بە پىنى جىاوازى و گۆپانى يىروباو چوونى خۆيان.

ئەى شتىكى ئاشكرايە كە ئەم بۆچوون و باو پىكەى كە ئەو مامۇستايە هىناوئەيتى لەو كىتەبەدا دژى ئەوئە كە قورئان هىناوئەيتى بە ھىچ كۆجىك ناگونجى لەگەلئ، چونكە ۋەك وتمان دەقى قورئان ئادەم بە يەك كەس دانەئى و ئايىن و عەقىدەكەى تەنھا بە خوا پىرستى بە تاك و تەنيا، ھەر ئەو ئايىنە پاكەى پاكەياندووه بە ئەولاد و ئەوكانى و ھەر فىرى ئەوئەى كردوون، كەواتە ئەبىن گوى ئەگىرىئ لە ھىچ قسەو باسو بىر يارىكى تر بىجگە لەوئەى قورئان ھەوال و بىر يارى لەسەرەيتى.

بى بېرواكانى گەلەكەى نوح تىپە پىيانكردو دوور خزانەو لە ژيان و لە بەزەيى و مېھرەبانى خوا، بېروا دارەكان پىزگار بوون و بەھرە مەند بوون بە بەلئىنەكەى خوا كە فەرمووى: ﴿وَالنَّبِيُّ﴾ ھەروەها ھەوال و بەلئىنى خوا بە پەيدا بوونى چەند گەل و كۆمەلەك كە خوا ئەيانژەئى ماوئەيەك و ئىنجا بەمۆى لادانىان لە ئايىن و بەرنامەى خوا دووچارى سزا ئەكەرن لەلەين خواو،

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْفَرُوا عِبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَنْفَرُوا لَا أَتْلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا

یه‌کئی لهو گهلانهی که گهله‌کی (عاد) کله نه‌وی نوحه که ده‌بارهی ئهم گله
ئه‌فرموی: ﴿وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا﴾ ره‌وانه‌مان کردو ناردمان بۆلای تایفه‌ی (عاد) براکه‌یان که
هوده، ئهو تیره‌یه نیشته‌جئ بوون له‌لای خواروی نیوه دورگه‌ی عه‌ره‌بدا، هود یه‌کئی بوو لهو
تایفه‌یه، که‌واته برایان بوو له نه‌ژادو نه‌سه‌بدا، بهو جوړه نیشانی داو ناوی برد تا ده‌ست
نیشان بکات بۆ ئه‌وه‌ی که به‌سوژو په‌روش و دلسۆزه‌یان، که‌واته هه‌ق وابوو ئه‌وانیش
هه‌لوئستی باشیان ببوایه له‌گه‌ل ئهو برا دلسۆزه‌یان، که‌چی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌دو خراپ بوون،
به‌دژو دوژمن ده‌رچوون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی برایه‌تی به‌روا پئیان بچری، برایه‌تی
نه‌سه‌ب و نه‌ژادیان ترخی نه‌ما، جا به‌ هۆی ئه‌وه‌وه جیا بوونه‌وه و دورکه‌وتنه‌وه‌ی ته‌واو
پیکهات له‌نیوان ئه‌وان و ئهو برا دلسۆزه‌یان، وه‌ک له‌ کو‌تایی باسه‌که‌دا بۆمان باس ئه‌کات.
﴿تَال﴾ هود گو‌تی پئیان: ﴿يَنْفَرُوا﴾ ئه‌ی گه‌له‌که‌م، به‌م وته شیرینه بانگی کردن تا سه‌رنجیان
راکیشئ و بۆ گو‌ی‌رایه‌لی و فره‌مانیکی پیدان که هه‌رکه‌سیک ییبه‌ش نه‌بئ له‌ قام و ژیری
سه‌رپیچی ناکات لئی ﴿عِبُدُوا اللَّه﴾ خوا په‌رستن، واته به‌ ته‌نیا و به‌بئ هه‌چ هاویه‌شیک، وه‌ک
ده‌ست نیشان ئه‌کات بۆ ئه‌وه به‌مه‌ی که ئه‌فرموی: ﴿مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ نییه بۆ ئیوه
هه‌چ خواجه‌کی تر بیجگه له‌و خواجه که ناوی ﴿اللَّ﴾ یه واته ئهو بتانه‌ی که ئیوه ئه‌یان
په‌رستن خوا نین و شایانی په‌رستن نین، ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ﴾ ئیوه نین بیجگه له‌وه‌ی درۆ و
ده‌ست هه‌لبه‌ست که‌رن له‌ په‌رستن و ناو‌بردنی بیجگه له‌ خوا به‌ په‌رستراو و شایانی په‌رستن و
به‌ریار دان به‌ په‌رستراو.

ئینجا دلتیایان ئه‌کات له‌سه‌ری ئه‌وه‌ی که بانگ‌کردنه‌کی پاک و خاوینه‌و هه‌چ مه‌به‌ستیکی
خۆی تیدا نییه به‌مه‌ی که ئه‌فرموی پئیان: ﴿يَنْفَرُوا﴾ ئه‌ی گه‌له‌که‌م: ﴿لَا أَتْلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾
له‌سه‌ر ئهم بانگ‌کردن و راگه‌یاننده‌ داوای هه‌چ پاداشت و کرێیه‌ک ناکه‌م له‌ ئیوه

إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾ وَنَقُومُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾

﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي﴾ كړئو پاداشتی من هر له سر که سیکه که منی
دروستکردووه له نه بوون، ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی نایا ئیوه ژیر نین و نازانن که چوڼ فروستانه ی
خوا داوای پښو کړئو پاره شکات له ئیوه له غهیری خوا؟ واته بوچوون و گومانه که تان
مایه ی سرسودمانه! یان نایا ئیوه ژیر نین و نه فام و ټیناگن له وهی پیتان نه بیژدی و هق و
نا هق جوئ ناکه نه وه له یه کتر، واته با ژیر بن و بزائن که برا ناپاکی ناکات له برای خو ی و
خو ی ناخاته بهر خه شمی خوا و براو گله که ی بهم په نکه بانگیان بکات بو شتی که زیانی
تیدا بیت. ئینجا ته می و ناموزگاریان شکات به مه ی داوای لیبوردن بکن له خوا و بگه رینه وه
بو لای، به لنینیان پی نه دا به پښو و پو زی نژدو هیژو دسه لاتی زیاد، فرموی: ﴿وَنَقُومُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ﴾ ئینجا له
گله که م ﴿اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ داوای لیبوردن بکن له په روه ردگار تان ﴿ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ﴾ ئینجا له
پاش نه وه بگه رینه وه بو لای به گو ی پرایه لی و په رستنی، ﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾ واته
نه گه ر ئیوه وا بکن خوا نه باریننی به سر تاندا باراننکی زور خیر و بیر دار، نه وانه زور
پیویست بوون به باران بو کشتو کال و مهرو مالاتیان، ﴿وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ﴾ واته هیژو
دسه لاتی زیاد تان نه داتی له گه ل شو هیژو دسه لاتی که مه تانه، ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ پوو
وهرمه گپن له وهی بانگتان نه که م بو ی به تاوانباری و به رده و امیتان له سر تاوان کردن.

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَارُونَ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ
 (٥٣) إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنْ أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا
 تُشْرِكُونَ (٥٤) مِنْ دُونِهِ فَكِدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونَ (٥٥) إِنْ تَوَلَّيْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ

ئەو بوبو بانگکردنەکی هود وادەرئەکەوی موعجیزە ی لەگەڵ نەبوو، پەنگە هۆی
 ئەوەش ئەمە بوبوین کە تۆ فەتەنەکی نوح نزیك بوبوین لێیانەو و باسو یادەکی لە دلو زیاندا
 جێگیر بوبوین، بێجگە لەوەش هود ئەوی ڕەخستەو و ترساندن پێی، وەک لە سورەتێکی
 تردا باس ئەفەرموێ. گەلەکی هود وەلام و مەلوێستیان بەم جوړە بوو کە ئەفەرموێ:
 ﴿قَالُوا﴾ گوتیان: ﴿يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ﴾ ئەی هود تۆ هیچ بەلگەو نیشانە یەکی پوونت بۆ
 نەهێناوین لەسەر پراستی داواکەت، ئیتر ئایا موعجیزە ی نەبووین وەک گوتمان لەبەر نزیکی
 موعجیزەکی نوح یان لەبەر ئەوە لە پراستییدا تاكو تەنیا یی خوا ئەوەندە پوونە پێویست
 ناکات بە موعجیزە، بەلکو هەر تەمێ و ڕەخستەو بەسە؟ یان هەر موعجیزە یەکی بۆ هێنابن
 - لەبەر سەرکێشی خوێان - گوێ یان پێ نەدا، وەک هەر نەبووین؟ ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَارُونَ
 عَنْ قَوْلِكَ﴾ بەپراستی ئێمە واز هێنەری بت و پەرستراوەکانی خوێمان نین لەبەر و تەو قەسە
 تۆ دەست بەرداریان ناوین تەنیا قەسە تۆ بە بێ بەلگەو نیشانە ﴿وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾
 بەپراستی ئێمە نین بەپروادار لە بەر تۆ قەسە تۆ ﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ﴾ ئێمە
 هیچ نالێن دەبارە ی تۆ کە بانگمان ئەکەیت بۆ واز هێنان لە ئایینە کەمان و شوێن کەوتنی تۆ،
 هیچ نالێن بێجگە لەوەی کە هێندێ لە پەرستراوە کەمان دوو چاری کردووی بەشتی بەدو
 خراپ، واتە شێتی و تێکچوون، واتە هیچ هۆیە کەمان دەست ناکەوی بێجگە لەوە. ئێنجا
 لێرەدا هیچ ئەما بۆ هود بێجگە لەوەی بەرامبەریان بوەستی بە بەرلێ ڕێنەو و پوو کردنە
 خوا و پشت بەستی پێی و هەرشە و ترساندن و بچپان و جیا بوونەو ی لێیان، بەم پەنگە

﴿قَالَ﴾ فرموی پښان ﴿إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ﴾ بهراستی من خوا ټه کم به شایهت ﴿وَأَشْهَدُ﴾ ټیوهش
 بدهن و شایهت بن که: ﴿أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ * مین دونه * من بهریم له وهی که ټیوه ټه یکن به
 هاوبهش و ټیپهر ټه کن له په رستنیدا ﴿وَكَيْدُونِي جَيْمًا﴾ ټینجا ټیوهش پیلان و دوزمنایه تی
 به کار بینن دهر باره هم مووتان و به کومه ل، واته خوټان و هاوبه شه کانتان ټه وهی له دهستان
 دیت و پیتان ټه کری به کاری بینن و ﴿ثُمَّ لَا تُظِرُّونَ﴾ ټینجا هیچ موله تم مه دن و لیم مه و ستن،
 ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَنِي وَرَبِّكَ﴾ بهراستی من شتم به ستوه به خوا که په رومردگاری منه و
 په رومردگاری ټیوه شته، کاری خو م حواله ی ټه و کردوه، واته چی له دهستان دیت به کاری
 بینن و باکم نییه له ټیوه، چونکه من پشتم به خوا به ستوه و ټیوه ناتوان هیچ شتی بکن
 که خوا مه یلی نه بی، بهراستی زور سرسوپه مینن له ته نیا پیاوړیک که به رهنگاری گهل و
 کومه لیکي رهقی سرکیشتی نه فام بوهستی، که نه فامیه که یان له و راده یه دا بیت که ټه و بت و
 په رستراوانه به ده سه لاتدار بزائن به سهر شیتکردنی پیاوړیک که بانگیان بکات بولای خوا،
 بانگکردنه که ی به ورینه دابنن! سرسوپه مینن له ته نیا پیاوړیک که به رهنگاری گهل و
 کومه لیکي ټاوا بوهستی بیروباوهره که یان پوچه ل بکاته وه و خو یان به نه فام دهر بکات و
 ته شهریان لیبدات و سهر زه نیشتیان بکات به و جوړه، ټینجا به ریان لی بپرته وه به و جوړه
 که زانیمان، سرسوپه مینن له کاری ټاوا، به لام ټه و سرسوپه مانه نامینن کاتی که بزائن
 هوی ټه و بی باکی و پشت پرییه چییه؟ بی گومان هوی ټه و بروای به مینن پاسته قینه یه به
 خوا، بروایه به راستی به لینن خوا، بروا ل نارامیه به یارمه تی خوا، ټه و بروایه ی که
 ټیکه لی دل بووه، تا ټه و راده ی به لیننه که ټه گیرئ به شتیکی به دی هاتو که چی که ی گومان و
 دوو دلی نه مینن به ده وریدا، سهرنجی نادات به به لیننیکي داهاتو که به دی بیت یان نا؟
 ټینجا شپوه یه کی زالی و ده سه لاتي خوانیشان ټه دات، که ټه بیت هوی ټه و پشت به ستن و پرییه،

مَآئِن دَاكَبَةِ إِلَّا هُوَ أَخِذْ بِنَاصِيئِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ

بِهِ إِلَيْكُمْ وَتَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ

نه فرموی: ﴿مَآئِن دَاكَبَةِ إِلَّا هُوَ أَخِذْ بِنَاصِيئِهَا﴾ هیچ گیانله بهر یک نییه مهگر خوا بگری پشٹی سهر و مووی پیسته سهریه تی، واته خوا زاله به سهر داو کار به ده سته تی، به جو ری همر کام ملکه چ و ژیر باره بؤ ویست و مهیل و ئیراده ی خوا، نه م و ته و پرسته یه به کار نه مهیتری بؤ گه یاندنی نه و پهری ملکه چ کردن و ژیر بار کردن، چونکه همر که س به و جو ره بگری ده سته پاچه و ملکه چ نه بی و توانای سه پیچی نامی نی، ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ به راستی پهر و درگام له سهر ریگه یه کی راسته، واته له هه موو کار و کرداریدا نه و پهری داد و داد پهر و مری به کار نه مهی نی، که واته ناهه ق و ناهه ق خوازان زال ناکات به سهر هه ق و هه ق خوازاندا، هه ق زایه ناکات و هیچ سته مکاریک له ده سته دهر ناکات.

له م چند و ته ی هود پیغه مبهردا هوی نه و بی باکی و بهر لی برینه هود و خو به بهر زگرته نی نه و پیغه مبهردا نه و چند پرسته یه نه خشه ی نه و بار و حاله نه کیشتی که هود هه بووی و پوون و ناشکرا بو به لایه وه، پهر و درگاری خو ی و نه و هه موو خه لکه زاله به سهر هه موو گیانله بهر یکدا، نه و سهر کیشت و یاخی و دل ره قانه گیانله بهر یکن وه که نه و هه موو گیانله بهرانه، ژیر بار و زه بوون و ده سته پاچه ن بهرام بهر که واته نه بی هود له چی بترسی و بی می هه بی؟ نه وانه زال بین به سهریدا مهگر به ئیزنی خوا، ئینجا ماتول ریگه و بهر نامه یان ژو جیا وازه ئیر بؤچی بمی نی ته وه له ناویاندا؟ ئینجا نه و هود ی که دل نارام و پشت نه سته و ره به ده سته لاتی خوی خو ی، نه وانه نه ترسی نی و هه ره شه یان لی ناکات وه که نه فرموی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئینجا نه گر ئیوه پوو و هر گین له وه ی من پی م راگه یاندن ﴿فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ﴾ نه و من پی م راگه یاندن نه وه ی پی نی ره وانه کراوم بؤلاتان، من هیچ له سهر نییه بیجگه له راگه یاندن، به لگه تان له سهر سوو بوو، بریاری سزادانتان جیگیر بوو، ﴿وَتَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ پهر و درگام گه ل و کو م لیک ی تر جیا واز له خو تان نه کات به جی نشینی ئیوه و له پاش له ناو بردنی ئیوه

وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّيَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ ءَادَ جَعَدُوا بِكَائِنَتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا

أَمْرُ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾

﴿وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا﴾ ثبوت زبانی هیچ شتیک ناگهین به خوا، واته خوا بن نیاز و پیوسته به ثبوت به پرستنی ثبوت ﴿إِنَّ رَبِّيَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ﴾ به راستی پروردگارم چاودیر و ناگایه به سر هم مو شتیکدا، یان زال و کار به دست و حاکم به سر هم مو شتیکدا، له سر هر یار هر کس نهو سیفت و شانی بیت کی نه توانی زبانی پی بگهینی؟ یان نهو خوابه که نهو سیفتی بیت بن گومان پاریزهری نابین و دوسته کانی یه تی، هیچ که سیک له دستی درناجیت، لیردها دمه قانی و بهر به کانی دواپی هات، هیچ قسهو باس نه ما و نوبه ی به دی هاتنی هر به شه و ترساندن که یه وه که دست نیشان نه کات که نه فرموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ کاتی کار و فرمانی نیمه هات، واته سزادانی نهو گله، یان فرماند انمان به به دی هاتنی هر به شه که مان ﴿نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ هود و نهوانهش که له گلی بیون به میهره بانی خو مان بزگاران کردن و لهو سزایه ی که هاته سر گله که ی، واته به هو ی نهو بروای که پیمان به خشین وه که له (ثین و عباس و حه سن) وهو ریوایه تکراره، یان به فزل و به زبانی و میهره بانی خو مان نه که به و ی نهوان خاوهن ماف و ماف دار بن له و ده، یان مه به ست نه ویه نهوانه ی که بروایان هی نا به هو ی میهره بانی که له لایه ن نیمه وه، نینجا بزگار لی کراوه که باس نه کات و نه فرموی: ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ﴾ بزگاران کردن له سزایه کی نه ستورو به تین و زور قورس و گران که بریتیه لهو بایه ی و لات که ی ویران کردن به خو یان و هم مو شتیکیا نه وه، وه که له چند نایه تیکدا باسه که ی هاتووه، نینجا پوی فرموده نه کات هود پیغه مبر (علیه السلام) هر و ده ها له پاش نهو نومعه ته که ی و نه فرموی: ﴿وَتِلْكَ ءَادَ﴾ نه ویه تایفه ی (عاد) هی که به نا و بانگن و شوین و شوینه و اریان ناسراو و به نا و بانگه، هر چه نه

كەمىك لەمەوپىش باسى كردن ۋ دەست نىشانى كرد بە سزاو لەناو بردنيان، بەلام لىرەدا بە
 وتەى دوور ﴿وَلَاك﴾ دەست نىشانىان بۇ ئەكات، چونكە وایى ھاتن و تىپەريان كردو
 دووركەوتنەو لە بەرچاۋو لەدەرووندا، بىجگە لەوش لەبەر بى نرخیەكەيان شایستەى نزىك
 كردنەو و نزىك بوونەو نىن، كەواتە با بە وتەى دوور دەست نىشانىان بۇ بكرى، ئىنجا
 باسى حال و كردهوئى بەدىان ئەكات و ئەفرموى: ﴿جَعَدُوا بِآيَاتِنَا رَيْبَ﴾ بپوایان نەمىنا بە
 ئایەتەكانى پەرورەدگاربان ﴿وَعَصَوُا رُسُلَهُ﴾ یاخى و نافرمانى فروستادەكانى خوا بوون، بپروا
 نەمىنان بە ھەر ئایەتیکى خوا بپروا نەمىنانە بە ھەموو ئایەتەكانى، ھەرچۇننى یاخى بوون و
 نافرمانى ھەركام لە پىغەمبەران یاخى بوون و نافرمانىیە لە ھەمووان، ﴿وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ﴾
 شوینى كارو فرمانى ھەموو زۆردارىكى سەرپىنچى كەر لەھەق كەوتن، یان ھەموو
 ستەمكارى كە زۆر ئەمىنى بۇ خەلكى لەسەر كاری كە ئارەزوو مەیل بكات، یان ھەر كەورەو
 دەسەلاتدارىك كە خۇ بە زل زان بىت بەسەر خەلكیدا ﴿عَبِيدٌ﴾ سەرکیشى لەسنوور دەرچوو،
 ئەوانە بەو جۆرە شوین كەوتوو بوون لەكاتىكدا پىویست بوو لەسەریان كە خۇیان ئازاد
 بكەن لە ژىر دەستى ئەوانە، بىرىك بكەنەو لە خۇیان، نەبن بە ئەلقە لە گوئى تا ئادەمىتى یان
 نەمىنى، ئا بەو جۆرە دەرکەوت ۋ ھەسەلەى ھودو عاد ھەسەلەى خواپەتى و پەرورەدگاربتى
 خواپە بەتاك و تەنیا و ملكەچى تەنیا بۇ ئەو نەك بۇ بەندەيانى خوا، حاكىمىتى ۋ فرمانبەرى
 ئەبى ھەر بۇ خوا بى باورەدەكانى، ھەرورەھا دەرکەوت كە بانگكردن بۇ تاك و تەنیاى خوا ھەر
 لە يەكەم جارەو داوا ئەكات و سوورە لەسەر ئازادى و خۇ ئازاد كردن لە ملكەچى بۇ غەبرى
 خوا، لەسەر ھەلگەرانەو و سەرپىنچى لە ھەموو دەسەلات و ملكەچى يەك كە ھەر كەسىكى تر
 لافى پىلیدات، وازەمىنان لە پىزى ئادەمىتى، ژىر دەستەى و فرمان بەرىى بۇ غەبرى خوا بە
 گوناھو تاوانىك دائەنن كە گەرەترین تاوانە و خاوەنكەى شایستەى سزای ھەردوو
 جیھانە، (عاد) لەناو چوون، چونكە لایاندا لە فرمانى خواو شوینى زۆر دارو سەكیشان
 كەوتن، لەناو چوون بە جۆرى دووچارى ئەفرىنى ھەردوو جیھان بوون،

وَأُتِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾

وهك ئهفهرموئ: ﴿وَأُتِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ به دواياندا ميئنراو نوسينرا پنيانعو. نه فرين لهم دنيايهدا، له پوژي دواييشدا، واته لهم دنيايهدا نه فرين و لهعنه تيان ليكرا لهسر زماني هودو چهندي له پيغه مبهراو هر بروداريك كه ناوو داستاني نهواني بيستين، له پوژي دواييشدا دور خرايهو و بيغهش كران له بهزهيي و ميهره باني خوا، (قناده) ئهفهرموئ: دور نه فرين له لايه ن خواوه بهسرياندا، يهكهم له دنياواو دووم له پوژي دواييدا، له دنياواو شو سزاي دا بهسريان داو بيغهشي كردن له هه موو خير و بهو شيوه له ناوي بردن، له پوژي دواييشدا سزاي ئاگريان نه دات. ئينجا حال و بارو هوي سزاكهيان پوون نهكاتوه و موري پيدا نهئي لهسريان و جاري پي نهدا ئهفهرموئ: ﴿أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ بيدار بن به راستي هوي عاد برويان نه ميئا به پهروه رگريان. ئينجا وازيان ليتا هيني ئه نزا سهخت و سامناكه يان لي نهكات، ﴿أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ﴾ ئاگادارو بيدار بن له ناو چوون و دور و بوا عادي گهلهكي هود، واته ياخوا له ناو چن و دور بن له بهزهيي خوا - خوا به ميهره باني خوي په نامان بدات - آمين -.

پيوسته بيربكرتوه له چهن شتيك كه ئه م سوورته دهست نيشاني بو كردن، يهكهم: يهكي تي بانگه وازو بانگ كردن له لايه ن هه موو فروستاده و له هه موو په يامه كاني خواوا، بانگو بانگ وازي يهكي تي په رستن و بندهيي بو خوا كه قورئان ئه يگيرتوه له هه موو فروستاده كه يوه، بئ گومان په رستن خوا به ته نيا هر بريتي نيه له به جي هيناني نويزو پوژوو و دروشي په رستن، به لكو بريتي له ملكه چي و فرمانبيري و گوئ پايه لي بو خوا له هه موو كارو فرماني كدا، به م جوړه پيغه مبهري ئازين ﴿وَكَذَلِكَ﴾ په رستن پافه كردوه وهك له هه ديسه كه ي (عدي كوري حاتم) دا هاتوه و چهن جاريك لهم ته فسي ره دا هينامان، زور به داخوه ئه م شته راسته قينه ون بوو له دل و دهروندا و په رستن كورت هه لئيرا بهسر به جي هيناني دروشي په رستندا، به هوي نهوه له ناو كو مه ل و جه ماوه ردا و ا گومان برا و

ئەبىرى كە تەنھا بەجىيەناتى دروشمەكان بەسە بۇ موسلمانىتى، ئىتىر با لە ھەركارو
 كىرەۋەيەكى تىردا پەيرەۋى فەرمانى خوا نەكرى و گوئى رايەلى ھەركەسىكى تر بىكرى، نەخىر
 ئەو بۇچوونە ھەلەيە و لادانە لە رىگە راستەكەى ئىسلام، ئىسلام و ئايىنى خوا بىرتىيە
 لەبەرنامەك كە خوا دايناۋە بۇ بەندەكانى بۇ ھەموو كارو بارى ژيانيان لە ھەردوۋ جىھاندا،
 ئەم مەسەلەيە لەبەر ئەۋەى زۆر پوون و ئاشكرايە ھىچ پىۋىست نىيە بە دىرژە پىندان،
 سوپاس بۇ خوا ئەو بۇچوونە ھەلەيە خەرىكە بە تەۋاى ون بىي و نەمىنى لە دەروونى
 خەلكىدا ھەموو كەس خەرىكە تى بىگات لە مەبەست بە پەرسىتن و عىبادەت. دوۋەم لەو
 شتانەى كە ئەم سورەتە دەست نىشانى بۇ ئەكات بىرتىيە لە پەيوەندى بېروا ھىنان و
 گەرانەۋەى بۇلاى خوا و پەيرەۋى فەرمانى خوا، بەخۇش بەختى و كامەرانى لەژياندا، ئەۋە
 شتىكە پىۋىستى ھەيە بەروونىكردنەۋە بە تايبەتى بۇ ئەۋانەى كە ئاگايان ھەر لە پۈۋالەت و
 پۈۋەكشى ژيان ھەيە، ئەم پەيوەندىيە لە چەند ئايەتلىكدا قورئان دەست نىشانى بۇ ئەكات
 بەپروونى، بى گومان ئەبى ھەموو بېروادارىك بېرواى ھەبى بەو پەيوەندىيە ئىتىر با نەزانى و
 تى ئەكات لە چۆنتىيەكەى لەگەل ئەۋەدا شتىكى ئاشكرايە كە بوون و زال بوونى بەرنامەى
 خوا لەئاۋ ھەرگەل و كۆمەلىكدا ھۆى گەيشتن و بەھرەمەندى ھەركارگەرو نىش كەرىكە بە
 ئەجرو پاداشتى راست و پەۋاى خۆى، ھۆى ئارامى و ئاشتى و دامەزراۋىيە بۇ ھەركام كە
 ئەندام بىت لەو گەلەدا، ئەۋەش زىاد لە ئارامى و ئاشتى و دامەزراۋى دەروونى بە ھۆى
 بېۋاكەينەۋە بە خوا كە ھەرگىز ھىچ ئەجرو پاداشتىك زايە ئاكات، مېھرىبانە و داۋاى
 راستەقىنە ھەر لاي ئەۋە، ئىنجا بەرنامەى خوا رىگە ئادات بە تەمىبەلى و تەۋەزەلى، بەلكو
 ئەيەۋى ھىزو وزەكان بەكەۋنە كار بۇ زۆرى و فراۋانى كردنى مال و سامان و دەست خىستى
 ئەم ھەموو خىرو بېرەى كە خوا دروستى كردوۋە لەم زەۋىيەدا بۇ بەندەكانى، ئىنجا لەگەل
 ئەۋەشدا رىگە ئادات مال و سامان بەفېرۋو لە شتى بى ئىرخ و بى كەلكدا بەخت بىكرى چ جاي
 شتى خراپ و زىاندار، بەلكو ئەبى بەخت بىكرى لەئاۋەدان كردنەۋەى ولات و خىرو خۇشى و
 سوۋدو بەرژەۋەندى گەل و ئەندامى گەل و ولاتدا، كەۋاتە شتىكى پوون و ئاشكرايە كە

گه پانهوه بۆلای خوا دهست گرتن به بهرنامه‌ی خواوه مایه‌ی ژيانی به‌خته‌وه‌ری و شادمانییه،
 نه‌وه شتیكه كه میژوویش شایه‌ته له‌سه‌ری كه نه‌م نومه‌ته هه‌ر كاتێ ژيانی به‌دهست
 به‌رنامه‌ی خواوه بووبێ ژيانی كامه‌رانی و به‌خته‌وه‌ری بووه و خه‌لكی تر چاره‌پروانی دهستی
 نه‌م بووه، به‌لێ نه‌گونجێ له ژێر به‌رنامه‌ی غه‌یری خوا ژيانی به‌رزو فراوان ده‌ستكه‌وت ببێ
 وه‌ك ئیستای ئه‌وروپا و ئه‌مه‌ریكا، به‌لام نه‌و ژيانه ئارمی و ناشتی و دامه‌زراوی دڵ نییه كه
 خۆشی له‌پراستیدا بریتییه له ئارمی و خۆشی دڵ، به‌لكو دڵ تاریكه، یه‌كێکی تر له‌و شتانه‌ی
 كه نه‌م سوورده‌ته ده‌ست نیشانی بۆ نه‌كات و پیویسته بانگه‌راوان و بره‌واداران په‌یره‌وی بكن،
 نه‌و بێ‌باکی و هی‌زو دامه‌زراوی و خۆگرییه یه كه هود پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) نیشانی‌دا،
 كاتێ وه‌ستا به‌رامبه‌ر نه‌و گه‌له یاخی و سه‌ركێش و نه‌فامه‌ی خۆی تا نه‌و پاده‌ی جاری
 بچ‌ران و دوور كه‌وتنه‌وه و جیا‌بوونه‌وه‌ی ته‌واویدا له‌گه‌لیان وه‌ك قورئان له‌ چه‌ند شوێن‌كدا
 باسی كرد، هود (علیه السلام) وه‌ستا به‌رامبه‌ر نه‌و گه‌له به‌هیزه سه‌ركێش و یاخییه، باکی
 نه‌بوو له هیچ شتیك، چونكه په‌روه‌ردگاری له‌دایدا بوو، نه‌یزانی كه نه‌وانه گیانه‌له‌به‌ری‌كن وه‌ك
 نه‌و هه‌موو گیانه‌له‌به‌رانه‌ی كه له‌زه‌ویدا نه‌گه‌رێن و ژێر بارو داماو و ده‌سته‌پاچه‌ن به‌رامبه‌ر
 ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگار، كه‌واته نابێ به‌نرخ دار سه‌یریان بكات و نابێ هیچ بیمی ببێ لیان.
 بانگه‌ه‌رانی ڕیگه‌ی ئیسلام له‌هه‌ر كات و ولاتی‌كدا نه‌گه‌ر بوه‌ستن به‌رامبه‌ر دوژمنانی
 خوا و خۆیان جیا بكنه‌وه، بێ‌گومان خوا نه‌و به‌لێنه‌ی كه داویتی به‌ دۆسته‌كانی به‌دی
 نه‌هینێ له‌سه‌ر هه‌ر بارو شیوه‌یه‌ك كه خۆی نه‌زانێ ئیتر به‌ خه‌یالی دۆسته‌كانیدا هاتبێ یان
 نا، به‌دروژایی میژووی بانگه‌وازه‌كانی خوا هه‌رگیز خوا جیا‌وازی نه‌خستوه‌وه نی‌وان
 دۆستان و دوژمنانی، تا دۆستانی خۆیان جوێ نه‌كرد بیته‌وه له‌ دوژمنه‌كان و به‌رامبه‌ریان
 نه‌وه‌ستابن له‌سه‌ر بیرو باوه‌ر مه‌كه‌یان و خۆیان نه‌كردبێ به‌ كۆمه‌لی خوا و ازیان نه‌هینابێ له
 هه‌موو شتی له‌به‌ر په‌زامه‌ندی خوا.

﴿وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَتَقَوَّمِرْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ
وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَحْمَتَ رَبِّ قَرِيبٌ مُّحِيبٌ ﴿١١﴾﴾ قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا
مَرْجُوءًا قَبْلَ هَذَا

ئىنجا لىڭرەدا وان ئەھيئەت لەداستانى ھودو دەست ئەكات بە داستانى صالح و سەمود
و ەك ئەفەرموى: ﴿وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾ پەوانەمان كرد بۆ لاى تايڤەى سەمود براكەيان كە
صالح پىڤەمبەرە (عليه السلام) ئەويش وەك برا پىڤەمبەرەكانى وتەيەكى پى و تن كە بەكەم و
بنەپەت و سەرەككيبە، دەست نادات بۆ گۆڤان: ﴿قَالَ يَتَقَوَّمِرْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ ئەى
كەلەكەم خوا بپەرستن، ھىچ پەرستراوێك بۆتان نىيە بىڤجگە لەو، ئىنجا سەرنجى پاكىشان بۆ
ئەوھى كە خوا لەم زەويەدا دروستى كردوون و داياناون ﴿هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ ھەر
ئەو دروستى كردوون لەم زەوييە و گۆڤاوانىيە ئاوەدان كەرەو لەم زەوييەدا، كەواتە ئەبوو
ھەر ئەم بپەرستن، بەدوو جوړى تەريش تەفسىر كراوەتەو ھەرەھا بەرنامەيەكى بۆ
ديارىيەكردن كەدەست نادات بۆ گۆڤان بەم پەنگە گووتى: ﴿فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ﴾ كەواتە
داواى لىبوورن بکەن لىلى لەو بى بپرواييەى كە وان لەسەرى، ئىنجا بگەرێنەو بۆلاى بە
پەرستن و گوێپايەلى، ﴿إِنَّ رَحْمَتَ رَبِّ قَرِيبٌ مُّحِيبٌ﴾ بە پاستى پەروردگارم نزى وەرگەر، نزىكە
لە بەندەكانى بەزاتىن و ئاگادارىيى، نزىكە لىيانەو بە مېھرەبانى، وەرگرى نزى ھەر كەسىكە
كە نزو لالەى لىبكەت. بەو جوړە خواى پىناساندن، كەواتە ئەبوايە گوێ پايەلى يان
بكردايە، بەلام ئەو دلاڤە كوێر بوون و ھەستيان نەئەكرد بە جوانى و شىرىنى ئەو وتەيە، لەبەر
ئەو ەلاميان بەم جوړە بوو كە ئەفەرموى: ﴿قَالُوا﴾ گوتيان: ﴿يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوءًا قَبْلَ هَذَا﴾
﴿ئەى صالح بە پاستى تۆ لەناو ئىمەدا پىش ئەمەى كە دەستت داوەتى جىڤگەى ھىواو
ئومىدەمان بویت، خاوەن ھونەر و پياوچاك بویت، ئىمە ھىواو ئومىدەمان بوو پىت لەبەر
زاناييت، يان لەبەر ژىرييت يان لەبەر... واتە بەلام ھىواو ئومىدەكەمان بە ھىچ نەرجوو،

أَتَهَمْنَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿١٢﴾ قَالَ يَبْقَوْمَ آرَاءَ يَسْمُرُونَ
كُنْتُ عَلَى بَنِيهِ مِنْ رَبِّي وَءَاتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَضُرُّنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي

غَيْرَ تَحْسِيرٍ ﴿١٣﴾

﴿أَتَهَمْنَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ ثایا تو جلّه و گیری ته کهیت لیمان له وهی که شتی
بهرستین که باوک و باپرمان بهرستویه تی؟ واته کاره کهت ناره وایه و بیزاری بهر نه بهرین
لیی و سه رمان سوپر نه مینی لیی، ﴿وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾ به راستی ئیمه له گومانیک
داین له وهی که تو بانگی ئیمه ته کهیت بولای، گومانیک که دلمانی بی نارام کردوه، شو
وتهی نه وانه و بارو حالی نه وانه به وینهی بارو حالی قورده شته پیش نه وهی داوای
پیغه مبه ریستی بییستن له پیغه مبه ر (ﷺ) به پاک و راستگویان دانا، که چی له پاشان به
جادو و بازو ناراستیان ناو نه برد! به دریزی چرخ و میژو یه ک بارو سروشته. (صالح) یش
و هلامیدانه وه به وینهی و هلامه کهی نوحی باپیره که وهی بهم جوړه: ﴿قَالَ﴾ فهرمووی: پییان:
﴿يَبْقَوْمَ﴾ شهی که له کهم: ﴿آرَاءَ يَسْمُرُونَ﴾ کُنْتُ عَلَى بَنِيهِ مِنْ رَبِّي هه و االم پیبدن له بارهی من و
خوتانه وه نه کهر من لهم داوایه دا که نه یکم له سر به لکه و نیشانه یه کی پوون و ناشکرا بم
له لایه ن پهره دگار مه وه هیچ گومان و دوو دلیم نه بی له کاره کهمدا، ﴿وَءَاتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً﴾ پیی
به خشم له لایه ن خویه وه میهره بانی و رحمة تیک، واته فروستانه یی و پیغه مبه ریستی، نه کهر
من بهو جوړه بم ﴿فَمَنْ يَضُرُّنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ﴾ دهی ثایا کن یارمه تی من نهدات و بهر گریم
لی نهدات له سزای خوا نه کهر من یاخی بهم رهنکه لیی و نافهرمانی بکه م، بهم رهنکه نه وهی
که خوا پیی سپاردووم نه یکه یه نم پیتان و شتی نه لیم که ئیوه دلگران بن پیی؟ واته نه کهر من
یاخی بېم و نافهرمانی بکه م خوا سزام نهدات و هیچ که سیش نییه و ناتوانی بهرگری شو
سزایه م لی بکات ﴿فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَحْسِيرٍ﴾ که واته بهو نافهرمانییه ی که ئیوه داوای نه کن له من
هیچ شتی که تا که بهن به من بیجکه له زیان بار کردن و بهشی من هر زیان بار کردن نه بی
به زیان له سر زیان، زیانی خه شمی خوا لیم و زیانی بی به شیم له پله ی بهرزی پیغه مبه ریستی،
زیانی سر شوپی و بی نابرووی دنیا و سزای پوژی دواپی.

وَيَقْرَأُ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا يُسُوءَ
 فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿١٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ
 مَكْذُوبٍ ﴿١٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا بَنَيْنَا صَلْبًا وَلَذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ
 يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٦﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ
 جَثِيمًا ﴿١٧﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ؕ أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ ؕ أَلَا بَعْدَ إِشْمُودٍ ﴿١٨﴾

﴿وَيَقْرَأُ﴾ نهی گهله‌ک‌م: ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ﴾ نه‌مه حوشره‌که‌ی خواجه به
 موعجیزه و به‌لگه‌یه‌کی ناشکرا له‌سەر پیغه‌مبه‌ریتییه‌که‌م و راستیم له‌ داواکه‌م دا. سه‌باره‌ت
 به‌م حوشره‌ ریوایه‌تی زۆر هاتوو‌ه و هیچ‌کام له‌سەر چاوه‌یه‌کی به‌هیزو د‌ل‌نیا که‌رموه
 نه‌هاتوو‌ه، به‌ل‌کو ئیسرائیلیاتن، که‌واته چاک وایه زیاد له‌ده‌قی نایه‌ته‌که هیچ نه‌گوت‌ری، به‌س
 نه‌وه‌نده هه‌یه له‌ ناوبر‌دنی حوشری خواو دانانی به‌ موعجیزه و به‌لگه‌ی پ‌وون وهر‌نه‌گیر‌ی و
 دهر‌نه‌که‌وی که‌ حوشرتیکی تایبه‌تی بووه و سیفه‌ت و نیشانه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌بووه که‌ پ‌ینی
 ناسراب‌ی و بووب‌ی به‌ به‌لگه‌ له‌سەر راستی نه‌و پیغه‌مبه‌ره: نه‌وه‌ش به‌سه بو‌ ئیعه ﴿فَذَرُوهَا
 تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ﴾ که‌واته ل‌ینی گه‌ڕ‌ین با بخوات و به‌وه‌ڕ‌ی له‌ خاک و ول‌اتی خوا‌دا ﴿وَلَا تَمْسُوهَا
 يُسُوءُ﴾ هیچ سزا و نازاریکی پ‌ی مه‌گه‌یه‌نن ﴿فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ تا به‌م‌وی نه‌رموه سزایه‌کی
 نزیک بتا‌نگ‌ری، سزایه‌کی نزیک که‌ بی‌ت به‌د‌وای کرده‌و به‌ده‌که‌ی خو‌تان‌دا و زۆر د‌وانه‌که‌وی،
 یان سزای نزیک که‌ سزای نه‌م دنیا‌یه، به‌لام نه‌و یاخیانه نام‌ۆ‌گاریه‌که‌یان وهر‌نه‌گرت و وه‌ک
 ده‌ست نیشان نه‌کات که‌ نه‌فه‌رم‌وی: ﴿فَعَقَرُوهَا﴾ که‌چی نه‌وان له‌پاش نه‌و ترسان‌ده نه‌و
 حوشره‌یان کوشت ﴿فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ ئینجا صالح پ‌ینی ووت‌ن فه‌رم‌وون:
 ب‌ز‌ین و پ‌اب‌و‌ین له‌ ج‌ی و شو‌ین و ول‌اته‌که‌تان‌دا س‌ی پ‌ۆ‌، واته‌ پاش نه‌و س‌ی پ‌ۆ‌زه سزاکه‌تان ب‌

دیت و نه تانگری ﴿ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ﴾ نه وی که گوترا به لینیکه که دروی تیا نه کراوه
 به لکو راسته و دهست نادات بو درو یا درو نییه، له سر هر بار ناو بردنی به به لین بو لاقرتی
 پیکردنه، چونکه و تهی ﴿وَعْدٌ﴾ بو خیر ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ ئینجا کاتی کاره که مان - واته
 سزا هات ﴿فَجِئْنَا صَلَاحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ صالحان پزگار کرد، نه وانهش که بروایان هیئا
 بوو له گه لی ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ به به زهی و میهره بانییه کی گرنه له لایه نمانه وه ﴿وَمِنْ خِزْيِ
 یَوْمِئِذٍ﴾ پزگارمان کردن له سزا و پیسوایی و سر شوپی نه و پوژه که بریتی بوو له
 له ناو بردن و به و جوړو شیوه به ده، یان مه به ست به پزگار کردن یه که پزگار کردن یانه له
 مردن، مه به ست به پزگار کردن دوو که به پیتی (و) دهست نیشانی بو نه کات پزگار
 کردن یانه له و شیوه به و ناشیرینه ی که به سهریان هات له پاش مردنه که یان، ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 أَلْقَى الْقِرْنَ الْمَزِيرَ﴾ به راستی په روه ردگارت هر نه و توانا و به هیزی زاله به سر هه موو شتی کدا له
 هه موو کاتدا ﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ نه وانه ی که سته می گهره یان کرد واته بروایان
 نه هیئا، نه وانه پیا مه لساخانه که گرتنی و داگیری کردن یان نه نگه ناهه مواره که وه
 هه روه تریشقه دلی هیئایه له رزه ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِزِهِمْ جَنَّتٍ﴾ به هوی نه وه که پان به
 له شیکی بی گیانی که وتوو له جی و شوینه کانیاندا به جوړی ﴿كَأَن لَّمْ يَتَذَكَّرْ﴾ وه هه رگیز
 نیشته جی نه بووین له و جی و شویناندا، واته نه ونده به چه سپانی له ناو چون وه هه
 نه بووین له و ولات و شویناندا، ئینجا جاپریان لی نه دات و دهست نیشان نه کات له هوی
 سزا که یان، نه هه رموی: ﴿أَلَا إِنَّ سُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ به وینه ی هوی هو نه مانیش بی بروا
 بوون به خوی خویان، کوتایی باسه که ی نه مانیش نه هیئی بهم نزا سه خته ﴿أَلَا بُدَّ لَشَمُودَ﴾
 وه که له وی ته فسرمان کرده وه.

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ
 ۱۱ فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تُصِلُ إِلَيْهِ فَنَكَّرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَيْكَ

قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾

ئینجا دیتە سەر داستانێ ئیبراھیم لەگەڵ ئەو فریشتانەیی کە هاتن بۆ سەر گەلەکەی لوط
 (علیه السلام) ئەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى﴾ سویند بە خوا نیراوە کانیان
 هاتن بۆ لای ئیبراھیم بە مزگینییەوه، ئەو مزگینییەیی کە لەمەوپاش پووینی ئەکاتەوه ﴿قَالُوا
 سَلَامًا﴾ گوتیان سەلامت ئی ئەکەین و سەلامت لەسەر بێ، ئیبراھیمیش بە چاکتر وەلامی دانەوه
 ﴿قَالَ﴾ فەرمووی: ﴿سَلَامٌ﴾ سەلامتان لەسەر بێت، واتە هەمیشەیی وەک پرستەکە ئەیکەیهنئ،
 چونکە بە پێی باوو زمانی عەرەب پرستەیی وا کە پێی ئەگوتری (فعلى) هەمیشەیی
 ئەگەیهنئ، جا لەبەر ئەوه وەلامەکە ئیبراھیم چاکتر بوو، ئەوانەیی ۱ وینەو شیوەی ئادەمیدا
 هاتن لەبەر ئەوه بە پێی پیاوی میوان پەرۆر چەسپانی کرد بە هیئانی خۆراک بۆیان، وەک
 ئەفەرموی: ﴿فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ﴾ ئینجا ئەوەندە ئەوەستاو سستی نەکرد لە هیئانی
 گوێرەکەیهکی برژاو، واتە بە زوویی گوێرەکەیهکی بۆ سەر برین و گوشتەکەیی بە برژاوی بۆ
 هیئان، برژاندی بە بەردی گەرم کراو لەسەر ئاگر کە بەو جۆرە پاک و خاوین ترەو بە لەزەت
 ترە، ئەوانە کە فریشتە بوون خۆراک ناخۆن لەبەر ئەوه دەستیان بۆ نەبرد، ﴿فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا
 تُصِلُ إِلَيْهِ﴾ ئینجا کاتی ئیبراھیم بینی دەستیان ناگات و درێژ تابییت بۆلای ئەو گوشتە
 ﴿فَنَكَّرَهُمْ﴾ بێزانندی و نەفرەتی لێکردن ﴿وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ ۱ دەروونی خۆیدا مەترسی
 لێکردن کە نیازی خراپ و بەدیان هەبێ، چونکە بە پێی باوی کوچەر لادیکان مەرکەس بە
 شیوەی میوان لای کەسیک دانیشت و نانی بۆ دانراو ئەیفوارد ئەبێ نیازی بەدی هەبێ بەو
 کەسە، چونکە باوە نان خۆران تابی بەدەمەکی بکەن، ئینجا دانیایان کردو خۆیان دەرخواست
 بۆ ئیبراھیم بەم جۆرە ﴿قَالُوا﴾ گوتیان: ﴿لَا تَخَفْ﴾ مەترسە ﴿إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَيْكَ قَوْمِ لُوطٍ﴾ بە راستی
 ئێمە نیراویین بۆ لای گەلەکەی لوط، بە هۆی ئەوهوه بۆی دەرکەوت ئەوانە فریشتەن،

وَأَمْرًا لَهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَتَشَرَّنَهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾ قَالَتْ يَتْلُوَنَّ أَئِلَهُ وَأَنَا
عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا أَنْعِجِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهُ
وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى
يُحْدِثُ لَنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾

﴿وَأَمْرًا لَهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ﴾ لهو کاتهدا ژنه که ی واته هاوسه رده که ی که سارا خاتوونی
ناموزای بوو وه ستابوو بو خزمهت کردن، ئینجا پیکنه ی و ئیتر له خوشی دهرکه وتنی نه وانه
نه مانی ترس و بیم، یان له خوشی نه وانه هاتبوون بو سزادان و له ناویردنی نهو گه له به ده
﴿فَتَشَرَّنَهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ ئینجا ئیتمه ییش مزگینیمان دا بهو ئافرده ته - واته له سهر
زمانی نهو فریشتانه - مزگینی به کوپیک که ناوی ئیسحاق نه بی و له پاش ئیسحاق یه عقوب
نه به خشین بهو ئافرده ته که یه عقوب کوپی ئیسحاق نه بی و نهو ئافرده ته نه مینی تا نهو
کوپه زایه شی نه بینن، نه مه له سهر خویندنه وه ی یه عقوب به (فتهحه - سهره) نه گهر (ضمة -
بوره) بخوینرنه وه نه بی بلین: مزگینیمان دا به ئیسحاق له کاتیکیدا له پاش ئیسحاق
یه عقوب په یا نه بی له بهر نه وه ی ئافرده ته که پیرو نه زوک بوو، میردیشی ههر پیر بوو، نهو
مزگینییه نذر جیگه ی سهرسوپرمان بوو، له بهر نه وه ﴿قَالَتْ﴾ ئافرده ته که به سهرسوپرمانه وه
گوئی: ﴿يَتْلُوَنَّ أَئِلَهُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا﴾ ئای هاوار بو من و له ناوچم ئایا من منالم نه بی
له کاتیکیدا من پیرمژنیکم - پیره ژنیکی نه وه دو نو سال وه له (مجاهد) وه پریوایه تکراره -
نه مه میرده که مه نه بینن به پیری - که ته مه نی سه د یان سه د بیست سال بووه وه له
پریوایه تدا هاتووه - ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ به راستی به پی باوو په وشتی خه لکی شتی وا
نابن، به لام بو قودره تی خوا شتی وا هیچی تی ناچی و سهرکردنه وه له کاری خوا جیی
سهرسوپرمانه و مایه ی بیزاریه، له بهر نه وه فریشته کان بهر جوړه ﴿قَالُوا﴾ گوئیان: ﴿أَنْعِجِينَ
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ ئایا تو سهرت سوپه مینی له کارو فرمانی خوا؟ واته نابن سهرت سوپه مینی،
چونکه هیچ شتی بهرگری و بهر بهستی مه یلو ئیرانه ی خوا ناکات، ههرکه س پر وای وای
نه بی نهو که سه نه زانه و تی نه گه یشتووه له واته و مه بهست به خوا و خوایه تی. ئینجا گوئیان:

﴿رَحِمَتْ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ ئەم پەستەیه سەر بە خۆیەو هەلێه گری نزا بێ لەلایەن ئەو
 فریشتانەو. وەك هەلێه گری هەوآل و بەلێن بێ، لەسەر باری دووهم بیزاری دەرپرینە لەو
 سەر سوپمانە ی که پەستە ی پێشوو ئە یگە یەنێ، واتە با سەرت سوپ نە مینێ لەو موژدە یە،
 چونکە میهره بانی تایبەتی و فەر پیتەکانی خوا لەسەرتانە و دابایو بەسەرتاندا ئە ی ئال و
 بەیتی ئیبراهیم، ئال و بەیتی پێغمە بەریتی و پە یامی خوا، کەواتە سەرت سوپ نە مینێ لە
 بەخشینی ئەو موژدە یە کە پێدرا، لەسەر باری یە کەم مە بەست دڵ بەهێز کردن و ئارام پێدانه
 لەسەر بەدی هاتنی ئەو موژدە یە، واتە یا خوا میهره بانی تایبەتی خوا و پیت و فەر
 فراوانەکانی داباری بەسەرتاندا ئە ی ئال و بەیتی ئیبراهیم و ئە ی خانە وادە ی ئیبراهیم، ئینجا
 دەست نیشان ئە کات بۆ هۆی ئەو میهره بانی و چاکە ی خوا بەسەر ئەو ئال و بەیتە پیروژە کە
 ئە فەر موی: ﴿إِنَّهُ حَيِّدٌ﴾ بەراستی خوا سوپاس کراو و هەموو کار و کردووەکانی مایە ی
 سوپاس و ستایشە ﴿حَيِّدٌ﴾ خێرو چاکە ی فراوانە، یا بەرز و بلندە. ئیبراهیم (علیه السلام)
 بێ باک و دڵ ئارام بوو بەو موژدە یە و هیچ لەیدا نەما، بەس غەم و پەژاری لوطی برازای و لەناو
 چوون و پێشە هینانی گەلە کە ی دڵە میهره بان و بەزە یی دارە کە ی داگیر کردبوو، لەبەر ئەوە
 پرسیری لەو کرد و نزا و هاواری بۆ کرد، وەك دەست نیشان ئە کات بۆ ئەوە کە ئە فەر موی:
 ﴿لَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجْدِلُ فِي قَوْمِ لُوطٍ﴾ ئینجا کاتی ترس و بیمی ئیبراهیم
 نەما و باری کرد لێ، مژگینیە کە ی بۆ هات کاتی ئەوە بوو بەر بەرەکانی و ئە قاتی و لەگەل
 کردین لەبارە ی گەلە کە ی (لوط) هەو بەم جوړە کوتی بە فریشتە کان لوط لەو شارە دایە کە ئێوە
 ئە تانەو و پیرانی بکەن، کەواتە چۆن ئەوە ئە کەن؟ ئەو دەمە قاتی و قسە و باسە ی لەگەل
 فریشتە کان بوو، بەلام لەبەر ئەوە ی ئەوان هەر فەرمانی خویان بەجێ ئە هینا و ئێتر هیچی
 تریان بە دەست نەبوو، لەبەر ئەوە دەمە قالیکی ئەوانی دانا بە دەمە قاتی لەگەل خۆی،
 لەبەر ئەوە سەر ناگری ئەوە لە کاری خوا ئەوە ی دانا بە دەمە قاتی، بە وتە ی ئیستا فەر موی:
 ﴿يُجْدِلُ﴾ لەگەل ئەمە دا پابووردوو و ئەبوو ﴿جادلنا﴾ بوا یە، ئەوەش لەبەر ئەوە یە ئەو
 کردووە ی (لوط) بخاتە بەرچاو کە ئەوەش باوکی پەوان بێژییە قورئان زۆر جار بە کاری
 ئە هینێ، بێ گومان (ئیبراهیم) (علیه السلام) یەکیکە لەسەر دەستە و پێشە واکان لەبارە ی
 ملکە چی بۆ خوا و سەر ئە کرد ئەوە و پرسیار نە کردن لە کار و فەرمانی خوا،

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ لَنَا بِهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾

عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾

به لَام چند سیفه تکی تیدابوو که پالی پیوهنا بو نهو لیقولینه وه و دهه قالی وهک
دهست نیشان نهکات بو نهو که نه فرموی: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ﴾ به راستی و بی گومان ئیبراهیم
زور له سر خو و پهله نه کمر بوو، که واته پیی خوش بوو پهله نه کری به تایبته لی توله
سه ندندا، ﴿أَوَّهٌ﴾ زور داخ و دوخورو غه مبارو ناخ و ثوف کمر بوو له سر گونا، ﴿مُنِيبٌ﴾
که راه بو لای خوا له مه موو کاریکدا، که واته به هوئی نهو سیفه تانه وه مافی خوئی بوو نهو
لیقولینه وه و دهه قالی بکات، صلی الله علیه وعلی سائر اخوانه و خاصه علی خاتم الکمل.
هر چند هوئی دهه قالی که ی بوو، به لَام شایسته و پله ی به رزی نهو پیغه مبه ره نه بوو، له بهر
نهو فریشته کان کوتیان: ﴿يَبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا﴾ نهی ئیبراهیم واز بیننه و بوو و مرگیره له م
دهه قالی، ﴿إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ به راستی کار به مه جوړیه که بی گومان بریارو قهزاو
قه دمری خوا هاتوو به سزادانی نهو تاوانبارانه، ﴿وَإِنَّهُمْ لَنَا بِهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ﴾ به راستی
نهوانه دیت بویان سزایه کی نه گیراوه ی بهرگری نه کراو.

ئینجا له لایه ن ئیبراهیم و هاوسه ری به ریزی به وه کوتایی نه هیئی و بیده نگ نه بی لییان و
دیته سر باسی (لوط) و گه له تاوانباره که ی که فریشته کان کوتیان، ئیمه بو سر نهوان
په وانه کراوین، نه فرموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئًا بِهِمْ﴾ کاتی که فروستاده و
نیرواوه کانمان هاتن بو لای (لوط) ته نگه تاو دلگران کرا پییان، واته هاتنه که یان بوو به هوئی
دلگرانی و ته نگه تاوی (لوط). ﴿وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا﴾ واته ناتوانا و دهسته پاچه بوو له میوان
داریان، چونکه گومانی وا بوو نهوانه ناده مین و باوی به دی گه له که شی نهو بوو که په لاماری
میوانیان نه دا بو کاری نیل بازی له گه لی، (لوط) یش بهرگری نهو گه له به دهی پی نه نه کرا،
به هوئی نهو وه غه م و په ژاره داگیری کرد. ﴿وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ گوتی نه م پوژه پوژنکی
سه ختی به تینه،

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَنْفَوْرُ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَنَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ

﴿وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ﴾ گهلهكه‌ی هاتن بۆلای کاتن که زانیان بههاتنی ئهو فریشتانه که

به ئاده‌میان زانیان، هاتن گورکه لۆقو و پهله‌یان پێ ئه‌کردن و هانیان ئه‌دان له‌سه‌ر ئهو چوونه،
واته سه‌رۆکه‌که‌یان هانی ئه‌دان و پهله‌ی پێ ئه‌نانهوه، یان یه‌کتر هانی یه‌کتریان ئه‌دا، یان
نیازی ئهو کردهوه پیسه پال ده‌ریان بوو پهله‌ی پێ ئه‌کردن و ئه‌وانیش به‌و شیوه هاتن و
ده‌ماریان هاته جۆشو له‌رزه، ﴿وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ له‌کاتی‌که‌دا ئه‌وانه له‌ پێشه‌وه
به‌ هه‌میشه‌یی کردهوه به‌ده‌کانیان ئه‌کردو ئه‌وه باویان بوو، که‌واته به‌بێ شه‌رمانه هه‌ولی
ئهو‌ه‌یان ئه‌دا وه‌ک کارێکی په‌سه‌ند بێت! مه‌به‌ست به‌و کردهوه به‌دانه هه‌ر ئهو ئێربازییه‌یه‌
به‌ کۆ ئه‌یفه‌رموی له‌به‌ر زۆری له‌ناویاندا، یان مه‌به‌ست چهند کردهوه‌یه‌کی به‌دی تهره که‌ پیس
ترینیان ئهو ئێربازییه‌یه‌، ئهو کردهوه به‌دانه‌ی تر وه‌ک قوما‌رو چه‌پله‌ لێدان و فیکه‌ کردن و
چهند شتی تر که‌ پێوايه‌تکراوه‌، ئینجا (لوط) (عليه السلام) ویستی له‌و گومپایییه‌
بیانگیرپه‌ته‌وه‌ و سه‌روشتی پاک و خاوینیان بێدار بکاته‌وه‌ و سه‌رنجیان پراکێشتی بۆلای ئهو
تیره‌که‌ خوا دروستی کردهوه‌ بۆ پیاوان و خۆشی و له‌زه‌ته‌که‌ی زیاترو مانه‌وه‌ی ئاده‌می
له‌سه‌ر ئه‌وه‌ پراگیره‌، ویستی بیاخاته‌ سه‌ر ئهو پێگه‌ راسته‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ فه‌رموی پێیان: ﴿قَالَ
يَنْفَوْرُ﴾ ئه‌ی گه‌له‌که‌م، ﴿هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ ئا ئه‌وانه که‌چه‌کانی منن، واته هه‌موو ئافه‌ته‌که‌انی ئهو
تایفه‌ و گه‌له‌که‌ که‌ که‌چه‌کانی خۆشی له‌وانن، ئه‌وانه که‌چه‌کانی منن به‌ شه‌رعی بچه‌لایان،
هه‌مووی دانان به‌کچی خۆی، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ران - سه‌لامی خوايان لی بیت - وه‌ک باوکن بۆ
هه‌موو ئومه‌ته‌کانیان، ﴿هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ﴾ ئه‌وانه زۆر چاک و خاویزن بۆتان، زۆر پاکن له‌ هه‌موو

باریکه وه، نه مهی که مه بهست هموو ئافره ته کان بیټ رای (ئین و عه باس و مجاهد و سه عیدی کوری جوبه یسه، هیندی ئه فهرموون: مه بهست کچه کانی خوئی بووه که به شرعی بیان خوانزن و لییان ماره بکات، که له مهو بهر داوایان نه کردو پیی نه ئه دان له بهر به دیان، به لام له کاته دا پازی بوو له بهر لادانیان له نیازه به ده که یان، به لام نه رایه ناچیته دله وه، چونکه کچه کانی دووان یان سیان بوون و وه که له چهند پیاویه تیگدا هاتوو و نه و تاوانبارانهش گهل و کو مه ل بوون، به هیچ جور دروست نه بووه و نییه ماره کردنی ئافره ت له زیاد له یه که کس له یه که کاتدا، مه گهر بلین: مه بهست ماره کردنی کچه کانی بوو له سه رو که کانی گه له که و به هوئی نه وه وه واز بیئن. ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ئینجا له خوا بترسن و خوټان پیاوین له هوئی خه شم و سزای خوا، ﴿وَلَا تُخْزَوْنَ فِي ضَعْفٍ﴾ سه ر شوو و بی نابرووم مه کن له باره ی میوانه کانمه وه، ﴿اَلَيْسَ بِكُمْ رَجُلٌ رَشِيْدٌ﴾ ئایا له ناوټاندا نییه پیاویکی ژیری هه ق ناس که پینموونیتان یکات و بهرگریقان بکات له خراپه؟ واته کاره که ی ئیوه نه فامیه و پینچه وانیه ئاین و پیاوه تییه، به لام له گهل نه واندا دل مردوو بوون و په ندو ناموژگاری کاری لی نه نه کردن و بیجگه له ئاره زووی به دی خوټان هیچی تریان نه نه ویست وه که دهریان بری به مهی: ﴿قَالُوا﴾ گوتیان: ﴿لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ﴾ بن گومان زانیوته و نه زانی که هیچ مهیل و پیویست و مه بهستیگمان نییه له خواستی کچه کانه دا، ﴿وَإِنَّكَ لَن تَكُوْنُ مَرْضِيًّا﴾ به پراستی تو نه زانی نه وه ی که ئیمه نه مانه وئ و مه بهستمانه که بریتییه له خواستی و چوونه لای ئیرینه، که واته بۆچی له نیاز و مه بهستی خوټان لاما نه دهیت؟ به چهند جوړیکی تریش نه و ته به دهی نه وان ته فسیر کراوه ته وه، به لام نه وه ی که گوتم له دله به مهیز ترو و خوا خوئی باش نه زانی، (لوط) (علیه السلام) ناو مید بوو لییان، زانی له چاری شه دا نین، له بهر نه وه لای کرده وه بۆلای میوانه کانی و ﴿قَالَ﴾ پیی گوتن: ﴿لَوْ اَنَّ لِي بِكُمْ قُرْبَةٌ﴾ نه گهر پیاویه بۆم به ئیوه و به هوئی ئیوه وه مهیز و ده سه لات بهرگری و جهنگکردن له گه لیان،

أَوَّاهٍ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرَبَ إِلَىٰ هَاهُنَا بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْفُتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا نَّكَيًا إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ

﴿اَوَّاهٍ اِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ يان نهگەر بکرایه بۆم که خۆم بدهمه پال بههیزکی بهتین له خزم و دۆست و عهشیرهت، نهگەر ههراکام لهو دوبارهه بۆ بکرایه نه مکردو بهرگرم لى نهکردن، واته بهلام بهداخهوه هیچ کامم بۆ نییه، هیندی نهفرموی و تهی ﴿لَن﴾ بۆ ئاوات خواستنه، واته کاشکی و خۆزگه یهکی لهو دووانهم ببوایه و بۆم بکرایه، بهم جۆرهش ههرا چاکه، لهبهر زۆر سهختی و تهنگی کات و بهسهرا تهکه (لوط) (عليه السلام) بیری به لای نهوه وه نهبوو که گه ورهترین هیزی لهگه لدايه و له پهنا هیزی خوادایه که دهست بهرداری دۆستانی نابیت، وهک پیغه مبهری ئازیزمان (ﷺ) فرموی لهکاتی کهدا ئهم ئایه تهی نهخویندهوه: پهحمهتی خوا له (لوط)، بهراستی لهپهناي هیزداریکی بهتین دا بوو! ئینجا کارهکه نهوهنده سهخت و بهتین بوو فریشتهکان خویان دهرخست و (لوط) یان دل ئارام کرد بهم جۆره: ﴿قَالُوا يَلُوطُ﴾ کوتیان پیتی: ﴿إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ﴾ بهراستی ئیمه نیردای پهروهردگارتین ﴿لَن يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ ههراگیز ناگه نه لای تۆ زیان و خراپه یه که ناگه یه نن به تۆ لهبارهی خۆت و نه له بارهی ئیمه وه، ئینجا (لوط) قاپی یه کهی لیکردنه وه و خوایش بینایی چاری نههیشتن، ئیمه هاتووین بۆ پزگار کردنی تۆ و لهناو بردنی ئهوانه ﴿فَأَسْرَبَ إِلَىٰ هَاهُنَا بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ﴾ ئینجا شهو رهوی بکه به مال و خیزانه کهت له بهشیک له شهو دا، ﴿وَلَا يَلْفُتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾ با هیچکس له ئیوه نهکاته وه و سهرنجی دای خویدا و شهوی بهسهر ئهوانه دا دیت وهک (قتاده) نهفرموی، یان با هیچکس له ئیوه جی نه مینئ وهک (ئیین و عهباس) نهفرموی. شهو رهوی بکه به عائیل و خیزانه کهت، ﴿إِلَّا أَمْرًا نَّكَيًا﴾ بیجگه له ژنه کهت ﴿إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ﴾ بهراستی دوو چاری ئه بی شهوی که دوو چاری گه له کهت ئه بی، ئه ژنه بهد بهخته بی پروا بوو دهستی تیکه ل بوو لهگه ل ئه گه له بی پروایه دا،

إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا
 وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ

﴿إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ﴾ بن گومان سزا که یان کاتی پوژ بوونه و هیوه ﴿أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾:
 نایا کاتی پوژ بوونه و نزیکه نییه، واته بهلئ نزیکه، که واته چه سپانی بکن به شو
 ره و بییه که تا در چن له ناو نهو گهله، واته نهی (نوط) با دلشاد بیت بهوی سزا دان و له ناو
 بردنی نه واته نزیکه، ئینجا شیوهی سهخت و سامناکی سزادان و له ناو بردنه که یان باس
 نه کات نه فرموی: ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ ئینجا کاتی سزا که مان هات بو یان، یان کاتی فرماناندا
 به سزا دان و له ناو بردن یان ﴿جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا﴾ مال و شاره کانمان ژیره و ژور کردو لای
 سه رویانمان گپرا به ژورو لای ژیره و مان گپرا به سه، نهویه شیوهی ویران کردنی ته و او
 که هموو شتیکی و هر گپری، بهوینه سروشتی نه و تاوانبارانه که بهو جوړه گپرا و
 ناده میتیه که یان زیرو زه بهر بوو، ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ له پیش ویران
 کردنه که دا یان هر لهو کاتدا باران دمان به سه ریاندا به ردیک کاله به رده و رده و قوری په قو
 وشک پهیدا نه بی، به فارسی واته سنگ گل، ﴿مَنْضُودٍ﴾ که بیئن به دوا یه کدا چین له دوا ی
 چین و هک قهتره ی باران ﴿مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ﴾ باران دمان به سه ریاندا به ردانیک که نیشانه دار
 کراو بوون لای په روه ردگار ته وه بو نهو زیاده پهوی که رانه و له سنوور در چو واته، واته
 تایبه تی کرابوون له زانین و پیریاری خوادا بو نهو تاوانبارانه بیجگه له وان که سیکی تری
 نه نه گرت، یان مبهست نهویه هر به ردیک دیاری کراو و نیشان دار کرابو بو یه کئی له وان
 ئیتر بهوه ی ناوی خاوه نه که ی ئی نوسرابن یان نیشانه یه گی تریان پیوه بوو بی، هیئدی
 نه فرمون: ناماده کراو په روه رده کرابوون و به جارئ بهر لا نه کران تا کاتی پیو نیست، به
 وینه ی مهرو مالآت که خزمهت و په روه رده نه کرین بو نهویه زیاد بکن و په ره بسینن بو
 کاتی پیو نیست،

وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا قَالَ يَتَقَوَّمُ عِبْدُوا اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُضُوا أَلْعِيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرِيدُكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَتَقَوَّمُ أَوْفُوا أَلْعِيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ

ئينجا ياخی یه کانی ئەم ئوممەتە ئەترسینن بە وینە ی ئەو سزایەو پووی فەرموودە ئەکاتە پیغەمبەر (ﷺ) ئەفەرموی: ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ ئەو سزاو تۆلەیه دوور نییه لە ستم کارانەو ئەوینە ی ئەو کەلە ستمکارە ی (لوط)، واتە دوور نییه لە ستمکارە کانی ئوممەتە کە ی تۆو کە نزیکە وینە ی ئەو تۆلە یان بۆ بیټ. زۆر لە زانایانی تەفسیر لەسەر ئەوەن کە ﴿هِيَ﴾ ئەگەر پیتەو بۆ ئەو ولات و شارانە کە نزیکن لە ولات و خاکی پاکی مەککەو، ئەو کاتە هەرچەند دەست نیشانی تیا یە بۆ ترساندن ستمکارانی تر، بە لای مەبەست زیاده دنیایی کردنە لەسەر راستی ئەو هەوال و سەرگوزەشتە ی کەلە ولاتیکدا پووی داو و دوور نییه لە مەککەو کە دانیشتوانی پائەڵبووردن بە شەو بە پۆژ بە لای ئەو شارە و وێران کراوانە دا، وە ک لە ئایەتی تردا ئەفەرموی. ئینجا ﴿بَعِيدٍ﴾ ئەگونجی لە گەل و تە ی ﴿هِيَ﴾ بە مە ی مەبەست ئەو یە: ئەو تۆلە یە یان شارانە شتیکی دوور نین، بە چەند جوړیکی تریش ئەو دژیایەتی یە چارەسەر کراو وە ک لە تەفسیرەکاندا گوێتارە. ئینجا هەرکەس بپوای هەبێ و تیگە یشتبێت لە مەبەست بە خواو خوا یەتی هەرگیز سەر ناکاتەو لە چوئێ یەتی ئەو پووداوی وێران کردنە و وینە ی ئەو هەوالانە، ئیتر ئەو پووداوی گەل (لوط) بە هۆی بورکانیک بووبێ کە لەو کاتە دا بە فرمانی خوا پووی دابن یان هەر بە هۆو جوړیکی تر بووبێ خوا توانا و دەسە لاتدارە بەسەر هەرکارو هەر شتی کە مەیل و ئیرادە ی پووی تی بکات، هەرچی ئەو ویستبێتی بپووی یاخی نابن لێ و بەدی دیت، ئینجا دیتە سەر باسی داستان و سەرگوزەشتە ی شوعیب (علیه السلام) ئەفەرموی: ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا﴾ پەوانە مان کرد بۆ لای دانیشتوان و نەو کانی مەدیەن، شوعیب کە برایان بوو لە نەژاد داو هاو نیشتمانی و هاو لاتیشیان بوو، ئەمیش وە ک پیغە مبەرە کانی تر - سەلامی خویان لی بیټ -

﴿قَالَ﴾ گوتی: ﴿يَتَقَوَّمُ﴾ ئە ی گەلە کەم ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ﴾ خوا کە ناوی ﴿اللَّهُ﴾ یە بپەرستن، هیچ خوا یەکی تر نییه بۆتان بێجگە لەو، کە ئەمە یە کەم یاسا یە کەم

بنه‌په‌ته له ئایین و شه‌ریعه‌ته‌کانی خوادا، که به‌بێ ئه‌وه هیچ شتی نرخ‌ی نییه و هیچ کرده‌وه‌یه‌کی چاک وهرناگیرئ، له‌پاش ئه‌و یه‌که‌م به‌ند و بنه‌په‌ته ئینجا جله‌وگیریی کرد له نه‌خۆشییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری که زۆر بووه له‌ناو ئه‌و گه‌له‌دا، نه‌خۆشی ترازو بازی و مه‌ن گۆپئ و ناپاکی له‌کیشان و پێوانه‌دا، ﴿وَلَا تَقْصُرُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ﴾ که‌م و کوپی مه‌که‌ن له‌ پێوانه و کیشانه‌دا، ئینجا دوو شتی کرد به‌ هۆی ئه‌و به‌رگری و جله‌وگیریه:

۱- ﴿وَإِنْ أَرْزَكُمْ بَخِيرًا﴾ به‌ پراستی من ئه‌تان بێم به‌ مال و سامانیکی فراوانه‌وه، که‌واته ئه‌بێ په‌ست و بێ‌نرخ نه‌بن و ته‌ماع بکه‌نه مالی خه‌لکی به‌ نا هه‌ق و به‌دزی و ده‌ست پیسی، بێجگه‌ له‌وه‌ش ئه‌و کرده‌وه پیسانه سپه‌له‌یتانه به‌رامبه‌ر به‌ خوا که‌ بێ پێویست و سامان داری کردون.

۲- ﴿وَإِنْ أَخَافَ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ﴾ به‌پراستی من مه‌ترسی ئه‌که‌م له‌سه‌رتان - ئه‌گه‌ر کۆتایی نه‌هێن سزای پۆژێک که‌ ده‌ورتان بدات به‌ جوړئ هیچ کامتانی لێده‌ر نه‌چئ- یان سزای پۆژێک که‌ له‌ناو به‌رتان بێت و ئه‌تان هێلئ.

ئیت‌ر مه‌به‌ست پۆژی دوایی بێت یان سزای له‌ناو بردن و له‌ پریشه‌ هێنانی ئه‌وانه‌ بێت، ئینجا له‌ به‌ر زیاده‌ هاندان به‌هێزکردنی ئه‌و جله‌وگیریه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی تر مه‌به‌سته‌که‌ دووباره ئه‌کاته‌وه که‌ فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ نَزَّلْنَا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ پێوراو کیشراو ته‌واو بکه‌ن هه‌لسن پێیان به‌ داد و به‌بێ زیاده‌ که‌م و کوپی، له‌ پێدان و به‌رگر تندا، ئه‌وه‌ی که‌ یاسا بێت ئه‌وه‌یه، به‌لام زیاده‌ کردن له‌ پێدان داو که‌م و کوپی له‌ به‌رگر تندا هه‌رچه‌ند یاسایه‌تی و پێویست نه‌کراوه، به‌لام پێچه‌وانه‌ی داد نیی و پێکن له‌ گه‌لی، که‌واته ئه‌وه‌ی که‌ پێویسته ئه‌مه‌یه زیان نه‌گه‌یه‌ترئ به‌ خه‌لکی، هێندئ له‌ زانایان ئه‌فهرموون: مه‌به‌ست به‌ (مکیال) و (میزان) مه‌ن و ترازو و هۆی پێوان و کیشانه، به‌م جوړه هه‌رچۆن پێکتره‌ له‌ گه‌ل پووکه‌ش و پواله‌تی وته‌کاندا، هه‌روه‌ها به‌هێزتره‌ له‌ گه‌یانندی مه‌به‌سته‌که‌دا، چونکه ئه‌وه‌ نیشان ئه‌دات هه‌رچۆن خۆپاریزی له‌ زیاده‌ که‌م و کوپیش له‌ کیشراو و پێوراوه‌که‌دا هه‌روه‌ها پێویسته خۆپاریزی له‌ هۆی زیاده‌ و که‌م و کوپی به‌که‌دا، چاک کردن و نه‌هێشتنی هۆی ئه‌و تاوانه، ئینجا کاره‌که‌ گشتی تر ئه‌کات به‌م په‌نگه‌ جله‌وگیریی ئه‌کات له‌ زیاده‌ و که‌م و کوپی و له‌ نرخ‌ی هه‌موو شتی‌که‌دا،

وَلَا تَسْخَرُوا النَّاسَ اشْبَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ يَقِئْتَ اللَّهُ خَيْرَ لَكُمْ
 إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَنْشَعِبُ أَصْلُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ
 تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾

نه فرموي: ﴿وَلَا تَسْخَرُوا النَّاسَ اشْبَاءَهُمْ﴾ كه مو كوي مه كن له شته كاني خه لكيدا،
 ئيتر هر شتيكي ترينجگه له پيواروو هر مافيكي تر، ﴿وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾
 ناهقي و خرابه كاري مه كن له ولاتدا، له كاتيكا دتانهوي بدهست قهست خرابه كاري بكن و
 تيك دهرين، كه واته نه گهر ناهقي و خرابه كراو بدهست قهست نه بوو يان كرا له بهر دور
 كه وتنهوه له خراپتر نه وه قهيناكات، مه بهست نيه بهم جلهو گريبيه، نه وه پيئي نه گوتري:
 (دهفي اقبح به قبيح) واته بهرگري كاري خراپتر به كاري خراپ. هيندي نه فرمون مه بهست
 نهويه: له كاتيكا كه به وه تيكدري بهرزه و ندي دين و دنيا تان نه بن نهو كاته دهست
 نشان نه بن بولاي هو جلهو گريبيه كه، واته خرابه كاري له ولاتدا، چونكه نهو
 خرابه كاري و تيكدري بهرزه و ندي تانه، بهم جوړهش نه بن، به لام باري يه كه به هيتر وړيك
 تره له دهر وندا. ئينجا دهر وون و ويزدان بيدار نه كاتهوه بؤ كارو شتي چاك و بهر دهر وام،
 نه فرموي: ﴿يَقِئْتَ اللَّهُ خَيْرَ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ و ته ي ﴿يَقِئْتَ﴾ به چهند شتي ته تفسير
 كراوه ته وه:

۱- نه وه ي كه نه مينيتته وه بو تان له پاش ريك و پيكر دني كي شان و پيوان.

۲- بنق و پوزي خوا.

۳- گوئ رايه لي و فرمانبري خوا.

۴- كرده وه چا كه كان كه سهر نجام و بهر مه ميان نه مينيتته وه.

۵- وه سيئي خوا بو تان.

۶- چاو ديري و ناگاداريي خوا.

۷- به شتان له لايه ن خوا وه.

به مهر کام له مانه دهست نه داو نه گونجی، به لام به پیی شوینه که یه کم له دلدا جیگیر تره،
 واته نه وه چاکه بۆتان نه گهر ئیوه بروادارن و بروام پی نه کهن له وهی که بۆم باسکردن. نه گهر
 ئیوه بروادارن به خوا. واته نه گهر بروادار نه بن نه وا چاکتر نییه بۆتان، چونکه به بی بروا به
 خوا هیچ شتی نرخ نییه و بی که که. ﴿رَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾ بن گومان من نیم به پارێزهر
 به سه تانه وه، واته بهس راگه یه نه رو ئامۆزگاری کارکی پاک و سالم به سه تانه وه، بهم پیروزه
 دهست نیسانی بۆ کردن به مهی که کاروباریان هر به دهست خویه و نه و خاوهنی هیچ
 شتیکیان نییه و فرمانی پی نه دراوه به پاراستنیان له خراپه و سزادا، پارێزهریان نییه له
 گومرایی و بهرپرسیان نییه له وه نه گهر نه وان گومرا بوون، به لکو هر راگه یاندنی فرمانی
 خوی له سه ره و نه وا پیی راگه یاندن، بهم جوړو شیوه یه سه رنجی راکیشان که کاره که یان
 سهخت و سامناکه و نه رکی سه رشانیان قورس و گرانه، دوا پوژی سهخت و به دیان
 نه گهر یتوه بۆ لای خویان.

نهم پیغه مبه ره (علیه السلام) بهو جوړو شیوه جوانه فرمانی خوی پی که یاندن، به لام
 نه و که له یاخی و سه رکیشه دامه زراو جیگیر بوون له سه ری به دی و گومرایی، به وهی نه وه به
 لاقرتییه وه وه لامیان دایه وه نه و به پی نه فامی و بی شه رمیان به کار مینا له وه لامه که یاندا بهم
 جوړه: ﴿قَالُوا﴾ کوتیان پیی: ﴿يَنْشَعِبُ﴾ نهی شوعه یب ﴿أَمْ لَوْلَاكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَتَّبِعُ
 أَبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْرِنَا مَا نَشْكُرُ﴾ نایا نویره که ت فرمانت پی نه دات که ئیمه واز بیین
 له وهی که باو و باپیرمان په رستوونی؟ یان واز بیین له وهی چیمان نه وئ و ئاره زوی بکه یان
 له مال و سامانه که ماند؟ واته ئیمه باومان وا بووه که به ئاره زوی خو مان جولاوینه ته وه
 له باره ی مال و سامانه مانه وه، دهی نایا تو که ئیستا جلمو گیریمان نه که یت له ترازووبازی و
 مه ن گوپی، نایا نویره که ت فرمانت پی نه دا به وهی که ئیمه واز بیین له باوی خو مان؟
 ﴿إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾ به راستی و بن گومان هر تو له سه ره خو و په له نه که رو لیزان و
 کاردروستی. نه و سه رکیشه نه به لاقرتی پی کردنه وه وه لامی داوا و فرمانه کانی شوعه بییان
 دایه وه بهو شیوه بن شه رمانه،

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾ وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ ثَابِعُوا إِلَيْهِ

به لأم شوعه یب گوئی نه دا بهو نه فامانه و هر به نهرمی و میهره بانئ له گهلئان جولایه وه
كه: ﴿قَالَ﴾ فهرموی پنیان: ﴿يَقَوْمِ﴾ نهی گهله كهه ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ هه والم پیبدن نه گهر لهه داواو راگه یاندنه دا كه نه یكهه له سهه بهلگه وه
نیشانیه کی پرون بم و پروا و نارام ببئ پیئ له لایه ن پهروه دگارمه وه، نهو پهروه دگاره
بهش و پوزیه کی جوان و شیرینی پیدابم له لایه ن خوویه وه به لوتف و میهره بانئ خوئی، ئیتر
مه بهستی په یام پیغه مبه ریتی بووبئ مال و سامانی زؤرو فراوانی كه ده سته كه وتی بووبئ له
رینگه ی حه لاله وه نهك له رینگه ی دزی و من گوپی و ترازو بازی كه بهو دوو جوړه ته فسیر
كراوه ته وه و هه ردویش نه گونجئ نه گهر چی له دلدا دووه به هیژ تره به پیئ نیشانیه ی
جینگه و شوینه كه، له سهه هه ربار فهرموی: پیم بلین نه گهر من بهو جوړه بم ئایا نه بی و
نه گونجئ هیچ بلیم پنیان بیجكه له وه ی پیم راگه یاندوون؟ واته نه خیر هه نه بیئ نه وه تان پی
را بگه یه نم كه به لاه وه راسته و دلم بهروای پیئ هیه به نارامه وه. ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَكُمْ إِلَّا مَا أَنْتُمْ عَنْهُ﴾ من نامهوئ و نیازی نه وه ناكه كه پیچه وانیه ی ئیوه بكهه بم جوړه له پاش
جله وگیری ئیوه و كوئایی هیئان تان، من مه یل و نارهمووی نه وه بكهه كه جلوه گیری ئیوه
لیكردوه، واته نامهوئ كوئایی به ئیوه بیئم و له پاش نه وه خوم نه وه بكهه كه جلوه گیری
ئیوه لیكردوه، بهلكو من له پیش ئیوه دا دوورم و دژو دووره په ریزم لهو شتانه و هه رگیز
نایان كهه ﴿إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ من هیچ نیازئكم نییه له وه ی راینه گه یه نم بیجكه له
چاك كردن و راست كردنه وه ی هه موو لار و ناپاست و ناره وایهك، تا توانی بیتم و له توانا مدا
ببی، بی گومان چاك كردنی گشتی ژیان و گهل مایه ی خیر و خوش به ختیه بو هه موو كهس،
له گهر چی هیئدی دل نه خوش نه فامه و لای وایه كه چاك كردن و راست كردنه وه ی عقیده و

خو و پوهشت به زبانی هیندی ته و او نه بی و بی به شی نه کات له هیندی مه به ست و سو و دو
 قازانچ، نه خیر نه وانه نه قام و نه خوشن و نازان بی به شیان نه کات له شتی به و پیس و
 خراب، له باتی نه و شتی چاک به نه کات له سهره نجامدا گهل و کومه لیک پیکدیت
 که هاوکاری و دلسوزی نه بیته پیشه مه به ست و نامانجیان، به بی کینه و نازاره و ده ست
 دریژی که نه و گه و ره ترین و پیروز ترین نامانجه له دنیا دا. ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ده سلاتی من
 به سهر نه و چاک کردن و هر چاکه یه کی تر دا نییه و هوی پیکه یانی نه و هر به خواجه و
 له لایه نه و ده و ده ستکه و تم نه بی، ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هر به و به ستو و و کار و بارم هر
 حواله ی نه و کرد و ده. ﴿إِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ هر بولای نه و نه گه پریمه و له و ده که نه موی و هوالی بؤ
 نه و ده و خهریکم پییه و ده، یان له هه موو کار و بارم دا هر پوو بولای نه و نه که م. به و جوړو
 شیوه شیرینه و ده لای نه و گه له نه قامه ی دایه و ده. نیجا نه یا ترسینی و له باریکی تر و ده
 سهرنجیان رانه کیشتی بؤ و هر گرتنی ته من و ناموزگار یه که ی، نه فهرموی: ﴿وَيَنْقُرْ﴾ نه ی
 گه له که م ﴿لَا يَحْمِلُكُمْ شِقَاقٌ﴾ با دژی و دوژمنایه تیتان له گه لم پالتان پیوه نه نه و نه تان
 گه یه نیته نه و راهی ﴿أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ﴾ دوو چارتان بیی
 وینه ی نه و سزایه ی که دوو چاری گه له که ی نوح یان گه له که ی هود، یان گه له که ی صالح بوو،
 واته دوو چار بوونی نه و گه لانه به هوی دژی و دوژمنایه تی پیغه مبه ره کانیا ن بوو، که واته
 کاریکی و مه که ن نه و نه و ده دوو چاری وینه ی سزایه که له سزاکانی نه و ان بین و نیوه ش له ناو
 بچن به وینه ی نه و ان، ﴿وَمَا قَوْمٌ لَوْطٍ مِنْكُمْ بَعِيدٌ﴾ گه له که ی لوط دوو نییه لی تانه و ده، دوو
 نین نه له چهرخ و کاتدا، نه له ولات و شویندا، نه له تاوان و خراپه کاریدا، واته نه گه ر نیوه ته من
 خوار نابن به و گه له پیشوانه له بهر دوو ریتان ده ی ته من خوار بین به گه له که ی لوط که دوو
 نین لی تانه و ده، نیجا له م کاتدا قاپی لی بوردن و توبه و گه رانه و ده یان لی نه کات و ده ته مادار و
 نومیده واری به زه یی و میهره بانی خویان نه کات به و ته یه کی زور نه رم و ناسک، نه فهرموی:
 ﴿وَأَسْتَفِرُّوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ ثَبَرُوا إِلَيْهِ﴾ داوای لی بوردن و سپرینه و ده ی گونا و ده توانتان بکه ن له
 په روه ردگارتان، نیجا توبه بکه ن و بگه پرینه و ده بولای و کوتایی بی ن له بی باوه پی و گونا و ده
 تاوانتان،

إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَشْعَبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا
 وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِيزٌ ﴿١١﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
 وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرًا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢﴾ وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَى
 مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ

﴿إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾ بهر راستی په روږدگارم زور به زه یی دارئکی میهره بان و خاوه
 چاکه و کرده و دی شیرینه دهر باره ی ثوانه ی که تویه نه کهن و نه گهرینه وه بولای، واته
 بگهرینه وه و داوای لیږووردن لکه ن و بگهرینه وه بولای، نه و پیغه مېهره به و جوړه سهرنجی
 پاکیشان و بانگی کردن بؤ هو ی به مرمه مندی و پژگاریوون له سزای همدوو جیهان، به لام نه و
 نه قامه به ده هست و کردارانه نه گوړان و هر سور بوون له سهر لاری و ناپیاوای خوږان،
 نه وانه دل ته نگ بوون بهرامېر به و هغه پوونه ی و بانگی نه کردن بؤی، نه یان نه ویست تی
 بگهن و وری بگرن، به هو ی نه ووه ﴿قَالُوا﴾ گوتیان: ﴿يَشْعَبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ﴾ نه ی
 شوعه یب ئیمه به وردی به باشی تیناگه ی و حالی ناین له زور له و دی تو نه یلئیت پیمان و
 نازیانین مبه سست چیه، ﴿وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا﴾ بهر راستی ئیمه تو نه یینین له نا وماندا به
 زه بوون و بی ده سلا ت و ناتوانی به رگری بکه ی له خو ت نه گهر ئیمه به مانه و ی سزا و نازارت
 بده ی، له گهل نه وودا تو هره شه مان لی نه که ی به دوچار بوونمان. ﴿وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ﴾
 نه گهر کومه لی خزمه نریکه کانت نه بویه خاتری نه وانه بویه به ردبارانمان نه کردی و به و
 شیوه نه مان کوشتی و له نا ومان نه بردی، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِيزٌ﴾ تو زال و ده سلا تدار نیست
 به سهرماندا تا بتوانی یاخی ببی لیمان، به لام ئیمه به هو ی که س و کاره که ته و وازت لی
 نه یینین.

ئینجا له ویدا شوعه یب (علیه السلام) غیرت گرتی که نه وانه هیچ گوئی یان نه بوو له خوا و
 باکیان نه بوو له خوا، به لکو نرخیان هر بؤ که س و کاره که ی دانه نا نه ووه ﴿قَالَ﴾ فهرمووی
 پیان و بیزاری دهر پری له خوږان و له و ته به ده کانیان ﴿يَقَوْمِ﴾ نه ی که له کمه ﴿يَقَوْمِ أَرْهَطِي﴾
 أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ نایا که س و کاره کم به پریزترو خاتردارتره له سهرتان له خوا و هیچ پریزو

نرخیکی بۆ دانانین ﴿وَأَتَّخِذْهُمْ وِرَاءَ كُمۡ ظَهْرًا﴾ واته وازتان لی هیناوه و گیراوتانه به وینهی شتی که پاش گوئی بخری و توپ بدری بۆ دواوه، ثم وتهیه له زمانی ههرددا وینه و چیرۆکه بۆ نرخ پینهدان و له بیر بردنهوهی ههشتی ﴿إِنَّ رَبِّي بِمَا تَمَكُّونَ مُحِيطٌ﴾ بهراستی پهروهردگارم بهزانی دوری هه کردهوهیهکی داوه که ئیوه ئهیکه، واته زانا و ناگایه به ههموو کردهوهکانتان، کهواته ههموو ئهژمیری و به پیی ئه کردهوانه تۆله و پاداشت نه داتهوه ثم پرسته و وتهش چیرۆکه بۆ نهوپهری زانی و ناگاداری و دهسهلات، بهراستی ههردشه و ترساندنیکی سامناکه.

بروادار ئاوا پقو خهشمی بهتین ئهبن لهسر پهروهردگاری کاتی که بی شهرمی دهرباره کراو پیزی خوی پی نه درا، پقو خهشمیکی وا که هیچ شتیك دانامریتهوه، ئهوه تا شوعهیب (علیه السلام) بهوه دلخۆش و شادومان نه بوو که ئه وهفامانه سامو بی میان دهرنه پری له خزم و کهسو کاره کهی، لهبر ئهوان ناتوان دهستی بۆ دریز بکه! دلخۆش نه بووهوهی که ئه کهسو کاره بهرگری لی بکه و پاریزگاری بکه، ماتول ئه کهسو کاره ریگه و ری بازبان جیاوازه له ریگه و ری بازه کهی خوی، ماتول ئهوانه شهرم ناکه له خواکهی و ری بازان نییه بۆی، به راستی ئهوهیه برهوا به خوا، ئهبن بهنده فخر و شانازی نه کات به هیچ شتی بیجگه له خواکهی، ئهبن پازی نهبن و دلخۆش نهبن بهوهی سامو بیم بکری له کهسو کاره کهی ماتول سامو بیم نه کری له خواکهی، ئهمهیه بۆچوونی موسلمان و لی ره دا جیا نه بیتهوه و دهرنه کهوی جیاوازی بۆچوونی موسلمان له بۆچوونی ناموسلمان له ههموو ولات و کات و چهرخی کدا! به هوی ثم بۆچوونه ئیسلامیهوه شوعهیب ئه بهر لی برینهوهی ئا راستی گه له کهی کرد و جاری جیا بوونهوه و بچرانی خۆیدا له گه لهی که له وه و پیش یهکی بوو لهوان، به ههردشهوه ئه جاریدا که فرمووی: ﴿وَيَقُولُ أَعْمَلُوا عَلٰی مَكَانَتِكُمْ﴾ ئهی گه له کهم کارو کردهوه بکه لهسر بارو حالهتی خۆتان و لهسر ریگهی خۆتان بهون به پیی هیزو تواناتان ﴿إِنِّي عَنِ﴾ بهراستی من کارو کردهوه ئه کهم و لهسر بهرنامه و ریگهی خۆم نه پۆم به پیی توانام، واته کو تایی نا هیثم له بانگکردنتان بۆ خوا پرستی و فرمان به چاکه و جله و گیریتان له خراپه

سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ ۖ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿١٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْنُ شُعَبِيًّا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ جَثِيمٌ ﴿١٤﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا

﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾ بنی گومان له‌وهو پاش نه‌زنان کنی سزایه‌کی بۆ دیت که پرسیواو بنی‌ناپهروی بکات. ﴿وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ﴾ کنی که‌سینگه دروژنه‌و دروژنه‌کات، واته نه‌زنانو دهرئه‌که‌وئ که من یا ئیوه دووچاری ئه‌و سزایه نه‌بی؟ نه‌زنانو دهرئه‌که‌وئ که کام لاما‌ن دروژنه؟ ﴿وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾ چاره‌پوانی بکه‌ن و چاودیری ئه‌وه بکه‌ن که پوو ئه‌دات، به‌راستی من چاره‌پوانی ئه‌که‌م چاودیری ئه‌وهم له‌گه‌ل ئیوه‌دا، به‌و جوړو شیوه‌یه‌و به‌بی‌باکی ئه‌وه هه‌ره‌شه‌و ترسانده‌ی ئاراسته‌کردن، چونکه له‌خویه‌وه‌و له‌خوږایی قسه‌ی نه‌ئه‌کرد، به‌لکو له‌سه‌ر به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کی پوون بوو، به‌هه‌موو دل‌ئارامیه‌وه قسه‌ی نه‌کرد، هه‌روه‌ها به‌و شیوه‌یه‌ جاری جیا بوونه‌وه‌و بچرانی ته‌واویدا له‌نیوان خو‌ی و نه‌واندا، که ئه‌وه به‌بی یارمه‌تی و سه‌رخستن ناهین و دروژنه‌کان سه‌ر شو‌پو پرسیوا ناکات. وه‌ک به‌دوای ئه‌وه‌دا هه‌والی پزگار بوون و سه‌رخستنی شوعه‌یب و به‌واداران ئه‌دا له‌گه‌ل هه‌والی سزادان و له‌ناو بردنی دوژمن و بنی‌به‌رواکانیش ئه‌دات و نه‌فه‌رموئ: ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ کاتی کار و فه‌رمانی ئیمه‌هات، واته سزادانی ئه‌وانه یان فه‌رمانه‌ندا به‌سزادانیان، ﴿نَحْنُ شُعَبِيًّا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾ شوعه‌یبه‌مان پزگار کرد و نه‌وانه‌ی که به‌روایان هینابوو له‌گه‌ل ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ به‌به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانیه‌کی تایبه‌تی له‌لایه‌نمانه‌وه، ﴿وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ ده‌نگ و پیا هه‌لشاخانه که نه‌وانه‌ی گرت و داگیری کردن که سته‌میان کردبوو، واته هه‌موو بنی‌به‌رواکان که سته‌مکار بوون و گه‌وره‌ترین سته‌میان بنی‌به‌روایی بوو، ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ جَثِيمٌ﴾ به‌هۆی ئه‌وه‌وه گه‌ران به‌مردوو و به‌سه‌ر پوودا که‌وتن له‌ولات و جی و شوینه‌کانیان، ﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا﴾ وه‌ک نه‌وانه له‌وه‌و به‌ر هیچ کاتیک نیشته‌جی نه‌بووین له‌و جی و شوینه‌ندا،

أَلَا بَعْدَ لِمَئِينَ كَمَا بَدَتْ ثَمُودُ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٦﴾ إِلَىٰ
 فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَأَتْبَعُوا آتَمَ فِرْعَوْنَ وَمَا آتَمَ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿١٧﴾ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِسْمَةِ
 فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيَتَسَّ الْأَوْرَدُ الْمَوْزُودُ ﴿١٨﴾ وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِسْمَةِ يَتَسَّ الرَّفْدُ
 الْمَرْفُودُ ﴿١٩﴾

﴿أَلَا بَعْدَ لِمَئِينَ كَمَا بَدَتْ ثَمُودُ﴾ بیدار بن و ناگادار بن که یا خوا تایفه‌ی مهدیه‌ن دور بن له
 به‌زیی و میهره‌بانی خوا هرچونی تایفه‌ی سه‌مود دور بوون و دور خرا‌نه‌وه، یان بیدار بن
 که مهدیه‌ن دور خرا‌نه‌وه و دوری بۆ ئه‌وان بوو به وینه‌ی تایفه‌ی سه‌مود، ئینجا کۆتایی
 داستان‌ه‌کانی ئه‌م سوره‌ته ئه‌هیننی به‌ده‌ست نیشان کردن بۆ داستان‌ی موسا له‌گه‌ل فیرعه‌ون
 دا، لیره‌دا ده‌ست نیشان ئه‌کات به کورتی بۆ چهند پووداوو به‌سه‌ره‌اتیک که له شوینه‌کانی
 تری ئه‌م داستان‌ه‌دا باسی نه‌فهرمووه، ئه‌فهرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ به‌پراستی
 موسامان نار به به‌لگه و موعجیزه‌کانمانه‌وه که ئه‌و نۆیه‌ن له سوره‌تی ﴿الْإِسْرَاءُ﴾ دا باسی
 کردوون ﴿وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ به‌پاره‌رو به نیشانه‌یه‌کی پوونه‌وه که بریتییه له‌و قسه‌ پراست و
 پوونانه‌ی که له‌کاتی لیکۆلینه‌وه و تووینژدا ئه‌یکردن، یان مه‌به‌ست دار ده‌سته‌که‌یه‌تی که
 یه‌کیکه له‌و نۆیه، به‌لام به‌تایبه‌تی باسی ئه‌فهرموی، چونکه که‌وره‌ترینی هه‌موویانه و زۆر
 موعجیزه‌یه‌کی به‌هیزه و ده‌سه‌لاتدار بووه به‌سه‌ر هه‌ست و هۆش و ژیرییدا، به‌و ئایه‌ت و
 موعجیزانه په‌وانه‌مان کرد، ﴿إِن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بۆلای فیرعه‌ون و کۆمه‌لی پیاو ماقوله‌کانی
 که نزیک بوون لێیه‌وه و جینگه‌ی پرس و پای بوون و بپاره‌کانی فیرعه‌ون ئه‌وان هه‌له‌سه‌سان پنی
 ﴿فَاتَّبَعُوا آتَمَ فِرْعَوْنَ﴾ ئینجا ئه‌وانه شوینی فهرمانی فیرعه‌ون که‌وتن و کۆتاییان نه‌هینا و هه‌ر
 به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر په‌په‌روی و شوین که‌وتنی فیرعه‌ون ﴿وَمَا آتَمَ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾ بئی‌گومان
 کارو فهرمانی فیرعه‌ون پراست و په‌واو پوو له‌خیره‌بوو، به‌لکو گومرایی و لادان بوو له‌پنی
 پراست، ﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾ پینش گه‌ل و کۆمه‌له‌که‌ی ئه‌که‌وی له پۆژی دوا‌یی و زیندوو
 بوونه‌وه‌دا، ﴿فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ﴾ ئینجا بئی‌گومان ئه‌یان خاته ناو ئاگری دۆزه‌خ و خوی

له پيشيانته، يان مهبست نهويه هر له دنيا دا خستنيه ناو ناگر چونكه هر له گه ل خنكان
چوونه ناو ناگر وهك له نايه تيكي تر دا نه فرموي: ﴿الْأَنْزَارُ يَرْضُونَ عَلَيْهَا عُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ به ياني و
نيواره نه برينه سر ناگر ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ رُزُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ﴾ له پوڅي دواييدا نه گيرنرينه وه
بو به تين ترين سزا، نينجا بو سزاداني دهر ونيان به لا قرتي پيكر دنه وه نه فرموي: ﴿يَبْسُ
الرَّزْدُ الْمَرْوُدُ﴾ چونكه وتهي ﴿الرَّزْدُ﴾ يان مهبست نهو به شه ناويه كه تينوو نه چيت بو ي و
په لاماري نه دات نان شوين و چوون و دابارينه بو خواردنه وي ناو، يان گه يشته به ناو له
شوينه كه يدا نيتر جوگه يان حهوزه كاني، له سر هر بار به لا قرتيه وه گه يشته نهو وانه و
چونيان به ناو ناگري دوزه خ ناو نه بات به گه يشته يان بو سر ناو و خواردنه وي ناو له كاني و
جوگه دا، واته به دو خراپه نهو ناگري كه نهو وانه نه چنه ناوي و دائه بارن به سر يدا به وينه ي
چوونه سر ناو و دابارين تينو به سر يدا، به لي به پراستي به دو سهخت و سامناكه و لا قرتي
پيكر دنكي دل ته زينه، چونكه چوونه سر ناو بو نه مي شته گه مارو تينوي به تيبه، به لام
چووني نهو وانه بو سووتان و ناگرتي بهردانه و برژاندي دل و جگه رو ناو سكه - خوا په نامان
بدات - آمين - ﴿وَأَتِمُّوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ نه فرين و له عنته نه مي ترا به دواي نهو وانه دا
له م دنيا و له پوڅي دواييش يدا، واته خوا كاريكي واي به سره ينان كه له م دنيا يدا له پاش
له ناو و چونيان خه لكي هر له عنته و نه فرينيان به دوا دا بنيږي، له پوڅي دواييش دا نه ملي
مه حشر هر نه فرين و له عنته يان لي بكات، كه واته نه فرين و له عنته بوو به شتيكي
هه ميشه يي و نووسا پنيانه وه به شي نهو وانه هر نه فرين و له عنته، نينجا به لا قرتيه وه
نه فرموي: ﴿يَبْسُ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ﴾ زور به دو خراپه نهو كو مهك و به خشينه ي نهو وانه گه پنيان
دراو برتبييه له و نه فرين و له عنته يان نهو ناگري كه كرا به به شو چاره نووسيان، به پراستي
وته و پرسته كان زور سهخت و دل ته زينه و به لام لاسايي ناكرينه وه و وشو و اتا كاني نيمه پر
به پريان ناگه يهني، نينجا له پاش نهو داستانه دهست شهكات به په ندو ته مي و ناموزگاري
كه له و داستانه وه و نه گيري بو نهوي خه لكي ته مي خوارين و ترسن له سزاي هر دوو
جيهان كه پروي كره نهو گه لانه و نهو نوممه تانه به هو ي لادانيان له نايين و بهرنامه ي خوا،

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفَرَى نَقَصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْنِيبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْفَرَى وَهِيَ ظِلْمَةٌ

نه فرموی: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفَرَى نَقَصُهُ عَلَيْكَ﴾ نهوی که بزمان باسکردی لهو داستانان و لهو به سرهاتان هیندیکه له هواله گرنگهانی شارهکانی پابوردو و یگپرینهو و نه یخوینینهو به سرتدا لهم قورثانه یان لهم سورتهدا ﴿مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾ هیندی لهو شارانه همن و نیشانه و دروشمیان نامادهیه وهک شارهکانی گلهکهی صالح که وهک کشتوکالیکن که نیشانهی نامادهیه، هیندیکیان نه ماوه و نیشانه و دروشمیان به تهوای تیپهپی کردوه له وینهی کشت و کالیک که دروینه کراییت و هیچی نه مایی وهک شارهکانی گلهکهی لوط ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ نیمه ستممان لی نه کردن، واته به بی هوو تاوان توله مان لی نه سندن ﴿وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ به لکو خویان ستممانکرد له خویان به بت پرستی و تاوان کردهوی به دو خراپه کاری له ولتداو کوتایی نه هینان هتا به هیچ جور هه قیان و مرنه گرت و خراپه یان هه لبرارد به سر خیر و چاکه دا، هر چند ماوه بدرانیه خراپتر نه بوون ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ نینجا پرستراو و بتهکانیان که نه یان پرستن و هاوریان لی نه کردن و هه میشهیی بوون له سر پرستیان بیجگه له خواو له پرستنی نهو تیپهریان نه کرد بو پرستنی نهوان، نهو بتانه هیچ بهرگری لی نه کردن و سودی هیچ شتیکیان پی نه گهیاندن کاتی سزاو فرمانی پروردگارت هات ﴿وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْنِيبٍ﴾ نهو بتانه بیجگه له زیانبار کردن هیچ شتیکی تریان فراهم نه هیناوه و زیادیان نه کرد بو نهوانهی که نه یان پرستن و به تهمای فریا که و تنیان بوون، واته نهو بت پرستانه خویان به هوئی بی پروایی و کردهوه لدهکانیان زیان بار بوون، به پشت بهستن و به تهما بوونیان لهو بتانه نیجگاری بی پرواییهکیان به تین تر بوون و زیاتر زیانبار کران ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْفَرَى وَهِيَ ظِلْمَةٌ﴾ بهو جور و بهو وینه یه گرتنی خوی توو توله سندن کاتی که شارهکان و دانیشتوانی شارهکان بگری و توله یان لی بسیننی له کاتی که نهو شارانه واته دانیشتوانیان ستمکار و بی پروابن،

إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ تَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ
 وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا
 بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَيُنَادُونَ فِي النَّارِ لَمُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهيقٌ ﴿١٠٦﴾
 خَلْدِيكَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾

﴿إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾ بهر پاستی گرتن و توله سهندنی ئیش و نازار دهر و به تینه و
 چاوهروانی پزگار بیون ناکرئ لئی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بهر پاستی لهو گرتن و سزاو توله
 سهندنه دایه یان له گپرانه وهی ئه و داستان و سرگوزده شتانه دایه نیشانه ی گرتن هیه یان
 په ندو تهمن و دهرس هیه ﴿لَمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾ بو کسه ی که ترسا بیت و بترسن له
 سزای پوژی دواپی، چونکه که ئه و سزای ئه و دنیای بیانی بی گومان ترس و سام ئه که ویته
 دلیه وه به وهی ئه وه وه تهمن خوار ئه بی و خوی ئه پاریزی له و شتانه ی که مایه ی سزای
 پوژی دواپی، نیجا دیته سر باسی هیندی له سیفته و پودا وه کانی ئه و پوژه، ئه فهرموی:
 ﴿ذَلِكَ يَوْمٌ تَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ﴾ ئه و پوژه دواپی به پوژیکه که ئاده می بو کوله کرتنه وه و
 کوله کرتنه وه له و پوژه دایه، واته کوله کرتنه وه به زیندوویی بو حیساب و پرسیار، ﴿وَذَلِكَ يَوْمٌ
 مَّشْهُودٌ﴾ ئه و پوژه پوژیکه که هه مووان ئاماده ئه بن تییدا، ئاده می و جنوکه و مه لاییکه و
 گیانه به رانی تریش ﴿وَمَا تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ﴾ ئه و پوژه دوا ناخه ین مه گهر له بهر دواپی
 هاتنی ماوه یه کی ژمیردای دیارییکراو، واته کاتی دیارییکراوی هیه و ئه بن هه له و کاته دایه
 بیت به بن که و زیاد، ئه و کاته ش ته نه ا خوا ئه یزانی هیه که سی ئاگادار نه کرد وه
 به سه ریدا و له دهقی ثایه ت و هه دیسدا هاتوه، ﴿يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ له و کاته دایه
 که ئه و پوژه دیت هیه که س قسه ناکات و دوو لیو ناکاته وه مه گهر به ئیزنی خوا، بی دهنگی و
 سامو بیم دیت و هه مووان داگیر ئه کات، هیه که س ناتوانی و زاتی نییه هیه بلی و هیه تکا

بکات مهگر خوا ئیزن بدات بۆ هر که سیک که خوا خوی مهیلی ههبن، ﴿فَیَنْهَرُ شَقِیٌّ وَسَعِیْدٌ﴾

ئینجا لهناو ئهوانه دا هیه که سیک که بهد زمانه و سهخت گوزمرانه و به پئی بریارو

هه ره شهی خوا شایستهیه بۆ سزای ئاگرو به بی بروایی مردوو، لهناو ئهوانه دا هیندی

لهوانه خوش بهخت و گوزمرانه و به پئی بهلینی خوا به ههشتی ئهبن و به برهوه له دنیا

هرچوو، ئیتر با سزا بدری له سهه گوناو و تاوان، وهك لهم دوو ئایهتی داهاتوو دا شیوه و

به سه رهاتی ههردوو باس ئهکات و ئهیاخته بهرچاو دهربارهی یه کهم ئهفرموی: ﴿فَاَنَّا الَّذِیْنَ

عَقَرْنَا﴾ واته ئینجا ئهوانه کله دنیا دا هوی بهد بهختی و سهختی ژیان و گوزمرانیان بووه و

لهزانیانی خوا دا تییهی کردوو که دوا پوژیان بهو شیوه ئهبن بهم جوړه به مهیل و

خواهیشی خویان بی بروایی و سته و تاوانیان بۆ خویان ههلبژاردوو، ئهوانه له پوژی

دوا ییدا ﴿فَنِّی النَّارَ﴾ ئهوانه لهناو ئاگر دان، به جوړی، ﴿فَبِهَا زَیْرٌ وَشَهِیْقٌ﴾ بۆیان هیه لهو

ئاگره دا هاناسه دان و هه لکی شان زۆر به سهختی و توندی به گیرانی قورگه وه وهك باریکی

قورسیان هه لگیر تبی، بهنکه و دهنگیککی ناخووشی وهك یه کهم جاری زهرینی گوئی درێژ،

﴿وَشَهِیْقٌ﴾ بۆیان هیه گیرانه وهی هه ناسه یان سهختی و به درێژه پیدان تا دهنگیککی

ناخووشی لی پهیدا ئهبن وهك دوا دوا یی و دهنگی زه ی گوئی درێژ، لهم فهرمووده دا هه رچو ئی

ئهوپه ی سهختی و ئاره جهتی ئیشان ئه دات ههروه ها ریسوا و بی ئاپرووشیان ئهکات

﴿خَلِیْلٍ فِیْهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ لهکاتیکدا ئه مینه وه لهو ئاگره دا و هه می شه یی ئهبن

هه تا ئاسمانه کان و زهوی ببن و له ما وهی بوون و مانه وهی ئهواندا، ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ مهگر

ئهو کات و ما وهی که پهروه دگارت ویستییی نه بوونیان، ﴿إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا یُرِیدُ﴾ به راستی

پهروه دگارت به کاریکی بهدی هینهرو به جیهینه ره بۆ ئه وهی که بیهو یی و مهیلی بیی، مهیل و

خواهیشی خوا شوینی زانی و لیزانی و کاردروستی خوا ئه کهو یی، که واته هه رچی ئهو

ویستی هه ره ئه وه ئهبن،

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُورٍ﴾ ﴿١٠٨﴾ فَلَا تَكُ فِي مَرْيَةٍ مِمَّا يَعْْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا﴾ ثوانی که خوش به ختکراون بهم پهنگه پنگی بپروا کردهوی چاکیان داووته بهر له دنیا دا ﴿فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ثوانه وان له بهمهشت دا نه میهنهوه، ﴿مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ هتا ناسمانهکان و زهوی بین ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ مهگر نهوی که پروهردگارت ویستیتی ﴿عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُورٍ﴾ نهویان پی نه به خشری به نه پراوهی و بی دوا هاتن و به همیشه بی و بی بچراندن، له دوو نایه ته دا گری و قسه و باس هیه، نهوش نه میه: بوون و مانهوی دوزخ و بهمهشتی بهستوه به بوون و مانهوی ناسمانهکان و زهوی یهوه، له گهل نهودا بوون و مانهوه له بهمهشت و دوزخدا نه پراوهیه و مانهوی هم زهوی و ناسمانه پراوهیه و نه بی نه میهن، هروها له هردو نایه ته که دا نه فرموی: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ که نه مهش و انیشان نه دات بوون له دوزخ و بهمهشتا همیشه بی و همو کات نییه، بو نه میشتنی هم گریه زانایانی ته فسیر و لامیاند اوتهوه له نیوان نهواندا دوانیان نه میهن که به لامهوه به میز ترینی هه مو یانه:

۱- مه بهست به وتی ﴿مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ نه پراوه و همیشه بییه، نهوش به پیی باوی عه رب که هم جوړه و تانه به کار نه میهن بو گه یاندنی نه و مه بهسته، وینهی نهوه چند و ته یکی تر هیه بو گه یاندنی نه و مه بهسته، وه نهوی نه لین: نه کاره نا که تا نه ستیره نه رنه که وی، یا تا شهبق پووناکی بی، یا تا شهو و پوژ به دوا ی یه دایین، هروها چند وتی تر هیه.

۲- مه بهست به ناسمان و زهوی ته نا ناسمان و زهوی هم دنیا یه نییه، به لکو مه بهست به ناسمان نهویه که و به لای سهرهوه مه بهست به زهوی نهوی که و به لای خواره ووه خه لکی و به سهریه ووه، ئیتر ناسمان و زهوی هم دنیا یان ناسمان و زهوی پوژی دوا یی که نه بی له ویش هر ناسمان و زهوی هه بی ئیتر با جیا واز بی له گهل نهوی هم دنیا یه

و هك دەست نیشان ههیه بۆ ئەوه كه ئەفەرموی: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ﴾
 لەسەر هەر بار و تهی ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ بۆ گەیانەنی گشتیتی و زالی مهیل و ویست و
 ئیرادهی خوایه بۆ ههموو کاری و ههموو شتی و بهر بهرەلایی مهیلی ئەوه، و هك ١١ چەند
 شوینی کدا ئەو و تهیه هاتوووه بۆ گەیانەنی ئەو مەبەسته، و هك پرستهی ﴿إِنَّ رَبَّكَ نَفَالٌ لِّمَا
 يُرِيدُ﴾ دەست نیشانی تێدایه بۆ ئەوه، واته ئەو هه میشهیی ١٢ بهردهوامی ههیه بۆ
 دۆزەخی ١٣ بهههشتیهکان، مەگەر خوا ئەوهی نهویستبێ، واته هیچ بهرگری کهرێک
 نییه بێجگه له مهیل و ئیرادهی خوا و مهیل و ئیرادهی خوایش بهوه هاتوووه که بوونی
 ئەوانه هه میشهیی بێت، ههركەس ئەیهوی با تهماشای هیندی له کتێبه درێژهکان بکات
 و هك تهفسیری (روح المعانی) یان تهفسیری (الفتوحات الإلهیه) که ئەم دوو تهفسیره
 زۆرن و به ئاسانی دەست نهکەون، له پاش ئەو تێهه لکێشهی که هی نای لهبارهی
 چاره نووس و دوا پۆژی خه لکی لهو دنیا.

وَإِنَّا لَمَوْفُوهُم نَصِيْبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا

كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٩﴾

﴿وَإِنَّا لَمَوْفُوهُم نَصِيْبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ﴾ بهراستی ئیمه بهشی خویانیان پئئدهین به تهوای، بهین نهوهی کهم و کوپی کرابئ و بکری، بهشی خویان له سزایان بهشی خویان له پاداشت ئیتر چاک یان خراپ، بهلام پاداشتی کرده چاکهکانیان لهم دنیا به نهدریتهوه به تهندروستی و سامان و پوزی و هر خوشییکی ئهم دنیا به، نهگرمه بهست به سزاییت نهوا شتیکی ناسراو بهناویانگه له داستانهکانی گهله رابردو دهکان چهند وینهو نمونهیهکی بؤ باسکرد ئیتر سزای لهناو بردن و لهپیشه هینان، یان سزای تر نهوش وهک سزای گهلهکهی موسا که دهست نیشان نهکات بؤ نهوه نهفهرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ بهراستی بهخشیمان به موسا نامهیهک که تهوراته، ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ ئینجا دووبهرهکی تیدا کرا وهک له هدیسا هاتوه که بوون به هفتاو یهک کۆمهلو تاقم لهوانه ههموویان لایانداو بهشو چاره نووسیان دۆزهخه بیجگه له یهکیکیان ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ نهگرم لهبر و تهو بریارئک نهبوایه که له لایهن پهروهر دگارتوه پینشکهوت و دهچوو، واته دواخستنی بریاری سزایان، نهگرم لهبر نهوه نهبوایه بریار نه درا لهنیوانیاندا، واته نهوانه که نهو دووبهرهکییهیان فرههم هینا لهناومان نهبردن و لهپیشهمان نههینان و دوااییمان پئئنههینان، ﴿وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ﴾ بهراستی نهوانه له گومان و دودلیهکدا بوون که دودلو بیئارامی کردبوون. نهو بریاری لهناو نهبردن و لهپیشه نههینانهکار دروستیهکی گهرهی تیدایه، چونکه تهورات و ئینجیل دوو نامه ی تیرو تهواو بوون و مانهوه ئا دواترین نامه هات و هوی پئنمونی بوون ئا هاتنی قورئان که دوا نامه به بانگی ههموو ئادهمی بؤ نهکری، به شوینکه وتوه کانی نهو دوو نامه یشهوه لهبر نهوهی تهورات لهپاش چهند ماوهیهکی دریز نوسرایهوهو چهند پیاویه تیکی تیکهلو پیکهلی تیکهوت، گومان و دودلیهکی بهتین پهیدا بوو تیایدا له لایهن شوین که وتوه کانیوه ئا قورئان باره راستهکهی هیناو بوونی کردهوه بویان، ئینجا وهک سزای له پیشه هینانی لهسر لایهن ههروا لییان ناگهرئ، بهلکو پاداشت و سهرنجای کردهوه کانیان پئئ نهگهیهنئ چ چاک خراپ،

وَأِنْ كَلَّا لَمَّا يُؤْفِقَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا

وہ کہ تہ فرموی: ﴿وَأِنْ كَلَّا لَمَّا يُؤْفِقَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ﴾ تہم ٹایہ تہ بہم جوڑانہ

خویندناوہ تہ وہ:

۱- وَإِنْ كَلَّا لَمَّا.

۲- وَإِنْ كَلَّا لَمَّا.

۳- وَإِنْ كَلَّا لَمَّا.

۴- وَإِنْ كَلَّا لَمَّا.

لہ سر خویندناوہی یہ کہ دو و اتہ سویند بہ خوا ہموو دو بہرہ کی کہران یان ہموو کہس پەروردگارت جہز او پاداشتی کردہ و کانیاں بہ تہواری جی بہ جی ٹہکات و پنیان ٹہگہ یہ نی و بہم جوڑہ ہیچ قوڑت و گریہ کہ ناکہویتہ دل و واتاو مہ بہستہ کہ و ہر ٹہگیری، ہر وہا لہ سر خویندناوہی سی یہم (اِنْ) بُو نہ فیہ (لَمَّا) بہ مہ عنای (اِلا) یہ واتہ ہیچ کام و ہیچ کہس نییہ مہ گہر پەروردگارت پاداشتی کردہ و کانیاں پی ٹہگہ یہ نی، بہ لام لہ سر خویندناوہی چوارہم گری ٹیڈایہ و جی لی کو لینہ و ہ زانایانہ و بہ چہند جوڑیک ریستوویانہ کردناوہی ٹہو گریہ، لہ بر درنژہ پی نہ دان ٹہو باسو لی کو لینہ و ہ نہ کردو ہر کہس ٹہیہ وئی با تہ ماشای ہیندی ۱۱ کتیبہ گہرہ کان بکات، یہ کی لہوانہ تہفسیری (روح المعانی). ٹینجا ہست نیشان ٹہکات بُو بہ میز کردن ۱۱ دلنیا کردن لہ سر مہ بہستی ٹایہ تہ کہ بہ مہی کہ کوتایی ٹہمین بہ مہی کہ تہ فرموی: ﴿إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ بہ راستی پەروردگارت ٹاگاو با خہ برہ بہ ہر کردہ و یہ کہ ٹہوانہ ٹہیکن، بہ راستی کاتہ کہ ٹہوہندہ سہخت بووہ پیوہستی ٹہکرد بہم ہموو بہ لین و دلنیا کردنانہ، لہو کاتہ دا بہ یہ کہ جار قورہیش بہ ہموو چہ کی کہ و ہستان بہرامبہر پیغہ مہر ﴿﴾ ٹہو کو مہلہ کہ مو بی نہ سہ لاتہ، بہ جوڑی بانگو و بانگہوازہ کہ یان و ہک و ہستواری لیہات، ٹہو سزای کہ

هەر پەشەی پێ ئەکرا لێیان بەی ئەهاتبوو، سزاو ئازار پەیتا پەیتا پەوی ئەکردە بڕواداران،
دوژمنانیان بە کەشخەو خوشیەو ئەسورائەو، بە راستی کات و ماوەیەکی بوو کە هیندێ لە
دانی هێنایە لەرزە، ئەمانەت دڵە دامەزراوەکانیش تەنگی و بێ تاقەتی پەوی تێکردن، کەواتە
پێویست بوون بەم هەموو دامەزراندن و دڵ خوشی دانەو، کەواتە پێویستە لەسەر شوێن
کەوتووکانیان تا پۆژی دواپی دەرس و تەمێ وەرگرن لە بەسەر هاتەکانی ئەوان.

ئەو هەموو باسو و دانی کردنە وای نیشان ئەدەن کە باوو پەوشتی خوا کە دەست
نیشانیان بۆ کرا، باویکی نەگۆراوە دەربارەی بەنەکانی و ئایینەکە، کەواتە پێگەی
بڕواداران هەر خۆگری و دامەزراویە، کەواتە بەبێ زیادو کەم با پێگە راستەکە خۆیان بدەنە
بەر، گۆییان ئەبێ لە بێ بڕوایان هەرچەندە هیژو دەسەلاتیان هەبێ، دانیان نەرم و مەیل دار
نەبێ بۆیان، بەرەوام بێ لەسەر نوێژو باوەریان بە خوا، خۆگرن، وەک فرمان ئەدا لەم
ئایەتەداو ئەفەرموی: ﴿فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ واتە ماتۆل کاری ئەو کەل و ئومەتەنە
بەو جۆرە بوو کە باسمانکرد بۆت کەواتە ئەو پێغەمبەر بەرێک و راستی دامەزراوە هەرچۆن
فرمانت پێدراوە، بەبێ زیادە پەوی و کەم و کوپی و ئەو پێگە راستە بدەنەبەر کە لەم
قورئانەدا پێت سپێدراوە بەبێ لادان و دووبەرەکی، با پێک و راست و دامەزراوین لەگەڵ تۆدا
ئەوانەش کە تۆبەیان کردوو و گەراونەتەو لەنافەرمانی ﴿وَلَا تَطْغَوْا﴾ لامەدەن لەوێ بۆتان
دیاری کراوە، نەبە زیاد نەبە کەم و کوپی کە ئەوێە ناوهراستی پێگەی راست و بە هەر باروا
دەرئەچێ، لە راستیدا پارێزگاری ئەو بارو حالە زۆر گرانبە و پێویستی هەیە بە وریایی و
خۆپارێزی و چاودێرییەکی هەمیشەیی، هیندێ ئەفەرموون: مەبەست بە وتەیی ﴿وَلَا تَطْغَوْا﴾
جەلەوگیرییە لە زیادە پەوی و لە سنوور دەرچوون، چونکە فرماندان بە دامەزراوی و میانەیی و
فرماندان بە وریایی خۆپارێزی لەوانەییە بەندە پاکیشی بۆ زیادە پەوی لەترسی خۆپارێزی
لەکەم و کوپی، کە ئەم زیادە پەویەش وەک کەم و کوپی ناپەوایە و لەگەڵ سووک و ئاسانی ئەم
ئایینەدا یەک ناکەوێ و دژی ئەو میانەیییە کە ئەم ئایینە پێکھاتوو، بەراستی ئەم پایەم زۆر
بەلاو، پەسەند ترە، هەرچەند زۆر لەزانایانی تەفسیر لەسەر ئەوێە کە کردم بە تەفسیری،

إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَسْكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ اللَّيْلِ إِنَّ
 الْحَسَنَاتِ يُدْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةً

له سهر هربار شهو دلفياي شهكات و بندهيان شهترسيني له لادان به مهی كه شهفرموي:
 ﴿إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بهراستی خوا بينايه به هر كرده و به كه شهيكه، كهواته شهبي
 خواريزي بكري له لادان، نيت به كه و كوبي يان بهزياده پهوي ﴿وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 فَتَسْكُمُ النَّارُ﴾ باكه مترین مهيلي دلتان نهبي بؤ لای شهوانه كه ستهميان كردوه، واته بت
 په رست و هاوبهش په وادهران وه كه له (ثيبن و عباس) هوه پړوايه تڪراوه. يا شهو ياخي و
 سهركيشانه كه خاوهن هيژو دهسه لاتن و به ژور بندهياني خوا لانه دن له بندهيي بؤ خوا و
 شهيانگيرن به بندهي خويان، شهوانه مهكه به پالپشت بؤ خوتان و پشتيان پي بهبهستن،
 له سهر هربار نابي خوش ويستنيان له دلي به وادارانا بي و چاكه يان له گهل بكري و پيزيان
 لي بكري و بيدهنگ بين له خراپه يان مهكه له كاتيكداهيچ دهسه لات نهبي، بهو جوړه نهبن
 له گهل شهوانه ﴿فَتَسْكُمُ النَّارُ﴾ تا به هوي شهوه شهكري دوزهخ دوچارقان بي و
 بتانسوتيني، واته شهكه بهو جوړه بن له گه ليان شهكري دوزهخ شهتانسوتيني، ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ نابي و نيبه بؤتان بيجه له خوا هيچ يارمه تي دهراي گه بهرگري شهو
 سزاو شهكره تان لي بكات، ﴿ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ نينجا له پاش شهو يارمه تي نارين و به هيچ
 هويه كه به گريقان ليناكري له لايه ن خواوه، چونكه شهو كه سهي كه مهيلي دلي بي بؤ لای شهو
 دوژمناني خوا شهچيته پيزي شهوان و خوايش به هيچ جوړ يارمه تي شهوانه نادات، كهواته
 چاره نووس و دوا پوژي شهوانه هر بهش بهراويه له بهزهيي خوا، له بابته و له وينه شهو شه
 نايه ته ژور هاتوه له قورئاندا، به راستي كاره كه ژور سهخت و سامناكه و شهكه خوا
 يارمه تي نه دات ژور كهس له مهسه له ذا مال ويران شهبي و تيا شهچي، مهكه يادي خوا

په يوه سټی دلی به خواوه به هميشه يی به نده بپاريزی و پزگار بکات، گه وره ترين يادو په يوه ندي و په يوه سټی دل به خواوه به نويز پيکديت له بهر نه وه نهوا فرمانان پي ته دات به نويزو ده ست نيشان نه کات به وه که نه فرموي: ﴿وَأَقْرِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ اللَّيْلِ﴾ نويزو به پريک و راستی به جيبينه له م سهر و نهو سهری هردو تهره فی پوژدا، نه م دوو تهره به به چنه جوریک ته فسر کراوه ته وه، نه وهی له لدا جيگر تره نه مهيه مبه ست به يانی و لای نيواره يه، نويزو به پريک و راستی به جيبينه له چنه سات و به شيک له شهو که کاتی شيوانه و مه غريب و عيشا نه گريته وه که واته له م نايه ته دات ده ست نيشان مهيه به هر پينچ فرزه که، نينجا ده ست نيشان نه کات به هو ی نه م فرمانه که نه فرموي: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ به راستی کرده وه چاکه کان کرده وه به ده کان لانه بات و نه يان سپريته وه واته نويزو به جي بي نه، چونکه چاکه کان... هتد، مه به ست به کرده وه چاکه کان ته نها نويزو نييه وهک زور له زانايانی ته فسر فرموويانه، به لکو به شيوهی گشتی مه به ست و دياره سه رکی کرده وه چاکه کان نويزو، که واته لي ره دايه کم مه به ست. ﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكْرِكِ﴾ نه وهی که با سکر له فرمان و جل و گيري په ند و ناموزگاري به و بير خستنه وهيه بو ناموزگاری و هر گران و بير که ره وه کان، هر چنه نه مانه په ند و ناموزگارين بو هه مو که س، به لام هر ناموزگاری و هر گران و بير که ره وه کان، سو دی لی و هر نه گرن له بهر نه وه تاي به تی کرد پي يانه وه، بي گومان فرمان به ری نه وه فرمان و جل و گيري يانه پيوسته به خوگری مهيه له بهر نه وه له کوتاييدا نه فرموي: ﴿وَأَصْبِرْ﴾ خوگری به به ده وام به له سهر خوگری، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ چونکه به راستی خوا پاداشت و نه جری چاکه که ران زايه ناکات، واته به تيرو ته وای نه جرو پاداشتيان ته دات وه و به زياديشه وه که لای خواروی يه که به دهيه.

نينجا نه گريته وه سهر نهو شارو دانيشتوانی له ناو بران و له ريشه ميتران، ده ست نيشان نه کات بو نهو هو ی له ناو بردن و له ريشه ميتران، نه فرموي: ﴿تَكُونُ لَكَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكَ أُولُوا بَقِيَّةٍ﴾ دهی با بيوايه و کاشکی بيوايه له ناو نهو گهل و نومه تانهی که له پيش نيوه دا بوون که له ناو مان بردن به هو ی تاوان و خراپه کاري به وه يا بيوايه له ناو نه وانه دا که سانی که خاوه ن قام و ژيري و کرده وهی چاک بوونايه له کاتيکدا

يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٣١﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١٣٢﴾ وَلَوْ شَاءَ
رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١٣٣﴾ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلَئِنَّكَ خَلَقَهُمْ

﴿يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ﴾ جلّه و گيريبان بگردايه له بئ پروايي و خراپه كاري له ولاتدا،
واته نهو كه سانه نه بوون □ بهموي نه وه وه نهو كه لانه مان له ناو نه برديايه، چونكه باوي نيمه
وا هاتووه كه كاتئ تاوان و بئ پروايي و خراپه كاري ولاتي داگير كردبئ و جلّه و گيريبان نه كرانب،
نيمه نهو كه ل و نومه تانه مان له ناو بردووه، دهی لهو كه لانه دا كه سانه نه بوون كه نهو
به گري و جلّه و گيريبان بكن ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ﴾ مه گهر كه ميگ كه نهوانه پزگارمان
كرد له ناو نهو كه لانه دا، يان مه بهست نهويه: نهو كه سانه نه بوون كه بتوان نهو جلّه و گيريبان
بكن له بهر نهو نهو كه لانه مان له ناو بر، به لام كه ميگ له وانه مه بوو كه نهوانه پزگارمان
كردن، نهوانه ي كه له گهل پيغه مبه ره كاندا بوون و بئ دهسه لات بوون و گويي يان پئ نه نه درا،
﴿وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ﴾ نهوانه ي كه سته ميانكرد به مه ي جلّه و گيريبان نه كرد له
بئ پروايي و خراپه كاري، نهوانه شويني نهو نازو نيمه ته كه وتن كه به زوري و ليشار تيئي
خرابوون و پييان درابوو، واته سهريان كرده نهو خووشي و نازو پريزه نه گهرانه وه بو پريگه ي
راست، ﴿وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ نهوانه تاوانبار بوون و به مه ميشه يي خهريكي تاوان و خراپه بوون،
نينجا دهست نيشان نهكات بو باوي خوا لهموي له ناو بردني گه لان و لهموي پزگار كردنيان،
نه فرموي: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾ باوو ره وشتي
پهرومردگارت وا نه بووه و كاري بهو جوړه نه هاتووه كه گه لان و دانيشتواني شارو ولاتان
له ناو بهري به موي بت په رستي و بئ پروايي و سته مه وه له كاتيگدا كه دانيشتوانيان له ناو
خوياندا چا كه كارو باش بوو بوون ده رباره ي يه كرت، يان له كاتيگدا كه دانيشتوانيان بيدهنگ
نه بوون لهو تاوان و خراپه يه، بهلكو هول و تيگوشانيان كردبئ بو بهرگري و نه هيشتني،
به لام نه گهر كو مه ليگ رانه پريبي بو بهر بهست و بهرگريان مه ستابن به لام بهو جوړه نه بوون
كه كار بكن و گوږانكاري بكن له ولاتدا، نهوكاته خوا يان له ريشه ي هيناون و له ناوي
بردوون يان له كاري خستبوون و به گهل و نومه تي نه هيشتوونه ته وه، كه واته نهو بهرگري
كه رانه هر چوئي مه ستاون به پيويستي سه رشان يان بهرام بهر به خوا و به نايينه كه يان،

ههروهه فریای گه له که نیان که وتوون و پاراستوونیان له خه شم و غه زه بی خوا. ئەم نایه ته به
 جوړنکی تریش ته فسیری کراوه ته وه به لām به پراستی به لامه وه ژور بی هیژو لاوازه له بهر نه وه
 باسم نه کرد، ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ هه گهر پهروه دگارت مهیلی بوايه و
 بیویستایه هه موو ئاده می نه گپرا به یه ک ئوممه ت هه موو کوئو بوئو نه وه له سهر یه ک ئاین و
 بیروباوه، به لām وای نه ویست، به لکو به جوړنکی دروستکردن که دهست نه دن بۆ
 پښموونی و گومپایی به مهیل و خواهیشی خوځیان، هه رباریک هه لبرژین و هه رکه س
 سه رنجامی کرده وهی خوځی بگریته گهر دن، خوا ویستی ئەم ئاده می یه به و جوړه دروست
 بکات، که واته به پښی نه وه ئه بن دو به ره کی بن، ﴿وَلَا يَزَالُونَ خُتْلِفِينَ﴾ هه می شه دو به ره کیش
 ئه بن بهم په رنگه هیندئ له سهر هه ق و هیندئ له سهر ناهه ق، وه ک (ئین و عه باس) نه فهرموئ -
 خوا لییان پازی بی - ﴿إِلَّا مَنْ رَجَمَ رَبُّكَ﴾ هه گهر که سی که پهروه دگارت میهره بانی
 پیکردبی، واته خوا ویستی ئەم ئاده می یه ک ئوممه ت نه بن بهم جوړه هه رکه س بتوانی و
 سه ره به ست بی له هه لبرژاردنی پښگه ی خوځی، نه وه ش داخوازه بۆ نه وهی دو به ره کی بن
 ته نانه ت له عه قیده و بیروباوه پدا، هه گهر نه وانه ی که میهره بانی خوا فریایان که وتبی به هو ی
 نه وه وه پښموونیان وه رگرتبی و پښی هه ق و راستیان دایته بهر و دو به ره کیان تیدا نه کردبی و
 یه ک بارو یه ک بیروباوه بووین له و پښگه راسته دا ئیتر با ناریک و دو به ره کی بن له گه ل نه وه
 گومپایانه دا، ﴿وَلَوْلَاكَ خَلَقْتُهُ﴾ هه ر له بهر نه وه ش دروستی کردوون، نه وه دو به ره کی و
 میهره بانی پیکردنه وه ک (ئین و عه باس) نه فهرموئ - خوا لییان پازی بی - واته کردوونی
 به دوو دهسته: دهسته ی میهره بانی پیکراو، که واته دوو به ره کی نابن له پروا و عه قیده دا،
 دهسته ی میهره بانی پښ نه کراو، که واته دوو به ره کی ئه بن، وه ک له نایه تیکی تر دا نه فهرموئ:
 ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ واته دروستکردنه که یان دوا پوژو سه رنجامی نه وه بوون که
 بوون به دوو دهسته، (موجاهید و عیکریمه) نه فهرموون: وته ی ﴿وَلَوْلَاكَ﴾ دهست نیشانه بۆ
 میهره بانی پیکردن، (حسن و عطا) نه فهرموون: دهست نیشانه بۆ هه ردوو به ره که، له سهر ئەم
 پرایه ش ئه بن بلین: دروستکردنه که یان سه ری له و دو به ره کی یه وه ده رچوو، که واته له سهر پای
 یه که م و ئەم پرایه پیتی (ل) بۆ عاقیبه ته و له سهر پای دووهم بۆ هو یه، بیجگه له م پایانه چهند
 پای تریش هه یه له ته فسیری ئەم نایه ته دا و پښویست نییه باسکردنیان، دیاره نه وانی به ری
 نه و میهره بانی یه که وتبن به پښی به لیانی خوا دوا پوژو چاره نووسیان به هه شته، وه ک
 دوا پوژو چاره نووسی نه وانه ی که لانه دن له پښگه ی راست و دژ ی هه قن،

وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١١﴾ وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ
الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١١٣﴾

بریتییہ لہ دوزخ بہ پیی بریاری خوا وک ئەفەرموی: ﴿وَتَمَّتْ کَلِمَةُ رَبِّكَ﴾ وتەو بریاری
پەروردگارت تەواو بوو دەربارە ی ئەوانە ی کە پێنەموونی وەرناگرن و دژی مەقن، وتەو
بریارە کەش ئەمە یە: ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ سویند بە خوا دوزخ پڕ یە کەم لە
جن و لە ئادەمی مەموو پیکەوہ - خوا پەنامان بدات بە میهرەبانی خۆی -

ئینجا لە دوا یی سورەتە کەدا پروی فەرموودە ئەکاتە پێغەمبەر (ﷺ) و هۆی گێڕانەوہ ی
ئەو داستانانە ی بۆ باس ئەکات و ئەفەرموی: ﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾
ئە ی پێغەمبەر مەوالت ئەدە یین و بۆت ئە گێڕینەوہ بە ریکی مەموو جوړیک لە مەوالە
گرنگەکانی فروستادەکان، ئەو مەوالە ی گە دلی تۆ ی پئی بە مینزو دامەزراو بکە یین ﴿وَجَاءَكَ فِي
هَذِهِ الْحَقُّ﴾ هاتووہ بۆت لەم سورەتەدا ئەوہ ی کە راست و مەقە لە بارە ی بانگ و
بانگەوازە کەتەوہ، بە سەرھات و داستان ی ئەو فروستادانەوہ، لە بارە ی باو و پەوشتی خوا
لە ناو ئەو گەل و ئوممەتانەدا، لە بارە ی راستی و بەدی هاتنی موژدەو مەرەشەکانی خواوہ،
﴿وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ هاتووہ بۆت ئامۆزگاری و بیرخستەوہ ی یاد و بیرەوہ ی بۆ
بڕواداران کە بەو پەند و تەم و مەگرن لە پێشووەکانەوہ، بەلام ئەوانە ی کە بڕوایان نییە و
پەند و ئامۆزگارییە و پەند و ئامۆزگاری و بیرخستەوہ کاریان تێناکات، بەلکو ئەوانە ئەبێ
مەرەشەیان لی بکری و جاپی بچران و جیا برونەوہ ی تەواویان ئاراستە بکری، وەک
ئەفەرموی: ﴿وَقُلْ﴾ بلی: ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بەوانە ی کە بڕوا ناھینن ﴿اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾ کارو
کردەوہ بکەن لەسەر بارو حالی خۆتان کەوان لەسەری ﴿إِنَّا عَمِلُونَ﴾ بەراستی ئێمە لەسەر
بارو حالی خۆمان کارو کردەوہ ئەکە یین و بەردەوام ئە یین لەسەری

وَأَنْظِرُوا إِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ
وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

﴿وَأَنْظِرُوا إِنَّا مُنْظِرُونَ﴾ چاره‌پوانی بکن بۆ پووداوو به‌سهرهاتی خراپ که به‌سهر ئیمه
بیّت وهک خۆتان به‌ته‌مان، به‌راستی ئیمه چاره‌پوانین بۆ سزاو به‌سهرهاتی خراپ بۆتان به
وینهی به‌سهرهات و سزای گه‌له پيشووه‌کانی وینهی خۆتان، ئه‌وه‌ش شتیکی نه‌ینی و غه‌یبی
ته‌نها خوا خۆی نه‌زانن که‌ی نه‌ین، ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ته‌نها بۆ خواجه و به‌ده‌ست
خواجه غه‌یب و نه‌ینیه‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی، ﴿وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ هه‌ر بۆ لای نه‌و
نه‌گيریته‌وه کاروبار هه‌مووی ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ که‌واته نه‌و به‌پرسته و پشت به‌و
به‌سته و کاروباری خۆت هه‌واله‌ی نه‌و بکه، ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ بی‌گومان
په‌رومردگارت بی‌ئاگا نییه له هه‌ر کرده‌وه‌یهک له ئیوه نه‌که‌ین.

ئا به‌و جوړه ئه‌م سوره‌ته دوا‌یی پئ‌هینرا، ئه‌م سوره‌ته‌ی که ده‌ستی پئ‌کرا به‌تاک و
ته‌نیایی خوا له په‌رستندا، به‌گه‌رانه‌وه و په‌شیمان بوونه‌وه و تۆبه‌کردن بۆلای و گه‌رانه‌وه بۆ
لای له‌دوا پۆژدا، دوا‌یی پئ‌هینرا به‌وه‌ی که ده‌ستی پئ‌کرا، ئه‌وه‌ش له‌پاش گه‌ردش و
خولانه‌وه‌یه‌کی درێژ له‌ناوچه‌کانی بوونه‌ومرو دهره‌ون و پووداوو به‌سهرهاته‌کانی گه‌له‌کانی
پا‌بوردوو، که‌واته نه‌وپه‌ری پئ‌ک و پئ‌کی و هاوکاری هه‌یه له نێوان یه‌که‌م جارو سهره‌تای
سوره‌ته‌که له‌گه‌ل دوا دوا‌یی و کۆتایی پئ‌هیناندا، هه‌رچۆنئ نه‌و پئ‌ک و پئ‌کی و هاوکاری
سهره‌تا و دوا دوا‌یییه هه‌یه له‌گه‌ل داستان و مه‌به‌ست له‌هینانیدا داستان‌ه‌کان، ئه‌وه‌ش
به‌لگه‌یه‌کی پوونه له‌سهر ئه‌وه‌ی که خاوه‌ن و ئیژه‌ری ئه‌م قورئانه ته‌نها خواجه، نه‌گه‌ر وا
نه‌بوا‌یه هه‌رگیزیه و نه‌ته‌هات، پاک‌ی و بی‌گه‌ردی بۆنیزه‌ری قورئان و بۆقورئانه‌بی وینه‌که‌ی.

سورەتى «يوسف»
مەككەيىيە (۱۱۱) ئايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

دوایی ھات سورەتى «ھود» و ئینجا سورەتى «يوسف» دىت كەلە ھاتتە خوارەو شىدا
لەپاش «ھود» ھاتووە وەك ئەو مەككەيىيە و لەو كاتە سەخت و تەنگەدا ھاتووە كە
سورەتى «يونس» و «ھود» يان تىدا ھاتە خوارەو، ئەم سورەتە سەد و يازدە ئايەتە و
سەرەتاكەشى وەك سەرەتای سورەتى «يونس» وایە، بىجگە لەوێ یەكەم ئايەتى بە وتەى
(الحكيم) دوایی پێ ئەهينى، یەكەمى ئەم بە وتەى (المبین) ئەوێش بە جىگە و شوینەكەيە،
مەبەستى سەرەكى لەسورەتى «يونس» دا ئەسڵ و بناغەى ئایینە و باسى خوايەتى و
سروش و پەيام و زىندوو بوونەو و حىساب و پرسىارەكە ئەوێش ئەوپەرى لىزانى و
كاردروستىيە، مەبەستى سەرەكى لىرەدا پىغەمبەرىك كە چەند پووداوو بەسەرھاتى ئايابى
بەسەر ھاتووە و لە ھەموو كارەكانىدا پىشەوا و پەپرەوى كراوىكى گرنگ بوو، كەواتە باسو
پوونكردنەو لەویدا پىويستە. ئەم سورەتە كە سەرتابەخوارى داستانى ئەو پىغەمبەرەيە
(عليه السلام)، ئەو داستانەش چەند بەسەرھات و پووداووى تىدايە كە ھەمووى تاقىكردنەو
بوو و پىويستى ھەبوو بە ئەوپەرى خۆگرى و دامەزراوى و دەرچوون و گوزەر كردنى ئەو
پىغەمبەرە لەو ھەموو تاقىكردنەو دا بەرىك و راستى و ئەوپەرى سەربەرزى، ھاتنە خوارەو و
ئەم سورەتە و داستانە بەجئ ترو شايستەتر بوو بۆ دڵنەوايى و ئارام دان بە دلى ئازىزو
يارەكانى (ﷺ) كەلەو كاتەدا ژيان لە ناخۆشترىن و سەخت ترىن كاتدا، ئەو كاتە سەختى
كە ناوبرا بە سالى غەم و پەژارە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ

عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِينَ

الْفَنفِيلِ ﴿٣﴾

ئینجا با بیینه ژیر سایه ی نایه ته کان تا دلمان پاراو بکاته وه بهم باسو به سهراته
گرنکه، له یه کهم جار وه قاپی سوره ته که نه کاته وه نه فهرموی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
*الرَّ سهاره ت بهم پیتانه له چند سوره تیکدا به دریژی و به کورتی دواوین و ژور له پای
زانایانم باسکرد، یه کن لهو رایانه نه مه بوو که بهر نه بریتته وه له خه لکی له یه کهم جار وه به
تایبه تی گه لی عهره ب، به مه ی نه م قورئانه پیکهاتوه لهو پیت و ته یانه که نه وان قسه و
گفت و گوئی پی نه کن له گه ل نه وه دا هه موو داموو دهسته پاچهن له وه ی وینه ی بلین، واته نه م
پیتانه و وینه یان، ﴿تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ هه ر نه وان هن له وان ه پیکهاتوه نهو نایه ته بهرزو
بلندان ه ی که هه موو که س داموو دهسته پاچهن له ناستیاندا، نه وان ه نایه ته کانی نه م نامه یه ن
که پوون و په وان و پوونکه ره وه ی مه بهستن، پوون و ناشکران، پووی که ره وه ی هق و ناهه قن،
نه مانه ن که خو یان به خو یان به لگن له سه ر راستیان و له سه ر نه وه ی که له توانای خه لکی
به درن و هه موو له لایه ن خوا وه هاتوون، ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ به راستی ئیمه نهو نامه یه مان
هینایه خوا ره وه به قورئان و خوینرا وه یه کی عهره بی و پیکهاتوه له پیت و ته ی عهره بی
﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ له بهر نه وه ی وه ری گرن و تی بگهن و ئینجا ژیریتان بخه نه کارو تا بو تان
دهر که وئی نهو نامه یه راسته و له سنووری توانین و ده سه لاتی خه لکی به دره، بزائن نهو
که سه ی نه م نامه یه کی پیکهینا وه ناگو نجی له تیره ی ناده می و دروستکراوان بیت، که واته
به پی یی ژیری نه بی وه سی و فهرمووده ی خوا بی، ژیریش نه بی نه وه بزانی و بی ری
لیبکاته وه له بهر نه وه ی له شو و قه باره ی نه م سوره ته داستان و سه رگوزده شته یه نهوا به

تایبتهی باسی نمو بارهی نهکات و نهفرموی: ﴿لَحْنٌ نَقَضَ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ﴾ نیمه هوال

پئنهدهین و باس نهکین بۆت به جواترین باسکردن، یا جواترین باس و داستانت
پئنهدهین، ﴿هَيْمًا أَرْحَمًا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ بهوی پامان گه یاندووه و وحی و سروشمان
کردووه بۆلات، نم قورئانه، ئیتیر مه بهست هه موو باس و هوال و داستانهکانی قورئان بیئت، یان
مه بهست نم باس و هوال پئیدان و داستانهی نم سوره ته بیئت، به هر کام هه لئه گری و پیکه.

له سر باری یه کهم: شتیکی ناشکرایه نمو ته رزو رهوشتهی که قورئان به کاری هیناوه
له باس و هوال پئیداندا هر له دهست قورئان دیت و له دهست کهس نایه و لاسایش ناگریتهوه.

له سر باری دووم: دیاره به گشتی هه موو هوال و داستانهکانی قورئان پیک و راست
ترو و نهوپهری کاردروستیان تئدایه، به شیوهی تایبتهی نم داستانی ﴿یوسف﴾ زور

شیرین و بی وینهیه، چونکه باسی نم شتانهی تئدایه: حسادته بهرو حسادته پئبراو،
مولک و مالیک، شایهت دهر و شایهت لئدراو، عاشق و معشوق، بهند و بهرلا کردن، هرزانی و

قات و قبری، گوناو و لیبوردن، دوری و لهیه که بچران و کوچ و بار کردن، زهیلی و زال بوون،
بیجکه لهوانه نم داستانه نیشان نه دات که پئگرو بهرگری کهر نییه بۆ پریار و قزاو قهدهری

خوا. نه گهر خوا خیر و پئز بدات به هر کهس هه موو جیهانیان ناتوانن بی پئزی بکهن،
حسادته مایهی بی بهشی و کهم و کوپییه، ئارام و خوگری هوئی خوشتی و دهر و

لئکردنه وهیه، ته گپیری کار و بار به ژیری نه کری و هوئی به خته وهری یه له ژاندا، ههروهه
چهند شتی تر که لهم داستانه دا هه. خوی میهره بان پئغه مبهری ئازیزی بههره مند کرد

به قورئانه پئروزه به بی نه مهی ئاگاداری بووبی لئی یان به ته مای بووبی له وه و پئیش وه
نه فرموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَئِنْ الْفَلِیْکَ﴾ به راستی نهی پئغه مبهر تو له پئیش نم

قورئانه دا و پاگه یاندنی به تو له بی ئاگیان بوویت و هر به خه یالیشتا نه نه مات، کهواته
هوال دانت بهم شته که لئی بی ئاگا بوویت به لگه یه کی پوونه له سر نمو که له لایهن خواوه

هاتووه بۆت.

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿١﴾ قَالَ يَبْنَئُ لَكَ نَقْصُصٌ رَأَى بَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ

مُتَبِّعٌ

له پاش هم سهره تايه نينجا يته سر داستانكه و نه يگات به چهند زنجيره يهك، يه كه م زنجيره ده ست پي نه كات له خه و ديتني «يوسف» هره تا دوايي هاتني پيلاني براكاني و گه بيشتنی به مصر، نه فهرموي: ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ﴾ باسي نه و كاته بكه كه «يوسف» گوتي به باوكي: ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ نه ي باوكي خوم به راستي من له خه و يارده نه ستيره و خورو مانگم دي بهم شيوه: ﴿رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ بينيمن به سوژده بهري، شيوه ي يتنه كه يان زور گرنگ بوو، بهم پهنگه نه وانه ي بيني له شيوه ي كه سانيكي ژير كه سر بخه فينن به سوژده بردنه وه بو به گه و ره گرتن و پريز پيدان، له بهر نه وه باوكي خه و كه ي به گرنگ گرت و زاني كه نه و كوپه ي پاشه پوژيكي به رزو بلندي نه بئ، له پاشدا نه وه دهر كه وت، ههركس شتي وا ببیستی نه وه ي لي و نه گري، له بهر نه وه نامورگاري كرد كه نه و خه و نه گير يته وه بو براكاني، وهك نه فهرموي: ﴿قَالَ﴾ باوكي پني فهرموي: ﴿يَبْنَئُ لَكَ نَقْصُصٌ رَأَى بَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ﴾ نه ي كوپي خوشه ويستم خه و كه ت باس مه كه و مه گير هره بو براكاني، ﴿فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا﴾ تا به نه وي نه وه حيله و پيلانيكت بو بگيرن، واته به نه وي نه وه و هسه ده ت پي به نه و بكه و نه پيلانيگيري بو ت ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ به راستي شهيتان دوژمنيكي ناشكرايه بو ناده مي، كه واته به بهر جور بوي بگري هه و نه ده ات بو هه لگير ساندني ناگري ناكوكي و دوژمنايه تي، هسه ده تيش چه كيكي به كاره بو نه وه، يه عقوب (عليه السلام) كه نه و خه وي كرد به نيشانه له سر پاشه پوژو پايه و پله ي به رز بو نه و كوپه ي دلي بو نه وه پويي كه نه و پايه و پله به رزه ش له باره ي ثابن و خواناسيه وه نه بئ و نه و كوپه ي نه بئ به جيگاي نه و فهرو بهر كه ته ي كه خوا به خشي به خانه واده ي ئيبراهيم، له بهر نه وه فهرموي به كوپه كه ي،

وَكَذَلِكَ يَجْزِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَإِشْقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

﴿وَكَذَلِكَ يَجْزِيكَ رَبُّكَ﴾ واته هر چونی مهلیباردی بۆ دیتنی ئهو خهوه كه بهلگهیه لهسه ر پایه و پلهی بهرزهت، ههروهها بهوینهی ئهوه مهلت نهبرژیری پهروهردگارت بۆ پیغهمبهریتی و پادشایهتی، یان بۆ کاروباری گهوره به گشتی، ﴿وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ فیرت نهکات و زانات نهکات به بهشیک له خهوپهڕژین و زانیی دوا پۆژی ئهو حهوانه که ئههینرژین، وهک ئهم خهوی خۆیه و خهوی هاوڕێکانی له بهندیخانه و خهوی پادشاکهی که لهمهوپاش دین، ئهو زانیانه بههرهیهکن لهلایهن خواوه و ئهیانبهخشێ به هیندی له بهندهکانی، ئیتر له پیغهمبهران یان لهپیاو چاکانی تریش، مهسهلهی دیتنی خهو بهراست دهرچوونی به ڕیکی لهزۆر کاتدا، ههروهها خهو پهڕژین و راستی خهو پهڕژین له هیندی کاتدا، ههروهها ئهو شتانهی که دین بهدلداو پێیان نهگوتری، کهشف و ئیلهام، یان خهتهره و خهیاڵیک که ناو نهبرێ بهوهسوهسه و هیچکام لهوانه دهخلی بهندهیان نییه، ئهم جوژه مهسهلانه شتیکی ناشکران و ههركهس ڕیزی خۆی به لاهه بیته ئهبن بوونیان به راست بزانی و ئینگارو دهمه دهمن نهکات تیاياندا، ﴿وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ﴾ چاکه و نیعمهتی خوا تهواو نهکات بهسهرتهوه، بهم پهنگه لهنیعمهتی دنیات بهردهوام نهکات تا ئهگهیه نیعمهتی پۆژی دواپی، یان پیغهمبهری و پادشایهتیت پێتهدات، ﴿وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ﴾ بهسهر خانهوادهی (بهعقوب)هوه که بریتین له باوک و دایک و براکانی یوسف و نهوهکانیان، بهم پهنگه ڕزگاریان نهکات لهناکوکی و ناخۆشی و شادیان نهکات بهخۆشی و سهركهوتن و سهربهزی، ﴿كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ﴾ ههروونی نیعمهتی خۆی تهواو کرد بهسهر ههردوو باوکهکهتهوه له پێشوه ئهو دوانهش: ﴿إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ﴾ (ئیهراهم و ئیسحاق)ن بێگومان باوک و باپیر ههر باوکن لهراستیدا، بهراستی ئهوهی که خوا کردی دهرپارهی ئهو خانهوادهیه زۆر بهڕیزه، ههروهها کار و کردهوهکانی خوا سهرجهم ڕیک و راست و بهجین و ئهوپهڕی لیزانی و کاردرستیان تێدایه وهک دهست نیشان نهکات بۆ ئهوه که ئهفهرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ بهراستی پهروهردگارت زانای لیزان و کاردرسته.

﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٍ لِّلْمُتَّالِينَ ﴿٧﴾﴾ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا أَيْنَ
مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ

اینجا کوتای میثا له شیوهی وت و ویزی یوسف و باوکی - سهلامی خویان لی بیت -
 نهو قسهو باسهی له پیش چاو ون کردو باسو شیوهیهکی تری میثایه بهرچاو، باسو
 شیوهی پیلانی براکانی یوسف و نیازو تهگیری بهدیان دهربارهی ﴿یوسف﴾ نهو برایانهی
 که دایک جیازهی بسون، لهیه کهم جاروه نهفهرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٍ﴾
 بیگومان و بهراستی له داستان و سرگوزده شتهی یوسف و براکانیدا، چهند بهرپارهو
 نیشانهیهکی پوون هیه لهسر دهسهلات و زانین و کاردروستیدا خوا، لهسر میهره بانی و
 لوتفی دهربارهی بهنده ههلبزیراوهکانی ۱ پهرومردیان، لهسر چهند شتی گرنگی تر، لهو
 داستاندا بهلگه و نیشانهی زور هیه بو هه موو کهس، بهلام سوود بههره ی نهو نیشانه و
 بهلگه یانه هر بو کهسانیکه بهدوای نهواندا نهگه رین و به گرنگ نهیانگرن و پرسیاریان لی
 نهکن، لهبر نهوه تایبهتی نهکات و نهفهرموی: ﴿الْمُتَّالِينَ﴾ نهو بهلگه و نیشانانه هه ن بو
 پرسیار کهران و نهوانه ی که بهدوای نهو شتهدا نهگه رین، هیندی نهفهرموی: مه بهست به
 پرسیار کهران جووله کهکان پرسیاریان کرد لهم داستان به تا قیکردنه وهی پیغه مبهر ﴿ﷺ﴾،
 نهو کاته مه بهست بهلگه و نیشانه یه لهسر راستی پیغه مبهر ﴿ﷺ﴾ هه چهند نهو بارهش
 نهگونجی، بهلام پای یه کهم بههیزتره لای زانا بهرزهکان، لهسر هر بار نهو سهرهتا سهرنج
 راکیشیکی بههیزه بو گرنگی نهو داستان و به گرنگ گرتنی، اینجا دیته سر داستان که و
 نهفهرموی: ﴿إِذْ قَالُوا﴾ باسی نهو کاته بکه که نهو برایانه لهناو خویانا کوتیان: ﴿يُوسُفُ
 وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا﴾ بهراستی یوسف و براکهی - واته بنیامین که برای باوک و دایکی
 یوسف بوو - خوشه ویست ترن له ئیمه بهلای باوکمانه وه، ﴿وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ لهکاتیکدا ئیمه
 کومه له پیاوینکین بههیزو به دهسهلات، نهتوانین ههلسین به خرمهت و کار و فرمان،

إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾ أَقْنُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَبْلُ لَكُمْ وَجَهٌ أَيْكُمُ وَتَكُونُوا مِنْ
 بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْنُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهٖ فِي غَيْبَتِ الْحَبِّ يَلْقَظُهُ بَعْضُ
 السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَكُونَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونُ ﴿١١﴾
 أَرْسَلَهُ مَعَا غَدَا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾

﴿إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به راستی و باو کمان له گومزایی یهکی پوون و ناشکر ادایه و وا له
 هله دا، باوی دوو کوپی مندا ل شه دات به سهر ئیمه دا، به لئی به راستی جی شهر می و بی
 نه ده بیان کرد، نه قامی و هله یهکی ناشکر ابو نهو بریارو و تهیه یان، به لام نه م ناده مییه کاتی
 له بهر نامه ی خوا برا دوو چاری هله نه بیئت و هله بازه، نایا یوسف نهو خه وهی گیراییته وه بو
 نهو برایانه ی وهك نامه داره کان نه لئین؟ له شیوه ی نایه ته کانه وه وا دهر نه که وهی که نافه زمانه
 باوکی نه کرد بی و خه وه که ی نه گیراییته وه چونکه نه گهر وا بوایه نه بوو باسیکیان بکر دایه و
 ته نیا باودان و خوش ویستنه که یان نه نه که به هوی داخ و قینه که یان له یوسف، نهو قینه
 به تینه ی که بوو به هوی نهو نیازه به ده یان، نیازی کوشتن که گه وره ترین تاوان له دوی
 بی پروایی و هاوبهش ره وادان بو خوا، نه وه تا هیندیکیان گوتیان به وانی تر: ﴿أَقْنُلُوا يُوسُفَ﴾
 یوسف بکوژن، ﴿أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا﴾ یا توپی بده نه خاک و ولایتی دور و نادیار، که نه وهش
 جیا وازی که وای نییه له کوشتن بو مندا لئیک بی ده سلات، به هر کام مه به سته که ی نه و ان
 پیکدیت که ده ست نیشانیان بو کرد به ته ی ﴿يَبْلُ لَكُمْ وَجَهٌ أَيْكُمُ﴾ واته یهکی لهو دوو شته
 بکه ن تا به هوی نه وه ره پوو ئیکردن و خوش ویستنی باو کتان یهك بارو تاییه تی بیئت بو تان،
 واته تا یوسف بیی دلی باوکی هر پوو له نهو نه کات، به لام کله بهر چاو نه ما ئیتر له سیری
 نه چیئت و دلی هر پوو نه کاته نه مان، خه یال و بوچوونیان بهو جوړه بوو، به لام له و نه ویشدا
 هر هله بوون، نه وه بوو له پاش نه مانی له بهر چاو سوژو خوش ویستنی نه گور او به لکو
 به میز تر بوو، شه یقان بهو جوړه فریوی دان وهك له باره ی گونا مه که شیانه وه هلیخه له تان دن
 که به توبه کردن چاره سهری بکه ن و بیسر نه وه، وهك گوتیان: ﴿وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾
 له پاش یوسف و له ناو بردنی نه بن به ده سته و کومه لئیک صالح به توبه کردن و گه رانه وه بو

لای خوا، به لام دیاره تۆبه بهو جوړه نییه، به لکو شهو شتیکه که شیتان خه لکی
 پی هله خه تینی، له ناو شه بریا نه دا یه کیکیان ویردانی هاته جوش و له دله و پازی نه بوو
 بهو پاو بریاری شه وانه و پایه کی تری دهر پری که میانه بیت و داخو قینی شه و د امرینیت شه و
 یوسفیش له ناو نه چی وهک شه فرموی: ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ﴾ له وانه یه کیکیان کوتی: ﴿لَا تَقُولُوا
 يُوسُفَ﴾ یوسف مه کوژن، ﴿وَأَلْقَوْهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ﴾ فری ی بده نه ناو بیخی بیر که یان شوینیکی
 تر به بهر چاره وه نه بی - و ا دهر شه کوئی که لهو دهر و بهر ده دا بیرکی دیاری و ناسراو بوو بی-
 ﴿بَلَقَطَهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ﴾ هیندی له پریوارو کاروانیه کان شهیدوزنه وه و شهیگر نه لای خو یان، شه
 پای شه و هر چوئی میانه بوو هروها به شیوه یه ک کوتی که بیان خاته گومان و دوو دلییه وه
 بهم په نکه کوتی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَلَيْكُمْ﴾ نه گهر ئیوه کار و کرده وه یه کی به سر دین و شه تانه وئی
 شتیکی پی بکه نه دهی شه بکه نه، واته مه یکه نه گهر شه یکه نه وه بکه نه، ئینجا - وهک له وه
 دهر شه کوئی - هه موو پازی بوون بهم پایه، بی گومان شه بی شه و شه به شیوه یه ک بیت که
 باوکیان پی نه زانی، له بهر شه وه و لیاندا که به ناوی سهیرانه وه دوری بخه نه وه له
 باوکیان و له پاشان بردیان و خستیانه ناو بیر که و له پاشان کردیان به گورگ خواردو، وهک
 پوون شه بیت شه وه لهم نایه تانه ی داهاتوو که شه فرموی: ﴿قَالُوا﴾ کوتیان به باوکیان: ﴿يَكُونُ مَا
 لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ﴾ شهی باوکی خو مان چییه بو توو چییه که تو لیمان شهمین نیت له سر
 یوسف و مه ترسی شه که ییت که نیازی به دمان بی پی ﴿وَأَنَّا لَهُ لَنَصْحُون﴾ له کاتیکدا که
 بی گومان ئیمه بو شه و دلسوز و ناموزگاری که رین و نیازی خیрман پی مهیه، ﴿أَرْسَلَهُ مِنَّا
 عَدَاوَةً وَكَيْدَ﴾ به یانی بینیره له گه لمان بو دهر و دهشت با به ناره زوی خوئی میوه جات و
 خوارده منی بخوات و پابوئی و کار و کرده وهی خوش بکات ﴿وَأَنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ له کاتیکدا و
 بی گومان ئیمه پارینه رین بوئی له وهی دوو چاری هیچ ناره هتی یه بی، شه وانه له پی شه وه
 گله بیان کرد له باوکیان به وهی که شهمین نییه لیان، شه میش لیله دا بهر پرچی شه و گله یییه ی
 دایه وه به وهی هوی سستی و گیر و گرفتگی له ناردنه که ییدا شه مهیه خوئی پی ناگیرئی و شه بی
 له جیا بوونه وهی یوسف لی و مه ترسیش شه کات له وهی گورگ بیخوات،

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ، وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذَا لَخَيْرٌ رُونَ ﴿١٤﴾ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ، وَاجْتَمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

وہ کہ نہ فرموی: ﴿قَالَ﴾ باوکیان گوتی: ﴿إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ﴾ بہرستی بردنی
نیوہ و جوئی کردنہ وہی لہ من غہ مبارم شکات ﴿وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾ و
مہترسی نہ کہم کہ گورگ بیخوات لہ کاتی کدا کہ نیوہ لینی بی ناگابن ﴿قَالُوا﴾ نہ و انیش
گوتیان: ﴿لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ سویند بہ خوا نہ گورگ بیخوات لہ کاتی کدا
نیمہ دہستہ یہ کی بہ میزو بہ دہسہ لاتین، ﴿إِنَّا إِذَا لَخَيْرٌ رُونَ﴾ بہرستی نہ و کاتہ نیمہ
دہستہ پاچہ و زیان بارین و کہ لکی میچمان پیوہ نییہ، بہو جوڑو بہو ہموو دلتیا کردنہ
قہناعہ تیان کرد بہ باوکیان کہ بینیری لہ گہ لیان ﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ﴾ ئینجا کاتی یوسفیان برد
لہ گہل خویان ﴿وَاجْتَمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ﴾ ہموو ہریاریان دا بیخنہ بیخی بیرہ کہ، یان
شوینیکی تر کہ بہ ہرچا وہ نہ بن، کاتی کہ ہریان و نہ و ہریاریان دا نہ و کردوہ بہ دیان
بہ جہیننا و نہ و کردوہ یان کرد کہ کردیان، یوسف (علیہ السلام) نہ و کارہ بہ دی بہسہر
ہینرا و کہوتہ نہ و تہنگی و سہختیہ کہ بہیر لی کردنہ وہشی دل دیتہ لہرزہ، لہ و کاتہ
سہختہ دا خوی میہربان دل نارامی کرد بہو جوڑمی کہ نہ فرموی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ﴾ رامان
گہ یاندو خستمانہ دلییہ ﴿لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا﴾ سویند بہ خوا ہمالیان پی نہ ہیت بہم
کارہی کہ پییان کردی، واتہ خوا تو بزگار شکات لہم سہختی و تہنگیہی کہ ہتہ، بہرزو
بلندت نہ کاتہ وہ بہسہریاندا و لہ و کاتہ دا ہمالیان بہم کردوہی کہ بہسہریان مینایت، ﴿وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ﴾ لہ کاتی کدا نہ و ان ہست نا کہن و نازانن کہ تو یوسفیت وہ کہ لہمو پاش قورٹان
بو مان باس شکات، بہ چہند جوڑیکی تریش تہفسیر کراوہ تہوہ بہ لام نہ وہی کہ گوتمان
لہ دلدا جیگیر ترہ، نہ وہ یان کرد،

وَجَاءَ وَآبَاهُمُ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَتَابَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَقِ وَيُتْرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ
مَتْعِنَا فَاكْلَهُ الذِّبْ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءَهُ عَلَى قَيْصِهِ بِدَمْرٍ
كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمُ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا

﴿وَجَاءَ وَآبَاهُمُ عِشَاءً يَبْكُونَ﴾ نیاورده کاتب تاریکی داهات هاتنمهو بؤ لای باوکیان به
گریانهوه و نهگریان، واته گریانیاں له خوین هیئا تهک بهراستی گریانیاں هتبی ﴿قَالُوا﴾
گوتیان: ﴿يَتَابَانَا﴾ نهی باوکی خویمان ﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَقِ وَيُتْرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا﴾ نیه
بویشتین و دمرچوین و له شوینی کؤبوونهوه مان پیشپرکیماں نهکرد و هرکام نه مان ویست
پیش بکهوین لهوی تر، نیت لهراکردندا، یان له تیر نه ندازی و نیژیر گرتن یان هرکاریکی تر،
یوسفمان به جی هیش لای شت و مه که که مان، ﴿فَاكْلَهُ الذِّبْ﴾ بههوی نهوهوه گورگ
خواردی ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا﴾ بن گومان تو دلنیا و پرواکر نیت پیمان و بهراستمان نازانی،
﴿لَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾ هرچند نیه راست و راستگوین، له (نیین و عباس و موجهید) هوه
پویه تکراره که نهوانه کارؤله یهکیان سمربری و کراسه که یوسفیان خویناوی کرد پی پی بؤ
نهوهی بیکن به نیشانه لهسر خواردنی گورگه که، دهی دیاره نیشان دانی خوینی نهو
کارؤله به خوینی یوسف درویه کی زله، وهک نهو کردهویه هر درؤی پروت بیت له بهر نهوه
بهو شیویه نیشانی نه دات و نه فرموی: ﴿وَجَاءَهُ عَلَى قَيْصِهِ بِدَمْرٍ كَذِبٍ﴾ خوینکیان هیئا
بهسر کراسه که یهوه که درؤ بوو، واته کراسه کیان هیئا که خویناوی کرابو به خوینکی
درؤ، بهم پهنگه خوینی یوسفیان نیشان داو خوینی نهویش نه بوو، (یعقوب) (علیه السلام)
بؤی دمرکهوت یوسف گورگ نه یخواردووه به پیلان نهو دنگ و باسه یان دروستکردووه،
له بهر نهوه ﴿قَالَ﴾ فرموی پینان ﴿بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمُ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا﴾ واته نه خیر گورگ نه یخواردووه
به لکو نهفس و نهروونه که ی خوئان فرماتان پی نه کات به خراپه، کاریکی زور بهدی بؤ
ناسان کردن و شیرینی کرد له پیش چاوتان هتا کردتان و پیی هلسان،

157

وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ
عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَٰلِكَ مَكَانًا لِّيُوسَفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ
ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

﴿وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾ نهوانه كه فروشتیان دهرباره ی یوسف له نهویسته كان
بوون و یوسفیان نه نهویست، هه زیان نه کرد پزگار بین له دهستی، چونکه دوزرابووه و ده
مهترسییان نه کرد گومان وا ببرئ که به ژور کردوویانه به بهنده و نه یفروشن، لیږدها نه لقه ی
یه کهم له زنجیره ی داستانه که دواپی هات، نه لقه ی دووم دهست پی نه کات له که یشتنی
یوسف به مصر و فروشرای به وینه ی بهنده، به لام نه وهی که له مصر کپی ههستی به خپرو
خوڅی کرد له ناوچای یوسفدا، له بهرنه وه به گرنگ کرتی و نیشانی دا وه که نه فرموی:
﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ﴾ نهو که سه ی که له مصر یوسفی کپی، واته عه زیزی مصر
گوتی به ژنه که ی: ﴿أَكْرِمِي مَثْوَاهُ﴾ پزنی جی و شوینی مانه وه که ی بگره، دیاره کاتی پزنی
جی و شوینی مانه وه و نیشته جینه که ی بگری باشت نه بین پزنی خو ی بگری، واته چاک
چاودیری و سهرپهرشتی بکه ﴿عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا﴾ نومیدمان وایه سوودمان پی بگه یه نی
له باره ی پاریزکاری مال و سامانمان و به کاری بینین له بهر وه مندی خو ماندا ﴿أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا﴾
یان بیگیږین به کوپی خو مان – وا دهر نه که وی کوږ و نه ولادیان نه بووی – له بهر نه وه ی
ههستی کرد به ژیری و هه لکه و ته یی یوسف، گوتی بیگیږین به کوپی خو مان، ینجا لیږدها
نه وهستی و به تیهلکیش دهست نیشان نه کات به وهی که نه وه ی سارا بو یوسف به ته گیر و
سازاندنی خوا بووه، نه فرموی: ﴿وَكَذَٰلِكَ مَكَانًا لِّيُوسَفَ فِي الْأَرْضِ﴾ واته هه رچوئی خوڅ
ویستنی یوسفمان دامه زراند له دلی عه زیزی مصر دا، یان هه رچوئی یوسفمان دامه زراند و

جیگیرمان کرد له مالی عزیزدا، یان هرچونئی یوسفمان پزگار کردو دلی عزیزمان نهرمو
 بهزهیی دار کرد لهسهری، وها گیرامان بوئی جیو شوین و پایهو پلهی بهرز بوئی له ولاتی
 مصردا، ﴿وَلَقَدْ عَلَّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ واته یوسفمان دامهزاند له مالی عزیزدا، تا پوو
 بدات شهوی که پووی داو به هوئی شهوه یوسف کهوت بهندیخانه، بو شهوی فیتری هیندی
 خمو پهرژینی بکهین که یهکئی لهوانه خمو پهرژینی خهوهکهی پادشا بوو که بوو به هوئی
 پرنزی یوسف لای پادشا تا شهو پادهی گیرای به کاربهدهست له مصردا، ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ
 أَمْرِهِ﴾ خوا زاله بهسهر کاری خویدا، به جوژی هه موو کارهکانی به شهوپهری کاردروستی
 هاتووه وهرچی شهو بیهوئی ههر شهو شهو، شهوتا یوسف و براکانی ویستیان لهناوی بهرن و
 کاری بهدی بهسهر بیئن و خوایش پیچهوانهی کارهکهی شهوانی ویست و شهوی خوا ویستی
 بهدی هات، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بهلام زوربهی خهلکی نازانن که کار بهو
 جوژهیه. شهو نایهته به دوو جوژی تریش تهفسیر کراوتهوه بهلام شهوی که گوتمان بههیزو
 پیک تره لهگهل باسو شوینهکهدا. خوا به میهره بانی خوئی یوسفی پهروهده کرد تا کهیشته
 شهوپهری هیزو تواناو ژیری، نینجا شهفرموئی: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ؕ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ کاتی
 کهیشته شهوپهری هیزو توانای، پیمان بهخشی حوکمرانی و زانین، واته زانینی خمو پهرژین
 که یوسف لهوهدا بههریهکی تایبهتی بووه، یان مهبهست به حوکم لیژانی و کاردروستیه،
 مهبهست به عیلم تیگهیشته له شهریهتهدا، یان مهبهست به حوکم و پیغه مبهرتییو عیلم و
 شهریهته وه که له (ئیین و عهباس) هوه هاتووه، به چهند شتیکی تریش تهفسیر کراوتهوه
 ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بهو پاداشته نایابه پاداشتی چاکه کاران شهدهینهوه، واته یوسف له
 بیرو باوهرو له کردهوهو رهوشندا چاک و چاک کار بوو، ئیمهیش لهبر شهوه به پیتی شهوه
 پاداشتمان دایهوه.

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ. وَعَلَّقَتِ الْأَبْرَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ

رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوًى إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

ئینجا دیتە سەر باسی کاریکی زۆر سەخت و قاقی کردنەوێهێکی زۆر قورس که هاته پێی یوسف و دوو چاری بوو، ئەوەش ئەمە بوو یوسف لە جۆشی گەنجی و جوانیدا کەوتە ناو مال و خانەوادەییکی زۆر بەرزو بەرز. لەو کاتەو لەو ژبانی خۆشی و کامەرانییەدا. ئافەرەتیکی پایە بەرز کە ژنی سەرەك وەزیری مصر بێت، ئەو ئافەرەتە بکەوێتە خوارو ژووری ئەو کۆپە جوانە بۆ ئەوەی کاری بێ شەری پێ بکات، لەگەڵ ئەوەدا ئەو کۆپە سەرپێچی بکات و نەخەلەتی بەو ئافەرەتە! بە راستی کارەکە زۆر زۆر گەورەو گرنگە، ئینجا با گوێ شل بکەین بۆ قورئان بە وتە بەرزەکانی خۆی ئەو پووداوەمان بۆ بگێڕێتەو، ئەفەرموی: ﴿وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ واتە ئەو ئافەرەتەیی که یوسف لە مالیدا بوو کەوتە خوارو ژووری یوسف و ویستی بێخەلەتیی و دلی دابینن بۆ کاری بێ شەری لەگەڵی و ئەویش لە گوێی نە ئەکردو ئەویست پابکات و خۆی قوتار بکات لە دەستی ﴿وَعَلَّقَتِ الْأَبْرَابَ﴾ ئافەرەتەکەش قاپییەکانی داخست بۆ بەرگری کردنی لە دەرچوون و پاکردن، ﴿وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ پێی گوت: وەرە پێشەو بە پەلەو چەسپانی بکە ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ یوسفیش گوتی: من پەنا ئەگرم بە خوا بە پەنا گرتن لەوەی تۆ نیازی ئەکەیت و ئەتەوی، ﴿إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوًى﴾ بە راستی کارم بەم جۆرەیه: خوا کار بە دەست و خاوەنی منە، جێ و شوێن و پەلەو پایەیی منی چاک و شیرین کردووە، کەواتە یاخی نابم لێی و گوناھ ناکەم، یان بە راستی وەزیر گەورەو خاوەنی منەو پێزی گرتووم، کەواتە چۆن ناپاکی بکەم لەگەڵ ئەو که چاکەیی لەگەڵ کردم ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بە راستی ستمکاران ناگەن بە ئامانج، مەبەست ستمکاران بە شیوەی گشتی یان بە پێی جێ و شوێنەکە مەبەست شەروال پیسانە، بە هەر کام ئەگونجی و دەست ئەدات،

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِؤْ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَنَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ

إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخَلَّصِينَ ﴿٢١﴾

﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِؤْ﴾ سویند به خوا ئو نافرته نیازی تیکهلی کاری ژن و میردی یوسفی

کرد ﴿وَهَمَّ بِهَا﴾ یوسفیش نیازی ئوی کرد، بئ گومان پیغه مهران - سهلامی خویان لی بیت - به لای هه مووانه وه پاک و خاوینن له گونا هه گهره کان له پیش پیغه مهربه ریتیشدا، وه هیندی له گونا هه بچوکه کانیش که نیشانه ی پهستی و ریسوایی، نیازی زینا، شهروال پیسی، یه کیکه لهو گونا هه که ئه بئ پاک بن لی، جا له بهر نه وه زانایان هه لیان داوه بؤ نه هیشتنی ئو گرینه، کوپو جه ماوه له سهر ئه وهن که مه بهست به نیازه که ی یوسف نیازو خه تهره ی دهر وونه که به پیی سروشتی ئاده می شتیکی چار نه کراوه بهرگری ناکری به وینه ی نیازو ئاره زوی پوژووه وانی تینو بؤ ئاوو نایشی خواته وه، ئو نیازو خه تهره دهر وونیهش پیش ئه وه بوو که نیشانه به لگه کانی خوا دهست پی بکات و له پاش ئه وه ئه وهش نه ما، هیندی له سهر ئه وهن که ئو نیازو دهر وونی و خه تهره دهر وونیهش هه نه بووه چونکه خوا ئه فهرمو: ﴿لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَنَ رَبِّهِ﴾ واته یوسفیش نیازی ئو نافرته ی ئه کرد نه گهر ئو به لگه نیشانه پوونه ی خوی خوی نه دیتایه، ماتول ئه وه ی بین ی هه نه بووه، بئ گومان دهقی قورئانه که له یه کهم جارو دوا ییدا به پوونی باسی پاک و خاوینی یوسف نه کات و په نا بردن و به خوا خوی له گه ل هه مو هه ول و تهقلای که ئو نافرته به کاری هینا بؤ هه لئه تاندنی، ئو نافرته خان و مان و به دهسه لاته که یوسف ئه ژیا له گه لی لهو کوشک و نیازو ریزو نیعمه ته فراوانه دا، له کاتی که دا که نافرته که خاوه نه و یوسفیش ریزر دهسته و چاو له بهر له هه مان کاتدا ئاده مییه به شداره له سروشت و داخواری ئاده مییدا، که واته هیچ جیگه ی سهر سوپهان نییه که به پیی ئو سروشت و داخوازه له هیندی کاتدا لاواری پوی تی بکات و مه یلیکی دهر وونی بیروات بؤ داخوازه سروشته که ی، به کورتی و پالفتی کردنه وه ی ئو گرینه یه کیکه له دوو باره:

۱- و ته ی ﴿وَهَمَّ بِهَا﴾ وه لام بیت بؤ ﴿لَوْلَا أَنْ رَأَى﴾ یا وینه ی بریار بدری له دوا یه وه، ئو

کاته ئو نیازو خه تهرهش هه نه بووه، وه که له پیشه وه باسکرا.

۲- وه لَامَه كه شَتِيكِي تَر بِيَت، به لَام مه بهست به ﴿بُرْهَن﴾ ټو عيصمهت و پاكييه بِي كه خوا داي به پيغه مېبران، مه بهست به بينينه كې بېرواي به هِيژو مه ست پيكر دنه به جوړي وهك بينرا به بِي چاو، يان ټو به لگه و نيشانه ناشكرا بِيَت كه خوا كړد وويه تي به هوي قهدهغه كړدني داوِيَن پيسې، يان مه بهست ټو پيغه مېرِيَتِي و زانينه تاييه تيه به كه خوا به خشي به پيغه مېبران، واته ټه گهر ټو به لگه و نيشانه ناشكرا نه بوايه يوسف دوچار نه بوو ټيكلې ټو ټافره تي ټه كړدو به گويي ټه كړد، به لَام ټه گهر مه بهست به ﴿بُرْهَن﴾ ټو شته ناشكرا يانه بِيَت كه له پړوايه ته لاوازه كاندا هاتوون، وهك ټه وي كه ويته ي باوكي خرابي ته بهر چاوي په نجه ي خوي كه ستي و پي و تبي: يوسف ټو له پريزي پيغه مېبراندا نوسراوي و نيازي كړده وي نه فامان ټه كې؟ يان ويته ي باوكي هاتبي و دايي ته به سهر سنگيدا، هه روه ها چند شتيكي تري ويته ي ټه مانه كه له پړوايه تاندا هاتوه، له سهر هه ركام له وانه نابي وه لامي ﴿تَوَلَّآ﴾ ټو به بِيَت كه گوترا، چونكه ټو كاته وا ټه گيه ني يوسف مهيلي ټو گونا هانه ي كړد ووه و عيصمهت و پاكيي نه بووه به هوي ټو نيشانانه گه راوه ته وه لهو گونا هه، ده ي ټه ودهش پيچه وانه و دژي پاي موسلمانانه.

كورته ي باسه كه له سهر پاي يه كه م: يوسف نيازي ټو ټافره تي نه كړد به هوي ديتني ټو به لگه و نيشانه پړونه ي خوي ټيتر ټو به لگه و نيشانه يه هه رچي بوو بِي... له سهر پاي دووم: نيازو خه ته رهي سروشتي ټو ټافره تي كړد، ټه گهر ټو عيصمهت و سيفه تي پيغه مېرِيَتِي نه بوايه دوو چاري ټو گونا هه ټه بوو. كه واته له سهر هه ر بار خوا پاراستي وهك ټه فهر موي: ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ﴾ بهو جوړه يوسف مان پراگير كړدو دامانه زړاند بو ټه وي لايد هين له ناپاكي له خاوه نه كې و زينا و داوِيَن پيسې كه زور به دو خراپه، يان مه بهست به (سوء) كاري به ده به گشتي و (فحشاء) زينا و شهروال پيسيه، هوي ټو دامه زړان و لادانهش ټه مه يه كه ټه فهر موي: ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ به راستي يوسف لهو بهنده يانه مانه كه خويان يهك بارو پاك و خاويَن كړد ووه بو بهنده يي و گوي پايه لي، يان ټاييني خويان پاك و خاويَن كړد ووه بو خوا، ټه مه له سهر خويندنه وي (المُخْلَصِينَ) به ژيره، له سهر خويندنه وي به سهره (المُخْلَصِينَ) ټه لي: به راستي يوسف لهو بهنده يانه مانه كه خوا پاك و خاويَن كړد وون بو گوي پايه لي.

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا

﴿وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ﴾ یوسف و نافرته که ش پیش برکن و چه سپانیان کرد بؤ لای قاپیه که، یوسف بؤ دهرچوون و خو قوتار کردن له نافرته که، نافرته که ش بؤ راگیر کردن و بهرگری کردنی له دهرچوون، ﴿وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾ کراسه که ی یوسفی شق کرد و دراندی که بهوه بیگری و به هوی نهوه و کراسه که ی له ت کرد، ﴿وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ﴾ له لای قاپی دهرهوه تووشی گهره ی نافرته که بوون، واته میرده که ی که عزیز ی مصره، بی گومان نهو شوین و کاته جیگه ی پرسیاره لهو پووداوو به سهراته، دیاره نهو شیویه جیگه ی گومانه، له بهر نهوه نافرته که ویستی خو ی پاک بکاته وهو یوسف به تاوانبار نیشان بدات، له بهر نهوه کوتی ﴿قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا﴾ نایا که سی نیازی خراپه ی کرد بی له گه ل مال و خیزانتدا نه بی توله ی چی بی؟ ﴿إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ مگه ر نهوه ی بهند بگری یان سزایه کی بدهیت، یان توله ی نهو که سه هیچ نییه بیجگه له وه ی بهند بگری یان سزایه کی نازارده ی بدری، دیاره نافرته که که یوسفی به تاوانبار نیشاندا پیویسته یوسفیش بهرگری له خو ی بکات و راستی کاره که دهرخات، له بهر نهوه ﴿قَالَ﴾ فرموی: ﴿هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي﴾ نهو که وته خواری ژووری من و ویستی به پیلان دلم بسیئی و نهو کاره بهدم پی بکات، نینجا خوا کاریکی سازاند که پاک یوسف دهرکه وی، بهم پهنگه یه کیکی له کهس و کاری نافرته که ی کرد به شایهت له سهر پاکیه که ی وه که نه فرموی: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ شایه تی که له کهس و کاری نافرته که نیر ناموژا یان خالوژا بووی، منال بووی و خوا هینابیته زمان — وه که له هدیسا هاتوه — یا پیایوکی گهره ی دانا بووی که پاشا پرس و پای پیکردوه. یان هه چوئی تر وه که بهو جوژانه ریوایه تکراره، به هه حال و له سهر هه بار نهو شایهت و هه وال دهره،

﴿٢٦﴾ إِنْ كَانَتْ فَمِصَّةُهُ، قَدْ مِنْ قُبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَتْ فَمِصَّةَهُ، قَدْ مِنْ دُبْرِ قَالَ إِنَّهُ، مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ
 كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 ﴿٢٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ

یان شو بریار دهره مهسه لکه ی بریه وه و ناژاوه و دوو بهر هکی نه میشت بهم په ننگه کوتی:
 ﴿إِنْ كَانَتْ فَمِصَّةُهُ، قَدْ مِنْ قُبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾ نه گهر کراسه که ی لای پیښ و
 له برده میوه له ت کرابی و هلدرابی نه وه نافرته که راستی کردووه و نه وه دروژنانه
 له وهی که نه یلن، چونکه نه وه نیشانه یکه یوسف په لاماری شو ی داوه و نافرته چنگه
 یه خه ی وه ستاوه، ﴿وَإِنْ كَانَتْ فَمِصَّةُهُ، قَدْ مِنْ دُبْرِ﴾ نه گهر کراسه که ی له داوه شق کرابی و
 هلدرابی: ﴿فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه وه نافرته که ی دروی کردووه و یوسف له راستگو یانه و
 راستی کردووه له قسه و داواکه یدا، چونکه نه وه نیشانه یه له سر نه وه که هلها توه
 له دهستی و نافرته که که وتووه ته وای بو نه وه ی بیگری، ﴿فَلَمَّا رَأَتْ فَمِصَّةَهُ، قَدْ مِنْ دُبْرِ﴾ ینجا
 کاتی میړده که ی بینی کراسه که ی له داوه له ت کراوه، ﴿قَالَ﴾ کوتی به نافرته که: ﴿إِنَّهُ مِنْ
 كَيْدِكُنَّ﴾ به راستی شو قسه ی که کوت له باره ی له که دار کردنی یوسف و پاکی خو ت،
 نه وه به شیکه له پیلان و فیلی نیوه نه ی کو مله ی نافرته تان ﴿إِنْ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ﴾ به راستی
 پیلان و فیلی نیوه که وره یه نه ی کو مله ی نافرته تان، چونکه باشر نه چیته دله وه و زیاتر کار
 نه کات له دهر و نده به تایبه تی خاوه ن کو شکه کان، ینجا لایه کی کرده وه بو لای یوسف و

گوتی: ﴿يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا﴾ نهی یوسف واز بینه لهم کارو پروداوه و باسی مهکه لای

هیچکس، نهوا دهرکهوت پاکي و راستی تو، گوتی به ئافره ته کهش: ﴿وَأَسْتَغْفِرِي لَذُنُوبِكِ﴾

داوای لیبوردن بکه له گونا مه کهت، ﴿إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ به راستی تو لهو کهسانی

که به دهستی ئه نقهست گونا مه کهن، لهوانه ی که لادهن له باری راست، نهو لادانهش سن

جوړی هه یه:

یه کهم: نیازی شتی بکات که ناشیرینه نیاز کردنی و ئینجا نهو کارهش بکات، نه مه

هه لهو گونا مه ی تهواوه و بهنده بهرپر سیاره لی.

دووم: نه مه یه نیازی شتی بکات که چاکه به لام پیچه وانه ی نیاز که ی به دی دیت، نه مه

له نیاز که یدا چاکه و له کرده و که دا هه له یه وه ئه وانه ی که ئیجتههاد نه کهن و به لام

هه له نه کهن، نه مه لیبوراوه و بهرپر سیار نییه.

سئ یه م: نه مه یه نیازی شتی خراب بکات و به لام پیچه وانه ی نهو خراپه پوو بدات لی،

جا هه لهو لادانه که ی نهو ئافره ته له بهشی یه که مه و پیویسته داوای لیبوردنی لی بکری.

نهو کارو پروداوه بهو جوړه وازی لی هیئراوه و پهرده ی به سهر دا درا، به لام دیاره شتی وا

ئاشارد ریتموه همر ئه بن به دهنگ و باس وه دهست نیشان نه کات که ئه فهرموی: ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ

فِي الْمَدِينَةِ﴾ چه ند ئافره تی که له شاره که دا، واته شاری مصر به به شهر وه گوتیان: ﴿مَرَأَتُ

الْعَزِيزِ ثُرُودٌ فَتَنَهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ ژنه که ی سهره ک و وزیر که وتوته خوارو ژووری کوپه که نه که ی

به ردهستی و به حيله و فیل نه بوئی له گه لی یه که وئی و کاری به دی پی بکات، واته کاریکی

به دی کردووه و جیگی سهر سوږمان و بیزاری لیده رپرینه.

قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٠﴾ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ
 مُتَكَاً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ
 حَسْبُ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا

﴿قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا﴾ بهراستی نهو کوږه دلی لهت کردووه له باره ی خوش ویستنه وه، واته
 خوش ویستنه که ی بو نهو کوږه گه یشتووه ته راده یه که پرده ی دلی دپړوه و گه یشتووه ته ناو
 دلی وناشاردریته و مېوې، بهم پرسته یه تانه و ته شه رکه مان به تین ترکرد، ﴿إِنَّا لَنَرِهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾
 بهراستی نیمه ئه بیبنین له گومراییه کی پوون و ناشرادایه، چونکه ئه بیبنین نهو ژنی سره که
 وه زیره و عاشقی کوږنکی به رده سستی خوی بووه که غریب و نه ناسراوه و بنده یه کی کپراوه.
 لیږده ا نهو نافرته پیلان و فیلنکی سهیری به کار میتا بو بهرپرچ دانده ی نهو ته شهرو
 لومه ی که ناراسته یان کرد بوو وه که نه فهرموئ: ﴿لَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ﴾ نینجا کاتئ غیب و قسه
 به ده کانی نهوانی بیست ﴿أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ﴾ ناردنئ به دوايانداو دهعوته ی کردن ﴿وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ
 مُتَكَاً﴾ ناماده ی کرد بو یان جئ و شوینی پال و پشت کردن و نان و خوړاک خواردن ﴿وَأَاتَتْ كُلَّ
 وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا﴾ کیردیکئ دا به هریه کی له وانه بو نه وه ی به کاری بیخن له برین و پچرینی
 خوړاکه که یاندا - له وده ا دمرنه که وئ که شارستانیته ی مصر چ راده یه که به رزو پیشکه و توو
 بووه - ﴿وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ﴾ گوئی به یوسف بچو به سر یانداو خوتیان بو دهرخه، نهویش
 له و کاته دا که نهوان خهریکن به خواردنه وه کیرد وا به دهستیانه وه چوو بو ناویان و خوی
 نیشان دان ﴿لَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ﴾ نینجا کاتئ یوسفیان بینی به گوره و گرنگیان داناو سهیریان
 کرد چا راده یه که بی هوش و سرسام بوون له دیتنی جوانی و شیریشیه که ی ﴿وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾
 دهستی خویانیان پری و زامداریان کرد به کیرده کان، چونکه هوشیان نه ما به لای خویان و
 دهست و کیرده کانیانه وه ﴿وَقُلْنَ حَسْبُ لِلَّهِ﴾ به سرسامیه وه گوئیان: پاکئ و بیگهردی بو خوا
 که شتی وای دروست کردووه ﴿مَا هَذَا بَشَرًا﴾ نه مه به شهرو ناده می نییه،

إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ
وَلَكِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَاءَ امْرَأَتِهِ لِيُثَبِّتَنَّ وَلِيَكُونَا مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا
يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ

﴿إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ ئەمە هیچ نيبە بيجگە لەوەی فریشتەیهکی بەرزو بەرپزە، ئەمەیان
گوت بە پێی ئەوەی لەدەدا وا دامەزراوە کە هیچ شتی لە فریشتە جواتر نيبە وەك هیچ شتی
لە شەیتان پیسو و ناشیرین تر نيبە، ئافەرەتەکە بۆی دەرکەوت کە زال بوو بەسەر ئەو تەشەر
دەراندەاو هیچ پێگەیان نەما بۆ تەشەر دان لەبەر ئەوە، ﴿قَالَتْ﴾ گوتی پێیان: ﴿فَذَلِكُنَّ الَّذِي
لُمْتُنَنِي فِيهِ﴾ ئینجا ئا ئەوەیە ئەو کەسە کە لۆمەى منتان ئەکرد تێیداو بە تەشەر ئەوە ئەتان
گوت: چۆن عاشقی بوو؟ دەى تەماشاکەن خۆتان چیتان بەسەر هات بە بینینی! ﴿وَلَقَدْ رَوَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ﴾ سویند بە خوا هەولم داو کەوتە خوارو ژووری وەك گوتتان و یبستانان
کەچی ئەو پاک و خاوینی بۆ خۆی داناو سەپپچی کرد لە من و پێک نەکەوت لەگەلم، هیچ
شەرمی لانەماو بە تەواوی راستی دلی خۆی دەرپیری و گوتی: ﴿وَلَكِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَاءَ امْرَأَتِهِ﴾ سویند
بە خوا ئەگەر ئەوە ئەکات کە من فەرمانم دا پێی ﴿لِيُثَبِّتَنَّ وَلِيَكُونَا مِنَ الصَّغِيرِينَ﴾ بێ گومان بەند
ئەکرێ، بەراستی لە پرسیاریان ئەبێت و ئەچیتە پیزی ئەوانەوہ ﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا
يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ﴾ یوسف بەرامبەر ئەو هەرهشەى ئەو پەنای بە خوا بردو گوتی: ئەى
پەروردگارم بەند کردن خۆشەویست ترە لام لەوەی کە ئەوانە بانگی من ئەکەن بۆی ﴿وَإِلَّا
تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ﴾ ئەگەر لانەدەى لیم پیلانی ئەوانە ﴿أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ﴾ مەیل ئەکەم بۆ
لایان و دل دانەهێنم بۆیان و ئەبە نەقام و ئەچمە پیزی ئەوانەوہ، بەلێ ئەمەیه نزاو هاواری
خوێناسان کە خوێان ئەناسن و هەلناخەلەتێن بە پاک و خاوینی خوێان، لەبەر ئەوە داوای
کۆمەك و یارمەتی ئەکەن لە خوا، ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ﴾ ئینجا خوای پەروردگاری نزاكەى لى
وەرگرت،

فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيْسَجُثْنَهُ حَتَّى
 حِينٍ ﴿٣٦﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجَنَ فَتَيَانٌ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرْنِي آعِصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرْنِي
 أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتَنَا بِنَا وَإِيلَهُ إِنَّا نَرْذَلُكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

﴿فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ﴾ بهم رهنګه پیلاننه که ی تهوانی لادا لیتی، بهم جوړه تهوانه ی ناښوید
 کرد له وهی کاری لیبګه، یا به زیاده دامه زانندن و بهیژ کردن ی له وهی تهوان بتوانن کاری
 لیبګه، یا به همدوو باره که، هو ی تهو نزا و هرګرتهش ته مهیه که ته فهرموئ: ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ﴾ به پرستی هر خوا بیسری زانا و ناګایه، بیسری پیلانی تهوانیه و نژای یوسف،
 زانو و ناګایه به بهرهم و سهره نجاکی پیلان و نژاکه، بهو جوړه یوسف تیپه ری کرد له
 تاقیکردنه وهی دوه مدا، به لوتف و چاودیری خوا بهو پرګار بوونه ته لقه ی دووم له داستان
 ګرنگه که ی دواپی مات.

نیجا تهوا ته لقه ی سئ یهم و تاقیکردنه وهی سئ یهم که دوا ترینه له تاقیکردنه وه
 سه خته کانی ژبانی دهست پئ ته کات، لهم ماوه ی سئ یهمدا چاکه و بههری خوا به سهر
 یوسف وه پوون و ناشکرایه، به هو ی تهو زانینه ګرنگه ی که خوا پی پی به خشی له لایه ن
 خویه وه، له خه و پهرژین و هیندی شتی غه بیبی و نادیاریی، نیجا چاکه و بههری به
 دهرکهوتنی پاکیه که ی به تهوا ی لای پادشا، به دهرکهوتنی تهو سیفته و بههره یانه ی که
 ګیپرای به شایانی تهو پانه و پنه و پایه بهرزه و تهو دهسه لات و پادشایه تیپه ی که خوا پیپیدا و
 به خه یالی که سدا نه ته هات ته فهرموئ: ﴿ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ﴾ واته عه زیزو تهوانه ی
 که له ګه لی بوون له پیشه وه راو بریاریان له سهر تهو بوو له مهسه له ی یوسف که کو تایی
 پئ بینن به گوئ ته دان و باس نه کردن و شاردنه وهی، نیجا له پاش ته وهی چند به لګه و
 نیشانه ی ناشکرایان بینن و زانی له سهر پاکی یوسف، له پاش تهو په شیما بوونه وه لهو
 رایه و رایه کی تریان بو دهرکهوت که بریتییه له بهند کردن ی یوسف تا ماوه یه ک بو ته وهی تهو

مهسه له يه كۆن بښت و نهو قسه و باسه نه مينئ له ناو خه لكيدا، مه به ستي عزيز نهو بوو،
 نافرته كه ش نهو ي به لاوه چاك بوو، به لكو يوسف ناچار ببښ بؤ نهو كار ه ي كه نهو نياز ي
 بوو، يان خه لكي بزائن كه يوسف تاوانبار بووه، نهو پاو پر ياره تازه ش نهو به ند كرد نه بوو
 وهك نهو فهرموئ: ﴿لَيْسَ جُنَّتُهُ حَتَّىٰ جِئَ﴾ سويند به خوا به ندي نهكهن هه تا ماوه يهك، دوا ي
 نهو ي به نديان كرد ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَّانٌ﴾ دوو كوړ ي تړ ي گهنچ له گه لي چوونه
 به نديخانه كه، هم دووانه - وهك له مهو پاش دهر نهكهوئ - له خزمهت كاراني پادشا بوون و
 گوماني ناپاكيان ليكر ابوو خوا واي پر كخست لهو كاته دا نهوانيش خرا نه به نديخانه له گهل
 يوسف، نينجا كه ديان يوسف رهوشت پاكه و هميشه خه ريكي خوا به رستي و كرد نهو ي
 چاكه چووه دليانه وه و به وايان پي بهيدا كرد، له بهر نهو نهو دووانه هه ركام خه ويكي بيني
 داو اي خه و بهر نينيان ليكر د، وهك نهو فهرموئ: ﴿قَالَ أَحَدُهُمَا﴾ يهكئ لهو دووانه گوتي به
 يوسف: ﴿إِنِّي أَرِنِي أَصْبَرُ خَيْرًا﴾ به راس تي له خه ودا خو م بيني تريم نهگوشي كه نه بين
 به نارهق ﴿وَقَالَ الْآخَرُ﴾ نهو ي تريان گوتي: ﴿أَحْمِلْ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ﴾ به راس تي
 له خه ودا خو م بيني كه به سهر سهر مه وه نان و خو راكي كم هه نه گرت كه بالنده و په لهر لني
 نه خوارد ﴿فَبَشَّرْنَاهُ بِأَوْفٍ﴾ هه ولمان به دهر ي ئ ناگا دارمان بكه به خه و بهر نيني نهو ي كه
 گوتمان، ﴿إِنَّا نَرْنَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راس تي نيمه تو نه بينين لهو كه سانه ي كه چاك نه زانن
 خه و نه زانن خه و بهر نين بكن، يان له وانه ي كه چاك نهكهن له گهل خه لكيدا، كه واته چاكه
 بكن له گهل مان به خه و بهر نيني خه و كه مان له پيشه وه لنيان دي تبوو كه خه و بهر نينه كاني
 راس ت دهر نه چوون، خو يشي له يه كه م جاره وه فهرموو بوو ي: من خه و بهر نين نه كه م و
 له زانايانم، يوسف (عليه السلام) نهو ي دانا به هه ل و هه لكو و تيكي چاك بؤ نهو ي
 بيرو باوه ري پاك و خاوي نني خوي باس بكات و پاي بگه يهني بهو خه لكي كه له دهر و بهري
 بوون، له يه كه م جاره وه ده ست پي نه كات به دوو هاوړي كه ي و دليانيان نه كات له سهر نهو ي
 خه و بهر نينه كهيان بؤ نه كات،

قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

﴿قَالَ﴾ فرموی: ﴿لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا﴾ نایب بۆتان هیچ خوراکیک که بکری به پوزیتان و پوزی بدرین پیی لهم به ندیخانهدا مهگرم من ههوالتان نهدهمن پینش نهوهی پیتان بگات و بیئت بۆتان، ئیتر مه بهست خوراکیک بیئت که له خودا بییینو خه پهرژینی ئەکات بۆیان، وهک هیئدی ئهفرموون، یان مه بهست ئهوه خوراکه بیئت له بیداریدا بۆیان نه هیئن وهک باو، ئه میش پینش هاتنی ههوالیان پیئەدات که خوراکیکی واتان بۆدیئت که سیفەت و نیشانهی وایه، وهک هیئدیکی تر له زانیان بهو جوړه تهفسیری نهکه نهوه و له دیلشدا ئه مه به هیژتره، به هر حال و له سر هه ربار بهو فرمووده یه سهرنجیان رانه کیشتی بۆلای نهوهی که خوا زانیینیکی تایبهتی پی به خشیوه، به لگه و موعجیزه به دهستییهوه، که واته ئه بی بپوا بهیئنو ئاموزگاری به کهی وهرگرن وهک دهست نیشان ئەکات که نه فرموی: ﴿ذَلِكَ مَا عَلَّمَنِي رَبِّي﴾ ئهوه زانیین و ههوالهش لهو شتانهیه که پهره وردگارم ههوالی پیداو و فیری کردووم، واته شتی که هر له خواوه وهر نه گیرئ له هیچ کهسی تره وه دهستکهوت نابیی، هوی ئهوه بههره و به خشینهی خواش ئه مهیه که نه فرموی: ﴿إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ به راستی من سه پیچیم کردووه له ئایینی گهل و کۆمه لیک که بپوا ناهینن و بپوایان نییه به خوا، ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ ئهوانه به تایبهتی بی بپوان پۆژی دواپی. باسو هیئانی بپوا به پۆژی دواپی لیرو له چهند شوینیکی ترده نیشانهیه له سر نهوهی که بپوا به پۆژی دواپی بهندو به شیکی سهرکی و تایبهتییه له هه موو عه قیده و بیرو باوه رهاکانی ئاسمانیدا، وهک وهک زانیانی (الادیان المقارنه) ئه لێن که له یه کهم جاردا ئهوه بۆچوون و بپوایه نه بووه و له پاشان هات و تیکهلی بوو، به لێ له عه قیده و بۆچوونی بت په رستیدا له یه کهم جاردا نه بوو به لکو له پاشدا هات، ئینجا به پوونی بیرو باوه رها کهی خوی باسو ئەکات و رای ئه گه یه نی،

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانُوا أَن تَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ
 مِن فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَصْحَبُ السَّجِينِ
 عَزَابٌ مُّتَفَرِّقٌ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ
 سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ

نه فهرموی: ﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ شوینی نایینی باوک و باپی

خوم که و تم که نبراهیم و نيسحاق و یه عقوبه، ﴿مَا كَانُوا أَن تَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ نه بووه و

نه گونجاوه هیچ کات و هرگیز هیچ شتی بکین به هاوبهش بو خوا، ﴿ذَلِكَ مِن فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا

وَعَلَى النَّاسِ﴾ نه هاوبهش رهوا نه دان و پهرستنی خوا به ته نیا له فهزل و چاکه ی خواوه بووه،

واته نایینی خوا پهرستی به بی هیچ هاوبهش نایینی نیعمیه، پرنمونی کردن بو نه و

نایینه پاکه، چاکه و بههریه که له رایه ن خواوه بو نه و که سانه ی که نه و ریگه راسته

نه دهنه بهر، نه و دشت شتی که دهست نه دات بو هر که سینک که بیهوی و پوی تی بکات، چونکه

له سروشتیاندا نه و باوهره پاکه هیه، نه و بوونه وهری که تنیدا نه ژین به لگه و شایه ته

له سهری، له په یامی پیغه مبه رانی شدا پوونکراوه ته وه ﴿وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به لام

زوربه ی خه لکی سوپاس ناکه ن و چاوله بهری نه و بههریه نین که خوا پرنمونی کردون

بو ی و نه و ریگه راسته ناده نه بهر، به و جوړه نه رم و ناسک و سوک و ناسانه یوسف (علیه

السلام) پرنمونی کردن و دهستکاری دلی نه و دوو هاوپریه ی خوی کرد، نینجا زیاتر

نه چپته ناو دلپانه وه و به پوونی بیروباوهره که ی خوی دهرنه خات و بی نرخی و پرو پوچی

بیرو با و مه‌که‌ی نه‌وانی ناشکرا کرد. فرمودی: ﴿يَصْحَبِي الْجَنِّ﴾ نه‌ی دوو هاوینکه‌ی به‌ند

به‌ندیخانه‌م ﴿أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهِ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ ئایا چندد خواو په‌رستراوینکی جیا

جیا و به‌ش به‌ش که ئیوه بریاری نه‌دهن باشه، یان خوایه‌ک که ناوی ﴿اللَّهُ﴾ یه و تا‌ک و

ته‌نیایی زاله به‌سهر مه‌موو شتی‌کدا؟ ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ

مَا أُنْزِلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ بی‌جگه له خوا هیچ شتی‌ک نا‌په‌رستن مه‌گه‌ر چندد ناوینکی پووت که

ئیوه و باوک و بایرتان گنراوتان به‌ناو به نه‌فامی و به گومرایی، بو چندد په‌رستراوینک که

به‌هیچ جورینک شیاو و شایسته‌ی په‌رستن نین، که‌واته هر و ته و ناوی پووت نه‌په‌رستن که

خوا هیچ جوړه نیشانه و به‌لگه‌یه‌کی نه‌میناوه‌ته خواره‌وه له‌سهر نه‌و ناو بردن و ناوانانه، ئیتر

ناوبراوه‌کان بین وه‌ک زوړیه‌ی بت په‌رستان دارو به‌رد و خوړو مانگو فریشته و شتی تر

نه‌په‌رستن که هه‌ن، یان په‌رستراوه‌کان نه‌بن و به خه‌یال بریار بدرین وه‌ک هیندی بت

په‌رستانی له‌سهره گه ناو نه‌برین به (المشبهة)، هر شتی‌کیش خوا بریاری له‌سهر نه‌داین

نابن بریاری له‌سهر بدری،

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿١٠﴾

چونکه: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ بریار نی یه بۆ خوا نهبن و بریار هر بۆ نهوه، بریاری نهویش نهیه که نهفرموی: ﴿أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ فرمانیداره به ههموان که هیچ شتی نهپرستن بئجگه له خوا و هر نهو بپرستن به تاو و تهنا ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ هر نهو پرستنی خوا به تهنا نایینی راستی دامهزراوی نهگۆپاره که رابهرو نیشانهی تهوای لهسه ره ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زۆریه ی خه لکی نازانن که کاره که بهو جوړیه و نهو شته پرسته نازانن، یان زۆره نهزانن و زانینیان نییه، بههوی نهوهوه چهند ناویک نهپرستن که له خویانهوه دایان هیناوه و نهکوته و نه ته شوینی شتی که ژیری داخوازه بۆی و ئایینه کانی خوایشدا بهو جوړه هاتوه، سهراوهی نهو لادانه نهویه هر شتی کرابی به باوو دهقی پتوه گیرایی، هر شتی که بینرئ و ههستی پی بکری هر دلایان بهو بهستوه، زۆریه ی سروشتی خه لکی بهو جوړه هاتوه جا بههوی نهوهوه هیندی وینه بۆ خوا دانه نین و هیندی له شو و قهباره ی بۆ رهوا نه دن و هیندی شته گرنگه بوونه و ره به کان له خوروله انگوله نه ستیره کان نه ناسی، ههروه ها نهو ههمو مه له و نه فامی و نه زانینه ی تر به راستی یوسف (علیه السلام) بهو چهند و ته کورتانه ههمو نیشانه و دروشمه کانی نهو ئایینه پرۆزه ی نه خشه کیشا، ههمو پیکهینه رو راگیر کهری نهو بیروباوه رو عه قیده پاکه ی دیارییکرد. هرچۆن ههمو پایه بنه رته کانی هاو بهش ره وادان و نه فامی و سه رکینشی هینایه له رزه، ئینجا به نهو په ری لیزانییه وه بیروباوه ره پاکه که ی خوی چه سپاند له دلی هاو پیکانیدا، بهم رهنگه به کهم جاروه خوی خوشه ویست نه کات لای نهو دووانه ی که داوای خه پرژینیان لیکرد، به ناو بردنیان به هاو پنی خوی له بهندیخانه دا، له رۆه بانگی نه کرد بۆ بیروباوه ره که ی خوی، به لکو بهو پرسیاره ی کردی سروشت و ژیری دانه چله کینئ و وریایان نه کاته وه ههروه کو باسکرا: ﴿أَرْيَا بَ مُتَعَرِّفُونَ خَبْرَ﴾. ئینجا ههنگاویکی تری نا له بنی نرخ کردنی بیروباوه ری بت پرستی و نه فامیتی کاتی فرموی پنیان: ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِ﴾ ئینجا به تهوای کاره که ی ناشکرا کرد بهوه ی به پوونی باسی نهوه ی کرد و دیارییکرد، نهوه ی که شیاو و شایسته ی پرستن و گوئی پایله ی یه،

بَصَحِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ. قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَّ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾

له پاش نه وه هه تا سهر پرسيارو خه وه كه ي نه وان و خه و په رښيني كرد بهم جوړه ي كه نه فهرموي: ﴿بَصَحِي السِّجْنِ﴾ نه ي دوو هاورپكه ي بهنديخانه م ﴿أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا﴾ نه وه تان كه گوته له خه ومدا ترېم نه گوشتي بو نه وه ي بېي به ناروق، نه وه ناروق دهرخواردي ناغا و گه وه كه ي نه دات، واته بهرله نه كړي و نه چيته وه سهر كاري خو ي و وه كه نه وه و بهر ناروق تيكهرو دهرخوارد دهر ي پادشا. ﴿وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾ نه وي تر نه كوژي و هه لئه واسري په لهور له سهر كه ي نه خوات. يوسف (عليه السلام) نه كړد كام خاوهن موژده يه و كام سيا چاره يه، به لام دنيايي كرد له سهر كاره كه به پي نه و زانينه ي كه خوا پي به خشيبوو، نه گپړنه وه كه نه و هه واله سهخته يان بيست په شيمان بوونه وه و گوتيان: درومان كرد، به هر حال فهرموي: ﴿قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾ بريار دراو براوهرته وه نه و كاره ي كه نيوه پرسى تيډا نه كه ن و داواي خه و په رښينتانكردو نه يكه ن، كاره كه هر به و جوړه نه بېي كه خوا برياري داوه، يوسف ي پاكي به ند كراو كه پادشا فرمانيدا به به ند كردني به قسه ي فيتنه ي ناپاك، به بېي ليكولينه وه يوسف ي پاك پي خوش بوو كه هه وال و دنگ و باسي راسته قينه ي بكات به پادشا، به هوي نه وه و بكولپته وه له پووداوو به سهرهاته كه ي، له بهر نه وه: ﴿لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا﴾ به و كه سه ي له و دوو به ند كراوه كه يوسف لاي و ابو و پزگاره و بهرله نه كړي و نه چيته وه سهر كاره كه ي خو ي لاي پادشا، پي فهرموي: ﴿اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ باسي من بكه لاي گه ورو و كاريه ده سته كه ت - واته پادشا - باسي بارو حال و ستم ليكراوي من بكه، به لام خوا نه يويست نه و باسه بكات، وهك ده ست نيشان نه كات كه نه فهرموي: ﴿فَأَنَسَّ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ﴾ شه يتان له ييري برده وه باسه كه لاي پادشا بكات، ﴿فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ﴾ به هوي نه وه و يوسف له بهنديخانه دا ماوه ي چند ساليك مايه وه كه هه لئه كړي بوژيا له سي سال تا نو سال -

زۆر له زانايان له سەر ئهوهن كه حهوت سال مایه موم، خوای پهروهر دگار ویستی که یوسف
 فیر بکات له هه موو کاتی کدا پشت هه به خوا بههستی و گوئی نه بی له هیچکس و هیچ
 هویه کی تر، له بهر ئهوه به جیهانی پیویست و مه بهسته که ی نه خسته دهستی نه پادشاه نه
 که سیک که په یوهندی به پادشاهه بهیست، ئهوهش به شیک بوو لهو بههره و ههلبژاردنه ی که
 پیی به خشی، بهنده ههلبژێراوه کانی خوا نه بی خویان تایبهتی و یهک بار بکهن بۆ خوا،
 جلهوی هه موو کاروباریان بدهنه دهستی قودرتهتی ئهوه، گواستنه وهی ههنگاره کانیان واز لی
 بیستن بۆ ئهوه، ئهگه له یه کهم جاره وه ئهوه یان پی نه کرا خوا میهره بانیاان له گه له کات
 به ناچار پیی ئهوه یان پی ئه کات تا هه ئه و بناسن و هه موو کاروباریان بدهنه دهستی ئهوه
 سۆز خوشی و په زامه ندیاان هه به پریار و فره مان ی ئه و بیست.

ئهم ئایه ته به چه ند جوړیکی تریش ته فسیر کراوه تهوه، ئهوانهش هه لئه گرن، به لام ئه وه ی که
 گومان به هیزه و پای زۆر به شی له سهره، له سهر ئه م ته فسیره ی که هه لم بژارد دوو پرسیار هیه:

۱- وتهی ﴿عَلَّ﴾ که بۆ گومان و دوو دلایه چه ئه بۆ یوسف به کار هینراوه؟ وه لامدا

ده لێن ئه گه یوسف ئه و خه و په رژینه ی له سهر پای خوی بوو بی به پیی به لگه و
 نیشانه یه که بۆی ده رکه وت بی ئه و شتیکی یه قینی و قه تعی نه بووه و جیگه ی گومانه و
 مافی خویه تی به وتهی ﴿عَلَّ﴾ بگوتری، ئه گه خه و په رژینه که ی له لایه ن خوا وه بۆ
 هات بی به وحی و سروش ئه و مه به ست به و وته یه قین و به وای ته واده، وه که له چه ند
 ئایه تی کدا به و شیوه یه به کار هینراوه، وه که ئایه تی: ﴿إِنْ طُنْتُ أَنْفِیْ مُلْكٍ حَسْبِیْ﴾ و ﴿الَّذِیْنَ
 یُطْنُوْنَ اَنْفَهُمْ مُّلْكُوْا رَبِّهِمْ﴾.

۲- بی گومان داوای کۆمه که بۆ بهرگری سته م له خۆ شتیکی شه رعیه یه، که واته بۆچی بووه

به خال و له که به سهر یوسف هه وه؟ له وه لامدا ده لێن: پایه و راده ی به زتر بووه له وه ی
 وه که خه لکانی ناسایی ده ست بگری به هۆر سه به به وه، به لکو ئه و نه بوو وه که
 نیه راهیمی با پیره گه و ره ی هه ر پشتی به خوا بهه ستایه، که نه گێر نه وه له کاتی کدا
 ویستیان فره یی دهنه ناو ناگره که و جوهره ئیل هات بۆ لای و پیی گوت پیویستی به کت
 هیه؟ ئه ویش فره مووی: پیویستی به تۆ: نه خیر!

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ سُتُبُلَاتٍ خُضِرٍ
 وَأُخْرَى يَأْسُتُ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونًا فِي رُءُوسِي إِنْ كُنْتُ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا أَضْغَثْتَ
 أَلْهَمَ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَلْهَامِ بِعَالِمِينَ ﴿١٤﴾ وَقَالَ الَّذِي نَجَّا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ

نینجا ئەم باسە لیژەدا بەجێ ئەهێلێ و سەرئێمان پێشانی بۆلای پادشا که خەوێکی
 دیتوو و داوای خەو پەرژینی ئەکات لە کۆبو دەستە بەستەکی، ئەفەرموی: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾
 پادشا ووتی: ﴿إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ﴾ لەخەودا حەوت پەشەو لاخی قەلەوم بینی ﴿يَأْكُلُهُنَّ
 سَبْعٌ عِجَافٌ﴾ که خواردبوونی و ئەبخواردن حەوتی زۆر لەرو لاوان ﴿وَسَبْعٌ سُتُبُلَاتٍ خُضِرٍ
 وَأُخْرَى يَأْسُتُ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونًا فِي رُءُوسِي﴾ ئەهێ کۆمەلی پیاو ماقولان هەوالم
 بدەنێ لەسەرئێجام و دا پۆژی ئەم خەوێ، واتە خەو پەرژینی ئەم خەوێم بکەن ئەگەر ئێوە
 خەو پەرژینی خەو ئەکەن، ئەوانیش لەبەر ئەزانینی خەو پەرژینهکی یان لەبەرئەوهی پێیان
 ناخۆش بوو بەدو خراپ بدەن لە پووی پادشا، ئەوەش بەپێی باوی دەست و پێی پیاو
 گەرەکان که ئەیانەوێ شتی بدەن لە پووی گەرەکانیان که دلخۆشیان بکات، لەبەرئەوه:
 ﴿قَالُوا﴾ گوتیان بە پادشا: ﴿أَضْغَثْتَ أَلْهَمَ﴾ ئەمە خەوی تێکەل و پێکەل و پڕو پووجە و
 خەویکی نییه که خەو پەرژین هەلبگرێ: ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَلْهَامِ بِعَالِمِينَ﴾ ئێمە زانا نین بە خەو
 پەرژینی خەوی پڕو پووج و تێکەل و پێکەل، لەویدا ئەوهی که هاوڕینی یوسف بوو لە
 بەندیخانەدا خەوی بینی و بە گوێزەری خەو پەرژینهکی یوسف پزگار بوو، ئەو هاوڕێیه
 یوسفی بیر کەوتەوه و زانی که یوسف خەو پەرژینی ئەم خەو ئەزانێ و بەهۆی ئەوهوه
 هەوال و خەو پەرژینهکیان پێپێرێ ئەگەر ئەوێ وەک ئەفەرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَّا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ﴾
 ئەو کەسە ی که پزگار بوو لەو دووانە ی کەلە بەندیخانەدا بوون و بیر کەوتەوه لە پاش
 چەند سالیکی،

أَنَا أَنبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ ۖ فَأَرْسِلُونِ ﴿٥٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلَّكَ أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرَوْهُ فِي سُبُلِهِ ۖ

ئەو كەسە گوتى: ﴿أَنَا أَنبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ ۖ فَأَرْسِلُونِ﴾ من هەوالتان ئەدەمى بە خەو پەرژىن و سەرەنجامى ئەو خەو، كەواتە من بنێرن بۆلاى و ئەو كەسەى كە زاناىە بەو، واتە بۆلاى يوسف، ئەوانىش نارديان و چوو بۆلاى يوسف و پىي گوت: ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ﴾ يوسف ئەى زۆر پاستگۆ خەوپەرژىنمان بۆ بكە و هەوالمان پيێدە لە بارەى دىقنى حەوت پەشە و لاخى قەلەو كە حەوت پەشە و لاخى لەپو لاوازيان خوات، لەبارەى دىقنى حەوت گولى دانەويلەكە دانەكەى سەوزييت و پيێنەگەيشتييت و حەوت گولى ترى وشك گولەكانى داپوشيبى تا پادەيهك ونى كردبن، واتە سەرەنجام و خەوپەرژىنى ئەم خەوەمان بۆ بكە، ﴿لَعَلَّكَ أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ﴾ بەلكو بگەرێمەو بۆلاى خەلكى و هەواليان پيێدەم بەوئى تۆ باسى ئەكەيت و پىيارى ئەدەيت، ﴿لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ بەلكو ئەوان ئەو بزانن و بە پىي ئەو پەفتار بكن، يان زانا و ئاگادار بن بە پادە و پلەى بەرژىي بۆ لەگەل ئەو بارو حالەى كە تنيذا ئەژييت و بەو پزگار ببى، و ئەكەى پادشاي لە يەكەم جارەو بە تەواوى باسكرد، چونكە داواى خەو پەرژىنى ئەكات، كەواتە ئەبى بەرپىكى خەوەكەى بگيرپتەو، ئينجا ئايەتەكە جاريكى تر ئەگيرپتەو يەكەم بۆ ئەوئى ئەو ورديبە بەكار بيئي، بۆ ئەوئى خەو پەرژىنەكەى بيئي بەداوى باسى خەوەكەداو بيلكىني پيێهە، يوسفى زۆر راست لە وەلامەكەيدا تەنها خەو پەرژىنەكەى باس نەكرد بەلكو لەگەل ئەوئەدا پەندو ئامۆژگارى كرد بە بەرەنگارى و چارەسەريش، وەك ئەفەرموي: ﴿قَالَ﴾ يوسف ووتى: ﴿تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا﴾ كشتوكال ئەكەن حەوت سال بەسەريەكداو بە پىي باوى هەميشەيى لەو و پيشتان، ﴿فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرَوْهُ فِي سُبُلِهِ﴾ ئينجا ئەوئى كە درويشتان كرد لىي گەريين و بيهيئەنەو لە گولەكەيداو بۆي ئەوئى سۆس و كرم نەيخوات،

إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا نَأْكُلُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُحْصِنُونَ ﴿١٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِصُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِي بِهِ؟ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ

﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا نَأْكُلُونَ﴾ مهگەر که میڤ که له وهی که نه یخون، دیاره بۆ تۆو بهرزیش هر نه بی بییته وه و باسکردنی ناوی به نیشانهی نه وهی که فهرمووی: کشتوکال نه کهن ... هتد. ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ﴾ ئینجا له پاش ئهو حوت ساله حوت سالی تر دیت که سهخت و قرو قاتییه و ههرجیتان پیش خستوو بۆیان و زهخیره تان کردوو ئهم حوت ساله سهخته نه یخون، واته لهه حوت ساله قاتی و قرییه دا هه مووی نه یخون ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُحْصِنُونَ﴾ مهگەر که میڤ که له وهی که نه یپاریزن و دای نه شارن بۆ بهزرو تۆو، ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِصُونَ﴾ ئینجا له پاش ئهو حوت ساله سهخته سالیڤ دیت لهو ساله دا خه لکی په نا نه درین و پرگار نه کرین، یان لهو ساله دا باران نه بارن بۆیان، لهو ساله دا نه گوشن نه وهی که نه گوشری و ناوی نه گیرئ وهک ترئ و زهیتون و کونجی، واته له پاش ئهو حوت ساله قاتی و قرییه سالی ههزانی دیت، ئیتر یوسف (علیه السلام) به وهجی و سروش نه وهی زانیبی یان به وهی له پاش گرانی و قات و قری ههزانی دیت یان به وهی که باوی خوا وایه له پاش تهنگایه خوشی نه هینئ.

بی گومان ئهو که سهی که هات بۆ داوای خه پهرینه که نه گهریتته وه بۆلای پادشا بهو ههوال و خه پهرینه گهنگه وه، باسی پاکى و پووداوو و داستانه کهی نهکات بههوی نه وه وه پادشا فهрман نه دات به پرگار کردنی، به لام ئایه ته که باسی نهوانه ناکات، چونکه له ئایه ته کهانه وه نهوانه وه نه گیرین، نه وهی که گرنگ بیته سه ره نه جامه که یه که باسی نهکات و نه فهرمووی: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ پادشا گوتی: ﴿أَتُؤْتِي بِهِ؟﴾ ئهو پیاوهم بۆ بینن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ﴾ کاتن فروستاده کهی پادشا هات بۆلای یوسف و پیی گوت: پادشا داوات نهکات که بچن بۆلای له ویدا نه بینن یوسف - که ئهو ماوه دوورو دریزه بهند کراوه - په له ناکات بۆ ده رچوون تا مه سه له کهی پوون بیته وه وهق و ههق و نا ههق ده رکه وئ،

قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالَ الْإِسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رُودَتْهُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ النَّحْنُ حَصَّصَ الْخَبْرَ أَنَا وَرُودَتْهُ عَنْ نَفْسِهِ

لهبرتهوه ﴿قَالَ﴾ گوتی: ﴿ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ بگهبرتهوه بۆلای گهرده و خاوهنهکەت ﴿فَسَأَلَهُ﴾
 مَا بَالَ الْإِسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ ﴿پرسیاری لى بکه ئایا بارو حالى ئەو ئافرهتانه چى بوو که
 دهستهکانى خویانیان برى؟ چۆن بوو ئەو دەست برینە و لهبرچی برى یان؟﴾ ﴿إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ
 عَلِيمٌ﴾ بى گومان خواى من زانا و ئاگایە بە پیلانى ئەوانە، واتە پیلانەکه یان زۆر گهره بوو هەر
 خوا ئەزانى بەرا دەى، یان ئەو زانیە و ئەزانى من پاکم و ئەوانە فیل و پیلانیان لیکردم،
 یوسف باسى ژنهکەى عەزیزی نەکرد، لەگەڵ ئەودا ئەو هۆى ئەو پیلانە بوو، لەبەر شەرم و
 پیاوەتى خۆى، وا دەرئەکهوئى ئەو باس نەکردنە بوو بە هۆى راست گوتنى لەخۆى و پاکی
 یوسفى پوون کردەوه، فروستادهکە گهراپهوه بۆ لای پادشا و قسهکەى یوسفى پى پراگە یاند،
 ئەویش ئافرهتەکانى ئاماده کردو ﴿قَالَ﴾ پىنى گوتن: ﴿مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رُودَتْهُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ﴾
 ئەو کارە گهره و گرنگەى ئیوه که پرسىارتان لى بکرى چى بوو ئەو کاتەى که کهوتنە
 خوار و ژورى یوسف و ویستتان بیخەلەتین و کاری خراپى پى بکهن، ئیتر لەگەڵ ژنهکەى
 وهزیر یان لەگەڵ خویان؟ ﴿قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ﴾ گوتیان پاکی و بىگهردى بۆ خوا، واتە سەر سوڕ
 ئەمینى لە پاکی یوسف و پاکی و بىگهردى هەربۆ خواى گهرهیه که پیاویکی پاکی ئاواى
 دروستکردوه. ﴿مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ﴾ هیچ گوناھو بەدى و خراپەیه کمان لى نەدیوهو
 بى ئاگاین لە هەر خراپەیهکە لەبەرى بى. ئینجا لەویدا ژنهکەى عەزیز هیچى بۆ نەمایهوه
 بىجگە لەوهى دان بىنى بە پاکی یوسف و گوناھى خۆیدا وهک ئەفرموى: ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ﴾
 ژنهکەى عەزیز گوتى: ﴿النَّحْنُ حَصَّصَ الْخَبْرَ﴾ ئیستا هەق پوون بوویهوهو دەرکهوت و ئاشکرا بوو
 که ئەودەش ئەمەیه: ﴿أَنَا رُودْتُ عَنْ نَفْسِي﴾ من هەولم داو کهوتمە پەنجۆرى یوسف که
 بى شەرى پى بکهم، ئەک ئەو، وهک لە یهکەم جارەوه لەکه دارم کردو بوەتانب بۆ کرد،

وَإِنَّهُ لَمِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ لَیَعْلَمَ اَنِّیْ لَمْ اُخْنَهُ بِالْغِیْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا یَهْدِیْ الْخٰلِیْقِیْنَ ﴿٥٢﴾

﴿وَإِنَّهُ لَمِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ به راستی نهو له راستان و راست گویانه که منی به تاوانبار دانا، ﴿ذٰلِكَ لَیَعْلَمَ اَنِّیْ لَمْ اُخْنَهُ بِالْغِیْبِ﴾ زوریه‌ی زانایان نه‌فهرمون: نه‌م نایه‌ته‌فهرموده‌ی یوسفه (علیه السلام) و هیندی له‌سهر نه‌وه‌ن که هر له و ته‌کانی ژنه‌که‌ی عزیزه به‌رحمت بی. له‌سهر باری یه‌که‌م: یوسف فهرمودی: (کاتی چوو بۆ لای پادشا) وه‌ک (عطاء) له (نیین و عه‌باس) وه‌ه پریوایه‌ت نه‌کات، یان کاتی فهرمودی که فروستاده‌که گه‌رایه‌وه بۆ لای و قسه و باسه‌که‌ی پاشا و ثافره‌ته‌کانی گه‌رایه‌وه و ده‌رکه‌وت بۆ هه‌مووان پاکیتی یوسف، له‌و کاته‌دا یوسف فهرمودی: (نه‌و په‌له نه‌کردنی منه و هه‌ول‌دانم بۆ ده‌رکه‌وتنی پاکیم، له‌به‌ر نه‌وه بوو وه‌زیر و پادشا بزانی که من ناپاکیم نه‌کردوه له وه‌زیر له په‌نهانی و پاشمله‌ی نه‌و، یان له‌پاشدا، چونکه ناپاکی له‌وه‌زیر ناپاکیه له پادشایش) له‌سهر باری دووه‌م: ژنه‌که‌ی وه‌زیر گوئی: (نه‌وا دان نان و راستی گوتم له ناپاکی خۆم و پاکی یوسف له‌به‌ر نه‌وه بوو وه‌زیر بزانی و بۆی ده‌رکه‌وی به ته‌واوی که من ناپاکیم نه‌کردوه له یوسف له په‌نهانی و پاشمله‌یدا، وه‌ک کردم، له‌کاتی پووبه‌پرویدا له یه‌که‌م جاره‌وه له‌به‌ر چاوی وه‌زیر تاوانبارم کرد) له‌سهر نه‌م باره نه‌بی نه‌و ثافره‌ته به‌هۆی پاکی و خوو ره‌وشت شیرینی یوسفه‌وه به‌روای هینابی، نه‌گهر نه‌م فهرموده‌یه‌ش هینی نه‌و بی‌ت به‌لگه‌یه‌کی ناشکرایه له‌سهر به‌رواکه‌ی ﴿وَإِنَّ اللّٰهَ لَا یَهْدِیْ کَیْدَ الْخٰلِیْقِیْنَ﴾ تا بزانی که خوا پیلانی ناپاکان ناگه‌یه‌نی به پایان، به‌لکو به تالی نه‌کاته‌وه و ژیری نه‌خات و خاوه‌نه‌که‌ی بی‌تابوو نه‌کات، نه‌گهر فهرموده‌ی یوسفیش بی‌ت نه‌وا جیی خۆیه‌تی قسه‌ی نه‌وو وینه‌ی نه‌و نه‌بی هر وایی، نه‌و کاته پلاریشی تیدا به بۆ نه‌وانه‌ی ناپاکیان له‌گه‌ل خۆیدا کرد.

پۆژی یه‌ک شه‌مه ۱۷ محرم ۱۴۱۲ به یارمه‌تی خوا لی بوومه‌وه له ته‌فسیری جزئی (۱۲) و ده‌ست نه‌که‌م به جزئی (۱۳) که ده‌ست پێ‌نه‌کات له‌نایه‌تی (۵۳) ی سوره‌تی یوسفه‌وه تا یه‌که‌م سوره‌تی (حج) داواکارم له خوای گه‌وره نه‌م ته‌فسیرم لی وهرگری.